BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAȘOV

REVISTA PĂDURILOR

D

Nu se împrumută

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“
FONDAT IN 1886
31138
370

REVISTA PĂDURILOR

Publicată sub ingrijirea unui comitet de redactie

TOMUL XIII. — ANUL 1899.
SERIA II. — ANUL III.

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL
20 — STRADA DOAMNEI — 20.
(Biserica Kalinderu)

REVISTA
PĂDURILOR

SERIA III. — ANUL III.

PADURILE ŞI CLIMA

(Urmare şi fine).

Fiind-că domnul Hepites contestă în articolul d-sale şi influenţa pădurilor asupra ploilor, 'mĭ permit a-ĭ cita încă un esemplu deja promis în unul din numerile trecute:

In judeţul Dolj, s'aŭ plantat, acum 16 anĭ, pe Domeniile Statuluĭ de la Ciupercenĭ, Piscu Tunarĭ, etc, maĭ multe miĭ hectare pădure de salcăm.

Inainte de înfiinţarea acestor masive păduróse, se spune de toţĭ locuitoriĭ şi observatoriĭ din localitate că, de câte orĭ fulgera la Cornu-Capri (Sud-Vest) ploa, dar foarte puţin, orĭ venea ploaia sub formă torenţială, adică sau se ducea de vînturĭ norul departe orĭ se spărgea, aducênd stricăciunĭ prin acele localităţĭ. — Astăzĭ însă, de câte orĭ fulgeră în aceaşĭ parte, se formează norĭ groşĭ d'asupra masivelor şi ploă regulat şi abondent, fără a veni sub formă torenţială.

Să nu-mĭ ceară d-l Hepites cifre obţinute din observaţiunĭ meteorologice, căcĭ voiŭ fi silit a i le cere eu d-sale. Cei ce aŭ efectuat plantaţiunea, puteaŭ, din diferite împrejurărĭ, să neglijeze aceasta; d-luĭ însă, care se ocupă cu ale

climei, trebuia să solicite Ministeriului respectiv, fondurile necesarii pentru facerea lor. Avea frumoasa ocasiune de a presinta mai târziu la congresele unde ved că este trimis foarte des, nişte asemenea observaţiuni, din carî să se poată trage conclusiuni, fie favorabile, fie nefavorabile subiectului de care ne ocupăm prin aceste scrieri.

Vorbind de aceste localităţi împădurite, nu pot trece cu vederea o altă observaţiune a oamenilor din localitate, relativă la salubritatea publică şi poate vor fi şi altele multe relative la climă, etc.

Inainte de împădurire, aceste localităţi, şi în special Ciupercenii, Desa, Poiana, Piscu-Tunarî, etc., erau bântuite de o mulţime de bóle.

Astăzi sănătatea domneşte prin acele localităţi, iar boalele se menţin în părţile ceva mai depărtate şi neimpădurite. Apele ce se ridicau prin acele părţi, chiar la o depărtare destul de mărişică, odată cu ridicarea nivelului Dunărei stagnau, se infectau şi produceau diferite boale.

Presenţa şi acţiunea pădurei au făcut să dispară aceste ape stagnante şi odată cu ele şi boalele, prin purificarea aerului din acele localităţi.

Aceste părţi şi altele menţionate, nu fac parte din alte continente, ele sunt din ţara noastră şi pot fi controlate.

Un om, două sau cinci, pot spune un neadever sau ceva nefundat, dar locuitorii mai multor sate, nici odată. Ploile torenţiale, grindina, extremele de temperatură se ved foarte rar prin părţile împădurite şi foarte des prin acelea desgolite sau unde nu s'au efectuat asemenea împăduriri.

Locuitorii Bărăganelor pot vorbi de felul ploilor ce cad prin acele părţi sau de secetele ce bântue acele localităţi; de vînturile violente, de zăpăzile şi viscolele din acea regiune.

Acum 4 ani, am stat aproape cinci zile întrocnit în gara Ciulniţa, le am auzit şi văzut efectele acelor viscole.

Care este prima linie ferată care se înzăpădează întâiŭ? Bucureşti-Feteşti.

Unde se fac lucrări de apărare a liniei ferate contra întroenelei sau înzăpedirei ca pe linia bărăganului Ialomiţei.

Eu cred totuşi că actualele lucrări, altcum foarte frumoase şi costisitore, făcute de pămînt la Săruleşti etc., nu vor fi complecte, pînă ce nu se vor planta păduri în acea parte şi în apropiere de acele terasamente, fie măcar într'o bandă nu aşa de largă. O iarnă cu viscole va confirma această credinţă ce am.

Cine a avut ocasiunea să fie apucat de ploi în regiunile despădurite şi cele împădurite, a putut face o comparaţiune de feliul acestor ploi. Din cititorii noştri chiar nesilvicultori, sunt mulţi cari au visitat Sinaia, o localitate păduroasă; nu cred că există unul, care să nu fi privit cu o mirare oare-care, mai cu seamă la inceput, feliul ploilor cu cădere dulce şi mai nici odată sub formă torenţială cum cade în alte părţi despădurite saŭ prin oraşe.

Această cădere frumoasă şi nici odată stricătoare saŭ pustiitoare, se datoreşte influenţei pădurilor, graţie fenomenelor fisice de care am vorbit în numerile precedente ale acestei Reviste.

Utilitatea pădurilor, din toate punctele de vedere, nu s'a înţeles de nici o naţiune aşa de bine ca de Americani.

In Statele-Unite este o asociaţiune generală forestieră, care se ocupă cu discuţiuni privitoare la plantaţiuni, conservarea, amenajarea şi reconstituirea de păduri, la influenţa climatérică şi altele cari pot compromite prosperitatea lor.

Această asociaţiune are pentru fie-care stat un Preşedinte, un Vice-Preşedinte, un Casier etc.

Pentru a nu intra în prea multe detalii, cred destul de a spune că, într'un punct la Nebrasca, s'a stabilit un obiceiŭ care a devenit îmi pare obligator prin lege, de a se planta arbori tineri, de oameni şi mai cu seamă de copii din şcoa-

lele publice, la o sărbătoare ce cade în epocele de plantaţiuni. Aceste plantaţiuni se fac în onoarea bărbaţilor mari de Stat: Vaschynton, Lincoln, de Grand etc.

Spre a se da un exemplu de resultatele unor asemenea obiceiuri sau sărbători, este suficient a spune că în cursul a 20 de ani s'au plantat 35.000.000 de puieţi.

Ce frumos ar fi dacă ar pătrunde asemenea deprinderi şi prin ţara noastră, mai cu seamă în părţile despădurite.

Nu pot să afirm, dar se ţice că acest obiceiu, s'ar fi imitat şi de francezi, în unele localităţi.

Cînd lumea se va convinge de marea utilitate a pădurilor, se vor face asociaţiuni şi mai multe de cît la Americani, pe toate părţile globului; căci să nu se creadă că ar fi o glumă sau o afirmaţiune necugetată, dacă ar îndrăsni cine va să spună că, condiţiunile de vieţuire se vor împuţina, odată cu dispariţiunea pădurilor.

In diferite drumuri şi discuţiuni, am avut ocasiunea să văd, cum se simte aceste influenţe a pădurilor, de bărbaţi cu totul de alte specialităţi.

In timpul scrierei acestor articole, am avut onoare să primesc, afară de afirmaţiuni verbale, chiar scrisori de la oameni necunoscuţi mie, cari doresc binele ţării prin conservarea şi ameliorarea pădurilor.

Dintre aceste scrisori de la diferite persoane şi dintr'una a d-lui St. G. G. din Moldova, îmi veţi permite a extrage o mică părticică:

. . . . . .

«E deci firesc ca articolele D-v. să mă intereseze. Crescut «fiind din copilărie în Germania, ţara ordinei «par excel-«lence» şi al cultului frumoasei naturi, am fost trist impre-«sionat, de cîte-ori, de vacanţe, veneam în ţară şi vedeam «modul barbar cum se devastau la noi pădurile, aceste fru-«moase temple ale Naturei. In urmă, umblind la vînat, am «constatat sute de pîrae şi isvoare secate, din causa des-

«pădurituluĭ sau cel al cu totul neraționalel esploatărĭ. — «Natural era ca aceasta să mă pună pe gînduri și ast-fel «de «fil en aiguille» am ajuns un cititor aprig a tot ce e silvicultură saŭ se leagă de ea.»

Aceasta este poate a zecea parte dintr'o scrisoare foarte eloquentă. O cestiune din partea finală a acestel epistole, relativă la despăduririle din cîmpiile Moldovel de sus și modul lor de împădurire, fiind proprietățĭ particulare, se va discuta în această Revistă de confratele nostru de la «Revista Pădurilor», domnul consilier Ar. Eustațiu.

Cestiunea, în adevăr, este destul de delicată, avem speranța însă, că d. Eustațiu, va trata cestiunea din punctul de vedere juridic; ast-fel ca să nu fie atinse nicĭ drepturile de proprietate atît de respectate la noĭ în țară, mai mult de cît în altele chiar, dar în acelaș timp, să nu se aducă atîtea rele unel mari părțĭ despădurite din Moldova de sus, împingîndu-se mai departe de cît trebue acest drept de proprietate, cu risicul chiar de a avea localităților insalubre și pustiite.

Și această lucrare ca și altele, va servi persoanelor competinte într'o viitoare discuțiune a unel noul legĭ silvice, actuala lăsînd mult de dorit din multe puncte de vedere.

Revenind la cestiunea ploilor, nu pot trece cu vederea fără a arăta că s'ar fi întîmplînd fenomene altele, cu totul curioase la moșiile vecine pădurilor, dar care trebuesc controlate prin observațiunĭ mai îndelungate și exacte. cum sînt de exemplu acelea de carĭ mĭ-a vorbit zilele trecute amicul meŭ, d. inginer Nicu Zădariceanu, un mare proprietar inteligent și citit, a căruia moșie Zădăriciu din județul Vlașca, este înconjurată de mai multe mii hectare de pădure seculare [1]).

Pentru a nu intra în prea multe explicațiunĭ, s'ar putea crede, și d-sa pare asemenea a fi convins că, acele fenomene

1) Căscioarele și Găiseni.

inexplicabile, pot fi datorite cîte odată puternicilor curenți ai văei Argeșului, din apropierea acelei moșii.

De un asemenea caz, mi-a vorbit și confratele meŭ, inspectorele silvic Galleriu, pentru un punct din județul Bacău.

Notez acestea fără teamă de contrazicere sau critică, în interesul adevărului și al științei și sunt doritor de a vedea controlîndu-se, fie chiar de d. Hepites, cazuri de asemenea natură, din momentul ce a deschis acest loc, cari orî-ce s'ar zice, nu vor putea dărîma sub nici un cuvînt acel mare adevăr că, pădurea are influență asupra climei, ploilor etc., chiar dacă cîte-odată n'ar avea destulă putere (dacă lucrul va fi exact), spre a lupta contra unor curenți mari din văile unor riuri tot așa-fel.

Afară de toate aceste roluri ale pădurilor, cine poate să conteste influența lor și asupra sănătății dintr'o localitate.

Sunt atîtea stațiuni balneare din țară și din lume, a cărora ape vor fi excelente și vindecătoare Eŭ însă totuși cred că, acele stațiuni, cari sunt în mijlocul masivelor păduroase, sunt mai bune și în tot cazul acele masive, nu cu puțin vor fi contribuit la vindecare, prin ozonificarea și purificarea aerului, unde trăesc și respiră bolnavii veniți în acele stațiuni.

Din observațiunile lui Miquel, făcute în timp de 5 ani (1881—1885) la Paris, de care face mențiune d. Ebermayer într'o conferință ținută la Viena, s'a constatat de exemplu că aerul din centrul Parisului conține în termen mediu 3910 bacterii pe m. c. pe când acela din Parcul Montsouris numai 455, avînd un număr foarte mic de cei patogeni, pe când la centru foarte mulți.

In Indii, satele încongiurate de păduri, n'aŭ fost nici odată bîntuite de holeră.

De niște asemenea localități ni s'a vorbit și în Bucovina cu ocasiunea unei escursiuni ce am făcut cu mai mulți

confraţi trimişi de d. ministru Carp. Tot asemenea observaţiuni s'aŭ făcut şi cu frigurile galbene în Statele-Unite. De cestiunea influenţei pădurilor asupra salubrităţei, s'ar putea scrie volume întregi.

Este fără sfîrşit subiectul influenţei pădurilor asupra climei etc. şi nesfîrşită dorinţa mea de a vedea triumfînd acest adevăr.

Dacă d. Hepites persistă în credinţa contrarie, mai cu seamă acum la finele carierei d-sale oficiale, îi mărturisesc că nu face nici un bine ţărei sale.

Sînt convins că, dacă nu voiŭ putea, cu slabele mele argumente şi exemple, să dărîm această teorie a d-sale, în tot casul viitorul o va înlătura, cu totul, poate chiar noi înşine, să venim cu observaţiuni de ale colegilor d-sale din lumea civilizată, pe care ni le vom procura dacă necesitatea va cere, căci ar fi o adevărată nenorocire pentru planeta noastră chiar, dacă toţi meteorologii vor avea aceleaşi vederi în această privinţă ca onor. d. Hepites.

Nu ştiu dacă d-sa va fi având de mult timp această credinţă, mi se pare însă că, acum 12 ani nu vedea tot astfel lucrurile. — Nu afirm, dar îmi aduc oare cum aminte că adunîndu-ne pe mai toţi silvicultorii, la şcoala de la Ferăstrăŭ, în jurul aparatelor d-sale meteorologice şi ascultînd cu religiositate frumoasele d-sale esplicaţiuni, nu ne-a vorbit nimic de această neinfluenţă, ba îmi pare chiar, că mai tîrdiŭ am ciocnit paharele pentru conservarea şi ameliorarea pădurilor, cari au o influenţă aşa de mare asupra climei şi ca recompensă pentru aceste frumoase vederi, faţă de rolul pădurilor în ţară, s'a primit cu plăcere de d-l Ion Kalinderu, preşedintele societăţei noastre, propunerea admisă şi de adunarea generală a silvicultorilor, prin care d-l Ştefan Hepites a fost primit membru de onoare al acestei societăţi.

Iar conferinţa şi serbarea de la Ferestrăŭ, s'a terminat prin fotografiarea tutulor silvicultorilor şefi în număr de

peste șapte-zeci, în mijlocul cărora și alăturî de subscrisul a luat locul Domnul St. Hepites, singurul nesilvicultor, din tre noî, care are acrul de a zice:

Presența mea în mijlocul vostru, însemnează: Influența pădurilor asupra Climeî din România.

Ioan P. Chihaia
Inspector silvic

AMENAGIAREA PADURILOR DIN MUNȚI

Studiŭ critic după Guinier, Inspector silvic în Franța

(URMARE)

Afară de aceasta, amenagiamentul a fixat timpul care trebue să curgă pînă în momentul, în care o categorie de arborî cu diametrul inferior, va fi atins în mijlocie dimensia exploatabilităței, căcî numaî prin această determinare condițiunea raportului susținut este asigurată.

Dar nu se știe și nu se poate ști cum se vor îngroșa acei arborî de categoriî de grosimî inferioare: neregularitatea creșterei lemnelor în codru grădinărit, nu permite de a o prejudeca într'un mod satisfăcător. Determinarea posibilității așa dar păcătuește de la bază, sau cel puțin este imposibil de a justifica soliditatea acestei base.

Comuna proprietară va fi dispusă tot-d'a-una a pretinde, fără să i se poată opune nimic precis, că administrația forestieră dă mult înapoî timpul cînd va trebui să înceapă exploatarea arborilor de a doua categorie de grosime.

Și din nenorocire, ea va fi cu atît maî bine fondată într'o asemenea pretențiune, cu cît administrația forestieră va avea tendința naturală, inevitabilă, necesară, de a lungi maî curînd de cît a scurta perioada de timp la finele căreia lemnele de a doua categorie vor putea fi atacate, căcî amenagiștiî vor avea tot-d'auna fricî (foarte naturală!) de a se fi înșelat în calculul lor și de a nu fi lăsat arborilor tinerî timpul de a se îngroșa în destul. Tendințele administrațieî vor fi așa dar aceî în antagonism direct, complect, cu tendințele comuneî, și în adevăr, trebue să credem că munca administrativă a agenților nu va fi nicî ușurată, nicî facilitată.

Așa dar, în codrul grădinărit nu se poate determina nici revoluțiunea, nicî un venit oare-care mijlociu. Aceste două elemente nu se pot înfățișa în amenagiament de cît

la un masiv regulat, şi nu la arbori isolaţi a căror fenomene de vegetaţiune sînt variabile pentru fie-care.

Ast-fel *Cursul* lui Lorentz şi Parade se exprimă în chipul cel mai categoric în această privinţă:

A basa posibilitatea grădinăritului pe volum ne pare cu totul impracticabilă, fiind-că operaţia, lungă şi dificilă de executat, nu poate ajunge de cît la resultate extrem de vagi, şi susceptibile de a da naştere la erori mai rele poate de cît acele ce ar resulta de la un arbitrar complect (p. 317)

Inutil de a mai face să se observe că practica chiar a operaţiilor culturale va putea da loc, din partea comunelor, la critice dificile de respins, tot-d'auna pentru acelaş motiv, *pentru că scopul de atins nu este limpede!*

5. Încă un cuvînt asupra grădinăritului. Un raţionament care are curs de puţin timp ar tinde nu numai de a releva în spiritul publicului acest mod de tratament, dar încă de a'l face să prevaleze în practică, făcîndu-l să se considere ca superior în toate casurile metodei naturale, din punctul de vedere al producţiunei.

Creşterea anuală lemnoasă a unui arbore, se zice, este proporţională cu desvoltarea foliacee. Aşa dar, cu cît suprafaţa totală a foilor va fi considerabilă pe arborii cari ocupă un hectar de teren, cu atît producţiunea anuală a lemnului va fi asemenea considerabilă pe acest hectar.

Ori, în o pădure grădinărită, cu o suprafaţă pădurească egală şi în aceleaşi condiţiuni de fertilitate a solului şi de vîrstă a masivelor, sînt mai multe frunze ca în codrul regulat, pentru că vîrfurile arborilor sînt etagiate şi superpuse, în loc de a fi dispuse aproape la acelaş nivel.

Aşa dar, producţia lemnului este mai activă pe un hectar de pădure grădinărită de cît un hectar de codru regulat, toate cele-l'alte condiţiuni fiind egale.

Din nenorocire totul este defectuos în acest raţionament.

Creşterea lemnoasă *trebue să fie* proporţională, nu cu desvoltarea foliacee, dar cu activitatea fisiologică a frunzelor, ceea ce este cu totul diferit: şi activitatea fisiologică a frunzelor este mai mică pentru arborii dominaţi, de cît pentru acei ale căror vîrfuri sînt libere.

Se poate admite la rigoare, toate cele-l'alte condiţiuni fiind egale, că în codrul grădinărit sînt mai multe frunze de cît în codrul regulat; dar ar trebui ca chiar şi această aserţiune să fie sprijinită pe experienţe precise.

Conclusia raţionamentului este aşa dar inadmisibilă, şi de sigur nu pe silogisme de această valoare, trebue să fondăm un întreg aşezămînt de lucruri practice.

In resumat există o mulţime de motive, şi din cele mai impunătoare, pentru a respinge grădinăritul în toate casu-

rile în carî solul şi altitudinea nu comandă acest mod de tratament, într'un cuvînt, a'l aplica acolo unde cine-va este forţat de a aplica exploatabilitatea fisică pentru a nu compromite conservarea pădurii.

De alt-fel autorii *Cursului de cultură (Cours de culture)* infaţişează aceasta chestiune ast-fel; dar s'au găsit în favoarea grădinăritului alte argumente, cu totul neaşteptate, trebue să o mărturisim: s'a zis că acest mod de tratament este acela care se apropie mai mult de chipul de a lucra al naturei; că pădurile abandonate lor înşile n'ar fi de cît nişte adevăraţi codrî grădinăriţi; că, probabil, natura nu se poate acomoda cu starea normală ce noi avem pretenţiunea de a crea în codrii noştri regulaţi; şi că, în tot casul, nu s'ar putea face mai bine de cît a imita natura.

Aceste consideraţiuni n'ar putea resista la cea mai mică reflecţiune şi la cel mai repede examen.

Exploatarea în Crîng, de asemenea, şi mai mult ca oricare alta, este în afara de procedările naturei: pentru acest motiv trebue să o respingem? Gradaţiunea virstelor într'o serie de codru, constituirea masivelor regulate, nu pot fi de cît fapta omului evident! Dar lanul cu grîu din care scoatem hrana noastră, este de asemenea resultatul muncei omului: cine ar putea pretinde în mod serios că muncitorul s'a împotrivit naturei, pe motivul că natura incultă nu ne oferă de loc holde de grîu?

Noi ştim ce devine pădurea în mîinele mai multor generaţii de silvicultorî inteligenţi, Acum trebue să cercetăm ce putea deveni pădurea virgină odinioară, sau ce ar redeveni pădurile noastre cultivate, dacă le-am abandona lor înşile! Temerea că natura nu se acomodează cu sistemele noastre de cultură care tindo la formarea de masive regulate, este o preocupaţie stranie, dar de sigur tartivă, căci experienţa s'a pronunţat asupra acestui punct.

Ori-ce ar fi, trebue să se recunoască că silvicultorii par a fi tăriţi de un curent foarte pronunţat către adoptarea grădinăritului *cu ori-ce preţ*, în tratamentul pădurilor de munte. Fără îndoială, agenţii aşteaptă de la aplicarea acestei metoade o uşurare a lucrărilor şi mai cu seamă a responsabilităţii lor. In adevăr, cu grădinăritul nu mai trebue a se aştepta şi urmări repopulările din parchete (tăierî), nici un risic pe urmele exploatărilor; o siguranţă perfectă cu privire la conservarea masivelor. Şi dacă natura explontărilor de întreprins este rău hotărîtă, cel puţin s'ar putea scoate din chiar această nedeterminare beneficiul celei mai mari libertăţi în conducere.

Ne remîne acum de a demonstra că avantagele ce doresc agenţii a le realisa ca şi la ameliorăţiile către carî aspiră

atît de legitim de alt-fel, le vor găsi în aplicaţiunea metodei zise *naturală*, cînd vor consimţi a i se face o singură modificaţiune, înlocuirea posibilităţii pe volum prin posibilitatea pe întindere.

(Va urma). **N. Manolescu**
SUB-INSPECTOR SILVIC.

GESTIUNEA SYLVICA [1])

Ţinerea archivei ocoalelor şi regiunilor sylvice.

James L. Hughes, un mare bărbat de stat din Toronto (America) a zis :

«*Este greşală, dacă în conducerea unui serviciŭ, se neglijează aşa «numitele* «lucruri mici».

«*Deosebirea între un serviciŭ bine dirigiat de un serviciŭ rău «dirigiat, se observă mai ales la ast-fel de lucruri, pe cari mulţi «inşi le consideră drept lucruri neesenţiale şi fără de nici o însem-«nătate.*

«*Să fie lucrurile acestea de o importanţă secundară, admitem, «dar greşala zace tocmai în aceia că nu le considerăm de loc*».

I. Blankinston, un mare pul licist din Anglia, a zis :

«*Chiar dacă diriginţele unuĭ serviciŭ ar fi mai puţin talentat, «încă nu trebue să'şi piarză curagiul, dacă va înţelege, că succesul «conducerii unuĭ serviciŭ, atîrnă în prima linie de la aceea ca, în tot-«d'auna să urmărească cu cea mai mare atenţiune aşa numitele* «lucruri mici» *şi să nizuiască a învinge orî-ce greutăţi la început «în germenile său.*

«Fără regularitate, *conducerea nici odată nu poate să fie bună «şi în această privinţă are toată dreptatea afirmarea paradoxă* «Lu-«crurile mici conţin în sine pe cele mari».

«*Acela, care va fi cu băgare de seamă la agendele mărunte ale «conducerii unuĭ serviciŭ, acela de bună seamă va îngriji tot-d'auna «bine şi de cestiunile mai importante.*

«*Acela, care va considera în destul lucrurile* «mici» *acela, foarte «rar, va avea necaz cu afaceri mai grele.*

Şi acela care va observa în mod sistematic toate mărunţişurile unuĭ serviciŭ, va şti să le ordonese şi deci să le reglementeze spre bunul mers al serviciuluĭ».

Iar camaradul nostru, D. sub-inspector sylvic M. Tănăsescu [2]) în memoriul presintat Ministeriuluĭ Domeniilor şi publicat în bule-

1) Vezĭ revista pe luna Decembre 98.

2) D. sub-inspector sylvic M. Tănăsescu a fost trimis în misiune în Austria, în cursul anuluĭ 1895—96 de către Ministerul Domeniilor, spre a studia organisarea serviciuluĭ sylvic relativ la administrarea, esploatarea şi amenajarea pădurilor.

tinul No 8 din Decembre 98, al acelui Minister sub titlu «*Studiu asupra Administratiei, esploatarei și amenagiarei pădurilor din Austria*, la pagina 289, referindu-se la lipsurile din serviciul nostru sylvic, zice:

«*Trebue, crez, să se facă mai intîiu niște instructiuni precise și «detaliate, niște registre uniforme aprobate de Consiliul technic și «aceasta pentru fie-care branșă de lucrări a parte, și astfel preparati «să se alcătuiască un reglement clar de toate datoriile și drepturile «fie-cărui grad, căci de la acesta depinde numai bunul mers al ser-«viciului, basat pe cea mai largă descentralisare atît la centru cît și «in exterior.*

«*Sper că a venit ceasul după mai bine de 35 ani de esistență «ca să avem și noi o lege completă de organisațiune interioară, să «avem niște regulamente bine alcătuite, decretate și complectate prin «instructiuni detaliate uniforme pentru tot serviciul și toate bran-«șele lui*».

La pag. 290, referindu-se la graba ce se pune de minister, spre a se face oare-care ameliorări in serviciul nostru silvic, fără nici un plan și fără să se desemneze ținta la care voesce să se ajungă, zice:

«*Noi suntem serviciu care numărăm peste 35 ani de esistență și «nu ne mai este ertat astăzi, cred se procedăm cu grabă numai ca «să zicem că facem progres, ar trebui să avem un plan de actiune «pe care să'l urmărim*

«Călăuzit dar de aceste principii că: *este greșeala dacă desconsiderăm lucrurile mici, cari conțin in sine pe cele mari și că nu este ertat să procedăm cu grabă la ameliorările ce trebuesc de adus serviciului sylvic, pînă ce nu vom avea intocmit un plan de activitate pe care să le urmărim*, voiu căuta ca aci mai jos să tratez cestiunile referitoare:

I. **La ținerea archivei ocoalelor și regiunilor sylvice**, coprinzînd:

a) *Facerea corespondentelor;*

b) *Ținerea registrului de intrarea și eșirea hîrtielor;*

c) *Clasarea hîrtiilor resolvate.*

II. **La constatarea abusului de formalism**, cu:

a) *Constatarea, urmărirea și susținerea proceselor de delicte sylvice pescuit și vînat.*

b) *Intocmirea studiilor de exploatarea pădurilor, cu facerea licitatiunilor și cu dresarea actelor referitoare la controlul exploatărei pădurilor vîndute.*

c) *Intocmirea actelor estimative pentru materialul lemnos de categoria produselor accesorii, cu ținerea licitatiunilor pentru vînzare și cu dresarea actelor referitoare la controlul exploatărei acelui material.*

d) *Desfacerea terenului coprinse in perimetrul pădurilor și cu discutarea scopului pentru care s'a delimitat acele terenuri.*

e) *Raportarea și constatarea por iunilor de pădurî incendiate.*

f) *Intocmirea deviselor pentru inființări și întreținerî de pepiniere facerî de plantatiuni, etc. în raport cu banii ce se afectează pentru acest scop și decl cu resultatele obținute.*

III. Diverse: a) *Foia personală a agentului sylvic respectiv*:— b) *inventariul de averea mobilă și imobilă a ocoalelor și regiunilor silvice*

Și voiŭ arăta în toată goliciunea lor, cum stăm azi și cum se pot evita multe corespondențe, cari leagă de biurou pe șeful de ocol supranumit «*temelia serviciului silvic*», — cum se poate face ca sub-inspectorul silvic, supranumit «*stîlpul serviciului silvic*», să fie un adevĕrat agent de control, și cum se poate ajunge ca șeful de regiune, supranumit «*acoperișul serviciului silvic*», să fie în poziție ca să cunoască din biurou adevărată situațiune a regiunei ce conduce, și deci, avînd în continuu ochiĭ aținți asupra fie cărui subaltern, se știe în deplină cunoștință de causă, ca să inspire fie-căruia, acel foc sacru, spre a putea trage la carul ce merge spre drumul progresului.

Faptele ce voiŭ desvolta, raportându-se numaĭ la realitatea lucrurilor și ideile ce voiŭ propune, fiind resultatul observațiunilor din serviciul nostru silvic, cât și din serviciul silvic frances, le las la apreciarea camarazilor meĭ de a judeca, dacă ceea ce desvălui, este adevărat și dacă ceea ce propun, este bine-venit și deci se poate în cât-va aplica și în serviciul nostru, spre o maĭ bună uniformitate în conducere.

Repetînd din noŭ apelul făcut în aceas'ă revistă pe lună Septembre 1898, paginile 298 și 299, rog pe d-niĭ camarazi silvicultorĭ, spre a ne da concursul și a ne lumina cu criticile d-lor, asupra tot ce voiŭ trata, căci «*unde sunt doĭ, puterea crește*» și conclusiunile ce se vor lua, vor servi la deslegarea problemeĭ «*cum și în ce mod putem avea și noi o gestiune silvică.*»

I. Ținerea archiveĭ ocoalelor și regiunilor sylvice

§ A) *Facerea corespondențelor.*

Pentru facerea corespondențelor oficiale necesită să avem:

1) *Un sigiliŭ de tușiŭ și un sigiliŭ de ceară.*

2) *Hârtie etichetată cu titlul serviciului respectiv.*

In serviciul nostru sylvic, în ceea-ce privește conținutul sigiliului n'avem nimic determinat, de oare-ce avem sigiliĭ cu inscripțiile:

a) *Ministeriul de finanțe, Administrația pădurilor statului*, rămase moștenire de pe timpul cînd serviciul sylvic, era pendinte de ministerul de finanțe.

b) *Administrația pădurilor statului, Guard general sylvic* saŭ *Guard adjutor al Județului* (numirea județului), remase moștenire de pe timpul cînd pe un județ era un guard general sylvic saŭ un guard adjutor.

c) *Ministerul Domeniilor, subinspecția IX sylvică*, remase moștenire de la *neuitatele* (!) subinspecțiĭ sylvice, al căror număr era fixat și numerotat.

d) *Ministerul Domeniilor, circumscripția X sylvică*, rămase moștenire de la *doritele* (!?) circumscripții sylvice, al căror număr de asemenea era fixat și numerotat.

e) *Ministerul Domeniilor, ocolul sylvic 15*, rămase moștenire de la vechile ocoale sylvice, al căror număr de asemenea era fixat și numerotat.

f) *Ministerul Domeniilor ocolul sylvic* (numirea ocolului), înființate de minister, prin stăruința titularului ocolului spre a se da mai multă autoritate ocolului

g) *Ministerul Domeniilor, serviciul sylvic*, înființate mai în urmă de Minister.

h) *Direcțiunea generală a pădurilor statului, ocolul sylvic* (numirea ocolului), înființate de Șefi de Regiuni, (în dorința ce au și ce avem de a se crea o direcțiune o parte a pădurilor) și din cheltuelile de cancelarie.

Sau cu un cuvînt în serviciul sylvic esterior pentru două cancelarii: *ocolul și Inspecția*, avem opt (8) feluri de sigilii, afară de altele, cari poate 'mi sunt necunoscute.

Sigiliele specificate la aliniatele de mai sus, se găsesc în us la șefii de ocole și rare-ori se întîmplă ca la un ocol să se găsească sigiliul de tușiu și de ceară cu aceeași inscripție; astfel pe plicurile cari conțin acte de importanță, se citesce pe ceara rece unde s'a aplicat sigiliul de ceară, o inscripție cu totul diferită de acea unde s'a aplicat sigiliul de tușiu și ambele cu totul deosebite de eticheta imprimată pe hîrtia oficială pe lîngă care se anexează actele, deși toate acestea pleacă de la aceași cancelarie.

În majoritatea casurilor, șefii de ocoale pe motivul că n'au cheltueli de cancelarie, numai cheltuesc bani din punga lor ca se tipărească titlul serviciului pe hîrtiele de corespondență, ci se mulțumesc ca se aplice în colțul sting al hîrtiei de corespondență sigiliul de tușiu or de ceară, ce le are la dispoziție și a avea grije a pune în dreptul semnăturei prin care se închide corespondența calitatea funcțiunii de șef de ocol. Autoritățile care sunt în legătură de corespondență cu ocolul, primind astfel de hîrtii, și neînțelegînd care este adevăratul titlu al funcțiunei agentului sylvic, *după multe discuțiuni și hesitări*, așterne adresa următoare:

D-lui șef al ocolului circumscripției 14 sylvic sau
» » ocolului *Subinspecției IX silvică.*
etc. etc, etc

Eară sigiliul de la aliniatul *g* se întrebuințează de șefii de Regiuni mai mult pentru ștampilarea plicurilor de corespondență spre a li se da un caracter de oficialitate.

Indiferența ce se pune în ne-băgarea de seamă a inscripțiunilor sigiliilor pentru serviciul sylvic esterior, crez că a venit timpul ca să dispară; căci ori-ce s'ar zice, publicul apreciază un serviciu și după această neregularitate.

Dacă n'ar esista construțiunile forestiere făcute de stat, cari servesc de locuință titularilor ocoalelor, poate n'ar fi motivul ca să

insistăm asupra reglementărei acestei cestiuni care s'ar crede de mică importanță,—dar când reședința ocoalelor este fixată definitiv prin construirea acelor edificii forestiere, credem că ori-ce întârziere nu'şi mai are rațiunea de a se prelungi.

Mai înainte de a se lua o măsură în consecință, *punem* întrebarea : *După care normă urmează a se da numirea ocoalelor*, adică:

a) După *numirea comunei* unde se găsesc construite reședințele ocoalelor, cum sunt botezate în present ocalele : *Aninoasa*, *Babadag*, *Brăneşti*, *Butoieşti*, *Cerna*, *Comana*, *Horezu*, *Sinaia*, *Slobozia* ; etc , sau

b) După *numirea pădurei principale* (ca suprafața şi consistența) coprinsă în ocol, cum sunt denumite în present ocoalele: *Rădeşti*, *Tigania-Drăgăneşti*, *Cotmeana*, *Cascioarele*, *Tarcău*, *Mera Schitu*, *Soveja*, etc., ori

c) După numirea *orașului* ce se găsește în apropiere de localul de reședința ocolului, cum se presintă casul la ocoalele : *Călăraşi* (la 5 kilometri), *Drăgăşani* (la 10 kilometri), *Rîmnicu-Vîlcea* (la 22 kilometri), *Piteşti* (la 2 kilometri), *Curtea-de-Argeş* (la 20 kilom), *Măcin* (la 12 kilometri), *Isacea* (la 8 kilometri), etc., ori în fine

d) După *numirea plăşilor*, pe teritoriul cărora se găsesc construite casele de reședință, cum sînt ocoalele : *Podgoria*, *Bârcăneşti*, *Parachioiu*, *Topolog*, *Nucşoara*, etc.

In fața acestor diferite casuri, cred că este necesar ca Ministeriul se stabilească norma, după care se vor numi ocoalele, a căror reședință este fixată prin construirea caselor forestiere ; — şi pe urmă a lua dispoziţiuni ca să se înființeze sigilii de tuş şi de ceară pentru trebuințele acelor ocoale şi ale ocoalelor unde se vor mai construi case forestiere în viitor, în locul sigiliilor cari n'aŭ nici o rațiune ca să mai existe.

O dată stabilit aceasta, mai este necesar să se determine, dacă acele sigilii, trebue să poarte inscripția : *Ministerul Domeniilor*, ori *Direcțiunea pădurilor Statului*, după cum esistă şi la alte servicii publice din țară, de esemplu :

1. La C. F. R. unde pe sigilii se citeşte : *Direcțiunea Căilor Ferate*, *Inspecția I miscare*, sau *gara Drăgăşani*, etc. iar nici odată Ministeriul Lucrărilor Publice, de care depinde acea direcțiune.

2. La Poştă şi Telegraf unde sigiliele poarta inscripția ; *Direcțiunea Generală a Poştelor şi Telegrafului*, *oficiul Piteşti*, etc., iar nici odată Ministeriul de Interne de care depinde acea direcțiune.

3. La serviciul sanitar, unde pe sigilii se citeşte : *Direcțiunea serviciului sanitar*, *Medic primar al județului Constanța* etc. iar nici o dată Ministeriul de Interne, de care depinde acea direcțiune etc.

O dată determinată inscripția de pe sigilii pentru ocoale, rămîne a se determina acea pentru regiuni silvice, care deşi sunt înființate de mai mulți ani, totuşi până în present n'aŭ sigiliele lor propriĭ, după cum am arătat mai sus.

Sub-semnatul crede că cea mai corespundătoare inscripție ce ar trebui se poarte sigiliele, va fi de esemplu :

1. Pentru ocoale:

Ministeriul Domeniilor
Ocolul sylvic Sinaia

2. Pentru inspecții :

Ministeriul Domeniilor
Inspecția silvică Bacău

(Va urma).

Sub-inspector silvic
B. N. Pretorianu

CULTIVAREA ESTETICULUI IN SILVICULTURA

Speciile lemnoase potrivite pentru decorul pădurilor

«Pădurile sunt cea mai frumoasă podoabă a unei țări».

Pe lîngă folosul ce'l aduc pădurile omului prin exploatarea lor și pe lîngă importantul lor rol in economia naturei, (considerațiuni de prima ordine) pădurile servesc tot odată ca frumoase tablouri ale peisagiului, ele sunt creațiunile superioare ale floarei, sunt gracioasele incinte (săli) in cari omul petrece cu satisfacțiune.

Intr'adevăr dacă s'ar da importanță decisivă numai calculului egoist financiar, multe păduri și mulți arbori ce impodobesc curțile s'ar fi găsit de mult altă soartă. Viile monumente ale strămoșilor, imposanții arbori, presintă pentru noi o mai mare importanță de cât considerarea lor ca simplu mijloc bănesc.

Epoca sacrelor dumbrăvi a trecut intr adevăr; farmecul, liniștea ce se revarsă asupra spiritului ce le oferă pădurea visitatorului refugiat intr'însa de sgomotul lumei, însă nu! Diversitățile și abundența creațiunilor, presintă ori-cui, in fie-ce moment lucruri noui și interesante și pădurile sunt cele mai avute in desfătări naturale.

Inima escursioniștilor bate mai tare imediat ce aŭ atins marginea pădurei, iar poporul își serbătorește sărbătorile cu mai multă plăcere la umbra arborilor seculari de cât sub corturi.

Silvicultorului 'i este dat mai ales, a cultiva decorul pădurilor și cari ar putea fi motivele cari să'l împedice de la aceasta, pădurea fiind pentru dênsul, câmpul zilnicei sale activități ?

Prin aceasta cîștigînd un număr mai mare de amici ai pădurilor, crește și numărul protectorilor ei pentru casuri de nevoe, dar chiar poporul ori-cât de deprimător póte fi pentru un delict precugetat sau răutăcios, câștigă succesiv respect față de păduri.

Cu cît populațiunea câștigă mai mare simpatie pentru pădure, cu atît sprijinul din parte'i este mai mare în observarea dispozițiilor poliției silvice și cu atît mai mult principiul prejudicios de a considera pădurile publice ca isvor bănesc, va dispare din mintea populațiunei.

De ordinar se găsesc puține păduri în condițiuni de a li se putea aplica principiul esteticului și se impune chiar une-ori economisirea mijloacelor reclamate de aceasta, unde ameliorarea stărei pădurilor necesită cheltueli considerabile și muncă.

Totuși, foarte adese-ori utilul se poate asocia cu frumosul, ast-fel că, de multe ori cheltueli neinsemnate făcute la timp oportun produc resultate considerabile. Sînt condițiuni cari în general sau timporal nu comportă aplicărei principiului înfrumusețărei pădurilor.

Liniile de amenagement, largi și drepte, deschise, cît sunt ele de utile cu privire la divisarea și paza pădurei, nu comportă totd'auna esteticului pădurei, tot atît de mult ca și monotoanele șiruri de arbori ale masivelor provenite din plantațiuni cu distanțe mari. Poenilor le lipsesce plăcutul aspect ce'l oferă tineretele viguroase: mlaștinele și băltoacele diferă foarte mult de livezile din văi, masivele în depericiune nu sunt atît de imposante ca masivele viguroase de codru în virstă.

Drumuri, masive, tăeturi, etc., sistematice îmbucură pe spectator, ori-cine ar fi acela; unde am executat plantațiuni bine reușite sau am oferit obiect de studiu și experiență, sau am înfrumusețat o localitate, ne transportăm cu plăcere și adese-ori instruim și pe alții, procurîndu-le și lor satisfacțiune. Nici odată însă esteticul aplicat pădurilor să nu aibă de efect distrugerea caracterului natural al pădurei.

In general, pentru ca pădurea să și conserve agreementul, este necesar ca desvoltarea ei să fie pre cît posibil mai naturală.

O prea mare regularitate, un tratament prea tipic nu se potrivesc condițiunilor ei naturale de desvoltare.

Ast-fel, introducerea în masive, șiruri de esențe diferite în ce privește coloarea frunzelor și forma coronamentului de masivul original, apoi o gradație strict tipică de virste: (idealul așezărei compartimentelor) nu ne va putea nici cînd reabilita de perderea sublimului tablou ce ni-l servesc pădurile crescute în amestec și în ordine spontanee.

O asemenea transformare a pădurilor ar învedera prea mult restricțiunile ce gestiunea economică trebue să le impunem, iar pe de altă parte nu mai există dubiositate că, una dintre principalele considerațiuni, în ce privește aplicarea esteticului în silvicultură residă în facerea acestor restricțiuni pre cît posibil neobservabile.

Se pare deci aproape justificabil reprosul ce'l aduc silvicultori pătrunși de sentimentul frumusețel naturei, pe de altă parte însă rămași neinfluențați de principiile unei economii reglementate a pădurilor, acelora cari aplică aceste din urmă principii în detrimentul esteticului pădurilor.

Ast-fel de reproșuri se fac mai ales la adresa amenagiștilor, în vedere că aceștia proectase tipul viitoarei păduri, fixat între limitele regimului viitor și de ordinea proectată a masivelor.

In ambele privințe mulți amenajiști sunt în prea mare măsură preocupați de tipul adus din școală, sau cules din cărțile de

studiu, ținînd ferm la o divisare strict metodică a pădurei cum și la realisarea în aceiași măsură a gradației de vîrstă. Mulți găsesc divisarea pădurei ca «frumos executată» cînd ea se presintă frumos și metodic pe plan, apoi formarea de compartimente numai atunci ca «normală» cînd ea corespunde cît mai mult tipicului adoptat.

Chiar și cu privire la o sistematică gestiune economică a pădurilor nici primul nici secundul factor nu ne este indispensabil, ba uneori, aceștia nici nu se potrivesc scopului, ast-fel că acțiunea noastră este mai liberă și mai acomodată condițiunilor date în proiectarea divisărei pădurei și formărei compartimentelor, atît în interesul economic cît și cu privire la esteticul întregului aspect al pădurei.

Intr'adever, la cîmpie și chiar și pe terenuri puțin accidentate liniile de amenajement mai largi și drepte, deschise, sunt la locul lor. Liniile drepte sunt cea mai potrivită și cea mai naturală limită de separațiune, ele oferă o variațiune agreabilă în monotonul tablou ce'l formează pădurile de cîmpie, servesc puncte de orientare și ici colea tablouri interesante, apoi ele înlesnesc formarea de margini ale masivelor chiar în interiorul pădurei, fără a trece cu vederea că din punct de vedere vînătoresc esistența lor ne este de sigur bine-venită.

Cu toate acestea și aci uniformitatea patratelor poate fi modificată, mai ales cînd se paote utilisa un drum esistent deja, o apă curgătoare cu albia mai largă, etc., ca linii de separațiune a parcelelor.

Cel puțin înființarea unor drumuri sinuoase, cari să servească pe lîngă liniile de amenajament, pentru comunicații în interiorul pădurei este avantagioasă, în scopul realisărei unui mijloc de comunicație mai scurtă atît cu privire la distanța de parcurs cît și la timp. Oferirea de tablouri mai variate, fiind avantagioasă, aceasta se poate obține numai prin înființare de drumuri cari duc în diferite direcțiuni. O continuitate a liniilor de amenajament în linie dreaptă la distanțe mari 'și perde efectele cu privire la orientarea în depărtare unde terenul nu se pretează acestui scop. In consecință liniile de amenajament proectate în linie dreaptă, mai ales pe culmi sau opine mai pronunțate, pot fi întrerupte fără ca ele să peardă din eficacitatea lor, la cas cînd oare-cari considerațiuni economice sau mersul limitelor exterioare ale pădurei reclamă aceasta. Aceasta din urmă, adică forma perimetrului întregei păduri merită mai multă considerațiune cu ocasiunea proectărei unei mai sistematice divizări a pădurei, de cum se face de comun. Pe terenurile accidentate însă în mare măsură cum se presintă casul în regiunea colinelor înalte și în cea muntoasă, numeroase linii drepte de amenajament ar produce asupra visitatorului un efect mai mult deranjator de cît agreabil și anume în măsură cu atît mai mare cu cît aspectul lor cu privire la lungime și lărgime pare mai forțat, ceea ce se întîmplă la cas cînd se impun terenului linii artificiale numai pentru a se obține un plan metodic al pădurei. Linii care se pretează terenului (d. e. drumurile, etc.) numai foarte arareori pot avea un efect de-

ranjator, asupra aspectului planului de amenajament. Ele chiar contribuesc în unire cu îngustele linii de parcelare proiectate în direcţiunea celei mai mari pante pe terenurile mai puţin accidentate cum şi pe şesuri la complectarea planului şi la o marcare mai expresivă a parcelelor. La munte o constatare şi exprimare artificială a reliefului terenului sunt în cele mai multe casuri de prisos, aşt-fel că restrîngerea proiectărei de linii artificiale se impune şi cu privire la esteticul pădurei.

Liniile sinuoase sunt fără îndoială mai agreabile atît pe plan, cît şi în natură de cît cele drepte foarte întrerupte.

In consecinţă dacă este cas se va prefera d. e. un drum care duce pe culmea unui deal mai puţin accidentat, în linie sinuoasă, unor linii de amenajament fixate în vederea tuturor cotiturilor culmei dealului în cestiune chiar şi la cas cînd drumul în cestiune n'ar ţinea în continuŭ muchia culmei dealului.

(Va urma) «Amicul Pădurilor».

VOIAGIUL UNUI STAGIAR SILVIC LA VIENA [1])

— NOTE ŞI IMPRESIUNI —

(Urmare).

Buda, oraş vechiŭ, aşezat pe malul drept al fluviului, pe un teren stîncos, muntos, şi afară de cheiurile şi bulevardele de jos, casele şi străzile sunt pe deal şi pe partea cea-l'altă, în o vale, dominată de cetatea Buda, cetate aşezată pe vîrf de deal, la poalele căruia se întind, în terase, grădina palatului regal şi însuşi palatul.

Pe ţărmul stîng este Pesta, oraş noŭ, tăiat de bulevarde lungi, drepte, întrerupte de pieţe sgomotoase, de grădini delicioase, note drăguţe în vuetul marilor străzi, buchet cu colorî delicate, întrerupînd şirurile de case, cu plăcute stiluri florentine orî gotice, romane orî renaissance.

Ziduri înalte, reci, case lipite unele de altele, în linie dreaptă, înşirîndu-şî cele 5—6 caturi cu o regularitate monotonă, pe care abia o mai făcea să piară stilurile atît de alese, de bine proporţionate, mosaic de faţă de . . . . .

Fluviul ce curge strîns între cheiurî lungi şi brodate cu verdeaţă, e străbătut de cîte-va podurî, ca renumitul pod suspendat, cu lei paternicî, sculptaţi în piatră; ca podul lui Franţ Iosif, întreg lucrat şi sculptat în fer, semănînd cu un uşor balcon aruncat peste Dunăre.

1) Vezî „Revista Pădurilor" pe luna Decembre 1898.

— Era aproape de amiază. — Priveam de pe balustrada podului de fer, orbit de lucirile valurilor, la orașul înecat în luminoasa ceață de amiazi, amestecată cu fum și praf.

Vapoare mici, mergeaŭ de la un cheiŭ la altul, în curse dese regulate, altele mai mari, mai puternice, plecau, fluerînd, încărcate de lume, pentru destinații mai depărtate.

Fața marelui fluviŭ era brăsdată de spume, de dîre de fum, de vapoare ce se încrucișaŭ.

Iar în albastrele unde încălzite de soare, se oglindaŭ cheiurile umbrite de arbori, ori hotelele mari după malul sting.

Dunărea, curgînd în valuri mici, repezi, azuriĭ, dau Buda Pestei un surîs plin de viață, de farmec..... și ungurii sunt atît de mîndri.

Pesta și Parisul îmi spunea un ungur pe drum. Nicĭ nu este alt-ceva mai frumos; așa credea el cel puțin.

Pesta lor, ei o divinisează și sunt atît de măguliți de streinii ce vin să-i visiteze.

Dar cînd te încerci să-i vorbești 2—3 cuvinte în limba luĭ? Atunci e de o politețe servilă.

Ei iubesc țara și limba lor mult, prea mult: aceasta este poate singura lor vină. Dar e și marele lor merit; tot ceea ce aŭ făcut ca bun, ca măreț și nobil, e datorit acestuĭ șovinism, putere de viață a raseĭ.

Pe piețe și pe marile alee, vezĭ din cînd în cînd, ridicate pe piedestale de marmoră și de granit, statuĭ de bronz ale eroilor unguri de la 1848, ori din alte revoluții iubite din vechĭ războaie, saŭ mari oameni ce aŭ rădicat atît de sus statul, poeți ce aŭ cîntat întreaga poesie a raseĭ, ce aŭ adorat țara, ca *Petofi* ce zicea: *„Pentru amor îmĭ dau sîngele și viața, pentru patrie dau amorul"*.

Așt-fel este glorificat în marmoră și bronz neperitor, cultul marilor oameni . . . . . .

. . . . . .

Căutam musăul Kosût, musăul lor național.

Astă-zĭ era deschisă galeria de tablouri și secția științelor naturale.

L'am găsit, un edificiŭ mare, fațada corintiană, cu scară largă, maestoasă.

În catul de jos, în cîte-va săli, sînt antichitățile ungare, istorice și pline de un deosebit interes pentru eĭ.

Tunuri și ghiulele, arme rari și zale de la cutare cetate, steaguri de la cutare luptă, săbiĭ, hamuri aurite, coifuri, păreze hunice, și alte sfinte reliquiĭ.

10 saŭ 11 saloane înălțate și mari ale etajuluĭ al doilea, eraŭ ocupate cu museul de științele naturale.

Sute și sute de animale împăiate, puse în dulapuri de sticlă, stînd acolo ne-mișcate, împărmurite în diferite poziții; păsările cu aripi întinse, gata de sburat, leĭ repezindu-se asupra uneĭ prade, tigriĭ pîndind ceva, privind fix, fascinînd cu ochiĭ lor de sticlă.

Şi ceea-ce făcea mai deosebit acest muzeu, era escesiva bogăţie in animale şi felul aranjamentului: animalele erau aşezate pe grupuri, pe familii, pe specii; apoi cei de acelaş fel, puşi la un loc, în dulapuri mari, înconjuraţi de stînci, de arbori, de apă ori de alte lucruri, prin care modul lor de trai se poate atit de bine citi.

In etajul al treilea sînt galeriile de tablouri. Intrăm intîi în sala maeştrilor italieni, pline cu copii după şcoalele Florentene ori după marii Veneţieni.

Apoi începem a defila pe dinaintea pereţilor încărcate de tablouri, iscălite de maeştrii germani, francezi şi unguri mai ales.

Cele ce erau mai frumoase ne oprea în loc, atrăgindu-ne, robindu-ne prin arta lor.

O familie valahă în Carpaţi ne-a oprit cîte-va minute. Era pictat acolo o întreagă poesie, încadrată de peisajele răpitoare ale unei văi din Carpaţii noştrii. Pe un drum de munte, mergea un car cu boi, mînaţi de 1 ţăran; o ţărancă şedea în car, un altul cînta înainte din fluer, o doină de sigur.

Frumoasă amintire a ţăreî noastre...

Şi, dintre sutele de pînze, un tablou ce 'mi-a rămas în minte, ce mă urmăreşte încă cu aerul lui de tristeţe, este o pînză iscălită de marele pictor ungur *Munkacsy*. o celebritate europeană.

E vorba de acea pînză a lui: *Le dernier jour d'un condamné*, atit de mult reprodusă şi cîntată

Un condamnat la moarte, în o temniţă în ultima-i zi de viaţă. După cum este obiceiul în Ungaria, atunci îl poate vedea orî şi cine: Ciţi-va ţărani staü înaintea condamnatului, uitîndu-se la el cu groază, cu curiositate, saü cu ură, atitea tipuri. Ucigaşul, în lanţuri de picioare, stă pe un scaun, în faţa unei mese albe, pe care e un crucilix, pe care ard două făclii de ceară.

Figura-i e încruntată, e ca c bestie prinsă, ce se vede gata de a fi omorită.

In o strachină cei mai cu milă aruncă bani de aramă, pentru înmormîntare: ei cad acolo cu un sgomot ce 'l înfioară.

Iar soţia lui, o femee tînără, plînge, rezemată de negrul zid al închisoarei; mai la o parte, copila lui, de vre-o 4 ani, mirată cu frică, priveşte bizara scenă.

Şi nu înţelege de ce mama plînge, de ce oamenii aceia privesc cu frică, de ce soldatul stă acolo cu puşca nemişcat. Dar mai ales nu înţelege, sărmanul copil, de ce tatăl ei are lanţuri şi este atit de încruntat.

O lumină îndoioasă de pivniţă rece şi plină de moartea ce se apropia, luminează în colori de tristeţe acea scenă atit de dureroasă, de atrăgătoare, prin diversitatea tipurilor şi pasiunilor ce le agită...

(Va urma). **Virgiliu Stoicescu.**

stagiar-silvic.

JURISPRUDENȚA FORESTIERA

(Urmare.

No. 702.

Arendașii statului *Introducere de vite la păşiune în pădurile statului. — Cum trebue făcută constatarea şi estimarea. — Cînd pot fi urmăriți arendașii cu legea de urmărire.* (Art. 1 din legea de urmărire şi art. 45 din condițiunile generale de arendare a moșiilor statului).

Arendașii statului, carî contravin condițiunilor generale de arendarea moșielor statului introducînd sau învoind vitele sătenilor la păşciune în pădurile oprite, vor plăti amenzile prevăzute de codul sylvic şi valoarea stricăciunilor causate, după constatarea şi estimarea ce se va face de către agenții sylvicî, şi pot fi urmăriți cu legea de urmărire, însă pentru aceasta trebue ca constatarea şi estimarea să fie făcute conform codului sylvic.

No. 300. **Casarea** sentinței tribunalului Dolju, Secția I, cu No. 208 din 1895, după recursul făcut de Nicolae Stancu.

24 Septembre 1896.

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut in causă de d. Consilier Gr. P. Petrescu;

Pe D. Saita, advocatul asistent al recurentului, in desvoltarea motivelor, şi

Pe D. M. Antonescu, advocatul statului, in combateri;

Deliberînd,

Asupra motivului de casare depus azi in instanță, astfel formulat:

«Exces de putere şi violarea art. 1 din legea de urmărire, com-«binat cu art. 42 şi 45 din codul sylvic.»

«Am arătat tribunalului că nu puteam fi urmărit pentru plata «despăgubirilor fără sentință judecătorească. Totuşi tribunalul s'a «mulțumit pe arătările agenților sylvicî, făcute cu procese-verbale «sau cu simple rapoarte şi m'a condamnat, respingîndu-mi apelul.»

Avînd in vedere că din dosar resultă că N. Staicu, recurentul de azi, fiind arendaş al moşiei statului Bucovățu, a fost urmărit, conform legei de urmărire, pentru suma de 2.927 lei, amenda şi pagube causate statului, prin introducerea atât a vitelor sale cât şi ale sătenilor învoiți, in trupurile de pădure numite ale Bucovățului şi Lunca Mofleriu, aflate pe sus zisa moşie, şi condamnat de Casierul genaral de Dolju, prin decisia cu No. 21311 din 8 Ianuarie 1894, la plata acestei sume; că N. Staicu, consemnînd această sumă

a atacat cu apel încheierea casierului, invocînd înaintea tribunalului ca mijloc de apărare, că procesele-verbale şi raportul agentului sylvic, în virtutea cărora se făcea urmărirea, nu erau titluri din acele prevăzute de art. 1 din legea de urmăriri, cerînd anularea ei; că tribunalul, întemeindu-se pe dispoziţiunile art. 45 din condiţiunile generale de arendare a moşiilor statului, pe periodul începător de la 23 Aprilie 1893, modificat în 1892, i-a respins apelul ca ne-fondat, menţinînd decisia casierului-general de Dolj;

Avînd în vedere că, după art. 1 din legea de urmăriri, ori-ce datorie către stat, judeţ sau comună, se pot urmări în virtutea acestei legi, în basa rolurilor, contractelor sau alte acte legale de datorii;

Că, prin urmare, din coprinderea acestui text de lege resultă că urmărirea nu se poate face de cît în basa unui titlu şi că validitatea acestui titlu, trebue discutată şi considerată de instanţa judecătorească, cînd partea urmărită l contestă;

Considerînd că prin art. 45 din condiţiunile generale de arendare a moşiilor statului, astfel precum s'a modificat la 12 Februarie 1892, se dispune ca în cas cînd arendaşul va contraveni dispoziţiunilor coprinse într'însul, introducînd sau învoind vitele sătenilor la păşiune în pădurile oprite, va plăti amenzile prevăzute de codul sylvic şi valoarea stricăciunilor causate, după constatarea şi estimarea ce se va face de către agentul sylvic:

Considerînd că de aci resultă că, *constatările trebuesc făcute conform codului sylvic*, pentru a putea fi considerate ca titluri legale, în sensul art. 1 din legea de urmăriri, şi în basa cărora să se poată face o urmărire;

Considerînd că, în specie, N. Staicu a contestat tocmai *actele în virtutea cărora era urmărit, pe motiv ca ele ne-fiind făcute în conformitate cu legea, nu constituiau un titlu legal în sensul art. 1 din legea de urmărire, în virtutea cărora să se poată face urmărirea.*

Că tribunalul, respingînd apelul fără a discuta şi stabili validitatea actelor, în virtutea cărora se făcea urmărirea, a comis exces de putere şi a violat textele de lege, vizate prin motivul de casare.

Pentru aceste motive, şi fără a mai discuta cele-l'alte mijloace de casare:

Casează, etc;

B. C. Cas. vol. XXXV, Partea II, pag. 1217, 1218 şi 1219.

No. 51.

Delict sylvic. *Introducere de vite în pădurile statului.*
Proprietarul. *Amenda.* (Art 23 din codicile sylvic).

Art. 23 din codicile sylvic, pedepsind cu amenda pe oricine va introduce vite într'o pădure supusă regimului sylvic, înţelege a supune la această pedeapsă pe proprietarul vitelor în-

troduse, independinte de faptul dacă introducerea s'a făcut chiar de dînsul saŭ de oamenii săi de serviciu.

No. 45. *Casarea* decisiunei Curţei de apel din Galaţi, Secţia I, No. 834 din 1895, după recursul făcut de stat.

16 Ianuarie 1896

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut de d. Consilier S. Populeanu: pe d. Ciocîrdia, advocatul statului, în desvoltarea motivelor de Casare. şi

Pe d. procuror Ciru Oeconomu, în conclusiunĭ;

Deliberînd,

Asupra motivului de casare:

«Curtea de Galaţi constată în fapt că vitele inculpatului au «fost găsite în pădurea statului; această constatare resultă din pro-«cesul verbal dresat de agentul sylvic, care constatînd un flagrant «delict, procesul lui verbal nu se poate contrazice cu martorĭ; în-«dată ce Curtea constată acest fapt, comite o violare a art. 23 din «codul silvic, care condamnă pe delicuent numaĭ la despăgubirĭ că-«tre stat, iar nu şi la amendă, sub motiv că nu el a dat ordin ser-«vitorilor să introducă vitele. Din declaraţiunile însuşi ale inculpa-«tului se constată că el ar fi avînd dreptul se introducă vitele, ceea «ce nu e adevărat; prin urmare, este responsabil personal şi tre-«bue să fie condamnat, pe lîngă despăgubirĭ şi la amendă».

Avînd în vedere că din dosar resultă că Ioan Bucur fiind dat judecăţi pentru delict silvic, atît tribunalul Tulcea cît şi Curtea de apel din Galaţi, prin decisia supusă recursului, îl condamnă numaĭ la despăgubirĭ civile, nu însă şi la amendă, pe motiv că de şi s'aŭ prins vitele inculpatului păscînd în pădure, fiind păzite de servitorii săi, însă nu se dovedesc cu nimic că numitul inculpat a impus slugilor sale să se ducă în pădurea statului.

Considerînd că din prescripţiunile art. 23 din codul silvic reese că *legiuitorul pedepsind cu amendă pe veri-cine va introduce vite într'o pădure supusă regimului sylvic, înţelege a supune la pedeapsa pe proprietarul vitelor introduse, independinte dacă introducerea s'a făcut de proprietarul vitelor saŭ de oamenii săi; ca alt-fel aplicarea dispoziţiunilor codului sylvic în această privinţă ar fi ilusorie şi fără efect;*

Că în specie, Curtea stabilind în fapt *că vitele găsite în pădurea statului eraŭ ale lui Ion Bucur şi apărîndu-l de amendă a violat art. 23 din codul sylvic dînd o decisie casabilă.*

Pentru aceste motive,

Casează. etc.

Bul. C. Cas. vol. XXXV, Partea I'96, pag. 99 şi 100.

No. 590.

Delict sylvic. *Elemente. Intenţiune.* (Art. 19 din codul sylvic. *In materie de delict sylvic nu se cere, ca elementu al sau*

constatarea intenţiunei doloase din partea delicuentului, ci numai faptul material al tăierei lemnelor, fără drept.

No. 425. *Casarea* decisiunei Curţei de apel din Iaşi, Secţia I, cu No. 559 din 1893, în urma recursului făcut de stat, în proces cu Avram Joinovici, pentru delict sylvic.

6 Septembre 1893.

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut în causă de d. Consilier Al. Degré, şi

Pe d. procuror de secţie, Ciru Oeconomu, în conclusiunile sale;

Deliberînd,

Asupra motivului de casare:

«Violarea art. 19 din codul silvic, căci în materie de delicte «sylvice nu se cere ca delicuentul să aibă şi intenţiunea deloasă «cînd comite delictul; este destul numai ca el să taie sau să ridice «fără drept lemne din pădure, că în specie, faptul tăierei arborilor «fiind pe deplin constatat şi chiar afirmat de delicuent, Curtea, în «asemenea caz, nu poate să respingă apelul statului, pe motivul «cum că delicuentul n'a avut intenţiunea deloasă, că în tot casul, «Curtea de Iaşi, trebuia cel puţin să condamne pe delicuent la des«păgubirea civilă cerută de codul sylvic, întru cît, atît din cercetă«rea locală, cum şi din depunerile martorilor ascultaţi la prima in«stanţă sub prestare de jurămînt, este pe deplin constatat că din «culpa delicuentului Joinovici s'a făcut tăierea arborilor din pădurea «statului, fiind-că el n'a arătat oamenilor săi hotarul despărţitor al «pădurei statului de pădurea vîndută lui Berl Grimberg, din care «numai avea dreptul de tăiere, şi, nefăcînd aceasta, el este respon«sabil, de daunele civile».

Avînd în vedere că din decisiunea atacată reese că Avram Joinovici a fost urmărit pentru că a săvîrşit un delict sylvic prin tăiere de lemne din o pădure a statului, şi atît tribunalul cît şi Curtea l'a achitat întru cît constatase că tăierea se făcuse din eroare;

Avînd în vedere art. 19 din codicile sylvic;

Considerînd *că legiuitorul*, prin articolele menţionate, *a pus principiul că ori-cine va tăia lemne din pădurile supuse regimului sylvic, în afară de regulile stabilite anume pentru exploatarea unei asemenea păduri, comite un delict silvic*;

Că de şi prin decisiunea atacată se susţine că delicuentul nu putea fi responsabil penalmente, întru cît lipseşte intenţiunea dolosă din partea agentului delictului comis, însă pe cită vreme *legiuitorul nu se preocupă de intenţiunea ce a condus pe un agent în tăierea lemnelor din o asemenea pădure, ci numai de faptul material al tăierei fără drept, urmează că Curtea nu trebuie să aplice, pentru delictul în specie, principiile generale în materie penală, ci numai dispoziţiunile codului sylvic, ca lege eminamente speciale pentru asemenea delicte*;

Că Curtea judecînd alt-fel, a interpretat greşit zisele texte de ege, şi, ca atare motivul invocat este fondat.

Pentru aceste motive:

Casează, etc.

Bul. C. Cas. vol. XXXII, partea II, pag. 778 şi 780.

(Va urma) *Conform originalului.*

Sub inspector sylvic

B. N. Pretorianu

LEGISLAŢIUNEA CORECŢIUNEI TORENŢILOR IN AUSTRIA [1]

(URMARE)

DISPOSIŢIUNI

PRIVITOARE LA

Tablourile prin cari să indică progresul lucrărilor de către agenţii diviziunei technice forestiere pentru corecţiunea torenţilor.

In conformitate cu ord. Minist de Agr., No. 6220 din 9 Maiŭ 1886 şi No. 5051 din 16 Aprilie 1889.

Pentru ca la aprecierea lucrărilor într'un torent, să se ştie la fie-care lucrare ce abateri s'au făcut, de la proectul primitiv, fie prin economii, fie prin surplusul de cheltueli provenit în timpul execuţiunei şi pentru ca şi diriginţilor de lucrări şi altor agenţi de inspecţiune să li se înlesnească mijlocul ca în fie-care moment să cunoască cu siguranţă starea diferitelor lucrări în construcţiune, ministerul de Agr. dispune, ca: să se ţină un tablou despre starea şi progresul corecţiunilor în fie-care perimetru de corecţiune, respectiv în fie-care torent saŭ într'o parte oare-care a acestora.

Aceste tablouri se vor ţine exact de către dirigintele de lucrări locale, conform prescripţiunilor ce se daŭ mai jos, întrebuinţînd imprimatele destinate pentru aceasta şi la 15 şi ultima zi a fie-cărei luni se vor completa în ast-fel de mod că la finele fie-cărei perioade de 14 zile să se vază cu siguranţă starea reală a lucrărilor.

1) A se vedea „Revista pădurilor" pe luna Decembre 98.

In ceea ce privește complectarea diferitelor rubrici se vor observa următoarele:

In coloana a doua: «arătarea obiectului și a lucrărilor «întreprinse după proect» se vor trece toate acele date ale proectului parțial și devisului, cari au o importanță pentru execuțiunea lucrărilor, respectiv, sunt necesare pentru comparațiunea cu lucrările efectuate în realitate.

In coloana imediat următoare se va trece ziua și luna în care s'a făcut măsurătoarea, respectiv adnotarea.

In cele alte subcoloane «Dimensiuni» și «Măsura» ale coloanei principale «starea reală a lucrărilor» se vor trece cu cifre acele date, cari s'au găsit în ziua măsurătoarei și cari corespund efectuărei pînă în acea zi. După finirea lucrărei acele date se vor aduna și se vor compara cu suma devisului.

Spaciul liber aparținînd subcoloanei «Măsura» servește pentru notarea altor lucrări și se va împărți în fie-care cas după trebuință.

Rubrica «Observațiuni» va conține justificarea sumară, a abaterilor făcute de la proect, precum și indicarea tuturor împrejurărilor, cari au avut influență asupra lucrărei.

Pe paginele milimetrice ale imprimatelor se va representa profilul lucrărei, cu indicarea numerilor corespunzătoare și a scărei în mod grafic, cu culoare neagră și de regulă fără cote.

Progresul lucrărei se va indica în mod visibil, în profil, în ziua înscrierei, cu o linie roșie, adăogînd la o parte și data.

Scara se va alege ast-fel ca profilul să potă fi desemnat cât se poate de vertical. Dacă lucrarea de artă are dimensiuni de lungime mai mari, atunci se poate întrebuința partea cea mai lungă a imprimatului.

La lucrările de artă mai mici, a căror execuțiune cere un timp mai mic de cît periodul de 14 zile, fixat pentru ridicarea în plan a stărei reale a lucrărilor, este suficientă indicarea grafică a unui tip corespunzător, pentru mai multe din asemenea lucrări, însă indicarea cu cifre a datelor se va face în toată exactitatea, la fie-care din aceste lucrări.

Imprimatele primite se vor întrebuința la facerea de caete de dovezi și pentru fie-care pîrîu trebue făcut un asemenea caet, prin urmare pentru un perimetru de co-

recţiune, care coprinde un torent compus, se vor face mai multe caete.

Dirigintele de lucrări precum şi ori-care alt agent însărcinat cu controlul sau inspecţiunea, este obligat a întrebuinţa la visitarea torentului aceste tablouri şi a atesta într'însele resultatele găsite, respectiv a arăta lipsurile găsite, atestând cu iscălitura sa şi punênd şi data.

După ce lucrările într'un câmp de lucru s'aŭ finit complect, aceste tablouri se vor ataşa la proect.

DISPOSIŢIUNI

ASUPRA

Obligaţiunilor agenţilor divisiunei technice forestiere pentru corecţiunea torenţilor, la verificarea corecţiunilor, executate de această divisiune.

Ord. Minist. de Agr. No. 8182 din 27 Maiŭ 1893.

A. Privitoare la lucrările pregătitoare pe câmpul de lucru

1) Trecerea la toate obiectele ce sunt a se verifica, trebue să fie făcută posibilă, prin construire de drumuri, potecĭ, podurĭ, etc.

2) Este de datoria dirigintelui de lucrări ca: cu puţin timp înainte de verificare, să viziteze toate lucrările ce sunt a se verifica şi să se convingă la faţa locului, dacă lucrările ce sunt a se presinta comisiunei de verificare, corespund cu datele execuţiunei şi dacă comunicaţiile sunt potrivit stabilite, precum şi să aibă grije ca să se înlăture oare-care lipsurĭ găsite, aşa ca verificarea să se poată face fără nicĭ o întrerupere.

3) Dirigintele de lucrări va face, comisiunei de verificare cuvenitele propuneri asupra mersului verificărei şi la verificări mai marĭ, va presenta chiar un program de procedare. Se va avea în vedere economia de timp, fără însă să producă o oboseală prea mare.

4) Acolo, unde se află lucrărĭ, carĭ au fost acoperite cu material surpat şi prin urmare nu sunt vizibile, ele trebuesc desgolite, dacă nu se cere prea mult timp şi prea multe cheltuelĭ, însă numaĭ atît cît este necesar pentru verificarea lor.

Dacă această desgolire nu este posibilă, atunci în ori-ce caz trebuesc marcate aceste lucrări, sau locurile unde

se află, cu piloţi bătuţi în pământ şi cari se pôrte numirea lucrărei.

5) Dirigintele de lucrări va avea grije, ca la verificare, să fie la îndemînă lucrători manuali îndestulători, precum şi instrumente necesare la măsurătoare de ex. lanţuri, culori etc.

B. Privitoare la mijloacele de verificare şi proectele de execuţiune.

Comisiunei de verificare se vor presenta următórele acte:

1) Proectul de corecţiune aprobat cu toate părţile sale, împreună cu proectele aprobate posterior;

2) Legea specială, care a fost făcută pentru corecţiunea torentului ce se verifică, cu ordonanţele şi ordinele respective; apoi în original saŭ în copie, procesele verbale asupra verificărilor ce s'au făcut deja în perimetrul de corecţiune precum şi programul de lucru aprobat pentru campania trecută, în care s'au executat lucrările ce sunt a se verfica. Dacă în cazuri speciale, cu ocasiunea verificărei, s'a fixat şi programul de lucru pentru campania următoare, atunci se va presenta comisiunei şi acest program de lucru;

3) Tablourile despre progresul lucrărilor;

4) Planul de situaţiune al întinderilor corectate şi cari sînt a se verifica;

5) Tabloul despre economia realisată în general şi la fiecare lucrare în parte;

6) Tabloul despre manipulaţiunea fondului de construire;

7) Compturile lucrărilor, împreună cu chitanţele pentru socotelî, în cazul în care comisiunea va fi nevoită să facă o verificare technică asupra compturilor lucrărilor;

8) Contractele făcute în scris şi stipulaţiunile luate cu lucrători pe piese, precum şi diferitele tablouri pentru cîştigurile realisate, în cazul cînd la verificare nu s'a găsit nicî o eroare şi decî urmează a se înapoia, muncitorilor pe piese garanţiile saŭ cîştigurile lor;

9) Proectul de execuţiune în cazul cînd la verificarea lucrărilor va urma a se preda lucrarea de artă corectată, celor însărcinaţi cu întreţinerea ei.

In acea ce privește formalitățile actelor menționate sub 3—6 inclusiv și la 9 se vor observa încă următoarele prescripțiuni:

Tabloul de progresul lucrărilor (3), care în acelaș timp va servi ca jurnal de lucru, va fi făcut în modul cel mai esact conform ord. Minist. de Agr. No. 6226 din 9 Maiu 1886 și No. 5651 de la 16 Aprilie 1889, cînd se vor avea în vedere mai cu seamă următoarele:

a) Identitatea lucrărilor executate și arătate prin tabloul progresului lucrărilor trebue scrisă cu numere corespunzătoare, atît pe fața pămîntului cît și în acest tablou precum și în toate cele alte acte aparținînd lucrărei.

(Va Urma)

INFORMAȚIUNI

In anul acesta vor avea loc la societatea noastră două conferințe:

La *13 Martie*, d. *Marin Petrescu*, va desvolta câte-va *Critici asupra exploatărei pădurilor.*

La *20 Martie*, d. *Michail Tănăsescu* va vorbi despre *Păsunatul în păduri.*

Conferințele se vor ține în zilele indicate, la orele seara, la sediul societăței — de la Ad-ția Domeniului Coroanei str. Știrbey-Vodă No. 8.

* * *

D-l Ion Kalinderu, Președintele societăței «Progresul sylvic», a dăruit pentru cancelaria acestei societăți precum și d-lor membri din comitet, câte un tablou cu portretele Majestăților lor: Regele și Regina, ale Alteților Lor Regale: Principele Moștenitor, cu micii prinți, — având de jur împrejur frumoase vederi din munții Breazului.

* * *

D-l Ar. Eustațiu, confratele nostru de la această revistă care a fost destul de serios bolnav, a intrat deja în convalescență.

* * *

D-l Inspector sylvic Th. Galeriu, este complectamente restabilit. — D-sa a început deja a umbla prin cameră.

* * *

D-l Guard general sylvic I. G. Ionescu şeful ocolului Orez, şi d l Guard general sylvic Bădescu şeful ocolului Seaca-Optoşani, ale caror permutări se anunţase în revista de pe luna trecută, că ar fi trecut unul în locul altuia, în urma cererei lor motivate adresate ministerului, au rămas fie care tot la vechile ocoale.

* * *

D-nii Guarzi generali sylvici: C. P. Georgescu, M. Păcescu (Petrescu) şi St. Grumăzescu, foşti şefi la cancelaria inspecţiunilor: 4, 5 şi 7, au fost ataşaţi la serviciul central sylvic din Ministerul Domeniilor, in vederea facerei stagiului în armată,— însărcinându-se cu cancelariele acelor inspecţii cei mai noui dintre sub-inspectori sylvici respectivi.

* * *

Un camarad de la serviciul de corecţiunea torenţilor din Austria ne comunică că în bugetul anului curent figurează la acel serviciu 64 agenţi silvici superiori, pe cind în bugetul anului 1895—96, nu figurau de cît 46.

E de mirat sporirea numărului agenţilor nu numai în serviciul sylvic ordinar, dar chiar în diversele ramuri subordonate acelui serviciu, caci nu trebue uitat ca serviciul de corecţiunea torenţilor este o ramură din marele serviciu sylvic.

Făcînd o comparaţiune cu serviciul sylvic romîn, găsim că de la 1 Aprilie 1893 pînă la 1 Aprilie 1898, serviciul nostru sylvic, **nu a sporit de cît cu doi agenţi sylvici superiori**, şi încă e de notat că, această sporire s'a făcut în întregul serviciu sylvic al statului, iar nu într'o sub-diviziune a acestui serviciu.

Credem că faţă de nevoile serviciului sylvic şi de uă cultura mai intensivă a pădurilor statului, o augmentare a personalului, care să meargă în paralel cu progresele timpului ar fi de dorit.

* * *

Ministeriul Domeniilor a luat dispoziţii ca în campania de lucru a anului corent, să se întocmească de către agenţi sylvici Dobrogeni, studii pentru scoaterea în exploatare a acelor păduri pe cale licitativă.

ERATA

In «Revista Padurilor» pe luna Noembrie 1898, la pagina 361, rîndul 8 (opt) de jos să se citească : *Grebe* în loc de *Gayer*.

TABLOU

de Pădurile Statului scoase în vînzare spre esploatare, cari s'aŭ adjudecat în ziua de 15 Decembre 1898 și s'aŭ aprobat de Consiliul de Miniștri în ziua de 5 Ianuarie 1899

No. curent	Inspecția de care aparțin pădurile	ANII ESPLOATĂREI PĂDURILOR ȘI SUMELE OBȚINUTE																		Observațiuni
		1898—99		1899—900		1900—901		1901—902		1902—903		1903—904		1904—905		1905—906		1906—907		Total general	
		Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B	Lei	B	Lei	B.	Lei	B.	
1	Insp. I Iași	5388	82	5393	22	5318	82													16100	86	Inspecția III, este formată din Dobrogea, unde pădurile se exploatează în regie și din jud Ialomița unde nimic până acum nu s'aŭ aprobat adjudecările fiind la licitațiunile ani e loare.
2	» II Bacăŭ.	72127	18	65444	68	65508	43	63989	98	63432	88	34882	70	33843	30	38149	80			437378	95	
3	» III Bucuresci	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
4	» IV »	29466	11	30752	32	30836	06	25364	64	16485	15	5764	60	5454	21					143323	09	
5	» V Pitești	148233	40	128506	73	83187	88	9510	06	8325	50	7707	19	3877	50	4362	50	4562	50	398272	28	
6	» VI Craiova	39061	93	20149	20	13182	26	8132	65											80526	04	Afară de inspecția III, care deocâtva timp publică a parte în Rev. Pădurilor, tabele de veniturile sale.
7	» VII Ploești	32524	79	32178	44	12510	00													77213	23	
	Total:	326802	23	282424	59	209743	45	106997	33	88243	53	48354	49	43175	01	42512	30	4562	50	1152814	45	

Ar fi de dorit ca, Ministerul Domeniilor, să publice după fie-care licitațiune, o situațiune cu mult mai complectă de cît cea de față, în care să se arete și suprafața vîndută spre exploatare etc., etc., și toate acestea în legătură cu vînzările efectuate la licitațiunile anterioare din cursul respectivului an financiar, spre a se putea aprecia activitatea serviciului sylvic, cum și de a servi ca elemente în vederea formărei unei statistice forestiere, după cum publică toate serviciile bine organisate de la noi din țară.

Un Dobrogean.

OPERE PUBLICATE de d-nu ION KALINDERU

Despre ne-retroactivitatea legilor 1 Vol. in 8°.

Essai sur les sources du Droit Romain, 1 Vol. in 8°.

Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de comerciu german, broș. in 8°.

De la competence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat étranger peut posseder en Russie, broș. in 8°.

Memoriu asupra transferarei scaunului societătei Actionarilor căilor ferate din Berlin la București, broș. in 8°.

Droit Prétorien et Repouses des Prudents, 1 Vol. in 8°.

Consiliul Imparaților la Roma si la Constantinopole, 1 Vol in 8°.

Etude sur le regime municipal Romain, broș in 8°.

Studiu asupra legei celor XII Tabule broș. in 8°.

Notice juridique sur un Testament, broș. in 8°.

Viața municipală la Pompei, 1 Vol. in 8°.

Observațiuni in procesul cu moștenitorii I. Otteteleșanu, broș. in 8°.

Doi antagonisti Romani, broș. in 4°.

Viligiatura și reședințile de vară la Romani, broș in 8°.

Patrie, Education et Travail.

August și Literatii.

DIN PUBLICATIILE
„Administrațiunei Domeniului Coroanei" pentru „Biblioteca Populară"

CARTICELE

1. Moștenirea tronului Romaniei cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al Romaniei, moștenitorul presumptiv al coroanei.
2. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și bolele lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin ingrijirea d-lui *Ion Kalinderu*.
3. Circulară pentru inființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei.
4. Confectionarea pâinăriilor de paie cu mâna liberă și cu mașina de *Dimitrie Popescu*.
5. Raport asupra escursiunei silvice in Bucovina de *Florian Davidescu*.
6. Cultura Albinelor de *Marin Petrescu*
7. Noțiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Păsăreanu*.
8. Rolul învățătorului in formațiunea generațiunilor noi — Discurs — de Ion Kalinderu.
9. Noțiuni de Economia vitelor, Part I de V. S. Brezeanu.

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMANA

STUDII

Lei n.

Antonescu Remus P. S. — Studiĭ asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . 5.—
» Notiţe economice asupra tăiereĭ pădurilor din ţară . . . . . 3.—
» Pădurile de munte şi cumpic. 1875 . . . . . 2.—
» Cercetarea cauzelor şi remediuluĭ inundaţiilor şi depunerilor din basinul Prahoveĭ. 1887 . . . . . 5.—
» Regulatorul de exploatare al pădureĭ Urjugoaia-Muşita . . . . 8.—
Antonescu-Petre. — Tratamentul de grădinarit şi aplicaţiunea sa in România . . . . . 2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultoruluĭ, 1886 . . . . . 2.—
» Cestiunĭ de pădurĭ, 1890 . . . . . 4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893. 3.—
» Amenajamentul pădureĭ Morunglav (in colaboraţie cu B. Pisone şi J. Gold) . . . . . 3.—
Eleutorescu I. C. — Pădurile noastre 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor caseĭ sf. Spiridon din Iaşi.—.—
Isopescu C. — Dendrometria, tradusă dupe *Carolei A. de Guttenberg.* . . .
Lazurianu Al. — Studiĭ asupra creşterei arborilor şi masivelor lemnoase. 3.—
Nadejde N. C. — Memoriŭ asupra restaurărei şi conservărei lemnurilor din munţiĭ «Piatra» cu 11 planşe . . . . . —.—
Petrescu Marin. — Studiŭ asupra citor-va cestiunĭ de economie rurală din Dobrogea . . . . . —.—
Radian S. P. — Invăţământul agriculturei şi silviculturei . . . . . 1.—
B. D. Neagoe. — Tabele de preţurĭ, arangiate dupe *Schmidt E.* . . . . —.50
Stamaţian Gr. — Domeniul nostru agricol si forestier 1.50
Stătescu G. — Influenţa şi importanţa pădurilor in România, 1884 . . 150
Tănăsescu M. A. — Studiu forestier asupra judeţelor Muscel şi Dimboviţa —.—
Ţinţăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor in regie de la Rădeştiĭ şi Seaca-Optăşani . . . . . —.—

CONFERINŢE

Antonescu-Remus P. S. — Comparaţie intre pădurile ţăreĭ noastre şi cele din Ungaria . . . . . 1.—
Antonescu P. — Studiŭ comparativ asupra pădurilor din Austria 1896. 1.—
Carden G. V. — Pescuitul, 1889 . . . . . —.—
Davidescu Florian. — Pădurile răşinoase din ţară. . . . . —.—
Eleutorescu I. C. — Lucrări de intreţinere şi de amelioraţie ale pădurilor 2.—
Lazurianu Al. — Semănarea şi plantarea pădurilor. 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldoveĭ . . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina şi silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vinătoareĭ şi măsurilor de aplicat in România in privinţa vinatului, 1889 . . . . . —.—
» Pădurile statuluĭ şi ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . —.—
Tănăsescu M. A. — Despre regimul silvic şi aplicarea luĭ . . . . . —.—
» Paralel din punctul de vedere silvic intre Austria şi România:—.—
Teodorescu T. N. — Impădurirea şi exploatarea pădurilor statuluĭ din Dobrogea, 1893 . . . . . —.—
D. I. Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893 . . . . . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Gobl, str. Domnei, 20, (Bis. Kalinderu). Bucuresci

ANUL XIII FEBRUARIE 1899.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢEI „PROGRESUL SILVIC“

FONDATA IN 1886

APARE O DATĂ PE LUNĂ

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACŢIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. S. ANTONESCU-REMUŞ, A. R EUSTAŢIU, I P CHIHAIA, M TANASESCU
SUB PREZIDENŢA D-lui I. KALINDERU

Cu concursul d-lor Papinian D , Antonescu P , Rusescu D. şi Marenzeller O.

PREŢUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societăţei şi studenţi.

12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREŢUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei ½ pag. şi 3 lei ¼ pag

Dacă anunciul se repeta in 5 numere se face o reducere de 25% In 10 numere reducerea este de 40% şi pentru tot anul reducerea este de 50%.

Ori-ce corespondenţe privitóre la Societate şi Revistă cum şi trimiterea cotizaţiunilor şi abonamentelor, se vor adresa str. Stirbei-Vodă No 3, Bucureşti.

BUCURESCI
TIPOGRAFIA GUTENBERG. IOSERH GÖBL
20, — STRADA DOANNEI, — 20
(Biserica Kalinderu)

SUMARUL

Clima şi pădurile de	ST. C. HEPITES
Lipsă de inimă ori lipsă de curagiu? de	IOAN P. CHIHAIA
Pădurarii noştri de	B. N. PRETORIANU
Detalii la articolul «Lipsă de inimă ori lipsă de curagiu?» de	IOAN P. CHIHAIA
Probleme silvice	B. N. PRETORIANU
Legislaţiunea corecţiunei torenţilor în Austria (urmare) de	B. D. NEAGOE
Informaţiuni	. . . .

Aceĭ din Domnii abonaţi, cărora le lipsesc mai multe numere spre a'şi complecta colecţiunile *«Revistei Pădurilor»*, pot obţine aceste numere sau colecţiuni complecte broşate, adresîndu-se comitetului central de administraţie, în următoarele condiţiuni:

1) Un număr din primii 10 ani se poate procura pe preţul de bani 50, iar un volum complect broşat pe preţul de lei 6 afară de anii 1889, 1890 şi 1893.

2) Un număr complect broşat pe 1897 se poate procura pe preţul de lei 10.

3) Se poate face schimb, adică ceĭ ce voesc a'şi complecta o colecţiune din un an, să ceară broşurile ceĭ lipsesc, carĭ se vor trimite — dacă Societatea le va avea — în schimbul unuĭ număr egal de broşurĭ din alt an;

4) Societatea cumpără or-cîte numere din lunile Octomvrie, Noemvrie, Decemvrie 1889, Ianuarie, Februarie 1890 şi Iunie 1893, pentru carĭ trebue a se face oferte.

Domniĭ autorĭ, carĭ trimit articole pentru publicare, sînt rugaţi a le scrie cît se poate maĭ citibil şi numaĭ pe o pagină a foaieĭ.

Comitetul de redacţiune aprobă saŭ refuză publicarea diferitelor articole, luînd şi avizul comitetului de administraţie, potrivit art. 35 şi 36 din Statute. Autoriĭ sînt răspunzătorĭ de ideile ce emit.

* * *

Domniĭ autorĭ de publicaţiunĭ forestiere romîneştĭ, fie studiĭ, fie conferinţe etc., sînt rugaţi a comunica Redacţieĭ titlul şi preţul acelor lucrărĭ, spre a se publica gratuit pe coperta Revisteĭ.

Am primit de la d-nul St. Hepites o epistolă, pe lîngă care se alătura un articol «Clima și Pădurile», ca răspuns la acela al subscrisului, «Pădurile și Clima», ce a fost publicat în numerile acestei Reviste de pe lunile Septembrie, Octombrie, Noembrie, Decembrie 1898 și Ianuarie 1899.

Publicăm cu o deosebită plăcere această importantă lucrare, a distinsului nostru meteorolog, chiar dacă vederile cuprinse într'însa n'ar fi împărtășite de inginerii noștri silvici, pe carî, poate, dragostea de păduri îi face a vedea lucrurile în alt fel

Pentru a satisface dorința amicului nostru d. Hepites, de a publica dacă se poate, întregul articol, într'un număr, vom căuta a restrînge materia pe luna aceasta și a scurta chiar articolele noastre, spre a 'i face loc în primele pagine și în totalitatea lui.

Reservîndu-ne dreptul de a reveni asupra acestei cestiuni, după ce vom discuta în aceste luni (de budgete și organizațiune) alte cestiuni mai arzătoare și de interes general silvic, nu mă pot opri de a recomanda confraților mei și abonaților noștri această frumoasă lucrare a d-lui Hepites, rugîndu-i a revedea din nou și prima noastră lucrare, pentru ca cititorii să poată a 'și forma convicțiunea în această importantă cestiune, sau mai bine zis să vadă cine este mai aproape de adevĕr.

Ion P. Chihaia

ADMINISTRATORELE «REVISTEI PĂDURILOR»

CLIMA ȘI PĂDURILE.

Am citit cu toată băgarea de seamă, în *Revista Pădurilor* din lunile Septembre 1898—Ianuarie 1899, nesfîrșitul articol intitulat *Pădurile și Clima* al stimatului meu prieten I. P. Chihaia, inspector silvic.

I.

Dacă, scriind acest articol, d. Chihaia a avut de scop să ne dovedească iubirea ce are pentru păduri, mărturisesc că a reușit pe deplin. Trebue să mai mărturisesc de asemenea, că asupra acestui punct, ne înțelegem foarte bine; căci, ori ce idee ar fi avînd dînsul

asupra interesului ce eu, «singurul nesilvicultor dintr'o grupă de vre-o 70 de silvicultori Șefi», așĭ fi avînd asupra pădurilor, trebue să declar că 'mi dau foarte bine seamă de **numeroasele motive** carĭ cer sporirea locurilor împădurite și, de acord cu contrazicătorul meŭ, nu voiŭ împinge nici odată la despăduriri; din contra.

Dacă însă, prin argumentele ce a adus d. Chihaia a avut de scop să tranșeze diferendul ce există între noĭ, mărturisesc că n'a reușit cîtuși de puțin și nici o dată nu va reuși pe cită vreme se va lepăda de cifre, după cum jidovii se leapădă de Christos.

In pledoaria sa, d. Chihaia de mai multe orĭ ne imploră să nu 'i cerem cifre ca să ne dovedească faptele ce susține. Ce temeiŭ însă putem pune pe susținerea unor asemenea fapte a căror realitate nu se poate dovedi de cît numaĭ prin cifre și cînd tocmaĭ aceste cifre nu ni se dau? Și pentru ce nu ni se dau ele? Sunt ele oare ținute ascunse? Nu. Motivul este că nu sunt cifre; *nimenĭ pînă astă-zĭ n'a putut dovedi* în mod cert *că pădurile influențează într'un mod oare-care asupra climeĭ.*

Că s'aŭ adus o sumedenie de argumente în favoarea împăduririlor, aceasta nu tăgăduesc, de oare-ce, chiar fără chestiunea climeĭ, sunt numeroase motive carĭ cer sporirea împăduririlor.

Dar, dacă se pot invoca o mulțime de argumente în contra despăduririlor, *nicĭ unul*, absolut nicĭ unul din cele ce s'aŭ adus pînă acum, nu de d. Chihaia, *dar de nicĭ unul din învățații din lume, nu învederează* în mod hotărîtor *acțiunea pădurilor asupra climeĭ.*

II.

Programul ce a urmat d. Chihaia în desvoltarea tezeĭ sale este așa de încurcat stabilit, în cît îmĭ este imposibil de a'ĭ respunde cum aș fi dorit, la punct cu punct.

Intr'adevăr, care este faptul în discuție? Două strofe dintr'o notă a mea «*Despre clima Rominieĭ*», publicată în *Gazeta Sătenilor* din August 1898 și pe carĭ le reproduc aci:

1. «Știŭ bine că foarte mulțĭ agricultorĭ aŭ credința că clima Rominieĭ s'a schimbat. Această credință însă nu este basată pe nimic absolut, nimic temeinic»;

2. «Maĭ știŭ că mulțĭ silvicultorĭ, în dorința de a vedea mărindu-se suprafețele împădurite, aŭ și găsit, cred dînșiĭ, causa pentru care clima s'ar fi schimbat. Din nenorocire pentru dînșiĭ, *nu este pînă acum demonstrat* în mod cert că despăduririle aŭ schimbat clima».

De și onoratul meŭ amic a vorbit de cite în lună și 'n stele, nu cred totuși că d. Chihaia, în răspunsul său, să fi avut de scop să răstoarne afirmațiunea de la numărul 1 pe care am stabilit-o cu cifre și dovezĭ nediscutabile în lucrarea mea *Schimbatu-s'a clima?* publicată mult maĭ 'nainte de apariția notieĭ mele, care a avut darul d'a supăra pe d. Chihaia că mă aleg de păduri.

Bănuesc însă că stimatul meŭ contrazicător, nu va fi citit această lucrare. Dacă lucrul va fi ast-fel — şi voiŭ arăta mai jos pentru ce am această bănuială — atunci îl rog cu insistenţă — în interesul causeĭ — să-mi facă cinstea să citească ceea-ce cu multă muncă şi curagiŭ, am scris tocmaĭ anul trecut pe vremea aceasta Să-mi dea voe D. Chihaia să spuiŭ, că într'adevăr 'mĭ-a trebuit o oare-care dosă de curagiŭ spre a mă hotărĭ să scriu asupra uneĭ chestiuni asupra căreia, lucru curios, toată lumea: agricultorĭ, silvicultorĭ, medicĭ, etc. aŭ alte vederĭ de cît Meteorologiştii, de şi, dintre toţi profesioniştiĭ, tocmaĭ aceştia din urmă sînt aceia care trebuesc să ştie mai bine unde este adevărul.

Marea majoritate a lumeĭ *crede* că clima s'a schimbat Meteorologiştiĭ **dovedesc** că ea nu s'a schimbat din timpurile istorice şi cu toate acestea, eĭ nu sînt crezuţi şi la fie-care pas te loveşti de frasa: «Clima s'a schimbat», esclamată de tot felul de oamenĭ, din care marea majoritate, nicĭ nu-şi dă seama ce va să zică climă şi ce ar însemna schimbarea eĭ.

Eresiĭ de felul acesta s'aŭ văzut de multe orĭ pe suprafaţa globuluĭ nostru. Galileŭ avea dreptate cînd susţinea că pămîntul se învîrteşte şi cu toate acestea a trebuit. în faţa inchisiţiuneĭ să jure că nu este adevărată această a sa credinţă.

Bănuiala de care vorbiam mai sus, resultă din următoarea frasă pe care o citesc la pagina 260:

«In tot casul nu ştim de unde a găsit d Hepites că strugurii se culegeaŭ acum 500 de anĭ la aceeaşi epocă ca şi acum.»

Paginile 13 14, 15 şi 16 din menţionata mea lucrare *Schimbalu-s'a clima*? se ocupă numaĭ de această chestiune.

Orĭ şi cum ar fi, răspunsul ce ne dă d. Chihaia — după cum chiar indică titlul bine limitat al lucrăreĭ sale — nu se referă direct la numărul 1 şi de aceea nu insistăm, cu atît mai mult cu cît în lunga sa lucrare, nu a adus nicĭ un singur argument noŭ în favoarea schimbăriĭ climeĭ.

III.

Rămînea d lui Chihaia să răstoarne afirmaţiunea de la numĕru 2: «nu este pînă acum demonstrat în mod cert că despăduririle aŭ schimbat clima».

Rog să se observe că în tot ce am scris eŭ pînă acum, **nu am afirmat nicăerĭ** că pădurea n'are nicĭ o acţiune asupra climeĭ, tot după cum de asemenea nu am afirmat că ea ar fi avînd vre-o acţiune.

Rău decĭ, foarte rău îmĭ atribue d Chihaia. lucrurĭ ce nicĭ odată nu mi-aŭ trecut prin gînd. Nu pot afirma nicĭ nega acţiunea pădurilor asupra climeĭ, pentru simplul motiv că ştiinţa nu posedă astăzĭ elementele demonstrative necesare pentru aceasta.

Cînd decĭ ştiinţa nu poate demonstra că pădurea are o acţiune asupra climeĭ, este nepermis unuĭ om de ştiinţă să susţină contrariul.

Acum vre-o 30 de anĭ, şi eŭ ca şi onoratul meu contrazicător, am învăţat—pe baza argumentelor ce acum invoacă d. Chihaia — că acţiunea pădurei asupra climei era atît de evidentă, în cît numaĭ nimic de zis.

Din nenorocire, printre numeroasele *adevărurĭ* (1) ce am învăţat pe băncile şcoalelor şi carĭ aŭ trebuit în urmă să fie lepădate ca nişte lucrurĭ nedemonstrate, se allă şi chestiunea influenţeĭ pădurilor asupra climeĭ.

In această privinţă să-mĭ fie permis să transcriŭ aci ceea-ce am scris la pagina 28 din *Schimbatu-s'a clima?*

«Pînă în momentul actual nu s'a spus încă ultimul cuvînt asupra influenţiĭ ce ar fi având pădurile asupra regimuluĭ ploios.

«Pe cînd autorĭ de valoare, au căutat să probeze că într'adevăr, pădurile ar fi având o acţiune asupra sporireĭ cantităţiĭ de ploaie, alţi autorĭ, tot de aceeaşi valoare, demonstrează că, orĭ de cîte orĭ s'a ajuns la concluziunea că ploile s'aŭ micşorat din causa despăduririlor, experienţele sau seriile de observaţiunĭ, carĭ aŭ servit de bază, nu erau nicĭ conchizătoare, nicĭ destul de complecte.

«Mai mult de cît atît, se citează casurĭ de unde ar resulta chiar că pădurile aŭ, asupra ploiĭ, tocmaĭ un efect contrar, adică că ele ar fi făcînd să se micşoreze cantitatea de ploaie.

«Ca şi în vechime, ştim bine că şi astăzĭ este foarte răspîndită credinţa, că pădurile aŭ o influenţă asupra căderiĭ ploilor şi s'ar părea apriorĭ, că o asemenea credinţă este întemeiată. De fapt însă, nicĭ o demonstraţiune conchizătoare nu s'a făcut pînă acum asupra acestuĭ punct.

«Discuţiunea este încă deschisă».

Acestea le-am citit în Conferinţa mea de la [illegible] Martie 189[illegible], şi apoĭ le-am tipărit în *Schimbatu-s'a clima?*

In primele zile din Ianuarie 1899, a apărut la Paris, un Tratat de Meteorologie, care represintă ultimul cuvînt al ştiinţeĭ [1]).

La pagina 410, citesc următoarele:

«O ultimă chestiune, încă foarte controversată, este aceea a influenţeĭ ce omul poate exercita asupra climeĭ. Se vorbeşte foarte adesĕ-orĭ, spre exemplu, de efectul împăduririlor saŭ al despăduririlor; dar **nicĭ unul** din argumentele ce se pot invoca într'un sens saŭ într'altul, **n'are nicĭ o valoare reală**».

Autorul ce citez aci, d. Alfred Angot, meteorologist titular la Biuroul central de Meteorologie al Franciei, şi profesor la Institutul naţional agronomic din Paris, îşĭ are renumele său de un învăţat meteorologist bine stabilit în întreaga lume.

Dacă am reprodus aci opiniunea unuĭ meteorologist ilustru, nu este atît pentru a dovedi că este identică cu opiniunea ce însu-mĭ am emis asupra chestiuniĭ ce ne preocupă, cît pentru a pune în evidenţă modul cum un meteorologist expune şcolarilor săĭ de la In-

1) A. Angot. *Traité élémentaire de Météorologie*, 8° mare, Paris, 1899.

stitutul național agronomic al Franciei — cel mai înalt învățămînt agronomic din această țară — acțiunea pădurei asupra climei.

În starea actuală a științei, un profesor care este în curent cu știința, nu poate spune că pădurea are două cum nu poate spune că n'are vre-o acțiune asupra climei. El poate îngrămădi toate argumentele *pentru*, dator însă este de a expune elevilor argumentele *contra* și, orî-care ar fi convingerea sa personală, obligat este să dea ca conclusiune pe aceea ce noi înșine am dat-o : «De fapt însă nici o demonstrațiune conchizătoare nu s'a făcut pînă acum asupra acestui punct. Discuțiunea este deschisă».

IV.

Cu aceasta aș putea termina răspunsul meu, lungului articol al d-lui Chihaia; nu o voiu face, totuși, mai nainte de a aduce niște țifre — lucru de care fuge stimatul meu contrazicător — spre a dovedi că meteorologiștii au dreptate să nu fie mulțumiți numai cu fraseologie cînd este vorba de acțiunea pădurei asupra climei. Ca să-i fiu pe plac voiu aduce țifre străine, americane, căci în cele românești nu pune credință; asupra acestui punct nu ne unim de loc. Se vede că prietenul Chihaia a uitat că «ce-'i departe ochiu-'ți bate, ce-'i aproape ochiu-'ți scoate».

Voiu merge totuși la cifre luate dintr'o țară, unde bunătatea observațiunilor meteorologice este în deobște cunoscută, din Statele-Unite ale Americei.

Voesc să raportez aci conclusiunile la care a ajuns d. Henry Gannet, într'un studiu ce a făcut asupra observațiunilor udometrice din Statele-Unite.

Autorul nostru a împărțit teritoriul considerat, în patru regiuni deosebite, sub punctul de vedere al felului de vegetațiune.

1. Regiunea livezilor (13000 km²), coprinzînd Iowa, Missouri septentrional, Minnesota meridională, cea mai mare parte din Illinois și o mică parte din Indiana. În această regiune, împăduririle au făcut un foarte mare progres de la mijlocul acestui secol încoace ;

2. Ohio (4400 km²) unde pădurile au fost devastate; această regiune numai posedă actualmente de cît a zecea parte din pădurile sale primitive;

3. Statele din Noua Engliteră coprinzînd Massachussetts, Rhode Island, Connectient, porțiune din New-York, Hampshire și Maine (2800 km²) ; această regiune a Statelor-Unite a fost de asemenea aproape cu totul despădurită ;

4. Regiunea ondulată și uscată de la Vest, coprinsă între Missouri și Munții Stâncoși, de la Canada până la Rio-Grande unde, de la începutul secolului, culturile s'au întins într'un mod extraordinar.

Pentru fie-care din aceste regiuni, seria udometrică a fost tăiată în două la mijlocul său.

Iată cifrele care se referă la aceste diverse regiuni:

	No. Staţionilor	Anii de observaţiuni	Mijlocia anuală în mm 1ª jumătate	2ª jumătate	Diferinţa
Regiunea Livezilor.	24	428	994	953	—41
Ohio	12	294	1021	1016	— 5
Noua Engliteră . .	18	400	1075	1149	+74
Regiunea de la Vest.	26	310	723	732	+ 9

Conclusiunile ce se pot trage din aceste cifre sunt următoarele:

1. In regiunea Livezilor, unde am văzut că impădurăririle au făcut un foarte mare progres de la mijlocul acestui secol, constatăm o scădere în cantitatea anuală de ploaie (pe cită vreme ne-am fi putut aştepta la o creştere a sa).

2. In Ohio, unde numaĭ există nicĭ a ḑecea parte din păduri, constatăm că cantitatea de ploaie este aproape aceeaşi ca şi maĭ înainte pe cînd erau păduri (pe cită vreme ne-am fi putut aştepta la o scădere considerabilă a sa).

3. In Noua Engliteră, unde ca şi în Ohio, regiunea a fost aproape cu totul despădurită în urmă, se constată o sporire apreciabilă a cantităţeĭ de ploaie (aceasta răstoarnă cu desăvîrşire credinţa d-luĭ Chihaia) ; în fine

4. In regiunea de a Vest, care la început coprindea locuri sterpe şi unde acum s'aŭ întins diferitele culturi într'un mod extraordinar, constatăm maĭ nicĭ o diferinţă în cantităţile anuale de ploaie.

Aceste observaţiunĭ, făcute într o ţară care negreşit trebue se convină d-luĭ Chihaia, de oare-ce nu este vorba de Rominia, în ale căreĭ observaţiunĭ d-sa nu are încredere, conduc în definitiv la conclusiunea că: *fie că e pădure. fie că nu este, fie locul sterp sau fie el acoperit cu culturĭ, cantitatea de ploaie nu se vede influenţată într'un chip însemnat.*

V.

Cifrele indicate maĭ sus — şi altele de felul acesta — dovedesc într'un mod hotărît, că realitatea se pare a fi contrară ideilor preconcepute ce avem asupra efectului pădurilor asupra climeĭ.

Meteorologiştiĭ aŭ deci dreptate să zică: Staţi, multă vreme ni s'a spus — fără să se citeze cifre — că pădurea are un rol important asupra climeĭ; acum ni se aduc cifre care dovedesc tocmaĭ contrariul, ce este de făcut? Să aşteptăm să se lămurească chestiunea prin experienţele ce se vor face în diferitele părţi ale lumeĭ. Dar pînă atunci? Bine este să susţinem un lucru care nu este învederat? Nu ; maĭ bine, maĭ cinstit este să se expue faptele aşa cum sunt: Nu ştim care este acţiunea pădurilor asupra climeĭ.

Aceasta, este, d-le Chihaia, ceea-ce am zis şi zic şi astăzĭ, şi voiŭ zice pînă ce dovezĭ convingătoare se vor aduce spre a se proba acţiunea pădureĭ asupra unuia cel puţin din factoriĭ cari constituesc clima. Declar că toate probele care s'aŭ adus pînă astă-zĭ spre a lămuri acest lucru, nu sunt suficiente. Şi dacă ele se vor fi părut suficiente spre a convinge pe prieteniĭ despre care îmĭ vorbiţi la

pagina 323, aceasta dovedește un singur lucru, că auditorul ce ați avut, poseda cunoștințele omului de lume, dar nu era de loc în corent cu starea științei în chestiunea ce ne preocupă. Lucrul acesta nici nu se poate pretinde unor auditori benevoli, cu atît mai puțin cu cît cunosc persoane, care prin felul ocupațiunei lor ar trebui se știe ce zice știința în această privință și cu toate acestea, ele sunt tot așa de puțin în corentul științei ca și oamenii de lume.

Nu mai insist asupra cunoscințelor ce avem asupra acțiunii pădurei asupra climei, de oare-ce ele se pot resuma în următoarea frasă a învățatului meteorologist-geograf Brückner și pe care d. Chihaia a putut-o citi la pag. 29 din *Schimbatu s'a clima?* «Relativ la influența pădurilor asupra ploilor nici astăzi (1890) nu știm nimic».

VI.

In tot ce am spus pînă acum, nu am atins altă chestiune de cît acțiunea pădurei asupra climei, căci numai singur acest lucru era în discuțiune. Să-mi dea voe, d. Chihaia, să-i spun că dacă notița domniei-sale din *Revista Pădurilor* a luat nisce proporțiuni atît de considerabile — 35 de pagini — în cît a trebuit să se termine în 5 numere consecutive, într'un interval prin urmare de 5 luni, vina este a domniei-sale căci, n'a căutat să răspundă pur și simplu la această chestiune, care este pur de domeniul Meteorologiei, ci a căutat să arate toate însușirile ce le are pădurea și pe care nimeni nu le contestă.

După cum mulți din cititorii articolului domniei-sale ar putea poate bănui, că eŭ aș fi contestat aceste însușiri ale pădurei, sînt obligat de a lungi acest articol, menționînd cîte-va din punctele atinse de contrazicătorul meu și care nu erau nici de cum puse în joc și care prin urmare nici nu trebuiau atinse, căci ele n'au cea mai mică legătură cu chestiunea în discuțiune.

a) D. Chihaia vorbește despre acțiunea pădurei asupra salubrității. Aceasta este treaba igieniștilor și dacă pădurea trebue *înmulțită* în locarele de miasme, aceasta nu va face nici-odată dovadă *ce acțiune are pădurea asupra climei*;

b) D. Chihaia vorbește despre fertilitatea produsă de păduri; *aceasta este treaba agricultorilor și se poate foarte bine ca pădurea* să îmbrace solul fără ca să schimbe clima, căci nici o relațiune nu există între acești doui factori;

c) D. Chihaia insistă mult și foarte lung asupra inundațiunilor produse de despăduririle de la munte. Aceasta este treaba inginerilor și atît de puțin contestă cine-va această acțiune, în cît legea silvică oprește pe proprietar de a și exploata cum ar vrea dînsul pădurea supusă regimului silvic, și aci nu găsim nici o relațiune cu clima.

d) D. Chihaia vorbește asupra «bunei distribuțiuni a apelor», lucru care intră iarăși în domeniul inginerese și pe care atît de

puțin, 'l contest eu in cît numesc pădurea *Regulator al apei căzute* [1]) iar nu cum se considera pînă acum ca un Regulator al climei.

e) D. Chihaia vorbește despre fixarea prin păduri a nisipurilor sburătoare. Nimeni n'a contestat acest lucru, dar nu văd ce relație are cu clima;

f) D. Chihaia vorbește despre întrebuințarea pădurilor pentru apărarea terasamentelor in contra înzăpădirilor, chestiune care intră in domeniul inginerese și care n'are nici o legătură cu clima; in fine

g) Onoratul meŭ prietin, vorbește despre o asociațiune generală forestieră din America cu scopul de a conserva, amenagea și reconstitui pădurile. Scop frumos, il recunosc și eu, dar care nu ne dă nici cea mai mică explicare asupra chestiunii noastre: acțiunea pădurei asupra climei.

In loc deci de a ne da limpede și lămurit cîte-va dovezi bine întemeiate de unde se resultă, spre exemplu, că după ce s'a tăiat pădurea a ploat mai puțin sau vice-versa, d. Chihaia trece in revistă diversele însușiri ale pădurei, însușiri pe care nimeni nu le contestă și ast-fel ajunge la 35 pagini.

Adevărul este că asupra chestiunii in litigiu, contrazicătorul meu n'are ce să spue, căci dacă onoratul meu prieten ar putea aduce dovezi sufficiente spre a proba care este acțiunea pădurei asupra climei, atunci numele său ar fi pus alături cu acela al lui Buys Ballot și alți meteorologiști, cari, prin descoperirea unor legi au putut contribui la progresul Meteorologiei.

VII.

Să nu creadă d. Chihaia că meteorologiștii nu aŭ cunoștință de ceea ce silvicultorii aŭ scris cu privire la acțiunea pădurilor asupra climei; totul însă *pînă astăzi* este insuficient.

Și cu toate acestea, să-mi dea voe d. Chihaia să-i spun că meteorologiștii, mai mult de cît silvicultorii saŭ de cît ori-ce alt-fel de profesioniști, au interesul cel mai mare de a cunoaște această influență și fac totul spre a ajunge la această determinare.

Să sperăm că știința va putea să deslege și această problemă. Va trebui totuși să așteptăm cam multă vreme, pentru aceasta mai ales, dacă voim a ajunge să cunoaștem in special acțiunea pădurei asupra ploilor.

Se știe intr'adevăr, că dintre toate elementele climatologice, ploaia este acela a cărui variabilitate este cea mai mare și prin urmare, pentru stabilirea ei mijlocie, trebue un număr destul de mare de ani. Observațiunile udometrice făcute la București in curs de 32 de ani, dovedesc că nici chiar o perioadă de această lungime nu este suficientă pentru a fi ajuns să se observe valorile estreme ce pot atinge precipitațiunile atmosferice in această localitate.

1) *Gazeta Sătenului*, 1898, pag. 305.

Pentru a se ajunge la resultate într'adevăr concludătoare, observaţiunile udometrice trebuesc conduse într'un chip bine stabilit şi iată cum: Într'o regiune despădurită destul de întinsă, se vor stabili în diferitele ei părţi staţiuni udometrice înzestrate cu acelaş fel de instrumente şi unde observaţiunile, în timp de cel puţin 20—30 de ani, să se facă după acelaş metod într'un mod neîntrerupt, spre a se putea astfel stabili regimul normal ploios în această regiune despădurită. Atunci se va începe împăduriri mari cam în partea centrală a acestei regiuni şi observaţiunile udometrice vor continua cu aceeaşi regularitate ca şi mai înainte pe un interval de cel puţin 20—30 de ani, în care timp masivele să fi ajuns la o desvoltare suficientă. In fine se va face încă odată despădurirea şi observaţiunea va continua iarăşi pe o perioadă aproape egală.

Se vor obţine astfel 3 serii de cifre comparabile între dînsele şi care ne vor putea arăta influenţa pădurei asupra regimului ploios.

Acesta este, onorate domnule Chihaia, singurul mijloc raţional de a ajunge la resolvarea problemei ce ne preocupă. Realisarea este dificilă, o recunosc, dar, mai curînd sau mai tîrziu, va trebui negreşit să se ajungă la aceasta

VIII.

Numai cei ce s'au ocupat cu studiul repartiţiunii ploilor asupra unei mari întinderi de pămînt, cunosc dificultăţile ce se întîmpină pentru a se explica pentru ce pe suprafaţe care se găsesc aproape în aceleaşi condiţiuni, precipitaţiunile atmosferice diferesc cîte odată în mod considerabil.

Nu este prin urmare uşor, de a căpăta resultatul voit. Ne trebue pacienţă şi sîrguinţă în sporirea numărului punctelor de observaţiune.

Astăzi în România, avem aproape 400 de staţiuni udometrice. Numărul lor este departe de a fi suficient pentru studiul amănunţit al repartiţiunei ploilor şi zăpezilor. Am făcut şi fac tot ce posibil îmi este, pentru sporirea lor, dar, d. Chihaia, mai bine de cît mine, trebue să ştie, că numai dorinţa de a face un lucru, nu este de ajuns; trebue să ai şi putinţa, şi aci intră în joc punga ţărei asupra căreia — în umila posiţiune în care mă aflu — n'am nici o putere.

In momentul cînd, acum 14 ani, s'a înfiinţat Institutul Meteorologic, erau în funcţiune 3 staţiuni de al doilea ordin: Bucureşti, Sulina şi Brăila şi 10 udometrice. Din acest total de 13 staţiuni numai pe cele d'întîiu două nu le înfiinţasem eu. Astăzi avem un număr total de 378 staţiuni din cari 47 de al doilea ordin şi 331 udometrice. Progresul, în mod netăgăduit, este colosal în comparaţiune cu ceea-ce aveam acum 14 ani. Totuşi, trebue să mărturisim, că numărul actual al staţiunilor, mai ales udometrice, trebueşte sporit într'un mod considerabil.

Negreşit, că dacă onoratul meu prieten, ar fi citit rapoartele ce în fie-care an adresez Ministrului meu şi care se publică în

Analele noastre, s'ar fi scutit de a'mĭ găsi vina că «trebuia să solicit Ministerului respectiv, fondurile necesare». Dacă d. Chihaia crede că puterea mea este așa de mare în cît este deajuns să cer ceva și să fiu satisfăcut, amar se înșală: dovada cea mai palpabilă o are în cererile mele tipărite în mai mulți ani de-a-rîndul și cari aŭ rămas și pînă acum nesatisfăcute.

Trebue oare să acuz pe Ministrul meŭ, care este și al domniei-tale? Nu, căci el, care vede și lipsurile mele și ale pădurilor, ale școalelor, ale agriculturei ale industriei, ale stațiunilor balneare, ale viticulturei, etc., este acela care trebue să hotărască cui trebue să dea mai întîiŭ o mică sumă de banĭ, de cari ar dispune budgetul săŭ.

Drept să spun însă, că daca d. Chihaia ar găsi mijlocul să mi se acorde fondurile necesare pentru a crea vre-o 200 de stațiuni udometrice, m'aș grăbi să le utilisez, nu pentru a dovedi dacă pădurile aŭ saŭ n'au vre-o acțiune asupra climei — căci lucrul acesta nu ar avansa întru nimic cunoașterea regimului ploios în țara noastră — dar pentru a face studiul idrologic amănunțit al unuia cel puțin din marile noastre cursuri de apă: Siretul, Oltul, Jiul etc.

Fără niște asemenea observațiuni lăcute într'un mod sistematic în curs de mai mulți ani, nu va fi nicĭ odată posibil de a cunoaște regimul cursurilor noastre de apă și acest lucru este absolut indispensabil în momentul cînd va trebui să ne ocupăm de chestiunea regulării cursurilor noastre de apă, precum și cu instalarea drenagelor și a irigațiunilor la cari fatalmente, va trebui să ajungem mai curînd saŭ mai tîrziŭ.

IX.

Punîndu-ne în cea mai rea ipotesă, aceea adică în care pădurile n'ar avea nicĭ o influență asupra climeĭ, ne întrebăm dacă stimatul nostru prieten are într'adevăr dreptate să se teamă că se va găsi vre-un ministru care, basîndu-se pe faptul că «pădurile *nu sînt utile nicĭ pentru clima nicĭ pentru ploĭ*», ar decreta într'o bună dimineață defrișarea pădurilor» (pag. 359).

D'apoĭ bine, stimate, domnia-ta singur, ne-aĭ făcut să citim mai multe paginĭ în care arătaĭ că pădurea are influență asupra a o mulțime de lucrurĭ pe care noĭ le-am recapitulat mai sus în 7 paragrafe și pe care nimenĭ nu le contestă.

Nu, iubite domnule Chihaia, pe cîtă vreme vor mai exista în țara românească oamenĭ, cari să înțeleagă coprinsul Legeĭ silvice și pe cîtă vreme Romînia va posede silvicultorĭ cari să iubească pădurea cum o iubeștĭ d-ta, igieniștĭ, ingineri, meteorologiști etc., să nu-ți fie teamă că se va găsi vre-un ministru, care să decreteze defrișarea pădurilor, pe motivul că, pe lîngă numeroasele avantagiĭ ce presintă pădurile din punctul de vedere economic, igienic, etc., nu îndeplinește și pe acela de a avea vre-o influență asupra climeĭ.

Ar fi să credem lumea prea naivă și sentimentul științific prea decăzut în viitorul țărei noastre, pentru a pune cel mai mic temeiŭ, pe gogoriţa ce invoacă stimatul meŭ prieten.

Și lăptoasă și de vreme acasă ar fi foarte bine, dar ce să-i faci dacă nu se poate în tot-d'a-una?

X.

Imi rămîne acuma să lichidez o afacere personală cu stimatul meŭ coleg din Societatea «Progresul silvic».

La pagina 259 citesc următoarele, pe care imi permit a le reprodoce aci *tale quale*:

«Să mă ierte d. Hepites dacă imi permit a nu pune mult temeiŭ pe observaţiunile meteorologice făcute în intreaga ţară. Iar dacă-i vorba a le transmite viitorului, n'ar fi rău să ia măsuri spre a fi alt-fel făcute.

«Mă închin la acele făcute de domnia-sa și sub controlul d sale direct, dar acelea din restul ţărei nu pot să ne autorizeze sub nici un cuvînt a trage conclusiuni ce pot fi primejdioase pentru viitorul ţărei noastre.

«Nu sînt multe săptămîni de cînd d. P. B, magistrat superior și proprietar de moșii, venea de la o localitate depărtată de vre-o 4 ore (C F. R.) de Bucureștĭ și observînd comunicările meteorologice transmise de oficiile telegrafice pentru ziua cînd fusese în acel punct, nu s'a oprit de a esclama: Ce spune ăsta, nene, că eri a plouat în cutare localitate? Eŭ am fost acolo toată ziua și n'a dat o picătură de ploaie».

Dacă onorabilul meu amic ar fi știut dintr'ale meteorologieĭ atît cît un profan știe din ale silviculturei, ar fi închis imediat gura magistratuluĭ superior prin frasa: «Înţeleg, domnule, să nu se fi anunţat o ploaie ce a căzut; dar să-și dea omul osteneala să facă depeșa, să o treacă în condică, să se ducă cu dinsa la Biurou telegrafic, aceasta, pentru o ploaie imaginară, nu este nici faptul unuĭ leneș nici al unuĭ interesat, de oare-ce observatorii meteorologicĭ nu sînt plătiţi și încă mai puţin după numărul depeșilor ce transmit».

Da, iubite amic, dacă în ziua în chestiune s'a transmis o depeșă de ploaie, să fiĭ sigur că ploaie a fost.

Cum se face că magistratul D-tale superior să nu fi avut cunoștinţă de această ploaie, se poate explica într'o mulţime de moduri și dacă ţi-aĭ da niţică osteneală, negreșit că aĭ nemeri cîte-va dintr'însele.

Eu nu voiŭ cita de cît un singur mod, care de asemenea ar fi trebuit să vă vină în minte, dacă nu în momentul cînd înaltul magistrat a făcut această declaraţiune, cel puţin atunci cînd aţi reprodus-o în scopul de a asvîrli discreditul asupra uneĭ instituţiunĭ la progresul căreia, în prima linie, silvicultura ca și agricultura sînt interesate.

Dintre toate fenomenele climatologice, ploaia este aceea care se produce într'un mod mai variabil într'unul și același punct, precum și în două puncte vecine.

Se poate foarte bine ca în pluviometrul din partea A a orașului să se fi adunat o cantitate relativ mare de ploaie, pe cînd, în B, la o distanță foarte mică, să nu fi căzut nici o picătură de ploaie.

Negreșit că în lunga D-tale carieră ai avut ocaziune să vezi cu ochi-ți proprii, cum a ploat pînă în strada Regală, spre exemplu, și mai încolo nimic.

Nu știu însă, dragă amice, dacă știi că lucrul acesta se repetă mult mai des-ori, de cît putem în deobște crede.

Am dinaintea mea o listă în care s'au însemnat zilele în care a ploat la Filaret și n'a ploat de loc la stațiunea noastră meteorologică din strada Sf. Constantin sau vice-versa, în cursul ultimelor 8 ani, de la 1891 la 1898.

În cîte zile crezi d-ta că s'a întîmplat acest lucru? în 2, 5, 10? Nu, dragul meu; în 51, zic, cinci zeci și una de zile.

Nu este an în care să nu găsesc cel puțin 5 de asemenea zile.

Ce este atunci de mirat că magistratul D-tale n'a văzut ploae pe cîtă vreme în realitate a ploat?

Eu n'am nici un motiv de a nu crede ceea ce spune observatorul meu, tot după cum n'am nici un motiv de a crede pe magistratul în chestiune.

Și unul și altul aveau negreșit dreptate. Iată adevărul: așa trebuia interpretat, iar nu să pui la bănuială pe niște oameni cari se sacrifică pentru a culege date tot așa de bune, și poate mai bune, de cît personalul salariat.

Chestiunea căderii ploaei în cantități deosebite, în localități foarte apropiate este foarte interesantă, pentru a mă îngădui să mă opresc un minut asupra ei.

Între observatoriul de la Filaret și stațiunea meteorologică din strada Sf. Constantin, atît de bine îngrijită de D. B. V. Vermont, este o distanță în linie dreaptă mai mare de 3 kilometri. Ei bine, găsim foarte multe zile de ploae în cari cantitățile zilnice de apă diferesc între dînsele pînă la 5 milimetri, ceea-ce face 5 litruri pe metru pătrat, adică 500 hectolitri pe hectar.

Foarte des-ori se întîmplă însă, ca totalurile de ploaie din aceste localități, să difereasă între ele cu cantități mai mari.

Așa-fel la 14 Aprilie 1897 s'a strîns la Filaret 21.0 mm de apă, pe cînd în oraș s'a strîns 71.5 mm ceea-ce face o diferență de 50.5 milimetri. Aceasta este o cantitate enormă de apă pentru o zi.

Cifrele următoare mai arată niște asemenea diferențe foarte mari:

	Filaret	Oraș	Diferința
1891 Aprilie 23	18.6	0.8	17.8
1892 Iunie 13	42.0	27.5	14.5
1893 Iunie 10	55.5	33.0	22.5
1893 Iulie 2	19.7	62.4	42.7

	Vânt	Ora	Diferența
1896 Iunie 8	36.0	3.7	32.3
1897 Aprilie 14	21.0	71.5	50.5
1898 August 12	60.3	36.5	23.8

Aceste diferințe colosale între cantitățile de apă strînse în 2 puncte atît de apropiate unul de altul, confirmă cererea meteorologiștilor de a înființa pe cît posibil rețeaua stațiunilor udometrice.

XI.

Drept conclusiune, să-mi fie permis să reproduc cîte-va rînduri din notița mea *Despre clima Romîniei*, care a dat naștere răspunsului de față.

«Un singur lucru se știe: acela că pădurile formează un *regulator al apei* ce a căzut la suprafața pămîntului (iar nu un regulator al climei). Acesta este chiar motivul pentru care la noi, ca și în toate Statele civilisate, s'au făcut legi speciale în contra despăduririlor în acele regiuni, unde căderile de apă pe un loc neîmpădurit pot produce torenți provocatori de înundațiuni.

«Dar că pădurea ar avea puterea să atragă ploaie așa, ca în locurile aproape de păduri să plouă mai mult de cît în altele, aceasta nu este iarăși nici de cum demonstrat.

«Pînă acum nu s'a putut demonstra în mod cert că, în condițiuni egale, în părțile din apropierea pădurilor plouă mai mult de cît în părțile depărtate de dînsele.

«Fie-care din noi — și eu însu-mi — suntem dispuși a crede că prin apropiere de păduri trebue să plouă mai mult. Ce să-i facă însă cînd asemenea demonstrațiune nu se poate face?

«Să ne luăm numai după ceea ce crede unul sau altul?

«Negreșit că asemenea lucru nu ne permite știința, căci nu în tot-d'a-una credința cui-va este în armonie cu adevărul.

«Adevărata expresiune a științei în chestiunea pădurilor asupra ploilor este: *ca pînă astă zi nu știm nimic asupra acestui punct*».

Să ne îndreptățească oare această neștiință a distruge pădurile?

Ferească Dumnezeŭ.

Pădurile aŭ atîtea roluri în univers și atîtea foloase se pot trage dintr'însele, în cît grija care se dă într'un Stat pădurilor poate fi luată drept criterium pentru gradul civilisațiunii sale.

Ținta tuturor să fie deci sporirea pădurilor în Romînia.

Și acum sper că stimatul meŭ prieten Chihaia, își dă seamă de interesul ce eŭ am de a arăta, că nu știu dacă pădurea are saŭ nu vre-o acțiune asupra climei: nu voesc să se avanseze ca adevărate lucruri cari nu sunt de loc demonstrate.

București, [illegible] 1899.

St. C. Hepites

Vechiŭ profesor al Școalei speciale de Silvicultură din București.

LIPSA DE INIMA ORI LIPSA DE CURAGIU?

Am căutat a termina, contra voinţeĭ mele, studiul «Pădurile şi Clima», care a fost tratat în mai multe numere ale acesteĭ Reviste, pentru a reveni la cestiunea corpuluĭ silvic, de care doresc a mĕ ocupa, după cum făgăduisem în fragmentul de program, publicat în revista din luna Iulie şi August 1898.

Mi-aşĭ permite să zic că am întîrziat cu discutarea acesteĭ cestiunĭ, dacă aş avea convinţiunea că scrierile mele ar putea atinge, sgudui sau merge acolo unde trebue, pentru a face binele ce doresc.

Fără a mĕ interesa de soarta nu a scrierĭĭ ci a strigătuluĭ meŭ, voiu avea curagiul s'o spun francamente, fără niciŏ teamă, cu convinţiunea că apăr o causă dreaptă şi că este încă timpul de a se face binele ce-l cer.

Pentru acest motiv chiar, grăbesc a face să apară acest numĕr de revistă, mult mai de timpuriŭ de cît altă dată.

Bugetul ministeruluĭ domeniilor s'a depus pe biuroul Camereĭ deputaţilor. Poate în momentul cînd va eşi de sub tipar această revistă, să fie chiar începută discuţiunea.

Inainte de alcătuirea acestuĭ budget, s'au consultat şefiĭ de regiunĭ silvice.

Fie care şef, convins de multiplele necesităţi ale acestuĭ urgisit serviciŭ, a arătat în scris îmbunătăţirile ce trebuesc aduse şi prin urmare sporurile reclamate de această importantă ramură de avuţie naţională.

Se zice însă că nu s'a făcut mai niciŏ un adaos şi că s'ar fi menţinut starea de lucrurĭ din trecut.

Ba, se mai zice chiar că şi din ce era, s'au mai micşorat cîte-va ţifre.

Ferească D-zeŭ de mai rău şi de spaimele din aniĭ trecuţi!

Am spus şi s'au spus destule pentru binele pădurilor.

Am spus şi se vor mai spune multe pentru cestiunile culturale.

Nu cred a greşi, dacă aş lăsa la o parte un minut discutarea cererilor de adăogire pentru lucrărĭ de ameliorăţiunĭ în păduriĭ, alt-cum imperios reclamate, — pentru a trata în

acest număr, o cestiune mică în felul ei (după alţi oameni) dar care ar putea să aibă o înrîurire mare pentru bine silviculturei naţionale.

Persoana sau persoanele (dacă vor fi fost mai multe) carî au fost consultate de d. ministru al domeniilor, la facerea budgetului, *luat-a în mînă anuarul corpului silvic înnainte de a se presinta la ministrul respectiv?*

In cazul dacă l'a văzut, *fost-a lipsit de inimă saŭ de curagiu, spre a-i spune verde acelea ce a citit în coloanele acelui anuar?*

Şi dacă nici n'a văzut nici n'a spus, a comis un păcat faţă de o clasă de oameni, carî aşteaptă de atîta timp cu o blîndeţe şi cu o răbdare fără margini, ameliorarea posiţiunei lor, mai mult chiar, facerea unei dreptăţi.

Notaţi bine că nu vizez intenţionat pe nimeni, nu fac nici o cestiune personală; lovesc, cum am promis în sisteme şi de astă dată în acela de a pleca fruntea, de a nu zice nici o vorbă, cînd ministrul spune cu tonul oare cum ridicat şi Dumnezeu ştie dacă nu va fi şi prefăcut, ca tatăl care face figură posomorîtă ca să nu dea gologani copilului: Nu fac nici un adaos, trebue să facem economii.

Superioritatea aceluia, care se află în fruntea unui serviciu şi faţă de un domn Ministru, care de sigur e un om superior şi în nici un caz, mîncător de oameni, este de a şti să pledezi în asemenea momente, cu graiul dacă poţi, cu mintea şi cu inima dacă ai, causa unui corp, care are ochii aţintiţi la cei de sus.

Să ne explicăm:

E o clasă în corpul silvic, aceea a guarzilor generali şi aşi putea adăoga a unor clase de sub-inspectori, care a fost atît de neglijată, în cît pentru marea majoritate din ei, a început deja acea descuragiare, care omoară ori-ce avînt, ori-ce aspiraţiune şi poate prin această negligenţă s'au pierdut şi se pierd, multe caractere şi multe minţi superioare.

Credinţa mea, din care nu mă poate nimeni scoate, este aceea că omul mare, omul sus pus, trebue să aibă grija de cei mici, cu riscul de a se neglige materialiceşte vorbind, pe sine însuşi.

Cînd însă cei de sus, îngrijesc mai întîiŭ de dinşii, ne-

glijind restul, în adevăratul înţeles al cuvîntuluĭ, încetează de a fi marĭ, după mine, sunt chiar maĭ puţin de cît micĭ.

Maĭ mult de cît o treime din corpul silvic, oamenĭ cu studiĭ complecte, trecuţĭ prin şcoalele statului şi prin străinătate, stagnează de zecĭ de anĭ în cîte un grad sau clasă [1]).

Cer iertăciune (şi unora şi altora) dacă îmĭ permit a spune, că-mĭ fac efectul acelor căpitanĭ încărunţiţĭ, pe carĭ poate motive legale, îĭ ţin la trei trese subţirele.

Pentru aceştia însă, am curagiul să afirm, că nu cunosc alte motive de cît o lipsă completă de curagiu din parteа acelora ce sunt în contact direct cu Ministrul, pentru a-ĭ spune: domnule Ministru, aveţĭ dreptate, trebue să facem economiĭ, dar e păcat de aceştĭ oamenĭ, carĭ i-am chemat prin concurs în şcolĭ şi în corp, sau maĭ clar, pe care fatalitatea i-a adus în serviciul silvic, de a-ĭ lăsa veciniс într'un grad sau zecĭ de anĭ în aceeaşĭ clasă, cînd lucrul acesta nu se petrece cu cele-l-alte serviciĭ din acelaş minister şi din aceiaşĭ ţară, unde funcţionariĭ au ajuns a ştĭ cu siguranţă, — că corecţĭ fiind, nu pot sta de cît un număr aproape fix de anĭ în aceleaşĭ grade.

Avansările în corpul silvic se fac aproape numaĭ în cazurĭ de moarte şi destituirĭ.

Cazurile fiind rare [2]) şi aspiranţiĭ cu drepturĭ fiind mulţĭ, se încinge între dînşiĭ o luptă pentru a se ridica, care din fericire dacă nu duce la disperare pe ceĭ căzuţĭ pe drept orĭ pe nedrept, în tot cazul duce cu siguranţă la descurageare şi la stingerea acelui foc sacru, ce trebue să aibă orĭ-ce specialist.

Unĭĭ din ceĭ ridicaţĭ, mi-au făcut adesea efectul acelor voinjorĭ îndrăsneţĭ, carĭ intră pe partea opusă spre a-şĭ cere biletul de drum, fără a ţine compt nicĭ de sergentul de la ghişeul Gărei, nicĭ de casierul care e ocupat cu încasarea plăţeĭ biletelor, nicĭ de lumea grămădită care respectă rîndul şi dreptul.

Pentru ceĭ ce simt valoarea cuvintelor: egalitate şi dreptate, e urît acest tablou.

Prin gărĭ se maĭ face adesea gură şi ceartă.

---

1) A se vedea tabloul de la pagina 57 din această revistă.

2) Corpul fiind încă tînăr şi membriĭ ce'l compun corecţĭ.

In corpul silvic, tăcerea domneşte. Blîndeţea şi răbdarea membrilor ce compun acest valoros corp, trebue resplătită.

Iată pentru ce-mĭ permit, ca membru al «Societăţiĭ Progresul Silvic», care aşteaptă de la acest corp realizarea tutulor dorinţelor utile ţăriĭ şi cuprinse în statutele acesteĭ societăţi, de a ruga respectuos pe d. Ministru al Domeniilor să nu fie tată vitreg, pentru aceştĭ fiĭ aĭ ţăriĭ, carĭ compun corpul silvic, ci să facă oare-carĭ adăugirĭ pentru guarzii generalĭ şi sub-inspectorĭ, să le dea o rază de speranţă şi de mîngăere şi-l asigur că suma adăugită la cheltuelĭ va fi mai multă de cît quadruplată la venitură.

Domniĭ Miniştriĭ aĭ Domeniilor ar fi putut luă frumoase exemple de părintească grije de la Administraţiunea Domeniuluĭ Coroaneĭ, de situaţiunea frumoasă a silvicultorilor acesteĭ administraţiuni, recrutaţĭ din corpul silvic al statului, carĭ aŭ lăsat departe, mult departe, din toate punctele de vedere, pe camarazii lor rămaşĭ în acest serviciu.

Ar fi trebuit, în legătură cu acest subiect, să zicem ceva şi de mult aşteptata organisaţiune a serviciului silvic; ne rezervăm însă dreptul, de a vorbi de această cestiune, într'unul din numerile viitoare.

Ion P Chihaia
Inginer silvic.

PADURARII NOŞTRI

Prin legea de la 15 Iulie 1875, pentru «*Organisarea personalului administraţieĭ generale a domeniilor şi pădurilor statului*», între altele se stabileşte, că pădurarii vor fi de treĭ clase şi că vor primi ca retribuţiune anuală o sumă fixă, potrivită gradaţieĭ, adică:

Pădurarul de clasa I, va primi o retribuţiune anuală de 300 leĭ.
» » II » » » 240 »
» » III » » » 200 »

Deşi retribuţiunile pădurarilor sunt destul de micĭ, în raport cu rolul ce aŭ de îndeplinit la conservarea şi ameliorarea pădurilor şi în comparaţie cu ale colegilor lor de la Domeniul Coroaneĭ, de la Eforia spitalelor civile din Bucureştĭ, etc., etc., totuşi, lăsînd la poarte aceste strigăte, date de alţi camarazĭ în coloanele acesteĭ reviste, să vedem cum se aplică legea de la 1875, saŭ mai bine zis, *dacă există vre-o ordine de gradaţie pe clase în numărul total al pădurarilor statului.*

Pentru acest scop, vom arăta sub formă de tablou, numărul pădurarilor repartizaţĭ pe clase, carĭ figurează în statele de presenţă în serviciŭ pe anul corent, întocmite de şefiĭ de ocoale şi înaintate inspecţiunilor respective spre verificare şi intervenirea ordonanţărilor

Tablou de numărul pădurarilor și contoniștilor repartisați pe clase și ocoale silvice din cele șeapte inspecțiuni silvice.

No. crt.	Numirea ocoalelor silvice	PĂDURARI						Contoniștii	TOTALUL			Observațiuni
		Fără clasă 360 lei anual	Clasa I 300 lei anual	Fără clasă 250 lei anual	Clasa II 240 lei anual	Clasa III 200 lei anual	Fără clasă 140 lei anual	Fără clasă 100 lei anual	Pădurarilor și contoniștilor	Retribuțiunilor anuale		
										Lei	B.	
Inspecția silvică Iași												
1	Dorohoiu	—	—	—	—	21	—	—	21	4800	—	Cifrele sunt luate din registrele înaintate la Minister, prin concursul camaradului d Gard general silvic Pirnog, sub-șef de birou de la secția personalului, din Direcțiunea generală a pădurilor Statului
2	Rișca	—	—	—	—	20	—	1	21	4100	—	
3	Dolhasca	—	—	—	—	34	—	—	34	6800	—	
4	Botoșani	—	—	—	1	32	—	2	35	6840	—	
5	Bârnova	—	—	—	—	57	—	2	59	11600	—	
6	Simeul	—	1	—	—	30	—	3	34	6600	—	
7	Vasluiu	—	—	—	—	25	—	—	25	5000	—	
8	Adam	—	—	—	—	29	—	3	32	6100	—	
9	Florești	—	—	—	—	26	—	1	27	5300	—	
10	Dobrina	—	—	—	—	17	—	1	18	3500	—	
11	Bunești	—	—	—	—	17	—	—	17	3400	—	
12	Tecuciu	—	—	—	—	25	—	2	27	5200	—	
13	Răchitoasa	—	—	—	—	30	—	—	30	6000	—	
14	Covurluiu	—	—	—	—	18	—	1	19	3700	—	
15	Cancelaria inspecției	—	1	—	—	—	—	—	1	300	—	
	Total	—	2	—	—	384	—	16	403	77[illegible]40	—	
Inspec. silvică București												
1	Giurgiu	—	—	—	—	20	—	2	22	4200	—	
2	Ghimpați	—	1	—	4	24	—	—	29	6060	—	
3	Comana	—	—	—	—	32	—	—	32	6400	—	
4	Căscioarele	—	—	—	—	29	—	—	29	5800	—	
5	Budești	—	1	—	—	32	—	—	33	6700	—	
6	Cioranu	—	—	—	—	30	—	5	35	6500	—	
7	Grădiștea	—	—	—	—	20	—	—	20	4000	—	
8	Tisău	—	—	—	—	35	—	—	35	7000	—	
9	Miajetu	—	—	—	—	32	—	—	32	6400	—	
10	Brăila	—	4	2	—	25	2	4	37	7380	—	
11	*Cancelaria inspecției*	—	1	—	—	—	—	—	1	300	—	
	Total	—	7	2	4	279	2	11	305	60[illegible]0	—	

| | | |

No. curent	Numirea ocoalelor silvice	PĂDURARI						Gardiști	TOTALUL		Observațiuni
		Fără clasă 360 lei anual	Clasa I 300 lei anual	Fără clasă 280 lei anual	Clasa II 240 lei anual	Clasa III 200 lei anual	Fără clasă 140 lei anual	Fără clasă 100 lei anual	Păzitorilor și gardiștilor	Retribuțiunile anuale: Lei	B.	
Inspecția silvică Bacău												
1	Neamțu	—	3	—	—	26	—	—	29	6100	—	
2	Vîrtelea	—	—	—	—	30	—	—	30	6000	—	
3	Ruitrița	—	—	—	—	28	—	—	28	5600	—	
4	Tarcău	—	—	—	—	22	—	—	22	4400	—	
5	Borlești	—	—	—	—	32	—	—	32	6400	—	
6	Prăjești	—	—	—	—	23	—	—	23	4600	—	
7	Lucacești	—	—	—	—	25	—	—	25	5000	—	
8	Berzunțu	—	—	—	—	27	—	—	27	5400	—	
9	Mr. Caș n.	—	—	—	—	22	—	—	22	4400	—	
10	Roman	—	1	—	—	25	—	2	28	5500	—	
11	Vărzărești	—	—	—	—	28	—	—	28	5600	—	
12	Răbeni	—	—	—	—	34	—	2	36	7000	—	
13	Mera-schitu	—	—	—	—	22	—	—	22	4400	—	
14	Soveja	—	—	—	—	19	—	1	20	3900	—	
15	*Cancelaria inspecției*	—	1	—	—	—	—	—	1	800	—	
	Total	—	5	—	—	361	—	5	372	74600	—	
Inspecția Silvică Ploești												
1	Snagov	—	2	—	5	9	—	1	17	3700	—	
2	Cernica	—	8	—	9	16	—	2	35	7960	—	
3	Sinaia	—	3	—	—	12	—	—	15	3300	—	
4	Urlați	—	1	—	2	25	—	—	28	5780	—	
5	Căldărușani	—	2	—	11	12	—	—	25	5640	—	
6	Ploești	—	3	—	5	16	—	—	24	5300	—	
7	Mărginenî	—	—	—	4	23	—	—	27	5560	—	
8	Văleni de Munte	—	1	—	—	22	—	—	23	4700	—	
9	Petroșița	—	1	—	4	5	—	—	10	2260	—	
10	Lăculeți	—	—	—	—	36	—	—	36	7200	—	
11	Săcueni	—	—	—	—	37	—	—	37	7400	—	
12	Găești	—	4	—	—	34	—	—	38	8000	—	
13	Titu	—	2	—	3	13	—	—	18	3920	—	
14	*Cancelaria inspecției*	—	1	—	—	—	—	—	1	300	—	
	Total	—	32	—	43	280	—	3	358	71920	—	

Inspecția silvică Dobrogea-Ialomița	1	Călărași	—	—	—	—	36	—	2	38	7400	—
	2	Slobozia	—	—	—	—	38	—	5	43	8100	—
	3	Topolog	—	—	—	10	—	—	—	10	2400	—
	4	Siriu	—	—	—	9	—	—	—	9	2160	—
	5	Cernavoda	—	—	—	10	—	—	—	10	2400	—
	6	Ostrov	—	—	—	15	—	—	—	15	3600	—
	7	Parachioiu	—	—	—	25	—	—	—	25	6000	—
	8	Sulina	—	—	—	10	—	—	—	10	2400	—
	9	Tulcea	2	—	—	11	—	—	—	13	3360	—
	10	Isacea	—	—	—	18	—	—	—	18	4320	—
	11	Măcin	—	—	—	11	—	—	—	11	2640	—
	12	Cerna	—	—	—	13	—	—	—	13	3120	—
	13	Baschioiu	—	—	—	8	—	—	—	8	1920	—
	14	Ciucurova	—	—	—	7	—	—	—	7	1680	—
	15	Babadag	—	—	—	15	—	—	—	15	3600	—
	16	Ceamurile	—	—	—	12	—	—	—	12	2880	—
	17	Constanța	—	—	—	5	—	—	—	5	1200	—
	18	*Cancelaria inspecției*	—	1	—	—	—	—	—	1	300	—
		Total . .	2	1	—	179	74	—	7	263	59480	—

RECAPITULAȚIE

In Inspecția silvică Iași	—	2	—	1	384	—	16	403	79240	—
» » » București	—	7	2	4	279	2	11	305	60740	—
» » » Pitești	—	6	—	1	454	—	7	468	93540	—
» » » Craiova	—	17	2	8	338	—	13	378	76420	—
» » » Bacău	—	5	—	—	363	—	5	373	74600	—
» » » Ploești	—	28	—	43	260	—	3	334	71020	—
» » » Inst.-Ialom.	2	1	—	179	74	—	7	263	59480	—
Total . . .	2	66	4	236	2152	2	62	2524	515040	—

Dacă ne aruncăm privirile la coloana «*Recapitulaţie*», găsim că din 2462, numărul total al pădurarilor statului, (scăzind ceĭ 62 confiniştĭ cari n'au calitatea de agenţi silvici), avem numaĭ:

66 pădurarĭ de clasa I, ceea ce reprezintă proporţia de: 2 şi ceva la sută
236 „ „ *II* „ „ „ *9* „ „
2152 „ „ *III* „ „ „ *89* „ „
8 „ *de clase fără rost.*

Ce mică proporţie, ce slabă încurajare pentru bietul pădurar pe care d. N G. Popovicĭ (actual Inspector sylvic, şeful Inspecţieĭ silvice Piteşti), în articolul «*Pădurarul*», publicat în coloanele acesteĭ Reviste, pag. 435 din anul 1887, îl numeşte:

«*Cu un cuvînt pădurarul, pe d'o parte este busola de orien-*«*tare pentru ori-ce cestiunĭ privitore la pădure şi un fel de* «*dosar de unde se vor putea lua ori-ce informaţiunĭ de absolută* «*nevoie în resolvarea ori-căreĭ cestiunĭ atingătóre de pădure,* «*iar pe de alta el este aparatul cu activitate imediată asupra* «*pădurilor*».

De şi legea din 1875, nu fixează proporţia ce trebue să existe în clasele pădurarilor, totuşĭ prin art. 3, dă latitudine serviciuluĭ silvic ca, printr'un regulament special să stabilească admisibilitatea, înaintarea şi atribuţiunile în parte a funcţionarilor de ori-ce categorie ar fi

Unde sunt acele regulamante? şi de ce oare atîta tăcere de maĭ bine de 24 anĭ?

Toţi acusăm guvernele că nu daŭ atenţiune serviciuluĭ pădurilor, — dar răsfoind legea din 28 Martie 1872, găsim art. 13, care referindu-se la personalul silvic, zice: un regulament va determina raporturile acestor impiegaţĭ dintre dinşiĭ saŭ cu Ministerul; — iar în legea de la 30 Martie 1883 privitoare la înfiinţarea Ministeruluĭ agricultureĭ prin art. 18, referindu-se la personalul exterior zice: rămîne supus regimuluĭ prevăzut prin legea de la 28 Martie 1872.

Să lăsăm la o parte acele reglemente, cari nu s'au întocmit pe timpul cînd legea era próspătă şi în mintea fie-căruia, poate de teamă ca să nu se facă niște regulamente ne-practice, plus că n'avea cine să le observe şi aplice, — dar azĭ, după atîta *rutină* şi *încercări* peste *încercări*, *acea teamă* nu poate să maĭ existe, căc personalul silvic de la cel maĭ mic în grad pînă la cel maĭ sus pus, plăcîndu-ĭ ordinea în totul şi în toate, doreşte cu impacienţă acele reglemente, de şi este convins că: «*On ne gouverne pas avec des affections*», zicătoarea lui Louis XVIII

Şi să revenim la strigătul de alarmă dat de camaradul nostru d. sub-inspector silvic M. Tănăsescu, în studiul asupra Administraţieĭ exploatăreĭ şi amenagiareĭ pădurilor statuluĭ Austriac, publicat în Buletinul Ministerului Domeniilor la No. 8 din Decembre 98, unde la pagina 291, referindu-se la starea pădurarilor noştri, zice:

«*Numărul pădurarilor noştri, este cu mult superior celuĭ ce* «*ar trebui să fie într'o stare normală, cînd am avea pădurarĭ* «*instruiţĭ şi bine plătiţĭ, cum am arătat maĭ sus. În adevăr, am*

«văzut păduri de cîmp cari aŭ cîte 100 Ha numaĭ dintr'un singur «trup şi cu toate acestea, este păzită de doŭ pădurari, dintre «cari nică unul nu ştie carte, cînd pentru un singur pădurar «instruit ar fi fost prea puţin o aşa întindere.

«Apoĭ am văzut păduri de cîte patru pogoane, păzite de un «pădurar şi a căror cheltueli de pază de la secularisare pînă «în present, întrec cu mult valoarea totală a pădurei».

Afirmarea d-luĭ M. Tănăsescu fiind plină de adevăr, cred că se poate întru cît-va resolva, dacă se va tinde la desfiinţarea a cîtor-va posturi de pădurari de clasa a treia, de la trupurile de păduri, unde numărul lor s'ar găsi prea mare în raport cu întinderea acelor păduri şi cu caracterul paşnic al populaţiunei rurale. Prisosul de banĭ resultaţi din economie, să se adaoge la posturile de pădurari rămaşi strict necesari, aşa ca să se stabilească în fie-care ocol, un număr de locuri de pădurari de clasa I, II şi III, — care locuri vor trebui acordate pădurarilor celor mai harnicĭ, oneşti şi vechĭ în serviciŭ; căci numaĭ cu modul acesta se poate naşte o emulaţiune printre dinşiĭ.

Propunerea ce fac este o consecinţă a aplicăriĭ legeĭ din 1875, care *ordonă, ca pădurariĭ să fie de 3 clase,* şi atare fiind, este necesar ca să tindem cu toţiĭ ca această lege să intre în vigoare de la 1 Aprilie 1899, data noului an budgetar.

Dar înainte de a ne gîndi la aceasta, să vedem dacă numărul pădurarilor şi confiniştilor, azĭ presenţi în serviciŭ, corespund cu suma de leĭ 500.000, alocată ca leafă a lor, în budgetul anuluĭ 1898-99 şi propusă şi în budgetul anuluĭ 1899—1900.

În adevăr, aruncîndu-ne ochiĭ la coloana «*Recapitulaţie*», găsim că pentru presenţa în serviciŭ a 2524 pădurari şi confiniştĭ, trebue să se plătească pînă la 1 Aprilie 1899, suma de leĭ **515 040**, adică un plus de leĭ **15 040**, asupra sumeĭ de **500.000** leĭ, prevăzută în budgetul anuluĭ corent.

Diferenţa în plus de 15.040 leĭ se datoreşte următoarelor împrejurări:

În budgetul anuluĭ 1897—98, s'a prevăzut suma de leĭ 504.000 pentru plata pădurarilor şi confiniştilor, — pe cînd în budgetul a. c. s'a trecut numaĭ suma de leĭ 500.000, deci cu maĭ puţin de 4000 leĭ saŭ maĭ bine zis pentru un număr maĭ mic de pădurari.

În loc dar ca la începutul anuluĭ financiar 1898, să se ia dispoziţiunĭ pentru desfiinţarea cîtor-va posturĭ de pădurari ce figurau în plus, din contra, s'aŭ menţinut acele posturĭ şi ce-ĭ maĭ mult, s'aŭ maĭ înfiinţat alte posturĭ de pădurari, fie din **oficiŭ** de către minister, fie în *baza* rapoartelor inspectoratelor silvice.

Ceea ce are să se întîmple, cu toţiĭ putem ştiĭ! Să mă explic: fondul de 500.000 leĭ fiind prea mic în raport cu numărul pădurarilor şi confiniştilor presenţi în serviciŭ, va da naştere la o nemulţumire generală printre dinşiĭ, căcĭ deşi eĭ fac serviciu, însă nu vor fi plătiţi pe actualul trimestru, Ianuarie (lunile: Ianuarie, Februarie

și Martie) 1899, și deci vor fi siliți să aștepte pînă cînd ministerul de finanțe va propune și solicita Camerei noui credite.

Afară de aceasta se va mai da naștere la altă nemulțumire, căci cu inceperea anului budgetar 1899 (1 Aprilie), serviciul sylvic, vrînd-nevrînd va trebui să ia dispositiuni pentru desființarea unui număr de pădurari egali cu suma de lei 15040, prevăzuți mai puțin in budgetul anului 1899—1900; sau să caute a-i menține și in cursul anului 1899, sperînd că se vor plăti din creditele ce se vor deschide.

Iată dar, că graba ce se pune în inființări de posturi de pădurari, fără ca să se țină seamă de prevederile budgetare, face ca să aducă oare-care nestabilitate in numărul pădurarilor.

Afacerea fiind destul de importantă, am crezut de cuviință a o aduce la cunoștința camarazilor mei «șefi de ocoale» și in special inspectoratelor silvice, care intrunindu-se în comisiune *să deslege această problemă* cu o zi mai 'nainte de 1 Aprilie 1899, și a face ca să se respecte legea de la 1875, din aplicarea căreia s'ar trage multe foloase, atit pentru binele agenților silvici superiori cît și pentru bieții pădurari, «*guardiani ai averei Statului*».

B. N. Pretorianu,
Sub-inspector silvic

DETALII

LA ARTICOLUL

„Lipsă de inimă ori lipsă de curagiu"

In legătură cu articolul nostru de la pagina 46 a acestui număr de revistă, ne permitem, pentru a fi mai esplicit, a da tabloul de mai jos, din carî cititorii să poată vedea vechimea pe *grade* și *clase* a personalului superior din serviciul silvic al statului.

Tabloŭ de vechimea pe grade şi clase a personalului superior din serviciul silvic al Statului

No. curent	Numirea gradului şi clasei — GRADUL	Clasa	Numĕrul agenţilor grupaţi pe categorii de vechime	Vechimea în anŭ pe clasă socotit de la data ultimei înaintări până la 1 Aprilie 1899	Retribuţiunea — Apanajele lunare Lei	B.	Diurnă lunară Lei	B.
1	Inspector Diriginte	—	1.	1	700	—	2. 0	
			Total 1					
2	Inspectorĭ	I	2	11	700	—		
			1	6				
			Total 3					
		II	1	6	600	—		
			1	5				
			Total 2					
		III	1	7	500	—		
			2	6				
			1	4				
			Total 4					
3	Sub-inspectorĭ . .	I	3	6	400	—		
			3	2				
			Total 6					
		II	1	7	350	—		
			2	6				
			5	2				
			Total 8					
		III	1	11	300	—		
			1	8				
			2	7				
			3	6				
			1	5				
			1	4				
			1	3				
			6	2				
			1	1				
			Total 17					
		I	2	11	250	—		
			1	10				
			1	9				
			2	8				
			2	7				
			15	6				
			5	4				
			2	3				
			12	2				
			3	2				
			Total 43					
4	Guarḑi Generali .	II	1	11	200	—		
			6	10				
			5	8				
			5	7				
			19	6				
			6	5				
			5	4				
			4	3				
			11	2				
			5	1				
			Total 66					
		III					150 "	

fără nici o diurnă

Se specifică că admiterea în corpul sylvic se face după absolvirea unei şcoale speciale de silvicultură (din ţară orĭ străinătate), începînd cu gradul de *Guard General cls. III* sau *Guard Adjutor*, iar înaintările se fac din clasă în clasă pentru fie-care grad, după ordinea coprinsă în tabloul de mai sus.

Ast-fel stînd lucrurile şi privind cifrele de vechime din tablou se poate pune următoarea întrebare:

Un Guard General cu studiile şi capacitatea cerută, cînd poate atinge în mod ierachic gradul cel mai superior din corpul silvic, faţă cu stagnaţiunea în grad şi clasă ce se practică de cît-va timp, din causa neprevederilor budgetare sau mai bine zis din causa aceluĭ spirit de extremă economie, faţă de personalul silvic, de care se serveşte cu succes toate serviciile din Ministerul Domenilor, în lipsa altor agenţi technicĭ exteriorĭ şi din a căror lucrări şi muncă fără preget se realizează aproape întregul venit al Ministeruluĭ, care umple casa statuluĭ şi din care îşĭ ameliorează cu *multă înlesnire* situaţiunĭ alte servicĭ din acel onor. Minister.

Pentru ca tabloul se fie şi mai complect, am trecut într'o coloană separată salariile pe grade şi clase a sus citatuluĭ personal, spre a se vedea că nicĭ din acest punct de vedere nu stăm pe roze, în raport cu alţĭ funcţionarĭ, carĭ poate au mai puţin anĭ de studiu de cît silvicultoriĭ.

Ion. P. Chihaia.

PROBLEME SYLVICE

De către serviciul sylvic al Statului, se execută plantaţiunĭ de salcăm, pe scară întinsă, atât în Dobrogea cât şi în Bărăganul Ialomiţeĭ. Pueţĭ de salcăm de 2—3 anĭ, ce servesc la acele plantărĭ provin din seminţă şi din lăstar. Plantaţiunile se încep toamna şi se continuă primă-vara; sistemul de plantare este în cuiburĭ prin fire isolate, în depărtare 2m pe 3m şi 3m.50, avênd grije a recepa pueţĭ până apraope de colet şi a face muşuroiŭ de pământ în jurul fiecăruĭ puĭ, ca la prăşila de porumb.

Terenul este şes, permeabil, plin de buruenĭ şi bun pentru orĭ-ce fel de cultură agricolă, — clima seacă, vênturile suflă încontinuŭ.

În faţa acestor casurĭ, fac următoarele întrebărĭ:

a) Este necesar a se face receparea pueților in momentul plantărei lor, saŭ este mai bine a se planta ast-fel, după cum au fost scoşi din tarlalele speciale?

b) Este necesar a se face muşuroiŭ de pământ in jurul fie-cărui puet plantat, saŭ este mai raţional a se indesa şi netezi pământul in jurul pueților, păstrând configuraţia naturală a terenului?

c) Care sunt avantagiile pueților din semință asupra pueților din lăstar, ca reuşită şi cheltueli de intreţinere?

d) Când urmează a se aplica recepările pueților plantaţi?

e) Cu ocasiunea prăşitului plantaţiunilor, urmează că acea prăşitură să se facă pe toată suprafaţa plantată, saŭ numai pe o rază oare-care in jurul fie-cărui puet — şi in asemenea cas, mai necesită ori nu a se face muşuroaie in jurul pueților?

D-nii camarazi sylvicultori, cari aŭ executat şi execută plantaţiuni precum şi d-nii cari se ocupă cu Ştiinţele Naturale, sunt rugaţi să bine-voiască a ne lămuri cu argumentările d-lor ştiinţifice, *pro et contra*;—căci dorim, ca să deschidem o discuţie ştiinţifică in coloanele acestei reviste.

B. N Pretorianu
sub-inspector silvic

LEGISLAŢIUNEA CORECŢIUNEI TORENŢILOR IN AUSTRIA [1])

(URMARE)

b) Dimensiunile reale ale lucrărilor executate, trebue să corespunda în modul cel mai exact, cu arătările corespunzătoare din tablou. Desemnurile lucrărilor făcute pe paginile milimetrice, unde este necesar, vor coprinde proecţiunea verticală şi orizontală, apoi secţiunea transversală şi longitudinală a lucrărilor descrise şi progresul lucrărilor dintr'o jumătate de lună arătată în descripţiunea grafică, trebue să corespunză intocmai cu arătările făcute în cifrele respective.

In desemnurile lucrărilor se va arăta printr'un desemn corespunzător calităţile fundului şi inclinările saŭ malul pîrăului în locul unde se face construcţiunea.

c) Asupra calculului, cantităţilor de lucrări arătate prin tablou, nu trebue să existe nici o îndoială.

Pentru acest scop, în rubrica observaţiunilor, se vor da

1) A se vedea „Revista pădurilor" pe luna Ianuarie 99.

lămuririle necesare, acolo unde calculul nu se va putea cu uşurinţă deduce din rubrica: «Starea reală a lucrărilor». De asemenea la calcularea săpăturilor se va justifica mărimea lor, prin profile transversale desemnate pe hîrtia imprimată milimetric.

d) In rubrica «observaţiuni» se vor arăta toate împrejurările, carî au influenţat asupra lucrăreî. In special se vor arăta: Accidente meteorice, felul execuţiuneî lucrăreî (în regie sau în piese), numĕrul mijlociu al lucrătorilor, schimbărî esenţiale în numĕrul lucrătorilor şi motivarea acestor schimbărî, condiţiunî climaterice etc.

e) Eventualele abaterî de la proect, trebuesc arătate în tabloul de progresul lucrărilor şi motivate pe scurt.

In casul schimbăreî numireî lucrărilor, se vor da respectivelor desemnurî de lucrărî, atît numirea (numerotarea) corespunzătoare proectuluî cît şi aceia a execuţiuneî şi adică acea corespunzătoare proectuluî, cu culoare neagră, iar acea corespunzătoare execuţiuneî reale cu culoare roşie.

Abaterile de la modul execuţiuneî, se vor trece şi se vor motiva în rubrica «observaţiunî».

Abaterile în dimensionarea diferitelor lucrărî, se vor arăta în afară de comparaţiunea profilelor lucrărilor din proect şi progresul real al lucrărilor prescrise prin ord. Minist. de agr. No. 6226 din 9 Maiu 1886 şi prin însemnarea profilelor transversale şi longitudinale ale torentuluî, carî pe timpul proectăreî existaŭ şi apoî în urmă poate s'au schimbat. Pentru mai multă claritate profilele conforme proectuluî se vor indica cu negru, iar acelea corespunzătoare execuţiuneî reale cu roşu.

Abaterî mai marî de la proect, carî nu se vor putea explica uşor în această descriere grafică, se vor explica în coloana «Observaţiunî».

Planul de situaţiune (4), va consista dintr'o copie cît se poate de simplă, a aceleî părţî a proectuluî, în care se află întinderea proectuluî ce este supus verificăreî.

Asupra identităţeî lucrărilor proectate şi executate nu trebue să existe în planul de situaţiune nicî o îndoială. Spre acest scop, în casul uneî schimbărî, se vor ridica în plan atît însemnările lucrărilor corespunzătoare execuţiuneî reale cît şi acelea corespunzătoare proectuluî. In casul

schimbărei posițiunei sau deplasărei locului de construit, planul de situațiune va conține atît lucrările proectate cît și acelea executate în realitate și bune de verificat.

Suprafețele fixate, fie prin garduri împletite, fie prin împădurire sau prin înerbare, se vor colora în mod corespunzător și reparațiunile făcute în urmă se vor indica afară de aceasta prin haşuri, etc.

Planul de situațiune, făcut în sensul celor precedente, complectat în mod corespunzător, poate fi întrebuințat ca document, la eventualele verificări următoare.

Tabloul despre manipulațiunea economică în general și la fie-care lucrate în parte (5) se va compune, conform formularului XVII. Dacă în ori-care casuri determinarea prețurilor unitare nu se poate face, este suficient să se arate costul întreg al fie-cărei lucrări. (Formularul XVII).

Tabloul despre manipularea fondului de lucrări (6), se va compune după formularul VIII al instrucțiunilor de serviciu ale divisiunei forestiere technice pentru corecțiunea torenților (§ 25) și în rubrica «întrebuințare» se va arăta în special: cari sume au fost întrebuințate ca reclamate de lucrări și cari ca cheltueli în regie. La acest tablou se va ataşa, afară de aceasta și un inventar al sculelor și al altor utensilii, aflate în posesiunea dirigiărei de lucrări și procurate din fondul de lucrări.

Proectul de execuțiune (9) va conține:

a) Un plan de situațiune, în care vor fi trecute exact lucrările executate;

b) Profilele longitudinale de întinderile corectate, ale torentului;

c) Planurile lucrărilor executate;

d) Tab. formular IX de la § 30 alinstrucțiunei de serviciu a divisiunei technice forestiere pentru corecțiunea torenților.

Scările documentelor arătate sub *a*, *b* și *c* trebue să coincidă cu scările planurilor ataşate la proectele corespunzătoare.

Dacă lucrarea de artă corectată, urmează a se preda în fie-care an, de odată cu verificarea ei, acelora cari au obligațiunea de întreținere, sau dacă în general se va face verificarea numai odată și cu acea ocasie se va și preda, atunci planul de situațiune, prescris *sub 4*, va forma anexa *a* a proectului de execuțiune.

Formularul I la § 6.

TABELA DE SERVICIU

a Domnului

Prenumele şi numele:

Gradul present în serviciŭ:

Locul nascerei şi ţara:

Anul, luna şi ḑiua nascerei:

Religia:

Starea civilă; eventual numĕrul copiilor:

Cunoscinţe de limbi:

Ḑiua depunerii I-iului jurĕmînt de intrare în serviciu:

Timpul de serviciŭ se socoteşte cu începere de la

Studii, examene teoretice şi practice:

Aptitudini:

Aplicaţiune:

Conduita în serviciŭ:
afară din serviciŭ:

Numele şi gradul în serviciŭ al agentului care face calificarea; data când s'a făcut calificarea:

Nota. — În registrele reale, acest tabel va cuprinde singur o pagină de coală (de regulă prima pagină)

EXPUNEREA CARIEREI

A. Înainte de intrarea în serviciul Statului, după părăsirea şcolelor

1)

B. În serviciul Statului { Primirea, numirea saŭ transferările urmate

În funcţiunea de	În clasa gradului	Cu leafa anuală	Îndeplineşce serviciul în localitatea	De autoritatea	CU DECRETUL DE LA			
					Anul	Luna	Ḑiua	Nr.

NB. Urmează una saŭ mai multe file albe pentru observaţiuni.
Acest tabel va cuprinde în registrele reale o pagină de coală (verso paginei cu tabelul de mai sus).

1) Această coloană în registrele reale cuprinde $^1/_4$ din lungimea paginei.

(Va urma)

INFORMAŢIUNI

D-l Anastase Stolojan, Ministrul Domeniilor, a demisionat din acestă demnitate.

D-l Dimitrie Sturdza, Preşedintele Consiliului şi Ministru de Externe, a luat ad-interimatul acestui departament.

Dorim din suflet, ca Domnia sa, să rămînă la acest Minister ca titular, ca prin înalta-i autoritate să poată realisa marile reforme şi organisaţiuni, de cari are atîta nevoie departamentul Domeniilor şi pe care reforme şi organisaţiuni, predecesorii d-sale, cu toată dorinţa ce aveau, — nu ştim din ce împrejurări, n'au putut să le realiseze.

* * *

D-l Ion Kalinderu, Preşedintele societăţii noastre, a fost ales membru de onoare al societăţii presei. D-sa a făcut o donaţiune de 300 lei acestei societăţi.

* * *

Pleuresia de care încă suferă colegul nostru de la *Revista Pădurilor*, d-l Ar. Eustatiu, Consilier la Curtea de apel, nu s'a ameliorat încă.

Sperăm totuşi şi dorim din inimă grabnică însănătoşire valorosului colaborator de la această revistă.

* * *

Aflăm că s'a depus la Onor. Minister al Domeniilor, un important studiu relativ la descrierea văii Topologului, (Judeţul Argeş) din puntul de vedere torenţial. Aceasta lucrare este presintată de către d-l I. Pitschak, consilier silvic şi P. Antonescu, sub-inspector silvic, cari au făcut parte din comisiunea însărcinată cu studiul acelor localităţi. Credem că lucrări de asemenea natură, nu vor întîrzia de a fi publicate în Buletinul Ministerului.

* * *

Se zice că actuala organisaţiune descentralisătoare a serviciului silvic, are se fie schimbată în sensul concentrărei corespondenţilor la două feluri de cancelarii şi anume: **Ocol şi Minister**. Credem că această informaţiune nu poate se fie exactă, de oare-ce nu reese nici din proectul de budget al anului 1899—1900, nici din afirmările şi convingerile persoanelor competinte ale serviciului silvic, cari au lucrat pentru realisarea acestei descentralisări, — de oare-ce actuala

descentralisare, dă resultate destul de frumoase din toate punctele de vedere, comparativ cu starea din trecut.

* * *

Direcţiunea generală a Regiei Monopolurilor Statului, a comunicat Ministeriului Domeniilor, intenţiunea ce are de a întrebuinţa plopul pentru fabricarea beţelor de chibrituri şi a cerut a i se trimite un tablou de toate pădurile statului, în care se află aceasta specie de dimensiunile care să poată satisface scopul urmărit.

Cum Ministeriul Domeniilor, nu posedă o statistica de localităţile populate cu plop, s'a cerut asemenea ştiinţe agenţilor din serviciul exterior.

* * *

Direcţiunea Generală C. F. R., va începe construirea la Ploieşti şi Buzeu, a unor mari uzine pentru injectarea creozutului în traversele de fag. Proiectele în causa, au fost aprobate de consiliul technic superior din Ministerul Lucrărilor Publice.

* * *

D-l Spiru C. Haret, Ministrul Instrucţiunii Publice a distribuit Corpurilor Legiuitóre, noul său proiect de lege asupra învăţământului profesional. După acest proiect, şcoalele profesionale între cari aparţine şi cea de silvicultori, nu vor mai depinde în viitor de Ministeriul Domeniilor, ci de al Instrucţiunii Publice.

* * *

D l C. P. Comăneanu, absolvent al şcoalei de agricultură şi silvicultruă de la Herestreu şi fost bursier al Statului pe lîngă comisiunile de amenigiament din Franţa, a fost primit în corpul silvic cu gradul de Guard General silvic cls. II şi numit şef al ocolului Topolog din Judeţul Argeş.

* * *

Simplificarea corespondenţelor oficiale. In Franţa, în basa decretului No. 57 din 1 Decembre 1888, funcţionarii publici sunt autorisaţi ca în corespondenţele oficiale să se servească de *cărţi postale deschise*. Aceste cărţi postale poarta pe ele imprimat espresia. «*Cărţi postale oficiale*», îşi au dimensiunile cărţilor postale obicînuite. De regulă, fie-care autoritate îşi procură din comerciu acele cărţi postale, a căror valoare nu represintă de cît costul cartonului şi al imprimarei titlului de adresă.

O asemenea dispositiune se practică şi în Austria. Ar fi de dorit ca acest procedeu să se introducă şi la noi în ţară.

OPERE PUBLICATE de d-nu: ION KALINDERU

Despre ne-retroactivitatea legilor 1 Vol. in 8°.

Essai sur les sources du Droit Romain, 1 Vol. in 8°.

Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de comerciu german, broș. in 8°.

De la compétence des Tribunaux dans toute contestation rolative aux biens mobiliers qu'un Etat etranger peut posseder en Prusse, broș. in 8°.

Memoriu asupra transferărei scaunului societătei Acționarilor căilor ferate din Berlin la București, broș in 8°.

Droit Pretorien et Reponses des Prudents, 1 Vol. in 8°.

Consiliul Împăraților la Roma și la Constantinopole, 1 Vol. in 8°.

Etude sur le regime municipal Romain, broș. in 8°.

Studiu asupra legei celor XII Tabule broș. in 8°.

Notice juridique sur un Testament, broș. in 8°.

Viata municipală la Pompei, 1 Vol. in 8°.

Observațiuni in procesul cu moștenitorii I. Otteteleșanu. broș in 8°.

Doi antagoniști Romani, broș. in 4°.

Viligiatura și reședințile de vară la Romani, broș in 8°.

Patrie, Education et Travail.

August și Literatii.

DIN PUBLICATIILE „Administrațiunei Domeniului Coroanei" pentru „Biblioteca Populară"

CARTICELE

1. Moștenirea tronului României cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al României, moștenitorul presumptiv al coroanei.
2. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și boalele lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin ingrijirea d-lui *Ion Kalinderu*.
3. Circulară pentru înființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei. Confecționarea pălăriilor de paie, cu mina liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*.
5. Raport asupra escursiunei silvice in Bucovina, de *Florian Davidescu*.
6. Cultura Albinelor de *Marin Petrescu*
7. Notiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Păsăreanu*.
8. Rolul invățătorului in formațiunea generațiunilor noi — Discurs — de Ion Kalinderu.
9. Notiuni de Economia vitelor, Part. I de V. S. Brezeanu.
10. Notiuni de Economia Vitelor, Part. II, de V. S. Brezeanu.

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMANA

STUDII

Lei B.

Antonescu Remuș P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . 5.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . 3.—
» Pădurile de munte și cumpie. 1875 . . . . . 2.—
» Cercetarea cauzelor și remedialul innecurilor și depunerilor din basinul Prahovei, 1887 . . . . . 8.—
» Regulatorul de exploatare a pădurei Urșugoaia Mușita . . . . 8.—
Antonescu-Petre. — Tratamentul de grădinărit și aplicațiunea sa in România . . . . . 2.—
Chivulescu T. — Catechismul silviculturului, 1886 . . . . . 2.—
» Cestiuni de pădure, 1890 . . . . . 4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893. 3.—
» Amenajamentul pădurei Moruglav (in coloboratie cu B. Pisone si J. Gold) . . . . . 3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor casei sf. Spiridon din Iași. —.—
Isopescu C. — Dendrometria, tradusă dupe *Cavaler A. de Guttenberg.* —.—
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnoase. 3.—
Nadejde N. C. — Memoriu asupra restaurarei si conservărei terenurilor din muntii «Pirinei» cu 11 planșe . . . . . —.—
Petrescu Marin — Studiu asupra citor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea . . . . . —.—
Radian S. P. — Invățământul agriculturei și silviculturei . . . . . 1.—
B. D. Neagoe. — Tabele de prețuri, arangiate dupe *Schmidt E.* 50
Stamatian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor in România, 1884 . . 150
Tănasescu M. A. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dimbovița —.—
Țințăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor in regie de la Rădești și Scaeu-Opășani . . . . . —.—

CONFERINȚE

Antonescu-Remuș P. S. — Comparație intre pădurile țerei noastre și cele din Ungaria . . . . . 1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria 1890. 1.—
Cordea C. V. — Pescuitul, 1889 . . . . . —.—
Davidescu Florian. — Pădurile răsinoase din țară. . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Lucrări de intreținere și de amelioratie ale pădurilor 2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei . . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vinătoarei și măsurilor de aplicat in România in privința vinatului, 1889 . . . . . —.—
» Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . —.—
Tănasescu M. A. — Despre regimul silvic și aplicarea lui . . . . . —.—
» Paralel din punctul de vedere silvic intre Austria și România: —.—
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893 . . . . . —.—
D. I. Zane. — Despre sturea fizică a pădurilor noastre, 1893 . . . . . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Gobl, str. Domnei, 20, (Bis. Kalinderu). Bucuresci

ANUL XIII. MARTIE 1899.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢEI „PROGRESUL SILVIC“

FONDATA IN 1886

APARE O DATĂ PE LUNĂ

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACŢIUNE

COMPUS DIN D-NII.

P. S. ANTONESCU-RENUŞ, A. R EUSTAŢIU I. P. CHIHAIA, M. TANASESCU
SUB PREZIDENŢA D-lui I. KALINDERU

Cu concursul d-lor Papinian D. Antonescu P., Rusescu D. şi Marenzeller O.

PREŢUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societăţei şi studenţi.

12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREŢUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei ½ pag şi 3 lei ¼ pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere se face o reducere de 25%, în 10 numere reducerea este de 40% şi pentru tot anul reducerea este de 50%.

Orice corespondenţe privitore la Societate şi Revistă cum şi trimiterea cotizaţiunilor şi abonamentelor, se vor adresa str. Stirbei-Vodă No. 8, Bucureşti.

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GOBL.
20, — STRADA DOAMNEI, — 20
(Biserica Kalinderu)

SUMARUL

Aristide Eustatziu (necrolog) de . . . . . ION P. CHIHAIA
Circulare către Silvicultorii Domeniului Coronel de ION KALINDERU
Pădurile şi clima de . . . . . ST. G. GANE
Pădurile Statului şi Serviciul silvic de . . . . PETRE ANTONESCU
Serviciul silvic al Statului de . . . . . DEM. IONESCU-ZANE
Budgetul de cheltueli al serviciului silvic al Statului pe anul financiar 1899 - 1900 de . . B. N. PRETORIANU
Informaţiuni . . . . . * * *

Acei din Domnii abonaţi, cărora le lipsesc mai multe numere spre a'şi completa colecţiunile «*Revistei Pădurilor*», pot obţine aceste numere sau colecţiuni complecte broşate, adresându-se comitetului central de administraţie, în următoarele condiţiuni:

1) Un număr din primii 10 ani se poate procura pe preţul de bani 50, iar un volum complect broşat pe preţul de lei 6 afara de anii 1889, 1890 şi 1893.

2) Un număr complect broşat pe 1897 se poate procura pe preţul de lei 10.

3) Se poate face schimb, adică cei ce voesc a'şi completa o colecţiune din un an, să ceară broşurile ce'i lipsesc, cari se vor trimite — dacă Societatea le va avea — în schimbul unui număr egal de broşuri din alt an;

4) Societatea cumpără or-cîte numere din lunile Octomvrie, Noemvrie, Decemvrie 1889, Ianuarie, Februarie 1890 şi Iunie 1893, pentru **cari trebue a se face oferte.**

Domnii autori, cari trimit articole pentru publicare, sînt rugaţi a le scrie cît se poate mai citibil şi numai pe o pagină a foaiei.

Comitetul de redacţiune aprobă sau refuză publicarea diferitelor articole, luînd şi avizul comitetului de administraţie, potrivit art. 35 şi 36 din Statute. Autorii sînt răspunzători de ideile ce emit.

* * *

D-nii autori de publicaţiuni forestiere româneşti, fie studii, fie conferinţe etc., sînt rugaţi a comunica Redacţiei titlul şi preţul acelor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei.

ARISTIDE EUSTATZIU

Societatea «Progresul Silvic» a pierdut pe unul din valoroşii ei membri.

Aristide Eustatziu, Doctor în drept de la Facultatea din Paris, Consilier de Curte Apelativă, membru fondator al societăţei noastre şi unul din cei mai de frunte redactori al *Revistei Pădurilor*, a încetat din viaţă în ziua de 14 Februarie a. c.

Înmormîntarea acestui distins confrate, s'a făcut în ziua de 16 Februarie.

Printre numeroasele coroane, s'a depus şi aceea a Societăţei «Progresul Silvic».

Mai mulți membri din Comitet și din această Societate, au urmat cortegiul funebru.

Domnii Paleologu și Djuvaru, colegi ai repausatului, prin cuvintările lor, au stors lacrimile numeroșilor amici ce erau presinți la domiciliu și la cimitir, arătind calitățile acestui distins judecător de Curte.

Domnu Barbu Păltineanu membru al Baroului Bucureștean a arătat în fața Palatului Justiției, unde s'a oprit un moment cortegiul, ce fel de magistrat a fost Aristide Eustatziu și ce pierde corpul judecătoresc și justițiabilii prin moartea acestui eminent jurisconsult.

Nu ornamentațiunile și pietrele fac podoaba acestui Palat, a zis d. Păltineanu, ci magistrații ca Eustatziu.

Dacă pierderea lui Eustatziu s'a resimțit și se va resimți pentru magistratură, pentru familia și copiii săi, ea este tot atît de mult simțită pentru societatea noastră, pentru corpul silvic, care a pierdut un distins profesor de legislație silvică, un erudit jurisconsult.

Cîte probleme dificile, în materie de jurisprudență forestieră, nu au fost deslegate de acest valoros om de legi.

Toți confrații mei sunt sigur, că 'și dau seama de pierderea ce încerăm prin moartea lui Eustatziu, care seconda cu mult succes în materie de jurisprudența forestieră, pe învățatul nostru președinte, domnul Ion Calinderu, care îl alesese și îl recomandase societății noastre.

În coloanele acestei Reviste, s'a văzut adesea numele său, în josul unor importante articole de drept silvic.

O scriere de valoare trebuia să apară în această Revistă, privitoare la exproprierile pentru împădurirele unor părți desgolite din Moldova de sus.

In curînd îmi spunea, acum trei luni, acest distins amic și confrate de redacție, voiu termina și această scriere, și încetul cu încetul, vom aduna un precios material pentru o viitoare lege silvică, căci cea actuală lasă mult de dorit.

Poate această scriere să existe, alături de altele, printre hîrtiile sale, carî nu se vor distruge, avem pentru aceasta promisiunea respectabilei doamne Eustatziu, neconsolabila soție a acestui valoros bărbat.

Plingînd la mormîntul său pe acest erudit jurisconsult, plîngeam în acelaș timp și societatea noastră, care a fost greu încercată în acești din urmă doui anî, prin moartea aproape a tot ce avea mai distins ca scriitorî, ca oamenî de muncă și înaltă cugetare.

Fie ca esemplele lor să ne încălzească inimile și scrierele lor să ne serve de model, spre a duce mai departe operele începute de dînșiî.

Cînd cine-va moare numai în vîrstră de 47 anî, avînd o minte atît de superioară și atîta cunoștințe în cestiunî de drept forestier, fie-care din noî putem să apreciem pierderea încercată prin moartea lui Aristide Eustatzu și golul ce rămîne în urma sa.

Ion P. Chihaia
Inspector Silvic
Membru în Comitetul de redacție
al *Revistei Pădurilor*.

Ne permitem a da publicității ordinul-circular de mai jos al domnului Ion Kalinderu, administratorele Domeniului Coróneî și Președinte al Societățeî noastre, adresat silvicultorilor aceleî onor. administrații

Această importantă circulară fiind foarte instructivă, atît pentru confrații noștri silvicultorî ai Statului etc. cît și pentru abonații și cititorii acesteî Reviste. **Redacția.**

Domnule Agent,

Intre ocupațiunile de căpetenie ale țăranului nostru ar trebui să fie și pomăritul saŭ cultura pomilor roditorî, care e strîns legată de gospodăria fie-căruia. Cu părere de rău trebue să recunoaștem că în această privință țăranul nostru, mai cu seamă de la cîmp,

este foarte înapoiat. Afară de locuitorii de la podgorii care se îndeletnicesc cu cultura pomilor roditori, cei de la cîmp nici nu știu să aprecieze importanța ce are un pom roditor în curtea și ograda sa. Prin ogrăzile locuitorilor cîmpeni, nu se vede de cît cîți-va salcîmi, iar în colo un cîmp de bălării prin care se adăpostesc broaștele, șerpii și tot felul de gîndaci.

Poamele sunt, incontestabil, un izvor însemnat de cîștig ca și ori-care alt produs agricol și nu există ocol, grădină saŭ colț de grădină în care nu ar încăpea și cîți-va pomi roditori, cari pe lîngă că îndestulează casa cu poamele lor, dar sunt și podoaba unei gospodării îngrijite.

Rolul principal în această privință, pe lîngă al d-v., este al învățătorilor din comune. Învățătorul este luminătorul poporului și ca atare are datoria sîntă de a promova cultura și buna stare a poporului, atît prin școală, cît și afară din școală, căci țăranul nostru trebue să fie condus și îndemnat la tot ce este bun și folositor pentru bună starea sa.

De aceea, acum cînd stăm la pragul primăverei, mă adresez către d-v., d-le *agent*, ca să luați inițiativa și să interveniți și pe lîngă învățătorii din ocolul d-v. ca să îndemnați cu tot dinadinsul pe locuitori în a-și procura și pune în ograda lor cîți va pomi, ca: nuci, peri, cireși, vișini, caiși, învățîndu-i cum să-i pună și îngrijească. În afară de școală, acesta este binele cel mai mare ce învățătorii îl pot face locuitorilor în mijlocul cărora trăesc; dînșii primesc deja în școalele normale oare-cari noțiuni de pomologie, și nu mă îndoesc că vă vor ajuta în această frumoasă și folositoare întreprindere, prin sfaturile și învățăturile ce vor da țăranilor în această privință.

Administrația noastră a înființat deja pepiniera de pomi roditori din care să se împartă gratis pe la locuitori și doresc a mai înființa asemenea pepiniere pe la toate casele șefilor de ocoale, brigadierilor, și cantoanelor forestiere, iar pomii ce se vor crește în pepiniere vor servi a se da gratis la locuitori, la popularea grădinilor alipite pe lîngă casele tuturor impiegaților noștri, la plantarea prin curțile și grădinile școalelor și bisericilor și la plantarea șoselelor de pe moșii, cum și a tutulor drumurilor naturale fixe, formate de liniile economice ce traversează în diferite direcțiuni Domeniile ce formează ocolul d-v. Pe lîngă pepinierele noastre, fie-care școală ar trebui să aibă o mică grădină de pomi roditori, grădini înființate deja pe lîngă mai multe școale clădite de noi, în care școlarii se deprind

de la început cu cultura lor. Sămînța o poate procura învățătorul de la însăși școlarii, punîndu-le îndatorire ca toamna fie-care școlar să-i aducă simburi de mere, pere, prune, cireși etc. iar în schimb să le dea cîte va caiete, peniță, creioane, etc., astfel că în fie-care an va avea sămînța trebuincioasă, căci școlarii cînd părinții lor le aduc fructe, fie de la tîrguri, fie de ori unde, s'ar întrece a aduna simburi mai mulți spre a-i da învățătorului lor.

Scopul înființării pepinierelor de pomi roditori, este dar lățirea culturei pomilor printre locuitorii sătenii de pe Domeniile Coroanei, din care în curînd vor trage cîștiguri frumoase, și în dorința ce am ca gustul acesta să fie stimulat, administrația noastră va înființa mai întîiu șase premii a 50 lei pentru șase din învățătorii de pe Domeniile Coroanei, care se va constata că au înființat pe lîngă școală, o grădină de pomărit mai îngrijită și cari vor împărți altor mai mulți pe la locuitorii din comuna lor; iar mai tărdiu vom da premii, chiar acelor dintre locuitori cari se vor distinge prin îngrijirea pomilor ce li se vor da în mod gratuit.

Cu toate că în curînd va apare în biblioteca Administrației Domeniului Coroanei o cărticică asupra culturei pomilor roditori, din care vă voiu trimite mai multe exemplare spre a le distribui printre sătenii cu cunoștință de carte, nu cred de prisos, d-le agent, a vă enumăra aci unele elemente relative la înființarea pepinierelor de pomi roditori, atît pe Domeniul Coroanei cît și în grădinile școlare.

I) Șefii de ocoale și cei de regii, iar pentru școale, învățătorii, vor alege în apropierea reședințelor lor, sau a caselor de brigadieri și în grădinile școlare cîte un teren în suprafață de minimum un hectar pentru agenții Domeniului Coroanei, iar pentru școale, după cum vor dispune învățătorii, propriu din toate punctele de vedere, pentru înființarea pepinierelor de pomi roditori.

II) Terenul ales pentru pepinieră se va împrejmui și împărți în mai multe divisiuni după mărimea pepinierei, apoi se va desfunda una din aceste divisiuni la un metru de adîncime; primă-vara se va împărți partea desfundată în răzoare de cîte un metru lățime și se va semăna cu semințe de meri, peri, caiși, pruni, etc. cari se vor procura din vreme fie din fructele pomilor sălbatici aflători în pădurea locală, fie prin școlari, cum am zis mai sus, fie din comerciu, în care caz vă veți adresa din timp administrației centrale, arătînd cantitatea și felul semințelor ce vă trebuesc. Semințele depuse în pămînt se vor uda regulat în fie-care di pînă la răsărire, iar după

aceea se vor plivi de buruenĭ, ţinîndu-se atît răzoarel», cît şi drumurile în tot-d'auna curate.

III) În toamna primuluĭ an, pueţiĭ se vor repica plantându-se în rînduri, în diviziunile încă neocupate care se vor desfunda de asemenea la cel puţin 0,60 mm. adîncime şi la o depărtare rîndurile unul de altul de un metru, iar distanţa între pueţi se va lăsa de la 40—50 cm.

IV) Altoiul pueţilor se va face de preferinţă în ochiŭ cît maĭ aproape posibil de pămînt şi se vor lăsa pe acelaş loc douĭ pînă la treĭ anĭ, după care se vor scóte cu toată îngrijirea şi planta la locul definitiv.

V) Varietăţi'e de altoĭ ce se vor alege, să fie puţine la număr şi bune, alese mai cu seamă dintr'acele tomnatice a căror fructe se pot conserva bine peste iarnă, şi cu preferinţă din acele recunoscute de fructe de elită în ţara noastră.

VI) În pepiniere se va reserva un loc aparte pentru cultura trandafirilor, care ornamentează atît de plăcut grădinile, contribuind cu modul acesta şi la desvoltarea gustuluĭ estetic, care între sătenii noştri este aproape inert.

Nu mă îndoesc că veţi ţine socoteală de cele prescrise maĭ sus şi îmĭ va face plăcere a constata eŭ însumĭ, cînd voiŭ veni la faţa loculuĭ, un început serios de executare.

1 Februarie, 1899 *Administrator*, **Ioan Kalinderu**

'Mĭ rezervasem dreptul de a respunde scrieriĭ d-luĭ St. Hepites «Clima şi Pădurile», publicate în numărul trecut al acesteĭ Reviste.

Pînă să vină rîndul scrieriĭ saŭ repliceĭ mele, îmĭ permit a arăta în trăsurĭ generale, că voiŭ combate toate punctele ce vor avea meritul de a fi discutate, din articolul d-sale şi voiŭ proba, sper, pînă la evidenţă, că păcatul ce îmĭ impută d. Hepites de a nu fi citit scrierile d-sale, 'l-a comis d-sa faţă de scrierea noastră.

În acea scriere, dînd strigătul de alarmă, am făcut apel la silvicultorĭ, ingineriĭ, oamenĭ de ştinţă etc. ca să-mĭ dea concursul spre a dărîma această primejdioasă teorie a d-luĭ Hepites, poate şi a altora, despre neinfluenţa pădurilor asupra climeĭ etc.

Sunt fericit că un bărbat învĕţat şi citit, dar nesilvicultor, cu o pană fină, a făcut sarcina noastră cu totul uşoară şi cu toate că a pătruns mai bine de cît mine şi de cît chiar stimatul meu amic, d. Hepites, în inima cestiuneĭ, trecînd în rîndul profanilor, tratează cestiunea ast-fel în cît eu însu-mĭ sunt curios să văd ce are să răspundă d. Hepites saŭ mai bine zis, să vedem dacă i va spune şi d-sale tot cam ce ne-a spus nouă: «Ştiinţa meteorologică nu ştie astăzĭ şi încă mult timp nimic despre această cestiune, deci trebue să tăceţi, căci noĭ avem dreptate care posedăm şi ne ocupăm cu această ştinţă».

Dacă am recomandat în numărul trecut confraţilor meĭ şi abonaţilor Revisteĭ scrierea d-luĭ Hepites şi a noastră, de astă dată atragem cu insistenţă atenţiunea d-lor asupra articolului ce publicăm mai jos, datorit d-luĭ St. G. Gane legist şi proprietar în Botoşanĭ, scriere de valoare şi care face o lumină mult mai mare asupra cestiunĭ de care ne ocupăm.

Ion. P. Chihaia
Administratorul *Revisteĭ Pădurilor*.

PĂDURILE ŞI CLIMA.

«*Ţinta tuturora să fie sporirea pădurilor în Romînia*», iată cum exclamă finalmente d-l St. Hepites în savantul său articol «*Clima şi pădurile*» apărut în Revista pădurilor din luna Februarie a. c.

Acest articol, a fost motivat de un articol precedent, scris de d-l I. P. Chihaia, însă sub titlul de «Pădurile şi clima», publicat în «Revista pădurilor» şi apărut şi în ziarul «Constituţionalul».

«*Sporirea pădurilor*» e ţinta acestor doĭ oameni de ştiinţă; e ţinta şi a unuĭ foarte însemnat număr de profani! Deci în aparenţă, un acord deplin — entusiast; şi te prinde mirarea, cum de nu e încă, un fapt realisat.

Din nefericire, acordul e în unele părţĭ numaĭ aparent şi ţinta comună e în pericol.

Acest pericol a fost presimţit de d-l I. P. Chihaia şi pentru înlăturarea luĭ, a făcut căldurosul apel la autoritatea d-luĭ Hepites, în sus menţionatul admirabil articol.

In adevăr, grija d-luĭ I. P. Chihaia, a fost foarte întemeiată, căci câtă vreme oamenii carĭ reclamă o reformă, nu par a fi pe deplin de accord asupra causelor necesităţiĭ, şi maĭ ales cînd vor fi, în parte, combătuţi de un om cu autoritatea d-luĭ Hepites, — convingerea lor nu va coprinde şi pe acelĭ mulţi, de a căror concurs nu te poţi scuti — şi ţinta comună, nevoea obştească, vor rămîne în suferinţe ca în trecut.

D-l I. P. Chihaia, a vrut să dea necesităţiĭ sporirei pădurilor, un caracter maĭ fondamental, maĭ corespunzător cu nevoele ţăreĭ noastre, care este şi va fi încă mult timp o ţară eminamente agricolă, — şi în consecinţă a zis, *că între cele-l'alte multe învederate foloase ce aduce pădurile, înrîurirea lor climaterică este una din acele esenţiale.* Natural că această din urmă, în vederea nevoilor pur locale ale ţăreĭ noastre; — vroind deci a stabili un ce relativ local, iar nu unic şi absolut.

Domnul Hepites, cu tenacitatea care caracterisează pe savanţiĭ pătrunşi de importanţa ştiinţeĭ pe care o represintă, se ridică din nou şi în numele ştiinţeĭ sale opune un «*veto* categoric, — *categoric la adresa silvicultureĭ, şi categoric de tot, la adresa tuturor acelora, care nu sunt în corent cu starea ştiinţeĭ, care 'l preocupă pe D-sa.*

Ca unul carele în mod cu totul profan, cultiv o dragoste nemărginită pentru păduri, şi împărtăşeam în mod entusiast «*acea ţintă comună de sporire a pădurilor*», am rămas quasi trăsnit, faţă de *anathema ştiinţeĭ meteorologice.* Desmeţit puţin în fine, şi după atente recitiri a tuturor acestor articole, rog pe ambiĭ d-nĭ: Hepites şi Chihaia, a-mi permite să le expun şi eu modul de vedere şi raţionare a profanilor; iar D-lor, după o matură examinare, să vadă de nu ar fi un chip de conciliare, aceea ce numesc *bun simţ profan* cu aceea ce cu toţiĭ *numim ştiinţă.*

In această îndrăsneaţă întreprindere, complez în special mult pe bine voitoarea indulgenţă a d-luĭ St. Hepites, cu rigurositatea ştiinţeĭ căreia am să am de furcă. Voiu fi pe cât se poate de scurt.

* * *

D-l Hepites se exprimă la pagina 38 a «Revisteĭ pădurilor» (Februarie 1895), precum urmează:

«Bine este să susţinem un lucru care nu este învederat? Nu: maĭ bine, maĭ cinstit este să se expună faptele aşa cum sunt: Nu ştim care este acţiunea pădurilor asupra climeĭ.

«Aceasta este, d-le Chihaia, ceea ce am zis şi zic şi astăzi, şi voiu zice *până ce dovezi convingătoare se vor aduce spre a se proba acţiunea pădureĭ asupra unuia cel puţin din*

«*factorii care constituesc clima*. Declar că toate probele care «sau adus până astăzi, spre a lămuri acest lucru, nu sunt «suficiente. Şi dacă ele se vor fi părut suficiente spre a «convinge pe prietenii despre care îmi vorbiţi (d-l Chihaia) «la pag. 323, aceasta dovedeşte un singur lucru, că *auditorul «ce aţi avut posedă cunoştinţele omului de lume, dar nu «era de loc în corent cu starea ştiinţei*, în chestiunea «care ne preocupă.

Thesa pusă de d-l Hepites este deci: *pădurele nu au absolut nici o înrîurire asupra nici unuia din factorii care compun clima.*

Faţă de susţinerea d-luĭ Chihaia, carele nu a înglobat absolut toţi factorii, — negarea absolută a d-luĭ Hepites pare a fi concludentă; — se vedem însă acuma, dacă d-l Hepites a probat *thesa sa* şi dacă a fost concludent în articolul său.

Faţă de susţinerea d-luĭ Hepites, cel puţin noi profanii, ne aşteptam ca D-sa să enumere factorii care compun clima şi să ne demonstreze, precum o cere de la cel l'alţi, cu: a + b, că pădurile nu au acţiune asupra nici unuia din ei.

In loc de aceasta, d-l Hepites, s'a mulţumit cu pronunţarea unei savante negări. Ce putem face noi, cei numai cu conştiinţele omului de lume, sermanii profani, cînd bunul nostru simţ, cînd simţurile noastre, a predecesorilor noştri şi multe alte împrejurări, ne confirmă o convingere? Ne adresăm la cei cu ştiinţa specială! *Dar dacă acea ştiinţă afirmă că, conform ştiinţei, nu ştie nimica*, ce facem atunci? Să lăsăm lucrurile baltă; nu putem, căci fie nevoea, fie alte împrejurări, nu ne iartă.

De exemplu: putem noi aştepta acei 90 ani minimum ceruţi de d-l Hepites, (vezi pag. 41), pentru ca meteorologia să poată ajunge la resultatul adevărat conchizător dorit de ştiinţă? Evident că nu! Căci omului ori cîtă abnegaţie i s'ar impune de soartă, munceşte şi pentru un viitor mai apropiat.

Deci, în lipsă de dovezi matematice ai unei ştiinţe positive, profanul recurge la observaţiile făcute timp îndelungat, pe altă cale şi *fără instrumente*, dar observaţii cugetate şi de alţi factori ai ştiinţei în sine, şi ast-fel stabileşte un principiu.

Acest principiu rămîne în tot cazul în picioare, până ce ştiinţa destinată, vine şi stabileşte cu: a + b un principiu opus celuĭ vechiu, — care numai atuncea rămîne părăsit ca eronat!

Profanul, cînd în păduri sau în apropieri de păduri vara îi este frig şi simţeşte umezeala, pe cînd pe cîmpiile mai îndepărtate de păduri, îi este cald şi simte un aer uscat, atuncea cu bunul său simţ, el deduce şi afirmă că, *tempe-*

ratura în păduri și în împrejurimile lor, vara e mai rece și mai umedă, decît la cîmpii departe de păduri.

Agricultorii, în mare parte mai recunoscători încă cu starea științei, care preocupă pe d-nii Hepites și Chihaia, au observat cu bunul lor simț că, *vînturile causează mari stricăciuni intereselor lor*, și fără de a se preocupa de starea climei în timpurile istorice, s'au întrebat de poate influența omul asupra acestui element, — element netăgăduit al climei.

Toți agricultorii au constatat că, *unde sînt păduri totul e relativ pe planeta noastră, și* pînă la un punct oare-care ploile sînt mai frecuente, iar grindina e respinsă.

Profanii au mai observat că, *acolo unde rîurile largi curg lin, cu ape îmbelșugate, vegetația e mănoasă și atmosfera mai pură, mai înlesnitoare vitalității, de cît este în regiunile, cari distrugînd totul, dau și atmosferii un caracter avid, — dușman vitalității.*

Cu alte cuvinte, în curgerea timpurilor, profanii au constatat că, regiunile ocupate cu păduri mai întinse, alinează în + sau — temperatura, — că, împrăștie și o cantitate oare-care de umiditate în aer, că vînturile sînt alinate în privința efectului lor dezastros, de asemenea furtunele — că acolo unde pămînturile telurice înlesnesc eșirea isvoarelor, acestea sînt apărate și îmbogățite prin presența pădurilor — iar secate, cînd lipsesc sau sînt distruse pădurile.

Și așt-fel, *se întîmplesce la infinit constatările profanilor*, în basa cărora, din punctul de vedere climateric, vin și reclamă alăturea cu corpul silvic, sporirea pădurilor!

Pe noi unii, auditorii d-lui I. P. Chihaia, sau cum îi place d-lui Hepites să ne intituleze *«amicii, cari nu posed de cît cunoștințele omului de lume»*, nu ne importă să știm, care a fost din timpuri istorice clima la noi în țară, și de ce s'a schimbat de atunci sau ba; aceasta, dacă credo că o mai putea stabili cu: a + b, poate să aibă o valoare meteorologie, servindu-se de ea, ca basă a afirmațiilor sale viitoare.

Noi cari, în un cerc restrîns, ne permitem a cugeta asupra mijloacelor de progres al țării noastre, ne importă numai să observăm starea actuală a climei în cutare regiune, și, în caz că alocurea o constatăm defavorabilă, să ne convingem, de putem noi oamenii, influența asupra climei sau al factorului ei direct dăunător.

Astă-zi, pentru noi profanii, prin clima unei localități sau regiuni, înțelegem *starea generală a timpului în acea regiune*, sau cum se exprimă *Larousse:* circumstanțele atmosferice considerate în raport cu țara, *cărei* compune u. ul din caractere.

Humboldt înțelege prin clima: *toate schimbările atmosferice, cari afectează organele noastre în mod simțitor* și

enumără: temperatura, umezeala, schimbarea presiunei aerului, efectele vînturilor, mărimea tensiunei electrice, curățenia (aerului) atmosferei și seninătatea cerului.

Credem deci, față de autoritatea lui Humboldt că, atunci cînd un profan prin plantațiuni întinse și raționate de păduri, a isbutit iel să apere o regiune de stricăciunile causate de vînturi, colo împedicînd secarea pîrîelor, regulînd curgerea rîurilor, să îmbunătățească atmosfera, etc., acel profan, nu poate fi acuzat de *cresie* dacă susține că prin acele plantațiuni, a influențat în parte asupra climei regiunei respective; — căci, o repet, și în privința întinderei și a acțiunei, totul e relativ; numai ast-fel poate fi tratată chestiunea.

Dacă nu aș avea alt sprijin în susținerea părerilor mele, de cît acest deductiv mai sus citat, nu-mi ar rămîne de cît să restrîng în convingerea mea, importanța rolului pădurilor în natură și să-l scobor pe terenul simplu al producției lemnoase; — și natural că atunci și rolul silviculturei ar deveni pur mecanic, căci din moment ce geologii s'au pronunțat asupra calității telurice necesare și utile desvoltării pădurilor, iar d-nii meteorologi asupra condițiilor climaterice favorabile lor, nu mai rămîne de cît, în limitele posibilului de calculat quantumul volumului lemnos necesar pentru bogăția națională.

Ce tristă desiluzie!

Ori autorii științei economiei politice, nu sînt tocmai de părerea categoric negativă a d-lui Hepites. Voiu cita mai jos, părerea unora asupra chestiunei care ne interesează.

Ei tratează în capitole speciale chestiunea înrîurirei pădurilor asupra climei, ceea-ce însemnă că astă-zi în știință, ca încă acum 30 ani în urmă, *chestiunea se discută încă, nu se neagă!*

In adevăr, de 30 ani încoace și mai ales de la 1873 cînd a avut loc primul congres meteorologic la Viena, știința meteorologică a făcut multe progrese — a început a ridica glasul mai cu autoritate, ast-fel că a început a pune pe gînduri pe representanții celor-l'alte ramuri ale științei — ceea-ce a făcut pe economiștii din enii din urmă să fie mai prudenți în afirmări, care le par acum de atribuția unei alte științe.

Aceasta însă mai înseamnă, că lucrul e afirmat — fie chiar numai în parte, de o știință, — de economia politică, care nu e atît de esclusivistă ca meteorologia; și prin urmare, acei cu cunoștințele omului de lume, au avut dreptate cînd s'au declarat convinși de părerile d-lui Chihaia.

v. *Schönberg* (Tratatul de economie politică, volumul II, ediția a 4 a din 1896) în § despre influența pădurei asupra climei, zice (pag. 305): «*Intru cît privește raportul pădurei cu circumstanțele temperaturei aerului, trebue amintită influența care poate fi în genere atribuită vegetației*».

Schönberg esplică acele două influenţe şi zice apoi: *ambii factori moderează extremele temperaturei* şi la pagina 307:

In fine, trebue observat, că influenţa pădurilor, e modificată în mod simţitor prin regulatorii generali ai climei, precum: poziţia zodiacă, situaţia de-asupra nivelului mării, curentele vînturilor şi al mărilor, şi împărţeala în pămînturi maritime şi continentale ... şi după ce autorul stabileşte că *influenţa climaterică a pădurilor aflate pe ţirmurile pămîntului dispare, faţă de influenţa oceanilor, continuă:*

Formarea isvoarelor, depinde în adevăr, în prima linie, de împrejurările geognostice, prin aceasta însă, nu «e exclusă influenţa păturei vegetale asupra alimentărei şi producţiei isvoarelor!

Împrejurările lămuresc în mod firesc, o anume influenţă a pădurilor asupra formării isvoarelor».

Iată şi părerea D-rului *A. Schwappach* carele astă-zi trece de autoritate necontestată în materie. (Volumul Handund Lehrbuch der staatswissenschaften, Forstpolitik, 1894).

Pag. 51: *Influenţa pădurei asupra temperaturei, se «manifestă mai ales prin aceea, că ea micşorează pătrun«derea căldurei şi că slăbeşte mişcarea aerului».*

Pag. 53: *O înrîurire foarte însemnată, au pădurile mai întinse asupra iuţelei şi puterei mecanice a vîntu«rilor*. (In privinţa isvoarelor se esprimă cu şi v. Schönberg).

Va urma.

St G Gane.

Botoşani, 28 Februarie 1899

PĂDURILE STATULUI ŞI SERVICIUL SILVIC

Ţara noastră, în mersul său evolutiv, a atins astă-zi acel stadiu de desvoltare, în cît tot ce priveşte mişcarea sa economică şi mai cu osebire îmbunătăţirea forţelor sale de producţiune, trebue să intereseze cu tot dinadinsul pe orî şi care bun român.

Una din principalele isvoare de bogăţie publică, îl formează pădurele.

Venitul ce îl realiseză actualmente Statul din pădurile sale, se cifrează la aproape 5 milioane lei. Acest venit

a urmat, în ultimii ani, o progresiune crescînd, graţie zelului întru îndeplinirea datoriei a personalului său silvic şi al progresului săvîrşit în ce priveşte ridicarea nivelului instrucţiunei sale profesionale.

In adevăr, cei mai mulţi silvicultori ai Statului, sunt vechi absolvenţi ai şcoalelor superioare forestiere din străinătate, ca cele din Nancy, München, Viena, Tharandt, Schemnitz etc., reputate ca cele mai bune în Europa, precum şi ai şcoalelor de silvicultură din ţară, înfiinţate şi desfiinţate în diferite rînduri, după cum nu arare-ori se întîmplă în acest bine cuvîntat pămînt romînesc.

Acestor agenţi nu le lipsesc nici competinţa, nici dragostea meseriei şi nici dorul de muncă. Ori de cîte ori au fost puşi la încercare, ori de cîte ori li s'au procurat mijloace îndestulătoare pentru a putea lucra, ei au răspuns în tot-deauna aşteptărilor.

Probă suprafeţele nisipurilor sburătoare de pe litoralul Dunărei, fixate pe o întindere de peste 5000 hectare. Aceste plantaţiuni [1]) foarte bine reuşite, ar putea face mîndria oricărei administraţiuni forestiere streine.

Dovadă modul inteligent cum tinerii noştri silvicultori, au ştiut să consolideze coastele abrupte, puse în mişcare, ale muntelui. «Piscu Cinelui» din faţa Sinaei, prin a căror prăbuşire, dacă nu s'ar fi luat la timp măsuri şi aceasta în urma insistenţei M. S. Regelui, s'ar fi provocat de sigur abaterea cursului apei Prahova, al cărui caracter este torenţial şi cine ştie dacă n'am fi înregistrat, în caz de ploi repezi şi prelungite, adevărate calamităţi, cum s'a întîmplat în anii trecuţi, în diferite localităţi, ca la Olăneşti etc.

Probă mai departe nenumăratele pepiniere forestiere, respîndite în diferitele colţuri ale ţărei, întemeiate în scopul înmulţirei speciilor foioase şi reşinoase de valoare, precum şi a arborilor fructiferi, cum este nucul atît de util, din toate punctele de vedere, adevărate şcoli pentru creşterea plantelor preţioase, cari sub raportul technic nu lasă absolut nimic de dorit.

1) Până în present s'au plantat în toată ţara o suprafaţă de 1300 ha., cu diverse specii foioase şi reşinoase, cheltuindu-se aproximativ 800.000 lei

(V. N.)

Răul, faptul întristător însă este, că la noĭ, n'a încetat a se considera pădurile numaĭ ca niște simple bunurĭ naturale, destinate a fi exploatate necontenit, fără a se întreprinde, pe o scară corespunzătoare importanței lor, așa numitele lucrărĭ și operațiunĭ culturale, având ca țintă punerea imediată a suprafețelor tăiate în bună stare de producțiune, cum se face pretutindeni în țările conștiente de viitorul lor economic.

Acestei cause primordiale se datorește împrejurarea, că o mare parte a pădurilor noastre, nu sunt propriĭ de cît a ne procura lemnul pentru foc, că sunt pline de poieni și golurĭ, că sunt populate cu specii secundare, cu mărăcinețurĭ etc.

Dacă se mai dă actualmente consumațiunei orĭ-carĭ cantități lemne de lucru și construcțiunĭ, trebuie să nu se uite că, acestea constitue aproape ultimele resurse din economiele acumulate, în timp de secoli, în frumoșiĭ noștriĭ codriĭ de odinioară, ce ni sau transmis de generațiunile trecute, cu mult mai cruțătoare ca cele de astă-zi.

Și cu toate acestea, ce frumos viitor s'ar deschide acestei țărĭ, dacă am ști să ne înțelegem mai bine interesele noastre cele mai vitale!

Clima, pămîntul Romîniei din regiunea colinelor și a cîmpieĭ, întrunesc condițiunĭ escelente pentru obținerea lemnuluĭ de stejar, de cea mai bună calitate.

Esențele forestiere ce posedăm ca stejarul pedunculat-slodumul, gîrnița și gorunul sunt cele mai prețioase, cînd ating dimensiunĭ mariĭ, prin diversitatea produselor lemnoase ce furnisează și multiplile lor întrebuințărĭ.

Pe cînd lemnul de foc se plătește loco în pădure, cu 4—7 leĭ sterul, în condițiunile de desfacere cele mai prielnice, cel propriu pentru lucru și construcțiunĭ a ajuns deja unitatea de volum la 20, 30, 40 leĭ și chiar mai mult, cînd este vorba de oare-carĭ piese escepționale.

Tot asemenea se poate zice și de masivele rășinoase, ce populează munțiĭ noștri.

Așa fiind, își poate orĭ și cine închipui, ce resurse de venitur s'ar creia Statuluĭ, dacă pentru cea mai mare parte din cele 800 miĭ hectare pădurĭ, în cifră rotundă ce posedă,

s'ar direcţiona exploataţiunea forestieră în sensul producţiunei marelor dimensiuni, — dacă ne am decide, în fine, după cum fac de-altminteri streinii şi vecinii noştri ungurĭ, a intra şi noĭ pe calea sănătoasă a cheltuielilor productive, a construcţiunilor de drumurĭ forestiere şi a tutulor acelor lucrărĭ de ameliorațiune, carĭ aŭ drept resultat punerea în valóre a pădurilor şi putinţa de a fi exploatate în mod raţional.

Sub raportul debuşeurilor, al tîrgurilor streine ne găsim într'o situaţiune cu totul favorabilă.

Aflaţi la porţile orientului, lipsit în general de pădurĭ numeroase, orĭ bine îngrijite. Inzestraţi de p ovedinţă, cu artere principale de comunicaţiune şi în acelaş timp foarte avantagioase pentru trasportul lemnelor de dimensiunĭ şi de un volum relativ însemnate, cum sunt de exemplu: apele noastre plutitoare ca: Bistrița din Moldova, Siretul, Prutul, Dunărea, — prin ajutorul cărora se poate ajunge cu înlesnire la Marea Neagră şi de aci în alte părţi, — toate acestea sunt condiţiunĭ carĭ ne-ar permite să tragem un profit nespus de mare pentru bogăţia noastră naţională, cultivînd pădurile şi exploatîndu-le sistematic, în acceptiunea proprie a cuvîntului.

In zilele trecute un representant al unei societăţi Olandeze, a solicitat Ministerului de Domenii voia de a visita cîte-va pădurĭ de ale Statului şi în cas de va găsi materialul lemnos de care are trebuinţă, să contracteze cumpărarea pentru o sumă considerabilă.

Această companie streină, intenţionează a transporta pe cale maritimă, lemnele de lucru şi construcţiunĭ, pînă la unul din principalele porturĭ ale Olandei.

Nu cunoaştem încă resultatul final al demersurilor făcute. In orĭ ce caz această împrejurare, ne dovedeşte odată mai mult, că rău facem de nesocotim pădurile, de nu le dăm toată importanţa ce merită şi că timpul este venit a procura serviciului silvic, mijloacele de care are necesitate pentru a se spori avuţia publică, prin punerea pădurilor în stare de maximă productivitate.

Alt-fel procedînd, veniturile actuale nu numaĭ că nu se vor menţine, dar ele se vor micşora treptat cu sfîrşirea

provisiunilor din trecut; iar rolul economic al masivelor forestiere, pe lîngă cele-l'alte calităţi ce întrunesc aceste admirabile instrumente de fructificare şi producţiune, va fi redus în scurtă vreme la o simplă expresiune.

Petre Antonescu
Profesor de ştiinţele silvice la şcoala din Brănceşti.

(*Revista Pădurilor*, din Martie 1898).

SERVICIUL SILVIC AL STATULUI

I.

Organizarea luĭ.

Corpul silvic al Statuluĭ, compus dintr'un personal de 152 ingineri silvicĭ, 123 brigadieri şi 2500 de pădurarĭ, funcţionează fără nicĭ o organizaţiune, aşa cum împrejurările şi bunul simţ, aŭ condus şi aŭ îndemnat pe diverşiĭ d-nĭ Miniştri, carĭ de 16 anĭ de la înfiinţarea Ministerului de domeniĭ, s'aŭ succedat la acest departament.

II.

Atribuţiunile corpuluĭ silvic al Statuluĭ.

De voinţa, priceperea şi îndeletnicirea la lucru a acestuĭ personal silvic, atîrnă soarta a peste 800 miĭ hectare pădurĭ ale Statuluĭ, şi a veniturilor în special ale acestor pădurĭ şi în general ale întregului Minister al domeniilor; căcĭ, diversele servicĭĭ din acest Minister, n'aŭ personal al lor special în exterior şi se servesc acolo, tot cu personalul secţiei silvice.

Personalul silvic face lucrările de punerea în exploatare a pădurilor, ridicările de detaliĭ în plan şi amenajarea pădurilor, construcţiunile forestiere, studiĭ şi proecte de căĭ de comunicaţie prin pădurĭ, pentru a înlesni exploatările respective, poliţia silvică, vînzările de produse accesorĭĭ silvice, cum sunt: arborii uscaţĭ în picioare, căzuţĭ pe jos şi în depericiuni; linurile de prin ochiurile pădurilor etc. controlează aplicaţiunea exploatărilor de către antreprenorĭĭ Statuluĭ, face recepţiunile cupoanelor exploatate de la antreprenorĭ, marcările a sute de miĭ de arborĭ de rezervă; supraveghează tot ce se mişcă în cestiune de serviciŭ pe proprietăţile Statuluĭ, lucrează la statistica forestieră a ţăreĭ şi la facerea hărţiĭ silvice; sunt în exterior agenţĭ minierĭ, agricolĭ şi chiar avocaţĭ aĭ Statuluĭ în cestiune de procese silvice; în sfîrşit, silvicultorĭĭ sunt adevăratele organe de operaţiune ale întregului Minister al domeniilor. Maĭ propriŭ încă, s'ar putea dice, *serviciul silvic al Statuluĭ, este albina acestuĭ greŭ şi important departament.*

III.

Raza de atribuţiuni a personalului silvic.

Serviciul silvic se împarte în serviciul central, reprezentat prin secţia silvică din Ministerul domeniilor şi serviciul exterior, reprezentat prin ocoale şi inspecţiuni silvice în ţară.

Diversele servicii ale Ministerului de domenii, dau ordine pentru lucrările ce aŭ inspectorilor şefi de inspecţie, iar aceştia la rîndul lor transmit aceste porunci şefilor de ocoale respectivi, în raza ocoalelor cărora cad pădurile saŭ moşiile la care se referă ordinile ministeriale. Şeful de ocol este dator să execute ori-ce porunci ar primi de la inspecţia silvică, fie ele de natură silvică, agricolă, minieră, arhitecturală, avocăţească, inginerească şi mai ştiŭ eŭ de ce altă specialitate ar mai putea fi poruncile plecate de la cele vre-o 9 servicii ale Ministerului de domenii.

Un şef de ocol administrează 12—26 păduri cu moşiile respective ale Statului, dacă sunt şi moşii în localitate. Saŭ în mijlociu un şef de ocol, are sub administraţia şi cultura sa 10 — 12 — 26 mii hectare pădure, fără moşiile respective, pe acolo pe unde sunt. În general aceste 12—26 păduri sunt aşezate în două — trei plăşi ale unui judeţ; sunt păduri care se află situate de la reşedinţa ocolului la 40—50 şi chiar la 100 chilometri distanţă, şi peste munţi şi văi profunde în regiunile accidentate.

La Ministerul domeniilor se dă porunci să se facă lucrări, dar nu se ţine seamă dacă agentul căruia se dă ordinul, are saŭ nu mijloace suficiente pentru a executa lucrarea ce i se cere şi nici nu se ia în băgare de seamă dificultăţile terenului şi anotimpului în care se cere a se executa o semenea lucrare. De aci îşi poate închipui ori cine, cîte sacrificii băneşti şi fizice este nevoit bietul silvicultor să îndure, pentru a satisface această nereglementată stare de lucruri.

IV.

Mijloacele de care este ajutat silvicultorul pentru a-şi face serviciul.

Şefii de ocoale silvice sunt de 2 clase: de clasa II plătiţi cu 200 lei lunar şi de clasa I plătiţi cu 250 lei lunar.

În starea actuală de lucruri, cu drept cuvînt se poate spune, că toate lucrările serviciului se execută de dinşii şi numai de dinşii. Inspectorii şi sub inspectorii controlează numai lucrările făcute de şefii de ocoale, afară de acelea ce se execută din iniţiativa lor, cum şi acelea pentru care aŭ ordin personal.

Sub-inspectorii de 3 clase, sunt plătiţi 300, 350 şi 400 lei lunar.

Inspectorii sunt plătiţi pentru 3 clase: 500, 600 şi 700 lei lunar.

Se poate vedea din aceste cifre, că tocmaĭ funcţionarul care are toate greutăţile serviciului în sarcina sa, este vorba de şeful de ocol, tocmaĭ dînsul este plătit cu cea maĭ umilă şi maĭ săracă leală de 200 şi 250 leĭ lunar; şi când ar face o slujbă de biurou n'am avea poate nimic de zis; dînsul însă face serviciul tehnic şi în exterior, pe o rază până la 100 chilometri de la reşedinţa ocolului sau şi într'un mediu sălbatic, în contact cu toate asprimile natureĭ şi în relaţiuni cu clasa de oameni cea maĭ puţin cultă a ţăreĭ.

Silvicultorul fie că plouă, ninge, fulgeră, trăsneşte, fie că este ger saŭ viscoleşte, fie că cade din cer piatră saŭ se surpă coastele munţilor peste dînsul, el trebue să stea acolo în mijlocul codrilor la o laltă cu lupi, urşi şi cerbi ca să-şi facă datoria. Este tînăr saŭ este maĭ înaintat în vîrstă, este sănătos saŭ beteag, nimeni nu vrea să ţină compt de starea lui fisică şi îi cere merea serviciu; şi apoĭ ce fel de serviciŭ? Cel maĭ greŭ şi maĭ aspru serviciŭ pe care l'a introdus şi la noĭ în ţară, civilizaţia secolului al 19-lea.

Toată viaţa să stea în pădure numărînd arborĭ şi marcîndu-ĭ, măsurînd păduri şi deschizînd la linii, pe cimp, pe deal, pe munţi şi pe pante cu 60° înclinare şi maĭ repezĭ chiar, fiind obligat să urce şi să scoboare coaste adesea-orĭ pe unde numaĭ caprele şi cerbii îndrăsnesc să străbată. Asta este viaţa silvicultorului.

Şi ce credeţi oare, că maĭ are vr'un ajutor, care să-l maĭ poată înlocui, fie în caz de boală, fie în caz de afaceri urgente familiare saŭ fie în caz de lucrări de maĭ mică importanţă? Nu; dînsul, şeful de ocol, nu are nici un ajutor; singur, singur, şi iar singur este ţinut a pune rînduială în toate lucrările, de tot soiul de atribuţiuni ce i se impune să execute de Ministerul domeniilor.

Şeful de ocol, cu saŭ fără brigadier şi cu 20—50 pădurarĭ face într'un ocol silvic de 10—26 mii hectare pădure, tot serviciul cerut de variatele secţiuni ale Ministerului de domenii. Şeful de ocol are studiĭ complecte, şi o şcoală specială, face unul din cele maĭ grele şi maĭ periculoase serviciurĭ din ţară şi este plătit ca cel maĭ de rînd funcţionar ordinar cu 200 şi 250 leĭ lunar. S'ar putea zice, eĭ bine, este plătit aşa puţin, în adevăr acum în acest grad, dar are să avanseze şi ajungînd inspector are să aibă o leală maĭ bună. Aşa ar fi însă, dacă n'ar fi 100 şefĭ de ocoale, 31 de sub-inspectorĭ şi numaĭ 10 inspectorĭ.

Cum o să se poată stabili rotaţia uniformă şi normală în avansărĭ, cînd există o aşa de marcantă disproporţiune în numărul agenţilor de fie-care grad?

Un şef de ocol azĭ poate să stea 12 — 15 anĭ în gradul său, fără să'ĭ vie rîndul la avansare. Şi apoĭ după 10 — 15 anĭ cînd avansează, cu ce credeţi că i se sporeşte leala? cu bieţiĭ 50 leĭ.

Anul acesta a eşit la pensie un guard general clasa I, şef de ocol, cu 250 leĭ leală, după 30 de anĭ de serviciŭ. Acest bătrîn, capabil şi amărît şef de ocol, este venerabilul silvicultor Cratero de la Giurgiŭ, căruia i se aduce *omagiĭ de tinerii silvicultorĭ, pentru răbdarea şi perseverenţa ce a avut, de a îndura 30 de anĭ mi-*

seria serviciului silvic, în umilul grad, pentru elatea lui de șef de ocol.

Și cum credeți că ese Cratero după un serviciu de 30 ani în păduri?

Ese strivit și trudit moralișește și fizicește, gîrbovit și bolnăvicios

Asta este recompensa ce o dă statul funcționarilor săi silvici.

Nu există normă în atribuțiuni, nu există nici dreptate în recompensele ce se cuvin agenților silvici ai statului.

V.

Efectul acestei stări de lucruri asupra pădurilor țării în general și ale statului în particular.

Din această stare de desorientare a corpului silvic, resultă descurajarea personalului și din descurajare naște apatia și desinteresarea în lucrările ce se dau silvicultorilor să efectueze.

Pagubă și ruină în averea Statului, este perpetuarea acestei stări de lucruri. Și responsabili de situație și de consecințe, sunt în ața țării acei, cari sunt puși în capul trebilor forestiere ale Statului și se vor face că nu aud semnalul dat de noi, și că nu sunt convinși de iminența lui.

Da, o spunem sus și tare, această nechiverniseală ce domnește în avutul țării trebue să dispară, dacă nu vrem ca să desființăm pădurile Statului.

Astăzi, noi silvicultorii, nu facem cultură de păduri sub imperiul actualei rutine, ci noi patronăm distrugerea lor. Și repudiat de opinia publică forestieră a țării, să fie acel dintre ai noștri, care convins ca și noi de reaua gospodărie silvică ce face Statul, nu'și va uni glasul cu al nostru, ca să arate și să deschidă guvernelor ochii, asupra pericolului dispariției pădurilor din țară. *Ori-ce, face azi silvicultorul statului, afară de silvicultură.* — Lemnul de construcție aproape dacă pe ici și pe colea se mai găsește în pădurile particulare; singur Statul mai are păduri cu arbori seculari, cu arbori de lucru; ei bine, pe acolo pe unde Statul a exploatat păduri în asemenea împrejurări, regenerarea cu specia principală *este compromisă, din causa lipsei de operațiuni culturale, lipsei de personal și lipsei de fonduri pentru facerea unor asemenea operațiuni.*

Dacă încă 20—30 de ani vom urma tot așa, asigurăm țara, că va rămînea țără păduri pe viitor. Și ca atare, vom deveni tributari streinătății și în chestia lemnului de construcție.

Și nenorocire va fi în această țară, când vom despăduri munții. Consecințele despăduririlor le știe toată lumea: inundațiuni, surpări de coaste, creiare de avalanșe, schimbarea cursului rîurilor, formațiuni de torenți și râpi, potmolirea luncilor cu nisipuri cărate,

stricarea pădurilor de la şosele, a şoselelor şi a liniilor ferate, sărăcirea şi pustiirea localităţilor azi mănoase, desordonarea căderei ploilor şi alte multe sinistre, resultat al desgolirei regiunilor deluroase şi muntoase.

VI.

Cheltuelile Statului pentru cultura şi exploatarea pădurilor.

Ministerul de Domenii produce un venit anual de 24 922.000 lei din moşii şi păduri, plus vînzări de bunuri mici, 3.500.000 lei, saŭ în total 28.422.000 lei. În mediu, să zicem că produce un venit normal de 25 milioane; căci bunurile, după ce se vor termina, nu se va mai putea compta pe venitul lor în mod normal.

În adevăr, pentru realisarea acestor 25 milioane lei, colaborează în central vre-o 9 serviciurĭ, şi anume: 1) serviciul silvic, 2) serviciul minelor, 3) serviciul proprietăţei Ionciare, 4) serviciul vînzărei de bunurĭ, 5) serviciul viticol, 6) serviciul pescăriclor, 7) serviciul administrativ, 8) serviciul hotărniciilor şi 9) serviciul contenciosului. — Aceasta, în minister saŭ în serviciul central. În exterior însă, mai toate aceste serviciurĭ se slujesc pentru executarea lucrărilor lor numaĭ de personalul silvic. Abia serviciul viticol are-agenţiĭ săĭ pentru lucrărĭ speciale, serviciul hotărniciilor are pentru hotărnicii propriu zis câţi-va ingineri hotarnicĭ, şi serviciul minelor câţi-va ingineri exploratorĭ numaĭ şi ciţi-va garzi de cariere; în colo toate serviciurile acestea se servesc numaĭ cu silvicultoriĭ, în lucrările lor administrative şi une-orĭ şi în cele technice.

Mâine să se jumătăţească corpul silvic, mâine Ministerul domeniilor nu va mai putea funcţiona în mod normal. — Care va se zică, venitul de 25 milioane ale acestuĭ minister, resultă graţie corpuluĭ silvic în cea mai mare parte; căci el dă de lucru din exterior, mai tutulor serviciilor centrale. Pădurile statului, propriŭ zis, produc un venit normal de aproape 4 milioane de leĭ. Anul curent s'aŭ ridicat prevederile budgetare la 4½ milioane leĭ, în schimb însă, s'aŭ prevĕdut patru guarzi-ajutorĭ, carĭ din causă că n'aŭ calitatea de agenţi silvicĭ, urmează a li ocupaţi numaĭ în cancelarie.

Din cele 25 milioane leĭ venit al întregului minister, Statul cheltueşte un budget anual de 6.612.490 lei. Ar zice cine-va, de sigur că din acest budget, cel puţin 3 milioane se cheltuesc cu cultura pădurilor şi cu personalul silvic, ca cel mai numeros şi care, ce-va mai mult, execută şi lucrările în exterior la tot ministerul, nu numaĭ secţieĭ silvice.

De unde însă aşa ceva? — Budgetul corpuluĭ silvic este de 1.338.180 leĭ, în care intră: 1.248.689 leĭ plata personaluluĭ compus din 152 silvicultorĭ, 323 brigadieri şi 2500 pădurarĭ; 89,500 leĭ plata de material; adică pentru păduri, se cheltuesc de Stat 1.338,180 l.

Şi să se noteze bine, că mai toată această sumă, se între-

buinţează pentru plăţi de personal; iar pentru lucrări culturale, pentru ameliorarea pădurilor şi pentru plantaţiuni şi material, abia se prevede modesta şi caraghioasa sumă de 89.500 lei.

Nu ştiu ce să zic? — să plîngem orî să ridem, cînd vedem o aşa de inteligentă gospodărie? Auzi d-ta! Să exploatezi anual ca 20 mii hectare de păduri bătrîne în mijlociu, şi să prevezi pentru material şi operaţiuni culturale 89.500 lei. Ceea ce ar veni 4 lei şi 45 bani la hectar saŭ 2 lei 23 bani la pogon. Las cifrele să vorbească, nu profisionistilor, dar oamenilor profani în technologia forestieră; şi sunt sigur că fie-care om de bine, va vedea lipsa de inteligenţă cu care se administrează şi se cultivă pădurile Statului. Şi dacă pădurile Statului ar fi păduri tinere, unde regenerarea să se asigure prin lăstărire, n'am avea poate nimic de zis asupra sumei de 89.500 lei. Dar, din ne-fericire, Statul are păduri bătrîne, unde lăstărirea nu mai poate garanta o regenerare viguroasă de viitor şi unde deci, se impune regenerarea prin sămînţă. De aci, toate operaţiunile şi lucrările technice subsequente, cari provoacă cheltueli de o oare-care însemnătate. Ei bine, noi exploatăm asemenea păduri bătrîne, şi cînd zic noi, zic Statul; dînsul incasează la tesaurul public aproape 5 milioane de lei; din ele plăteşte un personal şi material de 1.338.180 lei şi de rest nu se mai interesează.

S'o mai face nu s'o mai face pădure pe acolo pe unde am exploatat, nu ne importă. E vorba ca budgetul să nu sufere.

Pentru generaţiunile viitoare?

Ce ne pasă nouă de ele? Să avem noi acuma cît trăim bani şi lemne de construcţie; urmaşii noştri să cumpere din Austria, din Ungaria orî din Bulgaria, saŭ de unde vor voi. Aceasta este gospodăria silvică pe care o face Statul. Lesne pentru noi să facem o aşa risipă cînd fondul pe care acuma 'l ruinăm, nu este produsul muncei şi al chiverniselei noastre; a trebuit să fie generaţiunile de eroi ale strămoşilor noştri, cari să ne lase să moştenim nişte bogăţii a căror valoare şi importanţă, noi par'că n'o pricepem. Cine o să mai crească asemenea păduri? De unde o să mai aibă urmaşii noştri stejarul de doage, de piloţi, de traverse de drum de fier, de grinzi şi bradul pentru scînduri şi pentru grinzi şi şindrile, etc., dacă noi nu îngrijim ca de pe acolo după unde culegem acuma, să mai semănăm ceva şi acel semănat să'l îngrijim? Nu-i aşa că frumoasă situaţie lăsăm urmaşilor noştri, în chestiune de păduri? Ar putea zice cine-va că sunt pesimist. Nu, sunt prevăzător. Şi prevederea mea nu resultă de cît din judecarea faptelor cum se presintă şi din experienţa ce de 14 ani fac în pădurile Statului în special.

Să revenim la bugetul Ministerului de domenii.

Care va să zică din 6.612.490 lei cît este acest budget, serviciului pădurilor îi revine 1.338.180 şi restul le revine celor-l'alte servicii din minister. *Aceste servicii însă n'au de plătit nici pădurari, nici brigadieri nici agenţi în exterior de o însemnătate care să le permită a şi face treburile fără a mai recurge*

la agenții silvici ; nu de cât pur și simplu să'și plătească lefurile personalului central din secțiile respective ale Ministerului și cît va agenți în exterior.

Serviciul silvic are însă în sarcina sa punerea în valoare a unui fond de bogății, cari sunt pădurile Statului.

Serviciul silvic îndură toate mizeriile vieței silvatice și rustice; personalului serviciului silvic, i s'a cerut să renunțe la societatea orașelor și să se condamne a trăi în păduri, în contact cu fiarele sălbatice și isolat de ori-ce ființă omenească la nivelul culturei lui.

Membrilor corpului silvic, li s'a pus stavilă de a'și crește și instrui copiii în condițiuni culturale, prin faptul că sunt isolați de orașe, trăind prin păduri, și fiind săraci nu le va da mîna să'și ție copiii prin pensioane cu plată ca să'i instruească. Corpul silvic pentru modesta sumă de 1.248.680 lei, pune la dispoziția Statului serviciul luminat și credincios a 2700 de agenți ai pădurilor. Mai mult chiar: nu numai activitatea și inteligența acestor 2700 persoane este la dispoziția Statului, dar adesea ori pădurarul de ori-ce grad ar fi el, își pune și viața în primejdie pentru executarea serviciului său și cu toate astea el rabdă cu resemnare trista și mizerabila lui poziție, ducîndu-și cu blîndețe povara pe care 'i-a impus'o pasiunea pentru pădure. Zicem pasiune pentru pădure, căci alt-fel dacă nu ar fi dragostea pentru ele, nu scim cum s'ar putea explica, ca în asemenea împrejurări, această lume silvică, să îndure o așa de precară poziție economică și socială.

Cele-l'alte servicii din minister, care toate nu cred să aibă un personal mai mare de 200 — 250 de funcționari și cari pe lîngă aceasta n'au de administrat nici fonduri producătoare de bogății cu care să cheltuiască sume însemnate de bani, pentru punerea lor în valoare, ele au pe seama lor din budgetul Ministerului de domenii suma de 5.274.310 lei.

Și cu toate acestea venitul de 25 milioane lei anual al Ministerului, derivă în absoluta lui majoritate din munca și abnegațiunea personalului silvic, iar nu din a celor-l'alte servicii ale Ministerului.

Să nu lucreze silvicultorii o lună pentru cele-l'alte servicii de la domenii, de cît numai pentru secția silvica și atuncea mai toate aceste servicii vor înțeleni pe loc.

Ar trebui ca onor. guvern să ia în serioasă băgare de seamă această chestiune și să'i dea o soluțiune cît mai urgentă și mai dreaptă.

Așt-fel *descurajarea personalului și neprevederea cârmuirei, va aduce în prăpastie chestiunea silvică națională.*

Ar fi bine să se ia de model pentru Stat, *înțeleapta conducere și organizare a serviciului silvic de la Domeniul Coroanei.*

Iată ce va să zică să fie în capul unei administrațiuni științifice și economice, un om de bine, luminat și hotărît ca d. Ion Kalinderu, venerabilul și iubitul președinte al societății «Progresul silvic».

Cultura și administrația pădurilor după Domeniul Coroanei

arată pentru orî-ce om cunoscător şi de bun simţ întunericul în care zace pădurile Statului, şi cu dînsele toată lumea, care 'şi a închinat viaţa culturei şi administraţiunei lor.

In Franţa, pădurile Statului produc un venit de 25 de milioane lei. Şi în budgetul respectiv se prevede la cheltueli de personal şi lucrări de cultură 13 milioane lei [1]) rămînînd astfel un venit net de 12 milioane lei, adică mai puţin de jumătate din venitul brut.

Aşa se cultivă pădurile; nu ca la noi, unde din cinci milioane lei nu se cheltueşte de cît $1^1/_2$ milioane.

Pădurile nu sunt ca puţurile de păcură numai să le administrezi şi exploatezi; iar după ce se va termina păcura din ele să le părăseşti, fără ca aceasta să producă proprietăţei nici un prejudiciu. Pădurile cer după exploatare cultură şi cultura costă parale.

Cine vrea să aibă păduri, trebue să cheltuească şi cu ele ceva din venitul lor. Alt-fel le desfiinţează. In asemenea caz, dispariţiunea lor, atrage după sine ruina economică a proprietăţei.

Dacă Statul vrea să aibă păduri şi trebue să vrea să le aibă, căci fără ele nu se poate, atunci să cheltuiască şi pentru cultivarea lor, măcar jumătate din venitul lor.

VII.

Ce este de făcut.

Cu actuala organisaţiune a Ministerului de domenii nu este nici o ameliorare posibilă pentru această situaţiune. Mai întîi că cele 9 servicii ale acestui minister sunt aşa de mari şi aŭ afaceri atît de variate unele de altele, în cît nu este raţionabil nici să se admită, ca un singur om să poată să aibă putinţa fisică şi priceperea culturală de a resolva toate aceste lucrări în mod efectiv.

Apoi, serviciul silvic numai în sineşi, este atît de mare şi cu o aşa varietate de aplicaţiuni, în cît birourile actuale, ar putea fi nişte servicii speciale numai ele, într'o organisaţiune cum se cade.

Să mă explic: pentru a fi cine-va un bun şef al biroului de amenajări şi exploatări, trebue să fie specialist în asemenea lucrări; acest şef de biroŭ însă, poate să fie slab în chestiuni de plantaţiuni şi corecţiuni de torenţi. Şefiul biroului plantaţiunilor şi corecţiunei torenţilor, trebue să fie destul de forte în priceperea unor lucrări de asemenea natură, dar poate să fie mai slab în exploatări şi amenajări. Aşa mai încolo, pentru toate birourile actuale din secţia silvică. De aci se deduce uşor cu mai multă raţiune, că şefiul secţiei silvice, nu poate să fie supra-natural, ca să posedă cu folosinţă toate cunoştinţele speciale şi technice ale tutulor şefilor de birouri ce îi are în secţia sa. De aci e nevoe de a se crea servicii în loc

1) Şi să se noteze bine că în Franţa sunt deja făcute lucrările mari de ameliorăţiuni cari cer cheltueli, lucrări cari la noi nici nu sunt începute. *N. R.*

de biurouri și o direcțiune specială în loc de secție. Actuala direcțiune generală a pădurilor și moșiilor Statului este un *non sens*.

Apoi e posibil să se admită ca un singur om, directorul general or câtă bună-voință ar avea, or cât de cult și inteligent ar fi, să fie el în măsură a se transforma într'o enciclopedie și a putea cu succes să resolve afacerile de la 5 servicii speciale ce le are sub direcțiunea sa și anume :

1. De la *serviciul silvic*, exploatări și amenajări de păduri, plantațiuni, vînzări de produse, accesorii, personal, delicte silvice, etc.
2. De la *serviciul hotărnicirilor*.
3. De la *serviciul vînzărilor de bunuri*
4. De la *serviciul proprietăților tonciare* și
5. De la *serviciul administrativ?*

De sigur că nu. De aci resultă o stagnare generală în întregul mers al acestor 5 servicii ; căci, omul la urma urmelor se plictisește, se surmenează de atîtea și atîtea lucrări ce i se prezintă de 5 servicii și asupra cărora lucrări trebue să-și dea avisul ; că sfîrșește poate, prin a trece foarte repede peste unele lucrări, în realitate destul de serioase.

Alt-fel ar fi lucrurile, cînd fie-care serviciu și-ar avea direcțiunea lui specială.

Exemplu îl avem în toate cele-l'alte ministere, unde pentru servicii de mai mică importanță, ca serviciul silvic, s'au creat direcțiuni. Serviciul silvic pe lîngă că este un serviciu complicat ca gestiune și cu un personal numeros, apoi mai are și darul de a fi un serviciu technic, unde nu fie-cine, fără o preparație specială, poate să vadă lucrurile destul de limpede.

Am saŭ nu dreptate? Aș ruga pe ori-cine ar avea ceva de obiectat acestui raționament, să mi-o spue net ; și dacă mă înșel voiu face cuvenita amendă onorabilă.

Aci dar, stă toată buba serviciului silvic. Ne trebue o direcțiune silvică, fără care nimic bun nu se poate aștepta de la corpul silvic, pentru pădurile Statului.

Dacă cele-l'alte servicii din Minister voesc a-și lua gospodăria pe seama lor cum o voim noi, aceasta ar fi atît mai bine, căci s'ar organiza întreg Ministerul. Iar dacă nu voesc aceasta le privește. *Noi cerem atunci să ne organizăm numai singuri*. Suntem gata pentru organizare ; avem mai multe proecte de legi alcătuite, și avem personal destul de preparat și de înțelept, cu care să putem intra la lucru serios.

Serviciului silvic, i se impune de fapt organizarea ; căci are multe sarcini de îndeplinit în interesul cultural al pădurilor.

Cele-l'alte servicii din Ministerul domeniilor, poate că n'au aceleași sarcini de îndeplinit ca noi, n'au nici aceeași responsabilitate morală, și deci le convine actuala stare de lucruri.

Nouă însă, profesioniștii, precum și serviciul minelor, condus tot de profesioniști, ne incumbă datoria de inimă ca văzînd răul și

progresele luĭ in mai rău, să ne ridicăm şi să supunem într'un glas faptul la cunoştinţa şi dreapta judecată a Ministrului nostru.

Aceasta o şi facem prin acest articol.

Că am arătat într'un mod succint situaţia corpului silvic şi relele care planează asupra desvoltăreĭ noastre forestiere, n'am făcut de cît să satisfac uneĭ impulsiuni a conştiinţeĭ mele de silvicultor şi de cetăţean. Că onor. Minister in special şi onor. guvern in general vor bine-voi a ţine sau nu seamă de aceste arătări, este o altă cestiune.

Sper însă, că faţă cu tot ce s'a scris în această privinţă de mai mulţi silvicultorĭ şi faţă cu starea de înapoere şi de desorganizare în care se află pădurile Statului din punctul de vedere cultural şi administrativ, d-l Ministru va satisface intenţiunile noastre şi cerinţele culturale şi economice ale pădurilor de sub înţeleapta sa administraţiune.

28 Februarie 1899.

Dem Ionescu-Zane
Inginer-silvic
Valea-Caselor (Dâmboviţa).

BUDGETUL DE CHELTUELI

AL

SERVICIULUI SILVIC AL STATULUI PE ANUL FINANCIAR 1899—1900

In expunerea de motive a proiectului de budget al Ministerului domeniilor, presintat Camereĭ de către d ministru An. Stolojan şi înaintat spre studiare comisiunel budgetare compusă din d-nii deputaţi: P. Buescu şi N. Pop, iată ce găsim la partea referitoare la serviciul silvic:

«S'a prevăzut un spor de 53.200 leĭ, din care 24 480 la personal «şi 28 720 la material.

«Acest spor se justifică în modul următor:

«S'au prevăzut 4 posturĭ de guarzĭ-adjutorĭ, retribuiţĭ cu câte «100 leĭ diurnă şi 50 leĭ spese pe lună, sau în total 7200 leĭ pe an. «Necesitatea acestor posturĭ este în de-ajuns justificată prin micul «număr de agenţĭ silvicĭ carĭ, îndeplinind atribuţiunĭ şi silvice şi do- «meniale, sunt adevăraţĭ agenţĭ de producţiune. Aceşti agenţĭ vor fi «recrutaţĭ dintre absolvenţiĭ şcoaleĭ speciale de silvicultură de la «Brănescĭ.

«Al douilea adaos la personal, în sumă de leĭ 6 480 leĭ, repre- «sintă spese de transport à 180 leĭ lunar pentru 3 sub-inspectorĭ, «carĭ au însărcinarea specială de a întocmi statistica generală a «pădurilor şi charta silvică a ţăreĭ.

«Tot la personal s'a mai adaos 10.800 lei, diurna de 900 lei «lunar a consilierului silvic I Pitschak, angajat cu contract. In reali- «tate, însă, acesta nu este un spor pentru cheltuelile budgetare, de «oare-ce de la angajarea sa până astă-zi, onorariul acestui consilier «a fost plătit din fondul pentru facerî de studiî.

«La material s'a prevăzut următoarele sporirî:

«Lei 15.000 peste alocarea din anul trecut, pentru facerea de «studiî la pădurile ce urmează a fi puse în exploatare, pentru lucrărî «de amenagiarea pădurilor şi pentru cheltuelile ce va necesita ex- «ploatarea în regie a pădurilor, unde o atare exploatare este auto- «risată. Alocaţiunea de 35.000 lei din anul trecut s'a dovedit a fi «insuficientă, mai ales în vederea lucrărilor proiectate a se efectua «în campania anului viitor. Mulţimea şi importanţa lucrărilor ce sunt «de efectuat, ar putea justifica o sumă şi mai mare de cât cea pre- «văzută la acest articol.

«Lei 10.000 s'au adaos la fondul pentru pepiniere, în vederea «înmulţireî lor şi a întreţinereî celor existente, foloasele lor fiind «netăgăduite pentru împădurirea perimetrelor de păduri, a poienelor «şi golurilor din păduri.

«Lei 1520 s'aŭ adăogat la chiria localurilor pentru inspecţiuni, «în vedere că inspecţia, ce avea sediul sĕŭ la şcoala de silvicultură «de la Brănescî. s'a mutat în oraşul Ploescî, unde neapărat trebue să «plătească chiria localului ce ocupă.

«S'aŭ prevăzut, în fine, 200 lei pentru confecţionarea unor tă- «bliţe de interzicerea vînătoareî în pădurile Statului şi 2000 lei «pentru înfiinţarea a două uscătorî sistematice pentru seminţe de «arborî forestierî, uscătorî carî sunt cu atât mai folositoare, cu cât «până acum aceste seminţe s'au procurat din comerciŭ, mai mult «din străinătate şi cu sume destul de insemnate.

* * *

Iar în raportul comisiuneî budgetare, presintat Parlamentului spre discutare şi votare în ziua de 20 Februarie 1899, iată ce se zice referitor tot la serviciul silvic:

«La serviciul silvic, la personal, s'a adăogat 24 480 lei, din care «7200 pentru înfiinţarea din noŭ de 4 ajutoare de guarzî generalî câte «150 lei pe lună (diurna şi spese): 6480 lei s'a adăogat pentru «înfiinţarea speselor de transport de câte 180 lei lunar pentru 3 «sub-inspectorî, şi 10.800 lei pentru un consilier silvic străin angajat «cu contract.

«La materialul acestuî serviciu silvic s'a adăogat 3720 lei, din

«care pentru localurĭ silvice 1520 lei, pentru tăbliţe de vînat 200 lei «şi pentru uscătorĭ de seminţe 2000 lei. *Serviciul silvic este cel mai «important în acest ministeriu, care a dat bune resultate în privinţa «sporirĭi veniturilor Statului.* Ca onor. Cameră să vadă creşterea «veniturilor din pădurile Statuluĭ, dăm aci un tablou de veniturĭ şi «cheltuelĭ de la 1887 până la 1898:

No curent	EXERCIŢIUL	VENITURI		CHELTUELI						Proporţia la sută cheltuită din veniturĭ
		Drepturĭ constatate		Personal		Material		Total		
		Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	
1	1887—88	2.386.859	—	—	—	—	—	987.025	—	41,35
2	1888—89	2.927.168	—	—	—	—	—	1.042.160	—	35,01
3	1889—90	3.430.571	—	—	—	—	—	1.091.646	—	31,82
4	1890—91	3.198.765	12	1.185.421	90	18.167	90	1.153.589	80	36,18
5	1891—92	3.981.010	72	1.139.163	16	12.303	22	1.151.466	38	28,17
6	1892—93	4.407.338	75	1.150.437	88	71.600	—	1.222.034	21	27,73
7	1893—94	4.661.840	63	1.246.044	95	91.759	66	1.337.801	61	28,69
8	1894—95	3.505.642	60	1.256.541	30	91.902	29	1.348.443	59	38,46
9	1895—96	3.463.459	02	1.275.508	—	139.753	39	1.415.261	39	41,44
10	1896—97	4.467.413	41	1.215.051	43	102.066	03	1.317.117	45	29,52
11	1897—98	3.906.334	29	1.263.647	—	101.711	85	1.368.358	85	35,06

«Aci se vede că, de la 1887, când venitul pădurilor Statuluĭ a «fost de 2 386.859 lei, a ajuns la 1896—97 la un venit de 4 467 413 «lei care a fost cel mai mare venit al pădurilor Statului până la «1898, şi atunci în 1896—97 am avut cele mai mici cheltuelĭ, carĭ «aŭ fost de 29 52 la sută. S'aŭ mărit însă în fie-care an cheltuelile, «fiind-că s'a zis că, cu mărirea cheltuelilor, se va mări şi veniturile. «Aşa ar trebui să fie, dar de mai multe orĭ s'a văzut că, prin spo- «rirea cheltuelilor carĭ se fac la personal, veniturile nu s'aŭ mărit, «din contră s'aŭ micşorat în proporţie cu cheltuelile; aşa, în anul «1897—98, de şi s'aŭ mărit cheltuelile cu 51.241 lei, veniturile de «la 4 467.413, cât au fost în 1896—1897, aŭ scăzut la 3.906 334, «dând o scădere de 561.079 lei, ceea ce face că, pe când cheltuelile «aŭ fost în 1896—97 de 29,52 la sută, s'aŭ urcat în 1897—98 la «35,06 la sută.

«Cu toate acestea, pentru anul 1899—1900, am mai adăogat, «după cum am arătat mai sus, un spor de cheltuelĭ de 53 200 lei, «din care 24.480 la personal şi 28 720 la material, în speranţă de a «se mai îmbunătăţi acest serviciu şi a se mări veniturile din pădurile «Statuluĭ. Trebue să mai observ şi anul acesta că lemnul de fag, «de care Statul are numeroase şi foarte întinse păduri, nu se «exploatează, ci se putrezeşte pe loc, pe când dacă s'ar exploata ca

«în alte țări, și avem exemplu chiar în munții din Transilvania, «alături cu pădurile noastre, ca lemn de foc și de traverse, s'ar «mări foarte mult venitul pădurilor.

Cu un cuvînt, comisia budgetară, 'și-a însușit întocmai propunerile din proiectul de budget al d-lui ministru Stolojan, adică fără nici o diferință de suma în plus ori în minus.

* * *

La discuțiunea generală a acestui budget, cel d'intîiu domn deputat care a luat cuvîntul a fost D. I. Poenaru-Bordea.

Vocea autorisată a acestui eminent om de stat, ridicată în parlamentul țărei și în favoarea corpului silvic, ne măgulesce.

Suntem fericiți, mai cu seamă că, vederile d-lui deputat I. Poenaru-Bordea, sunt de acord cu cele susținute în această revistă și în special în cele coprinse în articolul «Lipsa de inimă, ori lipsa de curagiŭ» al d-lui inspector silvic I. P. Chihaia (*Revista Pădurilor*, luna Februarie, 99), privitor la nedreptățile ce s'aŭ făcut pînă în present personalului silvic, și în special guarzilor generali, sub-inspectorilor, etc.

Și pentru a se vedea ce s'a vorbit, rep oducem aci mai în jos, partea din acest discurs, privitoare la serviciul silvic.

Iată ce a zis d. deputat I. Poenaru-Bordea:

«*D-lor deputați, îmi permit, în puține cuvinte să semnalez, cu «ocasiunea discuțiunei acestui budget, întîiŭ o nedreptate care se face «corpului silvic inferior și al doilea abusurile comise și neajunsurile «făcute însurăților cu ocasiunea împroprietăririi a sătenilor muncitori «de pămînt cu ocasiunea vîndărei bunurilor Statului.*

«*D-lor, de la început declar că nu voiu acusa pe nimeni; voiu «fi forte obiectiv*, căci dacă e vorba să acusăm, ar trebui să ne «acusăm pe toți, și de aceea e mai bine să facem o discuțiune «numai obiectivă.

«*D-lor, eŭ găsesc că serviciul silvic a devenit atît de important «sub punctul de vedere economic și atît de util sub punctul de vedere «financiar, căci* după cum însuși d. raportor constată, prin el s'a «făcut ca veniturile Statului să crească într'un mod simțitor. «*Iĭ bine, ar trebui să se dea oare-care atențiune tratamentului acestui «personal, începînd cu sub-inspectorii, trecînd la guarzi generali și apoi «la pădurari. Aceștia sunt atît de rău plătiți în cît, în condițiunile «în cari se găsesc, cu lefurile cari le aŭ și stînd cîte 10 și 15 ani în «posturile ce le ocupă, neavansați,* e a'i arunca pe panta descu-

«rajărei. — *Nu numai sunt rău plătiți și au serviciul dificil, dar «sub-inspectorii sunt întrebuințați și la* facerea altor acte de impro- «prietăriri. *Guarzii*[1]) *sunt plătiți cu 100 lei pe lună și sunt menținuți «asemenea cîte 10 și 15 ani în aceste condițiuni neavansați, și înțelegeți «dar, dacă e posibil ca un absolvent al școalei silvice să stea cîte «10 ani într'un serviciu cu leafă de 100 lei lunar și fără să aibă «vre-o înaintare oare-care într un lung interval.

«*Pădurarii Statului sunt remunerați cu leafa de 16 lei pe lună, «mai puțin de cît orî-ce slugă de curte*

«*Înțelegeți d-voastre, dacă poate să aibă existența un pădurar, cu «această modestă sumă de 16 lei?* Îi lăsăm să ajungă siliți poate «la fapte incorecte, cari sunt mult mai vătămătoare pentru Stat «de cît o modestă alocațiune budgetară, pentru ca să li se asigure «într'un mod mai satisfăcător existența lor. *Pe lîngă aceasta, mai «semnalez și faptul puținei atențiuni care s'au dat mijloacelor de pro- «pășire, de desvoltare a pepinierelor și a împăduririi. O mică sumă «o modestă cifră, ar fi fost suficientă pentru ca să poată face drep- «tate acestor servicii foarte utile, foarte importante. Și dacă voiu fi «încurajat de răspunsul care voiu vedea că mi'l dă d. prim ministru «mi voiu permite a face un amendament și mă cred autorisat a «face acest amendament, pentru că d. prim-ministru ne a asigurat că «în veniturile acestui minister s'a găsit o cifră de 400,000 mai mult «de cât prevederile budgetare, cari erau în momentul cînd s'a tipărit «budgetul. Prin urmare, înțelegeți d-voastre, că dacă s'ar lua 10 — 15 «mii de lei din această sumă, nu s'ar desechilibra cifra budgetară «și s'ar face dreptate acestor oameni.*

* * *

După d. deputat I. Poenaru-Bordea luînd cuvîntul d. Dim. A A. Sturdza, președintele consiliului de miniștri și ministru ad-interim la domenii, a arătat că în ministerul domeniilor există o atmosferă viciată, de sigur cu privire la alte servicii din minister, căci n'a atins în nimic corpul silvic, și la cererile de adăogiri pretinse de d. deputat I. Poenaru-Bordea a răspuns următoarele:

«*Budgetele noastre, și mai ales budgetele ministerelor celor mari,*

---

1) Guarzi ajutori, primesc 100 lei ca diurnă pe lună, fără a avea leafă prevăzută în budget, care să dea drept la pensie pentru anii serviți; iar guarzii generali sunt plătiți cu 200—250 lei leafă pe lună, la cari a voit să se refere d. deputat I. Poenaru-Bordea, și cari în adevăr, stagnează prea mulți ani în acest grad.

«carĭ aŭ maĭ mulțĭ impiegațĭ și coprind și sume maĭ marĭ, aceste «budgete sunt indestul de greŭ și de făcut și de controlat, pentru că «trebue cine-va să cunoască toate amănuntele serviciilor, pentru ca să «le reformeze. Aci tendința e tot-d'a-una de a spori, și de a spori «fără a examina: sporești o sumă colo, o altă sumă mică dincolo, «maĭ creeză vre-un impiegat, maĭ ales superior, se maĭ adaogă la «leafă, și cu modul acesta budgetele ajung și cu încetul și pe nesimțite «de se sporesc, fără a putea fi în realitate observate Aceasta a produs «încă un alt efect și vă rog să nu vă supărați cînd vom observa, «că dacă sporirĭ nejustificate pot să fie criticate, cînd vin de la banca «ministerială, opoĭ tot atît de criticabile sunt cînd vin de pe banca «deputaților. (Întreruperĭ).

«Cerințele budgetare ale Statului sunt în tot-d'a-una marĭ. Ser «viciile cer a fi înainte de toate mînuite bine Se poate că impiegații *aŭ dreptate cînd cer spor de retribuțiune și de impiegați. Se «poate că miniștriĭ aŭ dreptate cînd represintă partea sporirei chel- «tuelilor și vin și cer Camerei sporirĭ, însă este cert, că chiar așa «fiind, ministrul trebue să se țină în mare reservă ca să nu ajungă «a cheltui maĭ mult de veniturile sale Iar cînd sporirile ce se cer «sunt prea marĭ, saŭ cînd se presintă un avînt spre cheltuelĭ, atunci «datoria ministrului este să stea pe loc. În tot casul, atunci ministrul «nu trebue să se facă instrumentul impiegaților carĭ împing la sporirĭ. «Îl trebue să vegheze ca sporirile ce se cer să fie justificate.*

«Dacă miniștriĭ meĭg cu sporirile înainte, trebue să fie cine-va «care să stringă bĭcrile pungii și să zică: staĭ, nu maĭ sporiĭ. «Acest cine-va este Adunarea deputaților. Aceasta este atît de adevărat «în cît în Anglia parlamentul nici odată nu sporește cheltuelile, ci «sporirile provin numaĭ de la guvern. Parlamentul cercetează, discută, «aprobă, orĭ desaprobă. În această cercetare constă controlul care se «face. Dacă însă, din amîndouă părțĭ, guvern și parlament, se va îm- «pinge la sporirĭ de cheltuelĭ, cine rămîne ca să împiedice cheltuelile «necumpănite?

* * *

După răspunsul dat de D-l Dim. A. Sturdza, prim-ministru, a maĭ luat cuvîntul d-l deputat I. Mincu, care privitor la serviciul silvic a zis:

«Maĭ înaĭ cuvîntul, încurajat de buna primire cu care d. ministru «respectiv a întîmpinat propunerile d-lui Poenaru Bordea, sperînd că «d-sa va da aceeași ascultare observațiunilor ce voiŭ avea onoare a «vă supune, întru cît ele voĭ părea justificate.

«D-lor. mi-am închipuit în tot-d'a-una, și continuu să-mi închi-«puesc că alcătuirea unui budget, este o operațiune pe atît de dificilă, «pe cît de importantă, din punctul de vedere al resultatelor bune sau «desastroase, la cari el poate duce instituțiunile ce atinge.

«Negreșit că, după cum ne spunea însuși d. ministru al dome-«niilor, o ast-fel de operațiune implică nu numai o muncă încordată, «o minte clară, dar încă și cunoștința perfectă a diferitelor servicii «și a organisării lor în cele mai mici amănunte, pentru a putea coor-«dona și distribui în cleplește sumele necesare pentru bunul lor mers. de «vreme ce, orî cît de mică neglijență, ar putea să aducă desorga-«nizarea unei instituțiuni.

«Și acum, să vedem, d-lor, cum s'a procedat cu alcătuirea acestui budget?

«Eu mă dispensez de a mă pronunța în această privință, de «oare-ce d. raportor este foarte elocuent.

«După ce ne arată un tablou privitor la serviciul silvic de la «Ministerul domeniilor, în care ni se presintă proporțiunea cheltuelilor «față cu venitul acestui serviciu, d-sa constată lucrul următor:

«De multe ori s'a văzut că prin sporirea cheltuelilor cari «se fac la personal, veniturile nu s'au mărit din contra s'au «micșorat în proporție cu cheltuelile; așa, în anul 1897—98 de «și s'au mărit cheltuelile cu 51.241 lei, veniturile au dat scădere «de 561 079 lei, ceea ce face că, pe când cheltuelile au fost în «1896—97 de 29 52 la sută, s'aŭ urcat în 1897—98 la 35,06 la sută».

«Reținem dar, că veniturile nu s'aŭ mărit ci s'au micșorat în «proporție cu cheltuelile.

«Dar d. raportor continuă: Pentru anul 1899—1900 am mai «adăogat un spor de cheltueli de 28 200 lei la personal, în «speranța de a se mai îmbunătăți acest serviciu și a se mări «veniturile din pădurile Statului».

«Va să zică, pe de o parte d. raportor constată că: cu cît se «sporesc cheltuelile personalului, cu atît veniturile scade. pe de «altă parte d-sa spune că anul acesta adaugă *ceva la personal*, ca «să înmulțească veniturile. *Este aci, de sigur*, o contrazicere care «ne dovedește *că nu s'a pus prea multă seriositate la alcătuirea «acestui budget.*

Din cele de mai sus rezultă, că d. deputat I. Mincu are dreptate, când constată că în raportul Comisiunei budgetare există o contrazicere.

Să explicăm aceasta:

Dacă în anul 1897—98, deşi s'aŭ mărit cheltuelile cu 51 241 lei, venitul a scăzut cu 561,079 lei, aceasta nu dovedesce că, faptul sporirii budgetului silvic a provocat dificilul la venitul pădurilor; căci experienţa făcută într'un singur an, nu poate să stabilească o regulă.

Trebue o periodă de cel puţin 5 ani de experienţă şi observaţiuni, pentru ca să se poată stabili ceva în această privinţă.

Ca probă este faptul, că de la 1890—1891, continuŭ s'aŭ mărit anual cheltuelile serviciului silvic; şi cu toate acestea, veniturile respective aŭ crescut în mod simţitor şi proporţional cu sporirile adause în budgete.

Aşa că de unde în 1890, venitul pădurilor era de 3,198,765 lei, în anul 1896—97 ajunge la 4 467 413 lei.

Adevărata cauză a deficitului rezultat în venitul pădurilor în anul 1897—98, nu este deci sporul că s'a adăogat în acel an de 51,241 lei, *ci faptul crizei economice, care a fost în acel an, criză, care a făcut ca mare parte din pădurele statului scoase în vînzare, să remie nevîndute şi să se vîndă în anul următor.* De aci se poate deduce faptul *sporirei în mod aşa de simţitor al venitului pădurilor pe anul 1898—99*, cînd deja pînă la 1 Martie 1899, s'aŭ încasat lei 4,584.765 şi deci s'a întrecut prevederile budgetare cu 384,765 lei.

Iată dar punctul ce trebuia studiat de Comisiunea budgetară, şi care constitue adevăratul motiv al deficitului din anul 1897—98.

Această cauză, a fost şi este criza economică, iar nu sporul făcut la budgetul serviciului silvic.

* * *

După toate discuţiunile şi desvoltările arătate mai sus, budgetul de cheltueli referitor la serviciul silvic, s'a votat de Camera deputaţilor, întocmai prevederilor din proiectul de budget presintat de d. ministru Stolojan.

Credem dar că este necesar a figura budgetul de cheltueli în coloanele acestei reviste şi de aci a lua cunoştinţă despre el camarazii noştri silvicultori; spre acest scop, dăm aci mai jos copie după Stat No. 4, aşa fel cum s'a aprobat şi votat de Cameră.

Nr.	Nr.	NUMIREA FUNCȚIUNILOR	RETRIBUȚIUNI MENSUALE Lei		Diurne		Spese		Anuale	TOTAL		Diferința In plus	
			Lei	B	Lei	B	Lei	B		Lei	B.	Lei	B.
		Personalul silvic											
1	1	Inspector diriginte . . .	700	—	200	—	—	—	10.800	—			
3	3	Inspectori clasa I . . .	700	—	—	—	—	—	25.200	—			
2	2	» » II . . .	600	—	—	—	—	—	14.400	—			
4	4	» » III . . .	500	—	—	—	—	—	24.000	—			
6	6	Sub-inspectori clasa I . .	400	—	—	—	—	—	28.800	—			
8	8	» » II . .	350	—	—	—	—	—	33.600	—			
17	17	» » III . .	300	—	—	—	—	—	61.200	—			
44	44	Guarzi generali clasa I	250	—	—	—	—	—	132.000	—			
62	62	» » » II .	200	—	—	—	—	—	160.800	—			
—	4	» ajutori	—	—	100	—	50	—	7.200	—	—	7.200	—
20	20	Brigadieri clasa I, a 1.000 lei unul pe an . . .	—	—	—	—	—	—	20.000	—			
28	28	Brigadieri clasa II, a 800 lei unul pe an	—	—	—	—	—	—	28.000	—			
68	68	Brigadieri clasa III, a 600 lei unul pe an . . .	—	—	—	—	—	—	40.800	—			
		Spese de transport pentru 7 inspectori de regiune .	—	—	—	—	200	—	16.800	—			
		Idem pentru 24 sub-inspectori de circumscripție .	—	—	—	—	180	—	51.840	—	—	6.480	—
		Idem pentru 99 șefi de ocóle și agenți de plantații	—	—	—	—	90	—	100.920	—			
	*)	Pentru plata pădurarilor și paznicilor de hotare . .	—	—	—	—	—	—	500.000	—			
—	1	Consilier silvic, angajat cu contract	—	—	900	—	—	—	10.800	—	—	10.800	—
		Totalul personalului .	—	—	—	—	—	—	—	1.215.160	—	24.480	—
		Material											
Al.	1	Facerea de studii pentru punerea în exploatare a pădurilor Statului și lucrări culturale și de exploatare în regie . . .	—	—	—	—	—	—	—	50.000	—	15.000	—
»	2	Pentru facerî de pepiniere forestiere și întreținerea lor, însămînțări, plantație și întăriri de munți .	—	—	—	—	—	—	—	50.000	—	10.000	—
		Transport . .								100.000	—	25.000	—

*) In anul 1898—1899, au fost 2524 de păduraș și conținuți.

No. pe anul 1909	No. pe anul 1910	NUMIREA FUNCȚIUNILOR	RETRIBUȚIUNI MENSUALE Lefi Lei	B.	Diurne Lei	B.	Spese Lei	B.	Anuale		TOTAL Lei	B.	Diferința In plus Lei	B.
		Report .	—	—	—	—	—	—	—	—	100.000	—	25.000	—
Al.	3	Cumpărarea și repararea de luntri pentru paza pădurilor din ostroave . .	—	—	—	—	—	—	—	—	500	—		
»	4	Instrumente pentru serviciul silvic, ciocane pentru marcatul arborilor, material de desemn și altele	—	—	—	—	—	—	—	—	1.000	—		
»	5	Chirii de localuri pentru regiunile silvice, mobilier, luminat, încălzit și spese de cancelarie . .	—	—	—	—	—	—	—	—	14.520	—	1.520	—
»	6	Facere de tăbliță pentru oprirea vînatului . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	200	—	200	—
»	7	Pentru înființarea a două uscătorii de semințe forestiere	—	—	—	—	—	—	—	—	2.000	—	2.000	—
		Totalul materialului									118.220	—	28.720	—

Total general : 1 391.380 lei.

* * *

Dacă silvicultorii Statului ar fi ocupați să facă numai silvicultura, adică să exploateze conform științei, marele domeniu forestier, proprietatea Statului, în suprafață de peste 800.000 hectare, — afirmările comisiunei budgetare că «*veniturile pădurilor Statului nu sunt tocmai mari în raport cu cheltuelile personalului*», ar fi juste, și aceasta ar însemna un fel de avertisment pentru corpul silvic, ca să fie atent și deci să caute ori să se justifice din ce causă provine această nepotrivire între cheltueli și venituri, ori să se pună pe lucru.

Dar când este știut, că silvicultorii numai silvicultură nu fac, *ci fac de toate*, după cum li se poruncește de diversele service ale Ministerului, credem că afirmarea de mai sus nu este nici de cum întemeiată.

Persoanele cari au presintat comisiunei budgetare cifrele de veniturile pădurilor Statului, n'au dat o situațiune exactă, căci n'au ușs în cunoștință comisiunea budgetară despre cei 15 șefi de ocoale

din Dobrogea, carĭ căuta în regie terenurile Statului, conform jurnalului Consiliului de Miniștri No. 3 din 13 Februarie 1890, pentru administrarea veniturilor Statului din Dobrogea, care decide :

Art. 1. *Toată averea Statului din Dobrogea, compusă din: pămînturĭ, ecarete, pădurĭ, carierĭ de piatră, stuhărĭ, vĭĭ și altele, se va administra cu începere de la 1 Martie 1890, în regie de către agenții specialĭ ai Ministerului domeniilor.*

Drept aceea, pămînturile Statului rămase după parcelare, se vor grupa după importanța lor culturală, ca să formeze 18 ocoale (în present 15 ocoale).

În capul fie-cărui ocol va fi un agent, care va fi și agent silvic și agent domenial (silvicultor).

Etc., etc., etc.

Printr'o muncă fără preget, pentru căutarea terenurilor Statului din Dobrogea, a personalului silvic dobrogean, compus din 15 șefĭ de ocoale (silvicultorĭ), 25 brigadierĭ, 181 pădurarĭ, sub-controlul a doŭ sub-inspectorĭ și a unuĭ inspector șeful inspecțieĭ, formînd cu toții inspecția III silvică, s'a realisat veniturile de mai jos, adică : [1])

	Lei	B.		Lei	B.		Lei	B.
În anul 1892—93 .	923,214	88	carĭ sume adunate .	4,407 338	75		5,330,553	63
» 1893—94 .	1,110,096	44	cu veniturile pădurilor Statului, ...	4,661,860	63		5.771,957	07
» 1894 - 95 .	743,564	04	obținute prin': esploatarea pădurilor . .	3,505,622	64		4,249,186	68
» 1895—96 .	706,649	06	prin antrepriză . . .	3,463,459	03		4,170,108	09
» 1896—97 .	722,151	84	prin desfacerea lemnelor uscate din picioare și după jos și a locurilor goale din perimetrul pădurilor, avem	4,467.413	41		5,189,565	25
» 1897 - 98 .	675 056	09		3,906,334	29		4 581,390	38

Iată dar, *cifrele totale* ce trebuiaŭ presintate onor. comisiuneĭ budgetare, spre a le demonstra, că sylvicultoriĭ Statului muncesc în tăcere și departe de sgomotul orașelor, cifre suficiente, comparativ cu numĕrul restrins al silvicultorilor și cu slabele mijloace ce Ministerul le pune la dispositie.

Despre veniturile Statului din Dobrogea, arătate mai sus, secția silvică din Ministerul domeniilor, n'are altă cunoștință de cît că, în personalul de plată al serviciului silvic, figurează și silvicultoriĭ, brigadieriĭ, pădurariĭ, risipiții prin Dobrogea.

De unde provine aceasta ? toți o știm. Căci ast-fel fiind orga-

1) Cifrele sunt culese din registrele de comptabilitate ale Ministeruluĭ domeniilor, prin bine-voitorul concurs al d-luĭ Bobiș, șeful biuroului încasărei veniturilor.

nisaţi, — nu ştim ce lucrăm şi nu ştim ce facem noi între noi ; saŭ cu un cuvînt asistăm le peirea noastră, în lipsa unei organisări inteligente şi a unei statistici care să pună în relief activitatea desvoltată de silvicultori, pe unitatea de măsură : ocoale şi inspecţiuni.

Profitînd de această stare de lucruri, cele-l'alte servicii de natură numai biurocratică, ca serviciul administrativ din Ministerul domenielor, a pus mîna pe personalul silvic dobrogean, cu care se găseşte în legătură de corespondenţă prin intermediul inspecţiei III silvică, storcindu-i toată puterea fisică şi intelectuală. Şi în schimbul sumei de lei 38.220, [1]) ce contribue anual, din fondul prevăzut în budgetul pentru căutarea moşiilor în regie, îşi încarcă veniturile sale cu veniturile din Dobrogea, — sub motiv că acele venituri sunt domeniale şi deci trebue să fie făcute şi administrate prin acea secţie, care se ocupă în special cu tot ce e domenial ca : arendarea moşiilor propriŭ zise ale Statului.

Aşt-fel stînd lucrurile, serviciul silvic plăteşte anual din budgetul său suma de lei 136800, adică *lei una sută trei zeci şi şase mii opt sute*, pentru personalul silvic Dobrogean, şi în loc ca aceşti agenţi să facă serviciu pentru care sunt plătiţi şi instruiţi în mod special, din contră fac serviciul secţiei administrative care zice: *graţie activităţii ce desvoltăm, veniturile domeniale sunt destul de frumoase şi aceasta bine înţeles, fără nici o cheltuială de personal în exterior.*

Uită însă secţia administrativă că acele venituri, pe care le consideră ca venituri domeniale, sînt obţinute numai graţie agenţilor silvici de cari se servesc, şi că drept ar fi ca ele să fie considerate tot ca venituri ale secţiei silvice şi deci adăogate la venitul pădurilor

In acest cas s'ar vedea, că afirmaţiunea onor. comisiunei budgetare este nedreaptă şi deci în desavantagiul serviciului silvic.

Caveant consules ! pentru acei ce doriţi binele personalului silvic şi deci al pădurilor Statului.

Încă un curent ca acela din 1896, pentru desorganizarea serviciului silvic, şi atuncea cu toţii vomcă dea în abis, de care încă nu suntem departe.

Este timpul ca odată cu hîrtia şi cerneala ce consumăm cu toţii, să ne încordăm puterile pentru întocmirea unei situaţiuni, prin care să se poată pune în evidenţă activitatea ce se desfăşoară de personalul silvic, şi aşt-fel să putem presinta guvernelor şi publicului

1) Pentru plata isprăvnicilor domeniali, ajutori ai şefilor de ocoale şi pentru diurna domenială de lei 50, ce acordă fie-cărui şef de ocol, peste leafa primită de la serviciul silvic.

care se interesează de soarta pădurilor Statului, nu voluminoase dosare carî trebuesc mișcate din loc cu roaba, ci *cifre* și *iarăși cifre bine ordonate*, prin care să se poată judeca și de cel mai profan, dacă silvicultorii corespund tuturor așteptărilor.

De și ar fi locul ca să arăt, că silvicultorii se mai ocupă cu diverse alte lucrări streine serviciului silvic, ordonate de serviciele Ministerului, carî lucrări le consumă timpul și munca în detrimentul pădurilor ; totuși să le lăsăm la o parte, căci spre a putea argumenta aceasta, trebuesc cifre, pe care din nenorocire, nu le putem culege deocamdată.

De aceea trebue să ne mulțumim în prezent cu cifrele ce avem la dispoziție și să luăm de exemplu anul financiar 1897—98, încheiat definitiv, în care s'a încasat ca venituri :

a) 3.906,334 l. prin exploatarea pădurilor statului din întreaga țară
b) 675,056 » prin căutarea terenurilor Statului din Dobrogea.

Total 4.581 390 » care sumă împărțită printre cei 152 silvicultori, cît exista în serviciul silvic al Statului, revine **30141 lei venit brut pentru fie-care silvicultor.**

Apoi împărțind cheltuelile personalului silvic, carî în anul 1897/98 au fost de 1,263,647 lei, **(în care sumă intră și lefurile celor 123 brigadieri și 2500 pădurari)**, prin 152 silvicultori, revine că Statul cheltuește cu fie-care silvicultor suma de 8313 lei.

Și din venitul brut de 30,141 lei, obținut de silvicultor.

Scăzînd . . . . . 8.313 » cît cheltuește Statul cu fie-care silvicultor, plus brigadierii și pădurarii arătați mai sus.

Rămîne . . . . . 21,828 » venit *net*, ce se varsă în Casa Statului, numai prin munca unui silvicultor cu concursul celor 123 brigadieri și 2500 pădurari ale căror lefuri de 592,000 lei, sunt înglobate la lefurile și spesele de transport ale silvicultorilor.

Iată dar cum trebuesc priviți silvicultorii atît de guvern cît și de particulari.

* * *

Am făcut aceste calcule, servindu-mă cu cifrele resultate din veniturile propriu zise ale pădurilor Statului din întreaga țară și ale terenurilor Statului din Dobrogea.

Cînd însă ar fi să se vază justa situațiune a avantajelor și influențel ce au silvicultorii Statului, asupra veniturilor Ministerului

de domenii, ar trebui ca la cifrele de mai sus, să se adaoge şi veniturile provenite din:

a) Căutarea în regie a moşiilor statului din ţară, (afară de Dobrogea);

b) Căutarea în regie a terenurilor de plantaţie comunală din Dobrogea, unde pînă în prezent există un fond de 800,414 lei la Casa de depuneri, în vederea plantărei acelor terenuri (bine înţeles afară de banii cheltuiţi pentru plantarea acelor terenuri);

c) Exploatarea carierilor din ţară;

d) Arendarea bunurilor mici ale statului;

e) Rescumpărarea embaticurilor;

f) Taxele ce se încasează de stat pentru amenagearea pădurilor particulare supuse regimului silvic: ale judeţelor, comunelor şi stabilimentelor publice;

g) Vînzările de veci ale bunurilor mici, pentru cari, lucrările se fac tot de silvicultori;

h) Lucrările de parcelare şi aplicarea lor la moşiile Statului vîndute în loturi la ţărani;

i) Constatarea pătrimei de la moşiele arendate.

Aceste cifre însă, după cum am zis mai jos, neputînd să le culeg pînă acuma, voiu căuta a mi le procura, şi atunci voiu face situaţiunea reală a veniturilor Ministerului de domenii, faţă cu activitatea şi mijloacele de lucru ale silvicultorilor Statului.

Din acea situaţiune va resulta, că **silvicultorii sunt întrebuinţaţi mai mult pentru lucrările administrative ale Ministerului domenielor, de cît pentru cultura pădurilor Statului**; căci după cum aŭ arătat în memoriile lor distinşii forestieri francezi: *Bouquet de la Grye*, *Broilliard şi Hüffel*, aduşi în ţară de guvernul nostru, munţii şi dealurile ţărei noastre sunt acoperiţi cu întinse păduri de fagi, din cari astă-zi nu se extrage de Stat, *absolut nici un venit*, **din causa lipsei de sosele forestiere şi de personal silvic**, dar din cari, **în condiţiuni normale, cînd silvicultorii Statului ar fi lăsaţi să facă numai silvicultură şi li s'ar da mijloacele necesare cerute de exploatare şi regenerarea pădurilor, din ele atuncea s'ar putea extrage adevărate bogăţii; şi nu 4.500,000 ar fi venitul pădurilor Statului, ci el s'ar ridica la cifra de 12—15 milioane lei.**

In asemenea condiţiuni, am avea şi păduri regenerate şi venituri frumoase şi constante.

Şi numai atuncea li s'ar putea cere socoteală silvicultorilor, de venitul pădurilor.

Astă-zi însă, *cînd silvicultorii statului fac de toate, iar de silvicultură se ocupă în a doua linie*, este o nedreptate ce li se face, cînd li se cere socoteală numai de venitul pădurilor, și niminea nu vrea să vază și să crează că aproape întregul venit al Ministerului de domenii, se încasează la Stat, numai grație muncei acestor silvicultori, plătiți ca cei din urmă funcționari rutinari.

B. N. Pretorianu.
Sub-inspector silvic.

INFORMAȚIUNI

D. Ion Kalinderu, președintele societățeĭ noastre, a plecat pentru inspectarea Domeniilor Coroaneĭ din județul Prahova.

* * *

Legislațiunea corecțiuneĭ torenților în Austria, depusă Ministerului domeniilor de d. guard general silvic B. D. Neagoe (fost însărcinat de acest Minister cu studiul torenților în Austria), a apărut în întregime și în broșură separată pe prețul de 2 leĭ, aflîndu-se depusă spre vînzare la librăriile: Socec, Leon Alcalay și Stork & Müller din București.

Această lucrare de o importanță deosebită, care conține și legea pentru încurajiarea agriculturei prin construcțiuni hidraulice (irigațiuni și drenage), nu a mai putut fi publicată în *Revista Pădurilor*, din causa abondenței de materie.

* * *

Absolvenții școalelor de agricultură din țară și din streinătate, au pus bazele înființăreĭ uneĭ societăți agricole, cu scopuri salutare pentru binele acesteĭ ramuri de avuție națională.

Dorim din inimă, prosperitate acesteĭ societăți.

* * *

Am primit o broșură a d-luĭ inginer silvic D. R. Rusescu, fost sub-inspector silvic și șef al ocoluluĭ Comana. In această lucrare d-sa, dînd o descriere a exploatăreĭ în regie a pădureĭ Comana, se vede niște resultate destul de frumoase, atît din punctul de vedere cultural cît și financiar.

Faţă cu nişte asemenea resultate, obţinute prin concursul personalului ocolului arătat în broşură, fără nici un adaos după cum urma să fie conform regulamentului decretat pentru ast-fel de exploatări în regie, şi în lipsă de alte dări de seamă contrarii, ne mirăm de lovitura ce a primit acest vechiŭ şi distins silvicultor, care termină broşura cu aceste cuvinte: «*Cer ca un act de tealitate, din partea Ministerului de domenii, ca să fiu trimis în judecată spre a-mĭ lua pedeapsa prevăzută de lege, dacă falş am comis, saŭ în «cas contrariŭ, să pot dovedi că s'a comis o eroare*».

* * *

Se svoneşte că de la 1 Aprilie urmează a se face numeroase permutări.

Ar fi de dorit ca aceste deplasări să fi fost anunciate la timp pentru a nu fi loviţi materialiceşte agenţi, cari nu pot concedia locuinţele deja închiriate pentru anul următor.

S'a constatat pînă la evidenţă, mai ales pentru serviciul silvic, că permutările sunt prejudiciabile pentru venitul pădurilor şi pentru bunul mers al lucrărilor.

* * *

Din fondurile personale ale unor camarazi anonimi, ce doresc ridicarea serviciului silvic, s'a imprimat broşura No. 1, coprinzînd date şi articole estrase din *Revista Pădurilor*, prin cari de sigur se va stinge scopul sus citat.

O parte din aceste broşuri şi din cele ce vor mai apărea în viitor, se vor depune societăţii spre a fi vîndute în folosul ei; iar restul se va împărţi gratuit la persoane cari se va crede că văzîndu-le şi citindu-le, să poată da ajutorul pentru realisarea scopului dorit.

* * *

Ministerul Domenilor a luat dispositiune ca funcţionarii cari au împlinit vîrsta de 54 ani, să se retragă la pensie, rămînînd ca Ministeriul se aprecieze şi să decidă în urmă, cari dintr'înşii mai sunt folositori serviciului.

* * *

In anul acesta vor avea loc la societatea noastră două conferinţe:

La *20 Martie*, d. *Marin Petrescu*, va desvolta câte-va *Critici asupra exploatărei pădurilor*.

La *27 Martie*, d. *Mihail Tănăsescu* va vorbi despre *Păşunatul în păduri*.

Conferinţele se vor ţine în zilele indicate, la orele 8½ seara, la sediul societăţii—de la Ad-ţia Domeniului Coroanei str. Ştirbei-Vodă No. 3.

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, strada Dómnei 20.—Bucureşti.

OPERE PUBLICATE de d-nu ION KALINDERU

Despre ne-retroactivitatea legilor 1 Vol. in 8°.

Essai sur les sources du Droit Romain, 1 Vol. in 8°.

Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de comerciu german, broș. in 8°.

De la competence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat etranger peut posséder en Prusse, broș. in 8°.

Memoriu asupra transferărei seaunului societăței Acționarilor căilor ferate din Berlin la București, broș in 8°

Droit Prétorien et Reponses des Prudents, 1 Vol. in 8°.

Consiliul Impăraților la Roma și la Constantinopole, 1 Vol. in 8°.

Etude sur le regime municipal Romain. broș in 8°

Studiu asupra legei celor XII Tabule broș. in 8°.

Notice juridique sur un Testament, broș. in 8°.

Viața municipală la Pompei, 1 Vol. in 8°.

Observațiuni in procesul cu moștenitorii I. Otteteleșanu. broș in 8°.

Doi antagoniști Romani, broș. in 4°.

Viligiatura și reședințile de vară la Romani, broș. in 8°.

Patrie, Education et Travail.

August și Literații.

DIN PUBLICATIILE „Administrațiunei Domeniului Coroanei" pentru „Biblioteca Populară"

CARTCELE

1. Moștenirea tronului României cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al României, moștenitorul presumptiv al coroanei
2. Notițe asupra vermilor de mătasă (creșterea și bolele lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin ingrijirea d-lui *Ion Kalinderu*.
3. Circulară pentru înființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei Confecționarea pălăriilor de paie, cu mina liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*
5. Raport asupra escursiunei silvice in Bucovina, de *Florian Davidescu*
6. Cultura Albinelor de *Marin Petrescu*.
7. Noțiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Păsăreanu*
8. Rolul învățătorului in formațiunea generațiunilor noi — Discurs de *Ion Kalinderu*.
9. Noțiuni de Economia vitelor, Part I de *V. S. Brezeanu*
10. Noțiuni de Economia Vitelor, Part. II, de *V. S. Brezeanu*.
11. Noțiuni de Economia vitelor, P. I. de *V. S. Brezeanu*, 1897.
12. Noțiuni de Economia vitelor, P. II, de *V. S. Brezeanu*, 1898.
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim. G. Ionescu*, 1899.

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMANA

STUDII

Lei B.

Antonescu Remuș P. S. — Studiĭ asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . 5.—
» Notițe economice asupra tăĭerei pădurilor din țară . . . . . 3.—
» Pădurile de munte și cimpie. 1875 . . . . . 2.—
» Cercetarea cauzelor și remediului inundațiunilor și depunerilor din basinul Prahovei, 1887 . . . . . 8.—
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urșugoana-Mușita . . . 8.—
Antonescu-Petre. — Tratamentul de grădinărit și aplicațiunea sa in România . . . . . 2.—
Chivulescu T. — Catechismul silviculturului, 1886 . . . . . 2.—
» Costiuni de pădurĭ, 1890 . . . . . 4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893. 3.—
» Amenajamentul pădurei Morunglav (in colaborație cu B. Pisone și J. Gold) . . . . . 3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre 1.50
Gheorghiŭ C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor casei sf. Spiridon din Iași.—.—
Isopescu C. — Dendrometria, tradusă dupe *Cavaler A. de Guttenberg.* —.—
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnoase. 3.—
Nadejde N. C. — Memoriu asupra restaurărei și conservărei terenurilor din munți cu 11 planșe . . . . . —.—
Obogeanu Em. — Divizinnea suprafețelor plane prin o paralelă la o direcțiă dată.—.—
» Destecerea materialului lemnos din pădurile statului . —.—
Petrescu Marin. — Studiŭ asupra celor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea . . . . . —.—
Radian S. P. — Invățămintul agriculturei și silviculturei . . . 1.—
B. D. Neagoe. — Tabele de prețuri arangiate dupe *Schmidt E.* . . . —.50
Stamat an Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier . . . 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor in România, 1884 . . 1.50
Tănăsescu M. A. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dimbovița . —.—
» Studiu asupra administrațiunul, exploatărĭ și amenajărĭ pădurilor statului austriac . . . . . —.—
Țințăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor in regie de la Rădești și Sesca-Opițani . . . . . —.—

CONFERINȚE

Antonescu-Remuș P. S. — Comparație intre pădurile țărei noastre și cele din Ungaria . . . . . 1.—
Antonescu P. — Studiŭ comparativ asupra pădurilor din Austria 1896. 1.—
Cordea C. V. — Presentul, 1889 . . . . . —.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară. . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Lucrărĭ de intreținere și de ameliorație ale pădurilor 2.—
Lazurianu Al. — Semanarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei . . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Statescu G. — Istoria vinătoarei și măsurilor de aplicat in România in privința vinatului, 1889 . . . . . —.—
» Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . —.—
Tănăsescu M. A. — Despre regimul silvic și aplicarea lui . . . . . —.—
» Paralel din punctul de vedere silvic intre Austria și România:—.—
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893 . . . . . —.—
D. I. Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893 . . . . . —.—

Tip GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Domnei 20 (Bis Kalinderul. Bucuresci

ANUL XIII APRILIE 1899

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢEI „PROGRESUL SILVIC“

FONDATA IN 1886

APARE O DATĂ PE LUNĂ

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACŢIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. S. ANTONESCU-REMUŞ, A. R EUSTAŢIU. I. P. CHIHAIA, M TANASESCU

SUB PREZIDENŢA D lui I. KALINDERU

Cu concursul d-lor Papinian D. Antonescu P., Rusescu D. şi Marenzeller O.

PREŢUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societăţei şi studenţi.

12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREŢUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei ½ pag. şi 3 lei ¼ pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere se face o reducere de 25% în 10 numere reducerea este de 40% şi pentru tot anul reducerea este de 50%.

Ori-ce corespondenţe privitore la Societate şi Revistă cum şi trimiterea cotizaţiunilor şi abonamentelor, se vor adresa str. Ştirbei-Vodă No. 8, Bucureşti.

BUCUREŞTI

TIPOGRAFIA GUTENBERG. JOSEPH GÖBL

20, — STRADA DÓMNEI, — 20

(Biserica Kalinderu)

1899

SUMARUL

Pădurile şi clima (urmare şi fine) de . . . . . ST. G. GANE
Exploatarea în regie a pădurilor Statului din centrul Comana, de . . . . . D. R. RUSESCU
Voiagiul unui stagiar silvic la Viena (urmare şi fine) de VIRGILIU STOICESCU
Informaţiuni . . . . . .

Acei din Domnii abonaţi, cărora le lipsesc mai multe numere spre a'şi completa colecţiunile *«Revistei Pădurilor»* pot obţine aceste numere sau colecţiuni complecte broşate, adresindu-se comitetului central de administraţie, în următoarele condiţiuni:

1) Un număr din primii 10 ani se poate procura pe preţul de bani 50, iar un volum complect broşat pe preţul de lei 6 afară de anii 1889, 1890 şi 1893.

2) Un număr complect broşat pe 1897 se poate procura pe preţul de lei 10.

3) Se poate face schimb, adică cei ce voesc a'şi completa o colecţiune din un an, să ceară broşurile ce'i lipsesc, cari se vor trimite — dacă Societatea le va avea — în schimbul unui număr egal de broşuri din alt an;

4) Societatea cumpără or-cite numere din lunile Octomvrie, Noemvrie, Decemvrie 1889, Ianuarie, Februarie 1890 şi Iunie 1893, pentru **cari trebue a se face oferte.**

Domnii autori, cari trimit articole pentru publicare, sînt rugaţi a le scrie cît se poate mai citibil şi numai pe o pagină a foiei.

Comitetul de redacţiune aprobă sau refuză publicarea diferitelor articole, luînd şi avizul comitetului de administraţie, potrivit art. 35 şi 6 din Statute. Autorii sînt răspunzători de ideile ce emit.

* * *

D-nii autori de publicaţiuni forestiere româneşti, fie studii, fie conferinţe etc., sînt rugaţi a comunica Redacţiei titlul şi preţul acelor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei.

PĂDURILE ŞI CLIMA

(Urmare şi fine)

Se ascultam acuma părerea autorilor despre acţiunea pădurilor şi asupra altor factori ai climei.

In această privinţă Schwappach, la pag. 51, după ce ne citează că Schubert, Buhler, Ney, etc., declară că methodele observărilor meteorologice practicate pînă acuma în păduri, simt nevoe *de reforme radicale*, se exprimă în modul următor:

«*O părere foarte răspîndită înainte, pretinde că pădurea «ar avea înrîurire însemnată asupra ploilor, adică în privire că ar cădea mai des şi mai abundente.*

Autorii, mai noi, care împărtăşesc această părere sînt Weber [1]) şi Studinski «studiile despre hyotografia Boemiei».

«Insă cercetări exacte, continue Schwappach, au arătat «că dacă aceasta are loc, nu are loc decît în măsură foarte «mică. Quantitatea ploilor în o regiune mai însemnată, de«pinde de alte influenţe, mult mai puternice, decît acea a «pădurei.

«In adevăr (pag. 52) observaţiile despre *frequenţa ploilor «în o parte împădurită dau cifre mai mari, decît cifrele «obţinute pe cîmp liber la distanţa suficientă de pădure,* «aceasta din causa următoare:

«*Pădurea produce un efect mecanic, prin faptul că «prin acoperişul format de vîrfurile copacilor, slăbeşte «puterea vînturilor şi face ca curenţii atmosferici în trecerea «lor, să depue o ploae ca prin sită, respectiv mici cristale «de ghiaţă.*

«*Impădurirea bărăganelor din Luneburg, Germania de «Nord, a fost motivată de aceste efecte mecanice.*

«Afară de acest efect pur mecanic, *mai ocazionează «pădurea şi o directă sporire de ploi, prin faptul că pă«tura de aer care se află între şi imediat de asupra coroanei «copacilor, în timpul vegetaţiunei din causa transpiraţiei, «e foarte imbibată de umezeală şi că prin urmare la ră«ceală, poate să se producă o condensare mai degrabă, «decît în păturile aerului vecinătăţii».*

In acelaş sens se exprimă v. Schönbey pag. 307:

«*Aceasta nu exclude faptul că pădurea poate provoca «o sporire de ploi locale*» şi mai la vale:

«*.....In sfera climei continentale, care se distinge prin «temperaturi extreme şi uscăciunea predominantă a aerului,*

1) Vezi Lorey, vol. I pag. 46.

«importanța unei împăduriri corespunzătoare *vine în prima linie, din punctul de vedere al influenței climaterice*».

Vorbind despre grindină Schwappach (la pag. 53), ne citează pe cei mai noi autori și anume pe Bühler, Heck și Phinandon care susțin că nu ar fi raport între păduri și frequentele grindinei. Heck vorbind însă despre acțiunea pădurilor zice: *pădurea influențează în mod favorabil asupra echilibrului electricității a norilor, care se află jos de tot.* Sarazin, însă din contră, din observațiile făcute în nordul Germaniei, susține că, *acolo*, **fără discuție**, *pădurile ar avea o acțiune protegiuitoare!*

* * *

Întreb acum pe d-l Hepites:

1. *Cînd pădurile unei regiuni, au regulat cursul unor torenți capricioși și periodici, nu au făcut ele alt serviciu, decît acela de regulator mecanic? nu au întrebuințat* de loc *la o favorabilă schimbare a climei, pe parcursul acelor riuri?*

2. *Cînd prin împăduriri, după împrejurările geognostice de la noi, — s'a dat iarăși naștere isvoarelor secate sau chiar ființă la altele noi, natura din acea regiune nu va fi suferit ea nici o schimbare, cît de mică în privința climei?*

3. *Cînd prin împăduriri întinse, am apărat recoltele cîmpiilor Munteniei de arșițele vînturilor, sau cîmpiile Moldovei de crivăț și de vînturile a tot uscătoare, împrăștiind din umezeala pădurilor* și ceva *pe cîmpiile vecine, nu am pus nici o pedică unuia din factorii care compun clima?*

Dacă deci prin pădure, nu aș obține absolut nici un alt resultat, decît acela, d'a fi alinat urgia vînturilor și d'a fi favorisat aventul vegetației, sau deșteptarea ei în regiuni pustii, prin aceste simple două resultate, încă am probat pe deplin că, **pădurile au acțiune asupra unora din factorii climei, — am probat că omul poate exercita asupra climei!** bine înțeles, în sens relativ, iar nu universal sau întins asupra unui continent sau țări întregi.

De acea cred că *thesa* d-lui Hepites cum că: **pădurile nu au absolut nici o acțiune asupra nici unuia din factorii climei** *e greșită* și *e greșită din punctul de vedere al celei-l'alte științe, al economiei politice,* care a probat susținerile sale și care așteaptă și ea la rîndul ei, contra dovadă!

Cred însă că nu această thesă, a preocupat mai ales pe d-l Hepites, căci de altmintrelea nu s'ar fi mulțumit de a diserta pe scurt asupra ei și a se întinde cu totul pe larg asupra unui alt punct, anume asupra chestiunei de a se ști *de au pădurile putere atrăgătoare asupra norilor sau nu.*

Această afirmaţie a d-lui Chihaia, nu i-a plăcut d-lui Hepites şi nu i-a plăcut mai ales, fiind că s'a făcut apel la D-sa «*ca meteorolog*», rugîndu-l să o mărturisească în binele ştiinţei comune.

Atunci d-l Hepites s'a ridicat şi cu tot talentul care-l caracterisează şi cu *toate puterile de care dispune ştiinţa pe care o posedă profund*, ne-a dovedit că «*meteorologia nu ştie*» şi că ast-fel nimenĭ nu are voe se afirme.

M'aş supune cu totul dorinţei d lui Hepites de a nega orĭ-ce influenţă climaterică a pădurilor dacă aş fi convins, că d-l Chihaia, a înţeles prin articolul sĕu, că prin împăduriri în ţara noastră, vom echilibra în mod absolut şi general desvoltările şi căderile nourilor, — dacă d-l Chihaia ar fi înţeles prin împăduriri, că schimbă starea generală a climeĭ întregeĭ ţărĭ.

Fiind însă că ştiu şi o ştie şi d-l Hepites, că d-l Chihaia cunoaşte mai bine ca mine că factorii care joacă rolul preponderant asupra schimbăreĭ climeĭ uneĭ ţărĭ întregĭ, sunt cu totul alţii, mai complecşi şi mai puternicĭ decît modestul rol pe care-l joacă pădurile în întreaga natură, — m'am mirat de ce a pus d-l Hepites atîta energie, în a vroi să dovedească şi să generalisezo o părere care, ast-fel representată de un om de talia d-sale, prejudiciază chestiuneĭ momentan mult mai importantă, vitală poate, sporirea pădurilor în Romînia.

Am luat cu vie plăcere notă de declaraţia d-lui Hepites (pag. 45), că *e dispus a crede, că în apropierĭ de păduri, trebue să plouă mai mult.*

Nu mai puţin însă trebue să iau notă şi de părerea lui Mayer[2]), care zice, că în zonele moderate, pădurile pentru existenţa lor, au nevoe de 50 mm. ploĭ şi 50% umezeală relativă mai mult în timpul vegetaţieĭ lor, — şi de a lui Schwappach, pag. 49, care zice: «Nu se poate vorbi *de o «acţiune a pădureĭ (asupra climeĭ)* decît acolo, unde, exis-«tenţa pădureĭ e posibilă din causa celor-l'alţi factori clima-«tericĭ, mai ales prin împărţeala şi quantitatea cădereĭ ploilor», şi nu poate fi tăgăduit că Romînia nu întruneşte aceste calităţi, pe care d-l Chihaia numaĭ cît doreşte ale desvolta!

Ţinînd seamă de aceste părerĭ şi de cele-l'alte, citate mai sus, termin prin a ruga, în binele ţinteĭ comune, pe d-l Hepites ca cu autoritatea ştiinţeĭ sale şi alăturea cu corpul silvic să declare: «*Da! pădurile au acţiuni determinate «asupra unora din factorii climeĭ, iar asupra ploilor nu «o are decît în mod relativ şi cu totul local!*»

Botoşani în 28 Februarie 1899. **St. G. Gane.**

2) Die Waldungen von Nordamerika, pag. 4.

EXPLOATAREA IN REGIE A PADURILOR STATULUI
DIN
CENTRUL COMANA

După cum am anunțat prin această revistă pe luna Martie a. c., d-nul D. R. Rusescu, inginer silvic, fost șef al ocolului silvic Comana, a scos o broșură intitulată:

Exploatarea în regie a pădurilor Statului din Centrul Comana, urmată de anchetele îndreptate în contra acestor exploatări, împărțită în două părți:

In partea I, tratează despre exploatarea în regie a pădurilor Statului de la Comana, desvoltînd cu multă competință cestiunile referitoare la: descrierea sumară a pădurilor și exploatarea lor; desfacerea materialului și resultatul exploatărilor în regie.

In partea II, se coprinde fapte la anchetarea exploatărilor, atît pe cale judiciară cît și administrativă.

De și conținutul broșurei este destul de interesant, atît din punctul de vedere curat pădurăresc cît și din punctul de vedere al procedeului urmat în facerea anchetei și ar fi loc ca acel conținut să fie reprodus în coloanele acestei reviste, spre a lua cunoștință de el «camarazii noștri silvicultori», totuși vom reproduce din broșură numai partea tecnică silvică, adică ceea-ce se referă la exploatarea pădurilor în regie.

Iar spre a se putea, onor. cititori, introduce mai bine în materie, credem nemerit a reproduce prefața cu introducerea ei, ce însoțește broșura.

Redacțiunea.

* * *

PREFAȚA

Intr'o stare de lucruri regulată, nici un motiv nu ne-ar fi putut îndreptăți a da publicității presentul memoriu; Serviciul silvic al Statului, prin dări de seamă lunare, anuale sau finale, inserate în «Buletinul Ministerului Domeniilor», ar fi căutat a pune publicul specialist sau interesat, în măsură de a putea aprecia resultatele unei operațiuni atît de importante cum era «Exploatarea în regie a pădurilor din Centrul Comana» și totul ar fi fost ast-fel pe deplin lămurit.

Cum însă în actuala lui stare, serviciul silvic al Statului, lipsit de o lege organisătoare, este departe de a presenta autoritatea unui serviciu capabil de a'şi putea apăra membrii săi, de calomniile ce s'ar putea debita contra lor, şi cum acest serviciu, prin faptul nepublicărei nici unei singure notiţe măcar, arătătoare de mersul exploatărilor de la Comana, lasă cîmp liber ori şi cărei fel de apreciare rău voitoare, mă văd obligat a îndeplini eu însu-mi această regretabilă lacună, dînd publicităţei complectul resultat al acestor exploatări; acest resultat pus ast-fel în cunoştinţa tutulora, va modera cred, zelul acelora care, profitînd de necunoaşterea lui, căutaŭ a-l exploata.

* * *

INTRODUCŢIE

Din causa poleiului întîmplat în iarna anului 1893—94, pădurile de cîmp ale Statului aŭ avut de suferit enorme stricăciuni. In special pădurile ocolului silvic Comana, din judeţul Vlaşca, slăbite şi degradate prin continuele incendiuri şi abusuri de păşunat, au fost mai mult încercate: la fie-care pas se întîlneaŭ arbori resturnaţi şi rupţi de la mijloc şi trunchiuri cioampe, cu vîrfurile şi crăcile lor principale rupte.

Pentru realisarea materialului deteriorat ast-fel de poleiu, de pe întreaga suprafaţă a pădurilor de la Comana (11500 hectare) s'a cerut, de către inspecţia silvică respectivă [1]), în Mai 1894, un credit extraordinar, care a şi fost acordat de către minister [2]).

In luna Mai 1895, în urma inspecţiunei ce d. P. P. Carp, ministru al domeniilor, a bine-voit a face pădurilor de la Comana, şi a dorinţei exprimate de d-sa de a se aplica pădurilor amenajate din acest centru, îngrijiri deosebite, care să permită transformarea acestor vaste păduri degradate, în nişte masive de viitor, căroia să li se poată aplica, cu succes, regimul codrului şi acest desiderat neputîndu-se realisa cu siguranţă de cît numai prin o exploatare în regie a acestor masive, d-nii inspector silvic C. Al. Orescu şi consilier Iohan Pitschak, aŭ supus Ministerului un memoriŭ [3]), prin care cereau înfiinţarea unui centru de exploatare în regie, pentru pădurile amenajeate ale ocolului silvic Comana.

1) Raportul No. 53 din 11 Mai 1894, al inspecţiei IV a silvică.

2) Ordinul No. 36986 din 28 Mai 1894 al Ministerului domeniilor.

3) Raportul No. 72 din 6 Mai 1895 al inspecţiei IV silvică.

Acest memoriu a fost aprobat în întregimea lui, de către Minister [1]).

Pentru ca d. Inspector Orescu să se decidă a cere înființarea acestei exploatări în regie, a trebuit de sigur să aibă pe lîngă o profundă convingțiune și un mare curagiŭ. In adevăr, întocmaĭ ca și în Franța unde, pînă la marea revoluție de la 1789, încrederea publicului în corectitudinea representanților administrațiunilor financiare, era așa de slabă, în cît se crease chiar proverbul popular: «Tout Comptable, pedable», tot astfel și în serviciul silvic există părerea că exploatările în regie ale pădurilor, nu pot fi nicĭ-odată folositoare Statului. Această credință prinsese atît de mult rădăcini în mintea conducătorilor destinelor serviciului silvic, în cît d. A. T. Țințăreanu, directorul exploatărilor în regie a pădurilor centrelor Rădescĭ și Seaca-Optășanĭ, în memoriul relativ la exploatarea acestor păduri, publicat de însuși Ministerul agriculturei, industriei, comerciului și domeniilor, se exprimă în următorul mod [2]):

«In anul 1884 d. Ioan Cîmpineanu, primul titular al Ministerului «de domenii, inspirat de dorința d'a face să fructifice unul din cele «mai bogate și mai frumoase isvoare de bogăție, decise, cel d'întîĭ, «exploatarea în regie a pădurilor Gura-Motrului, din județul Mehe«dinți. Fie însă că resultatele n'aŭ corespuns intențiunilor, fie că ele «de și mulțumitoare, n'aŭ putut ajunge la cunoștința publică, dar «reputațiunea de care se bucură la noĭ sistemul regiilor, a rămas «ca și mai 'nainte puțin măgulitoare.

«In anul 1886, d. prim-ministru I. C. Brătianu, disposând ex«ploatarea în regie a pădurilor din centrul Rădescĭ, județul Muscel «și Seaca-Optașanĭ din județul Olt, luă decisiunea d'a sfărîma o opi«niune adînc înrădăcinată, decisiune care onorează corpul silvic, «pentru încrederea ce a putut să inspire celui mai mare și mai pa«triot om de Stat romîn».

Această reputație de sigur că a fost făcută regiilor, de niște anumite soiurĭ de persoane carĭ, neputînd fi nicĭ-odată sigure de corectitudinea lor, nu'și puteaŭ închipui că s'ar mai putea găsi și alte feluri de persoane, care să fie corecte. Este de sigur aicĭ un cas patologic: un individ bolnav de gălbinare, nu poate vedea lucrurile de cît numaĭ colorate tot în galben. Orĭ și care ar fi fost

1) Ordinul No. 84167 din 2 Noemvrie 1895 al Ministerului domeniilor.

2) A. T. Țințăreanu: Exploatarea în regie a pădurilor Statului din centrele Rădescĭ și Seaca-Optașanĭ, pag. 5.

însă causa, reputaţia puţin măgulitoare a regiilor exista şi trebuia ţinută seamă de dinsa.

Astfel fiind, dacă utilitatea înfiinţărei regiei centrului Comana, nu ar fi fost motivată, ca la cele-l'alte regii, de cît numai de resultatele financiare ale exploatărilor, de sigur că d. inspector Orescu, cu toată profunda convincţiune ce avea in bunele resultate financiare ale exploatărei, şi cu toată încrederea, basată pe îndelungate încercări, ce avea în personalul de care dispunea, totuşi nu ar fi propus Ministerului această exploatare.

Cum însă exploatarea în regie a pădurilor de la Comana *era impusă* serviciului prin însă-şi natura operaţiunilor prescrise de amenajamente, în scopul de a transforma aceste păduri degradate în masive de viitor, inspectorul respectiv a fost silit a cere Ministerului înfiinţarea ei, precisînd însă, în raportul său, scopul pur cultural al acestei exploatări [1]).

Exploatarea în regie de la Comana, este a patra exploatare de această natură întreprinsă de Minister [2]): I, exploatare a fost făcută la Gura-Motrului, în 1884, a II$_a$ la Rădesci, în 1886; a III^a la Seaca-Optăşani în 1886 şi a IV^a la Comana în 1895.

Conducerea şi executarea lucrărilor de la Gura-Motrului, primul centru de exploatare în regie, aŭ fost făcute în conformitatea regulamentului de exploatare decretat la 5 Decembrie 1884 [3]). După acest regulament, fie-care centru de exploatare forma o administraţiune a parte, organisată de manieră a nu avea nici un amestec cu restul administraţiunei ocolului în care se aflaŭ situate pădurile ce le compuneau. In acest scop, art. 75 al regulamentului hotăra înfiinţarea, în afară de personalul ordinar de administraţiune al ocolului, al unui personal special pentru exploatare, compus din:

1. Un director.

2. Un şef de exploatare, cu gradul cel puţin de sub-inspector silvic.

3. Un casier comptabil (guard-general).

4. Un guard-ajutor, făcînd oficiul de secretar al cancelariei şi fiind şeful poliţiei pădurare.

1) Memoriul pentru înfiinţarea Centrului de exploatare Comana, de domnii inspector silvic Orescu şi consilier Pilschak, înaintat Ministerului cu raportul No. 72 din 9 Maiu 1895.

2) Exploatările de la Brăneşti fiind destinate a servi ca practică pentru elevi şi stagiari, nu le menţionăm.

3) Anuarul Ministerului de domenii 1859—93, pag. 1063—1084.

5. Un brigadier.

6. Un şef de uzină magasiner (brigadier).

7. Un mecanic.

8. Un fochist.

9. Un ascuţitor al herăstraelor.

10. Numărul de pădurari trebuincioşi, peste cei in fiinţă insărcinaţi cu paza.

11. Doi servitori

Conducerea şi executarea lucrărilor de la Rădesci şi de la Seaca-Optaşani, al 2-lea şi al 3-lea centru de exploatare, aŭ fost făcute in conformitatea unui alt regulament de exploatare, decretat la 24 Noembrie 1886 [1]). Şi după acest regulament ca şi după cel vechiŭ, fiecare centru de exploatare forma o administraţiune a parte, organisată de manieră a nu avea nici un amestec cu restul administraţiune ocolului in care se aflaŭ situate pădurile ce le compuncaŭ; art. 51 al regulamentului de exploatare hotăra şi aci infiinţarea, in afară de personalul ordinar de administraţiunea al ocolului şi al unui personal special pentru exploatare, compus din:

1. Un director (agent silvic);

2. Unul saŭ mai mulţi şefi de exploatare (agenţi silvici) după importanţa pădurei;

3. Un casier comptabil (agent silvic saŭ o persoană specială in comptabilitate);

4. Un şef de usină şi magasiner (brigadier silvic saŭ o persoană specială in debitul lemnelor);

5. Un brigadier silvic, cu privegherea lucrului in pădure;

6. Un mecanic, unul saŭ mai mulţi fochişti şi ascuţitori de herăstrae.

7. Numărul de pădurari trebuincioşi pentru paza pădurei şi altor servicii de exploatare.

8. Servitorii necesari.

După cum se vede, modificările introduse prin acest regulament aŭ fost: facultatea de a se numi, la aceeaşi pădure, mai mulţi şefi de exploatare, după importanţa ei; facultatea de a se numi ca casier comptabil o persoană in afară din corpul silvic, specială insă in comptabilitate; şi suprimarea guardului-ajutor insărcinat cu secretariatul cancelariei şi cu poliţia silvică.

1) Anuarul Ministerului de domenii 1859—93, pag. 1110—1124.

Conducerea și executarea lucrărilor de exploatare din centrul Comana, au fost făcute în conformitatea unui nou regulament, decretat la 26 Ianuarie 1895 [1]).

Prin acest nou regulament, centrurile de exploatare în regie, nu mai pot forma, ca pînă acum, un corp aparte, separat de restul ocoalelor de care depind pădurile ce le compun, ci sunt înglobate în administrațiunea ordinară a acestor ocoale. Noul regulament prin art. IV, încredințează conducerea și controlul general al exploatărilor inspectorului regiunei respective, iar executarea lucrărilor de exploatare o dă în sarcina șefului ocolului respectiv, sub controlul imediat al sub-inspectorului.

Exploatarea în regie a pădurilor de la Comana, urmînd astfel a fi executată numai de către serviciul ordinar de administrațiune al ocolului, pentru a se putea face față multiplelor operațiuni necesitate de o asemenea lucrare, trebuia neapărat să se sporească personalul ordinar de gestiune. Acest spor de personal a fost prevăzut, în mod detaliat, în memoriul aprobat de Minister, pentru înființarea regiei. Prin acest memoriu [2]), se prevedea mai întîi divisarea ocolului Comana în 2 ocoale mai mici, din care unul, condus de un guard general cu reședința la Băneasa, iar cel d'al 2-lea, condus de un sub inspector, asistat de un guard-ajutor, cu reședința la Comana și cu dreptul de a verifica lucrările ocolului Băneasa; se mai prevedea apoi un brigadier clasa I-a, un alt brigadier clasa II-a, etc. Totalul sporului de personal prevăzut în memoriul de exploatare, aprobat de Minister, insuma un spor de cheltueli anuale de 8200 lei, peste cheltuelile ordinare ale ocolului.

Din nenorocire însă, atît sporul de personal arătat aci, cît și împărțirea ocolului Comana în 2 ocoale mai mici, de și formau elementele de care depindea, în mod absolut, posibilitatea realisărei exploatărilor, și erau aprobate ca atare de către Minister, nu au fost aduse nici una la indeplinire; a trebuit prin urmare ca întreaga exploatare a regiei centrului Comana, să fie executată de către șeful Comana singur și cu singurele mijloace numai de pază ordinară ale ocolului.

Ceea mai mult: de și exploatarea regiei Comana se executa în niște condițiuni atît de dificile, din causa neacordărei personalului prevăzut în acest scop, cu toate acestea, șeful ocolului a mai fost

1) *Monitorul Oficial* No. 239 din 1 (13) Februarie 1895, p. 8139.
2) Depus Ministerului cu raportul No. 72 din 6 Maiu 1895.

împovărat cu sarcina colosală şi peste puterile omeneşti ale unui serviciŭ restrins de a aproviziona cu lemne diferite instituţiuni, autorităţi publice şi Ministere din Bucureşti. Pentru a se forma o justă idee de greutatea acestei însărcinări, este destul de a arăta aci, că *numai această aprovizionare singură a necesitat transportul din pădure la gara Comana, a 2258 ¹/₄ stânjeni lemne, precum şi încărcatul şi expediatul a 823 vagoane!* Singură această operaţiune impunea înfiinţarea unui serviciŭ complect de transport şi expediere: cu toate acestea şi această sarcină, ca şi cele l'alte, a trebuit să fie executată de către şeful ocolului singur şi cu singurele mijloace numai de pază ordinară ale ocolului.

Pentru a se vedea mai cu înlesnire condiţiunile imposibile în care s'a executat exploatarea regiei Comana, este suficient a pune faţă în faţă tablourile personalurilor acordate diferitelor exploatări în regie; din comparaţia acestor tablouri şi din referirea lor la suprafeţele parcurse de exploatări, se poate deduce cu înlesnire condiţiunile în care executarea exploatărilor a trebuit să se facă.

TABLOU

de personalurile acordate diferitelor exploatări în regie

CENTRUL **Gura-Motrului** Exploatarea 400 hect.	CENTRUL **Rădeşti-Priboia** Expl.: 300 hect.	CENTRUL **Soaca Optăşani** Expl.: 1600 hect.	CENTRUL **Comana** Expl.: 11.300 hect.
1) Un director de exploatare 2) Un şef de exploatare. 3) Un casier comptabil. 4) Un guard ajutor-secretar. 5) Un brigadier. 6) Un şef de usină-magasiner. 7) Un mecanic. 8) Un fochist 9) Un ascuţitor al herăstreelor. 10) Pădurarii trebuincioşi de pază. 11) Doui servitori.	1) Un director de exploatare. 2) Un şef de exploatare. 3) Un casier-comptabil. 4) Un maestru dogar. 5) 2 brigadieri silvici. 6) 1 pădurar suplimentar. 7) 1 păzitor al depositului de material.	1) Un director de exploatare. 2) Un şef de exploatare. 3) Un casier comptabil 4) 2 brigadieri silvici. 5) 2 pădurari suplimentari.	1) Un guard-ajutor, care nu a putut însă ajuta nimic la exploatare, fiind ocupat cu alte afaceri.

PARTEA I

EXPLOATAREA IN REGIE

PĂDURILE CENTRULUI COMANA

I. — DESCRIEREA SUMARA A PADURILOR

1. Pădurile carĭ compun centrul de exploatare, noţiunĭ sumare, stabilirea posibilităţeĭ, estimaţiunea

Centrul de exploatare în regie Comana, cuprinde pădurile: Comana, Dadilovul, Crucea-de-piatră, Pietrile, Pueni şi Prundu-Comeniĭ. Toate aceste pădurĭ, de şi purtînd numirĭ diferite, nu sunt însă în realitate, de cît niște simple porţiunĭ ale unuĭ singur masiv, separate între ele prin liniĭ de demarcaţiune.

Intinderea totală a acestuĭ masiv este de 11,500 hectare. El se află situat la 30 chilometri depărtare de Bucureşti şi Giurgiŭ, este traversat în toată lăţimea luĭ de linia ferată Bucureşti-Giurgiŭ şi este deservit de 2 gărĭ: Comana şi Băneasa

Esenţele care populează aceste 5 pădurĭ, variază după exposiţia lor; Astfel, pe cînd în părţile despre Sud ale masivuluĭ, adică pe întinsele platourĭ tronează, în toată puritatea eĭ esenţa stejar, cu varietăţile: stejar, cer şi girniţă, acoperind aproximativ $^{9}/_{10}$ părţĭ din suprafaţa lor totală; în părţile despre Nord ale masivuluĭ, şi anume, pe versanturile bălţeĭ Cilnistea, găsim instalat un masiv de şleaŭ, acoperind aproximativ $^{1}/_{10}$ parte din suprafaţa lor totală: în acest masiv găsim amestecate esenţele: teĭ, carpin, frasin, paltin, ulm şi arţar şi, pe icĭ-colea şi ciţĭ-va rarĭ stejarĭ pedunculaţĭ. De sigur că şi această porţiune a fost pe vremurĭ populată tot de stejar. Cu timpul însă stejarul, din causa abusurilor, a trebuit să dispară, iar în locu-l s'aŭ instalat cele-l'alte esenţe.

Acest colosal masiv presintă diferite virste variînd între 1—100 20—40 şi 60—80 anĭ: majoritatea populamentelor aŭ însă de la 30 de anĭ în sus. In asemenea condiţiunĭ, Comisiunea de amenajare a acestor pădurĭ, a putut stabili cu uşurinţă rotaţia exploatărilor.

O descripţie mai puţin sumară a acestor masive, nu poate intra în cadrul acesteĭ lucrărĭ; descripţia lor, făcută în mod foarte amănunţit, se găseşte în texturile amenajamentelor respective. Pentru ceea ce ne interesează aci, este destul a arăta că, dacă în pădurile

de la Comana se găsesc şi părţi de valoare, majoritatea lor însă se află în o stare atît de deplorabilă, în cît unele porţiuni aŭ perdut aspectul chiar de pădure, ne mai presentînd de cît aspectul unor livezi cu pomi, cu nişte trunchiuri scurte, strîmbe şi crăcănoase.

O evaluare dar, ori şi cît de aproximativă a acestor masive, atît de lipsite de omogenitate, devine ast-fel foarte grea; pentru a se putea obţine adevărata evaluare ar trebui, în mod regulat, ca fie-care din diferitele parcele ce compun masivele, să fie estimate în parte, şi sumele obţinute să fie totalisate.

După evaluarea amenajamentelor, posibilitatea întregului masiv, este de 250 hectare, cu un volum mediu la hectar de [1]):

5^{m3} lemn de lucru,

133^{m3} = 180 steri lemn de foc despicat şi rotund,

6^{m3} = 24 steri crăci şi rămurişt lemn de foc.

Ceea-ce face, pentru întreaga posibilitate a pădurei:

1. $250^{h} \times 5^{m3}$ lemn de lucru = $1250^{m3} \times 20$ lei = . . 25000 l.
2. $250^{h} \times 180$ steri lemn de foc = 45000 steri $\times$ 3.75 b = 168750 l.
3. $250^{h} \times 24$ steri crăci este = 6000 steri $\times$ 0.25 b. = 15000 l.

195000 l.

sumă ce represintă venitul brut al posibilităţei anuale, din care scăzîndu-se cheltuelile de fasonare a 45000 steri sau 5625 stînjeni lemne de foc, de la punctul 2 de mai sus, a 4 lei stînjenul, adică lei 22500, rămîne un venit net de lei 172750.

Aceasta este evaluarea amenajamentelor: resultatul acesta ideal nu se poate însă realisa de cît prin exploatarea în regie a pădurilor.

Rezultatele obţinute prin sistemul vînzărilor pe parchete la antreprenorî, sînt departe însă de a atinge, acest ideal: din vînzarea a 20 setil, situate în 20 părţi diferite ale acestui masiv, şi însumînd o suprafaţă anuală de exploatat de 243 h. 5197 m. p. ocolul Comana, în iarna 1892—93, nu a obţinut de cît 87622 lei 46 bani. Trebue însă să menţionăm că pentru a se avea resultatele exacte ale acestor exploatărî, trebue ca la resultatele băneştî ale licitaţiilor să se mai adaoge şi sumele scăzute din estimaţia parchetelor şi care sunt: *a*) beneficiul antreprenorilor, socotit de Minister la 30% din valoarea totală a estimaţiunilor; *b*) valoarea diferitelor lucrărî impuse în sarcina antreprenorilor, cum sînt de ex: facerî de şanţurî

1) Extras din: memoriul pentru înfiinţarea centrului de exploatare Comana, întocmit de d-nii inspector silvic Orescu şi consilier Iohan Pitschak şi depus la Minister cu raportul No. 72 din 6 Mai 1895

etc. Valoarea sumelor de adăogat la resultatul licitaţiilor, represintă ast-fel 30% — 40% din aceste resultate.

Pentru a se putea avea deci o evaluare a întregului masiv, care să se apropie, cît se poate mai mult de adevăr, trebue să adunăm evaluarea stabilită de amenajamente cu resultatele obţinute prin licitaţiuni şi să luăm media lor; vom avea ast-fel ca venit anual:

După amenajamente . . . 172.750 lei
După licitaţiuni . . . . . 87.622 lei
260.372 : 2 = 130.186 lei

Acest venit, repartisat la întreaga suprafaţă exploatată anual, ne dă ca valoare medie a unui hectar:

130.186 lei : 250 hect. = 520 lei

cea ce face ca pentru întreaga suprafaţă de 11.500 hectare a acestui masiv, să avem o valuare totală de:

11.500 hect. × 520 lei = 5.980.000 lei.

Această cifră, adăogată la valoarea terenului, constitue fondul de producţiune; este bine înţeles însă că această cifră «este mai mult de viitor [1])».

II. — EXPLOATAREA

1. Înfiinţarea centrului de exploatare. Regulamentul Personalul de executare.

In luna Maiŭ 1895, în urma inspecţiuei ce d. P. P. Carp, ministru domeniilor, a bine-voit a face pădurilor de la Comana şi a dorinţei exprimate de domnia-sa de a se aplica acestor păduri degradate, îngrijiri deosebite carî se permită transformarea lor în nişte masive de viitor, domnii inspector silvic C. Al. Orescu şi consilier Iohann Pitschak, convinşi că acest desiderat nu se poate realisa de cît numai prin exploatarea masivelor în regie, aŭ supus aprobărei Ministerului un memoriŭ [2]) prin care propuneaŭ înfiinţarea unui centru de exploatare în regie, pentru pădurile amenajate din ocolul silvic Comana.

In urma acestui memoriŭ Ministerul, prin ordinul cu No. 84.167 din 2 Decembrie 1894, comunică inspectorului că prin înaltul decret regal No. 3522'95 publicat în *Monitorul oficial* No. 141 din 26 Septembrie [3]), s'a aprobat înfiinţarea centrului de exploatare în regie Comana.

1) A. T. Ţiţăreanu: op. citat.
2) Depus cu raportul No. 72 din 6 Mai 1895.
3) Pag 4691.

Conducerea şi executarea lucrărilor de exploatare ale centrului Comana, au fost făcute decî în conformitatea regulamentului pentru exploatarea în regie a pădurilor Statului, menţionat mai sus, adică au trebuit să fie executate, în totalitatea lor, numai de către serviciul ordinar de administraţiune al ocolului. Conducerea şi controlul general al exploatărilor erau încredinţate inspectorului regiunei, iar executarea lucrărilor de exploatare, era dată în sarcina şefului de ocol sub controlul imediat al sub-inspectorului [1]).

Tot prin acelaşi ordin, se face cunoscut că regulamentul pentru exploatare în regie a pădurilor Statului, aprobat prin înaltul decret regal No. 389/95 publicat în *Monitorul oficial* No. 239 din 1 Februarie 1895 [2]), se aplică şi acestui centru de exploatare.

De asemenea se mai face cunoscut că instrucţiunile relative la mersul acestei exploatări, au fost aprobate de Minister aşt-fel cum au fost redactate de inspector, cu singura modificare a introducerei art 37, redactat de consiliul technic al pădurilor, prin care se dă şefului de ocol, cu aprobarea inspectorului, autorisaţia de a putea ceda materiale de mică valoare în schimbul unor anumite lucrări de tăere şi fasonare.

Pentru ducerea la bun resultat a multiplelor operaţiuni necesitate atît de exploatarea în regie a pădurilor, cît şi de executarea vastelor lucrări culturale de transformarea lor, impuse de noul proect de amenajament, trebuia neapărat, în primul rînd, să se asigure personalul indispensabil de gestiune.

Am arătat, în introducţiunea acestui memoriu, personalurile acordate diferitelor exploatări în regie şi am precisat cum la centrul Radeşti, pentru exploatarea singurei păduri Priboaia, de o suprafaţă de 300 hectare [3]), s'a întocmit un personal compus din 1) un director de exploatare, 2) un şef de exploatare, 3) un casier-comptabil, 4) un maestru dogar, 5) 2 brigadieri silvici, 6) 1 pădurar suplimentar, peste cel existent, pentru privegherea lucrului şi paza materialului, şi 7) un păzitor al depositului de material.

Asupra suficienţei acestui personal, iată ce găsim în memoriul exploatărei pădurei în cestiune [4]), presentat de d. Ţinţăreanu, directorul ei:

1) Pag. 8139.

2) *Monitorul oficial* No. 239 din 1 (13) Februarie 1895, pag. 8139: Regulament pentru exploatarea în regie etc. art. IV.

3) A. T. Ţinţăreanu. Exploatarea în regie a pădurilor Statului din centrele Radeşti şi Seaca-Optaşani, pag 10, 13, 14.

4) Idem pag. 6.

«Personalul prevăzut în regulament se părea la început prea «numeros; experienta însă ne-a convins că el este indispensabil, «nu numai pentru control, dar și pentru executarea lucrărilor, pri «vegherea întelegentă a lucrului, este abia suficient; el va trebui «chiar înmulțit în măsură cu estinderea lucrărilor. Afirm aceasta, «cu convingerea ce-mi dă experiența, că a face economii este a «desorganisa, este a aduce confusiunea în locul ordinei».

Dacă pentru exploatarea în regie a pădurei Priboaia, de o suprafață de 300 hectare, întregul personal menționat mai sus era considerat ca fiind cu desăvîrșire indispensabil, pentru exploatarea în regie a pădurilor de la Comana, insumînd o suprafață de 11.500 hectare, adică *de 40 de ori mai mare* de cît pădurea Priboaia, și asupra cărora mai trebuiaŭ aplicate diverse, întinse și delicate operațiuni culturale, impuse de amenajamente trebuia natural acordat un personal de gestiune proporționat cu lucrările întreprinse.

Pentru a se putea face față multiplelor operațiuni necesitate, atît de exploatarea în regie cît și de executarea lucrărilor culturale s'aŭ aprobat următoarele măsuri:[1]) 1°) divisarea ocolului Comana, în 2 ocoale mai mici din care unul, codus de guard-generel cu reședința la Băneasa, iar cel d'al doilea condus de un sub-inspector, asistat de guard-ajutor, cu reședința la Comana și cu dreptul de a verifica lucrările ocolului Băneasa; 2°) sporirea personalului inferior cu un brigadier clasa 1-a, un alt brigadier clasa 2-a; și 3°) înființarea unui mare deposit central pentru materialele realisate din exploatări. Totalul sporului de personal adăogat la personalul existent al ocolului, însuma un spor de cheltueli anuale de 820 lei, peste cheltuelile ordinare ale ocolului:

In afară de acest spor de personal plătit, instrucțiunile de exploatare mai prevede atașarea de stagiari (art. 34).

Nimic însă din acest spor de personal și de impărțire a ocolului nu s'a realisat, ast-fel că toate aceste lucrări aŭ trebuit să fie executate de șeful ocolului Comana singur și cu singurile mijloace numai de pază ordinare ale ocolului.

2. Începerea operațiunilor, natura exploatărilor și prețurile lucrului

De și pentru o mai mare înlesnire și a supravegherei lucrărilor ar fi trebuit, după exemplul centrurilor de exploatare Rădești și

1) Memoriul de exploatare, supus Ministerului cu raportul No 72 din 6 Mai 1895.

Seaca-Optăşani, ca lucrările să fie localisate pe un singur punct, şi aceasta cu atit mai mare cuvînt cu cît sporul de personal prevăzut pentru exploatare nu s'a acordat ocolului; faţă însă de dispoziţiunile memoriului aprobat de Minister pentru înfiinţarea regiei, prin care se preciza ca tot materialul deteriorat şi rupt de poleiul din intrgul masiv, (material evaluat la 1 stînjen de hectar, adică la 12.000 stînjeni în total), *să fie realisat în termenul de 3 ani*, faţă zic cu această dispoziţiune atit de imperativă, lucrările aŭ trebuit forţamentate să fie întinse asupra întregului masiv.

Cea d'intîi grijă dar a administraţiunei ocolului, a fost de a curăţa pădurea de crăcile şi rupturile doborîte de poleiŭ, care impedicaŭ orî-ce circulare Din adunătura acestor crăcî şi rupturî, s'aŭ fasonat 932 stînjenî [1]), carî s'aŭ depus în diferite părţî ale pădurilor respective; operaţiunea aceasta s'a făcut fără nicî o cheltuială, prin simple învoieli cu locuitoriî.

Adunarea şi fasonarea crăcilor o dată terminată, s'a început realizarea materialului care, de şi rămas în picere, era însă deteriorat prin rupturile suferite. In acelaş timp şi în limitele posibilităţei s'a început şi exploatarea parchetelor unora din seriile nevîndute încă la antreprenorî şi care, conform amenajamentelor respective, veneau în rînd de exploatarea.

Exploatările ce s'aŭ executat în pădurile centrului Comana aŭ fost dar:

1. Strîngerea şi fasonarea în stînjenî, a crăcilor doborîte de poleiŭ, pe întreaga suprafaţă de 11500 hectare a masivului.

2. Realisarea materialul deteriorat de poleiŭ pe întreaga suprafaţă de 6183 hect 1569 m. p. a pădurilor Comana, Dadilovul şi Pietrile.

3. Exploatarea în cringu-simplu a parchetelor pădurei Pietrile, seria Jarcaleţi, venite în rînd de exploatare, pe o suprafaţă de 81 hec. 5961 m. p.

4. Exploatarea în cringu-simplu a parchetelor pădurei Puenî, seria Puenî, venite în rînd de exploatare, pe o suprafaţă de 49 hect. 3511 m. p.

5. Exploatarea în codru a parchetelor pădurei Dadilov seria Grădinarî, venite în rînd de exploatare, pe o suprafaţă de 46 hect. 0000.

6. Exploatarea în codru a parchetelor pădurei Comana seria Oloaga-Silivestru, venite în rînd de exploatare, pe o suprafaţă de 65 hect. 5864 m. p.

---

1) Raportul No 59 96 al Inspecţiei IV-a silvică.

Scopul absolut cultural al înființărei regiei de la Comana, impunînd alegerea procedărilor celor mai asigurătoare pentru buna reușită a operațiunilor, lucrările aŭ trebuit să fie executate numai cu lucrători angajați direct de ocol, înlăturîndu-se executarea prin antreprenori.

Plata diferitelor lucrări executate astfel direct de ocol, s'a făcut în conformitatea tarifului stabilit de Minister prin instrucțiunile de exploatare [1]) și prin care se fixa :

	L. B.
La tăerile de-a rîndul :	
Pentru un ster de lemne din spart, debitat în bucăți lungi de $2^m.00$	0.60
Pentru un ster de lemne din spart, debitat în bucăți lungi de $1^m.00$	0.80
Pentru un ster de lemne rotunde, debitat în bucăți lungi de $2^m.00$	0.50
Pentru un ster de lemne rotunde, debitat în bucăți lungi de $1^m.00$	0.65
Pentru un ster de crăci	0.30
Pentru un ster de rămuri	0.15
Pentru un metru cub de lemne de lucru, trunchiat și cărat afară din tăeturi	1.00
Pentru una zi de lucrători	2.00
La tăerile de rărituri și la cele de regenerare de codru :	
Prețurile de mai sus, se pot majora cu 25 la sută.	

Crăcile provenite din exploatări.

In afară de prețurile de plătit în numerar, stabilite de Minister prin instrucțiunile de exploatare, art. 37 al acestor instrucțiuni mai autorisă pe șeful de ocol a ceda, cu aprobarea inspectorului, materiale de mică valoare în schimbul unor anumite lucrări de tăere și fasonare.

Această dispositie a instrucțiunilor, a înlesnit foarte mult operațiunile de exploatare, căci numai grație ei s'a putut desface la timp și în mod avantagios, totalitatea crăcilor și a ramurilor provenite din diferitele realisări de lemne.

Desfacerea acestor crăci și rămuri, dacă s'ar fi făcut după instrucțiunile stabilite pentru desfacerea ordinară a materialelor, nu numai că ar fi constituit una din cele mai grele operațiuni ale exploa-

1) Înaintate inspectorului, cu ordinul No. 84167 din 2 Noembr. 1895.

tărit dar, date fiind condițiunile în care lucrările regiei se executau, ar fi devenit chiar o imposibilitate ; în adevăr, situațiunea era următoarea : pe de o parte instrucțiunile de exploatare disposau formal fasonarea, pe loc și în steri, a crăcilor și rămurilor provenind din diferitele operațiuni, presărate pe suprafața celor 11500 hectare ale pădurilor, precum și vînzarea lor după niște prețuri fixate prin tarif, iar pe de altă parte, aceste dispositiuni erau cu neputință de adus la îndeplinire, din causa insuficienței personalului ordinar de supraveghere al ocolului, și mai cu seamă din causa neacordărei personalului inferior aprobat pentru exploatare, capabil de a i se încredința, conform art. 30 al instrucțiunilor, desfacerea acestui material pe bani, la locuitori.

Dacă acum, la greutățile atît de mari de fasonare, supraveghere și desfacere a crăcilor și rămurilor, mai adăogăm deteriorarea la care ele sunt supuse îndată ce nu pot fi desfăcute la timp, ceea-ce ocasionează o scădere imediată a valorei lor, și mai cu seamă pericolul permanent de incendiare [1]), ce constituia pentru pădure presența atîtor grămezi de crăci, răspîndite pe suprafața colosală și imposibil de supraveghiat de 11,500 hectare, ne vom putea da seama de însemnătatea dispositiunei luată de consiliul technic al pădurilor prin introducerea, în instucțiunile de exploatare, a art. 37, autorisînd pe șeful ocolului a ceda, cu aprobarea inspectorului, materiale de mică valoare în schimbul unor anumite lucrări de tăere și fasonare.

Direcțiunea exploatărei regiei, fată cu imposibilitatea în care se găsea de a putea supraveghia și desface în mod convenabil crăcile și rămurile vînzîndu-le la locuitori și în urma unui raport foarte amănunțit adresat în această privință de șeful ocolului Comana, însărcinat cu executarea lucrărilor de exploatare, a luat decisiunea de a usa de dreptul acordat de art. 37 al instrucțiunilor și, după o estimațiune amănunțită făcută crăcilor și rămurilor provenite de la diferitele exploatări, executate în diferitele părți ale masivului, a dispus a se ceda aceste crăci și rămuri lucrătorilor respectivi, scotîndu-li-se costul din prețul fixat de tarif pentru tăerea și fasonarea lemnelor în stînjeni.

---

1) În anul 1895, în cursul exploatărei, s'au ivit în pădurea Comana două incendiuri; din causa crăcilor care alimentau focul, au ars :

În primul incendiu : 75 sferturi lemne, fasonate în regie.
» al 2-lea » : 21 » » » » »

Total 96 sferturi lemne fasonate, adică 24 st. lemne arși.

Procesele verbale de constatare se află atașate la dosarul No. 1795 al ocolului Comana.

In conformitatea acestei dispositiuni, plata fixată de tarif pentru tăiatul și fasonatul stînjenilor, a fost deci micșorată cu valoarea crăcilor și ramurilor cedate tăctorilor.

De și prin memoriul de inființarea regiei, întocmit de domnii inspector silvic Orescu și consilier Iohann Pitschak, valoarea crăcilor și a rămurilor provenite din exploatări era bine precisată, prin faptul că memoriul stabilea: *a*) cantitatea medie a lemnelor de foc, crăcilor și rămurilor ce se puteau obține prin exploatarea, la 1 hectar, *b*) proporția între volumul lemnelor de foc și volumul crăcilor și al rămurilor, obținute ast-fel la 1 hectar, și *c*) prețul unitar cu care trebuia să fie desfăcute, pe loc, aceste crăci și rămuri, totuși direcțiunea exploatărei, în urma diferitelor estimațiuni făcute, basate pe cantitatea, calitatea și esența crăcilor, a stabilit pentru ele diferite prețuri cu mult mai mari.

Cantitatea medie a lemnelor de foc, crăcilor și rămurilor, ce se puteau obține prin exploatare după 1 hectar, fiind evaluată prin memoriul regiei [1]), la 180 steri lemne de foc pentru 24 steri crăci și rămuri, proporția între volumul lemnelor de foc și volumul crăcilor ast-fel obținut, era stabilit la $7\ ^1/_2$ părți lemne de foc pentru o parte crăci și rămuri; pentru a se putea ceda dar tăctorilor întreaga cantitate de crăci și rămuri obținute din realisarea diverselor materiale, trebuia după această proporție ca, la recepția materialelor fasonate, să se scadă tăctorilor valoarea după tarif a acestor crăci socotită cantitatea lor la: 1 stînjen crăci pentru $7\ ^1/_2$ stînjeni lemne.

Prețurile fixate de tarif pentru vînzarea crăcilor și a rămurilor, erau urmatoarele:

Pentru 1 ster crăci de stejar curățite de ramuri . .	L. B. 1.20;	Scăzîndu-se însă	L. B. 0.30	chelt. de fas.				rămîne net	L. B. 0.90
Pentru 1 ster ramuri de stejar	0.25;	»	»	0.15	»	»	»	»	0.10
Pentru 1 ster crăci de șleau curățite de ramuri . .	0.80;	»	»	0.30	»	»	»	»	0.50
Pentru 1 ster de ramuri de șleau	0.25;	»	»	0.15	»	»	»	»	0.10

Dacă fixăm proporția între volumul crăcilor și volumul rămurilor, la 2 părți crăci pentru 1 parte rămuri vedem că:

1 ster crăci și ramuri de stejar, valorează . . .	L. B. 0.80;	Scăzîndu-se însă	L. B. 0.25	chelt. de fas.				rămîne net	L. B. 0.65
1 ster crăci și ramuri de șleau, valorează . . .	0.65;	»	»	0.25	»	»	»	»	0.40

(Va urma)

[1]) A se vedea această evaluare la pag. . . .

VOIAGIUL UNUI STAGIAR SILVIC LA VIENA [1])

— NOTE ŞI IMPRESIUNI —

(Urmare şi fine)

Am fost la muzeul de agricultură Ungar. Acesta este într'un parc mare, într'o grădină întinsă, plăcută, numită *Varosligel*, şi e aşezat în nişte castele de o architectură din secolul al 14-lea, cu turnuri, cu scări de piatră, cu galerii lungi, portiţe originale, cu farmecul stilului gotic răspîndit peste pietrele clădirei.

O altă aripă a muzeului este într'un palat Renaissance, cu linii graţioase, cu ferestre mari şi pline de lumină.

În lăuntru sunt expuse în permanenţă atîtea lucruri ce pot interesa agricultura, sau viaţa ţăranului ori viaţa de ţară.

Instrumente, diferite sisteme de lucrat pămîntul, de gospodărie, de pescuit; produse, îngrăşăminte, arătarea resultatelor obţinute asupra cerealelor, asupra legumelor. Cultura sfeclei, fabrici de zahar reproduse după natură, în miniatură, spre a se putea vedea aranjamentul, modul de funcţionare. Cultura viilor, a aceleia americane: cifre, tablouri de consumaţie, de producţie, de venituri....

Cultura vitelor: grajduri reproduse asemenea în mic; ferme de ale Statului, de ale particularilor, ori marilor domenii arătate în cele mai mici detalii — o savantă organisare spre a asigura viaţa prosperă a vacilor, a cailor, sau a acelor *porci graşi*.

Statui de bronz, de ipsos şi teracotă, reprezentînd cele trei produse din diferite ferme: boi puternici, cai învingători la alergări, porci de sute de chilograme.

Trecem obosiţi de atîtea lucruri, prin sălile de botanică unde erau ca într'o carte vorbitoare, aşezate, tot ce ai fi voit să ştii; prin sălile de anatomie veterinară, de patologie, de fisiologie. O academie agricolă.

Erau saloane speciale pentru expoziţia culturei albinelor, a fabricaţiunei mătaseĭ, a secţieĭ entomologice: insectele erau făcute în ipsos, mărite de 500 ori, de 1000 de ori, aşa-fel că fără de ajutorul microscopului se putea vedea delicatele organe ale lamelor, ochii multipli ai albinelor, aparatul digestiv al filoxereĭ, saŭ gîndacilor de mătase.

Eram osteniţi şi cu trupul şi cu mintea. Şedeam pe o canapea în marea sală gotică a castelului de piatră. Ce trebue să fie la Viena, ne spuneam noi!...

Să spun că am găsit mai puţine lucruri în expoziţia vieneză de cît aci! Şi dacă aşi compara expoziţia jubileului de 50 de ani a luĭ M. S. I. Franţ Iosif din Viena, cu aceea a mileniului ungar de

1) Vezi «Revista Pădurilor» pe luna Decembre 1898 şi Ianuarie 1899.

acum 3 ani, din Buda-Pesta, trebue să fiu sincer și să mărturisesc că Ungurii au întrecut, au învins rivala lor.

Mai trecem prin niște galerii lungi, în care erau expuse industria cînepei și a țesăturilor de tot felul, a industriei olăriei, a tăbăcăriei, a dogăriei și căruțăriei și eșim în sfîrșit afară, respirînd mai liber, scăpați de sălile acelea încărcate.

Era spre seară, marele parc, presărat de terase, de muzici ce cîntau, tăiat de lungi alee, era atrăgător, iar rondurile de flori, încărcate de ghirlande de trandafiri luceau de soarele ce sta să apue.

Florile, tulpini lungi, fragede: de crini, de alte tuberose, de vanilii, de mușcate, răspîndeau miresme îmbătătoare, pe cînd, umbre dulci, tremurate, juca pe albastrul undelor al lacului din parc.

Ziua aceasta am sfîrșit'o prin o plimbare pe lac, în luntrii mici: un lac țărmuit cu aleele acoperite de umbroși platani, cu rondurile acelea delicioase de flori ce adormiau în crepusculul îmbalsamat.

O ceată de 30 — 40 lebede, albe, grațioase, legănîndu-se ușor în mersul lor, se ținea după noi, făcîndu-ne un cortegiu de basme, ce se potrivea așa de bine cu castelele feudale de piatră, care se oglindeau în fundul adînc al undelor, ce se potrivea așa de bine cu lumina amurgului!

Iar o muzică, din un înflorit chioșc, ce venea la noi prin aerul serei, înfiora florile, făcînd umbrele să pară mai adînci, mai încărcate de acea poezie suavă ce răsare din flori, din sgomot de unde, din transparentul zăbranic al nopței ce cădea peste goticul castel.

29 August. La 6 ore seara, plecați spre Viena, cu vaporul *Vesta* pe Dunăre.

Seara senină, ce coprindea cerul, pierdea în ceață, în jos, fluviul albăstrui, liniștit ce curgea cu un mic sgomot de valuri. Cheiuri bogate și frumoase defilau pe dinaintea noastră într'un mers ușor, neîntrerupt, un fel de continuă alunecare.

Vaporul mergea iute, înainte, în susul apei, lăsînd în urmă brasde spumoase, fosforescente.

Din mulțimea de edificii ce ne trec pe dinainte, disting cupola bogată a Operei. Academia de științe, cu bas-relieîurile și statuele de bronz din jurul ei.

Mai departe, palatul justiției, în piatra albă, în stil grec, impunător și elegant, răsare din grădina de flori, ce o înconjoară.

Grupul măreț al Dreptății, după ponton apare viu, puternic, sub cerul înserat, pare că se scoboară din înalte sfere carul acela tras de cai nebuni, de bronz, aducînd pe pămînt, curata fascinatoare zeiță a dreptății.

Iar ultimul mare edificiu pe lîngă care trecem e palatul parlamentului, mare masiv de piatră, gătit în o întreagă dantelărie sculptată înflorit de arcadele și ogivele stilului gotic .... Florile gotice se desemnau cu reliefuri și umbre îndulcite de crepusculara lumină, rămînînd și dînsa în urmă, pe cînd vaporul tăia liniștit întinsul luciu al apelor adormite.

Pesta, cu edificiile șterse în vagi brume, se stingea tot mai

mult în negura nopței. Numaĭ Buda, cetatea veche, de zid gros și de multe orĭ bătut de vijelia luptelor rămînea, în sus, singuratică, întunecată.

Prin albastrul închis al nopței, se auzia din cînd în cînd sunetul unei trîmbițe sau corul de alarmă, semnale de la cazărmile din cetate, sunete ce înfiora aerul liniștit, transparent, ce ne învăluia.

Iar noĭ rămînem pe bord, pînă noaptea tîrziŭ, visători, întrebînd cu ochiĭ necunoscutele locurĭ, ascunse în noapte, sclipitoarele lumini ce le zăream pe țărmurile depărtate, orĭ urmînd drăgălașul contur al unei Vieneze ce sta, rezemată de balustradă, privind pe luciul apeĭ unde tremurau reflexele aștrilor atît de pierdutĭ, de recĭ și de neștiutorĭ. . . . . .

. . . . . .

A doua zi, pe înserate, zărirăm, eșind din ceața de jos, înaltul turn al bisericeĭ Sf. Ștefan.

Malurile pînă aci erau stîncoase, stîncĭ acoperite de muschiŭ, de slabă verdeață... Din cînd în cînd cîte o ruină de biserica orĭ părăsit castel își arunca umbra luĭ de veacurĭ peste fața apeĭ.

Acum țărmurile sunt puțin înalte, canalisate ; Viena se desface tot maĭ mult din negurĭ. Și unele draperiĭ negre, pierdute pe cerul brumos, doliul pentru împărăteasa moartă, fîlfîiau încet pe de-asupra.

31 August. **Viena.** Dimineața cînd mă deștept, mi se pare că ploaĭe, că cerul e noros, întunecat, lumina ce venea pe fereastră era așa de tristă. Cînd mă uitaĭ pe fereastră, văzuĭ sus, printr'un mic spațiu mărginit de ziduri de case, o bucățică așa de mică de cer. Un cer senin, plin de lumină... Atunci mĭ-am adus aminte de cerul albastru, larg, limpede ce sticlește de-asupra pădurilor. Și pentru nu știu ce, nu mĭ-așĭ fi schimbat frumoasa mea meserie, pădurea cu aerul eĭ curat, cu viața liniștită.

Schoenbrün. Aci la o margine a Vienei, se află palatul de vară, în mijlocul grădinilor și parculuĭ imperial.

Palatul nu l'am putut visita, căcĭ împăratul era înăuntru. Aștepta ziua îngropăreĭ împărăteseĭ.

Marea grădină ce are niște alee formate din adevărate ziduri de verdeață, de arboriĭ, ziduri drepte, orĭ arcuite în grațioase bolțĭ verzĭ, era spre toamnă, puțin îngălbenită.

Din cînd în cînd foĭ uscate căzeau pe singuratecele alee. Un aer de nedefinită tristețe părea că a cuprins și grădina și luminoasele ronduri de florĭ și palatul acela în care bătrînul împărat plîngea atît de singur.

De aci vederea se întinde asupra întregeĭ Vienei.

Steagurile acelea negre, ce ondulaŭ încet, răspîndeau un aer trist asupra marelui oraș. Cerul, atît de albastru, avea un mic, un ușor nor pe dînsul. Umbra durereĭ unuĭ popor reflecta pe infinitul senin.

De la ornamentata grădină din fața palatuluĭ, trecem prin lungile alee de arboriĭ astfel tunși, că formau ziduri drepte, de ulmĭ, de stejarĭ, de teĭ cu frunze argintiĭ, zid întrerupt din cînd în cînd de

locuri intrate, unde resărea din umbra transparentă a frunzelor, vr'o statue de marmură, vr'o *Liană* ori *Veneră* antică.

In grădina zoologică am admirat o mare parte din mulțimea de animale. Leii dormind, ori visînd poate caldul nisip al pustiei, tigrii indieni regretînd luncile parfumate de otrăvitoare flori după malul Gangelui Sfînt, ori urșii, cerînd mereu franzelă de la vizitatori, saŭ elefanții plimbîndu-se liniștiți prin marele loc rezervat lor.

Eraŭ foarte numeroase feluri de animale, ce păreaŭ ceva mai vesele, decît în închisele menajerii, în aceste colivii mari, pline de aer, de lumină, de arbori, de stînci ori de izvoare cu apă. Vulpele și bursucii își aŭ vizuinele lor, rațele sălbatice lacul cu trestii, vulturii își pot oferi iluzia că sbor din stîncă în stîncă.

Plîngeaŭ doar animalele cari neputînd suferi frigul, erau așezate, cu cuștile lor, în mari săli încălzite. Aveaŭ mai puțin aer și mai puțină lumină...

Grădina se poate vizita gratis. O adevărată școală pentru toți.

Tot atît de variată, de bogată și de frumoasă este grădina botanică de alături, precum și enorma seră de palmieri, clădire de sticlă și fier, cu înalte cupole, în care palmierii de 10—12 metri își întindeaŭ străveziile frunzișuri.

Era o pădure întreagă înlăuntru serei, cu poteci brodate de flori, de ferigi, lămîi ori portocali, mirți ori cedri îmbălsămați.

Acolo, stînd pe bănci umbrite de exotica floră, puteam visa, în plină voe, la vrăjita Coastă de Azur a Mediteraneĭ, la cerurile calde, îmbălsămate de florile portocalilor...

.... Connais tu le pays où fleurit l'oranger.... întrebă Mignon streină, plîngîndu-și țara unde se născuse.

Vers ce'mi veni în minte, cu suava lui melodie, amintindu-mi rizătoarele peisage mediteranee, reflexele mărei azurii, umbra răcoroasă, parfumată a palmierilor cu frunze late, liniștite, viață trăită de mine cînd în copilărie însoțiam pe părinți, în timpul lunilor de vacanță, călătorind prin frumoasele regiuni ale Franței de Sud, ori Italiei.

La capătul lui Praterstrasse, se întindea, în jurul Rotondeĭ, exposiția în onoarea jubileului de 50 de ani de domnie a împăratului.

Intrați în locatul exposiției, după ce rătăcirăm cît-va printre diferitele clădiri ridicate, intrarăm într'o luminoasă grădină, ornată cu șiruri colorate, de fragede flori. Pe cîmpul întins de verdeață, eraŭ pini și molizi tineri, lucitori, cu frunze mici, delicate, învelți de îmbătătorul miros de rășină; eleganți laricĭ și tremurători mesteacănĭ ori plopi ornaŭ această grădină, răcorită de frumoase fîntîni și care despărțeaŭ pavilioanele secției forestiere, de restul expoziției.

Aspectul general al expoziției forestiere era din cele mai răpitoare pentru un meseriaș și destul de atrăgător pentru orĭ-ce alt neinițiat.

De la tablouri de cifre, date sigure, pînă la statistica iconografică, prin cuburi saŭ cilindre de diferite grosimi și relative diametre, toate proporționate după anumite cifre, arătaŭ, împreună,

mersul mereu crescînd, progresul neîncetat ce l'au făcut pădurile în Austria din depărtate timpuri (1848) şi pînă acum, timpul umplut de cursul a 50 de ani. Partea culturală era arătată, ceia ce nu se putea vedea din statistică, prin fotografii mari ale diferitelor păduri în care se executau lucrări culturale; asemenea era arătată prin reproducerea în miniatură (facsimil) a diverselor lucrări, drumuri, poduri, canalizări şi stingere de torenţi.

Pentru debitul lemnului, expoziţia prezenta un real folos comerciului de material lemnos, din cauza produselor de lemn debitat, de toate calităţile, formele şi categoriile, apoi produsele derivate, toate grupate sistematic, şi formînd cea mai solidă reclamă pentru materialul lemnos; căci Austria este o ţară care exportează pentru o sumă bunicică, 70 milioane de fiorini, produse ale pădurei.

Şi într'adevăr, un negustor de lemne, nu ar fi avut, cum se zice, decît încurcătura alegerei. Gîndind la ţara noastră, făcînd o mică comparare, a trebuit să înţeleg, foarte repede că, cu toate fabricele multe de cherestea existente în Austria, pădurile noastre ar produce o cifră cel puţin întreită decît aceia ce o dă acum, sînt atît de mari cerinţele de material lemnos, în jurul nostru. Cînd citeam pe vre-un tablou de cifre, sutele şi sutele de metri cubici de lemn debitate numai de ferestrae, adică dulapi laţi, tinichele sau dogărie ori căruţărie, cînd vedeam, în altă coloană, intitulată *încasări* şi vedeam grămădiţi din afară, atîta aur, un fel de invidie, de necaz, mă făcu a mă gîndi că o însemnată parte a acestor bani ar fi ai noştri.

Ar fi dreptul nostru ca să exportăm lemn în ţările de Sud, şi Asia-mică. Însă.....

Nu numai Statul, dar şi cele-l'alte domenii, ce sînt aşa de multe, de mari şi de bine duse, îşi aveau colţurile lor aici.

Pereţi, ornaţi de capete de cerb, cu coarne pline de ramuri, de vinaturi împăiate, erau plini de planuri de ocoale, de circumscripţii, de păduri; pe mese, amenajamente şi proiecte de drum, de împăduriri ori de corecţiuni de torenţi, arătau, fie-care pentru sine activitatea, puterea lor de viaţă.

Pe fotografii, ce atingeau aproape un metru pătrat una, altele însă mai mici, vedeam, fie vre-o tăere de însemînţare într'un codru de ştejar, sau vre-o răritură, vre-o linie somieră la munte, ori masive *de pini Austriaci* de diferite etăţi, plantate şi bine vegetînd în munţii din Tirol saŭ din Sudul Vienei, case de şef de ocol, cantoane de pădurari, de lucrători din pădure, ferestrae, drumuri forestiere, lucrări de artă ce făceau atîta onoare celor ce le făcuse şi al căror nume era pus dedesupt, atrăgeau mult privirile prin farmecul peisajelor, dacă nu şi prin importanţa lucrului, pe care, cîte-odată, cu toate explicările scrise dedesupt, vulgul nu ar fi putut'o înţelege cu toată mărimea ei....

Căci ast-fel mişcă, de exemplu, o plantaţie reuşită bine, inima unui silvicultor, decît pe un alt comun muritor, ce ar înţelege cu greu pasiunea, cu care omul pădurei priveşte puetul tinerî, fragezi.

sănătoşi, toată speranţa codrului bătrîn, orî mila, grija cu care urmăreşte vre-o boală, coloarea ofilită a frunzelor ce prevesteşte moartea.

Intre lucrările de pe domeniul Impăratului, am admirat un drum de *Şlit* de vre-o 4 kilometri lungime, cu ramificări, şi ca o adevărată sosea trecînd peste văi, pe rambleuri, prin tăeturi, pe poduri, peste ape, şi chiar pe o lungime de 200 de metri drumul intra prin un tunel.

Alte drumuri forestiere, ale căror proecte sunt alături, erau representate, in relief, in ipsos; tot în relief am văzut planuri, întregi de ocoale muntoase, cu păduri însemnate cu verde, cu parcelarul tras cu roşu.

Lucrările de corecţiuni de torenţi din Alpii austriaci, erau expuse şi dinsele, prin ajutorul orî al reproducerilor în miniatură a lucrărilor, orî în mod mai sugestiv, prin cîte două fotografii, una la început, arătînd starea de degradare în care ajunsese cele 2 maluri şi împrejurimile torentului, şi alta care arată torentul aproape stins. O şuviţă mică de apă, aproape picurînd pe sistematice cascade, iar pe cele două maluri, tinere plantaţii, respiră, părînd a fi simbolul unei noui vieţi, ce se va întinde pe acele coaste unde domnea numai moartea.

Un şir de alte fotografii arată cele-l'alte staţiuni intermediare ale lucrărilor.

Cîte-odată nu există decît prima fotografie: pămînturi surpate păduri surpate, stînci rostogolite în jos.

In această parte intrau şi lucrările *premiate*. Premii instituite fie de Stat, fie chiar de Impărat, care pare că poartă cel mai mare interes pădurei, recompensînd mai ales împăduririle în locuri dificile.

Graţie înaltelor încurajări de tot felul şi al marelui preţ ce se pune pe o asemenea onoare, căci am văzut proprietari princiari, lăudîndu-se şi expunînd premiile cîştigate în decursul anilor, plus graţie unei culturi şi administraţii fericite, lucrările de ameliorare sau de luptă pentru menţinerea pădurilor sunt duse cu mult succes.

O mare parte din secţia împăduririlor şi a ameliorărei fondului forestier era consacrată pepinierelor Statului, diferitelor domenii sau particularilor, orî marilor comersanţi de plăntuţe şi seminţe din împrejurimile Vienei, din Boemia şi *Insbruck* mai ales.

Erau fotografie de plăntuţe, de rigole, orî de întregi pepiniere, planuri de situaţie, saŭ reproduceri în miniatură de pepiniere, de uscătorî pentru seminţe de resinoase, de magazii orî silosuri pentru păstrarea seminţelor.

Asemenea era expuse unelte de plantat, foarfeci, cuţităriе, săpi, ca d. ex. sapa Baronului de Manteuffel pentru diferite specii şi virste, scînduri bavareze, etc.

Intre alte lucrări de împăduriri, cele mai importante sunt cele ce se fac în Istria, în acea provincie, cap de mare muntos numit *Carst*. Aceste locuri, odată acoperite de păduri, bogate, înfloritoare

sunt acum despădurite. Ceea ce însemnă că degradațiile ce natural fac cortegiul despăduririi, sărăcia grea a luat în stăpînire totul. Și răul este atît de mare, în cît măsurile de remediare sunt destul de dificile.

Se împădurește fie prin însemînțări artificiale, sau mici plante de 2—3 ani, de *pini austriaci*, *larice*, pinus paroliana, și salcîmi în părțile mai favorabile.

Regiunea e muntoasă, stîncă calcarcase, altitudini ce trec de 1000 metri.

De multe ori, pămîntul însuși lipsește, el trebue cărat de jos, din văi. Apoi lupta spre a proteja tinerele păduri contra pășunatului și mai ales contra vînturilor distrugătoare, este cu greu dusă.

Pentru aceasta se fac în jurul plantațiilor așa numitele *ziduri de protecție*; ziduri groase de 40—50 centimetri, înalte pînă la 1 metru, zidărie uscată, de piatră, sau uluci înalte, de 3—4 metri înălțime, scînduri, solid întărite de stîlpi, ridicîndu-se perpendicular pe direcția vînturilor dominante. La adăpost tinerile plăntuțe cresc în bună-voie, pe relele locuri.

Tablouri statistice arată că pînă acum sunt aproape 30 de mii de metri de astfel de adăposturi, că se fac pe fie-ce an 5—6 kilometri mai mult.

Plantația și întreținerea lor a costat, de la începutul lucrărilor și pînă acum, 10.000 de fiorini, la care se mai adaogă 3.000 fiorini costul transportului pămîntului vegetal, apoi semințe, etc. 960 fiorini total vre-o 50.000 fiorini cheltuiți pentru împădurirea a 547 hectare în regiunea Carstului, altă-dată atît de bogată, acum sărăcită prin răpirea pădurei (pășunare, exploatări neregulate, climă aspră, vînturi).

Iar fondul împăduririlor, de 100,000 fiorini e compus din credite de 45 mii fiorini, asupra budgetului imperiului; iar restul îl dau comunele *Triest*, *Fiume*, precum și societatea căilor ferate de Sud.

Atîți interesați și alarmați de răul crescînd.

La noi, nu putem noi oare găsi vre un loc odată bogat, acum sărăcit din causa despăduririi?

Eu cred că putem; cel puțin jumătate din țară suferă odată cu suferințele pădurei ce umbresc pămîntul nostru.

În pavilionul prințului I. de Lichenstein puteam urmări, într'o *plastică* expunere, mersul evolutiv al instalațiilor de la 1848 și pînă la 1898.

Ferestraele formau mai ales, un frumos grup.

Cele de la 48 semănau mult cu cele de la munte, ale țăranilor noștri: peste 10—15 ani, au rote motrice mari, groase, puternice, ferestrae cu o limbă și circulare; edificiul, tot de lemn însă mai mare, mai sistematic și bine aranjat.

Lemnele sunt aduse, ca bușteni din pădure, cu căruțe, ori pe plute, sau, ca simpli bușteni lăsați să vină, singuri în jos, pe un canal.

Cele din urmă ferestrae sunt adevărate fabrici ori usine: coșuri

înalte, numeroase, de la diferiți motori fie puse pe stilpi, cabluri ce conduc forțele prin ajutorul electricității: vagoane încărcate, trenuri întregi cară și aduc materialul lemnos.

Toate acestea făcute în miniatură, reproducea, în mod perfect, progresul realisat în această industrie.

Note statistice erau arătate în numeroase tablouri, de exemplu: Forța motorilor cu aburi, de ferestrae e de 10,000 cai vapori, forța motorilor de apă, de ferestrae e de 50,000 cai vapori.

Acestea produc lemne debitate ce sunt în urmă, vîndute. Venitul care la 1848 era de 1 milion fiorini, se urcă la 9 milioane în 1858, 20 milioane fiorini în 1868, iar în 1878, 30 milioane; în 1888 venitul este de 60 milioane, el se ridică peste 80 de milioane în 1897—1898.

În pavilionul prințului de Schwartzenberg erau expuse toate produsele acestui Regat din Boemia: produsele metalurgice, fer, oțel, cărbuni din deferitele mine, piatră, granit de pavaz, produse agricole, forestiere, de asemenea, cu frumoase monstre din calități ale lemnelor, cu colecțiuni entomologice, etc.

Acolo am văzut o statistică între alte multe, a drumurilor forestiere după domeniu.

Pe cînd în 1848 erau 172 kil. de drum de al treilea ordin, iar lemnul se transporta și pe 296 kil., în buștenî lăsați liber pe apa rîurilor, metod care strică calitatea lemnelor, în 1898 s'a ridicat la 91 kil. drum de al I-lea ordin, șosele bine întreținute, largi, ce leagă centrele pădurоase cu centrele de populație; 100 kil. drum de al II-lea ordin, care leagă între ele, centrele pădurоase, și 219 kil. de drumuri de al *treilea ordin*; iar transportul pe apă, cu plutele ori buștenî pierduți, scade la vre-o 100 kil. numai.

Și pentru socoteala sa propriă, acest domeniu a încasat venit, din pădure, de 4,500,00 fiorini, în timp de 10 ani (1888—1898).

Alte statistici de prețuri, arată variațiile acestuia, prin curbe și diagrame.

Prețurile, arătate de curbe, încep, pentru lemn de foc maximum de la 25 creițarî *m. cub* în 1848, iar pentru lemnul de lucru atinge, metru cub, 0,60 *crițarî*.

Curba, pentru diferiți anî, atinge diferite înălțimi, pe care sunt notate prețurile și anume:

în 1850,	lemnul de foc:	0,30 cr.,	de construcții	1 fl. 20	*m. cub.*
» 1855	»	»	»	0.45	»	»	1,80
» 1860	»	»	»	1,00	»	»	2,20

de la 1870 până la 1890 curbele ajung cele mai mari înălțimi: lemnul de foc de la 1 fiorin 80 crețeri până la 2.20 și cel de construcții de la 2.80—3 și 3,20 pentru metru cub.

Spre 1898, curba coboară puțin: lemnul de foc 1.80 iar cel de construcție 2.80, 2.90 fiorini m. cub. M'a isbit iarăși un tablou din secția prințului de Auersperg: arăta numărul funcționarilor și plata lor în 1848, și aceea din 1898:

În 1848 avea un Forst-meister cu 430fiorinî anual: 1 ober fors-

ter cu 378 fiorini; 3 forsteri cu 170, 5 cu 63, şi 10 cu 31 fiorini şi plătea anual *630* fiorini pensii, plus lemne de incălzit etc.

Pădurile prinţului aveau atunci peste 26.000 hect.

In 1898, pădurile scad la 19.000 hect; în schimb aŭ:

1. Först-meister cu 2.200 fiorini anual: doi cu 1.100 fl., sume insemnate in Austria unde banul are valoarea mult mai mare de cit aici; 8 forestieri cu 900—700 fiorini anual, 8 pădurari cu 400-205 fiorini apoi vre-o 20 agenţi cu 180—175 fl. anual, lemne şi pămint.

Iar pensiile plătite se urcă la 4095 fiorini pe an.

Bucovina işi avea asemenea un pavilion al său, făcut din stilpi de mesteacăn, scoarţe de molid, de brad, frumos decorat. Imprejur, afară, erau fel de fel de trunchiuri de diferite grosimi, deosebitele feluri de tăeturi, de debit al materialului lemnos.

Cind intrarăm inlăuntru, semăna că suntem intr'un colţ romînesc: costumele naţionale vederi din Carpaţi, expunerea lucrurilor de industrie manuală, linguri, copăi ori ploşte de vin, atirnate în vitrine.

In urmă produsele usinelor de lemn, mai ales lemnele de resonanţă, plăci tăiate pentru piane, pentru violoncele, pentru viori etc.

Apoi lemne debitate in diferite feluri, pentru construcţii, pentru export, mai ales spre Sud, prin Galaţi in mare parte, produse mai ales ale Societăţei Goetz, ce are 10 milioane lei, avind 165 mii de hectare de pădure; exploatează 3— 400 de mii m. c. anual, exportînd prin Romînia, Odesa şi Triest, aproape 10,000 vagoane.

De bine, de răŭ am atins visul nostru de la Cheia, ce 'l făceam cînd urcam, după floarea reginei, pe gentile stinci ale zăganului: călătoriă, ce mi-a lăsat o dulce amintire, ceva ce ţine din lumea visurilor ce se trăeşte adesea, mai ales in jurul celor 20 de ani.

Virgiliu Stoicescu.

INFORMAŢIUNI

In ziua de 9 Aprilie a. c., D. Ion Kalinderu, Preşedintele societăţii noastre, a citit la Academia Romînă în presenţa M. S. Regelui, a colegilor D-sale şi a unui numeros şi ales public, o importantă lucrare a D-sale, relativă la portul bărbei şi părului la Romani.

* * *

Către D-nii membrii ai Societăţii «Progresul Silvic».

In urma deciziunei Comitetului central de administraţie din şedinţa de la 6 Aprilie a. c. şi conform statutelor societăţii, domnii membrii ai societăţii sînt convocaţi în adunarea generală, în zilele de 7, 8 şi 9 Maiu a. c., orele 8 seara, în localul Administraţiei Domeniului Coroanei, unde este sediul societăţii.

Ordinea zilei va fi următoarea:

1. Raportul de expunerea activităţei şi situaţiunii financiare a societăţii;

2. Prezentarea budgetului pentru anul viitor 1899—1900;

3. Alegerea comisiunei de verificarea compturilor pe anul 1898—1899;

4. Desbaterea următoarelor chestiuni:

a) Cultura nucului, propagarea lui şi modul cum s'ar putea obţine dintr'însul lemne industriale variate şi de valoare;

b) Este sau nu avantajos a se planta esenţe răşinoase în regiunile unde pot cu succes să crească esenţe foioase de preţ?

c) Cari ar fi mijloacele cele mai practice de plantare a terenurilor rezervate pentru regularea perimetrilor pădurilor, precum şi a terenurilor rezervate din unele moşii vîndute pentru creare de păduri?

d) Formarea unui fond de punere în valoare a pădurilor domeniale prin reţineri din veniturile lor;

e) Cum s'ar putea realiza mai bine propunerea înfiinţărei unei case de ajutor mutual pentru membrii societaţii;

f) Cauzele staţionărei venitului pădurilor în general şi ale Statului în special şi remediile de propus la acestea.

5. Aprobarea raportului comisiunei de verificarea situaţiei financiare.

Se face cunoscut cu această ocazie că la timp se va interveni atît pe lîngă Onor. Minister al domeniilor, cît şi pe lîngă Onor. Direcţiune C. F. R. spre a se obţine ca şi în anii precedenţi congedii pentru domnii membrii, agenţi în serviciul Statului precum şi reducerea taxelor de voiaj.

* * *

In urma demisionărei Ministerului prezidat de d-l D. A. Sturdza, d-l N. Fleva a fost numit Ministru al domeniilor.

Sperăm că de astă dată, se va face mult aşteptata organisare a serviciului silvic, de care începuseră a se ocupa mulţi din foştii d-ni Miniştri, în momentul plecărei d-lor din Minister.

In organisaţiune însă şi în măsuri principale ce se vor lua, credem că ar fi bine să se consulte mai mulţi sau în tot casul fruntaşii serviciului, căci din inspiraţiunea unui singur om, reese mai în tot-d'auna măsuri şi dispoziţiuni bune pentru unul sau doi şi puţin bune pentru rest.

* * *

Pe ziua de 1 Aprilie a. c. s'au făcut înaintări şi puneri la pensie, între personalul silvic al Statului trecuţi în tabloul de mai jos:

Corent No.	NUMELE ŞI PRONUMELE	POSIŢIUNEA GRADULUI	
		OCUPATA	CE VA OCUPA
1	Al. Moroiu	Inspector cls I	la pensie
2	I. P. Chihaia	» II	Inspector cls. I
3	V. I. Popescu	» II	la pensie
4	N. G Popovici	» III	Inspector cls II
5	N. C. Macovey	» III	» II
6	C. Ionescu	Sub-inspector cls I	» III
7	I. Chirţoiu Ştefănescu	» »	» III
8	Corneliu Isopescu	» II	Sub-inspector cls I
9	B. Bantaş	» II	» I
10	M. Tănăsescu	» II	» I
11	C. Teodorescu	» III	la pensie
12	Cesar Georgescu	» III	Sub-inspector cls. II
13	B. N. Pretorianu	» III	» II
14	C. Dumbrava	» III	» II
15	Ernest Gheorghiu	Guard general cls I	» III
16	N Dragoteanu	» I	» III
17	V. Theodorescu	» I	» III
18	D Cratero	» I	la pensie
19	Mih. Secareanu	» II	Guard general cls. I
20	I. Guguianu	» II	» I
21	Xenofont Sculy	» II	» I
22	Aurel Antonescu	» II	» I

Aceste înaintări se zice că lasă întru cît-va de dorit în unele puncte, şi dacă lucrul ar fi ast-fel, credem că provine din aceea că la facerea tabloului de înaintări, nu au lucrat inspectorii, şefi, sau cum zicem mai sus, fruntaşii serviciului.

Să sperăm că acestea vor fi ultimele înaintări, carî se fac.

* * *

D. Al. Moroiu, cel mai activ, cinstit, inteligent şi venerat inspector-silvic, a fost pus în retragere pe ziua de 1 Aprilie, pentru a'şi regula drepturile la pensie.

D-sale îi lipsea două ani, spre a avea 30 ani de serviciu care să'i dea dreptul la pensia întreagă.

Dacă această punere în retragere a fost făcută cu mulţumirea d-luî Moroiu, nu avem nimic de zis ; în casul contrariu resplătindu-se ast-fel calităţile enumerate mai sus, nu se încurajează de loc cei rămaşi în acest serviciu.

Din causa acesteî puneri în retragere, d-sa a mai fost înlocuit şi din însărcinarea onorifică de membru al Consiliul technic al pădurilor.

Locurile d-luî Moroiu ca şef al secţieî silvice şi ca membru al consiliului technic au fost date d-luî inspector silvic N. G. Popovicî.

* * *

Conform art. 9 din statute s'a admis de comitetul central, ca membru activ al societăţii, D-nul V. Brote, guard general silvic în serviciul Statului.

* * *

In conformitate cu art 13, alin. ultim din statute, s'au şters dintre membrii societăţii următorii domni: Antonescu G. Verunicula, Gavrilescu G., Ionică I., Nichita B., Pleşan V., Spirescu Th., Staicu I., Şoarec C., Tenov V., Toncăviceanu B., Secăreanu M., Vasilin C., Isopescu C., Dumitrescu C. G, Eperiş P. şi Bacruban V.

* * *

Toţi silvicultorii din serviciul central aŭ fost mutaţi în exterior şi parte vice-versa, după cum se poate vedea din tabloul de mai jos.

Nr. Crt.	NUMELE şi PRONUMELE	GRADUL	FUNCŢIUNEA	
			OCUPATA	CE VA OCUPA
1	C. A. Orăscu	Inspector cl. I	Şeful Reg. IV	Controlor General
2	N. G. Popovici	» II	» » V	Şef secţiei silvice
3	N. C. Macovey	» II	» » VI	» Reg. IV
4	Al. Mărculescu	» III	Şef biroului IV	» » VI
5	G. I. Nicolau	» I	» » III	[illegible] II
6	V. Bantaş	» I	Locţnic cap 1900	Şef biroului I
7	G. I. Popescu	» II	Şef biroului II	[illegible] V
8	C. Georgescu	» II	[illegible] VII	» » III
9	B. N. Pretorianu	» II	» » II	Şef biroului II
10	C. Dumbrava	» II	» » II	[illegible] I
11	M. Şerbănescu	» III	Şef biroului I	» » I
12	E. S. Michalescu	» III	Şef de ocol	[illegible] VI
13	O. Marienzeller	» III	Locţnic cap 1900	Şef biroului IV
14	N. Dragoleanu	» III	Şef. de ocol	[illegible] VII
15	Ernest Gheorghiu	» III	» »	» » IV
16	N. Teodorescu	» III	» »	Şef biroului III
17	C. Michaescu	Guard General cl I	Ajutor biurou I	[illegible]
18	G. Dimitrescu	» I	» » IV	» D Bălăneşti
19	N. Ţăpardea	» I	Şef de ocol	Ajutor biurou II
20	P. Dimitrescu	» I	Ajutor biurou III	Şef ocolului Calea
21	G. Moţune	» I	Şef de ocol	Ajutor biurou III
22	I. Guguianu	» I	» »	» » II
23	P. Pirnog	» II	Ajutor biurou II	Şef ocol Mare Caun
24	B. D. Neagoe	» II	[illegible] III	Ajutor biurou IV
25	C. Haritonovici	» II	Ajutor biurou II	[illegible] III
26	N. Elefterescu	» II	» » III	Şef ocol. Grabicina
27	G. Gogulescu	» II	Şef ocol Tirocuţie	Şef ocol Cernava
28	Apostolu Cristu	» II	» » Grabicina	» » Scaiaţa
29	C. Diaconescu	» II	Ajutor biurou III	Şef ocol. Slatioci
30	S. Cămărăsescu	» II	» » IV	» » Chiampul
31	N. Bosie	» II	» » II	» » Giurgiu
32	H. Grumăşescu	» II	Locţnic cap 1900	Ajutor biurou II
33	I. G. Popescu	» II	» »	» » III
34	M. Petrescu (Pacescu)	» II	» »	» » IV

Măsura ne pare prea radicală, dacă agenţii au fost permutaţi fără consimţimîntul lor şi fără vre-o vină.

Dacă motive utile serviciului, impuneau aceasta, se putea ajunge la acelaşi resultat într'un timp mai îndelungat, adică în 6 sau 10 luni.

* * *

Tot pe ziua de 1 Aprilie, d. inspector C. A. Orescu, a fost însărcinat cu controlul general în serviciul silvic exterior şi cu lucrările aşa ziseĭ *expositioni Parisiane.*

Am dori o mică explicaţie, ce însemnează aceste numiri şi renumiri cînd d. Orescu a avut şi are deja aceste atribuţiuni, şi faţă cu ordinul ce a primit d-sa, ce însărcinări mai au d-nii inspectori silvicĭ D. Patrulius şi Th. Galeriu.

* * *

In seara de 23 Martie a. c., d. sub-inspector silvic M. Tănăsescu, a ţinut o conferinţă în localul Domeniului Coroneĭ; subiectul tratat şi deja anunţat a fostŭ despre păşunatul în păduri.

D-l conferinţar a fost viu aplaudat şi felicitat de modul cum a tratat acest subiect. Sala de conferinţă era plină de numeroşi membriĭ aĭ societăţii şi distinse persoane străine de societate.

Printre cei presenţi, am remarcat pe d-l general Manu, actualul Ministru de finance.

In numărul viitor, sperăm să publicăm această interesantă conferinţă.

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Dómnei, 20. Bucureşti.

OPERE PUBLICATE de d-nu ION KALINDERU

Despre ne-retroactivitatea legilor 1 Vol. in 8°.

Essai sur les sources du Droit Romain, 1 Vol. in 8°.

Notită asupra societăților prin actiuni după Codul general de comerciŭ german, broș. in 8°.

De la competence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat étranger peut posseder en Russie, broș. in 8°.

Memoriu asupra transferărei scaunului societăței Acționarilor căilor ferate din Berlin la București, broș. in 8°.

Droit Pretorien et Reponses des Prudents, 1 Vol. in 8°.

Consiliul Imperaților la Roma și la Constantinopole, 1 Vol. in 8°.

Etude sur le regime municipal Romain, broș. in 8°.

Studiu asupra legei celor XII Tabule broș. in 8°.

Notice juri dique sur un Testament broș. in 8°.

Viața municipală la Pompei, 1 Vol. in 8°.

Observațiuni in procesul cu moștenitorii I. Otteteleșanu, broș. in 8°.

Doi antagoniști Romani, broș. in 4°.

Viligiatura și resedințile de vară la Romani, broș in 8°.

Patrie, Education et Travail.

August și Literații.

DIN PUBLICATIILE
„Administrațiunei Domeniului Coroanei" pentru „Biblioteca Populară"

CARTICELE

1. Moștenirea tronului Romăniei cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al Romăniei, moștenitorul presumptiv al coroanei.
2. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și bolele lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin ingrijirea d-lui *Ion Kalinderu*.
3. Circulară pentru inființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei, Confecționarea pălăriilor de paie cu mina liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*.
5. Raport asupra escursiunei silvice in Bucovina, de *Florian Davidescu*
6. Cultura Albinelor de *Marin Petrescu*.
7. Noțiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Păsăreanu*.
8. Rolul invățătorului in formațiunea generațiunilor noi — Discurs — de *Ion Kalinderu*.
9. Noțiuni de Economia vitelor, Part. I de *V. S. Brezeanu*.
10. Noțiuni de Economia Vitelor, Part. II, de *V. S. Brezeanu*.
11. Noțiuni de Economia vitelor, P. I, de *V. S. Brezeanu*, 1897.
12. Noțiuni de Economia vitelor, P. II, de *V. S. Brezeanu*, 1898.
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim. G. Ionescu*, 1899.

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMANA

STUDII

Lei B.

Antonescu Remus P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . 5.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . 3.—
» Pădurile de munte și cimpie. 1875 . . . . . 2.—
» Cercetarea cauzelor și remediului inundațiunilor și depunerilor din bassinul Prahovei, 1887 . . . . . 8.—
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urjugeain-Mușita . . . . 8.—
Antonescu-Petre. — Tratamentul de grădinărit și aplicațiunea sa in Romania . . . . . 2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1896 . . . . . 2.—
» Cestiuni de pădurĭ, 1890 . . . . . 4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893. 3.—
» Amenajamentul pădurei Morunglav (in colaboratie cu B. Pisone și J. Goldi) . . . . . 3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor casei sf. Spiridon din Iași. —.—
Isopescu C. — Dendrometria, tradusă dupe *Cavaler A. de Guttenberg.* —.—
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnoase. 3.—
Nadejde N. C. — Memoriu asupra restaurărei și conservărei terenurilor din muntii «Pirinei» cu 11 planșe . . . . . —.—
Obogeanu Em. — Divizaunea suprafețor plane prin o paralelă la o dreaptă data. —.—
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile statului . —.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra celor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea . . . . . —.—
Radian S. P. — Invățămintul agricultureĭ și silviculturei . . . . . 1.—
Rusescu D. R. — Exploatarea in regie a pădurilor statului din centul Comana . . . . . —.—
B. D. Neagoe. — Tabele de preturĭ, aranjate dupe *Schmidt E.* . . . . —.50
Stamatiadu Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor in România, 1884 . . 1.50
Tanasescu M. A. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dimbovița —.—
» Studiu asupra administrațiunii, exploatărĭ și amenajărĭ pădurilor statului austriac . . . . . —.—
Țințăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor in regie de la Rădești și Slănic-Oltășani . . . . . —.—

CONFERINTE

Antonescu-Remus P. S. — Comparație intre pădurile țerei noastre și cele din Ungaria . . . . . 1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria 1896. 1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1892 . . . . . —.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară . . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Lucrărĭ de intelinere și de amelioratie ale pădurilor 2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei . . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1894 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vinătoarei și măsurilor de aplicat in România in privința vinatului, 1889 . . . . . —.—
» Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . —.—
Tănăsescu M. A. — Despre regimul silvic și aplicarea lui . . . . . —.—
» Paralel din punctul de vedere silvic intre Austria și România: —.—
Teodorescu T. N. — Impăduricrea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893 . . . . . —.—
D. I. Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893 . . . . . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Domnei 20, (Bis. Kalinderu). Bucuresci

ANUL XIII MAIU, IUNIE şi IULIE 1899

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢEI „PROGRESUL SILVIC“

FONDATA IN 1886

APARE O DATĂ PE LUNĂ

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACŢIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. S. ANTONESCU-REMUŞ, C. BROŞTEANU, I. P. CHIHAIA, M. TANASESCU.
SUB PREZIDENŢA D-lui I. KALINDERU

Cu concursul d-lor Papinian D. Antonescu P., Rusescu D. şi Marenzeller O.

PREŢUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societăţei şi studenţi.

12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREŢUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei ½ pag şi 3 lei ¼ pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere se face o reducere de 25% în 10 numere reducerea este de 40% şi pentru tot anul reducerea este de 50%.

Ori-ce corespondenţe privitoare la Societate şi Revistă cum şi trimiterea cotizaţiunilor şi abonamentelor, se vor adresa str. Ştirbei-Vodă No. 3, Bucureşti.

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL
20, — STRADA DOAMNEI, — 20
(Biserica Kalinderu)
1899

SUMARUL

Rezumatul ședințelor adunării generale a societății «Progresul silvic», din zilele de 7, 8 și 9 Maiu 1899.
Vechiul Cod silvic al Moldovei, de . . . . . C. B. U.
Proect de lege pentru organisarea corpului silvic al Statului, de . . . . . DEM. IONESCU-ZANE
Exploatarea în regie a pădurilor Statului din centrul Comana, de . . . . . D. R. RUSESCU
Despre pușca de vînat, de . . . . . ERNEST C. GHEORGHIU
Cultivarea esteticului în silvicultură (urmare și fine), de . . . . . AMICUL PĂDURILOR
Informațiuni de . . . . . .

Acei din D-nii membrii sau abonații, cărora le lipsește unul sau mai multe volume din colecția «Revisteï Pădurilor» pot obține un volum broșat din or ce an, pe prețul de 6 leï, adresîndu-se la sediul Societății.

A apărut:

IMPADURIREA NISIPURILOR

DE PE DOMENIUL

MAGLAVITU DIN JUDEȚUL DOLJ

PROPRIETATEA EFORIEI MADONA DUDU DIN CRAIOVA

DE

TH. CHIVULESCU

INGINER SILVIC

Prețul 4 leï

De vînzare la autor, la librăriile din Craiova și la librăriile Socec și Alcalay din București.

DE VINZARE

DOUA ALIDADE (LUNETE)

DIN CARI UNA **SISTEM STARKE**, APROAPE NOUA

Condițiuni favorabile

A se adresa:

AL. LAZERIAN, Inginer

str. Știrbey Vodă 23

REZUMATUL

Şedinţelor adunărei generale a societăţei „Progresul silvic", din zilele de 7, 8 şi 9 Maiŭ 1899

Sedinţa de la 7 Maiŭ

Şedinţa se deschide la ora 9 seara, sub preşidenţia d-lui *I. Kalinderu*.

Se face apelul nominal, la care răspund *69* membrii, şi conform art. 28 din statute, fiind prezenţi mai mulţi ca 25 membrii, d. Preşedinte declară adunarea constituită, după care pronunţă următoarea cuvîntare:

Binc aţi venit, d-lor şi scumpi colegi,

Intrunirea noastră de astă-zi, e a doua ce ţinem în apropierea celei mai mari dintre serbările noastre naţionale, este a 13-a a existenţei noastre ca corp ştiinţific constituit. Sînt fericit de a ve vedea aci, ușa de numeroşi; sînt fericit de a vedea că, graţie bunei voinţe a d-lui Ministru al domeniilor, aţi putut părăsi pentru scurt timp regiunile încredinţate pazei d-v. luminate, spre a veni aci, a da şi a primi lumină, a contribui a se lua hotăriri, cari am toată nădejdea că vor fi spre binele şi folosul societăţii, prin urmare şi a frumuseţelor şi avuţiilor silvice ale iubitei noastre patrii.

După sfîrşirea lucrărilor, veţi putea, d-lor şi scumpi colegi, cei din afară, ca şi cei din Capitală, să luaţi parte la veselia sufletească, cu care se comemorează în veci neuitatu zi,

în care s'a încheiat legătura nedespărțită între țară și iubitul nostru Rege și Augusta Sa Casă.

Mai am plăcerea de a ve aduce la cunoștință că d-na Elena dr. Turnescu, a cărei generositate ve este bine cunoscută, a donat societății noastre 300 de lei. Sînt sigur că ve uniți cu mine pentru a'i exprima viile noastre mulțumiri pentru interesul ce poartă societății silvice, ca și altor altor așezăminte de folos obștesc.

Am acum trista datorie de a împrospăta aci amintirea unui eminent coleg al nostru, care l'am perdut la începutul anului acesta, la 14 Februarie 1899, amintirea lui Aristide Eustațiu. Magistrat distins, a murit în vîrstă numai de 47 ani, din cari 15 i-a consacrat magistraturei, în care ajunsese consilier la Curtea de Apel. Fire muncitoare, pasionat pentru studiul dreptului, el era printre noi un prețios colaborator pentru toate cestiunile de drept silvic. Încă în anul trecut, ne-a dat ultima sa lucrare, despre recidivă în materie de deliet silvic. Societatea noastră a fost representată la înmormîntarea acestui prea respectat coleg, și i s'a făcut o scurtă biografie în numărul de Martie al „Revistei Pădurilor"; sînt convins că nimenĭ nu'l va uita.

Și de astă-dată trebue să constat că avem multe rămășițe din colizații și abonamente, 4978 de lei și 50 de bani numai pînă la 1

Ianuarie. Ve rog din nou cu stăruință, a contribui cu toții la înlăturarea acestei piedici a mersului nostru.

Fac însă mai ales apel, domnilor și scumpi colegi, la armonie, la devotament pentru societate și pentru scopurile ei.

Lucrînd în acest sens, veți fi folositori țărei, pe care toți o iubim din suflet, și veți bucura pe augustul nostru Suveran, care ne dă totd'a-una dovezi de viu interes și în a cărui casă se adăpostește societatea silvică. Nu putem să-i mulțumim de cît zicînd cu însuflețire:

Trăiască Majestățile Lor Regele și Regina!

Trăiască Principele Moștenitor și Augusta Sa Familie!

(Aplause).

Se dă citire telegramelor primite de la D-nii membrii, ce nu pot lua parte la Congres, după care se acordă cuvîntul D-lui *N. C. Nădejde*, delegatul Comitetului de Ad-ție care dă citire raportului de expunerea activității și situațiunii financiare a Societății pe anul expirat 1898—1999 și a budgetului pe anul viitor 1899—1900, în următorul cuprins,

Domnilor membrii,

In această a XIII adunare generală, autorizat fiind de Comitetul central de ad-ție, am onoare a ve expune situația financiară și activitatea societății noastre pe anul expirat 1898—1899.

Țin în întîiul loc a reaminti cu adîncă mîhnire că, în cursul anului trecut, Societatea a pierdut dintre membrii activi pe Ar. Eustațiu, unul din membri fondatori și valoros susținător al societății.

Domnilor membrii,

Inainte de a vă arăta care este în momentul de față situația financiară, cred de datoria mea de a vă face un mic rezumat asupra situației financiare a societății de la înființarea ei. După cum știți, societatea «Progresul Silvic» s'a înființat în anul 1886. Pînă la adunarea generală

de la 1893, s'aŭ încasat lei 16.463 şi s'au cheltuit 13.100; iar din excedentul de Lei 3.363, s'aŭ cumpărat bonuri în valoare nominală de Lei 2.500. Numărul membrilor în acest timp a fost în medie de 150 pe an şi cam 100 de abonaţi. În raportul pe 1896 se spune că la începutul acelui an capitalul în bonuri era de 5.000 Lei, deci în cursul celor 2 ani precedenţi s'aŭ mai cumpărat bonuri în valoare de Lei 2.500. În anii 1895, 1896 şi 1897 s'au încasat Lei 13.288 şi s'aŭ cheltuit 8.642, iar din excedentul de Lei 4.646 s'au cumpărat bonuri în valoare nominală de Lei 4.500.

Numărul membrilor activi în ultimii ani, a variat între 180 şi 220, iar abonaţii între 100—120. Din cele ce preced se vede că numărul membrilor s'a ridicat până în 220, la început fiind de 150, aşa că a variat foarte puţin, apoi că în primii *8 ani* nu s'aŭ capitalizat de cât 5.000 Lei, iar în ultimii *4 ani* s'au capitalizat 4.500 Lei.

Aceste zise, în cele ce urmează vă voiu arăta situaţia financiară a societăţii la 1 Maiŭ a. c.

Veniturĭ. — La începutul anului 1898—1899, societatea avea un fond de 9.500 Lei în efecte publice şi 1.056 Lei, 35 bani în numerar, adica în total un capital de 10.556 Lei, 35 bani.

În cursul anului s'aŭ încasat următoarele sume:

1.	Din taxe de înscriere	Lei 70
2.	„ eo ţizanţi	„ 2.330
3.	„ abonamente	„ 3.385
4.	„ cupoanele efectelor	„ 510
5.	„ donaţiuni	„ 300
	Total . . .	6.595

Adică s'a încasat suma totală de **Lei 6.595.**

La începutul anului, după cum se poate vedea din ultimul raport asupra situaţiei financiare, societatea avea de încasat de la membrii şi abonaţi 8.337 [1]), la care adaogîndu-se suma de Lei 5.078 prevăzută în budget spre a se încasa în cursul anului expirat, urma că societatea avea de încasat *Lei 13.415.* 'Mi-am dat toate silinţele a încasa cît se poate mai mult şi în mai multe rînduri am adresat scrisori D-lor membrii şi abonaţi, aducîndu-le aminte sumele ce datorează. Mulţi aŭ avut buna-voinţă de a răspunde favorabil şi chiar din aceĭ carĭ nu plătise nimic de la 1892 încoace, ceea ce m'a încurajat mult, căci drept să vă spun, începusem să mă cam îngrijesc dacă voiu putea isbuti să încasez din datorii suma cea mai mare posibilă.

Pe de altă parte, observînd că Revista s'a trimis mai mulţi ani consecutivi la persoane, carĭ nu aŭ plătit niciodată nimic, deşi figurau pe lista abonaţilor, Onor. Comitet în şedinţa de la 26 Septembre 1898 m'a descărcat cu suma de Lei 1.479 datorită de aceşti abonaţi, carĭ nici nu aŭ voit a răspunde la diferitele noastre scrisori. De asemenea, conform art. 13 alin. ultim din statute, s'aŭ şters dintre membrii societăţii următorii 11 D-nii: Antonescu G. Verunculo, Gavrilescu G., Ionică I., Nichita B., Pleşan V., Spiroscu Th., Staicu I., Şoarec C., Toncovicenu

1) Această sumă s'a micşorat cam cu 2/3 din cauză că unii membri prezintă chitanţe vechi, fără să fie descărcaţi de sumele respective.

B., Scearcanu M., Vasiliu C., Isopescu C., Eperiș P. și Dumitrescu C. G., carî toți datoraŭ suma de Lei 1.497. Așa dar suma datorită s'a redus cu Lei 2976, deci suma ce aveam de incasat în cursul anului expirat era de Lei 10.439.

Dacă din suma de Lei 6.595 scadem Lei 1134 bani 50, ce sînt incasați pentru anul viitor 1899, urmează că din suma de Lei 10.439, ce aveam de incasat în cursul anului expirat 1898—1899 s'au incasat *Lei 5.460. bani 50*, așa dar azi mai avem de incasat Lei 4.978 bani 50 și anume Lei 4.762, bani 50 de la D-nii membrii și Lei 216 de la D-nii abonați.

Cum se vede din cifrele de mai sus, incasările au depășit cu Lei 382 bani 50 prevederile budgetare și deci suma ce societatea avea de încasat la începutul anului trecut este aproape aceiași, dacă ținem seamă de sumele iertate.

Numărul membrilor a fost de 204, din carî ștergîndu-se 14 pentru neplata, 2 carî au refuzat Revista cerînd a fi șterși dintre membrii și 1 mort, urmează că numărul actual de membrii este 187, carî de sigur va crește în cursul anului prin inscrierea tinerilor silvicultorî intrați în corp în cursul ultimilor 3 ani și din carî cea mai mare parte nu sînt membrii ai societății. Din numărul total de membrii (187) au plătit complect cotizațiile și abonamentele 76, au plătit o parte din datorii 71, iar restul de 40 n'au plătit nimic.

Terminînd partea privitoare la venituri mai adaug că, de cînd există societatea anul acesta s'au primit taxele de la cea mai mare parte dintre membrii, așa că s'a putut incasa suma cea mai mare, adică 6.595 Lei, pe cînd pînă în prezent incasarea cea mai mare a fost de lei 5.251 în 1896

Cheltuelî. — În cursul anului expirat s'au făcut următoarele cheltuelî :

1. Imprimarea Revistei, precum și alte imprimate . . .	Lei 1662.75
2. Expedierea Revistei	» 134.75
3. Abonamente la ziare streine	» 68.40
4. Remisa incasatorului	» 82.60
5. Indemnizarea secretarului și un ajutor	» 960.00
6. Cheltuelî extraordinare și diferite	» 322.40
Total . . .	Lei 3230.90

Adică în total s'au cheltuit **Lei 3230 bani 90.**

Aceste cheltuelî dar sînt făcute în limitele prevederilor budgetare și încă sub aceste prevederi, realizîndu-se o economie de Lei 1529 bani 10

Din suma incasată de	Lei 6595.00
Scăzîndu-se cheltuelile de	» 3230.90
Rămîne un escedent de	Lei 3364.10
care adăogit la escedentul din anul trecut	» 1056.35
face un escedent total de	Lei 4420.45
Din această sumă s'a luat	» 2952.00

cu care s'au cumpărat bonuri 5% în valoarea nominală de Lei 3000 . . . . . .

Astfel că acum escedentul în numerar este de . . . . Lei 1468.45 iar capitalul în efecte publice de Lei 12.500, cu alte vorbe fondul disponibil al societatei în acest moment este de Lei 13.968 bani 45, în numerar și efecte publice.

Aceste cheltueli, pe cari comitetul central de administraţie le-a găsit în regulă şi sub prevederile budgetare, le-a aprobat şi ne-a delegat a le expune dv., împreună cu proiectul de budget întocmit pentru anul viitor 1899—1900, cu rugăminte pe de o parte a le aproba şi dv., iar pe de altă parte a 'mi da cuvenita descărcare de gestiunea financiară a expiratului an 1898—1899.

Domnilor Membrii,

Venind la a doua parte a expunerei de faţă, adică la relevarea în trăsături generale a activităţii societăţii noastre, cu părere de rău fac aceiaşi constatare ca şi în anul trecut, adică progresele realizate nu sînt destul de îmbucurătoare cu toate silinţele depuse de Comitetul central şi în special de d-l I. Kalinderu, neobositul nostru preşedinte. Dacă din punctul de vedere material aţi putut constata un oare-care progres, care se datoreşte şi dv., şi pentru care nu ve pot mulţumi în deajuns, nu tot aceiaşi constatare o putem face asupra altui rău semnalat în anul trecut şi care persistă, şi anume: *nu locuaţi un mare interes,* faţă de această întreprindere a noastră, care drept să ve spun nu progresează aşa cum ar trebui şi cum dorim cu toţii.

În cursul anului expirat, Comitetul central s'a întrunit de 6 ori şi în afară de regularea afacerilor curente, a căutat să aducă la îndeplinire hotărîrile luate de dv. în adunarea trecută. Ve aduceţi aminte că între chestiunele discutate în anul trecut a fost şi următoarea: *defrişarea pădurilor,* pentru care s'a făcut o propunere de către o comisiune de 3 din d-nii membrii. Această propunere, conform votului Dv. s'a supus Comitetului central de ad-ţie, care la rîndul său studiind'o a adresat'o onor. Minister al Domeniilor.

O altă chestiune, de care s'a ocupat Comitetul a fost: *redactarea definitivă a vocabularului silvic.* Pentru această lucrare, Comitetul, conform votului Dv., s'a adresat mai întîiu d-luĭ sub-inspector P. Antonescu, rugîndu-l a se însărcina D-sa cu această lucrare, dar cu toată insistenţa Comitetului, răspunsul său a fost negativ. În urma acestui răspuns, Comitetul, în şedinţa de la 4 Ianuarie a. c., mi-a făcut distinsa onoare de a me însărcina cu această lucrare, autorizîndu-me a me adresa şi la alte persoane speciale. Am început să lucrez, însă din cauza lipsei de timp liber, am fost silit să întrerup pentru un moment. În timpul cît m'am ocupat, am căpătat convingerea că sarcina ce mi-am luat'o este peste măsură de grea şi deşi este mult material adunat, este imposibil să se compileze cele 3 lucrări în sensul programului şi conform încheierei Comitetului. Nu ve pot da detalii, dar imediat ce va fi transcrisă partea de care m'am ocupat, o voiŭ supune-o onor. Comitet cu un raport detaliat, arătînd dificultăţile şi ceia ce cred eŭ că trebue de făcut deocamdată şi cît de curînd. Ve pot asigura că, dacă se va ţine seamă de observaţiunile noastre, lucrarea va fi dată la lumină cel mult pînă la viitoarea adunare generală.

Tot-odată ve mai anunţ că în cursul anului expirat, în urma invitaţiunei făcute de Onor. Minister al Domeniilor, Comitetul a delegat pe d-l P. S. Antonescu-Remus a face parte din Comitetul consultativ al

Expoziției, ca delegat al societății și tot-odată d-sa a fost însărcinat a face o dare de seamă asupra societății de la înființarea ei, care se va trimite la expoziție, împreună cu o colecție a Revistei. De asemenea ve anunț că în locul D-lui Ar. Eustațiu, decedat, comitetul a hotărît a se alege tot un jurist în persoana D-lui C. Broșteanu, avocat, a cărui cunoștință o veți face astă-seară, care a promis a ne da tot concursul său, și nu rămîne decît ca D-v. să-l confirmați.

Anul acesta, ca și în anii trecuți, s'a ținut o conferință de D-l subinspector M. Tănăsescu asupra *pășunatului în păduri*, la care au asistat mai multe persoane însemnate streine.

Revista Pădurilor organul societății a apărut regulat sub conducerea Comitetului de Redacție, publicînd diferite articole științifice și dări de seamă. Conform datinei întemeiate, Revista s'a trimes în mod gratuit la mai multe persoane marcante din țară și străinătate, care se ocupă de silvicultură, unor administrațiuni publice și organe de publicitate, precum și elevilor de la școalele de agricultură și silvicultura din țară. Asemenea Revista se trimete gratuit la mai multe societăți ale fraților de peste hotare.

Convocați în această adunare generală, potrivit statutelor, Comitetul, prin subscrisul, nu se îndoește de utilitatea discuțiilor ce veți provoca și a hotărîrilor ce veți lua, atrăgîndu-ve în special atențiunea asupra unei chestiuni din programul nostru semnalată încă din anul trecut și anume: *Înființarea unei case de ajutor mutual între membrii societății.*

Domnilor membrii,

Înainte de a sfîrși, în numele Comitetului central de Ad-ție, țin a ve mai reaminti că societatea intră în al 14-lea an al existenței sale, că în acest timp am avut probe destule cît M. S. Regele se interesează de mersul societății noastre. De asemenea am mulțumirea de a constata că societatea a atras atențiunea și a avut sprijinul bine-voitor a multora din bărbații, carî stau în fruntea mișcării noastre politice și culturale, între care și D-l general Manu, actual Ministru de finanțe, care a asistat la conferința din anul acesta.

Cu aceiași plăcere ve aduc la cunoștință că nobila donatoare D-na Elena Dr. Turnescu, a donat societății ca și în trecut, suma de Lei 300.

Exprim sentimentul întregului Comitet central de ad-ție, dorind societății noastre viitorul cel mai frumos și sperînd că fie-care în parte se va convinge cît bine va reeși devotîndu-se cu tot dinadinsul scopului urmat de ea.

Secretar-casier.

N. C. Nădejde

PROIECT DE BUGET

PENTRU

ANUL 1899—1900

VENITURI

1.	Venitul de la 12.500 lei efecte publice de 4 şi 5 %	Lei 560
2.	Din taxa de inscr. şi din vînzarea revistei pe anii anteriori	» 100
3.	Cotizaţiuni	» 2400
4.	Abonamente	» 2600
5	Donaţiunea D-nei Elena Dr. Turnescu	» 300
	Total	Lei 5960

CHELTUELI

1.	Pentru imprimerea Revistei (eventual cu supliment) pe 12 luni	Lei 1500.—
2.	Pentru diferite imprimate	» 200.—
3.	Pentru expediarea Revistei (servieiu, marci etc.) şi diferite furnituri (cărţi, legător, hîrtie, mărci, etc.)	» 300.—
4.	Pentru abonamente la diferite ziare ştiinţifice streine	» 100.
5.	Remiza incasatorului	» 200.—
6.	Indemnizarea secretarului şi un ajutor	» 960.
7.	Cheltueli extraordinare şi diferite	» 500.
8	Tipărirea a 6 numere vechi din *Revista Pădurilor*	» 543.25
9.	Imprimarea anuarului societăţii	» 700.—
	Total	» 5003.25

RECAPITULAŢIE

Incasări	Lei 5960.—
Cheltueli	» 5003.25
Escedent	Lei 956.75
Capital existent	» 13968.45
Total	Lei 14925.20

Adică la sfirşitul anului vom avea un capital disponibil de Lei 14.925 bani 20, fără suma de Lei 4.978 bani 50 ce sînt a se incasa şi din cari vom incasa o parte.

Preşedinte,
I. Kalinderu

Secretar-Casier
N. C. Nădejde.

Admis de Comisia de verificare, astăzi 1899, Maiu 8
O. Marcuzeller, Dem. I. Zane, B. N. Pretorian

D-l *Daniel Klein*, cerînd cuvîntul, constată şi D-sa în adevăr o stare rea de lucruri şi se aştepta ca Comitetul se propună remedii. Cari sînt cauzele că societatea nu face progresele ce ar trebui, şi cum am putea remedia o asemenea stare de lucruri? Este ştiut, zice D-sa, că cea mai mare parte din membrii acestei societăţi sînt silvicultori a Statului, şi tot cu ei se va mări numărul membrilor societăţii. După cum a mai spus altă-dată, repetă şi acum, că pînă cînd nu se va asigura soarta şi existenţa silvicultorilor Statului, nici societatea nu va progresa, căci în starea actuală, nu se găsesc oameni, cari de la vorbe să treacă la fapte. Azi pentru mulţi societatea nici nu există, căci ea nu a contribuit întru nimic la realizarea vre-unui progres în corpul silvic al Statului. D-sa constată şi de astă-dată această stare nenorocită de lucruri, iar în ceea ce priveşte remediile aceasta este treaba celor în drept.

D-l *Preşedinte* răspunde D-lui D. Klein, că în ceea-ce priveşte scopul ce urmăreşte societatea, Comitetul 'şi-a făcut datoria pe deplin, căutînd a aduce la îndeplinire, potrivit mijloacelor şi concursului ce i s'a dat, toate punctele de la art. 2 din Statute; apoi după art. 27 din Statute ori-cine poate propune chestiuni spre a se discuta cu ocazia adunării generale, şi Comitetul este fericit ori de cîte ori are ocazie a pune la ordinea zilei propunerile primite de la membrii afară din Comitet. Apoi un alt mijloc de a se discuta diferite chestiuni, ar fi conferinţele şi articolele în Revistă, dar de la un timp nimeni nu voeşte a face conferinţe şi nici chiar cîte un articol pentru Revistă. D-l Klein nu s'a servit nici de unul din aceste mijloace spre a constata defectele ce le semnalează azi şi a propune ameliorări sau a mai adăugi vr'un alineat la art. 2. Se ştie de toţi că în diferite adunări şi apoi prin conferinţe şi articole în Revistă, s'au discutat diferite regulamente şi chiar legea silvică; iar D-nii membrii silvicultori ai Statului, pot pune ori-ce chestiuni şi să le discute cu respectul de autoritate.

D-l *D. Ionescu-Zane*, luînd cuvîntul, arată că scopul societăţii fiind desvoltarea economică şi ştiinţifică a ţărei pe terenul forestier, acest scop nu se va realiza dacă elementele menite a conlucra la aceasta nu vor fi în armonie şi rulagiul aparatului silvic al ţărei nu va fi stabilit pe baze temeinice

Or, care sînt aceste elemente? Sînt silvicultorii şi în special cei ai Statului, căci din ei se compune absoluta majoritate a membrilor acestei societăţi. Trebue, zice D-l Ionescu-Zane, ca societatea, prin comitetul ei, să propună congresului spre discuţiune chestiuni de organizaţiune a corpului silvic al Statului; iar avizul societăţii sub formă de desiderat, să se comunice Ministerului de domenii spre aprobare. De unde voiţi D-v., zice D-l Zane, ca Ministrul domeniilor, un personagiu politic, să cunoască toate nevoile şi chiar cele de detaliu ale corpului silvic? Numai noi, societatea silvică, prin experienţa ce am cîştigat în timp de zecimi de ani serviţi pentru păduri, am fi în stare să'i dăm asemenea idei precise D-lui ministru. Şi noi nu facem nimic pentru aceasta.

Corpul silvic al Statului se află azi în completă dezorganizare. Din această pricină cultura şi administraţia pădurilor suferă şi personalul silvic suferă de o potrivă. Toţi D-nii miniştri cari s'au succedat la Ministerul domeniilor au avut laudabila intenţiune de a organiza corpul silvic al Statului. Din nefericire, nici unul nu a putut face nimica. Şi aceasta din pricină că cestiunea este foarte grea, ca orî-ce cestiune economică, şi apoi, noi, societatea Progresul Silvic, nu am contribuit prin nimic în acest sens.

Termin rugînd congresul ca să ia măsuri pentru remediarea acestei stări de lucruri puţin măgulitoare pentru Progresul Silvic.

D-l *Preşedinte* răspunde că Comitetul a căutat deja pe toate căile să atragă atenţiunea diferitelor persoane politice din ţară asupra multor chestiuni privitoare la păduri şi la corpul silvic, a propus chiar deziderate Ministerului de domenii şi încă multe. Cu toţii dorim prosperarea societăţii, dar prea puţin concurs ni se dă. O societate ca să se impue, trebue să fie şi persoană morală; or, faţă de starea materială nu se poate interveni în acest sens. Să căutăm ca pe lângă autoritatea ştiinţifică să avem şi auroritatea morală şi atunci scopul va fi realizat pe deplin.

Şedinţa se suspendă pentru 5 minute.

La redeschidere se alege comisiunea pentru verificarea gestiunei financiare a societăţii, care se compune din D-nii O. Marinzeller, B. N. Pretorian şi D. Ionescu-Zane.

Apoi D-l *Preşedinte* prezintă adunării pe noul membru

al societăţii D-l C. Broşteanu, licenţiat în drept, avocat al Eforiei spitalelor civile, care va face parte şi din Comitet, oferind societăţii serviciile sale în chestiunile de jurisprudenţă.

D-l *C. Broşteanu*, cerînd cuvîntul, pronunţă următorul discurs:

Mult stimate D-le Preşedinte,
Domnilor,

Să-mi daţi voe să vă mulţumesc, D-le Preşedinte, să vă mulţumesc Domnilor, pentru marea onoare ce-mi faceţi, dîndu-mi voe să viu să lucrez sub conducerea D-voastră, alăturea cu D-voastră.

Am venit pentru a lucra, după cum ori-care doritor de a căpăta noi cunoştinţe, merge către un maestru neîntrecut, ca la o făclie de lumină.

Vă mărturisesc că fără să fi făcut parte dintre D-voastră, fără a avea onoarea să cunosc pe mulţi dintre D-voastră, un viu interes mă atrăgea în acest mijloc. Urmăream de aproape lucrările, căutam să culeg noi cunoştinţe pentru a putea aprecia, după meritul ce li se cuvine, folositoarele D-voastră lucrări.

Căutam să profit de ocaziunile ce mi se presintau, pentru a discuta cu aceî pe carî aveam favoarea de a cunoaşte. Între aceştia este şi D-l N. C. Nădejde, colegul D-v.

D-sa mi-a vorbit de pierderea ce a suferit societatea prin nemiloasa moarte a neuitatului Aristide Eustaţiu, care prin vaste cunoştinţe, prin muncă fără preget şi prin dragostea ce avea de tot ce se atingea de această ramură de activitate ştiinţifică, a ştiut să capete un loc de frunte printre D-voastră.

Este încă vie în memoria celor ce au avut ocaziunea de a-l auzi, conferinţa ce D-sa a ţinut la Ateneu asupra importanţei pădurilor. Argumente nemaiauzite, dar plecate din inimă şi de la o dreaptă judecată au ţinut aţintite minţile tuturor.

Ori-cine poate vedea cît de importantă este această bogăţie a pădurilor pentru noi. Într'adevăr, domnilor, de această bogăţie se ţine strîns legată soarta celor-l'alte isvoare de avuţii ale ţărei. De la existenţa acesteia depinde buna stare a celor-l'alte, printre carî cea mai importantă este agricultura.

Nu se poate face nimic sau aproape nimic pentru agricultură dacă nu se îmbunătăţeşte mai întîiu soarta pădurilor. Mijloacele artificiale sînt numai nişte paliative carî nu pot înlătura rău. — O încercare contrară ar fi ca şi cînd am putea îmbunătăţi efectele fără a căuta să influenţăm cauza lucrurilor.

Activitatea regretatului Eustaţiu, pe lîngă greaua însărcinare de consilier de Curte, în care a ştiut să-şi atragă simpatia şi iubirea colegilor, stima celor ce pledau înaintea sa şi nemărginita încredere a împricinaţilor, s'a manifestat prin articole nenumerate, de o reală valoare, asupra acestei materii importante a pădurilor.

In colecțiunea prețioasei D-voastre reviste găsim de la 1887 până în 1898 o serie de monografii, îmbrățișând aproape cele mai importante cestiuni.

Având la dispoziția sa o pană măiastră, a știut să combine într'un tot armonios ideile sale de subtil jurist cu ideile largi ale unui organisator de merit. In articolul publicat în 1887 asupra *percheziționilor silvice în cas de delicte silvice*, cei ce nu sînt juriști pot găsi norme de procedare în grelele și delicatele misiuni ce sînt încredințate agenților silvici. Fără preget a ținut în curent pe savanta D-voastră societate, de evoluțiunile jurisprudenței Inaltei noastre instanțe judecătorești, asupra aplicărei legei silvice.

De o nețăgăduită valoare este studiul ce ați publicat în 1887 și 1888 asupra proectului de lege asupra apelor. Este incontestabil că atențiunea sa a trebuit să fie atrasă asupra corelațiunei strînse ce există între *păduri* și *ape*. Atunci cînd se va pune la îndemîna proprietarilor de pădurĭ un mijloc lesnicios și eftin de transport, se va stîrpi boala de despădurire care se întinde cu o repeziciune înspăimîntătoare de la cîmpii la munți. Se despădurese terenurile pentru că din lipsă de mijloace eftine de transport pădurile și terenurile nu au pentru proprietarii lor nici o valoare.

Pe lîngă scrierile sale, partea activă ce lua în discuțiunile orale ce aveau loc între D-voastră, i-a dat prilegiul să fie mai bine cunoscut și apreciat de D-voastră.

Fără îndoială, un loc așa de frunte cu greŭ se poate ocupa, sînt merite ce nu sînt la îndemîna ori cui de a le avea. Dacă meritele și cunoștințele lipsesc în parte, o dorință neînfrînată de muncă poate fi pentru D-voastră un gagiu că nu veți cruța nici o ostenelă pentru a ne ajuta, nu de a uita pe colaboratorul D-voastră a cărei amintire nu se poate șterge, dar de a putea merge înainte având toate datele la dispoziția D-voastră.

Voi lua asupră-mi o parte din greaua D-voastră sarcină pentru colaborarea revistei. Zelul ce voiu desfășura nu va putea în destul să ve probeze cît prețuesc distinsa onoare ce-mi faceți, primindu-mă ca colaborator al D-voastră.

Domnilor, dacă iubesc pădurea nu este numaĭ împrejurarea că am fost născut și crescut la munți în poalele pădurilor. Nu. Un sentiment mai puternic, care cred că se găsește în inimile tuturor bunilor Romîni, mă atrage către pădure.

Să nu uităm că pentru țara noastră pădurea trebue să fie considerată ca ceva sacru.

In timpuri de grea restriște, cînd o negură deasă se lăsase peste pămîntul țărei, pădurea ne acoperea ca un veștmînt binefăcător, învăluind trupul nostru în contra năprasnicelor vremuri, ținînd caldă inima și sentimentul nostru național.

In ea adăposteau bieții oameni viața și ce bruma lor aveau, în ea pășteau turmele lor, singura lor avuție.

Să nu uităm că pădurea ne-a dat bucĭumele, cu cari am cîntat și cîntăm doinele noastre, frunza cu care cîntăm cîntecele noastre.

In vremuri de urgii, în ea găseam armele noastre. Lupta pădurea alături de noi, ne adăpostea şi se rostogolea peste capul năvălitorilor, acoperind cu vuetul ei îngrozitor vaetele celor ce pereau, apucînd în braţele ei vînjoase trupurile lor pentru a nu scăpa din ghiară prada.

Au trecut acele vremuri bîntuite de vînturi turbate, un soare bine făcător a început să lucească, s'au topit negurele şi gheţurile, a eşit omul din păduri la cîmp....

Tot pădurea şi munţii i-au dat material ca să clădească edificiul nostru naţional.

In dosul neseeat de muncă a lepădat omul după el haina ce-l învelise în vremuri friguroase, uitînd însă că arşiţa bine-făcătoare a soarelui istoveşte trupul, după cum frigul încheagă în vine sîngele.

D-voastră, Domnilor, ve incumbă sarcina de a arăta oamenilor cari luptă pentru binele acestei ţări, care este mijlocul de a mai întinde haina ce ne-a mai rămas, de a o îmbunătăţi şi a o înfrumuseţa acolo unde ea există. Veţi vedea, Domnilor, că trupul ostenit, iar nu istovit încă, se va întrema repede la umbra pădurilor, se va răcori la isvoarele ce vor ţîşni din ele. Şi va putea Românul să meargă sdravăn înainte pe calea largă către idealul falnic şi măreţ ce-l avem cu toţii în nimele noastre, ce-l avem cu toţii înaintea ochilor noştri.

Să lucrăm cu toţii, Domnilor, muncind ne vom mulţumi pe noi, vom mulţumi neîntrecutul şi neobositul nostru Preşedinte, a cărui singură ambiţiune este binele obştesc.

De asemeni vom mulţumi pe augustul protector al acestei societăţii M. S. Regele. (Aplause).

D-l *Preşedinte* mulţumeşte D lui Broştoanu pentru frumoasele sale sentimente şi crede că societatea s'a convins că a dobîndit într'adevăr un membru atît de necesar în persoana D-lui C. Broşteanu.

D-l *D. Klein*, luînd cuvîntul, spune că profită de împrejurarea că în capul societăţii este D-l *I. Kalinderu*, membru al Academiei, unde este obiceiul ca noul ales să ţină un discurs şi un alt membru se răspundă. Răspunde D-sa noului ales aducîndu-i elogii şi mulţumindu-i că s'a gîndit la rolul ce au avut pădurile în istoria şi poezia noastră naţională. In adevăr, pădurile ne vorbesc despre victoriile lui Mircea, Ştefan şi Mihaiu, şi deci au jucat un rol în istoria ţărei, azi însă ele joacă un rol şi mai însemnat în economia naţională. Arată apoi că munca rezervată societăţii «Progresul silvic», este peste măsură de grea şi pentru realizarea scopului nostru ne este de mare trebuinţă sprijinul şi concursul său. (Aplause).

Prima chestiune la ordinea zilei este: *Cultura nucului*,

propagarea lui şi modul cum s'ar putea obţine dintr'însul lemne industriale variate şi de valoare.

D-l *C. Al. Orescu* enunţînd cestiunea, arată importanţa nucului din cauza lemnului său aşa de preţios şi constată dispariţia lui aproape complectă din ţara noastră. Dă cîte-va detalii asupra întrebuinţării lemnului, mai cu seamă dacă trunchiul are *gîlme* şi arată cum crede D-sa că se produc aceste gîlme. Termină atrăgînd atenţiunea D-lor membrii ai societăţii de a face tot posibilul se răspîndească cît mai mult plantarea nucului.

Şedinţa se ridică la ora 11 ½ noaptea.

Sedinţa de la 8 Maiu

A doua şedinţă a avut loc în ziua de 8 Maiu şi s'a deschis la ora 9 seara, sub preşidenţia D-lui *I. Kalinderu*, răspunzînd la apel nominal 80 din D-nii membrii.

La această şedinţă au asistat mai multe persoane marcante, între carî D-l N. Fleva, Ministrul Domeniilor, D-nii N. Cucu şi D. Many, secretarul general şi directorul general al Ministerului de Domenii, apoi D-nii Baron Barbu Bellu, inginer Alimăniştеanu etc.

D-l *Preşedinte* luînd cuvîntul mulţumeşte D-lui Ministru al Domeniilor pentru deosebita atenţiune ce dă societăţii silvicultorilor, binе-voind a asista la una din şedinţele adunării generale.

D-l *N. Fleva*, Ministrul Domeniilor, răspunde D-lui Preşedinte I. Kalinderu, mulţumindu-i şi recunoscînd în D-sa pe unul din cei mai zeloşi Romînі, care a lucrat şi lucrează pentru progresul acestei ţări.

Apoi D-l *Preşedinte* declară discuţia deschisă asupra chestiunei puse erî la ordinea zilei şi dă cuvîntul D-lui *I. C. Elculerescu*, care 'şi dezvoltă conferinţa sa, asupra «*Culturei şi propagării nucului*».

Domnule Ministru,
Domnule Preşedinte,
Domnilor membrii,

De cît-va timp, de vr'o 10 sau 12 ani, mai toţi am început a ne obicinui cu necesitatea întemeerei unei industrii naţionale şi aci am fost conduşi de diferite împrejurări.

In urma războiului independenței și a proclamării regatului intrînd în concertul Statelor vechi și civilizate, ne-am atras cheltueli cari nu ne mai permiteau de a importa din străinătate articole, cari s'ar fi putut fabrica cu înlesnire și de meșerinșul român, bine-înțeles, acele articole pentru care avem în țară cu prisosință materiele prime.

Deosebit de aceasta, ce este secetа care ne bîntue cumplit, încă din luna August a anului trecut, dacă nu un avertisment mai mult, că nu se mai pot susține cheltuelile țării numai cu agricultura ?

Exemplul, spre îndrumarea unei industrii pământene, ne-a fost dat de pe domeniile Coroanei, grație unei administrațiuni înțelepte și prevăzătoare.

Perspectiva unor debușeurî are dar pentru noi silvicultorii o importanță capitală, față de imensele pădurî seculare cari împodobesc munții noștri. In acest scop se reclamă, dar, a nu risipi aceste avuții considerabile, pe cari numai o lungă durată de timp este în stare să le restabilească.

Prin urmare resultă de aci obligațiunea de a nu se permite eșire liberă din țară pe prețuri derisorii, în casul ce ne preocupă, a nucilor, arbore fructifer, care are o deosebită importanță în economia noastră națională, fie prin lemnul de lucru și industrial ce dă în strungărie și în fabricarea mobilelor de lux, țifrindu-se pentru o singură bucată cu sutele de lei ; fie prin fructele sale.

Acest arbore atît de abondent odinioară în țara noastră, azi a devenit foarte rar și chiar a dispărut prin unele localități. După războiul independenței a început exportul nucilor noștri pe o scară întinsă și încă se continuă, de companii streine cari numai din faptul exportării și vînzării lor pe piețele Vienei și Parisului, au realizat prețuri întreite și chiar împătrite.

N'a rămas județ necutreerat în toate direcțiunile de comisionarii acestor companii și ori-unde au găsit nuci nescorburoși, fără defecte, în grosime de cel puțin 1 metru diametru și cu gîlme cît se poate de multe, i-au cumpărat pe prețul de 15—30 lei unul, espediindu-i în vagoane peste frontieră. Un nuc are o valoare cu atît mai mare, cu cît are și gîlme mai multe. Gîlmele sînt niște umflăturî crescute pe rădăcini orî pe partea de jos a trunchiului. Se întîmplă cîte-odată ca mugurii proventivi să fie așa de numeroși și așa de deși, în cît micile lor axe se opresc direcțiunea dreaptă a fibrei și a canalelor lemnului ; fibra ca și canalele, pentru a ocoli în acest caz aceste obstacole, fac sinuositățî, astfel că după cît-va timp seva circulînd p'acolo mai încet, cambiul profită și formează acolo o creștere care se numește gîlmă (loupe), care poate avea unul sau mai multe centre de vegetație ; aceste din urmă sînt cele mai căutate pentru nodurile, razele și apele ce dau. După alții, gîlmele provin din înțepătura unei insecte proprii a nucului.

Ori-care ar fi însă originea, azi controversată, a acestor gîlme, prin debitarea lor în plăci subțiri, acestea dau niște ape, cari din cauza frumuseții lor sînt întrebuințate în tîmplărie și se vînd cu 5 lei kilogramul, pentru îmbrăcarea mobilelor de lux. De aci se poate vedea ce preț

mare trebue pus pe o gilmă, care de multe ori poate trece peste o greutate de 300 kilograme.

Mi-aduc aminte că chiar în anul trecut am întîlnit pe un comisionar străin pe la Berislăvești, în județul Argeș, mergînd din cătun în cătun, prin curțile și grădinile țăranilor, spre a mai cumpăra și ultimii nuci, cari au mai putut scăpa de la predecesorii săi. Așa-fel, dar nici pînă azi nu s'a terminat cu exportul nucilor din Romînia și cu toate acestea nimenĭ nu s'a gîndit pînă acum să pue o stavilă acestui trafic atît de păgubitor populațiunii și desvoltării industriei noastre embrionare.

O parte din acești speculanți au navălit și în țările vecine: Bulgaria, Rusia, Serbia, Bosnia și Herțegovina, însă, n'au isbutit spre a le cumpăra nucii cu atîta înlesnire și pe nimic, ca la noi, fiind siliți după un scurt timp și chiar de la început a se retrage.

In Serbia și Bosnia proprietarii nucilor le au cerut ca preț suma care să le renteze venitul ce le producea nucul anual, adecă dacă nucul le dedea din nuci un venit anual de 20 lei, costul nucului era dar stabilit pentru suma de 400 lei, și acest cost se menținea, cu un mic sacrificiu, chiar atunci cînd nucul, deși devenit improductiv 'și avea totuși lemnul sănătos, dar propriu pentru anume destinațiuni speciale.

Ce diferență enormă dar, între calculele Sîrbului și Bosniacului și între prețurile vînzărilor de la noi, făcute fără nici un simț practic!

In Bulgaria și Caucasia, acești comercianți ai companiilor streine aŭ făcut cîți-va timpi afaceri cari le-au adus beneficii foarte mari. Insă după puțina vreme, observîndu-se în Rusia perderea pentru viitor a lemnului de nuc, guvernul rusesc a împiedicat exportul prin un proiect de lege, care a impus o taxă vamală de lei 7 și bani 30 pentru 100 kilograme lemn de nuc exportat; adică dacă trunchiul unui nuc avea greutate de 1000 kilograme, taxa vamală de plătit era de lei 73.

După Rusia a luat și Bulgaria așa-fel de dispoziții vamale, în cît comisionarii, în cele din urmă, aŭ trebuit să treacă ol graniță în locul nucilor.

La noi taxa vamală de plătit nu este pe suta de kilograme ci pe metru cub și această taxă pe metru cub este la noi de lei 12. Dar, un metru cub cîntărește aproape 1200 kilogr., adică pe cînd după noi ar plăti numai lei 12, după proiectul de lege rusesc ar fi trebuit să plătească ca taxă vamală lei 87 bani 60, pentru același metru cub de lemn de nuc exportat.

Lesne dar, se poate vedea de aci, ce mină de aur aŭ găsit de exploatat la noi în țară acești traficanți internaționali!

Nu numai la noi și în țările ce ne înconjoară, dar chiar în Austria, Germania și Franța, nucul a devenit foarte rar și nu este de mirare, din causa acestor cereri crescînde, ca valoarea să se ajungă la prețuri exorbitante.

*

Este necesar, dar, ca guvernul romîn, cu ocaziunea revizuirei, care se apropie, a tarifelor generale vamale, pe de o parte să stabilească taxe prohibitive, spre a scăpa cu o oră mai înainte distrugerea completă a unei avuții naționale, care se pierde sub ochii noștri, în detrimentul interesului general, căci numai prin adoptarea unei politici

vamale protecţioniste, de care atîrnă viitorul şi menţinerea individualităţii unui popor, se poate ajunge la desvoltarea acelor industrii pentru cari avem în ţară materiele prime.

Iar pe de altă parte, din causa lipsei de prevedere de a fi impedicat la timp golirea ţărei de nuci, urmează să se înceapă plantaţiuni întinse de nuci şi să nu se mai vîndă cu uşurinţă şi în grabă nucii cari ne-aŭ mai rămas, nu vorbesc numai de particulari, dintre cari puţini mai sînt şi numai dintre cei mai bogaţi, cari mai aŭ ce mai vinde — ci şi de Stat şi stabilimentele publice.

Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, încă din anul 1894, a început plantaţiuni de nuci şi duzi pe proprietăţile sale, plantînd pînă azi o sută de mii de nuci, din cari zece mii nuci americani.

Nucul American sau nucul negru, originar din America de Nord are o vegetaţie activă, trunchiul său atinge pînă la 20 metre înălţime şi poate creşte în ori-ce fel de terenuri, chiar calcaroase ori uscate, dar preferă pe cele umede. Lemnul său este tare, colorat şi prin şlefuire capătă o lucire, care îl face să fie foarte căutat în strungărie.

In America este întrebuinţat în tîmplărie şi şarpantă şi se importă in mare cantitate in Europa, mai ales în Englitera.

Acest nuc nu se poate cultiva in vederea fructului, care are mezurile cu un miros tare şi foarte mult reduse prin despărţirile lor prea mult groase şi lemnoase.

In *Revue des eaux et forêts*, în numărul de pe luna Februarie a. c., se atrage atenţiunea lectorilor săi asupra acestui nuc, deja întrebuinţat in Franţa in plantaţiunile din parcuri şi grădini, spre a-l avea in vedere şi in plantaţiunile forestiere, unde ar putea da servicii reale.

Ar fi dar util şi pentru noi de a planta asemenea nuci, pe bandele de reservă ale şoselelor, însă, numai la acelea cari ar avea care-care pantă, ca acelea de prin podgorii, spre a nu provoca menţinerea noroaielor prin umbrişul lor.

Nu trebue să fim de ideia împăduririi poenilor din păduri cu nuci, de care-ce poenile trebuind să conţină speciile de arbori ale masivului şi să-i menţină consistenţa, nu se poate atinge acest resultat prin nuci cari cer, in deosebi, pentru a ajunge la complecta lor desvoltare, distanţe intre fire de 16—20 metri, fără a mai vorbi de lipsa a ori-ce lăstare sub acoperişul lor şi de prejudiciul ce ar aduce lăstarelor înconjuratore.

Insă, să se delimiteze pe toate moşiile, anume suprafeţe, cum şi pe acele moşii unde aŭ rămas terenuri izolate, în întindere pînă la cel puţin 5 hectare, să se fereacă şi unele şi altele contra păşunărei vitelor prin şanţuri înconjurătoare saŭ cu ori-ce alte mijloace de apărare propriu localităţii şi să se planteze cu nuci.

Asemenea să se mai planteze nuci pe ori unde s'ar găsi vr'un loc gol pe perimetrele pădurilor amenajiate şi înconjurate cu şanţ, precum şi prin grădinele şi livezile Monastirilor şi în fine să se distribue puişori prin comune, în mod gratuit, la toţi acei cari ar voi să'i planteze.

Numai ast-fel procedînd, cum şi prin noui dispoziţiuni vamale, deşi cam tîrziu, ne vom găsi pregătiţi pentru ori-ce eventualitate şi vom putea scăpa nucii încă rămaşi în ţară, atît de căutaţi în strungărie şi confec-

ţionarea mobilelor de lux, concurînd cu modul acesta la dezvoltarea industriei naţionale, spre a putea ţine piept contra tendinţii de cotropire a streinilor, pe tărîmul industrial.

D-l *D. Klein* împarte chestiunea ce se discută în 3 părţi: 1) Cultura nucului şi produsele ce resultă; 2) pentru ce populaţia nu se mai ocupă cu cultura lui şi 3) remediile de propus.

1 In ceea ce priveşte cultura, nu insistă de oare-ce partea teoretică este cunoscută de toţi; însă relativ la produsele nucului, D-sa zice că acestea sînt 3: frunzele, fructele şi lemnul.

Frunzele se întrebuinţează pentru văpsit şi în medicină.

Fructele se întrebuinţau mai înainte pentru fabricare de uleiuri, însă azi a scăzut mult această întrebuinţare.

Lemnul are o mare întrebuinţare pentru mobile, mai cu seamă lemnul aşa ziselor *gîlme*, din care se fabrică mobile de o valoare deosebită. Relativ la gîlme, D-sa consultînd pe D-l Profesor *M. Vlădescu*, în ceea ce priveşte origina lor, i-a spus că sînt datorite unor ciuperci: iar relativ la modul cum s'ar putea provoca aceste gîlme, D-l Profesor Vlădescu nu s'a pronunţat, răspunzînd că pentru aceasta trebue să se facă experienţe, în care scop D-l Klein se adresează membrilor Congresului, rugîndu-i a da şi D lor concurs D lui M. Vlădescu pentru studiarea acestei chestiuni, trimiţîndu-i gîlme şi a se face cultura ciupercei ce provoacă aceste *gîlme*.

2 Relativ la cauzele carî fac ca populaţia rurală să nu se mai ocupe cu cultura nucului, D-l Klein spune, că proprietarii rurali se împart în 2 categorii: *vechi* şi *noui*. In prima categorie intră *răzaşii* (moşnenii) şi în a doua intră: *clăcaşii*, *însurăţeii* şi *cumpărătorii* de loturi conform legei de la 1889. Cei dintîiu, adică răzaşii (moşnenii) fiind mai bogaţi, cultivau şi pomi fructiferi, îndemnîndu-i la aceasta şi simţimîntul religios, în special în ceea ce priveşte nucul; dar cu timpul moşnenii sărăcind şi cultura pomilor fructiferi a fost neglijată. Adoua categorie de proprietari rurali fiind mai săraci, au căutat a face mai întîiu gospodărie şi apoi a se ocupa de livede. Este incontestabil că faţă cu gradul de cultură al ţăranului, este greu să ne aşteptăm la iniţiative în acest sens din partea lor, dacă i-am sfătui arătîndu-le avantanjele ce vor trage mai tîrziu am fi siguri de reuşită.

3' In privința părței a 2-a *remediile*, D-sa crede că numai inițiativa Statului sau numai cea particulară nu este de ajuns față de starea culturală a populațiunii rurale. De aceea D-sa propune ca mai întîiu să se explice locuitorilor că cultura nucului sau a altor pomi fructiferi este o avuție și că se pot obține venituri însemnate. Apoi Statul și stabilimentele publice să cultive cît mai mulți nuci și să-i împartă la locuitori, carî să-i cultive prin ogrăzile lor.

D-l *Baron Barbu Belu*, luînd cuvîntul, spune că prin pepiniere se poate mai cu succes face cultura și propagarea nucului. D sa a susținut mai ales ideia că ar fi mai bine ca Statul și județele să înceapă plantarea șoselelor cu arbori fructiferi. Arborii sălbatici cu care se plantează azi șoselele sînt mai lesne distruși de țărani decît arborii fructiferi, pentru carî țăranii au un oare-care cult și pe carî nu se îndură a-'l rupe sau tăia pentru cel mai mic lucru, pe cînd cu arborii sălbatici lucrul nu e tot așa: țăranii îi distrug fără nici o jenă. De aceea, nici nu putem reuși a planta cu succes șoselele noastre.

D-l *Ioanu-Zane*, spune că cestiunea cum e pusă nu implică într'însa studierea ei din punctul de vedere științific pur al culturei și propagărei nucului, ci studiarea din punctul de vedere economic.

Din acest punct de vedere, d-sa constată dispariținea nucului din țară, grație traficului la care au fost expuși țăranii noștri, din ultima perioadă de 10 ani, prin speculațiunea unor societăți străine, care pe prețuri de nimic au cules mai toți nucii din țară.

D-l Zane arată că Statul nu va putea nici-odată să cultive nucul pe seama sa, de oare-ce cultura nucului în mare este costisitoare și Statului nu-i va da mîna să facă sacrificii prea mari în acest sens; și apoi cultura nucului în mare nici nu e rentabilă Statului.

Cel mai bun mijloc de răspîndirea culturei nucului este tot acela de a se încuraja micul proprietar și în special țăranul să facă, ca și în vechime, tot dînsul cultura acestui arbor fructifer, atît de folositor omenirei prin lemnul său și fructele ce produce.

Ca atare, D-l Zane propune ca Statul se intervie în această chestiune și se încurajeze cultura și propagarea

nucului la țărani, decernînd premii anuale acelor locuitori cari vor face cultura de 100 arbori fructiferi, cel puțin pe an.

In străinătate, zice d. Zane, sînt societăți particulare, care fac acest serviciu țărei lor. La noi însă, unde inițiativa particulară este moartă, trebuie ca Statul să ia acest rol. Dacă Statul va decerne numai 10 lei premiu pentru acela care va proba prin certificat de la inginerul silvic localnic că a plantat 100 arbori fructiferi în genere sau 24 de nuci, vom vedea cum atunci sătenii, încurajați de perspectiva acestui mic interes bănesc, își vor replanta vechile ogrăzi desființate actualmente, vom vedea nucul în special reocupîndu-și locul lui în aceste ogrăzi, vii, livezi, etc., de unde acuma a dispărut și vom vedea regenerate cu arbori fructiferi tinerei pămînturile și ogrăzile, prea numeroase de alt-mintrelea, cari azi sînt ocupate de arbori îmbătrîniți, aduși în stare a nu mai produce fructe de cît la perioade foarte îndepărtate.

D. *președinte I. Kalinderu*, invită pe D-nii membrii ca pentru ședința de Duminecă să se propună congresului un desiderat în acest sens, care, discutat și aprobat de adunare, să fie apoi supus d-lui Ministru al domeniilor.

Ședința se suspendă.

La redeschidere d-l *Președinte* enunță a 2-a chestiune pusă la ordinea zilei anume: *Este sau nu avantagios a se planta esențe rășinoase în regiunile unde pot cu succes se creasce esențe foioase de preț?*

D-l *P. S. Aurelescu-Remus* spune că d-sa a propus această chestiune și a făcut aceasta din cauză că a observat că de 5—6 ani în serviciul silvic al Statului este o îndrumare către plantarea esențelor rășinoase la cîmp, unde ar putea crește alte esențe. Că este nedumerit în această chestiune și ar dori să știe cauza. Cere dar să se lămurească de adunarea generală de ce se caută a se înlocui stejarul cu rășinoase.

Discuția asupra acestei chestiuni se amînă pentru ședința următoare.

Deși timpul era cam înaintat, totuși, după insistența unora din membrii congresului și în urma intervenirei d-lui Ministru de domenii, d-l Președinte intervertind ordinea de zi, dă cuvîntul d-lui *Al. Bulgăreanu*, care desvoltă chestiunea următoare: *Cauzele staționării venitului pădurilor în gene-*

ral şi ale Statului în special şi remediile de propus la acestea.

D-l *Al. Bulgăreanu* desvoltînd pe larg această chestiune i-a dat forma unei conferinţe pe care o vom publica în întregime, imediat ce ni se va trimete manuscrisul.

Şedinţa se ridica la ora 11½ noaptea.

Sedinţa de la 9 Maiu

A treia şedinţă a avut loc în ziua de 9 Maiu a. c., şi s'a deschis la ora 9 seara, sub preşidenţia D-lui *I. Kalinderu*, răspunzînd la apel nominal 61 din D-nii membrii.

D-l *Preşedinte* dă cuvîntul D-lui *D. Klein*, care citeşte următoarea moţiune:

MOŢIUNE

Avîndu-se în vedere faptul rărirei şi chiar dispariţiunii cu totul a nucului prin unele localităţi din ţară;

Avîndu-se în vedere faptul importanţei economice ce are acest arbore fructifer în economia noastră naţională, fie prin lemnul de lucru şi industrial ce dă, fie prin fructele sale;

Considerîndu-se împrejurarea că, dispariţiunea acestui arbore atît de util societăţii, influenţează în rău asupra bunului traiu al săteanului nostru;

Considerînd că în lemnul de nuc, gîlmele au o importanţă financiară deosebită, şi pînă azi nu se cunoaşte cu precizinne cauzele cari determină formarea lor, precum şi că este de dorit a se şti dacă în mod artificial se pot sau nu provoca

Pentru aceste considerante, al 13-lea congres forestier exprimă dezideratele următoare:

1. Statul, Administraţiu domeniului Coroanei şi stabilimentele publice să trimeaţă institutului botanic din Bucureşti probe de gîlme cu rugăcinnea ca să se studieze atît cauzele provenienţii lor cît şi faptul dacă se pot sau nu provoca cu mod artificial;

2. Statul, Administraţia domeniului Coroanei şi stabilimentele publice să dea o întindere cît se poate de mare culturii nucului în pepinierele lor;

3. Să se dăre gratuit sătenilor şi tuturor proprietarilor rurali puieţi de nuc din pepinierele Statului şi ale aşezămintelor publice;

Să se acorde de Ministerul domeniilor premii în bani, acelor săteni cari se vor îndeletnici cu cultura nucului şi în special şi cu acea a tuturor arboritor fructiferi în general.

Daniel C. Klein, D. Ionescu-Zane, I. C. Eleuterescu, A. Candale, O. Marenzeller, A. I. Damian, C. Al. Orescu, Al. Luchian, V. Bantaş şi C. I. Ionescu.

Apoi *D-l Președinte* dă cuvîntul D-lui Obogianu în a doua cestiune, pusă la ordinea zilei, și enunțată în ședința precedentă:

Domnilor,

Fără să me știu orator iau cuvîntul, fiind-că la ordinea zilei s'au pus în discuție subiecte importante atît din punctul de vedere technic cît și economic, iau cuvîntul spre a corespunde și eu căldurosului îndemn al iubitului și ilustrului nostru Președinte, D-l Kalinderu.

Cestiunea propusă de D-l Remus-Antonescu este următoarea: *Este sau nu avantagios a se planta cu esențe rășinoase în regiunile unde pot cu succes să crească esențe foioase de preț?*

Ce a provocat această cestiune? — Faptul că deja s'au făcut plantațiuni de esențe rășinoase ca pinul silvestru în regiunea colinelor și a cîmpiilor, cum de exemplu în județul Doljiu, la pădurea Ștubeiu.

Cine a propus asemeni plantațiuni, cari vor fi rezultatele lor și n'ar fi fost mai bine ca în acele locuri fertile, unde s'au făcut asemeni plantațiuni să se fi făcut reîmpăduriri cu esențe foioase de preț, ca gărnița mai la cîmpie și spre Sud, ca gorunul în coline și spre Nord?

Cine a propus acele plantațiuni? — D-l consilier silvic Pitschak.

Ce rezultate vor da? Răspund că aceste rezultate vor fi slabe și chiar negative.

Deja aproape 40—50%, din puieții plantați nu s'au prins, alți puieți au un aspect palid, și cîți n'au să dispară pînă vor deveni arbori exploatabili!

Deși esențe de lumină, pinul silvestru și molidul nu sînt acolo în staționea lor și ca toate esențele rășinoase, aceste esențe iubesc o atmosferă răcoroasă și umedă ca acea a munților și nu sînt capabile să sufere arșițele îndelungate ale colinelor și cîmpiilor.

Lemnul de atari esențe nu poate fi de calitate, ci foarte depreciat prin nodurile mari și numeroase cauzate prin persistența îndelungată a verticilelor ce plecă din trunchiu.

Dar, să admitem că am obține din atari esențe un material de valoare — ceea-ce am văzut că nu e posibil, — că plantațiunile au ajuns prin îngrijiri și prin pază la oare-care vîrste, că am obținut niște masive de valoare de pin silvestru și că o asemenea pădure ia foc. El bine, atunci va fi un desastru, căci rășinoasele ard ca luminarea

Nu acelaș lucru se întîmplă cu foioasele, căci aĭ avut ocaziunea de a vedea că în cele mai multe cazuri incendiile în masive de foioase cauzează mai numai o pîrjolire a păturii moarte, cum chiar estimp am văzut la pădurea Argetoaia din Ocolul Butoiești și chiar cînd arborii sînt stinși, o recepare ne redă masivul, pe cînd la masivele de rășinoase de ordinar totul este perdut.

Se știe că masivele de rășinoase cu atît sînt mai expuse la incendii cu cît sînt mai apropiate de centrele de populațiune. Probă e, de exemplu, cu pădurea T.-Ocna din județul Bacău care, deși se află în regiunea muntoasă, totuși fiind în prea apropiere de centruri populate, nu e an în care

să nu arda, distrugîndu-se nu numai pătura moartă, ci arborii pe întinderi de zeci şi sute de hectare. Colegul nostru D-l Klein va fi văzut ce a mai rămas până azi din acea pădure.

Din contră, esenţele foioase ca gorunul şi gărniţa nu numai că sînt mai ferite de incendii sau sufer mai puţin din cauza acestora, dar produc un lemn cu mult mai bun, de o valoare brută loco de 10—20 lei.

Aceste reimpăduriri de foioase, însă, nu trebue să se facă prin plantare de puieţi crescuţi în pepinieră, ci prin semănătură directă de ghindă îngropiţe, căci cunoaşteţi că chiar cei mai moderaţi partisani ai semănăturilor directe, ca Demontzey, una din somităţile silvice ale Franţei, pe care l'am perdut nu de mult timp, — nu admit ca în nişte terenuri aşa de fertile, ca acele unde s'au făcut plantaţiuni de pin silvestru, să se facă reimpăduriri prin plantaţiuni cu puieţi de diferite specii de stejar, care aŭ un pivot aşa de lung şi cu puţine mustăţi, cari în mare parte se rup cu ocaziunea scoaterii din pământ. Botoniceşte nu văd un avantagiu dospărtirea a parte din pivot şi din tijea puietului de stejar cu ocaziunea plantării lui definitive, faţă cu semănătura directă şi gropiţe.

Concluziune: Să se facă plantaţiuni de esenţe răşinoase ca pin. silvestru şi molid, însă în staţiunea lor, nu şi la coline şi la cîmp, unde reimpăduririle trebuesc făcute cu specie preţioase de stejar prin semănătură directă.

În această chestiune mai iau cuvîntul D-nii D. Ionescu-Zane, D. Klein, D. Papinian, Gh. Golgoteanu, M. Mihăescu-Sirius, O. Merinzellor, P. S. Antonescu-Remus, după care închizîndu-se discuţia, se propun următoarele 2 moţiuni:

I. MOŢIUNE

Să se facă împăduriri de răşinoase, însă, numai în staţiunea lor; la coline şi cîmpii se pot face reimpăduriri de esenţe răşinoase pentru anume scopuri, ca ornamentaţiuni pe lîngă case, parcuri, la staţiunile balneare, etc., nu însă ca aceste răşinoase să ieu locul foioaselor preţioase cu gorunul, gîrniţa, etc.

Bucureşti, 9 Maiu 1899.

P. S. Antonescu-Remus, Em. Ohogianu, Ion P. Chihaia, D. Patrulius, Dem. Ionescu-Zane, N. Manolescu, D. Papinian.

II. MOŢIUNE

1. Nu a fost nici odată vorba de a se înlocui foioasele de valoare în regiunile lor, prin răşinoase;

2. Răşinoasele se pot întrebuinţa cu mare folos ca esenţă tranzitorie pentru completarea golurilor, de oare-ce formează mai repede masiv, *rămînînd a se introduce în urmă esenţa din regiune.*

(ss.) C. Al. Orescu, N. C. Nădejde, O. Marenzeller, D. Marcovici.

Punîndu-se la vot ambele moţiuni se primeşte cea d'întîi cu o majoritate de 30 din 40 membrii prezenţi la vot.

Se continuă apoi discuţiunea asupra chestiunii dezvoltate în şedinţa precedentă de către D-l Al. Bulgăreanu. *D-l Preşedinte* dînd cuvîntul D-luĭ C. Al. Orescu:

Domnilor,

D-l Bulgăreanu a desvoltat aseară pe larg cauzele staţionării veniturilor pădurilor Statului, arătînd că ele s'ar datora delictelor, modului de vînzare a produselor accesorii, condiţiilor de vînzare (între altele şi rezervele) pentru produsele principale, lipsa de căi de comunicaţie, lipsa de cultură, de personal, etc. Cu această ocaziune D-sa a dat în treacăt şi un brevet de incapacitate colegilor săi, de modul cum se exploatează pădurile Statului. Această chestiune putea fi scoasă din cadrul chestiunii de faţă, ca făcînd obiectul unei alte ordine de idei, acela al sistemului nostru de exploatare şi al insuficienţei lor faţă de cerinţele actuale şi viitorul pădurilor. Că s'a putut strecura oare-cari erori de cultură în unele păduri, sau că în urma exploatărilor rezultatele au fost nesatisfăcătoare, cauzele sînt multiple şi în mare parte se datoresc neaplicării prescripţiilor culturale prevăzute în studiile de punere în exploatare, din lipsa de mijloace puse la dispoziţia agenţilor de execuţie. Corpul silvic, faţă de această stare de lucruri, *imorala pot zice*, căci nu este permis cui-va a lua mereu din un fond fără a'l da nimic în schimb, s'a mărginit prin simplele forţe naturale ale pădurilor şi prin măsuri mici de cultură executate fără parale, şi de pază, dacă nu a ameliora masivele dar cel puţin a le menţine în starea actuală, a opri ruinarea lor, pînă cînd sperăm, că va veni o epocă mai bună în care cercurile noastre diriginte vor da mai multă atenţie acestei ramuri principale de economie naţională. Progres s'a făcut îndestul, dar slab, faţă cu forţările corpului silvic, fără braţe şi bani nimic bun nu se poate face în această direcţie.

Să revenim în chestiune şi să revenim la obiectul ce ne preocupă: *Sporirea veniturilor pădurilor Statului.*

1. D-l Bulgăreanu a arătat că una din cauzele scăderii veniturilor pădurilor în general ar fi delictele.

Delictele, ori-cari ar fi mijloacele de pază şi coercitaţiune, nu se pot evita, deci ori-cari ar fi progresul realizat pe calea culturală şi economică a pădurilor, acest factor va rămîne aproape constant, că este greu să schimbi firea omului şi de a'l împiedeca să'şi apropie ceea ce nu'l aparţine; ţări cu o civilizaţie veche şi totuşi îşi nu numeroşii lor delicuenţi.

Dacă azi D-sa a constatat din registru că delictele sînt mai numeroase, să'mi dea voe, ca vechiu agent al Statului, să l contrazic, căci, în treacăt, delictele rămîneau în mare parte neconstatate, căci ele în prima linie erau comise de însuşi pădurarii, puşi spre a păzi pădurile. Pădurarii aveau 200 lei anual, fără pămînt, fără casă de locuinţă. Cînd se numea pădurar, el nu avea de ţintă de cît cum să dea iama în păduri,

Unde mai sînt acele delicte colosale, cari se constatau une-ori la sute şi mii de tulpine tăiate în o singură pădure.

2. *Modul de vînzare al produselor accesorii.* Dacă vînzarea se face prin licitaţii pînă şi a produselor de mică valoare, cauza este legea comptabilităţii care 'şi-a lăut banii. Această lege a fost bună la timpul ei pentru a stîrpi arbitrarul şi abuzurile, dar azi constatăm că în mare parte este piedică în cultura pădurilor şi în sporirea veniturilor. Cu drept cuvînt este trist să vezi pe bietul şef de ocol că este nevoit a ţine mai multe licitaţii, a'şi pierde vremea şi banii pentru vînzarea a cîtor-va arbori de multe ori la distanţă de o zi de reşedinţa şi aceasta pentru cîţi-va lei, pe cari ar fi mai mulţumit a'i vărsa din propriul său salariu fiind mai cîştigat. Asemenea vînzări s'ar putea face după un tarif fixat pentru fie-care pădure, după cum se practica şi în Bucovina.

3. Pentru vînzările de produse principale, cauza neobţinerii unor preţuri satisfăcătoare nu se poate imputa opririi unui număr oare-care de rezerve, căci atunci ar trebui să subordonăm cu totul partea culturală părţii financiare. Abstracţie făcînd de aceste rezerve, ar fi alte mijloace de a obţine preţuri mai mari. D-l sub-inspector Hantag, în desele discuţii ce am avut cu D-sa asupra mai multor chestiuni silvice, a atins şi chestiunea garanţielor ce se cer la păduri şi a modului de plată al parchetului pus în exploatare.

In adevăr, D-lor, prin a cere la o serie de parchete ca antreprenorul să aibă depusă o garanţie egală cu valoarea padurii vînduta, împărţiţi prin numărul anilor din perioada de exploatare, este a'i imobiliza un prim capital de multe ori de 20,000 lei, capital pe care antreprenorele 'şi l'a procurat adesea în condiţii onerosse, sau a crea un monopol al antreprenorilor bogaţi, cari adesea fac ei preţul pădurilor, asociindu-se adesea în sindicate şi împărţindu-şi de mai nainte pădurile ce au să ia fie-care saŭ dacă le iau în bloc, şi le împart pe puncte. In asemenea condiţii ori-cari ar fi abilitatea agentului estimator, calculele sale sînt dejucate.

Pentru ce nu s'ar permite oamenilor cinstiţi şi capabili, dar fără capitaluri mari, să cumpere păduri, fie ca să se reducă garanţia, fie ca să se admită o garanţie morală, un combin cu 2 isc'aliturl.

De asemenea să se facă înţesnire de plata parchetului efectuîndu-se în rate trimestriale.

Ni se va zice că mulţi antreprenori nu vor satisface angajamentele lor. Sînt convins că la început vom avea oare-cari decepţii, am putea avea oare-cari pierderi ce s'ar putea cifra pînă la 200.000 lei.

Ţiind însă seamă că din 3½ milioane din vînzări de produse principale, s'ar putea obţine un plus de 15—20% ceea ce ar spori venitul produselor principale cu 500.000—600.000 lei, chiar cînd am suferi o pierdere de 200.000 lei din partea antreprenorilor necinstiţi, totuşi ne-ar rămîne un spor de la 3—400.000 lei, cari şi aceasta poate fi mărit prin o supraveghere mai de aproape. Prin acest sistem de vînzări am face o şcoală de oameni morali, am permite şi omului fără mijloace de a se putea hrăni în mod cinstit în această ţară atît de manoasa.

Au mai luat cuvîntul asupra acestei chestiuni, D-nii Al. Bulgăreanu, P. S Radianu, iar D-l D. Klein propune a se amîna această discuţiune pentru adunarea generală viitoare, ceea ce se admite de adunare.

D-l D. Ionescu-Zane, dă citire raportului de descărcarea gestiunii financiare a societăţii pe anul 1898—1899.

Domnilor Membrii,

Conform votului D-v., dat în şedinţa de la 7 Maiu a. c, subscrişii ne-am întrunit în comisiune în ziua de 8 Maiu şi am procedat la verificarea gestiunii financiare a societăţii pe exerciţiul 1898-99.

Din condicile de încasări şi alte acte justificative ce ne-a presintat D-l Casier-Secretar, am constatat:

A) La venituri

1 Din taxele de inscriere:	
Registrul vol. No. 1, cu recipisele coprinse intre No. 245—256 inclusiv, afară de sumele prevădute în recipisele No. 251, 252 şi 253, anulate, s'a incasat . . . . . Lei	45,00
Idem vol. No. 2, cu recipisele coprinse între No. 1—6 inclusiv, afară de suma prevăzută în recipisa No. 2, anulată, s'a incasat	25,00
Total:	70,00
2. Din cotizaţiuni, cu recipisele coprinse între No. 414—623 inclusiv, afara de sumele coprinse în recipisele No 526, 529, 539, 540, 547, 552, 555, 561, 567, 577 şi 578, anulate, s'a incasat	2330,00
3. Din abonamente la „Revista Pădurilor", cu recipisele de la No. 568—876 inclusiv, afară de sumele prevădute în recipisele No. 675, 680, 719, 735, 739, 741, 746, 751, 754 şi 790, anulate, s'a incasat	3385,00
4. Din donaţiuni de la D-na Elena Dr. Turnescu, cu recipisa No. 23, s'a incasat	300,00
5. De la cupoanele Efectelor societăţii în valoare nominala de 11,500 lei, s'a incasat	510,00
Adica s'a incasat în total în anul 1898—99, suma de lei	6595,00

B) La Cheltueli

1. Pentru imprimarea Revistei	1662,75
2. Pentru expediarea Revistei, legător de cărţi, mărci, timbre, cărţi postale	134,75
3. Pentru abonamente la ziare ştiinţifice straine	68,40
4. Pentru remiza incasatorului	82,60
5. Pentru indemnizarea Secretarului-Casier şi ajutor .	960,00
6. Pentru cheltueli extra-ordinare şi diferite	322,40
Adica s'a cheltuit în total în anul 1898—99, suma de . .	3230,90

Toate aceste cheltueli sînt făcute în limitele prevederilor budgetare, ba mai mult chiar s'a cheltuit mai puțin cu lei *1529 bani 10* proveniți de la neimprimarea anuarului societății și a cumpărărei unei case de fier.

Dacă acum, din veniturile încasate, adică din suma de lei 6585, se scad cheltuelile făcute, în sumă de lei 3230 bani 90, rămîne ca escedent de venit pe exercițiul 1898—99, suma de lei 3361 bani 10.

Adăogînd această sumă la excedentul în numerar rămas din exercițiul anului trecut, adică la suma de lei 1056 bani 35, avem un excedent total numerar de lei 4420 bani 45.

Cu autorizația Consiliului de administrație, din acest excedent total în numerar, cumpărîndu-se pentru suma de lei 2952, două scrisuri urbane 5% cu cupoanele de 1 Ianuarie 1899, purtînd No. 86,875 și 86,876 pe valoare de lei 2000, precum și alt scris urban 5% cu cupoanele de Iuliu 1899 purtînd No. 144,619 pe valoare de lei 985, rămîne în casă excedent numerar suma de lei 1468,45.

Și această suma unindu-se cu fondul în efecte publice garantate de Stat, găsim că averea societății este de lei *13,968 bani 45*, de care dispune dar în present.

Această fiind situațiunea financiară a societății, în raport cu budgetul anului 1898—99, sîntem de părere a se aproba de adunarea generală și a se da cuvenita descărcare d-lui N. C. Nădejde, Secretar-Casier.

În ceea-ce privește budgetul prezentat de Comitet pe exercițiul anului 1899—1900, se prevede la venituri suma de lei 5960 și la cheltueli suma de lei 5003 bani 25. — Acest budget l'am găsit bine întocmit și vă rugăm să'l dați cuvenita aprobare.

Domnilor Membrii,

Față cu situațiunea mulțumitoare din punctul de vedere financiar și foarte prosperă din punctul de vedere administrativ a societății noastre, permiteți-ne să aducem în această adunare g-rală a noastră omagiul nostru de recunoștință și de devotament patriotului, înbitului și neobositului nostru Președinte, D-l Ioan Kalinderu. Dea Dumnezeu ca încă mulți ani să'l avem între noi, sănătos, mulțumit și bine-voitor ca în tot deauna, pentru fericirea și prosperitatea societății noastre în special și a țărei în general.

Comisiunea de verificare, aduce în același timp viile sale mulțumiri întregului Comitet pentru modul cum a condus afacerile societății în cursul anului expirat.

De asemenea Comisiunea aduce mulțumiri și D-lui Casier-Secretar N. C. Nădejde, care a depus tot devotamentul și sîrguința pentru îndeplinirea grelei sarcini ce i s'a impus de Comitetul nostru.

Nu putem termina, Domnilor Membrii, acest raport, fără a nu ve ruga ca cu toți, pentru înalta solicitudine ce poartă societății noastre

să zicem: Trăiască Majestatile lor Regele şi Regina, trăiască Alteţele lor Regale Principele moştenitor Ferdinand şi Principesa Maria, Trăiască Alteţele lor Regale micii principi Carol şi Elisabeta.

Comisiunea de verificare: Dem. Ionescu-Zane, B. N. Pretorian, O. Marenzeller

După votarea concluziunilor acestui raport, se dă cuvîntul D-lui *D. Klein*, sub-inspector silvic, care pronunţă următoarea cuvîntare:

Domnilor şi iubiţi Colegi,

Fiind-că sîntem în ajunul aniversării unei sărbători naţionale, să mi daţi voe, înainte de a ne despărţi, să vă reamintesc că mîine se împlinesc 33 ani de cînd s'a realizat una din dorinţele dirainului ad-hoc din 1857 — Dinastia străină şi ereditară — singura dorinţă a Naţiunii române, nerealizată pînă atunci.

Mîine se împlinesc 33 de ani de cînd a pus piciorul pentru întîia oară în capitala României Augustul nostru Suveran.

El era tînăr şi plin de viaţă

Evenimentele ce urmează adeverese cuvintele mele.

După 11 ani, reprezentanţii legali ai Naţiunii proclamă neatîrnarea Patriei. Fiii Ţării sub conducerea Augustului Căpitan pecetluesc pe cîmpul de onoare cu sîngele lor actul Corpurilor Legiuitoare. Ei dovedesc şi de astă dată că Românul e generos: isprăvile soldaţilor noştri aduc liberarea altor neamuri.

Nepărtinitoarea istorie va sublinia această pagină frumoasă în cartea de aur a omenirii. Ea va spune viitorimii că la Dunăre, Carpaţi Marea-Neagră se află un popor — Poporul Român — care, fiind dat trecutul lui, căci a avut un rol civilizator apărînd în timp de veacuri creştinătatea contra năvălirilor barbare, în viitor are o menire măreaţă în mijlocul celor-l'alte neamuri.

Pe cîmpul de luptă ostaşii noştri făuresc cu braţul lor a Coroanei de oţel, cu care Patria-Mumă încunună pe Vitezul şi Înţeleptul Conducător.

Înainte de a ne despărţi să salutăm cu drăgoste în Persoana Majestăţii Sale Regelui, nu numai pe Vitezul Oştean ci şi pe Înţeleptul Suveran, care împreună cu marea generaţie de Eroi ne-a dat o Patrie liberă şi neatîrnată.

Să salutăm cu respect memoria celor cari azi nu mai sînt şi cari, au construit edificiul nostru naţional. Ei au străbătut vremuri grele se întemeeze România de azi; numai lor datorim putinţa de a lucra azi în libertate şi linişte pentru fericirea noastră şi binele obştesc.

Generaţia prezentă are o datorie de îndeplinit: aceea de a apăra şi întări opera generaţiei trecute.

Domnilor și iubiți Colegi,

Vam spus alaltăeri, vam spus eri că, voi sînteți modeștii soldați cari în timp de pace pregătiți în liniște apărarea și întărirea Țării. Azi ve zic: voi aveți un rol frumos în regenerarea culturală și economică necesară României, pentru ca să fie aceea ce Providența dorește să fie: port-drapelul civilizațiunii în orient.

Vouă ve este încredințată apărarea, conservarea și prosperarea pădurilor cari, după cum vam spus alaltăeri, au un rol însemnat în viața poporului român; vouă ve este dat să păstrați și să îmbunătățiți aceste avuții naturale primite de la strămoșii noștri; Vouă ve este dat să transmiteți aceste avuții nestirbite generațiilor viitoare.

Opera voastră vedeți că e mare; ca core timp pentru realizare; ceea ce veți face azi nu se poate aprecia decît după zeci și sute de ani.

De aceea dar să nu ve descurajați dacă lumea profană în ale pădurilor nu dă destulă atențiune operii voastre; ve lucrați fără preget pentru ideea care ne-a strîns aci.

Ve veți întoarce pe la casele voastre, veți avea necaz în viața de toate zilele, să nu ve descurajați.

Să nu ve descurajați în special voi, silvicultori ai Statului, dacă pînă azi corpul nostru nu are o lege organică.

Va veni vremea cînd causa noastră va triumfa, căci e dreaptă și sfîntă. E dreaptă fiind-că drept este ca la finele secolului al 19-lea munca să fie răsplătită; e sfîntă căci noi lucrăm pentru realizarea unui principiu: apărarea, conservarea și prosperarea pădurilor scumpii noastre Țări.

In momentul de a ne despărți să'mi dați voe să ve reamintesc zicătoarea populară: Codrul frate cu Rominul este. *Să mi dați voie să ve reamintesc că noi lucrînd pentru apărarea, conservarea și prosperarea pădurilor, lucrăm pentru neamul românesc.*

Inainte dar pentru propășirea economică a scumpii noastre Patrii! — iată ultimul meu cuvînt înainte de a ne despărți.

După care *D-l Președinte* urînd bună călătorie D-lor membrii prezenți, declară închisă a 13-a adunare generală.

VECHIUL COD SILVIC AL MOLDOVEI

DE

Legiuire pentru cruțarea pădurilor de pe moșiile monastirești și altele din 1843, sub domnia lui Mihai Sturza în Moldova

In colecțiunea vechilor legi ale Moldovei, găsim urmele primului cod silvic aplicabil în țările române. Credem interesant de a reproduce in extenso această lege, de oare-ce dacă din cunoașterea legilor altor țări, putem să tragem foloase, cu atît mai mult sîntem datori

de a şti bine tot ce se referă la legislaţiunea ţărei, in decursul vremei. Din comparaţiunea legilor streine şi a nevoilor cărora ele se aplică, putem să culegem preţioase cunoştinţe, cari la un moment dat se corespundă unor anumite cerinţi in ţara noastră Studiind legile ţărei din vechi timpuri, vom putea să ne dăm seama de perfecţiunea şi utilitatea lor, şi după roadele ce au dat de modul cum ele au fost aplicate. Invăţăminte multiple putem trage, cari vor putea să ne serve de călăuză pentru evitarea greşelilor in alcătuirea unor legi practice pentru viitor.

Iată dispoziţiunile acestei legi:

MARELE POSTELNIC, SECRETAR DE STAT

No. 1203

După proiectul înfăţişat obştescei obişnuite adunări şi amendamentele făcute de dinsa şi întărite de Prea Inaltul Domn, pentru cruţarea pădurilor de pe moşiile monastireşti şi alte, se publică legiuirea aci însemnată:

Pravila pentru cruţarea pădurilor de pe moşiile monastireşti şi altele.

Art. 1. — Sint supuse legiuirei acestei pravile:

a) Pădurile Mitropoliei şi ale Episcopiilor;

b) Acelea a monastirilor pămînteşti şi acelea închinate părţilor de jos;

c) Acelea aflătoare pe moşiile afierosite obştestilor aşăzăminturi;

d) Acelea aflătoare pe moşia Ocnelor şi

e) Acelea de pe moşiile epitropisite. în cită vreme s'ar afla sub epitropie şi in cit n'ar jigni art. 59 din pravila despre epitropie din anul 1840.

Art. 2. — Se dă o vade de 4 ani stăpinitorilor pădurilor, de cari se pomeneşte în articolul 1, sau înfăţişitorilor lor de a măsura şi a împărţi pădurile in parcheturi regulate, aceste împărţiri nu vor putea coprinde pe fie-care moşie mai puţin număr de parcheturi de cit precum mai jos se însemnează, adecă:

a) La pădurile de stejar sau de brad pe fieşte-care moşie, nu vor putea cuprinde mai puţin de cit 80 parcheturi, se înţelege că asemenea păduri trebue să fie coprinzătoare numai de stejar sau de brad saŭ de ar fi şi vro mestecătură de alt soiŭ de lemne, se fie acea foarte puţină şi neinsemnătoare; şi

b) La pădurile de alte soiuri de lemn nu vor putea cuprinde pe fieşte-care moşie mai puţin de 10 parcheturi.

Şi asemenea stăpînitorii de păduri vor avea slobodă dreptate a intrebuinţa la ridicarea planurilor pădurilor şi împărţirilor in parcheturi pe ori care inginer vor voi, fără a li mărginit de a in-

trebuința numai din inginerii Statului, urmînd ei a se alcătui într'aceste cu prețurile ce vor putea. Însă alcătuirea plății la o falce pentru așa lucrare nu va putea fi de cît cel mult pînă la 1 leu, și la întîmplare cînd cu așa preț nu s'ar putea alcătui din inginerii particulari, d-lor inginerii Statului împărțiți prin ținuturi sînt datori a săvîrși această lucrare cu așa preț, căci de și prin pravila stingerii protesurilor de împresurări este hotărît asupra măsurăturei codrilor cîte 25 parale de falce, osteneala inginerului; dar fiind-că lucrarea împărțirii codrilor în parcheturi cere o lucrare mai ostenitoare, pentru aceia se încuviințează spre răsplătire sporul pînă la 15 parale de falce.

Art. 3. — Asemenea stăpînitorii de păduri sînt îndatorați înaintea sosirei vadelui a ridica planul împărțirii și a depune la logofeția dreptății o copiă a acelui plan, adeverită de inginerul de către care va fi lucrat.

Art. 4. — Numai după îndeplinirea acestei formalități le va fi slobod saŭ însuși a întrebuința, saŭ a orîndălui unul din parcheturile împărțirii pe an, adică a patru-zecilea parte, saŭ a opt-zecilea parte după felul pădurii, precum se lămurește la art. 2, atît pentru trebuințele proprietății cît și pentru speculații; iar tăerea fieștecăruĭ parchet să se urmeze cu chipul următor, adică să se lase cîte un copaciŭ la fieștecare prăjină de loc din copacii acei tineri și mai drepți și în de o potrivă rărime, și cît pentru chipul tăerei și a rărirei pădurilor, și a creșterii lor, Statul va închipui un așezămînt care îl va supune Obștească-i Adunări.

Art. 5.—Nici un contract de orîndăluire care ar da posesorului un drit asupra unei părți de pădure din cele supuse acestei dispoziții nu se va socoti de legiuit, de nu va fi întărit de judecătoria ținutală.

Art. 6. — Îndată după publicația acestei pravili, Tribunalurile nu vor întări vre-un asemenea contract, dacă nu vor primi de la Logofeția Dreptății știință că copia planului pădurii s'a depus la cancelaria ei, și de nu se vor încredința, dacă coprinderea contractului este potrivită legiuirii art. 4 de mai sus, fiind datoare Logofeția Dreptății îndată după depunerea copiei planului în cancelaria ei, a împărtăși știința despre aceasta Tribunalului competent.

Art. 7. — După întărirea contracturilor nu se va mai putea adăogi saŭ vre-un copac saŭ vre-o parte de pădure sub orî-ce pricină, iar la din potrivă atît posesorul cît și orîndăluitorul vor fi supuși fieștecare unui ștreaf potrivit cu prețul lemnului ne coprins în contract îndatorit fiind posesorul să nu întrebuințe acea pădure, saŭ dacă va fi tăiată a răspunde îndoit ștreaf.

Art. 8 — Tăerea pădurii nu se va începe de cît numai după ce se va înștiința de aceasta pe Isprăvnic, care mergînd la fața locului și adeverind legiuirea contractului pe temeiul articolelor 4 și 5 va încheia jurnal arătător de întinderea locului dat spre tăere posesorului și va slobozi posesorului copie după acel jurnal încredințat spre a'i sluji de împuternicire, iar tăerea să se urmeze pe

şirul numărăreĭ parchetelor, adică începînd de la numărul întîĭ şi sfîrşind la numărul 40 saŭ 80, fără a putea păşi numerile parchetelor.

Art. 9. — Ori-ce tăere se va face fără de a se împlini formalităţile coprinse în art. 8, va fi supusă ştreafurilor legiuite la art. 7.

Art. 10. — Nu este ertat posesorilor ce ar fi specularizînd asemenea păduri saŭ oamenilor întrebuinţaţi de dînşii spre aceasta, afară numaĭ cînd pămîntul s'ar afla acoperit cu omăt, a aprinde loc în depărtare maĭ puţină de treĭ-zecĭ stînjenĭ de la păduri, fiindĭ supuse la în potrivă urmare unuĭ ştreaf de zece pînă la una sută leĭ fără jignirea pretenţiĭ despăgubirĭĭ, ce ar urma pentru dauna ce s'ar preleji.

Art. 11. — Partea acea unde s'a tăĭat pădurea, nu va fi întrebuinţată la păşunarea vitelor saŭ la alt-ceva, de cît se va păstra pentru a creşte copacĭĭ, iară la din potrivă urmare se va aplecarisi ştreafuĭ coprins la art. 10 şi se va îndatora şi pe acel de faţă stăpînitor a pădureĭ de a şĭ îngrădi pe aceea parte.

Art. 12. — Ispravnicĭĭ care după legiuirea art. 8 trebue să aibă ştiinţa de părţile pădurilor a căror tăere este slobodă, vor privighea prin toate mĭjloacele ce au şi sub a lor răspundere pentru tocmaĭ urmare acestor dispoziţĭĭ; eĭ vor fi îndatoraţĭ nu numaĭ a opri abaterea, dar şi a încunoştiinţa pe ocîrmuire de orĭ-ce asemenea întîmplare.

Art. 13. — Ştreafurile legiuite prin această pravilă se vor trămite Comitetului Central, care prin anafora către Prea Înălţatul Domn, le va da spre ajutor unuĭa din aşezămînturile publice, care ar avea maĭ multă nevoe.

Art. 14 — Stăpînitorĭĭ pădurilor supuse acesteĭ legiuirĭ, care vor avea nevoe a şĭ deschide locurĭ de hrană vor fi îndreptate a cureţi locurile coprinse cu păduri stricate pînă astă-zĭ, precum: ţesătură, tufărĭĭ, huceag, iar din pădurile, codrĭ, dumbrăvĭ şi lunchĭ, ce sînt astă-zĭ întemeiate, nimenĭ să nu cuteze a deschide locurĭ de hrană, şi care ar îndrăsni se calce această legiuire va fi supus unuĭ ştreaf potrivit cu preţul lemnuluĭ ce va tăĭa.

Art 15. — Prin contractul posesieĭ care ar da drit de întrebuinţarea pădureĭ, posesorul fiă pămîntean fiă supus străin, se va îndatora a se supune întocmaĭ legiuirĭĭ acesteĭ pravilĭ şi fără asemenea condiţĭĭ contractul nu va fi întărit de Tribunalul competinte.

Art. 16. — Pînă la împlinirea formalităţilor, pentru care prin art. 2 s'a dat vade de patru anĭ, stăpînitorul saŭ posesorul pădurilor, supuse acesteĭ legiuirĭ, care ar vroĭ a întrebuinţa o parte de pădure neîmpărţită încă în parchetură, se va adresa cu cerere către isprăvnicĭa locală, care va reportui Departamentuluĭ din Lăuntru, arătînd cu apropiată socoteală şi întinderea acelĭ pădurĭ; iară Departamentul doveadarisînd Statuluĭ se va hotărî prin anafora, partea ce se va putea pozvoli pentru asemenea întrebuinţare, care însă nu va putea sub nicĭ un cuvînt a fi maĭ mare de cît una sută parte din toată întinderea; iar acelĭ ce pînă la împlinirea vadeliĭ de patru

ani nu se vor fi ingrijit a indeplini formalitaua coprinse prin art. 3, vor fi cu totul popriţi de la tăerea pădurei.

Art. 17. — Aşa precum articolele 388 şi 391 din condica politicească sfetesc pădurile ca fondos şi lucru nemişcătoriŭ şi aşa precum prin obştească analora din anul 1828, întărită prin Impărătesc rescript, intre altele s'a legiuit nestirpirea pădurilor prin rostirile că: «pădurile de pe aceste moşii (Greco-monăstireşti) nici «într'un chip să nu fiă slobod a se vinde, ci mai ales să fie apărate «şi prin contracturi să se îndatorească orîndătorii a le păzi cu pă«durari»; apoi contracturile pentru păduri ce se află in lucrare nu pot fi apărate de aplicaţie legiuirilor acestei pravili, care regularisesţe tăerea lor spre nestărpire. insă cătimea pădurilor vindute pînă acum pe fieşte-care moşie va rămîne in dispoziţia cumpărătorului, cu aceasta. ca se nu poată tăia pe an din totimea pădurii aflătoare pe acea moşie şi impărţită in parcheturi peste a patru-zecelea parte, saŭ a opt-zecelea parte după felul pădurilor, de care se lămureşte la articolul al 2-lea.

Art. 18. — Acele păduri cite pînă astă-zi sint tăcte, care nici pot a intra in numărul pădurilor a cărora impărţire in parcheturi se legiuieşte prin articolul 2 a acestei pravili, şi care vor fi din locurile acelea cite nu pot fi intrebuinţate de cit pentru rodirea de păduri, să fie îndatoraţi stăpînitorii lor a le impărţi iarăşi in parcheturi cu aceeaşi rînduială ce s'a arătat mai sus, pentru ca să poată a se păstra cu acest chip spre cuviincioasa rodire a pădurilor, deosebindu-se insă pădurile tăiate de la munţi, la care nu se poate aplicarisi acest articol în privire că la munţi asemenea păduri tăcte se găsesc intr'o intindere foarte mare.

(Iscăliţi) **Meletie Episcopul Romanului. Grigore Ghica Vel Postelnic, Dumitrache Bran Postelnic.**

COMISIA

Această pravilă cercetîndu-se şi găsindu-se intocmai cu incheerea făcută de către obştească obicinuită adunare, şi întărită de către Prea Inălţatul Domn se incredinţează.

(Iscăliţi) **Iordake Balşi Vornic, Paladi Vornic, B Beldiman Vornic, K. Karp Agă, K. Negruţi.**

Această copie după posleduire, fiind intocmai cu acea primită sub No. 57; către Sfatul ocirmuitoriŭ, se incredinţează de jos iscălitul.

(Iscălit) **Grigorie Ghica Vel Postelnic**

Dispoziţiunile coprinse in această lege se referă la:

1. *Pădurile supuse acestei legiuiri.* Art. 1 arată in mod limitativ, cari păduri sint supuse acestei legiuiri. Se excepteză toate

pădurile aparținînd la persoane particulare. Referindu-ne la codul nostru silvic din 1881, vedem că acest articol reproduce în parte dispozițiunile § 2 de la art. 3. O întreagă categorie de păduri este însă lăsată afară, acea prevăzută în art. 11.

Vedem dar, că legea din 1865, a avut ca normă pentru supunerea pădurilor acestei legi, după cum ne arată chiar titulatura ei, împrejurarea de cine se găseau stăpînite pădurile aflătoare în Moldova. Raportîndu-ne la epoca în care s'a făcut această lege, vedem că ea face parte din acele dispoziţiuni de legi, menite să ţărmurească jafurile ne mai pomenite făcute de călugări şi mai cu seamă de călugării greci, asupra întinselor domenii ce posedaŭ în Moldova monastirele, fie pămîntene, fie închinate. Vedem că la alcătuirea acestei legi nu s'a avut în vedere importanţa ce ar fi avut conservarea unor păduri din punct de vedere al localităţei în care se găseaŭ aşezate (art. 11 c. silv. 1881). Această lacună face tocmai ca această lege să nu fie o lege generală ci o lege cu aplicaţiune specială şi limitată.

2. *Amenajarea pădurilor.* În această privinţă găsim dispoziţiuni relative la timpul în care trebue să fie făcută: numărul parchetelor în fie-care pădure după esenţa lemnelor; persoanele însărcinate cu ridicarea planurilor; autoritatea de control (art. 2 şi 3 din lege).

3. *Defrişarea pădurilor.* Se limitează dreptul numaĭ la pădurile stricate pînă atunci pentru a deschide locuri de hrană sub sancţiunea unuĭ streaĭ potrivit cu preţul lemnelor ce se va tăia (art. 14).

4. *Exploatarea pădurilor.* Se prevede din ce moment exploatarea va fi permisă; numărul rezervelor, esenţa şi depărtarea ce trebue să fie observată între rezerve (art. 4); modul şi condiţiunile de validitate a contractelor de vînzare de păduri (art. 5, 6 şi 8); sancţiunea neobservărei (art. 7 şi 9).

5. *Delicte silvice.* Prevede interdicţiunea de a aprinde foc în pădure, de cît în anume condiţiuni şi cazuri (art. 10); dispoziţiuni relative la păşunat şi sancţiunile corespunzătoare (art. 11).

6. *Paza pădurilor.* Este de notat că paza şi controlul pădurilor este încredinţată ispravnicilor, prin urmare, ele intră în administraţia generală a ţărei.

7. *Afectarea sumelor eşite din amenzi* (streaĭuri). Acestor sume se dă o destinaţiune specială nefăcîndu-se din ele un venit extraordinar al fiscului (art. 13).

8. *Dispoziţiuni tranzitorii.* Aceste dispoziţiuni se referă la

modul cum are a se urma exploatarea în pădurile deja vîndute; la prescripțiunile ce trebuesc să fie observate în exploatarea pădurilor pînă la facerea amenajamentelor (art. 15—18). Articolul 18 la măsuri relative la pădurile deja exploatate.

Vedem dară că această lege cu toate că nu îmbrățișează toate pădurile punîndu-le sub scutul ocrotitor a dispositiunilor sale, totuși în ceea-ce privește alcătuirea sa, se poate considera ca o lege bine concepută. Găsim în ea atinse mai toate punctele principale reglementate de codul actual silvic.

Unele din aceste dispoziții sînt incomplecte, trebue însă să constatăm că această lege este un mare progres asupra legilor anterioare; un progres însemnat în concepțiunea ce trebue să'și facă un legiuitor asupra nevoilor și mijloacelor ce trebue să ia pentru îndreptarea lor. Vedem chiar în această lege, art. 17, că ea se referă la anaforaua din 1828, care împiedica cu totul vînzarea pădurilor după moșiile dăruite mănăstirelor grecești. Am arătat mai sus că și această legiuire de care ne ocupăm face parte din nenumăratele dispoziții ce s'au căutat să se ia după vremuri pentru a împiedica abuzurile fără nume ce se făceau de călugări. Dar dacă anaforaua din 1828, găsind răul, credea că va putea să le împiedice decretînd interdicțiunea absolută a vînzărei pădurilor, nu și-a ajuns scopul, de oare-ce jaful în păduri a urmat înainte, vedem că legea din 1843, este mult mai perfectă, de oare-ce pleacă d'intr'un punct de vedere economic și social mult mai înaintat; constată răul și pentru a'l tămădui găsește dispoziții care să'l îngrădească în stricte limite pentru ca efectele răului să fie atît de neînsemnate, în cît să poată da chiar roade bune pentru interesul general.

Din punct de vedere practic, credem că această lege a corespuns unei nevoi reale în țară, că și-a ajuns scopul în parte, de oare-ce de netăgăduit este că cel ce a avut ocaziunea să viziteze diferitele masive păduroase din Moldova, a putut să se convingă că există o mare deosebire de starea în care se găsesc azi pădurile cari au fost sau nu supuse acestei legiuiri.

Proba evidentă a bunelor roade ce a dat această lege, o putem avea comparînd nu numai starea în care se găsesc pădurile din Moldova supuse acestei legi, față de pădurile cari nu au fost supuse, dar comparîndu-le celor mai frumoase păduri din Muntenia. În Muntenia unde nu a venit o lege protectoare de cît mult mai tîrziu, vedem starea nenorocită în care se găsesc masivele păduroase. În Muntenia, putem zice că numai acele păduri au mai rămas apărate

de distrugere, cari s'au găsit in locuri aproape inaccesibile saŭ atit de departe de mijloace principale de transport, în cît ele nu puteaŭ aduce un folos celui ce ar fi voit să le distrugă. De cît-va timp incoace, se poate constata un progres însemnat in pădurile Statului, a domeniilor Coroanei şi stabilimentelor publice, graţie unei bune direcţiuni şi inginerilor noştri silvici. Progresul însă nu va intra in adevărata sa cale de propăşire, de cît atunci cînd dîndu-se mijloace silvicultorilor, se vor aplica cele mai practice şi sigure metoade de exploatare şi regenerare a pădurilor in raport cu esenţele din care se compun masivele păduroase din România.

Credem că ori-care ar fi sacrificiile băneşti ce ar trebui să şi impue ţara la inceput, ele trebue să fie făcute de urgenţă, de oare ce este vorba de conservarea şi desvoltarea unui însemnat isvor de bogăţie a ţărei.

C. B. U

PROECT DE LEGE

PENTRU

ORGANISAREA CORPULUI SILVIC AL STATULUI,

pentru organisarea lui militară, pentru infiinţarea şcoalei superioare naţionale de silvicultură, a şcoalei de brigadieri şi a şcoalei de pădurari, pentru creiarea jandarmeriei silvice şi pentru creiarea corpului silvic technic naţional

1. EXPUNERE DE MOTIVE

S'au scris diverse şi numeroase articole in cadrele acestei reviste, privitoare la organisarea corpului silvic al Statului. Bărbaţi cu experienţă in materie şi luminaţi in ale silviculturei noastre naţionale, s'au indeletnicit rînd pe rînd in a arăta şi demonstra imperiositatea acestei organisări. Nu putem însă să ne dăm bine seama care este pricina, că dinşii au propăvăduit in zadar.

Şi cu toate acestea, faptul că stăm intr'o situaţie din cele mai precare cu cestiunea forestieră naţională in general şi cu a Statului in special, este de netăgăduit.

S'au perindat la departamentul domeniilor, mai mulţi miniştri, şi pare că nici unul nu a luat in serios chestiunea forestieră.

Cu toate acestea, pădurile Statului şi mai ales ale particularilor merg cu paşi neintirziaţi spre desfiinţare.

Credem acum însă că D-l N. Fleva Ministrul domeniilor, care

este destul de iubitor şi priceput pentru rezolvarea cestiunilor economice privitoare la greul său departament, va rezolvi şi această mare chestiune.

Ministerul domeniilor s'a ocupat cu cestiunea pescăritului, cu a minelor şi cu a viticulturei, şi parc că nu a ştiut că cea mai arzătoare este cestiunea pădurilor.

Nu ne vom ruina economiceşte, dacă cestiunea pescăritului s'ar mai întîrzia de a se resolva.

Nu prăpădim clima şi nu ruinăm agricultura dacă se va da întîietate cestiunei forestiere în contra celor-l-alte. Minele de ex. neexploatîndu se de-ocamdată nu dispar din inima pămîntului unde sunt închise, şi de unde altă generaţie este menită a le scoate. Pădurile însă neîngrijite dispar, şi vaĭ de această ţară agricolă şi muntoasă, cînd răul va fi de necovîrşit, graţie neprevederei noastre.

Credem dar, că faţă cu tot ce s'a scris în această revistă, şi faţă cu urgenţa strigătoare a cestiunei forestiere, D-l Ministru al domeniilor şi D-nii membrii ai Corpurilor legiuitoare vor bine-voi a face atenţiune proectului de lege ce vom publica mai la vale, şi în virtutea legiferării şi aplicaţiunii căruia numai, se vor pune basele unui corp silvic al Statului, premergătorul şi regulatorul economiei noastre forestiere naţionale în general şi a celei a Statului în particular.

Diversitatea lucrărilor curente cari sunt de resolvat în Ministerul domeniilor, obligă la aceasta, numai pe directorul general şi secretarul general al Ministerului. Este contra raţiunii şi a bunului simţ, să se poată admite, că una saŭ două persoane, adică directorul şi secretarul general al Ministerului, orĭ cît de apţi ar fi şi orĭ cîtă bună voinţă ar avea, să poată face faţă tutulor cerinţelor, multiplelor serviciĭ speciale ale acestuĭ minister. Se impune dar diviziunea travaliului, diviziunea atribuţiunilor şefilor, după specialitate.

Trebue dar să se creeze, direcţiunea generală a pădurilor Statului, căcĭ numai astfel se va putea ameliora soarta pădurilor prin ocuparea unui Director special numai de afacerile pădureşti ale Statului şi ale celor supuse regimului silvic. Exemplu, este direcţiunea drumurilor de fer, direcţiunea Regiei şi Monopolurilor Statului, direcţiunea Telegrafelor şi Poştelor. Nu mai dăm ca exemplu faptul că în toate ministerele cele-l-alte există organisaţiunea pe direcţiuni de afaceri; şi carĭ, putem afirma cu competinţă, că nu sunt unele din ele nicĭ în apropiere de a egala jumătate din importanţa ce are serviciul pădurilor Statului.

S'ar putea zice, că nu este posibilă organisaţiunea serviciului silvic, fără a organisa întregul Minister al Domeniilor. Dar ce suntem noi de vină silvicultorii, dacă cele-l-alte servicii ale ministerului nu sunt în măsură sau nu pot să se organizeze? Este un motiv acesta, ca noi cari ne simţim în stare să ne organizăm şi să ameliorăm astfel situaţia economică forestieră a Statului şi a ţărei, să suferim aceiaşi soartă cu acele servicii cari nu se pot organiza sau cărora le convine starea actuală de lucruri?

De sigur că nu.

Noi suntem constituiţi în corp uniform şi omogen, avem o cultură specială în sensul funcţiunii noastre, şi mai mult ca tot, avem obligaţiuni profesionale faţă cu bunul mers şi buna cultură a pădurilor, pe cari ţara prin guvernele ei, ni le-a dat în supraveghere şi îngrijire. Mi se pare că nu este tot aşa cu multe altele din serviciile acestui Minister. Poate că unor servicii din Ministerul domeniilor le convine actuala stare de lucruri, căci, tot noi silvicultorii le facem şi treburile d-lor în serviciul exterior. Nouă însă cari facem totul la Ministerul de domeniu, iar nu numai slujbă la serviciul pădurilor, nu ne convine această situaţie. Şi nu ne convine, din pricină că prin întrebuinţarea noastră universală de către toate serviciile acestui Minister, suferă cultura pădurilor Statului, singurul mobil al datoriei ce ne-am luat faţă cu Ministerul respectiv, suferim noi personal, cării ne surmenăm printr'o ocupaţie enciclopedică, pentru care nu am fost preparaţi; şi suferim prin faptul că nu avem nici mijloace suficiente financiare ca să putem suporta cheltuelile exigeate de execuţiunea tutulor sarcinelor ce ni se impun de toate serviciile Ministerului.

Trebue dar, în interesul bunului mers al serviciului silvic, în interesul culturei pădurilor Statului, şi în interesul determinării justelor atribuţiuni şi recompense ale personalului silvic, creată Direcţiunea pădurilor Statului.

Rugăm dar pe d. Ministru al domeniilor, rugăm pe onor. membri ai Corpurilor legiuitoare să ia act de dreapta şi folositoarea noastră cerere, atît cît mai e timp, pînă ce pădurile Statului, nu vor intra cu totul pe calea pierzăniei. Mai tîrziu, răul fiind prea mare, va costa peste puterile ţărei remedierea lui.

Exemplu, să luăm pe Francia, care nedînd atenţiune despăduririi Alpilor şi Pirineilor încă de la finele secolului trecut, este obligată ca şters de 80 de ani trecuţi, să cheltuiască anual pînă la 14 milioane de lei, numai cu capitolul împăduririlor, în Alpii şi Pi-

rinelĭ despăduriţi prin negligenţă şi neatenţiune. Şi aceste lucrări vor mai dura, după calculele făcute, încă 400 de ani

Poate însă, Francia să remedieze un rău, provocat de o stare de neglingenţă a ei într un moment dat, căci este o ţară industrială şi cea mai bogată din Europa. Putea-vom noi, oare vre-odată, o ţară săracuţă, cum dă D-zeu, al cărui simplu venit se întemeiază pe produsul agriculturei, să mai remediem răul ce ar naşte din despădurirea Carpaţilor? De sigur, că cu noi, ori-ce om cu puţină pricepere în ale pădurilor va zice, nu; în asemenea caz, vom fi o ţară ruinată, şi vom recurge la capitale şi oameni străini, robindu-ne lor pămîntul pe mai multe sute de ani, ca să ne remedieze răul, Exemple de efectele despăduririlor în munţi îl oferă azi, viu, bătător la ochi, valea Topologului, valea Prahovei, a Buzăului, a Putnei etc., unde terenurile şi livezile bogate ale acestor văi, azi sunt copleşite de nisipurile şi bolovanii de piatră aduşi de torenţii, ce vin prăpăstioşi, din munţii din împrejurimi cu totul denudaţi de pădurile ce pînă la delimitarea sătenilor de la 1864 le acopereau. Şi aproape în aceiaşi categorie cu aceste văi, sunt multe alte văi din ţară.

In proectul de lege de organisarea corpului silvic al Statului, ce dăm mai la vale, am prevăzut 9 capitole şi în total 93 de articole.

In capitolul I şi II în 33, de articole am aranjat divisiunea serviciului silvic, atribuţiunile personalului, recrutarea şi înaintarea lui natural, creindu-se Direcţiunea generală a pădurilor Statului.

In privinţa gradelor din corpul silvic, am mai simplificat divisiunea actuală şi nomenclatura, de oare-ce era şi prea numeroasă şi purta şi titluri străine, cea ce nu e convenabil unui Stat ori unei ţări civilizate, cînd termenii naţionali există în vocabularul ei.

In capitolul IV am creiat jandarmeria silvică. Credem că prin această inovaţiune, vom complecta, misiunea creerei jandarmeriei rurale.

Este de cea mai mare importanţă pentru poliţia judiciară, faptul că pădurarii Statului, să fie învestiţi şi cu puterea ei. Cine este mai în măsură a prinde pe desertorii din armată şi pe făcătorii de rele, cari în general îşi găsesc refugiul prin păduri, dacă nu pădurarul? Azi pădurarul n are această calitate, de aceia el nici odată nu dă atenţiune prinderii şi descoperirii făcătorilor de rele. Cînd însă dînsul va fi obligat de lege a face aceasta, atunci de sigur că o va face, mai ales ştiind că în cazuri de asemenea descoperiri va fi şi recompensat. Vom avea deci în ţară încă 2500 de jandarmi rurali, întreţinuţi fără nici o cheltuială.

In capitolul V am făcut organisarea militară a serviciului silvic. Acest lucru, este de cea mai mare importanță pentru apărarea națională. In acest sens s'a publicat de noĭ, o serie de mai multe articole in «Ecoul Armatei», in care s'a demonstrat rolul necesar ce 'l aŭ pădurariĭ Statului, in special in conducerea trupelor in timp de răsboiu, prin regiunile păduroase și muntoase ale țăreĭ. Această organisare, există in Francia și in Germania. Natural că este un mare sacrificiŭ ce'l facem noĭ silvicultoriĭ, prin faptul că ne creiem o astfel de grea sarcină; dar, animați numaĭ de binele patrieĭ și de asigurarea viitoruluĭ eĭ strălucit, nu luăm in seamă greutățile ce ne dorim prin acest proect de lege.

De sigur, că autoritățile militare, aŭ și ele cuvintul asupra acestuĭ punct.

In capitolul VI am creiat școala superioară națională de silvicultură. Actualele școlĭ de silvicultură, nu mai corespund in viitor, pentru rolul ce l'aŭ avut pină azĭ, de a produce silvicultorĭ conducătorĭ aĭ serviciului respectiv, așa cum prin acest proect de lege dorim să-l avem.

Deja in această revistă s'a tratat această cestiune in diverse articole. Școala se organisează militărește, pentru a corespunde obligațiunilor din capitolul V al acestuĭ proect de lege, la care se impun silvicultoriĭ.

Prin capitolul VII am creiat corpul technic general forestier al țăreĭ. Este de o mare importanță crearea acestuĭ corp technic general, pentru ca in cestiunile marĭ forestiere, Ministrul domeniilor, să ceară aviziul acestuĭ corp, care singur poate să'și asume fără responsabilitate desastroasă, luarea unei măsurĭ generale in materie forestieră.

In capitolul VIII, am stabilit atribuțiunile consiliuluĭ technic.

Și in sfirșit in cap XI, am stabilit dispositiunile finale pentru retribuțiunea personaluluĭ din corpul silvic al Statuluĭ.

La sfirșitul acestuĭ proecte de lege, am anexat un tabloŭ de salariile și spesele de transport in serviciu ale personaluluĭ din corpul silvic.

Se dublează în adevăr cifra budgetară actuală, prin acest proect de lege, dar in schimb, dublăm și noĭ aproape personalul, îĭ ameliorăm situațiunea in mod convenabil cu instrucția ce are și serviciile ce aduce, îĭ dăm atribuțiunĭ și sarcinĭ mult mai grele ca cele de pină azĭ, și plătim din cifra de 3,404,800 leĭ și personalul școaleĭ superioare de silvicultură.

Pe lingă aceste toate avantagiĭ, tot din această sumă va fi

plătit și întreținut serviciul hotărnicilor și al pescăriilor, cari chiar, în actuala stare de lucruri, costă mai mult pe Stat. In Franța, serviciul apelor este atașat serviciului silvic. De ce la noi să fie alt-fel, când știut este că nu ne putem permite luxul Franței?

De fapt azi, cum Statul nu mai are aproape moșii la noi, ci numai păduri, serviciul hotărnicilor trebue să treacă și el la Direcția pădurilor. Căci este o anomalie faptul că serviciul silvic face un amenajament la o pădure azi nehotărnicită, și după 3—4 ani, când pădurea se hotărnicește, amenajamentul ei trebue modificat. Dacă serviciul hotărnicilor ar face parte din Direcția pădurilor, lucrurile nu s'ar mai petrece așa fel.

Cu o asemenea organisare și cu un asemenea tratament, garantăm că pădurile se vor cultiva în mod convenabil și că venitul lor, se va ridica în primii zece ani la 10,000,000 lei anual și de aci în colo. va merge tot progresînd.

Fără o organisare convenabilă însă, și mai durînd tot această stare de lucruri, pădurile Statului vor merge la ruină sigură.

10 Mai, 1899.

Dem. Ionescu Zane.
Inginer silvic și hotarnic.

2. PROECT DE LEGE

CAP. I.

Divisiunea serviciului și atribuțiunile personalului.

Art. 1. Corpul silvic al Statului, care se ocupă în limitele legilor și regulamentelor în vigoare, de toate afacerile relative la pădurile țărei, se împarte în:

Serviciul central care are direcțiunea și controlul; și serviciul exterior, care are conducerea și execuțiunea lucrărilor

Art. 2. Serviciul central constitue direcțiunea pădurilor, compusă din 6 servicii:

a) Serviciul amenagerilor și exploatărilor de păduri;

b) Serviciul împăduririlor, al corecțiunei torenților și al construcțiunilor forestiere;

c) Serviciul contenciosului, al personalului, al inginerilor silvici particulari și al învățământului forestier;

d) Serviciul vînzărilor produselor accesorii al autorisațiunilor de pășunare, al apelor pescărîtului și vînatului și al pădurilor supuse regimului silvic;

e) Serviciul comptabilităţii, al statisticii forestiere şi al materialului;

f) Serviciul hotărnicirii pădurilor Statului, al conservării planurilor, documentelor de proprietate, al bibliotecii silvice, al formării şi modificărilor hărţii silvice, al perimetrării definitive, şi al şenţuirii şi conservării hotarelor pădurilor Statului.

Art. 3. Direcţiunea pădurilor, este condusă de un director numit de ministru, dintre persoanele cari aŭ absolvit cursurile uneĭ şcoale speciale de silvicultură, care a servit cel puţin 12 anĭ în serviciul exterior al Statuluĭ şi care se află înscris în tabloul corpuluĭ silvic technic al Ministeruluĭ de domeniĭ.

Directorul pădurilor are conducerea generală a afacerilor şi lucrărilor întregeĭ direcţiunĭ silvice. El resolvă afacerile curente relative la pădurile Statuluĭ şi cele supuse regimuluĭ silvic, prepară şi supune Ministeruluĭ budgetele direcţiuniĭ silvice şi afacerile importante, ordonanţează plăţile de orĭ-ce natură privitoare la această direcţiune, în secundă linie după ministru şi secretarul general al Ministeruluĭ.

Directorul, are facultatea de a face control şi în exterior, fie în birourile regiunilor şi ocoalelor silvice, fie pe teren.

Art. 4. Fie-care din cele şease servicĭurĭ ale acesteĭ direcţiunĭ este pus sub conducerea unuĭ consilier silvic.

Aceştĭ şease consilierĭ controlează şi pe teren şi în cancelariile regiunilor şi ocoalelor silvice din ţară, mersul regulat al lucrărilor.

Art. 5. Fie-care din cele şease servicĭĭ, coprinde după trebuinţă două saŭ treĭ bioururi conduse de ingineri-inspectorĭ saŭ sub-inspectorĭ.

Biourile vor avea două sau treĭ ajutoare, după nevoe, recrutaţi tot dintre inginerii silvicĭ.

Copiştiĭ vor fi recrutaţi dintre tinerii absolvenţi aĭ şcoaleĭ de brigadieri silvicĭ. Şeful archivelor va fi un inginer silvic.

Art. 6. Consilieriĭ silvicĭ sub preşedenţia directoruluĭ compun consiliul de administraţie şi de disciplină al corpuluĭ silvic şi pădurilor Statuluĭ.

Art. 7. Serviciul exterior este format din (nouă) 9 regiunĭ şi 110 ocoale silvice.

Acest număr va spori treptat cu nevoile serviciuluĭ şi cu mijloacele budgetare.

Art. 8. Fie-care regiune, formate din 10—15 ocoale, este condusă de un inginer silvic inspector, ajutat de 3—4 sub-inspectorĭ.

Inspectorul, dirigează personal şi prin subinspectoriĭ săĭ, toate lucrările şi afacerile din regiunea sa.

Inginerul-inspector, este responsabil de mersul regulat al serviciului şi este obligat a întrebuinţa pentru control, cel puţin 50 de zile pe an, iar sub inspectorii, cel puţin 100 de zile pe an.

Inspectorul şef de regiune, resolvă afacerile curente ale serviciului său, în limitele regulamentelor ; el corespunde cu directorul pădurilor.

Art. 9. Sub-inspectorii, lucrează cu inspectorul regiunii respective conform regulamentelor în vigoare ; dînşii sunt direct responsabili faţă de şeful regiunii din care fac parte. Ei conduc pe inginerii, şefi de ocoale în lucrări, îi controlează atît pe teren cît şi în biurou şi execută lucrările importante şi delegaţiunele date de inspectorul şef de regiune.

Art. 10. Reşedinţile regiunelor silvice vor fi în următoarele oraşe : Craiova, Slatina, Piteşti, Bucureşti, Ploeşti, Focşani, Bacău, Iaşi şi Constanţa.

Tot personalul de control al unei regiuni, va domicilia în oraşul de reşedinţă al regiunii.

La ocoalele unde sunt construite deja pavilioanele forestiere cu toate dependinţele necesare, inginerii şefi de ocoale, vor locui acolo. În caz contrariu, vor locui în oraşul de reşedinţă al regiunii, dînduise de Stat indemnitate de locuinţă.

Ori cine va contraveni acestei dispoziţiuni, se va pune în disponibilitate din oficiu, de Minister.

Art. 11. În fie-care regiune va funcţiona a parte de personalul administrativ al regiunii, o comisiune compusă din patru ingineri silvici ajutori sau ingineri şefi de ocoale, sub conducerea şi ordinile inspectorului regional sau a unui sub-inspector delegat al inspectorului. Această comisiune se ocupă cu amenagearea pădurilor Statului, cu aplicarea amenajamentelor şi cu hotărnicirea pădurilor din acea regiune.

Art. 12. Ocoalele silvice se conduc de un inginer silvic şef, cu un inginer ajutor, cu unu sau doi brigadieri silvici şi cu pădurarii necesari.

Numărul pădurarilor va fi proporţional cu întinderea pădurilor din ocol.

În general, unui pădurar nu i se va da de pază, o suprafaţă împădurită mai mare de 500 hectare.

După nevoile serviciului, acest personal al ocoalelor se va putea spori.

Art. 13. Inginerul silvic şef de ocol este agent de control, de execuţiune, de poliţia silvică şi judiciară.

El este responzător de executarea lucrărilor şi de paza pădurilor din ocolul său, in faţa inspectorului regional cu care corespunde.

CAP. II.

Recrutarea, înaintarea şi posiţiunea personalului.

Art. 14. Corpul silvic se compune din personal superior şi din personal inferior.

Fac parte din personalul superior: Inginerii silvici ajutori, inginerii şefi de ocoale, inginerii sub-inspectori, inginerii inspectori, inginerii consilieri silvici, şi inginerul director al pădurilor.

Fac parte din personalul inferior: pădurarii şi brigadierii silvici.

Inginerii şefi de ocoale, inginerii sub-inspectori şi inginerii inspectori, sunt de două clase; cei-l-alţi, sunt de o singură clasă.

Pădurarii şi brigadierii sunt de două clase fiecare.

Art. 15. Personalul superior se recrutează dintre absolvenţii şcoalei superioare de silvicultură, saŭ cu concurs, dintre absolvenţii şcoalelor similare din străinătate,.

Art. 16. Actualilor inginerĭ forestieri din corpul silvic al Statului şi din tabloul ce există la Ministerul domeniilor, li se consfinţeşte drepturile cîştigate şi vor beneficea de avantagele acestei lege.

Art. 17. Admiterea in corp, se face cu gradul de inginer-ajutor. Iar inginerii silvici carĭ sunt demisionaţi din corp şi doresc a fi reprimiţi, vor ocupa cel mult gradul din care a demisionat saŭ equivalentul acelui grad.

Art. 18. Brigadierii se recrutează dintre absolvenţii şcoalei de brigadieri. Pădurari din foşti sergenţi in armată, carĭ aŭ absolvit cursurile şcoalei de pădurari.

Art. 19. Personalul superior se numeşte de ministru prin decret regal, după recomandaţiunea directorului pădurilor şi cu avisul conform al consiliului de administraţie al pădurilor.

Personalul inferior se numeşte de inspectorii regionali, după recomandaţiunea şefilor de ocoale.

Art. 20. Inaintarea personalului superior se face in ordinea din tabloul de avansare, intocmit anual de consiliul de administraţie, după recomandaţiunea inspectorilor regionali, aprobat de ministru şi publicat prin *Monitorul Oficial*

Inaintarea personalului inferior se face de inspectorul regional, după recomandaţiunea şefului de ocol.

Art. 21. Inscrierea in tabloul pentru inaintarea de la o clasă

la o alta a aceluiași grad, pentru personalul superior se face după vechimea în serviciŭ, și după alegere, în proporțiuni egale.

Inscrierea în tabloul pentru înaintarea de la un grad la altul se face numai la alegere; afară numai pentru înaintarea de la gradul de inginer-șef la gradul de inginer sub-inspector, care se face prin concurs, și afară de gradul de inginer ajutor, din care, avansările la gradul de inginer șef, se fac jumătate la alegere și jumătate la vechime.

Art. 22. Un inginer-șef clasa II poate să se presinte la concurs pentru inginer sub-inspector, direct, fără a mai trece prin clasa I-a a acestuĭ grad, dacă va avea 4 anĭ de serviciŭ în acea clasă.

Pentru a se putea înainta la alegere un inginer silvic, de la o clasă la o alta a unuĭ grad oare-care din corp, trebue să aibă în acea clasă o vechime de cel puțin doĭ anĭ.

Pentru a se face o avansare prin alegere de la gradul de inginer sub-inspector la cel de inginer-inspector, trebue o vechime de cel puțin 4 anĭ în una din clasele acestuĭ grad saŭ în ambele.

Asemenea și pentru avansarea de la gradul de inginer-inspector la gradul de inginer-consilier.

Art. 23. Modul de întocmire al tablourilor și al comisiunilor de examinare, precum și programul de examinare, se va determina prin regulamentul de aplicare al acesteĭ legĭ.

Art. 24 Atît personalul silvic superior cît și cel inferior, are dreptul la pensie, conform legeĭ pensionarilor civilĭ.

Retribuțiunea personalului silvic se face conform cu salarile prevăzute în tabloul ce însoțește această lege.

Art. 25. Permutarea personalului superior, afară de cazurile de înaintare, nu se poate face, de cît prin decret regal, în interes de serviciŭ, orĭ ca pedeapsă.

Permutările făcute fie prin consimțămînt, fie în interes de serviciŭ, fie ca pedeapsă, se aprobă de ministru, după avisul motivat și conform al consiliuluĭ de administrație, care fixează îndemnisarea de transport și spesele de dislocare cuvenite inginerilor transferați.

Art. 26. Pentru abaterĭ de la datoriile serviciului, se vor aplica personalului superior, următoarele pedepse:

a) Observațiunea orală;
b) Observațiunea înscrisă;
c) Avertismentul în treĭ rînduri; —
d) Amendarea cu 10—30% din salariul lunar în treĭ rînduri.
e) Ștergerea după tabloul de avansare pe 1—4 anĭ;
f) Permutarea pe cale disciplinară, fără spese de transport și dislocare;

g) Punerea in disponibilitate pe 3—12 luni :
h) Distituirea.

In cazuri insă de abuzuri constatate in regulă şi probate prin acte, consiliul de administraţiune va putea aplica pedeapsa de la lit. h şi a dărei in judecată a infractarului, fără a mai trece prin filiera penalităţilor enunciate mai sus.

Art. 27. Pentru abaterî de la datorii a personalului inferior, se vor aplica de inginerul şef de ocol penalităţile din art. 26 de la lit. *a, b, c* Iar cele de la lit. *d, e, f, g* şi *h*, se vor aplica de inginerul inspector şef de regiune, după un raport motivate al şefului de ocol.

Art. 28. Atit in direcţiunea centrală cit şi la regiuni şi ocoale, se vor ţine registre de statui personal al fie-cărui inginer silvic, pădurar sau brigadier din corp, unde se vor trece, atit penalităţile ce a primit fie-care, cit şi recompensele pentru bun serviciu, ce i s'a acordat de şefii respectivi, in bani, in scris sau in insemne onorifice.

Art. 29. Pentru personalul superior, pedepsele de la lit *a*, *b* şi *c*, se pronunţă de şeful imediat superior

Pedepsele de la lit. *d* şi *e* se aplică de director cu avisul conform al consiliului de administraţie, in urma raportului şefului de regiune, in cas de a fi cestiunea de un grad inferior inspectorului.

Iar pedepsele de la lit. *f, g* şi *h*. se aplică de ministru, după avisul consiliului de administraţie, şi referatul directorului. Decisiunea ministrului pentru destituire se aprobă prin decret regal şi se publică prin *Monitorul Oficial*.

Art. 30. Consiliul de administraţie se va intruni odată pe lună, in consiliu de disciplină, pentru a judeca penalităţile cuvenite personalului superior.

Art. 31. Inginerul silvic pus in disponibilitate, fie ca pedeapsă, fie după a sa cerere pentru interese personale, fie pentru infirmităţi temporale, poate fi rechemat in serviciu la vacanţă : insă perde dreptul de vechime, pentru timpul neservit.

Art. 32 Inginerul silvic, pădurarul sau brigadierul destituit în virtutea acestei legi, numai poate fi reprimit in corpul silvic al Statului.

Art. 33. Pentru infirmităţi căpătate in serviciu, sau in caz de accidente nenorocite intimplate in exerciţiul funcţiunii personalului superior sau inferior, ministrul după avisul consiliului de administraţie şi referatul directorului, va acorda pensiuni viagere inginerului, brigadierului sau pădurarului infirm ; sau in caz de incetarea lui din viaţă, văduvei sau copiilor săi, in cas de constatare in regulă a

pauperţăţii. Pensiunea, va fi acea a salariului ce va avea funcţionarul, în momentul întâmplărei accidentuluĭ, socotit pe 30 anĭ serviţi.

CAP. III.

Despre drepturile şi salariile pădurarilor şi brigadierilor.

Art. 34. Pădurarul de cl. II va fi plătit cu 60 leĭ lunar, iar cel de cl. I-a cu 90 leĭ lunar. Se va mai acorda de Stat pădurarilor şi brigadierilor un cal de serviciŭ cu harnaşamentul luĭ şi furagiul necesar peutru întreţinerea acestuĭ cal; un hectar teren de cultură lîngă casa pădurii şi armele cu uniforma necesară.

Art. 35. Brigadierii de cl. II sunt salariaţi cu 100 leĭ lunar; iar ceĭ de cl. I-a cu 150 leĭ lunar. Li se dă şi casă de locuit lîngă reşedinţa ocoluluĭ.

Art 36. Pădurarii şi brigadierii nu vor fi nicĭ-odată puşĭ a face serviciŭ, în localitatea din carĭ sunt dinşiĭ originalĭ.

Art 37. În caz de permutare a pădurarilor şi brigadierilor, li se va acorda spese de transport şi de dislocare.

CAP. IV.

Despre jandarmeria silvică.

Art. 38. Corpul pădurarilor şi brigadierilor silvicĭ aĭ Statuluĭ, afară de obligaţiunile ce i se impune de serviciul administraţieĭ pădurilor de sub paza luĭ, va mai face şi serviciul siguranţeĭ publice în cantoanele de pădure din raza comuneĭ respective.

Pentru aceasta, eĭ sunt auxiliariĭ procuroruluĭ, în ceea-ce priveşte descoperirea şi prinderea făcătorilor de rele.

Actele dresate de dinşiĭ în această privinţă, sunt valabile pînă la probă contrarie.

Art. 39. În caz de descoperire sau prindere a făcătorilor de rele, în pădurile din raza comuneĭ luĭ, pădurarul saŭ brigadierul va dresa imediat un proces-verbal, constatator al faptului; în care proces, se va menţiona şi probele ce se aduc în contra inculpatuluĭ, corpul delictuluĭ şi circumstanţele în carĭ a prins, pe deliquent; iar acest proces-verbal, îl va preda sub luare de dovadă, odată cu inculpatul şi corpul delictului autorităţiĭ administrative locale. Despre aceasta va comunica imediat şi inginerului şef de ocol, înaintîndu-ĭ şi dovada în cestiune.

Pădurariĭ şi brigadieriĭ Statuluĭ, vor descoperi şi prinde şi pe desertoriĭ din armată.

Art. 40. Autorităţile judiciare sau administrative, nu pot da ordine în scris pădurarilor sau brigadierilor Statului. Ori-ce corespondenţă, se va urma cu inginerul inspector şef de regiune.

Numai în cazuri de flagrant-delict şi în raza comunei respective, parchetul sau autorităţile administrative, pot cere verbal, concursul forţii silvice. In cas de refus al vre-unui agent silvic în acest scop, parchetul sau administraţia, va referi casul inginerului inspector şef al regiunei, care este obligat a lua aspre măsuri în contra funcţionarului recalcitrant.

Art. 41. Personalul corpului silvic al Statului este armat şi poartă uniformă în raza sferei lui de atribuţiuni.

Pădurarul, va purta revolver, cuţit de vînătoare, şi carabină. Portul uniformei este facultativ şi afară din raza sferei de atribuţiuni a personalului silvic.

Art. 42. Recompense în bani, avansare în grad şi insemne onorifice, se vor acorda acelor pădurari sau brigadieri care se vor distinge, vor înlesni sau vor face personal prinderea sau descoperirea făcătorilor de rele.

Art. 43. Pădurarul va locui în pădurea ce i s'a încredinţat spre pază, într'o casă construită înadins de Stat.

Art. 44. In actele parchetului sau ale administraţiunii publice, pădurarul poartă titlu de «jandarm silvic». Cele-l-alte grade ale serviciului, poartă titlurile gradelor militare ce au.

Art. 45. Nu este îngăduit pădurarilor sau brigadierilor, să se mai ocupe de alte afaceri, de cît de ale serviciului ce i s'a încredinţat de direcţiunea pădurilor Statului, sub pedeapsa destituirii în cas de abatere.

Art. 46. Obligaţiunile din art. 38 şi 39 din această lege, sunt privitoare şi la personalul silvic superior, în casurile cînd descoperirea sau prinderea făcătorilor de rele se va face în asistenţa şi sub conducerea vre-unui inginer silvic.

CAP. V.

Despre organisarea militară a corpului silvic.

Art. 47. In interesul apărării naţionale, personalul corpului silvic al Statului superior şi inferior, este socotit în cadrele de reservă ale armatei; independent de etate şi de prescripţiunile legii de recrutare, pe atîta timp, cît face parte activă din corpul silvic.

O dată eşit din acest corp, un lorestier reintră sub previziunile legeĭ de recrutare, în ceea-ce priveşte obligaţiunile sale militare.

Art. 48. In timp de pace tot personalul silvic al Statuluĭ, este numaĭ sub ordinile şi autoritatea Ministeruluĭ de domenii. Iar în timp de mobilisare, trece sub ordinile directe ale Ministeruluĭ de răsboiŭ, în ceea-ce priveşte apărarea ţăreĭ. Pentru aceasta, Ministrul de răsboiŭ, se pune în înţelegere cu cel de domenii

Art. 49. Personalul corpuluĭ silvic al Statuluĭ se organiseză în companiĭ de panduri, destinate a forma batalioane. Aceste batalioane şi companiĭ sunt sub comanda şefilor directi. şi numaĭ în lipsă de aceştia, a ofiţerilor din armata activă.

Art. 50. Şcoala naţională superioară de silvicultură din Piteşti, este organizată milităreşte. Instrucţiunea militară într'insa se predă de un major brevetat de Stat-major şi de un căpitan de cavalerie.

Art 51. Diplomaţii şcoaleĭ superioare de silvicultură, ese din şcoală cu gradul de sub-locotenenţi în reservă şi sunt inscrişi direct ca atarĭ în anuarul Ministeruluĭ de răsboiŭ.

Art. 52. Generalul comandant al corpuluĭ de armată, va inspecta o dată pe an în luna Martie, în raza comandamentuluĭ săŭ, ţinuta, instrucţiunea şi disciplina companiilor de panduri.

Art. 53. In fie-care an a 4-a parte a batalioanelor, saŭ companiilor de panduri va lua parte la manevrele generale ale armateĭ; astfel, ca într'o perioadă de 4 anĭ, fie-care pandur să fi luat parte la o manevră.

Art. 54. Pentru serviciul de călăuze la avant-garde şi recunoaşterĭ, de escorte la convoiurĭ şi trenurĭ ce urmează armatele. în regiunile muntoase saŭ păduroase ale ţăreĭ, comandantul-şef al armatelor, poate să se servească cu *panduriĭ.*

Art. 55. Gradele corpuluĭ silvic al Statului, equivalează cu următoarele grade ale armateĭ:

Pădurar	Sergent în reservă
Brigadier	» major în reservă
Inginer-ajutor	Sub-locotenent »
Inginer-şef	Locotenent »
Inginer sub-inspector . . .	Căpitan »
Inginer-inspector	Major »
Inginer consilier	Lt.-colonel »
Inginer-Director	Colonel »

Art. 56. Personalul corpuluĭ silvic al Statuluĭ, poartă uniforma gradului militar ce are, conform cu art. 41 din această lege.

Art. 57. Portul uniformei atrage după sine, salutul și disciplina militară între forestieri în genere, și între aceștia și militari păstrîndu-se ierarhia gradelor militare.

In cas de abateri, fie a forestierilor, fie a militarilor, se aplică dispositiunile penale ale legilor militare și în privința unora și a celor-l-alți.

Art 58. In timp de pace și în timp de războiu, la grade egale, ofițerii armatei active au tot-d'a-una dreptul de comandă înaintea ofițerilor de panduri. Aceștia, nu iaŭ comanda, de cît în casul cînd sînt superiori în grad, tutulor ofițerilor din unitatea la care le dă drept gradul militar ce aŭ să comande.

Art. 59. Uniforma personaluluĭ silvic al Statuluĭ, este a ofițeruluĭ de vînători din armata activă, avînd ca însemne frunza de stejar, cornul de vînătoare și cornura cerbuluĭ. Iar chipiul, are forma schakoului german cu viziera în jos.

Art. 60. Companiile de panduri sînt călărețe. Instrucția militară ce se va da decĭ pandurilor și ofițerilor lor, este de cavalerie și infanterie.

Pandurii combat și pe jos.

Art 61. Personalul inferior silvic al Statuluĭ poartă, transformat în uniformă, costumul național, cu șireturi și lampasuri verzĭ închis. In cap, vara aŭ pălărie iar iarna căciulă de munte.

Art. 62. Un regulament special pentru organisarea militară a corpuluĭ silvic al Statuluĭ, va complecta dispositiunile acestuĭ capitol din legea de față.

Art. 63. Acest regulament se va elabora de Ministrul de domeniĭ împreună cu cel de războiu.

CAP. VI.

Despre școala superioară de silvicultură.

Art. 64. O școală superioară națională de silvicultură, se înființează în orașul Pitești.

Art. 65. Cursurile teoretice și aplicative ale acestei școlĭ, țin treĭ anĭ și un an începător de preparație.

Art. 66. Profesorii sînt romînĭ; și numaĭ în lipsă se angajează maeștri germanĭ, pentru științele pur forestiere.

Art. 67. Cursurile teoretice ale școaleĭ încep la 15 Septembre al fie-căruĭ an și se termină la 1 Maiŭ. Studenții vor trece în cursul

anului examene lunare la fie-care curs. De la 1 Maiŭ pînă la 1. August, şcoala va face escursiuni ştiinţifice aplicative în toate regiunile păduroase ale ţăreĭ şi chiar şi în străinătate. De la 1—20 August, studenţii aŭ vacanţă şi de la 21 August pînă la 10 Septembrie, sînt examenele generale şi cele de admisibilitatea în şcoală a noilor studenţi.

Art 68 Şcoala superioară naţională de silvicultură, dă absolvenţilor săi, cari vor avea media generală pe 3 aní de studiu 11 din 20, diplomă de inginer silvic. Cei cari vor absolvi şcoala cu o medie generală mai mică de 11 vor primi certificate de ingineri silvici.

Notele în şcoală merg de la 1—20. Media generală anuală de trecerea dintr'o clasă într'alta este de 12, şi la nicĭ un curs mai puţin de nota 8.

Art. 69. Admiterea studenţilor în şcoală în anul de preparaţie, se face prin concurs.

Se admite în această şcoală, studenţi bursieri, externi şi solvenţi. Streinii se admit numai ca externi.

Străinilor nu li se aplică în şcoală regimul militar.

Statul nu este obligat a introduce în corpul silvic al Ministerului de domenii, de cît pe inginerii silvici, cari în şcoală aŭ fost bursieri. Dintre externi şi solvenţi, Statul va introduce în acest corp, numaĭ atunci cînd va avea nevoe de un mai mare număr de ingineri, de cît cel pe care l'a dat promoţiunile şcoaleĭ în bursieri.

Streinii nu pot să intre în corpul silvic al Statuluĭ.

Art. 70. Numărul studenţilor bursieri ce se admit în şcoală anual, se va determina de direcţia pădurilor, după nevoile corpuluĭ şi serviciuluĭ silvic.

In general acest număr, nu va fi mai mic de zece.

Art. 71. Condiţiunile de admisibilitate ca bursier în şcoală sînt: candidatul să fie romîn saŭ naturalisat romîn, să aibă diploma de absolvirea liceuluĭ saŭ diploma de absolvirea şcoaleĭ de agricultură de la Herăstrău, să fie de o constituţie sănătoasă şi să aibă etatea de cel puţin 18 aní, sau maximum de 24 aní.

Externii vor avea numaĭ diploma de absolvirea liceuluĭ.

Solvenţii vor trece examenul de admisibilitate odată cu candidaţii pentru bursă şi se vor admite acei care vor avea mediile imediat superioare după ale bursierilor. Nu se admit solvenţi cu o o medie mai mică de 10.

Art. 72. După absolvirea cursuluĭ şcoaleĭ şi obţinerea diplomeĭ

de inginer silvic, foștii bursieri ai Statului se introduc de drept în cadrele corpului silvic al Statului cu gradul de inginer-ajutor.

Dinșii sînt obligați, a servi Statului 6 ani. Contrariu, vor plăti cîte 3000 lei pe an pentru timpul cît nu va servi din acești 6 ani.

Art. 73. Personalul administrativ al școalei se compune:

Dintr'un director care va fi profesorul de amenajament și cultura pădurilor, dacă e Romîn;

Un sub-director care va fi profesorul de botanică;

Un secretar;

Un archivar;

Un intendent și conservator al mobilierului și clădirii școalei.

Personalul didactic:

Un profesor de amenajament și silvicultură;

Un profesor de botanică;

Un profesor de matematici pure;

Un agregat al profesorului de matematici pure;

Un profesor de matematici aplicate;

Un agregat al profesorului de matematici aplicate.

Profesorul și agregatul de matematici aplicate vor fi preferați dacă vor fi ingineri silvici, sau în lipsă ingineri de poduri și sosele.

Un profesor de construcțiuni forestiere, de resistența materialelor de poduri și șosele și de desemn;

Un agregat al acestui profesor;

Un profesor de drept;

Un profesor de economia politică și compabilitate;

Un profesor de mineralogie, geologie, și chimia experimentală;

Un profesor de ornitologie, pescuit și vînătoare;

Un profesor, major, pentru instrucția militară de infanterie;

Un profesor Căpitan de cavalerie, pentru equitație;

Art. 74. Școala este pusă sub administrația direcțiunii pădurilor.

Pe lîngă această școală, va funcționa o școală de brigadieri și una de pădurari.

Cursurile în aceste 2 școli secundare se predă de 4 inginer, silvici din corpul Statului, cărora pe lîngă leafa gradului, li se mai acordă și o diurnă de una sută lei lunar.

Art. 75. Candidații pentru școala de brigadieri vor trebui să fi fost sergenți în armată și să aibă 4 clase secundare. Iar cei pentru școala de pădurari să fi fost numai sergenți. Toți acești candidați, vor fi supuși unui examen de admisibilate. Cursurile școlilor de brigadieri și de pădurari țin un an.

Art. 76. Un regulament desvoltător va rîndui modul de funcţionare şi de administrare al acestei şcoli.

CAP. VII.

Despre corpul technic forestier al ţăreĭ

Art. 77. Nimenĭ nu poate exercita profesiunea liberă de inginer silvic in ţară cu orĭ-ce diplomă are, dacă nu 'şĭ a depus titlurile de profesiune la consiliul de administraţie silvică de pe lîngă direcţia pădurilor.

Acest consiliu, va examina titlurile candidatuluĭ, şi dacă le va crede satisfăcătoare, va ordona înscrierea petiţionaruluĭ în tabloul inginerilor silvicĭ de la acest Minister.

Art. 78. In cas de respingerea cererei, petiţionarul, poate cere directoruluĭ pădurilor Statuluĭ, examinarea sa înaintea unuĭ juriu

Art 79. Acest juriu se compune dintr'un consilier silvic, profesorul de amenajament şi silvicultură şi profesorul de matematicĭ aplicate, de la şcoala superioară de silvicultură.

Art. 80. Examenul se ţine la Piteştĭ în localul şcoaleĭ superioare de silvicultură, sub preşedenţia consilieruluĭ silvic, iar media de admisibilitate a candidatuluĭ este 12 din 20 şi la nicĭ un curs maĭ puţin de nota 8.

Art. 81. Orĭ-ce inginer silvic care este inscris în tabloul corpuluĭ technic forestier al ţăreĭ, poate să ocupe funcţiunĭ publice în administraţiile silvice, saŭ poate să lucreze amenajamente şi ridicări de plan la toate pădurile din ţară, cînd este angajat la aceasta, de proprietarii respectivi.

Art. 82. Daca se constată, că un asemenea inginer, dă probe în executarea lucrărilor ce i se încredinţează de nepricepere saŭ rea credinţă, saŭ dacă suferă vre-o penalitate infamantă, dînsul în urma unuĭ avis în această privinţă, al consiliuluĭ de administraţie silvică este radiat din acest tablou, şi îşĭ perde drepturile de inginer silvic

Art. 83. Totalitatea inginerilor silvicĭ înscrişĭ în tablou, formează *corpul technic silvic naţional.*

Art. 84. Ministerul Domeniilor, din doĭ în doĭ anĭ, va convoca în localul Ministeruluĭ, adunarea generală a corpuluĭ technic silvic naţional şi îl va consulta asupra marilor lucrări forestiere ce este de întreprins, în interesul cultural şi economic al pădurilor. Decisiunile acestuĭ congres se iaŭ cu majoritatea membrilor presenţĭ.

Iar ministrul este ţinut să ia în consideraţiune decisiunile acestui congres. Şedinţele congresului se ţin sub preşedinţia Ministrului sau a directorului pădurilor.

Art. 85. Un regulament special va da desvoltările necesare şi va determina modul de aplicaţiune al acestui capitol de lege.

CAP. VIII

Despre consiliul technic al pădurilor.

Art. 86. Consilierii silvici sub preşedenţia celui mai in virstă dintre dinşii, formează consiliul technic silvic al direcţiunii pădurilor Statului, prevăzut de art. 30 din legea silvică.

Acest consiliŭ va avea un secretar, care va ocupa un grad in corpul silvic al Statului şi căruia i se va incredinţa conservarea documentelor silvice. Acest secretar va putea fi trimis şi in exterior în urma delegaţiunŭ ce i se va da de consiliul technic.

Art. 87. Consiliul technic se ocupă numai cu studierea, verificarea şi aprobarea amenajamentelor şi studiilor de punere în exploatare a pădurilor. Tot el se pronunţă asupra defrişărilor şi impăduririlor ce urmează să se facă, fie la pădurile Statului, fie la cele supuse regimului silvic.

Art. 88. Consiliul technic al pădurilor Statului, are drept de control, asupra modului de cultură, de exploatare şi de administrare, ce aşezămintele publice, aplică pădurilor de sub supravegherea şi administraţiunea lor.

Art. 89 Pentru o mai bună convingere a consiliului technic, în vre-o cestiune controversată, dinsul poate să delege din sinul său pe doi membri, care să meargă la faţa locului pentru a verifica faptul sau pe secretarul său.

CAP. IX.

Dispositiuni finale pentru retribuţiunea porsonalului silvic al Statului

Art. 90. Retribuţiunile prevăzute în tabloul ce însoţeşte această lege, se vor plăti personalului silvic al Statului, cu începere de la 1 Aprilie.....

Art. 91. Ministerul de domenii va plăti materialul de cancelarie pentru biurourile regiunilor şi ocoalelor şi spese de transport în serviciu, personalului din corpul silvic al Statului. De asemenea va mai da, toate instrumentele topografice şi aparatele necesare

executării lucrărilor technice şi de biuroŭ, făcute în interesul pădurilor Statului.

Art. 92. Un regulament desvoltător, va determina modul de aplicaţiune al acestei legi.

Art. 93 Sunt şi rămîn abrogate, toate legile, regulamentele şi dispoziţiunile, contrarii legii de faţă.

TABLOU

De salarile şi spesele de transport în serviciu, pentru personalul corpului Silvic al Statului.

No. personalor din fie-care clasă sau grad	GRADUL	Clasa	Retribuţiunea lunară	Retribuţiunea anuală: Personală	Retribuţiunea anuală: Totală	Spese de transport sau de serviciu: Anuale	Spese de transport sau de serviciu: Totale	Total general anual Retribuţiune şi spese	OBSERVAŢIUNI
1	Director	I	1.200	14.400	14.400	3.600	3.600	18.000	Personalul superior din exterior are drept la locuinţa, lemne de foc, furagiu de cai. Indemnitatea de locuinţa pentru personalul superior din exterior, este dublu lefei lunare, pe un an daca Statul nu-i da local.
6	Inginerî-Consilierî		1.000	12.000	72.000	3.000	18.000	90.000	
5	» Inspectorî	I	800	9.600	48.000	2.400	12.000	60.000	
10	» »	II	700	8.400	84.000	2.400	24.000	108.000	
24	Sub-Inspectorî	I	600	7.200	172.000	1.800	43.200	215.200	
24	» »	II	500	6.000	144.000	1.800	43.200	187.200	
30	Inginerî-şefî	I	400	4.800	288.000	1.200	72.000	360.000	
60	» »	II	300	3.600	216.000	1.200	72.000	288.000	
130	» ajutorî		250	3.000	390.000	1.200	156.000	546.000	
110	Brigadierî	I	150	1.800	198.000	—	—	198.000	
110	»	II	100	1.200	132.000	—	—	132.000	
600	Păduraru	I	90	1.080	648.000	—	—	648.000	
600	»	II	60	720	432.000	—	—	432.000	
11	Profesorî la şcoala superioară		600	7.200	79.200	—	—	79.200	Acelaşi drepturi le are şi personalul silvic detasat în serviciul central.
3	Agreţaţi		400	4.800	14.400	—	—	14.400	
1	Director		—	—	—	1.800	1.800	1.800	
1	Sub-Director		—	—	—	1.200	1.200	1.200	
4	Prof. la şc. de Brig şi păduraru		—	—	—	1.200	4.800	4.800	
1	Secretar		200	2.400	2.400	—	—	2.400	
1	Arhivar		200	2.400	2.400	—	—	2.400	
1	Bibliotecar		200	2.400	2.400	—	—	2.400	
1	Interdent		150	1.800	1.800	—	—	1.800	
10	Bursierî		—	—	—	1.200	12.000	12.000	
	Total...		—	—	2.941.000	—	463.800	3.404.800	

Dem. Ionescu-Zane.

PARTEA I

EXPLOATAREA IN REGIE

PADURILE CENTRULUÏ COMANA

(U r m a r e)

Direcţiunea exploatării însă, în urma diferitelor experienţe făcute, a stabilit o altă evaluare;

Natura crăcilor şi rămurilor obţinute din diferitele exploatări, varia dupe felul operaţiunilor ce se executaŭ; ast-fel se obţineau:

a) Crăcĭ de stejar şi şleaŭ, provenind din realisarea materialului deteriorat de polei, de pe intreaga suprafaţă a masivuluĭ;

b) Crăcĭ de şleaŭ, provenind din exploatarea în codru a unor parchete din pădurile Comana şi Dadilovul; şi

c) Crăcĭ de stejar, provenind din exploatarea în cring simplu, a unor parchete din pădurile Pietrile şi Puenĭ.

Pentru fie-care din aceste categoriĭ de crăcĭ, s'a fixat cîte o valoare deosebită:

a) Pentru crăcile de cer şi şleau, provenite din realisarea arborilor deterioraţĭ de polein, de pe intreaga suprafa'ă a masivului, direcţiunea ţinînd seamă că cea-ce se mai putea obţine, ca crăcĭ, acum prin exploatare, nu era de cît o mică parte a crăcilor avute la inceput dn arborĭi deterioraţĭ, cea mai mare parte a acestor crăcĭ fiind doborite de polei şi deja fasonate prin invoelĭ cu locuitorĭi în peste 900 stînjenĭ, a fixat pentru această categorie de crăcĭ, ca valoare a cantităţeĭ remasă de la 1 stînjen de lemne fasonat, suma de 1 leu, cea-ce face dupe proporţia stabilită între volumul trunchiurilor şi al crăcilor, suma de 7 leĭ 50 banĭ ca valoare a unuĭ stînjen de crăcĭ, în loc de 5 leĭ 20 banĭ cît era fixată prin tarif.

In consecinţă, plata tăiatului şi fasonatului materialului deteriorat de polei, a fost micşorată cu valoarea de 1 leŭ a crăcilor cedate la tăerĭ, plătindu-se ast-fel tăiatul unuĭ stînjen de lemne numaĭ cu 4 leĭ, în loc de 5 leĭ cît era fixat prin tarif pentru aceste tăerĭ de răriturĭ.

b) Pentru crăcile de şleau, provenite din exploatarea în codru a unor parchete din pădurile Comana şi Dadilovul, direcţiunea ţinînd seamă că cantitatea crăcilor de realisat prin exploatare, era micşorată prin faptul că arborĭi de pe o mare parte din suprafeţele de

exploatat, avuseseră crăcile lor principale rupte de poleiŭ, că cele mai de valoare din aceste crăci fuseseră deja fasonate in stînjeni prin invoeli cu locuitorii şi că rămăşiţele lor fuseseră date la locuitori în schimbul muncilor făcute la pepiniera şi plantaţiunile ocolului, a fixat în aceste parchete, ca valoare a crăcilor rămase de la 1 stînjen de lemne fasonat, suma de 1 leŭ şi 50 bani pentru părţile în care pădurea suferise mai mult de poleĭ. şi suma de 3.00 lei pentru părţile în care pădurea resistase mai bine. Dupe proporţia stabilită între volumul trunchiurilor şi al crăcilor, valoarea unui stânjen de crăci s'a fixat astfel de direcţiune la 11 lei 25 bani pentru părţile în care pădurea suferise mai mult, şi la 22 lei pentru părţile în care pădurea resistase mai bine, în loc de 3 lei 20 bani la cît era fixat prin tariful exploatării.

In consecinţă dar, plata tăiatului şi fasonatului, stînjenilor din aceste parchete a fost micşorată, cu 1 leŭ şi 50 bani saŭ cu 3,00 lei, după starea pădurei, plătindu-se pentru tăiatul unui stînjen de crăci cîte 3 lei 50 bani şi 2 lei în loc de 5 lei cît era fixat prin tarif pentru aceste tăeri de codru.

c) Pentru crăcile de stejar provenite din exploatarea în cring simplu a unor parchete din pădurile Pietrile şi Puenĭ, direcţiunea ţinînd de asemenea seamă de stricăciunile ocasionate de poleiul care micşorase cantitatea crăcilor de realizat prin exploatare, a fost condusă prin experienţe a stabili 3 stări de lucruri: *a)* în o bună porţiune din suprafaţa de exploatat a pădurei Pietrile, rămasă aproape neatinsă de poleiŭ, s'a fixat ca valoare a crăcilor rămase de la 1 stînjen de lemne fasonat suma de 4 lei, rămînd ca tăerea şi fasonarea stînjenilor să se facă astfel numaĭ în schimbul crăcilor, fără niciun alt adaos de plată; *b)* în întreaga porţiune de exploatat din pădurea Puenĭ, încercată de poleiŭ, s'a fixat ca valoare a crăcilor rămase de la 1 stînjen de lemne fasonat suma de 2 lei; şi *c)* în restul porţiunii de exploatat a pădurii Pietrile, foarte încercată de poleiŭ, s'a constatat că valoarea crăcilor rămase de la lemnele fasonate era aproape nulă. După proporţia stabilită între volumul trunchiurilor şi acela al crăcilor, valoarea stînjenului de crăci s'a fixat astfel de direcţiune: în porţiunea neatinsă de poleiŭ a pădurii Pietrile la 30 lei. iar în partea de pădure Puenĭ la 15 lei, în loc de 5 lei 20 bani la cît era fixat prin tariful de exploatare.

In consecinţă dar, plata tăiatului şi fasonatului stînjenilor din aceste parchete, a fost micşorată după starea pădurilor: în partea bună a pădurii Pietrele cu întregul cost de 4 lei, dîndu-se pentru

tăiatul stînjenilor numaĭ crăcile rămase din exploatare fără nicĭ un adaos de plată; în partea de pădure Puenĭ cu 2 leĭ, plătindu se pentru tăiatul stînjenilor numaĭ cîte 2 leĭ, în loc de 4 leĭ cît era fixat de tarif, iar în partea stricată a pădureĭ Pietrile, plata nu a fost micşorată cu nimic.

Valorile crăcilor resultate din diferitele operaţiunĭ de exploatare, fiind în totdauna reţinute din preţurile fixate de tarif pentru tăerea şi fasonarea materialelor, pentru a se avea valoarea totală obţinută în exploatare a acestor crăcĭ, nu avem de cît să scădem din suma totală care trebuia plătită după tarif pentru tăerĭ şi fasonărĭ, suma totală care s'a plătit în realitate: diferenţa va fi valoarea totală căutată.

Bilanţul general al crăcilor, este resumat în următorul tablou coprinzător de: numărul total al stînjenilor de lemne fasonaţĭ şi metrilor cubĭ trunchiaţĭ în diferitele felurĭ de exploatărĭ; numărul total al stînjenilor de crăcĭ ce se puteau obţine în aceste exploatărĭ calculaţĭ după proporţia stabilită între volumul trunchiurilor şi al crăcilor; preţurile fixate de tarif pentru executarea diferitelor tăerĭ în regie şi preţurile plătite în realitate pentru aceste operaţiunĭ; sumele ce se puteau obţine prin desfacerea crăcilor, socotite după preţurile fixate de tarif pentru vînzărĭ, şi sumele ce s'aŭ obţinut prin cedarea lor la tăctorĭ şi reţinerea costului lor din preţurile fixate de tarif pentru tăerĭ, şi în fine diferinţa între aceste 2 sume, dînd diferitele valorĭ parţiale obţinute pentru crăcĭ în cursul exploatărilor:

BILANŢUL GENERAL AL CRĂCILOR

PĂDUREA	MODUL EXPLOATĂRII	Lemne de foc (Stinjeni tălaţi)	Lemne de lucru (Metri c. trunch.)	Preţ unitar: Tarif L.	Preţ unitar: Tarif B.	Preţ unitar: Plătit L.	Preţ unitar: Plătit B.	Preţ total: Tarif L.	Preţ total: Tarif B.	Preţ total: Plătit L.	Preţ total: Plătit B.	VALOAREA CRĂCILOR: De obţinut prin vînzări după preţurile tarifului: Stj.	L.	B.	L.	B.	Obţinută prin reţin. din preţ. tăerii L.	B.	Diferinţa realisată: Pagubi L.	B.	Cîştig L.	B.	Beneficiu L.	B.
Puenî . . .	Crâng-simplu .	1069	—	4	—	2	—	4276	—	2138		143	× 5	20 =	743	60	2138	—	—	—	1394	40		
		1069	—																				1394	40
Pietrile . .	Crâng-simplu .	460	—	4	—	—	—	1840	—	—	—	62	× 5	20 =	322	40	1840	—	—	—	1517	60		
		261¼	—	4	—	4	—	1045	—	1045	—	35	× 5	20 =	182	—	—	—	182	—	—	—		
		721¼	—																				1335	60
Comana . .	Codru	1672	—	5	—	3	50	8360	—	5859	—	223	× 3	20 =	713	60	2508	—	—	—	1794	40		
		413	—	5	—	2	—	2065	—	826	—	56	× 3	20 =	179	20	1239	—	—	—	1059	80		
		—	11m³86	1	—	—	—	11	86	—	—	¼	× 5	20 =	1	30	11	86	—	—	10	56		
		2085	11m³86																				2864	76
Dadilov . .	Codru	493	—	5	—	3	50	2475	—	1732	50	66	× 3	20 =	211	20	742	50	—	—	531	30		
		469¾	—	5	—	2	—	2348	75	939	50	63	× 3	20 =	201	60	1409	25	—	—	1207	65		
		—	5m³1	1	—	—	—	5	10	—	—	⅛	× 5	20 =	—	65	5	10	—	—	4	45		
		964¾	5m³1																				1743	40
Comana şi Dadilov	Răriturî . . .	5026¾	—	5	—	4	—	25133	75	20107	—	670	× 5	20 =	3484	—	5026	75	—	—	1549	75		
		118	—	5	—	3	—	590	—	354	—	16	× 5	20 =	83	20	236	—	—	—	152	80		
		5144¾	—																				1695	55
	Total . . .	9884¾	16m³86	—	—	—	—	48150	10	32294	—	—	—		6122	75	15156	10	—	—	—	—	9033	71

După cum se vede din acest tablou, totalul crăcilor provenite din diferite feluri de exploatări realisate în masivul Comana, socotite după tariful de vînzare, presintă o valoare netă de 6122 lei 75 bani.

Cedându-se însă aceste crăci tăetorilor, și socotindu-li-se ca bani primiți din prețul fixat pentru tăerea și fasonarea lemnelor, s'a putut obține pentru ele suma de 15,156 lei 46 bani, realisându-se astfel, pe lîngă completa lor desfacere, și un beneficiu net de 9.033 lei 71 bani, peste suma de 6,122 lei 75 bani, cît se putea obține prin vînzarea lor, după prețurile fixate de tarif.

4. *Lemnul de lucru realisat din exploatări.*

De la începutul exploatărilor, dată fiind natura materialelor asupra cărora urmaŭ a se efactua operațiunile de realisare, a trebuit să se constate neputința de a se obține din aceste materiale și lemn de lucru, adică de a se putea realisa, pe lîngă lemnele de foc, și oare-carĭ piese de lucru, bune pentru construcțiuni. In adevĕr:

a) *Materialul deteriorat de poleiŭ*, asupra cărula urmau a se efectua operațiunile de realisare, fiind compus numaĭ din trunchiurĭ cioampe și din arborĭ rupțĭ de la mijloc, cum din aceste rupturi nu se puteaŭ fasona de cît numaĭ piese micĭ, de douĭ și de treĭ metri lungime, adică cu totul impropriĭ pentru construcțiuni, întregul acest material a trebuit să fie considerat ca bun numaĭ pentru lemn de foc, și ca atare clasat a fi fasonat numaĭ în stînjenĭ.

b) *Parchetele pădurilor Pietrile și Puenĭ*, exploatate în regie conform amenagementelor, fiind populate de niște arborĭ de esență maĭ mult cer, cu niște trunchiurĭ scurte, strîmbe și de asemenea foarte deteriorate de poleiŭ, nu au putut nicĭ ele procura piese de lucru, bune pentru construcțiuni.

c) *Parchetele pădurilor Comana și Dadilovul*, de asemenea exploatate în regie conform amenagementelor, coprindeaŭ în abondență lemne de lucru; cum însă aceste păduri eraŭ supuse regimului codrului, și cum tăerile de însemințare ce se executaŭ din causa stăriĭ masivului, nu se puteaŭ efectua de cît numaĭ asupra materialului deteriorat și impropriŭ de a fi conservat, întregul material capabil de a procura lemne de lucru, a rămas neatins.

Din aceste cause, în regia de la Comana, exploatarea lemnului de lucru aproape nu a figurat.

Tot ceea-ce s'a putut realisa, din exploatărĭ, ca lemn de lucru, a fost :

a) In pădurea Comana, seria Oloaga-Silivestru, 61 bucăți lemne, representînd un volum de 11^{m} 86; și

b) In pădurea Dadilov, seria Grădinari, 17 bucăți lemne, representînd un volum de 5^{m} 1.

Prețul stabilit de tarif pentru realisarea acestor lemne de lucru, fiind de 1.00 leu pentru metrul cub trunchiat și cărat afară din tăeturi, ar fi trebuit de plătit:

		I. D.
In pădurea Comana pentru	11^{m} 86	11.86
» » Dadilov »	5^{m} 1	5.10
adică in total pentru	16^{m} 96 . . .	16.96

Trunchiarea și căratul afară din tăcturi a acestor lemne, s'a făcut însă de tăetori in schimbul crăcilor rămase din realisarea lor.

5. *Lemnele de foc realisate din diferitele exploatări.*

Am arătat causele pentru care intregul material provenit, atit din realisarea arborilor deteriorați de polcin, cit și din exploatările in cring simplu și in codru a parchetelor din pădurile Comana, Dadilovul, Pietrile și Puenii, a trebuit să fie considerat ca bun numai pentru lemn de foc și ca atare clasat a fi fasonat numai in stinjeni.

Cu toată neacordarea personalului de gestiune prevădut in memoriul de exploatare, cu toate obstacolele puse de diferitele lucrări și mai cu seamă însărcinări ale ocolului, și cu toate greutățile unor operațiuni respîndite pe o suprafață de 11.500 hectare pădure, s'a reușit totuși a se tăia și fasona in regie, suma de $9984^{3}/_{4}$ stinjeni lemne.

Operațiunile din executarea cărora a provenit acest material au fost de 3 feluri:

a) Realisarea arborilor deteriorați de polcin, executată pe intreaga suprafață a pădurilor Comana, Dadilovul și Pietrile, adică pe 6183 hect. 1596 m. p. suprafață.

b) Exploatările în codru executate:

In pădurea Comana, pe o suprafață de 65^{h} 5864 m. p.
» » Dadilov » » » » 64^{h} 0000 » »
adică in total pe 111^{h} 5864 » » suprafață

c) Exploatările în cring-simplu executate:

În pădurea Pietrile, pe o suprafață de 81hect.5961 m. p.
» » Pueniĭ » » » » 49hect.3511 » »
adică în total pe 130hect.9472 m. p. suprafață.

Plata tăiatului și fasonatului stînjenilor de lemne, s'a făcut în conformitatea tarifului stabilit de minister prin instrucțiunile de exploatare, scăzîndu-se însă tăetorilor, din acest preț, valorile fixate mai dinainte, ale crăcilor rămase din exploatare și care, conform art. 37 al instrucțiunilor, le-aŭ fost cedate lor.

Dacă vom clasa materialul obținut din exploatări după prețurile plătite pentru realisarea lui avem:

460 stînjeni plătiți numai cu crăcile rămase din exploatare
1951¾ » » cu câte 2 lei 00 bani
118 » » » 3 » 00 »
2167 » » » 3 » 50 »
5288 » » » 4 » 00 »
Total 9984¼ stînjeni.

Dacă vom clasa materialul obținut din exploatări, după esențele lemnelor din care se compune, avem:

3199¾ stînjeni de șleaŭ
6785 » » stejar
Total 9984¼ stînjeni.

Dacă vom clasa materialul obținut din exploatări după calitățile prevăzute în instrucțiunile de exploatare, avem:

6062¼ stînjeni formați din lemne de stejar rotund calit. 1-a
722½ » » » » » » » » 2-a
3199¾ » » » » » șleau » » 1-a
Total 9984¼ stînjeni.

Dacă vom clasa materialul obținut din exploatări, după natura operațiunilor executate, avem că:

1790¼ stînjeni, aŭ provenit din exploatări în cring-simplu *)
3049¾ » » » » » » codru
5144¾ » » » » » » răriturĭ
Total 9984¼ stînjeni.

*) În această sumă sunt cuprinși și 72 stj. lemne, proveniți din realisarea unor vechi reserve cu desăvârșire deteriorate de poleiu, din pădurea Pietrile; cum realisarea lor nu putea fi socotită ca uă tăere în răriturĭ, s'aŭ trecut aci.

Dacă vom clasa materialul obținut din exploatări, după localitățile parcurse de operațiuni avem că:

595[1]/4 stînjeni s'au fasonat in pădurea Comana.
2242[6]/8 » » » » » Dadilov,
1069 » » » » » Puenĭ,
721[1]/4 » » » » » Pietrile,
Total 9984[4]/8 stînjeni.

Și in fine, dacă vom stabili proporția pe hectar a materialului obținut din exploatări, vedem că:

a) *Exploatările în rărituri*, executate pe o suprafață de 6185 hect. 1596 m. p., producînd 5144[1]/4 stj. lemne, dau o medie de mai puțin de 1 stj. la hectar;

b) *Exploatările în crîng simplu*, executate pe o suprafață de 130 hect. 9472 m. p., producînd 1790[1]/4 stj. lemne, dau o medie de 13[3]/8 stj. la hectar;

c) *Exploatările în codru*, executate pe o suprafață de 111 hect. 5864 m p., producînd 3049 [1]/4 stj. lemne, dau o medie de 27[1]/2 stj. la hectar.

Situația generală a tăerii lemnelor de foc, este resumată în următorul tablou, coprinzător de: numirea seriilor și a pădurilor parcurse de diferitele operațiuni de exploatare, natura acestor operațiuni, numĕrul și esența stînjenilor fasonați anual și în total în diversele operațiuni și prețurile, unitare și totale cu care s'au plătit realisarea lor.

SITUAŢIA GENERALĂ A TĂEREI LEMNELOR DE FOC

LEMNELE DE FOC REALISATE PRIN EXPLOATARI

RĂRITURI 6185 HECT. 1896							CODRU 111 HECT. 8864		CRÎNG-SIMPLU 130 HECT. 9472			CLASATE pe esenţe		Socot în Total	PREŢURILE plătite în numerar					
COMANA					DADILOV		Comana	Dadilov	PUENI		PETRILE				Unit.		Total		General	
Crîngu lui Piel	Lacu cu Frasin	Oloaga Silivest	Islaz	Valea Hoţilor	Lacul Popi	Caton. XVII	Oloaga Silivest	Grădin.												
stj. ster.	stj. ster.	stj. ster.	stj. ster.	stj. ster.	stj. ster.	stj. ster.	stj. ster.	stj. ster.	stj. ster.	stj. ster.	stj. ster.	stj. ster.	stj. ster.	stînjeni	L.	B.	Lei	B.	Lei	B.
De la 1 Septembre 1894 — 31 Martie 1895																				
709½	997¼	100	463	—	600	250	—	—	—	—	—	3120¼	—	—	4	—	12481	—		
De la 1 Aprilie 1895 — 31 Martie 1896														3120¼	—	—	—	—	12481	—
100	220½	444	—	216	150	240	—	—	—	—	41¼	1411¾	—	—	4	—	5647	—		
—	—	—	—	—	—	—	1004	—	—	—	—	—	1004	—	3	50	3514	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	446	150	—	446	150	—	2	—	1192	—		
—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	460	460	—	—	Crăci		—	—		
100	220½	444	—	216	150	240	1004	—	446	150	501¼	2317¾	1154	3471¾	—	—	—	—	10353	—
De la 1 Aprilie 1896 — 31 Martie 1897																				
445	—	81	10	—	—	—	—	—	—	—	120	656	—	—	4	—	2624	—		
—	—	—	—	—	—	—	668	495	—	—	—	—	1163	—	3	50	4070	50		
—	—	—	—	—	—	—	413	469¾	473	—	—	473	882¾	—	2	—	2711	50		
445	—	81	10	—	—	—	1081	964¾	473	—	120	1129	2045¾	3174¾	—	—	—	—	9406	—
De la 1 Aprilie 1897 — 5 Iulie 1897 (incetarea regiei)																				
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	100	100	—	—	4	—	400	—		
—	—	—	—	80	—	38	—	—	—	—	—	118	—	—	3	—	354	—		
—	—	—	—	80	—	38	—	—	—	—	100	218	—	218	—	—	—	—	751	—
Adunând la un loc diferitele tăeri anuale avem că s'a realisat în total:																				
1254½	1218¼	625	473	296	750	528	2085	964¾	919	150	721¼	6785	3199¾	9984¼	—	—	—	—	32994	—

Una din principalele dispositiuni ale memoriului de înființarea regiei, precisată anume ca fiind absolut necesară ducerii la bun sfîrșit a exploatărilor, era și înființarea unui mare depozit central pentru materiale.

Înființarea acestui deposit, nu numai că resolva cestiunea economică a transportului materialelor provenite din exploatări, prin faptul că permitea stringerea acestor materiale in timpurile favorabile cînd chiriile erau eftine, dar mai era încă și *singura măsură de siguranță ce se putea lua pentru paza celor 5144¹/₄ stînjeni fasonați din răriturî, și respîndiți ca niște stropiturî, pe suprafața celor 6183 hectare ale pădurilor Comana și Dadilovul.*

In urma insistențelor puse de inspectorat [1]), ministerul a autorisat înființarea depositului prevăzut prin memoriul regiei; abia însă se transportaseră 800 stînjeni la depositul de lîngă reședința ocolului și 80 stînjeni la depositul de lîngă gara Comana, cînd s'a ordonat telegrafic încetarea transporturilor.

Cheltuelile ocasionate de înființarea și paza acestor depozite au fost:

Pentru magazia de lîngă reședința ocolului:

	L. B.
Transportul a 800 stînjeni	5182.00
Fasonatul » » »	560.80
Păzitorul magaziei	260.00
	6002 80

Pentru magazia de lîngă gara Comana:

Chiria locului de magazie	47.00
Transportul a 80 stînjeni și fasonatul lor . .	640 00
Păzitorul magaziei	100.00
	787.00

La aceste cheltueli de înființare și de pază, trebue să mai adăogăm și plata păzitorului stînjenilor in pădure și a supraveghetorului transporturilor, adică . . 420.00

Ceea ce face in total, pentru ambele deposite . . . 7209.80

In urma angagementului luat pentru aprovisionarea direcțiunii C. F. R., cu o cantitate de 10.000 metri cubi lemne de foc debitați în sterî, s'au transportat din pădure lîngă depozitul de la reședință, suma de 262¹/₂ stînjeni, lemne de stejar rotunde calit. 2ª

1) Raportul Inspectoratului No ...

Acești stinjeni aŭ fost aci debitați cu herăstrăul circular, in bucăți de 1 metru lungime.

Cheltuelile ocazionate prin această lucrare aŭ fost:

	L. B.
Transportul a 262½ stinjeni lemne	2064.00
Tăiatul lor in bucăți de 1 metru lungime . .	1050.00
Transportul herăstrăului, luat de la C. F. R.	4 90
Reparatul acestui herăstrău, reclamat de C. F. R.	390.50
Total . .	3509.40

Ocolul Comana, fiind insărcinat cu aprovisionarea lemnelor de foc a diferitelor institutiuni pendinte de ministerul domeniilor, pentru a satisface cererea institutului meteorologic, s'a profitat de mersul herăstrăului și s'a debitat in bucăți mărunte, din lemnele destinate acestui institut, suma de 17 stinjeni; cheltuelile de debitarea in bucăți mărunte a acestor stinjeni aŭ fost de 136 00

In resumat:

Cheltuelile totale ocasionate cu tăerea și fasonarea materialelor obținute din exploatări, cu înființarea depositelor de lingă reședința ocolului și de lingă gara Comana, și cu debitarea lemnelor in steri și bucăți mărunte, aŭ fost:

RESUMAT

PLATA LUCRARILOR					
IN BANI		IN CRĂCI		TOTAL	
Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.
Tăiatul și fasonatul a 9981⅜ stinjeni lemne de foc și triunchiatul a 16[cm] 96 lemne de lucru	82994	00	6122	75	89116	75
Inființarea și paza celor 2 depozite . .	7209	80	—	—	7209	80
Transportul și debitarea in steri a 262½ stinjeni	3509	40	—	—	3509	40
Debitarea in bucăți mărunte a 17 stinjeni . .	136	00	—	—	136	00
	43849	20	6122	75	49971	95

Intrebuințarea sumei de 43849 lei 20 bani plătită in numerar, a fost in intregimea ei justificată de direcțiunea exploatărei [1]).

1) Actele justificative sunt atașate la borderourile depuse cu rapoartele No. [illegible]

III. DESFACEREA MATERIALELOR.

Desfacerea materialelor realisate în centrul Comana prin diferitele operaţiuni de exploatare, s'a făcut prin :

a) Cedarea la tăetorĭ de lemne, a crăcilor provenite din exploatărĭ;

b) Aprovisionarea cu lemne de foc a diferitelor instituţiunĭ, autorităţĭ publice, şi ministere din Bucurescĭ;

c) Vinzărĭ de lemne făcute ce minister, după tariful de exploatare;

d) Vinzărĭ de lemne făcute de ocol, după tariful de exploatare;

e) Vinzărĭ de lemne făcute de ocol prin licitaţiunĭ publice, după încetarea regieĭ;

f) Liberărĭ de lemne aprobate în mod gratuit de minister, după încetarea regieĭ.

a) Cedarea la tăetorĭ de lemne, a crăcilor provenite din exploatărĭ.

Această cedare a crăcilor s'a făcut de ocol, cu autorisaţiunea inspectorului, în conformitatea art. 37 al instrucţiunilor de exploatare, care autorisă cedarea de materiale de mică valóre în schimbul unor anumite lucrărĭ de tăere şi fasonare.

Am arătat la capitolul intitulat «*Crăcile provenite din exploatărĭ*» în ce mod şi cu ce preţurĭ s'a evaluat de direcţiune fie-care categorie din aceste crăcĭ, şi am precisat beneficiul total realisat prin cedarea lor la tăetorĭ, în schimbul reţinerĭĭ costului lor din preţurile de tăere şi fasonare fixate prin tarif

Din tabloul general stabilit pentru desfacerea crăcilor provenite din exploatărĭ, s'a constatat că toate aceste crăcĭ, realisate prin tăerea şi fasonarea a 9984 stinjenĭ lemne de foc, şi trunchiarea a $16^{m3}.96$ lemne de lucru, aŭ fost cedate tăetorilor acestor lemne în schimbul reţinerĭĭ, din sumele ce trebuia să li se plătească pentru lucrul lor, a sumeĭ de 15156 leĭ 46 banĭ, la cît a fost fixată de direcţiune, valoarea acestor crăcĭ.

Desfacerea dar a crăcilor provenite din diferitele felurĭ de exploatărĭ, a produs regieĭ un venit net de 15 156 leĭ 46 banĭ.

b) Aprovisionarea cu lemne de foc, a diferitelor instituțiuni, autorități publice și Ministere din București.

Această aprovisionare a fost făcută de ocol în urma înțelegeri stabilită între ministerul de domenii și diferitele autorități.

Pentru realisarea acestei aprovisionări, și în conformitatea ordinelor primite, ocolul Comana a transportat din pădure la gară, a încărcat în vagóne, și a expediat diferitelor autorități contractante, următórele cantități de lemne:

In exercițiul 1894—95

Ministerului de domenii . .	94	stj.	expediați	în	38	vagóne	obicinuite			
Școlei de agricultură de la Herăstrău	45	»	»	»	20	»	»			
Școalei superioare veterinare . .	50	»	»	»	22	»	»			
Grădinei Mogoșoaia	16	»	»	»	7	»	»			
Școalei de arte și meserii . .	35	»	»	»	14	»	»			
Stațiunii agronomice Herăstrău	15	»	»	»	7	»	»			
Institutului meteorologic Filaret .	17	»	»	»	8	»	»			
Școlei comerciale grad. 2-lea . .	20	»	»	»	9	»	»			
Total .	292	stj.	expediați	în	125	vagóne	obicinuite			

In exercițiul 1895—96.

Ministerului de domenii	70	stj.	exped.	în	—	vag.	mari	și	21	vagóne obicinuite
Școalei de agricultură de la Herăstrău .	45	»	»	»	—	»	»	»	17	» »
Școalei sup. veterinară	50	»	»	»	—	»	»	»	23	» »
Grădinei Mogoșoaia .	14	»	»	»		»	»	»	5	» »
Școlei de arte și meserii	35	»	»	»	—	»	»	»	13	» »
Stațiunii agronomice Herăstrău . .	13	»	»	»	—	»	»	»	5	» »
Institutului meteorologic Filaret	18	»	»	»	—	»	»	»	7	» »
Școalei comerciale gradul 2-lea	20	»	»	»	—	»	»	»	8	» »
	265	stj.	exped.	în	—	vag.	mari	și	99	vagóne obicinuite
Ministerului de culte	1035	»	»	»	—	»	»	»	414	» »
Ministerului de finanțe	170	»	»	»		»	»	»	68	» »
Ministerelor externe și justiție	41 ½	»	»	»		»	»		14	» »
Direcțiunii C. F. R. debitați în steri . . .	152 ½	»	»	»	—	»	»	»	—	» »
Total . .	1663 ½	stj.	exp.	în		vag.	mari	și	595	vagóne obicinuite

In exercițiul 1896—97.

Ministerului de domenii	65	stj	exped.	în	1	vag.	mari	și	23	vagoane	obicinuite
Școalei de agricultură de la Herăstrău . .	45	»	»	»	1	»	»	»	15	»	»
Școlei sup. veterinară	55				1			»	18		
Grădinei Mogoșoaia .	14	»	»	»	—	»	»	»	5	»	»
Școalei de arte și meserii	54 ½	»	»	»	—	»	»	»	21	»	»
Stațiunii agronomice Herăstrău	15	»	»	»	—	»	»	»	3	»	»
Institutului meteorologic Filaret	19	»	»	»	—	»	»	»	5	»	»
Școalei comerciale gradul 2-lea	20	»	»	»	—	»	»	»	7	»	»
	287 ½	stj	exp.	în	5	vag.	mari	și	97	vagoane	obicinuite
Cancelariei și personalului insp. IV silvică	15	»	»	»	—	»	»	»	4	»	»
Total . . .	302 ½	stj.	exp	în	5	vag.	mari	și	101	vagoane	obicinuite

In exercițiul 1897—98, după încetarea regiei.

Școalei sup. veterinară	70	stj.	predați	pe	loc	în	pădure
Școalei comerciale gradul 2-lea	20	»	»	»	»	»	»
Școalei de arte și meserii	50	»	»	»	»	»	»
Școalei de agricultură de la Herăstrău . . .	45	»	»	»	»	»	»
Grădinilor publice .	14	»	»	»	»	»	»
Stațiunii agronomice Herăstrău . . .	8 ½	»	»	»	»	»	»
	207 ½	stj.	predați	pe	loc	în	pădure.
Cancelarii și personal	14 ½	»	»	»	»	»	»
Total . .	221 ½	stj.	predați	pe	loc	în	pădure.

In exercițiul 1898—99.

Cancelarii și personal. 11 stj. predați pe loc în pădure.

In resumat, pentru realisarea aprovisionării sau expediat şi predat de ocol diferitelor autorităţi

a **Pe timpul regiei.**

In exerciţiul	1894-95 :	Suma de 292 stj. expediaţi în	—	vagoane mari şi	125	vagoane obicinuite
» »	1895-96 :	» 1663⅘	»	1 »	595	»
» »	1896-97 :	302 »	»	5 »	101	»
	Total	. 2258⅘ stj. exped. în	6	vagoane mari şi	821	vagoane obicinuite

b) **După încetarea regiei.**

In exerciţiul	1897-98 :	Suma de 231⅘ stj. predaţi pe loc în pădure			
» »	1898-99 :	» » 11 »			
	Total	. 232⅘ stj. predaţi pe loc în pădure			

Total general: 2491 stj. predaţi, transportaţi şi expediaţi în 6 vagoane mari şi 821 vagoane obicinuite.

Preţul cu care ministerul a vîndut aceste lemne diferitelor auto. rităţi, fiind stabilit pe stînjenul încărcat in vagon şi predat franco gara Comana saŭ gara Bucureşti. după felul învoelei, resultatul net al vîndărilor varia după mărimea cheltuelilor ocasionate cu transportarea şi încărcarea lemnelor în vagoane.

Situaţia generală a lemnelor de foc vîndute ast fel de minister diferitelor autorităţi, este stabilită prin următorul tablou coprinḑător de : numele tutulor autorităţilor cărora li s'a vîndut lemne de foc, numărul de stînjeni expediaţi şi predaţi de ocol fie-căreî autorităţi in parte, preţul unitar stabilit pentru fie-care vînzare in parte. condiţiunile de predarea lemnelor şi cheltuelile ocasionate de executarea lor pentru fie care autoritate in parte, şi resultatul net obţinut, la finele predărilor, pentru fie-care vînzare de lemne in parte.

SITUATIA GENERALA A APROVISIONARII CU LEMNE DE FOC A DIFERITELOR AUTORITAȚI

AUTORITATEA	Stânjeni vânduți	CONDIȚIUNILE VINZAREI	PREȚ CONVENIT UNITAR L.	PREȚ CONVENIT UNITAR B.	PREȚ CONVENIT TOTAL L.	PREȚ CONVENIT TOTAL B.	Cheltueli de fasonat. transp. încărcat vagon. C. F. R.	PREȚ REALISAT TOTAL L.	PREȚ REALISAT TOTAL B.	PREȚ REALISAT UNITAR L.	PREȚ REALISAT UNITAR B.
					In exercițiul 1894—95						
Domenii și autorităților pendinte	292	In vagon, gara Comana	42	—	12264	—	3295 —	8969	—	30	72
					In exercițiul 1895—96						
Domenii și autorităților pendinte	265	In vagon, gara Comana	42	—	11130	—	2291 —	8839	—	33	35
Culte	1035	» » » București	48	—	49680	—	20143 75	29536	25	28	54
Finanțe	170	» » » »	50	—	8500	—	3240 30	5253	70	32	08
Externe și Justiție	41¼	» » » »	50	—	2062	50	785 05	1277	45	31	16
C. F. R.	152½	» gara Comana	—	—	—	—	1809 —	4745	20	31	12
	1663¾		—	—				49651	60		
					In exercițiul 1896—97						
Domenii și autorităților pendinte	287½	In vagon, gara Comana	42	—	12075	—	2700 —	9375	—	32	—
Cancelarii, personalurî	15		32	—	480	—	Valoare de trecut în socoteli ca venit.				
	302½						—	9375	—		
					In exercițiul 1897—98						
Domenii și autorităților pendinte	207¼	Pe loc în pădure	32	—	6632	—	— —	6632	—	32	—
Cancelarii, personalurî	14½		32	—	464	—	Valoare de trecut în socoteli ca venit.				
	221¾							6632			
					In exercițiul 1898—99						
Cancelarii, personalurî	11		32	—	352	—	Valoare de trecut în socoteli ca venit.				
Total	2491	Stânjeni vânduți, cu			1296	—	în socoteli, și cu 74627		60	în numer.	

Adică în total: 2491 stj. vânduți cu suma de 75923 lei 60 bani.

c) Vînzări de lemne făcute de minister, după tariful de exploatare.

Vînzările de lemne făcute direct de minister, după tarifele de exploatare, formează 3 mari loturi:

1) *Un lot de* 1000 stj. din cei răspîndiţi prin pădure;

2) *Un lot de* 1000 stj., compus din 600 stj. din cei răspîndiţi prin pădure şi 400 stj. din cei depositaţi în magazie;

3) *Un lot de* 600 stj., compus din 200 stj. din cei răspîndiţi prin pădure şi 400 stj. din cei depositaţi în magazie.

De şi aceste vînzări au fost făcute avîndu-se în vedere preţurile stabilite prin tariful de exploatare, cu toate acestea ministerul, usînd de dispoziţiunile art. 29 al instrucţiunilor, a majorat aceste preţuri şi a fixat, pentru stînjenii fasonaţi şi răspîndiţi prin pădure, pretul de 32 lei stînjenul în loc de 28 lei cît era prevăzut prin tarif, iar pentru cei depositaţi în magazie, preţul de 38 lei.

Tot la acest capitol mai trebue să trecem şi două sume: una de 36 stînjeni (1896—97) şi alta de 7½ (1897—98) vînduţi de Minister, mai multor funcţionari ai sei.

In total, vînzările de lemne făcute de minister după tarif, au produs suma de 89.536 lei 00 bani.

Situaţia generală a lemnelor de foc vîndute de minister după tarif, este stabilită prin următorul tablou coprinzător de: numărul stînjenilor vînduţi fie-cărui cumpărător în parte, preţul unitar fixat pentru fie-care vînzare în parte şi preţul total realisat de minister prin vînzările făcute.

Situaţia generală a lemnelor de foc vîndute de Minister după tarif

No. ORDINULUI DE PREDARE	Stînjeni vînduţi			Preţul vînzărei			
	Pădure	Magasie	Total	Unitar L.	Unitar B.	TOTAL L.	TOTAL B.
No. 65720 din 6 Septembre 1896 . .	600	—	—	32	00	19200	00
	—	400	—	38	00	15200	00
			1000			34400	00
No. 65721 din 6 Sept. 1896	1000	—	—	32	00		
	—		1000			32000	00
No. 66185 din 9 Sept. 1896	200	—	—	32	00	6400	00
	—	400	—	38	00	15200	00
	—	—	600			21600	00
No. 77747 din 30 Oct. 1896 şi 83238 din 25 Noemb 1896	2	34	—	36	00		
	—	—	36			1296	00
No. 76541 din 23 Oct. 1897 şi 78780 din 1 Noembre 1897	7½	—		32	00		
	—	—	7½			240	00
Total . .	1809½	834	2643½			89536	00

d) Vînzările de lemne făcute de Ocol, după tariful de exploatare

In conformitatea art. 26 al instrucţiunilor, şi în limitele posibilului, şeful ocolului Comana a procedat la desfacerea materialelor lemnoase provenite din exploatări, clasate de direcţiune ca trebuind a fi vîndute după tarif.

Prin acest mod de vînzare s'a desfăcut de ocol, în cursul duratei regiei, 16 loturi lemne de foc, însumând un total de 1502 stînjeni, cu o valore de 43452 lei, şi 2 loturi lemne de lucru, unul de 61 bucăţi şi altul de 17 bucăţi, însumînd un total de $16^{m.c.}96$, cu o valoare de 335 lei 00 bani.

De şi aceste vînzări au fost făcute avîndu-se în vedere preţurile stabilite prin tariful de exploatare, direcţiunea exploatării însă, usînd de dispoziţiunile art. 29 al instrucţiunilor, a majorat preţurile de vînzare a lemnelor de foc de esenţă stejar: Ast-fel, pentru 460 stj. lemne de stejar rotunde calitatea 2-a din pădurea Pietrile, s'a fixat preţul de 25 lei stînjenul în loc de 24 lei cît era prevăzut în tarif; pentru 120 stj. de stejar rotunde calit. 1-a, din aceiaşi pădure Pietrile, s'a fixat preţul de 30 lei stînjenul în loc de 28 lei cît era prevăzut, prin tarif; şi pentru 842 stj. lemne de stejar rotunde calit. 1-a, răspîndiţi prin pădurile Comana, Dadilovul, Pietrile şi Pueni, s'a fixat preţul de 32 lei stînjenul în loc de 28 cît era de asemenea prevăzut prin tarif. Pentru lemnele de şleau, preţurile din tarif nu s'au putut majora cu nimic.

In total, vînzările în regie făcute de ocol, aŭ produs suma de 43.787 lei 00 bani.

Situaţia generală a lemnelor de foc şi de lucru vîndute de ocol după tarif, este stabilită prin următorul tabloŭ coprinzător de: numele şi pronumele diferiţilor cumpărători de lemne, cantităţile şi felul lemnelor vîndute fie-cărui cumpărător în parte, localităţile de unde au fost vîndute lemnele, preţurile unitare ale vînzărilor, sumele încasate de ocol, numerile chitanţelor de primirea banilor liberate de ocol, şi numerile recipiselor sub care aceşti bani au fost vărsaţi de către ocol la Casa de depuneri şi consemnaţiuni.

Situaţia generală a lemnelor de foc şi de lucru vîndute de ocol dupe tarif

NUMELE ŞI PRONUMELE CUMPĂRĂTORILOR	MATERIALELE VÎNDUTE			PREŢURILE				No. chitanţei liberată de ocol	No. recipisei de virsarea taxilor
	Pădurea de unde s'a vîndut	Lemne de foc	Lemne de lucru	Unitare		Totale			
		Steţi	Metri cubi	Lei	B.	Lei	B		
Max Stein [1]	Pietrile	460	—	[illegible]	—	11500	—	1 şi 2	No. 66580/96
Max Stein [1]	Pietrile	120	—	[illegible]	—	3000	—	3	» 83442/96
V. Coriolescu	Comana	—	11m3 86	[illegible]	—	[illegible]	—	4	» 83977/96
V. Florea	Comana	15	—	[illegible]	—	[illegible]	—	5	» 83982/96
N. A. Stănescu	Comana	30	—	[illegible]	—	[illegible]	—	6	» 83983/96
N. A. Stănescu	Dadilov	15	—	[illegible]	—	[illegible]	—	7	» 9776/97
L. Constantinescu	Dadilov	—	5m3 1	[illegible]	—	[illegible]	—	8	» 9777/97
N. A. Stănescu	Puenî	100	—	[illegible]	—	3200	—	9	» 9778/97
C. Constantinescu [2]	Puenî şi Dad.	150	—	[illegible]	—	4800	—	10	» 10137/97
I. Constantinescu	Dadilov	22	—	[illegible]	—	704	—	11	» 9779/97
Frații Vasilescu	Puenî	20	—	17	60	340	—	12	» 10138/97
C. Constantinescu [2]	Comana	70	—	[illegible]	—	1400	—	13	» 10139/97
I. B. Stein [1]	Dadilov	100	—	[illegible]	—	3200	—	14	» 10140/97
N. A. Stănescu	Dadilov	100	—	32	—	3200	—	15	» 10619/97
I. B. Stein [1]	Puenî	100	—	32	—	3200	—	16	» 10866/97
I. B. Stein [1]	Pietrile	100	—	32	—	3200	—	17	» 31258/98
C. Verzeanu	Comana	30	—	17	60	528	—	18	»
N. A. Stănescu	Dadilov	60	—	32	—	1920	—	19	»
Total		1502	16m3 96			43787	—	—	

1) Ridicaţi prin I. Constantinescu.
2) » » V. Florea.

In resumat s'a vîndut de ocol

a) *Lemne de foc*

Stînjeni	Esență	Preț unitar Lei	B.	Preț total Lei	B.
80	șleau	17	50	1408	00
460	stejar	25	00	11500	00
120	»	30	00	3600	00
842	»	32	00	26944	00
1502				43452	00

b) *Lemne de lucru*

Metri cubi	Esență	Preț unitar Lei	B.	Preț total Lei	B.
11m³00	stejar	20	00	220	00
0m³80	frasin	15	00	13	00
11m³80				233	00
5m³1	amestec	20	00	102	00
16m³96				335	00

a) Lemne de foc: 1502 stj., cu preț total de 43452 lei 00 bani
b) » de lucru: 16m³96, cm. cu preț total » 335 » 00 »

Adică în total: 1502 stj și 16m³96, cu preț total de 43787 lei 00 bani.

e) Vînzări de lemne făcute de ocol prin licitațiuni publice, după încetarea regiei

În tot timpul duratei regiei, șeful ocolului Comana, ocupat cu administrațiunea ordinară a ocolului, cu operațiunile de exploatare, cu transportarea și expedierea lemnelor destinate diferitelor autorități, cu predarea la cumpărători a lemnelor vîndute după tarif de minister și cu vînzările lemnelor clasate de direcțiune a fi desfăcute de ocol în regie după tarifu de exploatare, nu a putut face și vînzări de lemne prin licitație.

Îndată ce însă regia a încetat, întregul material rămas pînă atunci ne-vîndut, a fost pus în vînzare prin licitație.

Materialul lemnos aflat în ființă și ne-vîndut la încetarea regiei, se compunea din:

Localit. unde erau depuse	Stj. șleau		Stj. stej.		Total
În pădurea Comana	2055	+	80	=	2135
» » Dadilov	964³/₄	+	117⁸/₄	=	1082¹/₂
» » Puenț	100	+	161	=	261
La reșed. ocolului, debit. în sterl	—		110	=	110
Total. . .	3119³/₄	+	468³/₄	=	3588¹/₂ stj

Din acest material, în urma ordinelor primite, predându-se la mai multe școli și instituțiuni pendinte de ministerul de domenii, suma de 207 1/4 stj. lemne de stejar, și la mai mulți funcționari ai acestui minister, suma de 22 stj. lemne tot de stejar, adică în total suma de 229 1/4 stj. de stejar, materialul lemnos rămas disponibil se compunea din:

Localit. unde erau depuși	Stj. sferă		Stj. stere		Total
În pădurea Comana	2055	+	11 3/8		2066 1/8
» » Dadilov	964 3/4	+	117 3/8		1082 1/2
» » Pueni	100	+	—		100
La reșed. ocolului, tăiați în sferi			110		110
Total . . .	3119 3/8	+	239 1/2		3359 1/8 stj

Din acest material disponibil, 3241 1/8 stj. lemne repartisați în șase (6) loturi, au fost scoși în licitația și vânduți cu o sumă totală de 47 815 lei.

Situația generală a lemnelor de foc vândute astfel de ocol prin licitațiuni publice, după încetarea regiei, este resumată în următorul tablou cuprinzător de: numărul și data raporturilor de punerea lemnelor în vânzare, numărul de stinjeni scoși în licitație, localitatea unde acești stj. erău depuși, prețurile obținute la licitație, numele și pronumele adjudecatarilor și No. ordinelor de aprobarea resultatelor licitațiunilor.

Situaţia generală a lemnelor de foc vîndute de ocol prin licitaţii publice

No. de ordine	No. şi data raportului de punere în vînzare	Stînjeni puşi în vînzare	Localitatea unde erau depuşi	Preţul obţinut la licitaţie		Numele şi pronumele adjudecatarilor	No. ordinului de aprobare
				LEI	B.		
1	No. 368 şi 369 din 6 Septembrie 98	100	Pădurea Puenl	1500	—	N. A. Stănescu	No. 88689|97
2	No. 370 — 374 din 6 Septembrie 98	500	Pădurea Comana	7050	—	N. A. Stănescu	No. 6551|98
3	No. 463 din 12 Octombrie 98 . .	1566¾	» »	24700	—	Max. Stein	No. 6505|99
		2066¾		31750	—		
4	No. 375 — 379 din 6 Septembrie 98	500	Pădurea Dadilov	7025	—	N. A. Stănescu	No. 64605|98
5	No. 464 din 12 Octombrie 98 . .	464¼	»	6480	—	Max. Stein	No. 94387|98
		964¼		13505	—		
6	No. 525 din 14 Septembrie 98. .	110	la sterl la reşedinta ocol	1060	—	C. Verzeanu	No. 96555|98
	Total . . .	3241¼	stj. vînduţi cu	47815	—		

f) Liberări de lemne aprobate de minister, în mod gratuit, după încetarea regiei

In conformitatea regulamentelor de serviciŭ, servitorii ministerului de domenii, având dreptul a primi fie-care cite 2 stinjeni lemne de foc, în cursul unui an, ministerul a dispus ca pentru exercițiul 1898—99, aceste lemne să le fie liberate din cele remase nevîndute la încetarea regiei, în pădurile centrului Comana. In consecință dĕr, s'a liberat acestor servitori suma de 104 stînjeni lemne de foc esență stejar, din cei aflați în pădurea Dadilov.

De oare-ce însă aceste lemne se dau servitorilor în mod cu totul gratuit, cheltuelile de cumpărătoare privind pe ministerul de domenii, **valoarea lor socotită a 32 lei stînjenul loco în pădure saŭ în total 3328 lei, de și neîncasată, urmează însă a fi adăogată în socotelĭ la venitul general al exploatării**

RECAPITULAȚIE

Dacă resumăm acum aceste diferite moduri de desfacerea materialelor întrebuințate în pădurile centrului Comana, și decă adunăm la un loc diferitele resultate obținute prin fie-care din ele în parte găsim că din întregul material lemnos realisat prin exploatări în pădurile acestui centru, s'a desfăcut și s'a obținut.

S'aŭ desfăcut materiale	S'aŭ realisat L. B.
1. Totalitatea crăcilor provenite din exploatări . .	15156.46
2. 9982 stj. lemne de foc	260054.60
3. 16^{m3}96 metri cubi lemne de lucru	335 00
Total . . .	275.536 06
scăzîndu-se cheltuelile făcute cu exploatarea, adică:	49 971 95
rămîne ca venit net realisat, suma de	22557.4.11

Situația generală a desfacerei acestor materiale, este resumată în următorul tablou recapitulativ coprindător de: diferitele moduri întrebuințate pentru desfacerea materialelor provenite din exploatări; natura și cantitatea materialelor desfăcute prin fie-care din aceste moduri; și diferitele valori, în numerar, în socotelĭ, și în total, obținute prin fie-care din ele:

TABLOU RECAPITULATIV

de toate materialele vîndute şi valorile obţinute prin diferitele moduri de desfacere întrebuinţate la pădurile centrului Comana

No. de ordine	MODUL DE DESFACERE	LEMNELE VÎNDUTE		VALORILE OBŢINUTE					
		De foc	De lucru	în numerar		în socoteli		TOTAL	
		Stînjeni	Metri cubi	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.
1	Cedarea la tăetori de lemne a crăcilor provenite din exploatări	—	—	—	—	15156	46	15156	46
2	Aprovisionarea autorităţilor cu lemne de foc	2491	—	74327	60	1296	—	75923	60
3	Vînzările făcute de minister dupe tarif	2643½	—	89536	—	—	—	89536	—
4	» » » ocol » »	1502	16m.396	43787	—	—	—	43787	—
5	» » » » prin licitaţii	3241½	—	47815	-	—	—	47815	—
6	Liberări de lemne aprobate de minister în mod gratuit	104	—	—	—	3328	—	3328	—
	Total	9982	16m.396	255765	60	19780	46	275546	06
	Dacă din acest venit brut scădem cheltuelile de exploatare, adică							4997	95
	Rămâne ca venit net realisat din exploatarea în regie a pădurilor de la Comana, suma de .							225574	11

In afară de 2¾ stînjeni stejar, rămaşi încă nevînduţi.

Dacă vom repartisa valorile obținute prin desfacerea materialelor, pe unitățile de suprafață parcurse de fie-care operațiune în parte avem:

1. *Exploatările în răriturĭ*, executate pe o suprafață de 6185^{hect} 1596 m. p producênd suma de 163.203 lei 15 bani, dau o medie la hectar de 26 lei 40 bani.

2. *Exploatările în codru*, executate pe o suprafață de 111^{hect} 5864 m. p., producênd suma de 45.938 lei, dau o medie la hectar de 411 lei 70 bani.

3. *Exploatările în cring simplu*, executate pe o suprafață de 130^{hect} 4972 m. p., producênd suma de 51.248 lei 45 bani dau o medie la hectar de 391 lei 21 bani.

Dacă vom repartisa valorile obținute prin desfacerea materialelor după diferitele operațiuni de exploatare avem:

No. de ordine	OPERAȚIUNILE EXECUTATE	Valorile obținute					
		în numerar		în acțiuni		TOTAL	
		Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.
1	Totalitatea exploatărilor crăci și ramuri	—	—	15156	46	15156	46
2	Exploatare în codru; lemne de lucru 16^{m},96	333	00	—	—	333	00
3	Exploatare în codru: lemne de foc: 3049 $^{1}/_{4}$ stj.	45603	00	—	—	45603	00
4	Exploatarea în cring simplu: lemne de foc: 1790 $^{1}/_{4}$ stj.	51248	45	—	—	51248	45
5	Exploatare în răriturĭ: lemne de foc 5142 stj	158579	15	4624	00	163203	15
		255765	60	19780	46	275546	06

Dacă vom repartisa valorile obținute prin desfacerea materialelor, după diferitele esențe de lemne, avem :

Nr. de ordine	ESENȚELE MATERIALELOR	Valorile obținute					
		în numerar		în socoteli		TOTAL	
		LEI	B.	LEI	B.	LEI	B.
1	Crăci de stejar provenite din exploatări	—	—	9257	71	9257	71
2	Crăci de șleau provenite din exploatări	—	—	5898	75	5898	75
3	Lemne de lucru : 11m³00, esență de stejar	220	00	—	—	220	00
4	Lemne de lucru : 3m³96, esențe amestecate	115	00	—	—	115	00
5	Lemne de foc : 3199⅛ stj., esență șleau	47983	00	—	—	47983	00
6	Lemne de foc : 6782½ stj, esență stejar	207447	00	4624	00	212071	60
		255765	00	19780	46	275546	06

Dacă vom repartisa valorile obținute prin desfacerea materialelor după diferitele categorii de produse avem :

Nr. de ordine	CATEGORIA MATERIALULUI	Valorile obținute					
		în numerar		în socoteli		TOTAL	
		LEI	B.	LEI	B.	LEI	B.
1	Crăci provenite din exploatări	—	—	15156	46	15156	46
2	Lemne de lucru: 16m³96	335	00	—	—	335	00
3	» foc : 9982 stj.	255430	60	4624	00	260054	60
		255765	00	19780	46	275546	06

(Va urma)

D. R. Rusescu

DESPRE PUSCA DE VÎNAT

Ca continuare articolelor publicate în mai multe numere din «Revista pădurilor», anul 1898, după cum am anunțat în ultimul pasaj al celui din urmă articol, voiu începe a da oare-care notițe sumare asupra armei de vînat, care formează unul din cele mai interesante subiecte pentru vînător.

Puşca pînă a ajuns la gradul de perfecțiune actual, a trecut printr'o serie de transformări, dintre care cea mai radicală şi mai importantă, a fost de sigur trecerea de la cea cu capsă la puşca care se încarcă pe la fund

Prima armă de vînat şi de resboĭ aŭ fost *arcul* şi *balista* pe cînd nu se ştia nimic de armele cu foc.

Cea dintîiu armă cu foc, a fost descoperită la, 1515 după ce se inventase fabricațiunea ierbei de puşcă; această armă se numea *archebuză* şi funcționa cu un fitil căruia i se punea foc, în momentul cînd voia cineva a împuşca, în urmă s'au făcut micĭ modificări de ameliorare, dar arma fiind prea grea, necesitînd şi o crăcană cu 3 picioare pe care trebuia a se aşeza, pentru a putea ochi, şi fiind prea incomodă, căci se purta fără curea, s'au abandonat, construindu se un tip noŭ: archebuza portativă cu rotilă şi fitil, care se putea întrebuința mai cu înlesnire şi la vînat, numindu-se «*Muschetă*», însă şi aceasta avea un calibru prea mare şi era prea grea.

Cam pe la 1640 s'a descoperit puşca cu cremene, construindu-se fie cu o țeavă, fie cu două, care pe la 1820 a fost înlocuită cu cea cu capse, din care există şi astăzĭ la țăranĭ exemplare numeroase.

Puşca cu capse având însă multe desavantaje, a fost detronată la 1832 de cea sistem Lefaucheux, care se încărca pe la fund şi care a fost prima armă de această natură: ea realisează o mulțime de avantaje pe care nu le avea cea cu capsă şi de aceea a avut succes mare.

Iată cam în ce constă acele perfecțiuni realisate de Lefaucheux:

1) Repeziciunea tirului; 2) O siguranță perfectă; 3) Bătae mare; 4) Pătrundere superioară; 5) Comoditate la încărcat saŭ descărcat în orĭ-ce poziție am fi; 6) Putința de a putea schimba la un moment dat încărcătura după felul vînatului ce ni se presintă; 7) Înlăturarea accidentelor prin înlesnirea cu care se pot extrage cartuşele; 8) Ne ferește de a greşi încărcătura şi evită accidentele ce pot avea loc la puşca cu capse, căci cartuşul se încarcă în liniște acasă; 9) Înlătură posibilitatea de a scăpa vînatul prin neluarea focului, fie din cauza umezelei, fie că n'a eşit iarba în cilindru, cum are loc la puşca cu capse, la care altă dată nicĭ capsa nu ia foc; 10) Permite a fi perfect curățită cu puțină trudă prin ajutorul unuĭ băț, orĭ unde am fi.

Însă şi puşca sistem Lefaucheux, presentînd oare-carĭ incon-

veniente şi imperfecţii, din causă că inflamaţia ierbeĭ avînd loc de la o margine a tubuluĭ, rămînea o parte nearsă şi deci efectul foculuĭ micşorat simţitor, iar pe de altă parte sistemul de deschidere nu era comod, ele n'aŭ extractor pentru cartuşe, n'aŭ soliditatea şi siguranţa puscelor foc central, care aŭ mai multe zăvoare şi la care acele de percusiune fiind în interiorul bosculuĭ, înlătură primejdia de a lua loc puşca pe neaşteptate, cum se poate lesne întîmpla în cea Lefaucheux, unde cuiul care loveşte capsa stă eşit afară, direct sub cocoş, care fiind întîmplător lovit, determină explosia erbeĭ şi poate da loc la o nenorocire, etc., etc.

Puşca foc central sau Lancastru, a fost descoperită după unii de Lancaster sau Bernimolin din Londra, după alţii de M. G. Schneider din Paris, toţi aceştia erau armurieri vestiţi.

Avantajele ce ne presintă această perfectă armă vis-à-vis de cea Lefaucheux, s'a descris în parte mai sus, adăogîndu-se că deschiderea şi închiderea ei este mult mai repede şi mai comodă ca la cea Lefaucheux, iar capsa se poate lesne scoate la cartuşele foc central, printr'un cuiŭ de alamă care este fixat la interior.

S'aŭ adus şi acestei arme o serie de perfecţionări, dintre care principala consistă în modul de găurire special al ţăvilor numit «*Chocke-bored*» şi care constă în faptul că ţeava este găurită perfect cilindric pînă aproape de gură ca la 10 cm., unde se îngustează puţin calibrul pe o lungime de 6 cm., apoĭ devine pînă la gură iarăşi cilindric, cu un calibru bine înţeles mai mic ca în restul ţeveĭ; efectul acestuĭ mod de găurire este mărirea bătăeĭ puşciĭ, se aplică obicinuit numaĭ la ţevile destinate pentru plumb mărunt, uneori şi pentru glonţ, dar pentru acest din urmă nu prea e mărit efectul.

Se construesc mai ales în Anglia un fel de puscĭ foc central fără cocoaşe, dar acestea nu sunt atît de răspîndite din causa formeĭ lor, la care pare că lipseşte ceva, vînătorul fiind obicinuit cu arma înzestrată cu cocoaşe; această puşcă se numeşte «*Hammerless*», şi are avantajul că presintă ochiuluĭ, un cîmp mai larg de visare, şi că printr'un ingenios mecanism e gata pentru tras foc, cînd închidem arma, după ce am pus cartuşele în ea, dar are şi un desavantaj, căci manipularea eĭ reclamă oare care atenţiune, neputînd şti la un moment dat după exteriorul eĭ, dacă e saŭ nu încărcată şi gata de împuşcat în ultimul timp însă, printr'un alt mecanism ingenios s'a înlăturat acest desavantaj, adaptîndu-se un indicator care arată dacă sînt cartuşe în puşcă şi dacă e ridicat acul de percusiune, însă ca tot ce e prea complicat nu presintă destule calităţi; această armă se numeşte «Ideal».

Cît priveşte modul de încheere a ţevilor la strat, se face prin mijlocul unor zăvoare, care la puscele ordinare sunt în număr de două, adaptate la partea de d'înainte a stratuluĭ, iar la cele mai bune se găseşte un al 3-lea zăvor de siguranţă, făcut din prelungirea punţeĭ dintre ţevi care se îmbucă într'o scobitură făcută între cocoaşe, în piesa de fier respectivă: în ultimul timp «*Greener*» a

aranjat un al 4-lea zăvor care fixează şi mai puternic ţevile la strat, printr'un cui de oţel transversal adaptat in basculă şi care trece prin gaură de prelungirea punţel, adică prin zăvorul No. 3, in momentul cind se închide arma.

Ultima perfecţiune a pustelor de vinat cu plumb mărunt este puşca *Ideal*, sistem Hammerles.

După cum am spus mai sus la descrierea puştel Hammerles, s'aŭ adaptat la aceasta printr'un mecanism aranjat la trăgace un dispositiv care, cind puşca e incărcată, face visibile trăgacele respective, după cum una saŭ cea-l-altă saŭ amindouă ţevile sint incărcate; in cas contrar, trăgacile nu sint visibile. Această perfectă armă se construeşte din oţel «*Eclair*» ultima perfecţiune a fierului de puşcă, are 4 zăvoare şi se poate impuşca cu ea şi cu praf fără fum care reclamă o soliditate extra-ordinară a ţevilor şi pentru care se construesc in ultimii ani anume ţevi intărite (ranforsate) dintr'un oţel foarte resistent numit «*Wälner*» saŭ «*Excelsior*».

In fine, vinătorile la animale mari, unde pe lingă vinat mic ca epure, vulpe, lup etc. se găsesc şi mistreţi saŭ urşi, cari reclamă glonţ, aŭ condus pe fabricanţi, in urma unor cereri de la vinătorii din diferite ţări, se construiască o armă specială numită «*Trio*» pe italieneşte, saŭ *Drilling* pe englezeşte, numirile cele mai comune date acestei puşci, care sub toate raporturile realisează toate desideratele unei vinători, căci pe lingă cele două ţevi de densupra ca la puşca ordinară de vinat, se află de desuptul lor alipită o a treia ţeavă ghintuită spiralic, de mare precisie, numai pentru glonţ, pe cind din ţevile de deasupra, cea din dreapta se face obicinuit netedă, cilindrică saŭ chocke bored iar cea din stinga ghintuită drept, permiţind a se impuşca cu glonţ, destul de precis pină la 100 metri, saŭ cu plumb mai mărunt: poşte, alice saŭ ploae. Aceste arme aŭ singurul desavantaj că sint cam grele, insă fiind-că sint speciale pentru goane, nu se observă nici se ia in consideraţie acest neajuns, fiind-că nu necesită a fi purtată in mină incontinuu; ci o lăsăm rezemată de un arbore saŭ pe braţe pină cind apare vinatul. Unii vinători, cer ca ţeava dreaptă să fie cilindrică, iar stinga chocke-bored după noi casul precedent e de preferat, saŭ dreapta chock-bored şi stinga ghintuită drept, căci un glonţ de mare calibru, produce şi mare efect, lovitura e cu mult mai mortală. Iată modul cum se construesc aceste arme preţioase, mai ales pentru vinătorul de munte, unde posesiunea unui al 3-lea foc, il scapă cite-odată viaţa saŭ il permite a face o lovitură superbă, memorabilă chiar, de duple saŭ triple.

Puşca are după cum am spus 3 ţevi şi numai 2 cucoaşe: cucoşul din dreapta posedă un călcii la buză, care loveşte acul de la ţeava de desupt, cind cheea ce e dispusă anume pentru acest scop intre cucoaşe, e mişcată la stinga; dacă această chee, care nu se poate mişca de cit in acea direcţie, nu e deplasată, atunci cucoşul din dreapta loveşte acul de percusiune a ţevei drepte de sus

Mecanismul e simplu şi ingenios, dar în practică am dovedit că, mai ales sub efectul unei emoţiuni mari saŭ grăbiĭ, deşi tragem cheia dintre cucoaşe spre a deschide focul la ţeava de jos, uităm a ridica cucoşul drept, cînd deja am tras foc cu ţeava dreaptă de sus; orĭ cît de precaut am fi, mai puţin lesne ne putem zăpăci cînd vedem vînatul de departe şi deschidem ţeava de jos, din capul locului, pînă a nu trage nicĭ un foc, printr'o simplă deplasare a cheiĭ dintre cucoaşe de la dreapta spre stînga. Această puşcă are o altă cheie la oţelele din dreapta, cu care se deschide şi se închide arma.

Drillingul mai posedă între cucoaşe sub cheia care permite tragerea focului din ţeava de jos, un diopter pentru tirul cu glonţ la distanţă mare şi cînd se cere o precisie escepţională (de la 100 metri în sus).

Cît priveşte puşca cu glonţ, ea nu se întrebuinţează la noĭ de cît rare-orĭ şi numaĭ pentru vînatul mare; aceasta este tot-d'auna ghintuită pentru a avea precisie; ele se fabrică cu două ţevĭ obicinuit saŭ cu una după p'ăcerea şi cerinţa vînătorului; sunt mai multe sisteme: Werder, Vörndl, Oberhammer, Mauser, Winchesterul, etc.

Despre ţevĭ.

Cu cît ţeava e mai perfectă, cu atît tirul e mai bun şi resultatul mai satisfăcător, de dînsa depinde bătaia dreaptă, depărtarea împuşcăturei şi pătrunderea plumbului.

Presiunea laterală, mai ales a gazurilor, fiind foarte mare, ea trebuie să presinte o resistenţă suficientă, pentru a nu crăpa în mînile vînătorului, în acelaşi timp să fie şi destul de resistentă, pentru a nu se diforma prin lovituri accidentale.

Puscele de vînat se construiesc diferit mai ales întru ce priveşte ţeava: iată diversele feluri de fabricaţiune: 1) *ţeava ordinară*; 2) *ţeava răsucită*; 3) *ţeava cu panglică*; 4) *ţeava damascală*; 5 *ţeava de oţel călit*, pentru iarba fără fum.

1. *Ţeava ordinară* se construeşte la toate puştele cline de vînat mai ales la cele cu capse, precum şi la puştele militare, dintr'o şină de fier calitate bună, alipindu-i-se marginile în sensul lungimiĭ şi sfredelită la interior, fie neted ca puştele de vînat, fie ca ghinturi în spirală ca la arma de răsboĭ. Aceste arme sunt puţin resistente şi crapă lesne.

2. *Ţeava răsucită* se fabrică identic ca precedenta însă după ce s'a alipit marginile şineĭ, încă pe cînd ferul e roşu se răsuceşte în sensul lungimiĭ spiralic; astfel resistenţa e cu mult mărită.

3. *Ţeava în panglică* presintă o soliditate escepţională faţă cu precedentele, însă se lucrează şi cu mult mai greŭ, fiind şi mai scumpă. Iată cum se fabrică: dintr'o şină subţire de fer excelent, se formează cu ciocanul o panglică care se înfăşoară spiralic în

jurul unui tipar după calibrul ce voim a-i da, se pune în foc de cîte-va ori pentru a se fierbe bine mărginile panglicei, în urmă se sfredeleşte tiparul pînă se distruge, rămînd ţeava care are o mare resistenţă contra spargerii.

4 *Ţeava damas.* Damas se numeşte în genere un amestec de otel cu fer calitatea cea mai bună, în proporţie ceva mai mult de jumătate fer.

Sunt mai multe feluri de damas şi anume: 1) *damasul englez sau marmorat*, 2) *damasul frisat de Borlon*, *damasul éclair* care este ultima perfecţiune.

Cel 1-iu se mai numeşte şi *damasul Bernard* după numele inventatorului; cel din urmă e o combinaţie în proporţii egale din Damasul marmorat şi din cel frisat, bătut rece pentru a nu-şi perde elasticitatea.

Ţevile de damas sunt construite astfel: se formează sîrme foarte subţiri din damasul ce voim şi din care prin împletire se fasonează verguţi, acele vergui la rîndul lor împletite, sunt înroşite în foc şi bătute pînă ce se obţine o panglică construindu-se ţeava în acelaş mod cum s'a descris la „ţeava în panglică".

Calitatea ţevilor e cu atît mai bună cu cît fierul şi oţelul din care s'a construit e mai bun şi cu cît s'a pus o mai mare îngrijire în fabricaţiunea lor; astfel ţevile ce se construesc în Anglia sunt cele mai fine, pentru că se pune materialele cele mai bune, atenţia cea mai mare în confecţionarea lor şi se bate fierul rece cu ciocanul, pentru a nu se perde din elasticitatea metalului, de aceea sunt şi mai scumpe acele ţevi.

Cînd ţeava e menită pentru glonţ, se ghinţueşte în interior, în sensul lungimei ţevei paralel, cînd nu se cere o prea mare precisie şi se voieşte a putea trage şi cu plumb mărunt, în caz însă cînd cerem o bătae cu glonţ de mare precisie, ghinţurile se fac în spirală.

Despre lungimea ţevilor.

Pentru puşca de vînat variază $0^m.70$ şi $0^m.80$, cele mai multe se fabrică de $0^m.75$.

S'a constatat însă că la egală încărcătură, calitatea ierbei şi a ţevilor aceeaşi, cele lungi duc mai departe ca cele scurte, dar au neajunsul că sunt mai grele şi mai incomode. Această diferenţă la puştele de vînat e puţin însemnată, astfel că, avantagele unor ţevi mai scurte pînă la minimum admis ($0^m.70$) covîrşesc inconvenientele unor ţevi lungi: important în această chestiune este că ţeava să aibă o lungime suficientă, pentru a avea timp iarba să ardă toată pînă la eşirea ei din ţeavă, pe de altă parte ţevile scurte au şi ele inconvenientele următoare: e incomodă la încărcat, afară de cele ce se încarcă pe la fund, ochirea nu-i nici odată aşa sigur şi lesnicioasă ca cu o ţeavă lungă, nu duce departe şi împrăştie prea mult.

Despre greutatea unei puști.

Dacă o armă e prea ușoară, smucește și se ruinează curînd țevile fiind prea subțiri; dacă i prea grea, e incomodă, greŭ de purtat și de ochit.

S'aŭ constatat ca pentru calibru 12, greutatea poate oscila între $3^{kg}{\cdot}200$ și $3^{kg}{\cdot}500$, pentru calibru 16 între $2^{kg}{\cdot}800$ și $3^{kg}{\cdot}200$, iar pentru calibru 24, $2^{kg}{\cdot}200$ și $2^{kg}{\cdot}400$.

Despre alegerea puștei de vînat.

Pentru vînatul de sbor unde se cere o ochire repede, prima condițiune cerută unei bune puști, este de a se lua bine la ochi, adică să aibă o lungime convenabilă de strat, ca să se poată pune comod și iute la umăr fără cea mai mică greș în ori-ce poziție am fi; de preferat este a avea o pușcă cu un strat puțin mai scurt de cît mai lung.

Ca termeni medii de lungimea stratului se poate da aproximativ, pentru persoanele înalte, cu brațe lungi $0^{m}{\cdot}40$, iar pentru cele scurte $0^{m}{\cdot}34$, pentru o talie de mijloc $0^{m}{\cdot}36$ măsură luată între cucoașe și capătul stratului. Gîtul și brațele joc deasemene un rol important, căci cu cît ele sunt mai scurte și stratul trebue să fie mai scurt.

O altă condițiune de observat este ca stratul să fie construit în lemn de nuc sau ulm foarte vechiŭ și numai în sensul lungimii fibrelor, iar înclinațiunea lui să fie moderată; de acestă din urmă condițiune, depinde luarea bine la ochiŭ a puștei și smucitura ei, știut fiind că, cu cît direcția stratului este mai apropiată de cea a țăvilor, smucitura va fi mai mare: curbătura deci jucînd rol mare, trebuie să fie cea mai convenabilă pentru a permite o luare îndemînoasă la ochiu, împiedicînd și neutralisînd svicnitura armei; trebuie să mai adăugim aci că necesar este ca gîtul stratului să fie destul de subțire, a putea fi cuprins ușor în mînă; construcțiunea cea mai recentă și mai bună e în forma de pistol. — Cît privește bătaia țevilor, calitatea lor și alte condițiuni ce trebuie să îndeplinească o bună pușcă, nu se poate și nici consiliem alt-fel de cît: Ori-ce puș ă, se o cumpărăm numai după ce am vezut'o și încercat'o, fără a ne bucura de o pușcă eftină și de la o casă fără renume.

Despre causele care pot produce crăparea țevilor.

Iată pe cele mai principale:

1. Prea mare încărcătură de iarbă;
2. Astuparea gurei țevei complect cu pămînt, zăpadă etc.
3. Încărcătură defectuoasă: cînd bura nu e bine lipită pe iarbă, remîind un spațiu gol, sau cînd glonțul nu e așezat bine pe bura pusă peste iarbă; în asemenea cazuri se produce o enormă pre-

siune laterală, neavînd putința să iasă aerul afară, sub efectul dilatațiunii instantanee a acelui aer, neputînd învinge resistența de a ieși din țeavă—produce crăparea ei, cînd n'are o soliditate suficientă;

4. O țeavă mai poate crăpa și cînd dăm drumul focului ținînd gura țevilor în apă.

Despre causele pentru care smucește o pușcă.

Sub efectul explosiunii instantanee a ierbei de pușcă, se produce în ori-ce armă o smucitură care poate fi mai slabă sau mai puternică după cum e încărcată pușca:

1. Cînd încărcătura e prea mare;
2. Cînd calibrul țevei nu e egal peste tot;
3. Cînd pușca e prea ușoară sau prea scurtă;
4. Cînd proporția între iarbă și plumb nu-i bine combinată;
5. Cînd culasa îi prea scurtă;
6. Cînd stratul îi prea drept, neavînd scurbătura cerută;
7. Cînd bura e prea tare bătută peste iarbă.

Despre modul de încercare a bătăiei unei puști

Iată cum verificăm bătaia unei țevi de pușcă:

Încărcăm arma în proporții juste cu alice No. 2, aședăm la 40 metri o coală hîrtie ordinară sau un jurnal pe o scîndură de lemn moale care să n'aibă mai mult de $0^m 01$ grosime și tragem cu băgare de seamă visînd centru bine înțeles. Dacă bate bine pușca trebuie ca $^1/_3$ din numerul alicilor să fie puse în hîrtie, iar dacă are și o pătrundere bună, scîndura trebuie să fie pătrunsă.

În viitor vom urma cu continuarea unor articole tot așa de importante.

Ernest C. Gheorghiu.

CULTIVAREA ESTETICULUI IN SILVICULTURA

Speciile lemnoase potrivite pentru decorul pădurilor

(Urmare și fine)

A se admite în asemenea casuri, proiectarea liniilor de amenajament, așt-fel ca ele să treacă paralel cu drumul, sau chiar să se întretae cu acesta, n'ar fi nici estetic, nici oportun. Aranjarea liniilor de amenajament, trebue să fie așt-fel, ca direcțiunea lor să fie diferită; d. e. ele să plece în formă radiată de la un punct ridicat de observațiune, sau de la un alt obiect principal, conducînd spre basinul văilor etc., iar pe terenuri, aproape șese, întretăindu se și formînd unghiuri

drepte ; din care resultă parcele de întinderi diferite, cari contribuesc la pronunţarea reliefului terenului, va produce chiar pe plan un efect cu mult mai plăcut de cât fiind proiectate în mod strict; iar pe de altă parte ele vor înlesni în mod esenţial priveliştea şi orientarea în întreaga pădure Pentru fixarea punctelor de încrucişarea liniilor de amenajament, întrebuinţarea stîlpilor de lemn, înalţi de 1 m., de o formă convenabilă — ce se pot fasona de ori-ce lucrător, după un desen ce i se pune la dispoziţie, — se presentă mai agreabil de cât cei de piatră. Stîlpii de lemn, înlesnesc citirea numerilor şi cifrelor arse în lemn, cari indică parcelele, de cât cei de piatră, care presintă într'adevăr avantagiul unei mai mari durabilităţi, însă în schimbul unui preţ cu mult mai mare al fasonatului lor, faţă cu stîlpii de lemn. Pentru indicarea limitelor masivelor, se potrivesc de bună seamă table cu inscripţii fixate de arbori situaţi la răspîntiile sau la colţurile masivelor, mai bine de cât însemnarea arborilor prin aplicarea de crestături în lemn, prin facerea de cruci etc.

De interes special pentru visitatorul pădurilor, sunt de bună seamă drumurile din păduri şi anume modul executării, întreţinerea şi limitarea lor, apoi tablourile, ce ni se presintă în cale atît în depărtare cît şi în interiorul pădurilor.

Interesul depus în distribuţia şi executarea drumurilor în limitarea lor, apoi aşezarea în mod potrivit caracterului păduri respective, a tablelor, semnelor şi inscripţiunilor votive, sau indicatoare de numire şi direcţiuni etc.

Direcţia şi proiectarea drumurilor principale se va fixa totdeauna mai ales în vederea cerinţelor transportului, totuşi şi aci cu ocaziunea înfiinţării de noui drumuri este necesar a căuta a alege un traseu agreabil. Drumurile destinate însă a servi mai mult pentru comunicaţia persoanelor de cît pentru transportul de material lemnos este avantagios a le proiecta

La cas cînd este a se proiecta traseul unui drum orestier, care să conducă la un punct situat la o înălţime mai mare, şi este a se alege între conducerea lui în sus în formă de serpentine, sau a i se da o desvoltare mai mare conducînd peste văi, muchi de dealuri etc., este bine a se da preferinţa ultimului procedeu în vederea esteticului pădurei, în care cas drumul oferă variabile tablouri ale pădurii şi împrejurimii, pe timp ce serpentinele întretaie prea des masivul făcînd adese ori imposibilă întreţinerea consistenţii pline a masivului, mai ales în îngustele fîşii de pădure produse de traseul drumului, proiectat în serpentine

În multe casuri, curbe frumoase nu se pot obţine cu ocasiunea înfiinţării de drumuri forestiere şi ocolirea arborilor nu este tot d'auna justificabilă. Unde condiţiunile permit, se dă drumurilor mai frequentate forme curbe agreabile, se evită însă suciturile (coade), cari închid priveliştea, întorsăturile, convexităţile şi concavităţile terenului, cum şi forţatele şiruri drepte de plantaţiuni.

Pe locurile care oferă o priveliste frumoasă, rezervăm vegetaţiunea de arbori sau luăm măsuri pentru înfiinţarea de plantaţiuni

și locuri umbroase. Drumurile de transport, cele de comunicație pedestră și călare, care străbat pădurea, trebuesc înființate cît se poate de util și de comod. Înființarea sau menținerea unui număr prea mare de drumuri, rău întreținute, conducînd în aceleași direcțiuni, sunt în tot casul inoportune cît și neestetice. Drumurile foarte frequentate din imprejurimea domiciliilor nu este bine a le lipsi d'odată de indispensabile, cordoane de arbori, cari s'asigure umbrirea lor; la cas necesar aceste cordoane le rărim succesiv prin extragere grădinărită sau prin tăieri succesive de arbori, dînd osebită atențiune regenerării, asigurînd complectarea chiar prin plantațiuni cu plăntuțe mai desvoltate. Drumurile deschise complect, le prevedem cu plantațiuni de esențe agreabile.

Drumurile lungi și monotone, cari conduc prin masive pure de pin, le împrejmuim cu plantațiune de mesteacăn etc., iar pe locurile de încrucișare înființăm boschete (tufișuri) de esențe agreabile, înlesnind tot-odată, comunicația, carelor prin rotunjirea colțurilor masivelor. Marginile masivelor, pe lîngă cari conduc drumuri trebuesc întreținute în plină consistență naturală. Arbori mărginași îmbrăcați cu crăci pînă jos, cum îi găsim spontaneŭ constituind marginile masivelor, sunt cu mult mai utili dealungul drumurilor de cît aleele înființate în mod artificial. Acest acoperămînt natural al arborilor mărginași nu este bine, nici avantagios, și în general inadmisibil a'l îndepărta sau rări. Este însă de recomandat a înfrumuseța marginile masivelor prin amestecuri sau chiar înființări de arborete constituite din esențe agreabile. Pantele (clinele) lipsite de vegetațiune lemnoasă, depunerile de petriș și sol cum și toate locurile cari presintă ochiului un efect desagreabil, trebuesc populate în mod potrivit. Înființarea unui loc umbros de repaus, regularea unui isvor saŭ a unei cascade de apă și întreținerea lor cu îngrijire, chiar înființarea de arborete atrăgătoare și apropierea acestora, produc de bună seamă ocasionatorului lor un sentiment de mulțumire și recunoștință din partea călătorului. Locurile remarcabile istorice sau economice, este bine a le ilustra prin plantațiuni de esențe nobile, care atrag atențiunea visitatorului, saŭ a se reserva pe dînsele cîte-va esemplare de arbori frumoși. Ruinele, stîncele, coastele repezi ale văilor, prăpăstiile și părțile de regiune visitate bucuros de escursioniști, nu este bine a le despoia de vegetațiunea lemnoasă în vedere că cel mai monstruos arbore saŭ tulpină, chiar și arborele deperisant saŭ scorburos, constitue aci o podoabă.

Pe terenurile situate la înălțimi considerabile este bine a se reserva cîți-va arbori bine înrădăcinați ca caracteristic a considerabilei distanțe. Posițiunile cari oferă privelișți interesante asupra unor construcții frumoase, monumente, stînci saŭ asupra altor puncte interesante și bine îngrijite în vederea agrementului ce-l oferă. Pe locuri deschise înființăm grupuri de arbori alternativ, de foioase cu coloare verde, variabile și de resinoase.

Grupurile de întinderi mai mari, mai ales de stejar și fag, presintă cel mai frumos aspect. Grupurile mai mici le înființăm prin

plantaţiuni mai dese şi cu plăntuţe mai bine desvoltate în interior, întrebuinţînd la margini chiar arbuştii astfel că, grupul să se presinte ca un des acoperiş, în formă de cupolă de frunze de sus pînă jos.

Cînd sunt a se înfiinţa pe o porţiune de teren mai multe grupuri de arbori, aranjamentul lor să fie ca la sistemele de plantaţiune, adecă între două grupuri să să găsească al treilea, fără a se observa însă o regularitate minuţioasă. Chiar şi grupuleţele foarte mici şi chiar arbori cu formă frumoasă, presintă tablouri agreabile pe terenuri deschise. Ori-ce specie lemnoasă este frumoasă, însă numai pe terenurile, unde desvoltarea ei este vioae. Esenţele deperisante presintă un aspect trist, şi este necesar a se da atenţiune, mai ales cu ocasiunea esecutării de plantaţiuni cu specii lemnoase exotice, ca ele să se găsească în regiunea proprie desvoltării lor.

Privitor la aspectul pădurii decid special regimul şi specia aleasă sau raportul amestecului de esenţe. Atît regimul cît şi esenţele trebuesc de comun stabilite, în vederea scopului economiei; este bine însă a nu se perde din vedere nici cu această ocasiune esteticul pădurii. Mai ales alegerea esenţelor stă mai mult la buna chibzuinţă a silvicultorului, întru cît el poate influenţa în mod considerabil asupra aspectului pădurii prin producerea unui amestec individual sau în grupuri cu alte esenţe pe lîngă cea principală, pe cînd regimul de comun se stabileşte uniform. Se ştie cu cît este mai agreabil aspectul unui masiv de molid sau de pin în care se găseşte împrăştiat individual sau în grupuri un număr chiar mai restrins de larice sau de fag, prin tonul mai viol şi mai deschis al coronamentului lor. Cel puţin primăvara şi toamna — faţă cu aspectul monstru al masivului pur de una din aceste două esenţe. Chiar şi diversitatea formei coronamentului diferitelor specii silvice, influenţează în mod avantajos, dacă nu asupra întregului aspect al pădurii, cel puţin asupra unor tablouri isolate. Fie-care dintre speciile noastre silvice oferă un agrement special, unele în tinereţe, altele numai în vîrstă mai înaintată; unele în masiv mai strîns, altele desvoltîndu-se isolat; iar noi suntem ţinuţi a le stabili destinaţiunea în raport cu acele particularităţi.

Condiţiunea primă este a nu se da preferinţă esclusiv unei singure forme. Astfel vom asocia fagul cu stejarul şi ulmul, molidul şi bradul cu pinul şi laricele, iar pe locuri potrivite cu frasinul şi paltinul: vom găsi de asemenea locuri potrivite şi pentru mesteacăn şi salcie, pentru anin şi plop, etc. In ce priveşte agrementul produs de frunzele diferitelor specii lemnoase exotice, primul rang îl ocupă leguminoasele. Astfel sunt Sophora japonică, L. Gleditschia triacanthos L. Acer Negundo, L. Aesculus hyppocastanum, L. Lyrindendron tulipifera, apoi Aelantus glandulosa, Rhus typhinum, fagus atropurpurea, Quercus rubra şi coccinea şi Acer negundo fol variag. Aceste specii utilisate în amestec cu cele indigene silvice la marginea masivelor, împrejurul punctelor cari ofer priveliştî frumoase, dealungul şi la punctele de încrucişarea drumurilor, oferă un aspect

foarte plăcut. Bradul și mai ales molidul se asociază în grupuri imbrăcate în crăci pînă la pămînt; pinul negru își arată splendoarea sa mai ales ca arbore isolat, caracter deosebit au grupările de pin american (P. Strobus); și alt aspect presintă tisa saŭ o familie de juniper.

Pentru înființarea de alee în interiorul pădurii se potrivește pe soluri fertile teiul, diferite specii exotice de arțar, frasinul, platanul, hesculus, hyppo-castanum, speciile de stejar, Quercus rubra și coccinea, cum și populus canadensis, pe soluri de calitate mai inferioară salcîmul și gledița: iar în regiunile cu clima mai aspră și solul mai sărac sorbus aucuparia și mesteacănul (Betula albă).

Dintre modalitățile de tratament, mulți consideră grădinăritul ca singurul tip al pădurii naturale și în consecință ca cel mai potrivit din punct de vedere estetic al pădurilor.

Este indiscutabil că codrul grădinărit presintă mai multe avantagii față cu codrul reglat. Ast fe. sunt: favorizarea unei grupări variate și frumoase a tutulor claselor de vîrste, apoi desvoltarea unor viguroase și frumoase forme isolate de arbori, permițînd une-ori chiar un tratament artificial, cu privire la formarea de frumoase anumite grupuri de arbori.

Pe de altă parte însă tratamentul grădinărit nu ne poate reabilita de frumusețele speciale propriî codrului regulat.

Precum grădinăritul ne oferă tablouri frumoase individuale, codrul regulat ne presintă o mai mare variațiune și mai multe contraste, considerînd întreaga pădure, iar pe lîngă aceasta aspectele masivelor considerate de sine, sunt tot atîtea tablouri pline de efect. Aci avem masive în vîrstă, adevărații codri, colea tabloul simpatic al tineretului pe cale de desvoltare, dincolo iarăși prăjinișurile în întreaga lor splendoare de verdeață, încă necurățite de crăcile inferioare tot tablouri agreabile ne acompaniază în drumul nostru.

Multe dintre speciile noastre silvice desvoltă cele mai frumoase fusuri și cu forme numai în masiv închis, și ele presintă cele mai frumoase tablouri de păduri numai în masive închise, constituite din similarele lor; cele-l-alte însă, dispuse a-'și desvolta în măsură mai considerabilă coronamentul, trebuesc în tot casul distribuite la marginea pădurii, dealungul liniilor de amenajament lîngă drumuri etc.

Grădinăritul și găsește de asemenea locul de bună seamă în marele complex al pădurilor, ast-fel de ex. în pădurile de protecție. principiul lui se aplică de asemenea unde trebuește conservat tipul artistic al pădurii în sens mai strict, unde condițiunile permit o îngrijire specială spre acest scop, d. e în împrejurimea reședinții proprietarului, în localitățile de petrecere peste vară, în stațiunile balneare etc.

Chiar și crîngul simplu, presintă un tablou interesant, cu privire la esteticul pădurilor prin diversitatea colorilor covorului de frunze al viguroșilor lăstari ce 'l constitue de diferite esențe amestecate confus. — la cas însă, c nd întinderea unor asemenea păduri este mare. efectul devine monoton.

Postulatele esteticului le găsim întrunite în mai mare măsură la cîngul compus, care permite favorisarea desvoltării de coronamente frumoase şi creşterea de agreabile grupuri de arbori, tablouri de pădure.

Tot asemenea se pot introduce şi în codru prin conservarea de anumite grupuri de arbori, sau arbori de un aspect caracteristic, fie şi dintre cei cari din punct de vedere technic sau financiar presintă puţină importanţă, cum ar fi d. ex. sălcii, plopi sau mesteacăni seculari, etc., tablouri estetice foarte frumoase, cari să servească posterităţii, tipuri fidele privitor la completa desvoltare a speciilor noastre silvice.

In ambele direcţiuni însă, de multe ori se face prea mult; uneori conservînd din principiu orî-ce stejar bătrîn cu vîrful uscat deja apoi aşteptînd cu esploatarea unui masiv deja deperisant din causa virstei, cari ambele nu mai contribuesc la aranjarea tabloului ; primul ar trebui din contră înlocuiţi cu plăntuţe bine desvoltate şi chiar prin arbori tineri transplantaţi, iar secundul să facă loc unui masiv tînăr cu curs de viguroasă desvoltare.

Mai mare exces de zel se face însă cu impădurirea tuturor terenurilor afectate pădurii, de multe ori în detrimentul esteticului acesteia.

Unii plantatori nu 'şi găsesc odihnă pînă ce n'aŭ populat fie-ce ochiuleţ din interiorul unui masiv, fie-ce fişioară de livadă şi adese-ori se aleg spre acest scop, numai pentru a se obţine un populment păduros pe asemenea terenuri, esenţe, cari nu promit nicî de cum un viitor îmbucurător.

Livezile în păduri sunt şi ele la locul lor. Ast-fel în apropierea lor masivele sub acţiunea unei mai mari cantităţi de lumină, se desvoltă cu mult mai viguros şi mai frumos de cît dealungul drumurilor, liniilor de amenagement saŭ hotarelor, de asemenea ele ofer o variaţiune bine venită după un parcurs de mai multe ceasuri numai prin populmentele păduroase, chiar şi celui mai pasionat amic al pădurilor.

In pepiniere trebue să domnească tot-deauna gustul frumosului şi al ordinei, fie ele situate lîngă reşedinţa unui agent silvic, fie în mijlocul pădurei. Ele represintă instituţiunea pentru creşterea viitoarelor noastre masive, iar în institute ordinea cea mai severă se impune.

Aranjamentul straturilor (resoarelor) şi al şirurilor de plăntuţe, într'însele trebue să fie perfect, chiar şi la cas cînd construcţia şi întreţinerea împrejurărilor şi drumurilor pentru aceste micî suprafeţe n'ar fi dintre cele perfecte.

Impresia frumosului şi ordinei în pepiniere va influenţa pe visitator de bună seamă în mod mai plăcut şi mai favorabil.

Nu mai puţin poate da dovezi silvicultorul despre sentimentul său estetic, în modul construcţiei localurilor de reşedinţă şi a celor de gestiune economică, cum şi în înfrumuseţarea împrejurimii lor.

Nu va impune nicî cînd înfrumuseţarea luxurioasă foarte costisitoare, ci mai mult pricepe.ea dovedită în înfiinţarea acestor obiecte,

forma agreabilă a lucrării, raportul armonic între dimensiunile construcției cum și aranjamentul potrivit al accesoriilor față cu obiectul principal, vor cîștiga aprecierea favorabilă a visitatorilor pentru construcțiile executate de noi, carî ast-fel vor da un mai mare efect armonic peisagiului.

Cît de plăcută este impresia ce o produce procesiunea și ordinea ce le reflectează împrejurimea reședințelor, cum sînt grădina, drumul, împrejmuirea, pînă chiar și depositul de îngrășăminte, cît de impunătoare este precisiunea și ordinea tuturor acestor lucrări, carî în fine nu costă mai mult de cît desordinea și negligența!

Farmecul pădurii este mai intensiv prin existența elementului ce o înviază; aci se numără păsările cîntărețe și vînatul. Ocrotire și îngrijire se impune și față de acestea, iar în ce privește vînatul numai întru cît este necesar în interesul pădurii.

Activitatea de desvoltat în interesul esteticului pădurilor, nu se mărginește asupra celor expuse mai sus, sînt multe căi prin care se completează această operă, cele espuse aci sînt numai cîte-va considerațiuni principale.

Multe și diferite sînt casurile, ce se ofer pentru realisarea frumosului în păduri, și ele sînt tot atît de variabile ca și mijloacele carî conduc la diferite scopuri, ast-fel că, în scris nici cînd nu se pot afla regulî atît de bune pentru acest scop, cum ne arată aceasta priceperea însuși a esteticului pădurilor, evitînd în tot casul influința artificiului.

Cea mai frumoasă bogăție a pădurii sînt de bună seamă anticii arbori și masive, fără a mai considera impósanta expresiune a creațiunilor neschimbatei naturi.

Înaltele columne cu acoperișul de frunze boltit, copacul uriaș alăturea cu stînca sălbatică, aŭ mai mare valoare pentru admiratorii naturii de cît construcțiile ridicate de mîna omenească. Fie-ce lucru la vremea lui, ast-fel și masivele antice trebuesc să sucombe în fine, nu mai puțin însă ele trebuesc conservate, unde constituesc obiecte rarî, pînă ce alte considerațiuni nu decid asupra soartei lor.

Bătrînul eremit însă, martorul puternicei forțe a naturei timp de mai mulți secoli și al istoriei multor generațiuni dispărute, care poate că poartă un nume special dintre milioane de arbori și care a văzut nenumărați admiratorî ai pădurilor, de mult decedați, repausînd la umbra lui, — el merită a i se păstra locul ocupat pînă ce'l va dobori tempestatea, saŭ i se va usca ultima frunză.

În locul lui apoi să creștem un alt arbore tînăr care să'i perpetueze memoria, ca semn al vestitului loc din întreaga vastă pădure!

«Amicul pădurilor»

INFORMAŢIUNI

Iată circularea trimisă de Ministerul Domeniilor, agenţilor silvici ai Statului, privitoare la înfiinţarea comisiunei generale de control:

Domnule Şef,

Dorinţa de a imprima un mers regulat şi uniform în serviciul silvic exterior, m'a decis ca pe lângă unităţile de acţiune astă-zi existente, numite Ocol şi Regiune, să creez un oficiu special însărcinat cu controlul întregei gestiuni, ce cade în atribuţiunile acestui important serviciu.

Foloasele ce vor decurge din această dispoziţiune fiind învederate, am căutat a însărcina cu executarea ei pe cei mai superiori şi ca atare cei mai experimentaţi agenţi din corpul silvic. Condus dar de aceste vederi, am hotărît ca acest oficiu de control, să se constitue din:

1. Domnul inspector silvic diriginte D. Patrulius, deja însărcinat cu controlul general al întregului serviciu silvic, prin decisiunea noastră No. 28.167 din 11 Aprilie 1898;

2. D-l inspector silvic cl. I Theodor Galleriu, şeful secţiei silvice din administraţia centrală;

3. D-l inspector silvic cl. I C. A. Orăscu; şi

4. D-l inspector silvic cl. I Ioan P. Chihaia.

In acest mod am crezut că, inspectorul silvic diriginte, ajutat în variatele şi multiplele sale atribuţiuni, de către toţi inspectorii silvici cl. I, va atinge scopul de toţi dorit şi urmărit, de a se da o unică şi sigură direcţiune activităţii corpului silvic, care în urmă să servească de normă organisării acestui corp, de care cred că a venit timpul să ne ocupăm.

Făcîndu vă cunoscut despre constituirea acestui oficiu de control, avem onoare a vă invita, ca, ori de cîte ori necesitatea va cere, să daţi toată supunerea şi ascultarea membrilor carî îl compun.

Primiţi vă rog, domnule şef, asigurarea osebitei mele consideraţiuni.

p. Ministru, D. Many. Director General, Patrulius.

* * *

Suntem informaţi că d-l Şef al serviciului silvic Th. Galleriu a depus domnului Ministru al domeniilr un referat relativ la starea actuală a serviciului silvic şi a măsurilor necesare de luat pentru îmbunătăţirea şi organisaţia definitivă a acestui serviciu.

* * *

Până la facerea definitivă a legii de organisaţie a serviciului silvic, are să se depună un regulament provisoriu în care are să se indice atribuţiunile personalului din serviciul exterior.

* * *

S'a mai propus ca faţă cu lipsa de nutreţ, toţi arendaşii Statului să fie obligaţi a semăna proporţional cu întinderea moşiei furagiuri artificiale şi tot de odată ca pădurarii să fie obligaţi a sămăna unul din hectarele date lor pentru hrană, cu furagiu artificial spre a servi ca exemplu populaţiunii rurale.

* * *

D-l Dem. Ionescu-Zane şeful ocolului silvic Găeşti, a fost numit în serviciul central al Ministerului, şef al cancelariei exposiţiunei forestiere din Paris de la 1900 şi însărcinat cu facerea memoriului plantaţiunilor şi pepinierilor din ţară. D-l Dem Ionescu-Zane, are şi atribuţiuni în exterior.

* * *

D-l N. Nădejde a fost ales de comisiunea generală preşedinte al comisiunii speciale pentru întocmirea şi aranjamentul obiectelor forestiere de expus de către toate persoanele cari s'au înscris ca exposanţi la exposiţiunea de la 1900. D-l Dem. Ionescu-Zane a fost ales secretar.

* * *

Exposiţiunea pentru 1900 de la Paris, a Administraţiei Domeniilor Coroanei, promite a fi una dintre cele mai interesante din pavilionul român. D-l Ion Kalinderu, neobositul şi mintagerul administrator al acestor Domenii, nu cruţă nici un sacrificiu, pentru ca exposiţiunea aceasta să ridice la Paris nivelul cultural al ţărei, la înălţimea care merită.

* * *

D-l Inspector silvic cl. II N. G. Popovici, a fost transferat ca şef al regiunei III silvice, din Dobrogea, în locul D-lui Inspector silvic cl. I I. P. Chihaia, care a fost numit în comisiunea generală de control.

D-l Inspector cl. I T. Galeria, a fost numit şef al secţiei silvice în locul D-lui N. G. Popovici.

ERATA

În prescutul No. la pag. 174, rîndul al 2-lea de jos în sus, cuvîntul *ţiera* nu există în text

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Domnei, 20.—Bucuresci.

OPERE PUBLICATE de d-nu ION KALINDERU

De la non-retroactivite des lois, 1 Vol. in 8°.

Essai sur les sources du Droit Romain, 1 Vol. in 8°.

Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de comerciu german, broș. in 8°.

De la competence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat etranger peut posséder en Brusse, Berlin broș. in 8°.

Memoriu asupra transferăreĭ scaunului societăței Acționarilor căilor ferate din Berlin la Bucuresti, broș. in 8°.

Droit Pretorien et Reponses des Prudents, Paris 1 Vol. in 8°.

Consiliul Impăraților la Roma si la Constantinopole. 1 Vol. in 8°.

Etude sur le regime municipal Romain, broș. in 8°

Studiu asupra legeĭ celor XII Tabule broș. in 8°.

Notice juridique sur un Testament Paris, broș. in 8°.

Viața municipală la Pompeĭ, 1 Vol. in 8°.

Observațiuni in procesul cu moștenitorii I. Otteteleșanu, broș. in 8°.

Doĭ antagoniști Romani, broș. in 4°.

Episcopul Melchisedec (in Românește și franțuzește) broș. in 4°

Vilegiatura și reședințile de vară la Romani, broș. in 8°.

Romanii călători, broș. in 8°

Patrie. Education et Travail.

August și Literatii

Un țăran harnic broș. in 16°.

Literatii oposanți sub cesari.

DIN PUBLICATIILE „Administrațiunii Domeniului Coroanei" pentru „Biblioteca Populară"

CARTICELE

1. Moștenirea tronului Românieĭ cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al Românieĭ, moștenitorul presumptiv al coroanei, 1890.
2. Notite asupra vermilor de mătase (creșterea și boalele lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin ingrijirea d-lui *Ion Kalinderu*, 1889.
3. Excursiuni forestiere pe Domeniile Coroanei Mălini, Sabasa, Bicaz, de *G. Stătescu*, 1889.
4. Inființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei. Edit. I-a 1891, a II-a 1899.
5. Expoziția internațională și congresul agricol și silvic din Viena 1890, de d-nii *Gr. Crișan*, *A. Onciu* și *A. Candale*, 1891.
6. Confecționarea pălăriilor de paie cu mâna liberă și cu masina, de *Dimitrie Popescu*, 1893.
7. Raport asupra escursiuneĭ silvice in Bucovina, de *Florian Davidescu*, 1894.
8. Cultura Albinelor, de *Marin Petrescu*. Ed. I-a 1891, ed. II-a 1899.
9. Notiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Păsăreanu*, 1895.
10. Rolul invățătorului in formațiunea generațiunilor noi. — Discurs de *Ion Kalinderu*, 1896.
11. Notiuni de Economia vitelor, Part. I, de *V. S. Brezeanu*, 1897.
12. Noțiuni de Economia Vitelor, Part II, de *V. S. Brezeanu*, 1899.
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim. G. Ionescu*, 1899.
14. Raport asupra expozițiuneĭ din Viena, adresat d-lui Administrator al Domeniului Coroanei, de *Florian Davidescu* și *Olimpiu Boiu*, 1892.

LUCRĂRI FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMANA

STUDII

Lei B.

Antonescu Remus P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . 5.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . 8.—
» Pădurile de munte și câmpie, 1875 . . . . . 2.—
» Cercetarea cauzelor și remediului înecurilor și depunerilor din bassinul Prahovei, 1887 . . . . . 8.—
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urgugeia Musita . . . . 8.—
Antonescu-Petre. Tratamentul de grădinărit și aplicațiunea sa in România . . . . . 2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886 . . . . . 2.—
» Cestiuni de păduri, 1890 . . . . . 4.—
» «Impădurirea nisipurilor de pe domeniul Maglavitu» . . . . . 4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893. 3.—
» Amenajamentul pădurei Morunglav (in colaboratie cu S. Pisone și J. Gold) . . . . . 3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor casei sf. Spiridon din Iași. —.—
Isopescu C. — Dendrometria, tradusă dupe *Cavaler A. de Guttenberg.* —.—
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnoase. 3.—
Nadejde N. C. — Memoriu asupra restaurarei și conservărei terenurilor din munții «Pirinei» cu 11 planșe . . . . . .
B. D. Neagoe. — Tabele de prețuri, aranjate de *Schmidt E.* . . . . . —.50
Obogeanu Em. — Diviziunea suprafețelor plane prin o paralelă la o dreaptă dată. —.—
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile statului . —.—
» Critica generală a sistemelor de exploatare a pădurilor. 2.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra citor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea . . . . . —.—
Radian S. P. — Invățământul agriculturei și silviculturei . . . . . 1.—
Rusescu D. R. — Exploatarea in regie a pădurilor statului din centul Comana . . . . . —.—
Stamatian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor in România, 1884 . . 1.50
Tănăsescu M. A. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dâmbovița . —.—
» Studiu asupra administrațiunii, exploatării și amenajării pădurilor statului austriac . . . . . —.—
Țințăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor in regie de la Rădești și Sâeca-Optășani . . . . . —.—

CONFERINTE

Antonescu-Remus P. S. — Comparatie intre pădurile terei noastre și cele din Ungaria . . . . . 1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria 1896. 1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889 . . . . . —.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară. . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Lucrări de intreținere și de amelioratie ale pădurilor 2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei . . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vinătoarei și măsurilor de aplicat in România in privința vinatului, 1889 . . . . . —.—
» Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . —.—
Tănăsescu M. A. — Despre regimul silvic și aplicarea lui . . . . . —.—
» Paralel din punctul de vedere silvic intre Austria și România: —.—
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893 . . . . . —.—
D. I. Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893 . . . . . —.—

Tip GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Domnei 20, Bis. Kalinderu). Bucuresci

ANUL XIII AUGUST 1899

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚEI „PROGRESUL SILVIC“

FONDATA IN 1886

APARE O DATĂ PE LUNĂ

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. S. ANTONESCU-REMUȘ, C. BROȘTEANU, I. P. CHIHAIA, M. TANASESCU

SUB PREZIDENȚA D-lui I. KALINDERU

Cu concursul d-lor Papinian D., Antonescu P., Rusescu D. și Marenzeller O.

PREȚUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți.

12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PRETUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei ½ pag. și 3 lei ¼ pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere se face o reducere de 25% în 10 numere reducerea este de 40% și pentru tot anul reducerea este de 50%.

Ori-ce corespondențe privitoare la Societate și Revistă cum și trimiterea cotizațiunilor și abonamentelor, se vor adresa str. Știrbei-Voda, No. 3, București.

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GOBL

20, — STRADA DOAMNEI, — 20

(Biserica Kalinderu)

1899

SUMARUL

Inspecția Ocolului Rădești, de d. ministru N. Fleva, de . . . . . DEM. IONESCU-ZANE

Asupra proectului de lege, pentru organisarea Corpului silvic de . . . . . DEM. IONESCU-ZANE

Exploatarea în regie a pădurilor Statului din centrul Comana, de . . . . . D. R. RUSESCU

Un respuns, de . . . . . GH. MOȚUNE

Informațiuni, de . . . .

Acel din D-nii membrii sau abonați, cărora le lipsește unul sau mai multe volume din colecția «**Revistei Pădurilor**» pot obține un volum broșat din or ce an, pe prețul de **6 lei**, adresîndu-se la sediul Societății.

A apărut:

IMPADURIREA NISIPURILOR

DE PE DOMENIUL

MAGLAVITU DIN JUDETUL DOLJ

PROPRIETATEA EFORIEI MADONA DUDU DIN CRAIOVA

DE

TH. CHIVULESCU

INGINER SILVIC

DE VINZARE

DOUA ALIDADE (LUNETE)

DIN CARI UNA **SISTEM STARPKE, APROAPE NOUA**

Condițiuni favorabile

AL. LAZURIAN, Inginer

str. Știrbey-Vodă 25

BUCUREȘTI

INSPECŢIA OCOLULUI RADEŞTI

de D. ministru N. FLEVA

In ziua de 5 August a. c., D-l Nicolae Fleva, Ministru domeniilor, a inspectat ocolul silvic Rădeşti din judeţul Muscel, regiunea V-a silvică, de sub conducerea D-lui guard general Iulius Moldovanu.

In călătoria sa, D-l Ministru a fost însoţit de D-l Patrulius directorul general al domeniilor şi pădurilor Statului, de D-l P. Antonescu-Remuş, vechiu profesor al şcóleĭ speciale de silvicultură, şi de D-l G. Stroescu, inspectorul avocaţilor Statului.

La sosirea trenului în gara Mihăeşti, la ora 10 şi 58 minute dimineaţa, D-l Ministru a fost primit de D-l Iulius Moldovanu, şeful ocolului Rădeşti şi de sub-semnatul.

Domnul Ministru însoţit de persoanele arătate, a pornit pe jos de la gară spre reşedinţa ocolului, pe frumoasa aleo făcută de D-l Moldovanu.

Inspecţiunea şoselelor şi plantaţiunilor.

Cu un viu interes D-l Ministru a bine-voit a inspecta toate şoselele, aleole şi plantaţiunile carĭ împodobesc reşedinţa acestui ocol.

Explicaţiunile ce s'au dat D-lui Ministru de D-l director general al pădurilor, şi de D-l şef al ocolului asupra acestor frumoase şi folositoare lucrărĭ, l'au satisfăcut în mod vĕdit.

Inspecţiunea stupărieĭ

Ingenioasa instalaţiune a stupărieĭ făcută de D-l Moldovanu, a fost viu apreciată şi aprobată de D-l Ministru. Şi în adevăr, pavilionul de stupi al D-lui Moldovanu este demn de văzut şi merită admiraţiunea orĭ-căreĭ persoane de bine.

O asemenea stupărie, în care sunt instalate 100 roiuri de albine, poate raporta anual, un venit pînă la suma de 3000 leĭ.

Pentru hrana albinelor, D-l Moldovanu a instalat în jurul stupineĭ, frumoase şi întinse ronturĭ, de florile cele mai

odoriferante şi mai variate. Nu mai puţin de cît 20 de speciĭ de Floarea soareluĭ, a semănat D-l Moldovanu pentru albinele sale. Iar în faţa şi de jur împrejurul caseĭ de reşedinţă a ocoluluĭ, pe numeroase tarlale şi răzore, florile cele mai variate, în special rozele cele mai selecte altoite de D-l Moldovan, stau în plină vigoare de vegetaţie şi bine întreţinute, îmbălsămînd cu nectarul lor toată atmosfera înconjurătoare a acestuĭ poetic cuib forestier.

Inspecţiunea clădirilor.

D-l Ministru apoĭ, a bine-voit a inspecta cu multă atenţiune toate clădirile ocoluluĭ, ca: Casa şefuluĭ de ocol, cele 2 cantoane de gardieni, dependinţele cu grajdurile şi gheţăria, pavilioanele rustice şi împrejmuirea; în fine tot ce a putut atrage atenţiunea D-luĭ Ministru, ca lucrărĭ de artă silvică şi construcţiunĭ, a fost văzut şi bine apreciat de D-sa.

Un fapt caracteristic am observat cu această ocasiune:

In clădirea grajdurilor ocoluluĭ, se află şi o odae de servitorĭ. D-l Ministru voeşte să intre înăuntru şi să o vază. O femeie de serviciu care era acolo, emoţionată de acest fapt se ascunde după uşe. D-l Ministru cu o voce foarte blîndă îĭ spune, de ce te ascunzĭ, eşĭ de acolo: biata femeie încurajată de aceste blajine cuvinte ese, şi, cu privirea în jos apare înaintea D-luĭ Ministru. Atunci D-l Ministru, ca să explice acest fapt al curiosităţeĭ sale, căci curios s'a părut asistenţilor nedumeriţi asupra intenţiunilor D-sale, această minuţioasă inspecţiune, spune: Lucrurile aci sunt aşa de frumoase şi îmĭ place aşa de mult rînduiala şi gospodăria D-luĭ şef de ocol, în cît ca să rămîn pînă la sfîrşit cu această bună impresiune, am voit să constat, dacă nu cum-va acest „Frumos", nu e numaĭ aparent. Am voit să văd dacă şi aci e curat, şi am găsit ceea ce am voit: acuma am rămas complet satisfăcut pentru buna gospodărie a D-luĭ şef de ocol. Căcĭ, urmează D-l Ministru, sunt multe persoane carĭ au grija de a'şĭ da un lustru superficial destul de bătător la ochĭ; dar carĭ, în interiorul lor, lasă foarte mult de dorit. D-l Moldovanu însă nu face parte din această clasă de oamenĭ.

După aceasta, D-l Ministru a vizitat şi fînăria ocoluluĭ

Inspecţiunea pepinierei.

Pepiniera Grădiştea-Călceasca a acestui ocol, în suprafaţă ca de 1 hectar, este cît se poate de bine instalată şi întreţinută. Într'însa sunt semănături de mai toate speciile forestiere; în special Juglans Nigra, Juglans regia, Castanea Vesca, Fraxinus excelsior, Quercus cu mai toate speciele lui spontanee şi exotice, Pinus şi Abies cu multe din speciile lor, între carî, Abies Balsamea, Ulmus, etc. etc. Se află aci de la semănătura de frasin încă neînmolţită, pînă la puişorî de 4—5 anî.

Peste 1 milioan de puişorî de arborî se află în această pepinieră. Pricepere şi dragoste de meserie, transpiră prin aceste lucrărî din partea D-luî şef de ocol, pentru orî-cine vizitează această pepinieră.

După ce a vizitat şi inspectat cu cea mai mare atenţiune şi cu un viu interes toate speciile de arborî crescuţi în această pepinieră, D-l Ministru a arătat deplina sa satisfacţiune, felicitînd de resultatele obţinute, atît pe D-l director general al pădurilor Daniil Patrulius, cît şi pe autorul acestor opere de artă forestieră, D-l guard general Iulius Moldovanu.

D-l şef al ocolului, a exprimat D-luî Ministru, neajunsurile ce le are pentru o mai mare întindere a acesteî pepiniere şi o mai eficace aplicaţiune şi întrebuinţare a produselor eî, din pricina lipseî de fonduri şi a întîrzierei ordonanţărilor lor de către serviciul special. D-l ministru a ordonat să se ia măsurî, pentru satisfacerea la timp a cerinţelor pecuniare ale acesteî pepiniere.

Vizitarea chioşcurilor

Cele treî frumoase chioşcurî rustice confecţionate din lemn de stejar şi mesteacăn şi instalate pe monticule artificiale de pămînt provenit din tăcturile făcute pentru nivelarea locului unde s'aŭ instalat clădirile şi pepiniera ocolului aŭ fost de asemenea vizitate de D-l Ministru. D-sa şi-a exprimat plăcerea ce-î face toate lucrările efectuate la reşedinţa acestuî ocol, de D-l Iulius Moldovanu.

Raportul şefului de ocol

După terminarea inspecţiunii, D-l şef al ocolului a supus în scris D-lui Ministru raportul de starea lucrărilor şi a pădurilor din ocolul său.

Din acest raport, reese între altele, că D-l Moldovanu, în interval de 5 ani de zile, a ridicat veniturile anuale ale acestui ocol, de la suma de 30 mii, la 90 mii lei.

Critică

Intreaga activitate a D-lui guard general Iulius Moldovanu, nu transpiră în toate intersticiile ei, de cît zel, pricepere, activitate neobosită, devotament neţărmurit pentru meserie şi pasiune pentru lucrările silvice.

Ocolul d-lui Moldovanu, poate servi ca exemplu clasic, pentru toate ocoalele din ţară. Lucrările de la acest ocol pot cu multă încredere să constitue un viu exemplu pentru silvicultura noastră naţională.

Cu multă mîndrie, putem să ne expunem chiar aprecierii străinătăţii cu un ocol, condus şi îngrijit ast-fel cum este ocolul silvic Rădeşti. Ceva mai multă independenţă de acţiune şi mai multe mijloace financiare acordate D-lui Moldovanu şi pădurile acestui ocol, vor deveni centrul clasicismului silviculturii noastre.

Dejunul

La ora 1 p. m. s'a servit dejunul în frumosul chiosc din parc, dintre gară şi casa ocolului.

Pe lîngă persoanele din asistenţa D-lui Ministru, D-sa a bine-voit a onora prin invitaţiunea la dejun, şi pe D-l Iulius Moldovanu şi pe sub semnatul.

Menuul a fost din cele mai suculente şi substanţiale. Sub impresiunea frumoaselor lucrări văzute, pofta de mâncare n'a lipsit nimănui.

La desseri, D-l director general Daniil Patrulius a băut în sănătatea D-lui Ministru, care, singurul după regretatul Câmpineanu şi D-l P. P. Carp, fost ministru al domeniilor, a pus şi pune un atît de viu interes pentru economia noastră naţională forestieră.

D-l Ministru, foarte mişcat de aceste măgulitoare cuvinte,

se ridică şi mulţumind D-lui Patrulius, bea pentru prosperitatea silviculturei romîne şi pentru apostolii acestei utile, frumoase şi grele meserii. Apoi, cu o bună-voinţă şi un ton blînd, ale cărui nuanţe fine, cendeiul nu le poate descrie, a exprimat şi D-lui şef al ocolului Iulius Moldovanu, complecta sa satisfacţiune pentru lucrările văzute.

Plecarea

La ora 2 şi 20 minute, D-l Ministru, cu tot personalul ce l'a însoţit, a plecat la gară: aci mai mulţi săteni veniţi din împrejurimi, aŭ înmînat 2 petiţiuni D-lui Ministru. D-l Ministru a vorbit cu dînşii cîte-va minute, interesându-se de starea economică şi sanitară a localităţei.

La ora 2 şi 40 minute, D-l Ministru a părăsit Mihăeştii, plecînd spre Bucureşti, după ce a bine-voit a mulţumi D-lui Iulius Moldovanu, pe care, l'a onorat întinzîndu-i mîna.

La gara Goleşti

La gara Goleşti în aşteptarea trenului de joncţiune ce trebuia să sosească din spre Piteşti pentru Bucureşti, D-l Ministru s'a întreţinut cu mai mulţi săteni, cari aŭ declarat că sunt din judeţul Teleorman, după marginile Dunării, Comuna Piatra şi că aŭ venit acilea ca să caute a cumpăra fin şi pae pentru vite, de oare-ce pe la dînşii este 20 bani ocaua de fin.

După ce D-l Ministru le-a ascultat doleanţele, cari stringeau inima mulţimei de oameni localnici şi voiagiori, cari asistau la această conversaţiune, a făgăduit acestor săteni că se va interesa de soarta lor, şi că va lua măsuri ca să li se trimeată fin de la guvern. Ceea ce a fost mai frumos cu această ocasiune, este faptul că bieţii oameni, în tot timpul de aproape 25 minute cît aŭ vorbit cu D-l Ministru, nu aŭ ştiut cu cine aŭ afacere. Tocmai după ce D-l Ministru s'a depărtat de dînşii luindu-şi rămas bun de la ei şi suindu-se în vagon, aŭ aflat şi dînşii despre marele personagiŭ cu care avuseră cinstea să vorbească. Era o plăcere să le vadă cine-va uimirea în care se găseaŭ după acest eveniment neaşteptat pentru dînşii.

Dem. Ionescu-Zane.

ASUPRA PROECTULUI DE LEGE
PENTRU ORGANISAREA CORPULUI SILVIC

In proectul de lege ce am publicat în această revistă pe luna Maĭ, Iunie şi Iulie, a. c., am fixat în budgetul general de personal, suma de 3.404.800 lei. Din această sumă, se plătesce pe lîngă personalul silvic actual, şi personalul şcoalei superioare de silvicultură, al serviciului hotărniciilor şi architecturii şi al pescăriilor. S'ar părea la prima vedere, că cifra de 3 404 800 lei, este prea mare faţă cu budgetul actual.

Pentru a se edifica lectorii asupra acestei cestiuni, am cules datele bugetare actuale şi le-am confruntat cu cifra propusă de mine, pentru viitorul budget.

Iată aceste date:

Budgetul actual.

1	Pentru serviciul silvic	1.273 160
2.	» » pescăriilor	222.480
3	» » hotărniciilor şi architecturii .	88.200
4	» şcoala de silvicultură	67 800
	Total . . .	1.651.640

Confruntată această cifră cu cea din proectul de lege sus menţionat, găsim o diferinţă în plus de 1.753.160 lei.

Care va să zică ce cerem Statului noi silvicultorii, pentru o organisare a 3 mari servicii, cari azi merg pe dibuite în exerciţiul funcţionărei lor? 1.753.160 lei.

In schimbul acestei neinsemnate sume, (zic neinsemnată, faţă cu importanţa Direcţiunii ce cerem a se creia şi cu importanţa veniturilor ce credem că vor rezulta dintr'insa şi faţă cu ameliorările ce se vor aduce prin organisarea propusă de noi,) asigurăm viitorul pădurilor în cea-ce priveşte rentabilitatea lor, regenerarea lor şi fixarea hotarelor lor definitive; asigurăm un mers normal al serviciului Apelor şi Pescăriilor; creiem un corp demn de funcţionari speciali, bine preparaţi şi bine orînduiţi la lucru; asigurăm şi determinăm drepturile şi obligaţiunile acestor funcţionari speciali; procurăm ţărei protecţiune în contra făcătorilor de rele şi pe lîngă toate acestea, îi oferim în momentul suprem şi tributul nostru de sînge, la ori-ce etate a vieţii noastre. Mai întreţinem o şcoală de silvicultură demnă de o ţară civilisată, în sfîrşit, cerem să se introducă ordinea în averea ţărei, acolo unde pînă azi domnesce rutina şi ignoranţa.

Vrea guvernul să facă, cum nu ne îndoim, binele, n'are atunci de

cit să numească o comisiune specială compusă dintr'un om de drept, un inspector silvic, un sub-inspector şi un guard general cl. I, care comisiune să fie însărcinată cu redactarea proectului definitiv, ţinînd seamă de toate proiectele fie aflătoare in dosarele Ministerului, fie publicate în reviste, ziare sau broşuri. Numai ast-fel lucrînd, şi la lumina zilei, se va putea face ceva util şi frumos.

Afară de toate aceste considerente, sumele cerute prin proectul nostru de lege, nu se vor cheltui din primul an al votărei lor; va trebui o periodă de 10 ani cel puţin, pînă a putea ajunge a avea un budget care să se ridice la cifra de 3.404.800 lei din pricină că va trebui in acest interval de timp să ne creiem personalul de care avem nevoe.

Legea s'ar putea vota, şi pe măsură ce mijloacele ne vor permite şi vom dobîndi elementele trebuincioase, să dăm cuvenitele desvoltări cadrelor corpului silvic, pînă la a lui complectare in limitele legei.

S'ar putea încă introduce in acest proect de lege, un articol prin care să se consfinţească, actualilor funcţionari, al serviciului Pescăriilor şi Hotărniciilor, dreptul de a ocupa locurile ce aŭ azi, şi sub regimul legei de organisare, fie-care in serviciile respective.

Nu trebue să ne speriem de cheltueli, cînd este vorba de un serviciŭ public, producător de bogăţii publice, şi conservator al acestor bogăţii. — Banii cheltuiţi cu un asemenea serviciu, sunt o binefacere pentru ţară, aceşti bani, vor funcţiona cu dobînda cumpusă de 25% pe an.

Intr'un viitor articol, voi arăta, şi modul cum veniturile forestiere, ale Statului vor cresce continuŭ cu o organisare ca cea propusă de noi.

Dem. Ionescu-Zane

PARTEA I

EXPLOATAREA IN REGIE

PĂDURILE CENTRULUÏ COMANA

(Urmare şi fine)

IV. — RESULTATUL EXPLOATĂRILOR REGIEI

Pentru ca studiul exploatărilor regiei de la Comana să fie complect terminat, trebue ca, pe lîngă expunerea conducerii lucrărilor, detaliarea desfacerii materialelor, şi constatarea realisării veniturilor,

făcute în capitolele precedente, să se facă și comparația între resultatele obținute prin diferitele feluri de exploatări, ast-fel cum au fost executate, și între resultatele prevăzute a fi obținute prin executarea acestor exploatări în regie, și cele ce s'ar fi putut obține prin vînzarea lor pe parchete la antreprenori, — și să se întocmească și bilanțul general al exploatărilor.

In acest scop vom stabili :

1. Comparația între resultatele obținute prin vînzările efectuate în regie și licitații publice a materialelor provenite din exploatări și resultatele prevăzute a fi obținute prin vînzările acestor materiale, efectuate după tariful anume stabilit pentru desfacerea lor ;

2. Comparația între resultatele obținute prin executarea în regie a diferitelor operațiuni de exploatare, și resultatele obținute prin vînzarea acestor exploatări de parchete la antreprenori ;

3. Bilanțul general al exploatărilor executate în regie în pădurile centrului Comana.

1. *Comparația între resultatele obținute prin vînzările efectuate în regie și licitații publice, și între resultatele prevăzute a fi obținute prin vînzările efectuate după tarif.*

Comparația între resultatele obținute prin vînzările efectuate în regie și licitații publice a materialelor provenite din exploatări și resultatele prevăzute a fi obținute prin vînzările acestor materiale, efectuate după tariful anume stabilit pentru desfacerea lor, este resumată în următoarele 2 tablouri comparative coprinzătoare de: numărul total al stînjenilor de crăci, stînjenilor de lemne și metrilor cubi, cedați și vînduți de Minister și de ocol, prin diferitele moduri întrebuințate pentru desfacerea materialelor, prețurile fixate de tarif și prețurile obținute în realitate pentru fie-care din aceste cedări și vînzări, și diferința între aceste 2 prețuri, dînd diferitele resultate parțiale.

Din aceste 2 tablouri comparative se constată că :

1. **Vînzările de lemne făcute în regie au dat un beneficiu net**, *peste prevederile tarifului de exploatare*, **de 25.756 lei 51 bani.**

2 **Vînzările de lemne făcute prin licitații publice, au dat o perdere netă**, *din prevederile tarifului de exploatare,* **de 10115 lei 40 bani.**

TABLOU COMPARATIV

între resultatele obținute prin vînzările efectuate în regie și prevederile tarifului stabilit pentru desfacerea lor

MODUL EXPLOATĂREI	Lemne de Lucru m. cubi	Lemne de foc stj.	Lemne de foc stj.	Lemne de foc stj.	Totalul stînjeni	Preț unitar Tarif L.	Preț unitar Tarif B.	Preț unitar Obținut L.	Preț unitar Obținut B.	PREȚ TOTAL Tarif L.	PREȚ TOTAL Tarif B.	PREȚ TOTAL Obținut L.	PREȚ TOTAL Obținut B.	DIFERENȚA REALISATĂ Pagubă L.	Pagubă B.	Cîștig L.	Cîștig B.	Benef. net L.	Benef. net B.
Cedarea crăcilor la tăetori	—	926½	—	—	5	20	10	—	4817	15	9257	71	—	—	4440	56		
	—	—	408	—	3	20	14	45	1305	60	5898	75	—	—	4593	15		
	—	—	—	1334½					6122	75	15156	46	—	—	—	—	9033	71
Aprovisionarea autorităților	—	2338½	—	—	28	—	30	44	65478	—	71178	40	—	—	5700	40		
C. F. R.	—	152½	—	—	46	02	31	12	7018	—	4745	20	2272	80	—	—		
	—	—	—	2491					72496	—	75923	60	—		—	—	3427	60
Vînzări făcute de Minister	—	1807½	—	—	28	—	32	—	50610	—	57840	—	—	—	7230	—		
	—	36	—	—	36	—	36	—	1296	—	1296	—	—	—	—	—		
	—	800	—	—	35	50	38	—	28402	80	30400	—	—	—	1997	20		
	—	—	—	2643½					80308	87	89536	—	—	—	—		9227	20
Vînzări făcute de ocol	16.1	—	—		20	—	20	—	322	—	322	—	—	—	—	—		
	0.86	—	—	—	15	—	15	—	13	—	13	—	—	—	—	—		
	16.96	—	—	—					335	—	335	—	—	—	—	—		
	—	460	—	—	24	—	25	—	11040	—	11500	—	—	—	460	—		
	—	120	—	—	28	—	30		3360	—	3600	—	—	—	240	—		
	—	842	—	—	28	—	32	—	23576	—	26944	—	—	—	3368	—		
	—	—	80	—	17	60	17	60	1408	—	1408	—	—	—	—	—		
	—	—	—	1502					39384	—	43452	—	—	—	—	—	4068	—
Total	16.96	6556½	80	6636½					198616	55	224403	06	—	—	—		25756	51

Din acest tabloŭ se constată că **vînzările făcute în regie aŭ dat un beneficiŭ net, peste prevederile tarifului de exploatare, de 25.756 leĭ 51 baniĭ.**

TABLOU COMPARATIV

între resultatele obținute prin vînzările efectuate cu licitații publice și prevederile tarifului stabilit pentru desfacerea lor

MODUL EXPLOATĂREI	Lemne de Lucru m. cubi	Lemne de foc stj.	Lemne de foc stej.	Lemne de foc stj. sleau	Totalul stînjeni	Preț unitar Tarif L.	Preț unitar Tarif B.	Preț unitar Obținut L.	Preț unitar Obținut B.	PRET TOTAL Tarif L.	PRET TOTAL Tarif B.	PRET TOTAL Obținut L.	PRET TOTAL Obținut B.	DIFERENȚA REALISATĂ Pagubă L.	Pagubă B.	Cîștig L.	Cîștig B.	Perdere L.	Perdere B.
Licitație publică	—	—	—	100	—	17	60	15	—	1760	—	1500	—	260	—	—	—		
	—	—	—	—	100									—	—	—	—	260	—
Licitație publică	—	—	—	500	—	17	60	14	10	8800	—	7050	—	1750	—	—	—		
	—	—	$11^{3}/_{4}$	1555	—	17	60	15	77	27574	80	24700	—	2874	80	—	—		
	—	—	—	—	$2066^{3}/_{4}$					36374	80	31750	—	—	—	—	—	4624	80
Licitație publică	—	—	—	500	—	17	60	14	05	8800	—	7025	—	1775	—	—	—		
	—	—	—	$464^{3}/_{4}$	—	17	60	13	96	8179	60	6480	—	1699	60	—			
	—	—	—	—	$964^{3}/_{4}$					16979	60	13505	—	—	—	—	—	3474	60
Licitație publică	—	110	—	—	25	60	9	64	2816	—	1060	—	1756	—	—	—		
	—	—	—	—	110					—	—	—	—	—	—	—	—	1756	—
Total . .	—	$121^{4}/_{4}$	$3119^{3}/_{4}$		$3241^{1}/_{2}$					57830	40	47815	—	—	—	—		10115	40

Din acest tablou se constată că **vînzările de lemne făcute prin licitații publice au dat o perdere netă, din prevederile tarifului de exploatare, de 10.115 lei, 40 bani.**

2. Comparația între resultatele obținute prin executarea în regie a diferitelor operațiuni de exploatare, și resultatele obținute prin vînzarea acestor exploatări pe parchete la antreprenori.

Comparația între resultatele obținute prin executarea în regie a diferitelor operațiuni de exploatare și resultatele obținute prin vînzarea acestor exploatări pe parchete la antreprenori, nu o putem face de cât basându-ne pe sistemul întrebuințat pentru estimațiunea parchetelor scoase în vînzare.

Ori, estimațiunea parchetelor scoase în vînzare din pădurile centrului Comana fiind făcută în tot d'auna pe unitatea de suprafață, comparația între resultatele acestor 2 feluri de exploatări, ne va fi dată prin comparația resultatelor obținute prin unitățile lor de suprafață.

Parchetele exploatate în regie ale pădurilor Comana, Pietrile și Pueni, fiind lipite cu parchetele exploatate sau în curs de exploatare prin antreprenori ale acestor păduri, și presentînd un acelaș fel de material lemnos ca și al acestora, fără vre-o deosebire între cantitatea sau calitatea lor, și în niște condițiuni de exploatare absolut identice, nu este de bănuit că ar fi putut exista vre-o deosebire cît de mică între valorile lor reale: pentru aceste parchete dar, comparația între resultatele lor se poate obține cu o exactitate matematică.

Parchetele exploatate însă în regie ale pădurii Dadilov, de și lipite cu parchetele acestei păduri exploatate astă-zi prin antreprenori, și presentînd un material lemnos de aceași calitate și situat în condițiuni de exploatare absolut identice cu al lor, diferă însă de ele prin cantitatea acestui material lemnos: *pe cînd în parchetele exploatate în regie, din causa vecinătății satului Dadilov care a înlesnit furarea de lemne pînă în a da nascere chiar la un proces pentru hotarele pădurei, existent încă și astă-zi, materialul lemnos era redus cu cel puțin o a treia parte din totalitatea lui, în parchetele vîndute la antreprenori, departate de sat și fără nici o ceartă de hotare, materialul lemnos era păstrat în întregimea lui.* Din această causă valoarea reală a acestor parchete diferind, comparația între resultatele exploatărilor lor, basată pe comparația valorilor obținute pe unitățile lor de suprafață, nu poate să fie exactă.

Pentru înlesnirea lucrării, resumăm aceste comparații în următorul tabloŭ coprinzător de: numirea pădurilor și întinderea suprafețelor

păduroase parcurse de operaţiunile de exploatare ; natura operaţiunii; venitul brut, cheltuelile de realisare şi venitul net, în total şi pe hectar, obţinut prin exploatarea în regie pentru fie care pădure şi fel de operaţiune în parte; venitul net, în total şi pe hectar, obţinut prin vînzarea pe parchete la antreprenori pentru fie care pădure şi fel de operaţiune în parte; şi diferinţa între aceste 2 venituri, dînd deosebirile între diferitele resultate parţiale.

Din acest tablou comparativ se constată că :

1. *La pădurile* Comana, Pietrile şi Puent, *în cari parchetele exploatate în regie* **presentă o aceaşi valoare reală** *ca a parchetelor exploatate prin antreprenori, exploatările în regie* **au produs**, *faţă de exploatările prin antreprenori,* **un beneficiu net** *de 13872 lei 69 bani.*

2. *La pădurea* Dadilov, *în care parchetele exploatate în regie* **presentă o valoare reală mai mică** *cu 1/4 poate de cît acea a parchetelor exploatate prin antreprenori, exploatările în regie au dat faţă de exploatările prin antreprenori, o perdere netă de 7101 lei 60 bani.*

TABLOU COMPARATIV

Intre exploatările pe parchete făcute în regie și exploatările pe parchete făcute prin antrepenori

NUMIREA pădurei	MODUL exploatărei	SUPRAFAȚA exploat.		VENITUL REALISAT — EXPLOATAREA IN REGIE: Venit brut total		Cheltueli total		Venitul net: Socotit pe hect.		Venitul net: Obținut în total		EXPLOAT. CU ANTREPR. Venitul net: Obținut pe hectar		Venitul net: Socotit în total		Resultatul comparației între ambele exploatări: Paguba		Câștig		Beneficiu net	
		hect.	m. p.	L.	B.	L.	B.	L.	B.	L.	B.	L.	B.	L.	B.	L.	B.	L.	B.	L.	B.
Pueni	Crâng-simplu	49	3511	2138	—[a]	743	60[c]														
				31671	—[b]	2138	—[d]														
				33809	—	2881	60	626	68	30927	40	520	—[e]	25062	57	—	—	5204	83		
Pietrile. . .	Crâng-simplu .	81	5961	1840	—[a]	504	40[c]														
				19577	45[b]	1045	—[d]														
				21417	45	1549	40	243	50	19868	05	170	—[f]	13871	33	—	—	5996	72		
Dadilov . . .	Codru	46	—	2156	85[a]	413	45[c]										—				
				13607	—[b]	2672	—[d]										[i]				
				15763	85	3085	45	275	68	12678	40	430	—[g]	19780	—	7101	60	—	—		
Comana . . .	Codru	65	5864	3758	86[a]	894	10[c]														
				32331	—[b]	6678	—[d]														
				36089	86	7572	10	434	81	28517	76	395	—[h]	25906	62	—	—	2611	14		
	Total . . .	242	5336	107080	16	15088	55			91991	61			85220	52	7101	60	13872	69	6771	09

a) Valórea reținută tăetorilor de lemne din prețul muncei, pentru crăcile cedate lor.

b) Valórea incasată în numerar.

c) Plată făcută în natură prin cedarea la tăetori a crăcilor, socotite după prețul tarifului.

d) Plată făcută în numerar.

e) Tabloŭ de pădurile confirmate: *Monitorul Oficial* No. 107/90 pag. 2623.

f) Tabloŭ de pădurile confirmate: *Monitorul Oficial* No. 238/98 pag. 8164.

g) Tabloŭ de pădurile confirmate: *Monitorul Oficial* No. 125/98 pag. 4384.

h) Tabloŭ de pădurile confirmate: *Monitorul Oficial* No. 153/98 pag 5263.

i) A se vedea causele acestuĭ resultat: pag. 243.

3. *Bilanțul general al exploatărilor executate în regie în pădurile centrului Comana.*

Bilanțul general al exploatărilor executate în regie în pădurile centrului Comana, este resumat în următorul tablou coprinzător de: numirile pădurilor și ale seriilor parcurse de operațiunile de exploatare; numărul și esența stînjenilor fasonați și metrilor cubi trunchiați, anual și total, în diversele operațiuni de exploatare; diferitele deplasări de materiale necesitate de înființările de magazii, fasonările de sterl, bucăți mărunte, etc.; mersul predărilor diferitelor materiale vîndute de Minister și de ocol; sumele de bani plătite pentru tăiatul și fasonatul materialelor; cheltuelile ocasionate de cele-l-alte lucrări de exploatare; și în fine, valorile parțiale și totale realisate prin desfacerea diferitelor materiale provenite din aceste exploatări.

Din acest bilanț general se constată că exploatările în regie de la Comana au produs:

EPOCA EXPLOATĂRILOR	Cheltueli		Venituri		Benef. net	
	Lei	B.	Lei	B	Lei	B
De la 1 Sept. 1894 — 31 Martie 1895						
Tăerea a 3120¹/₄ stj. lemne	14.649	40	—	—		
Vînzarea a 292 stj. lemne și crăci . . .	—	—	12.089	25		
Total . .	14.649	40	12.089	25		
De la 1 Aprilie 1895 — 31 Martie 1896.						
Tăerea a 3471¹/₄ stj. lemne	12.497	80				
Transp. fasonări, magazii	10.855	20	—	—		
Vînzarea a 2123¹/₄ stj. lemne și crăci . .	—	—	67.060	10		
Total . .	23.353		[illegible]	10		
De la 1 Aprilie 1896 — 5 Iulie 1897 (încetarea regiei)						
Tăerea a 3292¹/₄ stj. lemne și 160¹.96 .	11.969	55				
Vînd. a 3980¹/₄ » și 160¹.96 și crăci	—		[illegible]	71		
Total . . .	11.969	55	137.565	71		
De la 6 Iulie 1897 — 4 Ianuarie 1899						
Vînzarea 3585¹/₄ stj. lemne	—		58.881	—		
Total . . .	—		58.881	—		
Total general . . .	49.971	95	275.546	06	225.574	11

UN RESPUNS

In numărul pe Octombrie al acestei reviste, am citit un articol intitulat: «Iarăşi circumscripţiele silvice?» la care ţiu să răspund nu pentru a judeca dacă înfiinţarea inspecţiunilor silvice este bună saŭ rea şi nici din spirit de a polemiza cu autorul articolului, ci pur şi simplu spre a releva unele aprecieri injuste ce s'aŭ făcut asupra activităţii şefului de ocol.

Asemenea aprecieri s'aŭ făcut şi pe tema sub-inspectorilor foşti şefi de circumscripţie, cari cred că vor răspunde la rindul lor articolului in cestiune.

Dacă «Revista padurilor» s'ar citi numaĭ de silvicultori, n'ar fi cred nevoie de a răspunde de cit in cite-va linii; saŭ mai bine, n'ar fi fost necesar nici un răspuns, de oare ce toţi cari aŭ citit acel articol şi aŭ făcut idee cit de neexacte şi de pesimiste sunt afirmaţiunile făcute in el; dar revista se citeşte şi de alte persoane, care de şi streine de serviciul silvic, totuşi aŭ ochii aţintiţi asupra corpului silvic, atita de răŭ răsplătit.

Cind autorul articolului este un sub-inspector silvic, care se presupune că cunoaşte serviciul in toate amănuntele luĭ şi cind vine, pentru a-şi susţine afirmaţiunile, cu statistici formulate in tablouri sinoptice indicind luni, zile (ore a omis a trece) numere de hirtie intrate şi eşite, etc, nu cred că un profan va maĭ rămine cu vre-o umbră de indoială asupra *inerţiei şefului de ocol*, cum ii place să o numească D-l autor al articolului.

După ce citează in intregul lor, un regulament pentru determinarea atribuţiunilor serviciului silvic, precum şi decisiunea ministerială No. 29250/96 pentru lărgirea cercului de atribuţiuni a inspectorilor-şefi de regiune şi a sub-inspectorilor ataşaţi la regiuni, autorul stabileşte prin date statistice că şeful de ocol pină in anul 1896, data infiinţării inspecţiunilor, nu intrebuinţa mai mult de 51 zile pe an in descinderi pe teren, că restul timpului i-l absorbea cancelaria, cu inregistrarea şi resolvarea hirtiilor, că chiar dacă şeful de ocol ar fi voit să lucreze pe teren, nu-i da pas cancelaria

De la 1896, zice autorul «incepe o nouă era de activitate; de atunci incetează *starea de inerţie* şi incepe să se desvolte intre şefii de ocoale acea emulaţiune ce se observă la ori-ce individ viguros, cănd i se dă toată libertatea de acţiune» adică *cănd are la spate pe inspector cu ataşaţii săi*.

«De la această dată memorabilă, pădurile au fost recunoscute, continuă autorul; s'au întocmit şi se întocmesc cuvenitele studii de exploatare pe număr de arbori, pe suprafaţă etc., pînă cînd şi materialul lemnos de categoria produselor accesorii a fost şi este drămuit şi scos la timp în vînzare; iar personalul ocolului instruit şi disciplinat»; şi cîte alte minuni de la 1896 încoace, căci este o minune cum de la această dată hîrtiile se înregistrează şi se resolvă singure, cam cum ar zice autorul în cestiune.

Şi toate aceste afirmaţiuni le face nu din spirit tendenţios, ci numai pentru a pune în evidenţă foloasele înfiinţărei inspecţiunilor silvice cu atribuţiuni largi; dar din conclusiunile ce trage, se vede că şefui de ocol tot aşa de mult, dacă nu mai mult chiar, este împovărat cu lucrările de cancelarie; cu alte cuvinte, ar fi putut d. autor a renunţa la apreciaţiunile ce a făcut pe seama activităţii şefului de ocol, apreciaţiuni, care n'au avut alt efect de cît să descrediteze pe acest agent, care, după cum îl numea mult regretatul profesor Danielescu, *este sufletul serviciului.*

De o cam dată s'ar părea, că datele statistice sunt irefutabile, cînd mai cu seamă sunt culese din registre şi din dosare şi că conclusiunile trase dintr'însele sunt nu se poate mai juste şi mai întemeiate; dar dacă ne vom da o mică osteneală, sperăm să dovedim că toate acele date culese cu atîta minuţiositate nu pot stabili atîta aglomerare de lucrări de cancelarie şi atîta inerţie în descîlcirile pe teren, din partea şefului de ocol.

Sunt registre de intrare şi eşire la ocoale, în care se văd înregistrate hîrtii, zilnic, în interval de 365 zile şi un asemenea registru n'ar fi fost rău să-l pună în evidenţă D-l autor al articolului pentru susţinerea tezei sale; cu aceasta ar fi dovedit că şefui de ocol lucrează în cancelarie în tot anul, căci şi cu 51 de zile pe teren tot lucru mare nu face. Atunci cum rămîne cu pădurile care se exploatează. Cine le delimitează? Cine marchează reservele? Cine le primeşte? Ca să nu mai vorbesc de atîtea şi atîtea lucrări ce se cer. Iacă o enigmă pe care numai D-l autor al articolului nu o poate deslega, căci toţi care lucrează în serviciul silvic au deslegat-o deja; dar pentru că scriu acest articol şi pentru străini, trebue să arăt deslegarea enigmei: Şefui de ocol lucrează toată ziua pe cîmp şi în pădure şi seara cînd vine acasă precum şi dimineaţa înainte de a pleca la lucru, pune două-trei ore şi pentru lucrările de cancelarie şi iacă de ce în toate zilele are hîrtii trecute la registru.

Luînd articol cu articol atribuţiunile determinate prin regula-

mentul de la 1885 citat de D-l autor, resultă fatalmente că un şef de ocol trebuia să iasă din vizuina de cancelarie cel puţin 127 zile pe an, repartizate astfel:

Pentru delimitarea şi predarea parchetelor . .	15 zile
» recepţia parchetelor	15 »
» estimarea produselor accesorii	12 »
» vînzarea produselor accesorii, cîte trei licitaţii pe lună, de la 1 Octombrie—1 Aprilie . .	18 »
Pentru constatarea delictelor	10 »
» constatarea indeplinirei obligaţiunilor din contractele de arendarea moşiilor . . .	12 »
Pentru a insoţi pe sub-inspectorî la lucrările de punerea în exploatare şi remăsurarea generală .	15 »
In total	97 zile,

pentru lucrărî de prima necesitate, care trebuesc făcute orî cît de indolent sau orî cît ar fi de reţinut şefulu de ocol in cancelarie şi chiar regulamentul mai obligă să se inspecteze pădurile din treî in treî luni şi parchetele in exploatare de treî orî in timpul tăerei, pentru care mai necesită alte 30 zile cel puţin... Deci 127 zile, care trebuiu făcute şi înainte de 1906 ca şi după această dată, căci altfel budgetul pădurilor dă faliment cu siguranţă.

Dar de la 1883 cînd s'a făcut regulamentul menţionat mai sus o mulţime de legi speciale s'aŭ mai pus în aplicare şi diferite servicii s'au mai înfiinţat la minister, fără a li se pune la dispoziţiune personalul exterior trebuincios şi lucrările ce se cer de acele servicî le indeplinesc tot silvicultorii, aşa: susţinerea proceselor de delicte la Judecătoriile de Ocoale,

cîte două zile cel puţin pe lună	24 zile
Primirea declaraţiunilor pentru cumpărare de loturi micî	15 »
Constatarea bunurilor micî şi a embaticurilor .	20 »
Total	59 »

şi cu 127 fac 186 zile. Dar căutarea moşiilor în regie, dar administrarea terenurilor din Dobrogea, dar lucrărî de inginerie, care din pricina numărului restrins al inginerilor hotarnicî, se fac multe de silvicultorî.

Să mai punem încă serviciul carierilor şi al puţurilor de păcură, care fórte des recurg la munca şefului de ocol? De asemenea şi serviciul statistic şi cel meteorologic.

Nu mai vorbesc de un şef de ocol cu rîvnă de a lucra, care

ridică în plan una saŭ două păduri pe an, înființează pepiniere, face însămințări și plantațiuni, tăeri de ameliorare etc.

Resultă dar din cele ce preced că un șef de ocol ca să răspundă ordinelor ce i se daŭ, trebue să lucreze pe teren cel puțin 270 zile pe an și toate aceste lucrări la un ocol de mijloc, care să nu aibă mai mult de 15 trupuri de pădure, cu 10 serii de exploatare și cu o rază de cel mult 25 kilometri de la reședință.

Este adevărat, șeful de ocol are o mare împovărare de lucrări de tot felul, căci un Minister ca acela al domeniilor care imbrățișează un așa vast cîmp de cestiuni economice, nu are recurs de cît la concursul silvicultorului, singurul agent ce-l are în serviciul exterior.

Dar despovărarea saŭ mai bine zis o justă repartițiune a lucrărilor ce se cer de Minister nu se va putea realiza cu paleative ca înființări de inspecțiuni ori de circumscripțiuni silvice, cît timp va dura încă vădita insuficiență a numărului agenților silvici, față de suprafața pădurosă a țărei, aparținînd Statului.

Statul Romîn posedă păduri în suprafață de peste 800.000 hectare împărțite în 100 de ocoale silvice, ceea-ce revine în termen mediu 8000 hectare afară de moșii pentru un ocol.

Așa fiind, este ușor de înțeles, cît timp cere numai administrarea acestor păduri, care ca lucrări de ridicare în plan, amenajare, ameliorare, punere în valoare etc. abia sunt la început.

Tabloul următor învederează ușor insuficiența numărului agenților silvici ai Statului, față cu numărul ce există în alte țări, relativ negreșit cu întinderea pădurosă ce aŭ de administrat:

STATUL	Întinderea pădurilor administrată saŭ controlată de serviciul Statului	Numărul agenților speciali afară de brigadieri și pădurari	Întinderea pădurosă pentru un agent
Fracia	3.006.726 hect.	801	3653
Prusia	2.696 082 »	1091	2171
Bavaria . . .	936.677 »	929	1007
Saxonia . . .	173.981 »	165	955
Baden	90.157 »	111	812
Würtemberg .	383.809 »	207	1854
Austria	955.316 »	396	2412
Bucovina . . .	232.086 »	64	3609
Rominia . . .	1.300.000 »	160	8125

Din acest tablou vedem că pentru o aceiaşi întindere de pădure, numărul agenţilor silvici în cele-lalte ţări faţă de acela al Statului nostru este de:

In	Francia	de 2.2%	mai mare
»	Prusia	» 3.3%	» »
»	Bavaria	» 8. %	» »
»	Saxonia	» 8.5%	» »
»	Baden	» 10. %	» »
»	Würtemberg	» 4. %	» »
»	Austria	» 3.4%	» »
»	Bucovina	» 2.3%	» »

Cu toate acestea, Statele în cestiune, lucrează de mai mult timp de cît noi pentru păduri, şi cea mai mare parte din lucrările ce menţionai mai sus sunt terminate, pe cînd la noi unele abia s'aŭ început.

Nu pot încheia acest răspuns, fără a exprima regretele mele, ce cred că sunt unanime; cu atît mai mult, cu cît D-l autor al articolului a fost multă vreme şef de ocol.

Gh. Moţune
Silviculter

INFORMAŢIUNI

D-l I. Ghinerariu şi V. Pleşeanu, foşti şefi de ocoale silvice cel dintîiu la Tîrgovişte şi cel de al doilea la Mărgineni în judeţul Dîmboviţa, au fost reprimiţi în corpul silvic al Statului cu gradele de guarzi generali cl. II-a şi numiţi şefi ai ocoalelor Ţigănia-Drăgăneşti din Telcorman şi Cernavoda din judeţul Constanţa. Prin reprimirea în Corp a acestor vechi şi harnici silvicultori, un mare act de dreptate s'a făcut de D-l Ministru al domeniilor şi de Consiliul de inspectori silvici.

* * *

D-l D. Olănescu, comisarul general al guvernului pentru exposiţiunea din Paris, a sosit în Capitală. D-sa vine din Paris, unde a mai obţinut lărgirea spaţiului pentru pavilionul romîn.

* * *

Domnul N. Cucu, comisar special al exposiţiunii din 1900, a plecat la Paris, pentru studiarea pavilionului romîn.

* * *

D-l sub-inspector V. Bantaş, şeful regiunei II-a silvice a sosit în Capitală, pentru a lua parte la întrunirea comisiunei speciale a exposiţiei silvice, în ziua de 10 August a. c.

D-l V. Bantaş, a terminat aproape toate lucrările speciale cu cari a fost însărcinat, pentru exposiţia silvică română din Paris.

* * *

Prin adresa No. 103 din 3 August 1899, comisiunea specială a exposanţilor forestieri pentru Paris la 1900, a invitat pe toţi declaranţii silvici din ţară ai claselor 19, 50, 51 şi 52 a comunica felul şi dimensiunile obiectelor ce doresc a expune, pînă la 10 August a. c. Contrariu, comisiunea nu va mai ţine compt de dorinţele D-lor exposanţi.

* * *

Afacerea D-lui fost sub-inspector silvic D. Rusescu, dîndu-se de D-l Ministru al domeniilor în judecata Consiliului de inspectori silvici, acesta, prin avizul ce a dat, a găsit că pe nedrept D-l Rusescu a fost îndepărtat din serviciu. Faţă cu acest avis, D-l Ministru a dispus reprimirea în corp a D-lui Rusescu, cu gradul ce a avut, şi să-I se considere şi vechimea pe timpul cît a fost îndepărtat din corp.

* * *

Suntem informaţi că Domnul N. Fleva, Ministrul Domeniilor, a bine-voit a aprecia în mod favorabil corpului silvic al Statului, *Proectul de lege pentru organisarea acestui corp*, publicat în revistă pe lunile Maiu, Iuniu şi Iuliu, a. c.

* * *

D-l sub-inspector V. Bantaş, şeful regiunei II Bacău, a înaintat Onor. Minister al Domeniilor, un raport foarte desvoltat asupra Aplicaţiunei regimului şi tratamentului Codrului regulat şi Grădinărit în pădurile Statului. — Despre acest raport se zice mult bine de către membrii consiliului technic al pădurilor. Credem că în viitorul număr al acestei reviste, vom face multă plăcere lectorilor, dacă, obţinînd autorisaţiunea D-lui Ministru, îl vom publica în extenso.

Tip. GUTENBERG, Joseph Gobl, Str. Domnei, 20 — Bucuresci.

OPERE PUBLICATE de d-nu ION KALINDERU

De la non-retroactivité des lois, 1 Vol. in 8°.

Essai sur les sources du Droit Romain, 1 Vol. in 8°.

Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de comerciu german, broș. in 8°.

De la competence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat etranger peut posseder en Brusse, Berlin broș. in 8°.

Memoriu asupra transferarei scaunului societătei Acționarilor căilor ferate din Berlin la București, broș in 8°.

Droit Pretorien et Reponses des Prudents, Paris 1 Vol. in 8°.

Consiliul Imperaților la Roma și la Constantinopole. 1 Vol in 8°.

Etude sur le régime municipal Romain, broș in 8°.

Studiu asupra legei celor XII Tabule, broș. in 8°.

Notice juridique sur un Testament Paris, broș. in 8°.

Viața municipală la Pompei, 1 Vol. in 8°.

Observațiuni in procesul cu moștenitorii I. Otteteleșanu. broș in 8°.

Doi antagoniști Romani, broș. in 4°.

Episcopul Malchisedec (in Românește și franțuzește) broș. in 4°

Vilegiatura și reședințile de vară la Romani, broș in 8°.

Romanii călători, broș. in 8°

Patrie, Education et Travail.

August și Literatii.

Un țăran harnic broș. in 16°.

Literatii oposanți sub cesari.

DIN PUBLICATIILE „Administrațiunii Domeniului Coroanei" pentru „Biblioteca Populară"

CARTICELE

1. Moștenirea tronului României cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al României moștenitorul presumptiv al coroanei, 1890.
2. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și bolile lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin ingrijirea d-lui *Ion Kalinderu*, 1889.
3. Excursiuni forestiere pe Domeniile Coroanei Mălini, Sabasa, Bicaz, de *G. Stătescu*, 1884.
4. Infiintarea albinăritului pe Domeniile Coroanei Edit. I-a 1891, a II-a 1899.
5. Expoziția internationala și congresul agricol și silvic din Viena 1890, de d-nii *Gr. Crișan*, *A. Oneanu* și *A. Candale*, 1891.
6. Confectionarea pălăriilor de paie cu mina liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*, 1893.
7. Raport asupra excursiunei silvice in Bucovina, de *Florian Davidescu*, 1894.
8. Cultura Albinelor, de *Marin Petrescu* Ed. I-a 1894, ed. II-a 1899.
9. Notiuni populare asupra gradinelor de legume de *Ion Păstreanu*, 1895.
10. Rolul invățătorului in formațiunea generațiunilor noi. — Discurs — de *Ion Kalinderu*, 1896.
11. Noțiuni de Economia vitelor, Part. I. de *I. S. Brezeanu*, 1897.
12. Noțiuni de Economia Vitelor, Part II, de *I. S. Brezeanu*, 1899.
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim. G. Ionescu*, 1899.
14. Raport asupra expoziținei din Viena, adresat d lui Administrator al Domeniului Coroanei, de *Florian Davidescu* și *Olimpiu Boiu*, 1899.

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMANA

STUDII

Lei b.

Antonescu Remuș P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . 5.
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . 3.—
» Pădurile de munte și cumpiș. 1873 . . . . . 2.—
» Cercetarea cauzelor și remediului inundațiunilor și depunerilor din bazinul Prahovei, 1887 . . . . . 8.
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urzugeasa-Mușlita . . . . 8.
Antonescu-Petre. — Tratamentul de grădinărit și aplicațiunea sa in România . . . . . 2.—
Chivulescu T. — Catechismul silviculturului, 1886 . . . . . 2.—
» Costum de pădurî, 1890 . . . . . 4.—
» »Împădurirea ristipurilor de pe domeniul Maglavitu» . . . . 4.
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893. 3.
» Amenajamentul pădurei Moroiu-Glav (in colaborație cu B. Pisone și I. Goldi) . . . . . 3.
Dem. Ionescu-Zane. Proect de lege pentru organisarea corpului silvic al Statului. . . . . .
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor case sf. Spiridon din Iași. —.
Isopescu C. — Dendrometria, tradusă dupe *Cavaler A. de Guttenberg*. .
Lazurianu Al. — Studiî asupra creșterei arborilor și masivelor lemnoase. 3.
Nadejde N. C. — Memoriu asupra restaurarei și conservărei terenurilor din munții «Virinei» cu 11 planse . . . . . .
N. Manulescu — Zig-zagu forestiere . . . . . 2.
B. D. Neagoe. — Tabele de prețuri, arangiate de *Schmidt E.* 50
Obogeanu Em. — Divizionarea suprafețelor plane prin o paralelă la o direcțiă datâ. —
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile statului . —.—
» Critica generală a sistemelor de exploatare a pădurilor. 2.—
Petrescu Marin — Studiu asupra celor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea . . . . . —.—
Radian S. P. — Invățământul agricultureî și silvicultureî . . . . 1.—
Rusescu D. R — Exploatarea in regie a pădurilor statului din centul Comana . . . . . —.—
Stanațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor in România, 1884 . . 1.50
Tănasescu M. A. - Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dambovița —
» Studiu asupra administrațiunii, exploatării și amenajării pădurilor statului austriac . . . . . —.—
Țințăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor in regie de la Rădești și Seaca-Optășani . . . . . —.—

CONFERINTE

Antonescu-Remuș P. S. — Comparație intre pădurile țărei noastre și cele din Ungaria . . . . . 1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria 1896 1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889 . . . . . —.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară. . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Lucrări de intreținere și de amelioratie ale pădurilor 2.
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei . . . . . —.
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vinătoarei și musurilor de aplicat in România in privința vinatului, 1889 . . . . . —.—
» Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . —.—
Tănasescu M. A. — Despre regimul silvic și aplicarea lui . . . . . —.—
» Paralel din punctul de vedere silvic intre Austria și România: —
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893 . . . . . —.—
D. I. Zano. — Despre starea lizieî a pădurilor noastre, 1893 . . . . . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Gobl, str. Domnei 20, (Bis. Kalinderu). Bucuresci

ANUL XIII. SEPTEMBRE ŞI OCTOMBRE 1899

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢEI „PROGRESUL SILVIC“

FONDATA IN 1886

APARE O DATĂ PE LUNĂ

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACŢIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. S. ANTONESCU-REMUŞ, C. BROŞTEANU, I. P. CHIHAIA, M. TANASESCU

SUB PREZIDENŢA D-lui I. KALINDERU

Cu concursul d-lor Papinian D., Antonescu P., Rusescu D. şi Marenzeller O.

PREŢUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societăţei şi studenţi.

12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREŢUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei ½ pag. şi 3 lei ¼ pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere se face o reducere de 25%, în 10 numere reducerea este de 40% şi pentru tot anul reducerea este de 50%.

Ori-ce corespondenţe privitoare la Societate şi Revistă cum şi trimiterea cotizaţiunilor şi abonamentelor, se vor adresa str. Ştirbei-Vodă, No. 3, Bucureşti.

BUCUREŞTI

TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL

20, — STRADA DOAMNEI, — 20

(Biserica Kalinderu)

1899

SUMARUL

Păşunatul în pădurile Statului, de . . . . . M. TANASESCU
Pădurile şi Clima, de . . . . . EL. APOSTOLESCU
Unde mergem? de . . . . . I. CORODEANU
O invasiune de Liparis Dispar. de . . . . . N. A. GRUNAU
Personalul Silvic al Statului din puntul de vedere legal, de . . . . . B. D. NEAGOE
Regulament pentru determinarea atribuţiunilor personalului silvic exterior
Informaţiuni. de . . . . . .

Acei din D-nii membrii sau abonaţi, cărora le lipseşte unul sau mai multe volume din colecţia «**Revistei Pădurilor**» pot obţine un volum broşat din or ce an, pe preţul de **6 lei**, adresîndu-se la sediul Societăţii.

A apărut:

IMPADURIREA NISIPURILOR

DE PE DOMENIUL

MAGLAVITU DIN JUDETUL DOLJ

PROPRIETATEA EFORIEI MADONA DUDU DIN CRAIOVA

DE

TH. CHIVULESCU

INGINER SILVIC

DE VINZARE

DOUĂ ALIDADE (LUNETE)

DIN CARI UNA SISTEM STARKE, APROAPE NOUA

Condiţiuni favorabile

AL. LAZURIAN, Inginer

str. Ştirbey-Vodă, 25

BUCUREŞTI

PAŞUNATUL ÎN PADURILE STATULUI

INTRODUCERE

Chestiunea păşunatului în pădure, prezintă o importanţă cu atît mai mare, cu cît priveşte în mod direct 2 ramuri de avuţie din cele mai principale ale ţărei: *Economia agricolă şi în special cultura vitelor pe de o parte, şi Economia silvică pe de alta.*

Cu această chestiune s'a ocupat în ţară şi mult regretatul şi iubitul meu camarad T. G. Petraru, fost profesor de ştiinţele silvice la şcoala specială de la Brăneşti, carî anunţase o conferinţă la societatea «Progresul Silvic», pentru Martie 1898, şi asupra căreia chiar a scris 13 paginî pe cînd se afla în Ianuarie acelaş an la Paris, în congediu;— dar pe care din nenorocire nu le-a putut expune nicî odată.

Este cunoscut de către silvicultorî cu cîtă competinţă şi inteligenţă trata Petraru chestiunile pădureştî. Voiu expune dar aci lucrarea începută de el, pe carî nu am făcut de cît să o complectez.

Voiu prezinta această lucrare dintr'un întreit punct de vedere, împărţind materia în modul următor:

A) *Istoricul păşunatului în pădurile Statului, arătînd felul cum el s'a practicat înainte de secularizare şi după ce pădurile au devenit proprietate a Statului, precum şi toată filiera prin care a trecut această chestiune pînă astăzî.*

B) *Influenţa păşunatului asupra masivelor păduroase.*

Diferite discuţiunî urmate în această chestiune în afară de corpul silvic.

Dacă păşunatul se impune or nu în pădurile Statului ca singur şi imperios mijloc pentru cultura vitelor.

C) *Propuneri asupra mijloacelor prin care s'ar putea rezolvi chestiunea păşunatului în pădurile Statului. Concluziuni.*

A) ISTORICUL PĂŞUNATULUI ÎN PĂDURILE STATULUI

Din timpurile cele mai vechi şi pînă mai acum 40 ani, în pădurile de pe moşiile cari aparţineau monastirilor, nici o regulă, nici o restricţiune la păşunat nu găsim. Arendaşii monastirilor acolo unde erau, sau economii călugări cari exploatau în regie, păşunau toate cirezile de vite în pădure, pe unde le plăcea; pe vremea aceea nici o industrie nu era înfiinţată în ţară iar cultura vitelor era cu mult mai importantă de cît a pădurilor, acestea din urmă socotindu-se pe multe locuri inutile, acoperind suprafeţe prea mari în detrimentul agriculturii şi neproducînd nici un venit important imediat; pe acea vreme cultura vitelor era cu mult mai înfloritoare ca astăzi, cirezi mari de vite se exportau în Turcia şi Ungaria; terenul pentru cultura cerealelor, era cu totul restrîns.

Pe arare locuri, unde se tăia în mod compact toţi arborii (ceea ce se întîmpla mai numai în regiunea de cîmpie, căci la coline şi la munte pot zice că pădurile se jardinau, tăindu-se pe ici-colea copacul trebuincios acolo, unde se găsea) — păşunatul se oprea în lăstar, constituind ceea ce se numeau *opriturî*, dar aceasta nu pentru un timp îndelungat, ci numai pentru 5—10 ani, pînă ce lăstarul era ceva mai înalt ca boul.

De la secularizare pînă la 1871. — După secularizarea averilor monastireşti la 1859, această stare de lucruri s'a continuat, deşi prin decretul domnesc din 10 Martie 1860, s'a înfiinţat Direcţiunea Silvică de pe lîngă Ministerul Cultelor, dar cu un personal foarte restrîns pentru a putea face faţă nevoilor.

La 1864, cu ocaziunea improprietăririi țăranilor, în lipsă de terenuri arabile, pe foarte multe locuri s'a dat locuitorilor în delimitare, pâlcuri importante de pădure, și s'au constituit în cele mai multe părți islazurile comunale. Cum însă crearea acestor islazuri, nu aveau o sancțiune în legea de improprietărire, ast-fel ca să nu i se poată schimba destinația, încetul cu încetul, populațiunea înmulțindu-se, iar terenul de arătură micșorîndu-se pentru fie-care familie, ei începură a împărți și ara islazurile, și astăzi nu știu dacă mai există pe unde-va, vre-un islaz din cele desemnate la 1864; cît pentru vite, ei continuă a le învoi la arendaș, căruia i se conceda dreptul de pășune în pădure, odată cu arendarea moșiei.

De la 1871—1881. — Pășunatul devenind prea abusiv, pădurile nu întîrziară de a se resimți, iar corpul silvic de și abia format și compus dintr'un foarte restrîns număr de agenți, începu a da alarma; ca rezultat vedem chiar din 1871 că prin contractele noui de arendare pe periodul 1871—76 art. 39, sună: *Păşunarea vitelor în păduri este permisă arendaşului numai în pădurile cari au trecut vîrsta de 25 ani.*

Un prim pas în spre bine vedem, — dar abuzurile sînt departe de a se împedica, permisiunea introducerei caprelor, cel mai mare vrăşmaş al pădurei, nu este încă ridicată; de abea în 1876 cu ocaziunea arendărilor pe periodul 1876—87 găsim această restricțiune atît de necesară. In adevăr art. 56 sună: *Arendaşul va fi tolerat a păşuna vitele în pădurile sau părțile de pădure ce se vor constata de agenții silvici că sînt mai bătrîne de 20 ani.*

Păşunarea caprelor însă este oprită cu desăvîrşire în pădurile de ori-ce vîrstă.

Această măsură foarte bună, se impunea însă a fi complectată prin altele, dar cum reformele evoluiază treptat, vedem că această stare de lucruri se continuă în detri-

mentul pădurilor, acest factor atît de important pentru viața unei țări mai ales agricole, cum este a noastră, —și tocmai în 1881 după crearea Ministerului Domeniilor [1]) la cari s'au atașat și administrația pădurilor, se alcătuește codul silvic prin a cărui aplicare se pune o stavilă pașunatului. Prin art. 23 din codul silvic se inflige pedepse severe, or cui ar păștuna vitele în pădure, afară numai dacă aceasta era permis prin contractele de arendare în vigoare.

De la 1881—1895. — A trebuit multă muncă, pînă ce silvicultorii să ajungă a convinge pe cei în drept, că păștunatul este periculos existenței pădurilor și că prin urmare ar trebui să se ia măsuri; — de abia în 1885 se pune o barieră mai puternică, căci în condițiuni pe periodul 1885—90 găsim art. 47 cari sună: *Păștunarea în păduri de ori-ce esență și vîrstă, este cu desăvîrșire oprită conf. art. 23 din codul silvic.*

De la această epocă o luptă înverșunată se începe între arendași pe de o parte și Stat pe de alta, luptă care nici astă-zi nu este terminată. Reclamațiunile încep a curge cu sutele la minister. Campania este așa de puternică și influențele celor interesați așa de mari, în cît de și un text de lege oprea în mod categoric păștunatul, totuși a fost nevoe să se refere cazul Consiliului de miniștri, cari, prin jurn. No. 7 din 29 Martie 1885, respinge reclamațiunile arendașilor, menținînd respectul legii și aplicarea strictă a art. 46 din condițiuni.

Aceleași condițiuni se mențin și pe periodul de arendare începător la 1888.

Cum însă oprirea păștunatului era o causă statornică de nemulțumire a arendașilor, de multe ori persoane cu multă influență în țară, era cam îndoios, față cu moravu-

1) *Nota Redacției.* Codul silvic s'a promulgat la 24 Iunie 1881, pe cînd gestiunea bunurilor Statului era dependinte de Ministerul de Finance, iar Ministerul de Agr., Industrie, Comerciu și Domenii, s'a înființat prin legea promulgată la 30 Martie 1883.

rile țăreĭ noastre de a crede, că o dispositiune înțeleaptă odată luată fie chiar printr'o lege, ar rămîne aceiașĭ. Ast-fel în 1893 vedem o reîntoarcere către condițiunile vechĭ din 1875, cu ușoare modificărĭ, decĭ în loc de a merge înainte începem a merge înapoĭ.

Într'adevăr cei interesați reușiră a introduce în condițiunile pe periodul începător la 1893 [1]) art. 45 care, sună: *Pășunatul este permis în toate pădurile afară de pădurile saŭ părțile de pădure carĭ ar avea o etate mai mică de 20 anĭ și în părțile care se exploatează precum și în acele carĭ vor veni în curs de exploatare după 5 anĭ.*

Zona oprită se va determina de agenții silvicĭ, conform proectelor de exploatare ale pădurilor, fără drept de contestație din partea arendașului.

În pădurile de baltă, pășunatul este liber în pădurile exploatate în scaun precum și în cele ce aŭ o etate mai mare de 10 anĭ.

Introducerea caprelor este cu totul interzisă în pădurile de or-ce categorie.

În caz de contravenire la dispositiunile cuprinse în acest articol, arendașul va fi supus atît pentru vitele sale cît și pentru cele învoite de dînsul la amenzile prevăzute de Codul silvic și la despăgubirĭ civile.

Decĭ de unde la 1885 pășunatul se opri în mod categoric, în 1893 se admite cu oare-carĭ restricțiunĭ, posibile de a'și lărgi cercul, după împrejurărĭ.

Serviciul silvic al Statului văzînd că se tinde la o stare greșită de lucrurĭ, face din noŭ sforțărĭ, și chestiunea pășunatului, prin referatul No. 6602 din 10 Februarie 1892 este readusă înaintea Consiliului de miniștri; iar prin jurnalul No. 1 din 12 Februarie acelaș an, art. 45 arătat mai sus. se modifică după cum urmează și se trece în condițiunile noĭ de arendare.

1) Publicate la 31 Decembre 1891. N. R.

Art. 45 modificat: *Păşunatul vitelor în pădurile de ori-ce esenţă şi virstă, este cu desăvîrsire oprit.*

Prin escepţiune păşunatul este permis:

a) *In pădurile de baltă ce aŭ o etate mai mare de 5 ani, cum şi cele exploatate în scaun.*

b) *In pădurile de munte numai în goluri, indicîndu-i-se de către agenţii silvici trecătorile la acele goluri şi adăpători.*

Introducerea caprelor este cu desăvîrşire interzisă în pădurile de ori-ce categorie.

In caz de contravenire la acest articol, arendaşul va plăti fără somaţiune saŭ judecată, ci numai prin aplicarea legei de urmărire atît pentru vitele sale cît şi pentru cele învoite de dînsul, amenzile prevăzute de Codul silvic ci valoarea stricăciunilor causate, după constatarea şi estimarea ce se va face de către agenţii silvici.

Prin această nouă redactare deşi nu putem spune că se face un pas înainte, dar cel puţin se obţine, o aplicare mai clară, mai puţin elastică şi mai restrînsă a condiţiunilor, afară de aliniatul *b)* al art. 45. In adevăr, în acest aliniat se vorbeşte de golurile de munte, dar nicăeri în condiţiuni nu se face definiţiunea acestui cuvînt. Ce se înţelege prin gol la munte? Se socoteşte oare ca gol numai vîrful munţilor, adică partea acea unde vegetaţiunea pădurósă incetează de a mai apare, din cauza agenţilor atmosferici? saŭ se socoteşte gol ori-ce poiană pe munte, fie ea în interiorul or exteriorul pădurii, de alungul piraelor saŭ în altă parte? iacă confusiunea ce a produs în această regiune aplicarea aliniatului *b).* Arendaşii neavînd nici o explicaţiune în contract, aŭ interpretat al. *b)* în avantagiul lor, păşunînd toate poenile din pădurile în carî aveaŭ drept de păşiune. Or, cum trecerea de la o poiană la altă, trebuia să se facă prin mijlocul masivelor şi cum aceste poenî, cunoscute adesea sub numele de arşiţe, sunt destul

de numeroase în pădurile de munte, s'a ajuns că prin păşiunarea acestor poeni, să parcurgă, adică să păşuneze cu oile, întreagă pădurea.

Silvicultorii, înţelegînd prin gol de munte numai vîrful muntelui, lipsit de pădure, a dat în judecată pe toţi arendaşii de munţi cari aŭ introdus vite în poeni, de unde o serie de procese între stat şi arendaşi, din cari statul a eşit învins, prin însă şi redactarea iecomplectă a aliniatului în chestiune.

De la 1895—1900. — Rezultatul acestor procese a fost însă, că în noile condiţiuni pe 1895 art. 45, devenit 50 s'a redactat ast-fel:

Păşunatul vitelor în păduri în tuferişuri şi în crînguri de ori-ce esenţie sau vîrs'e este cu desăvîrşire oprit.

Prin excepţie este permis:

a) *In pădurile de baltă populate cu salcie, anin şi plop, ce au o etate mai mare de 5 ani, cum şi cele exploatate în scaun.*

b) *In pădurile de munte numai în goluri, indicîndu-se de agenţii silvici trecătorile la acele goluri şi adăpători.*

Prin goluri se înţelege părţile din vîrful munţilor, unde vegetaţiunea forestieră încetează.

Introducerea caprelor este cu desăvîrşire interzisă în pădurile de ori-ce categorie.

In caz de contravenire etc. etc. urmează acelaş text ca în condiţiunile pe periodul 1893.

Aci vedem pentru prima oară, că se vorbeşte de crînguri şi tuferişuri, socotindu-le şi pe acestea ca pădure, cari trebue lăsată să crească; căci în condiţiunile anterioare, zicîndu-se că *păşunatul este oprit în păduri de ori-ce esenţă şi virstă*, arendaşii susţineau, că ei nu intră în pădure, dar în tuferişuri şi crînguri aŭ voe, căci acestea nu sunt pădure, de unde fel de fel de reclamaţiuni la cari s'a pus

sfîrşit prin redactarea clară de mai sus. Tot aci găsim şi definiţiunea cuvîntului gol, aşt-fel că arendaşii acum nu mai pot interpreta şi spune că gol de munte este orî-ce poiană, orî-ce arşiţă.

Statul îngrijitor de soarta locuitorului rural şi pentru a pune o stavilă reclamaţiunilor carî nu contenau, a făcut o publicaţiune prin «Monit. Ofic.», No. 17 din 22 Aprilie 1892, în carî se aduce la cunoştinţa generală, că Ministerul Domeniilor, va aplica strict condiţiunile de arendare fără a lărgi dreptul de păşune, ca consecinţă cei interesaţi urmau să cultive plante furagere, sau să 'şi păstreze izlazurî pentru pascerea vitelor. O circulară în acelaş sens, a fost dată la aceeaşi epocă tutulor Prefecţilor din ţară, ca prin aparatul administrativ, să aducă la cunoştinţa locuitorilor ruralî, această hotărîre a Ministerului.

Această stare de lucrurî s'a menţinut pînă în 1898, cînd cu noî forţe s'a atacat chestiunea păşunatului de astă dată şi pe cale parlamentară. D-l Dobrescu Argeş pe atunci reprezentant al Colegiului al III de Argeş, presentă domnului Ministru de Domeniî un memoriu asupra păşunatului, memoriu asupra căruî vom reveni în partea 2-a al acestuî studiu. In treacăt voî spune că d-sa cere admiterea păşunatului fără restricţiunî.

D Moisescu, alt reprezentat al ţărănimeî din Muscel, adresează în Cameră o interpelare d-luî Ministru de Domeniî relativă la chestiunea păşunatuluî, interpelare care s'a desvoltat în şedinţa de la 21 Aprilie 1898, şi prin care cere liber păşunatul vitelor în toate pădurile, bazat însă pe o argumentaţie falşă; iar d. Popovicî-Răcăciune în şedinţa de la 22 Aprilie, ca continuare a interpelăriî d-luî Moisescu vorbeşte de toate, vorbeşte de China şi altele, dar numaî de chestiunea păşunatuluî propriu zis nu vorbeşte. Se distinge însă printr'o serie de injuriî la adresa corpuluî silvic, injuriî carî nu pot de cît să dea nota educaţiuneî d-sale,

şi ar fi trist dacă s'ar crede, că acesta este modul cum se discută în parlamentul nostru tóte chestiunile economice.

D. Dobrescu Argeş în aceeaşi şedinţă nemulţumit de discursurile d-lor Moisescu şi Popovicĭ, adresează o nouă interpelare d-lui Ministru al Domeniilor, dar pe care nu a avut timpul de a o mai desvolta nicĭ pînă astă-zĭ; lucru de care ne pare foarte rău, căcĭ de sigur am fi avut ocaziunea să auzim, cu cîtă putere de argumentaţie, ar fi răsturnat toată ştiinţa silviculturei de astă-zĭ, inventînd d-sa o alta nouă. Ceea-ce mă face să cred aceasta, este coprinsul memoriului ce a presentat d-lui Ministru de Domenii şi despre carĭ voĭ vorbi în partea II-a a acestui studiŭ.

In fine, faţă cu aceste cereri repetate şi cu presiunile marĭ ce se făceaŭ şi în afară de parlament, chestiunea este din noŭ la ordinea zilei, iar consiliul technic al pădurilor sesizat presintă un avis, precedat de o întreagă justificare.

Acest avis s'a dat în şedinţa de la 12 Aprilie 1898.

Iacă principalele puncte ce cuprinde:

A) *La cîmpie păşunatul nu se admite de cît în pădurile de baltă*;

B) *La munte se admite cu următoarele restricţiuni şi obligaţiuni*:

1. *Nu vor putea beneficia de dreptul de păşunare de cît locuitorii lipsiţi de islazuri saŭ de locuri de hrană suficiente, pentru a'şi putea întreţine vitele.*

2. *Numărul vitelor admise la păşune, va fi în raport cu posibilitatea şi calitatea păşunei.*

In nicĭ un cas nu se vor admite mai mult de 1 vită mare, saŭ 3 micĭ, la 5 hectare pădure şi poiană.

Caprele vor fi cu totul excluse.

3. *Poienele micĭ, ochiurile şi răriştele, să fie excluse din păşunare, cînd cerinţele culturale ar reclama aceasta.*

4. *Proprietarii vitelor să fie răspunzători în conformitate cu codul silvic, de toate daunele aduse pădurei*

prin tăeri, incendiuri, sau păşunări efectuate în alte părţi de cît cele indicate de silvicultor.

5. *Introducerea vitelor la păşune în pădure şi trecerea lor de la un loc păşunabil la altul, se va face pe drumurile sau hăţişurile fixate de silvicultor. Orî-ce abatere se va considera ca delict silvic de păşunare.*

6. *Păstorul va fi confirmat de silvicultor, dator fiind a raporta acestuia orî ce abatere s'ar comite în exercitarea dreptului de păşunare. Neraportarea imediată a orî-căreî abateri de la condiţiuni, va atrage după sine destituirea.*

7. *Inspectorul va arăta imediat Ministerului şi o dată pentru tot-d'auna, pădurile de munte din regiunea ce conduce. La necesitate, propunerile inspectorului se vor controla pe teren, de către un membru al Consiliului technic al pădurilor.*

8. *La începutul lunei Noembre al fie-cărui an, silvicultorii vor fi datori a arăta inspecţiunei respective, locurile ce se pot păşuna din fie-care pădure de munte numărul vitelor ce pot fi admise la păşune pentru anul viitor, durata păşunăreî şi plata de vită.*

Inspectorul va studia cu minuţiositate şi în cunoşinţă de causă, propunerile silvicultorilor şi va trimite actele, Ministerului cu un referat motivat pentru fie-care pădure, cel mult până la finele luî Decembre.

Durata păşunăreî va fi maximum de şease luni pe an, începător la 23 Aprilie.

9. *Păşunatul în pădurile de podgorii, nu se va permite de cît excepţional şi numaî, în casul cînd în perimetrul, sau în imediată apropiere a pădureî, s'ar găsi instalate sate sau cătune, şi cînd locuitorii acestor sate sau cătune ar fi lipsiţi de islazuri şi ar fi în imposibilitate de a găsi locuri de păşune şi în alte părţi de cît în pădurile Statului.*

Determinarea pădurilor de podgorie, cari cad în categoriile descrise mai sus, se va face imediat și o dată pentru tot-d'auna, de către inspectorul silvic respectiv.

Păşunatul în aceste pădurĭ se va admite în condiţiunile de mai sus, pentru pădurile de munte.

Din acest din urmă avis, care putem zice că nu s'a aplicat nicĭ odată în mod serios şi complect, se vede că tendinţa nu este atît către oprirea desăvîrşită a păşunatului cât către reglementarea lor.

Acest avis a fost citit de către d-l Stolojan, atunci Ministru al Domeniilor, în şedinţa Camerei de la 21 Aprilie 1898, ca răspuns la interpelarea d-lui deputat Moisescu.

Nu discut aicĭ, părţile bune saŭ rele ale acestuĭ avis, nicĭ posibilitatea aplicăreĭ luĭ, aceasta o voiu face în partea II a acestuĭ studiŭ.

Se părea că în urma acestuĭ avis, lucrurile se vor calma, cînd de odată cu seceta din primăvara anuluĭ 1899, strigătele în contra opririi păşunatului, devin şi mai puternice, ceea-ce provoacă un nou avis, dat de consiliul tehnic la 28 Aprilie 1899; avis în care, între altele se spune în justificăriĭ, că se considera de interes social a se veni chiar cu sacrificiĭ în ajutorul populaţiuneĭ rurale.

Iacă încheerea acestuĭ avis:

1. *Să se permită păşunatul în mod excepţional şi numaĭ pe termen de 3 luni cel mult, în pădurile situate în localităţile bîntuite de secetă, constatîndu-se de către personalul silvic necesitatea păşunăreĭ. Cantoanele de pădure defansabile (adică păşunabile), numărul vitelor de introdus şi preţul pe vite.*

2. *În pădurile unde poenile sînt arendate, personalul silvic va lua măsurĭ de a nu leza interesele arendaşuluĭ, stabilind în acest scop clausele necesare prin contractele de învoială.*

De şi avisul de mai sus presintă clause, în special aceea de a se constata şi permite păşunatul numai în localităţile bîntuite de secetă, totuşi aplicarea a fost cu mult mai largă ca să nu zic generală, căci mai întîiu nu s'au constatat nicăeri localităţile bîntuite de secetă, şi apoi s'a permis păşunatul în toate pădurile Statului, aproape fără nici o excepţiune, ba chiar şi în lăstăriuri, deşi seceta nu a fost caracteristică, de cît la cîmpie, pe cîtă vreme la podgorie şi poalele munţilor mai peste tot, iarba a fost în abundenţă.

Mai mult încă, s'a permis şi păşunatul caprelor prin avisul din 26 Maiŭ 1899, în care se spune că pentru anul acesta (3 luni) să se permită introducerea caprelor în mărăcineturi şi în masive în cari predomină arboreturi mai mari de 20 ani.

Partea finală a acestui avis este elastică şi nu tocmai clară, căci ce însemnează: *în cari predomină arboreturi mai mari de 20 ani?* eŭ cred că orî-cine înţelege prin aceasta, că păşiunatul caprelor este liber în pădurile mai mari de 20 ani, lucru cari s'a interzis încă de la 1875 şi pe cari cu toate acestea îl vedem revenind, iar după 24 ani. Cît despre *mărăcineturi*, după condiţiunile de arendare, caprele se puteaŭ păşiuna or cînd în ele; ba mai mult, arendaşul avea dreptul după art. . . . . chiar să le scoată din pămînt.

De şi păşiunatul prin ambele avise anterioare, a fost limitat la 3 luni cel mult şi aceasta ca măsură excepţională totuşi vedem că la 2 Aug. 1899, consiliul tehnic, devine mai blînd, şi dă un avis cari suna ast-fel:

Ţinînd seamă de faptul că păşiunatul este **dăunător pădurilor** *şi cu deosebire cînd* **se exercită timp îndelungat**, *subscrişii membrii ai consiliului tehnic al pădurilor, sîntem de părere de a nu se admite prelungirea păşunatului în pădurile Statului de cît pe termen de 2 luni şi numai în cazurile următoare:*

a) *Cînd prelungirea păşiunatului nu ar fi dăunătoare masivelor. Acest fapt se va constata prin proces-verbal de către şeful ocolului, avînd şi avisul conform al inspecţiei*

b) *Cînd locuitorii ar fi în adevăr lipsiţi de locuri de păşiune, aşa că vitele ar fi expuse a nu avea cu ce se nutri. Acest fapt se va constata prin proces-verbal de către şeful ocolului asistat de autoritatea administrativă.*

Să 'mi fie permis a crede, că această prelungire, nu era motivată prin nimic, de natură economică, mai ales că în urma ploilor dese din jumătatea a 2 a a lunei Iulie, izlazurile se ameliorase şi au continuat chiar pînă în toamnă tîrziŭ, căci a ploat mereu: deci 'mi pare că mult mai bine ar fi fost, dacă odată cu începerea ploilor, şi cu ameliorarea livezilor, prin urmare după expirarea termenului de 3 luni acordat prin avisul de la 28 Aprilie 1899, s'ar fi oprit cu desăvîrşire păşunatul.

Aceasta ar fi avut şi efect moralizator pentru ţărănime; căci ea ar fi înţeles imediat, că în adevăr, pentru că izlazurile erau arse de secetă, de aceea li s'a permis să intre în pădure, că alt-fel ar fi fost imposibil; — pe cită vreme concesiunile repetate îl tentează şi le dă gîndul că mai pot reveni asupra acestui lucru.

Nu este vorba, că în aceste avize, cam una s'a scris şi alta s'a făcut.

Ast-fel sînt ocoale unde de la început vitele au fost învoite pe 6 luni în loc de 3, fără nici un motiv scris.

In fine, pentru periodul de arendare începător la 1900, s'au alcătuit noui condiţiuni, în cari pentru păşunat găsim art. 48, ast-fel redactat:

Păşunatul vitelor în păduri, în tuferişuri şi în cringuri, de ori-ce esenţe sau vîrste, este cu desăvîrşire oprit.

Prin excepțiune este permis:

a) *În pădurile de baltă, situate d'alungul Dunărei și populate cu sălcii, anini și plopi, ce au o etate mai mare de cinci ani, cum și cele exploatate în scaun;*

b) *La pădurile de munte numai în goluri, indicîndu-i-se de către agenții silvici trecătoarele la acele goluri și adăpători.*

Prin goluri se înțelege părțile din vîrful munților, unde vegetațiunea forestieră încetează.

Introducerea caprelor este cu desăvîrșire interzisă în pădurile de ori-ce categorie.

În cas de contravenire la dispozițiunile coprinse în acest articol, arendașul va plăti fără somațiune sau judecată, ci numai prin aplicarea legei de urmărire, atît pentru vilele sale, cît și pentru cele învoite de dînsul, amenzile prevăzute în codul silvic și valoarea stricăciunilor causate după constatarea și estimarea ce se va face de către agenții silvici

Acest articol are acelaș cuprins ca și în condițiunile din 1895; însă ca o măsură laudabilă, și care a lipsit în toate condițiunile anterioare, găsim modificarea art. 26 în modul următor:

Arendașii vor fi obligați ca o parte din pătrimea lăsată spre odihnă să o cultive cu trifoi sau lucernă.

Proporția obligatorie de cultival va fi de 10% din pătrime, cînd această pătrime va fi mai mare de 50 hectare, 15% cînd va mai fi mai mică de 50 hectare și 20% cînd va fi mai mică de 25 hectare.

Ori-ce cultură regulată de trifoiu sau lucernă va fi considerată ca representînd o întindere îndoită din pătrime.

Arendașii cari nu vor conforma acestei obligațiuni, vor plăti Statului suma de 100 lei pentru fie care hectar necultivat.

Această despăgubire se va fixa după constatările agenților Ministerului, și se va împlini de la arendaș pe baza acelor constatări și prin aplicarea legei de urmări, fără somațiune sau cerere în judecată [1]).

Această măsură este cu atît mai bună, cu cît prin aplicarea ei strictă, țăranul va putea lua exemplu de la arendaș, de ceea ce face el pentru a obține o cantitate mai mare de nutreț, după o suprafață relativ mică, și prin urmare a îndemna către livezile zise artificiale, cari constitue singurul mijloc de a avea un abondent nutreț, și a scăpa în felul acesta pădurile de dinții vitelor.

Aci stă chestiunea pășiunatului la 1 Ianuarie 1900.

Din cele ce preced, vedem că nimic nu a fost stabil, în ceea ce privește pășiunatul în pădurile Statului, măsurile aŭ variat cu împrejurările și persoanele, iar astă-zi ne găsim cu această chestiune, încă foarte departe de a o fi rezolvat, și cari de sigur numai atunci își va căpăta o soluțiune desăvîrșită, cînd dregătorii țărei pătrunși de sentimente mai bune pentru domeniul păduros, pătrunși de importanța mare ce pădurile aŭ în țara noastră, vor lucra în acelaș sens pentru prosperarea, și dregrevarea lor de cerințele de pășunare. vor avea o continuitate de acțiune.

Pînă atunci, pădurile vor fi încă în suferință. vitele încă le vor roade; căci cu sistemul de a desființa azi, ceea-ce altul a făcut eri, cînd s'a făcut chiar bine, o gospodărie ca a pădurilor, nu merge, nu se poate ajunge la bune resultate.

Cu jumătăți de măsură și cu transiții nefundate, nu se reformează o stare de lucruri.

(Va urma). **M. Tănăsescu.**

1) Condițiune adaosă la art. 26 din condițiunile generale publicate în «Monitorul Oficial», No. 272, din 12 Martie 1899.

PĂDURILE ŞI CLIMA

Am citit un răspuns al stimatului nostru meteorolog Hepites, asupra acestui subiect, de care s'a ocupat «Revista Pădurilor» în mai multe numere şi faptul că se pune în sarcina silvicultorilor, frasa la care nimeni nu s'a gândit, m'a făcut să scriu şi eu cîte-va cuvinte.

Nu apăr pe nimeni, căci ştiu bine că nimeni n'are nevoe de aceasta; doresc numai să se clarifice cestiunea, ca să nu fie cine va indus în eroare.

In adevăr, să vedem ce este mai întîi în discuţie, căci, răspunsul d-lui Hepites mi se pare cam lăturalnic.

«*Ştiu bine*, zice d-l Hepites, că *foarte mulţi silvicultori în dorinţa de a vedea mărindu-se suprafeţele împădurite (?) au şi găsit, cred dinşii, causa pentru care clima s'ar fi schimbat (?) Din nenorocire pentru dinşii, nu este pînă acum demonstrat în mod cert, că despăduririle au schimba clima.*

Mă rog, să neînţelegem; de care climă e vorba: de clima *geografică* ori *fisică*? Dacă prin cuvintele de mai sus, d-l Hepites a înţeles clima geografică, atunci îl rugăm să numească un singur silvicultor, din acel *foarte mulţi*, care a susţinut aceasta, căci noi din cîţi cunoaştem, nici unul, dar absolut nici unul, nu s'a gîndit a spune aşa ceva. Influenţa pădurilor asupra climei geografice este tot atît de remarcabilă ca şi o lingură de apă aruncată în mare.

Dacă însă înţelege clima fisică, clima unei localităţi oarecare, atunci nu *foarte mulţi* ci *toţi* silvicultorii susţin că pădurile aŭ o *influenţă* netăgăduită asupra climei, iar nu că *schimbă* clima. Şi acestea le susţinem, nu pentru dorinţa de a vedea mărindu-se suprafeţele împădurite, ci pentru că aşa este. Nici d-l Chihaia nu a afirmat alt ceva.

Greşeşte d-l Hepites cînd şi asupra acestui punct zice:

«Nu pot afirma nicĭ nega acţiunea pădurilor asupra climeĭ, pentru simplul motiv că ştiinţa *nu posedă astă-zĭ* elemente demonstrative necesare pentru aceasta; iar cînd arată că: «*nicĭ unul* din învăţaţiĭ din lume, nu învederează în mod hotărîtor acţiunea pădurilor asupra climeĭ», greşeşte de două orĭ.

Dar, d le Hepites, şcoala forestieră din Franţa a făcut, sub nemuritorul Mathieu aproape 20 de anĭ, experienţă la pepiniera Bellefontaine şi s'a constatat, în mod *hotărîtor*, *cu cifre*, că influenţa marelui masiv din Haye a scăzut cu $^1/_2$ grad temperatura mijlocie a anului, pentru regiunile din apropierea pădurii [1]). Să fie oare acestea fraseologiĭ? Eu cred că azĭ nu'ĭ maĭ e permis unui om de ştiinţă, ca în această cestiune, să zică: *o fi* orĭ *no fi*, ci trebue să spue cu glas tare că: *este*, fiind că aşa este.

Da, pădurile regulează climatul uneĭ localităţi, diminuiează intensitatea frigului şi căldurilor escesive. Ele menţin umeditatea aerului şi au o influenţă vădită asupra ploilor Asupra acestui din urmă punct, vĕ daţi multă ostenealĕ ca să învederaţi contrariul deşi se poate aprecia fără cifre că, orĭ cât magnet ar avea pădurile, nu pot comanda norilor, nu pot să-i oprească din fuga lor nebună, să se lupte cu curentele, carĭ asvîrle norii speriaţi, acolo unde nicĭ nu ne putem închipui. Vom zice însă că pădurile contribue la formarea norilor şi că în localităţile păduroase, în condiţiunĭ normale, ploauă maĭ mult. Asupra primului punct cred că nu e nevoe a insista mult, căcĭ fie-care grădinar ştie că o frunză de mărime mijlocie, a uneĭ plante, exalează pe zi 1—2 grame de apă şi o plantă întreagă exalează până la 50 grame. Asupra celui d'al doilea punct, cu binevoitorul concurs al d-luĭ Hepites, putem avea şi *cifre* şi cu

1) Rapports de M. Mathieu, publiés par la Direction générale des forêts, années 1865 et suivantes.

aceasta s'ar aduce un mare serviciŭ silviculturĭ şi ţĕreĭ şi iată cum:

Să ştie că localităţile cele mai populate cu pădurĭ, din ţara noastră, sunt cele din şesurile Dunărĭi. In foarte multe din aceste localităţĭ fiind staţiunĭ udometrice, rugăm pe d-l Hepites a publica, prin această Revistă, mediile anuale de pînă acum, a cător-va localităţĭ (cu condiţiune să nu fie făcute după cum arată d-l Chihaia), ca să putem constata în faţa lumeĭ, unde a căzut mai multă ploaie: la Călăraşĭ orĭ la Piatra, la Corabia orĭ la Târgu-Jiu? etc.

Casurile contrarĭ, citate de d-sa. nu pot forma regula generală, căcĭ mai trebue ştiut că pădurile influenţează asupra climeĭ nu numaĭ prin procesul la care dau naştere în atmosferă ci şi prin poziţia ce ocupă.

Astfel, Arago când fu consultat, asupra conservăreĭ orĭ sterpireĭ pădurilor din Francia, a zis: «Dacă s'ar tăia o perdea de pădure situată pe coastele maritime ale Normandieĭ saŭ ale Britanieĭ, aceste două părţĭ, vor deveni accesibile vînturilor temperate, ce vin de la mare. De aci o micşorare a frigulŭĭ ernilor. Dacă o aceeaşĭ pădure s'ar stîrpi de pe coastele orientale ale Franciei, vîntul îngheţător de Est s'ar propaga mai forte şi ernele vor fi mai riguroase. *Distrugerea unei perdele de pădure va produce, dar, la un loc şi altul, efecte diametral opuse* [1]).

Ca să fie mai invederate, putem aplica aceste exemple şi la ţara noastră. Aşa dacă am avea o perdea de pădurĭ, pe malul Prutuluĭ începînd de la Mamorniţa şi până la gurile Dunărĭi, o întindere mare de teritoriŭ şi mai ales Moldova ar fi protegiată în contra crivăţuluĭ, ce vine furios din Nordul Rusieĭ; de aci ar resulta, o scădere a gerulŭĭ. Efectul însă ar fi contrariŭ pentru Basarabia, căcĭ s'ar pune o piedică vîntuluĭ de Sud.

1) Notiţe Economice, de P. S. Aurelian-Remuşiu, pag. IV.

Astfel stă cestiunea pădurilor, şi dacă d. Hepites ne mai cere cifre, îi vom spune că: noi suntem în drept a-i cere d-sale, căci Meteorologii sunt ţinuţi, în primul rînd, nu numai de a înregistra la cifre, ci de a explica — pe cât o minte omenească înţelege — fenomenele naturei, de a publica date comparative şi experimentale, cari sunt de cel mai mare interes pentru toţi. Corpul nostru silvic e tînăr, în această ţară, ca şi Institutul Meteorologic şi nu poate procura asemenea date. Frămîntările ce ne istovesc din causa unei lipse de organizaţii, aglomeraţia lucrărilor şi urgenţa cu care se cer a fi executate, ne răpeşte tot timpul şi liniştea. Şi dacă ne vom opri un minut asupra acestui mod de a lucra, vom vedea că inspiră serioase îngrijiri, ce sunt în detrimentul ţărei. Însuşi celebrul forestier A. B. de la Gray, adus în ţara noastră, a fost pus în uimire şi zice în raportul său din 1875: *„Telegraful este abia atît de iute ale transmite* (silvicultorilor) *ordinele, pe cari trebue tot-d'auna ale executa de urgenţă. Un serviciu nu poate merge cu un personal, care călătoreşte mereu de la o pădure la alta"* etc.

Azi încă starea serviciului e şi mai îngreuiată, căci silvicultorii sunt: advocaţi, administratori de moşii, ingineri silvici, ingineri idraulici, ingineri de poduri şi şosele, ingineri de mine, architecţi, profesori şi *meteorologi*. Aşa amăriţi cum suntem, să ne credeţi d-le Hepites că nu ne mai sburdă a ştiinţă şi de am avea timpul disponibil, ne-am ocupa, nu pentru a vă convinge de contrariu, ci de atîtea şi atîtea cestiuni silvice, despre cari măcar nu este nici un început.

In ce priveşte influenţa pădurilor asupra climei, ne vorbesc veacurile, ne vorbesc toţi oamenii trecuţi şi presenţi; ei vin cu probe simţite, cari însă nu vor putea convinge cu de-asila. Mai toţi scriitorii, din ţara noastră, au afirmat efectul pădurilor, fie că şi-au dat singuri cont de aceasta, fie din culegeri şi observaţiuni practice. Aşa regretatul Ion Ionescu, scrie în «Agricultura» jud. Dorohoiu:

«Pădurile şi culmele dealurilor, ce purced din munţii acoperiţi cu braḑi, ai Bucovinei, aduc modificări însemnate *în temperatura judeţului*. Ernile s'aŭ îmblînzit de când aŭ început a se rări pădurile, însă din contră verile aŭ început a se înrăutăţi, a fi mai mult secetoase de cît ploioase. Chiar volumul apelor curgătoare a început a se împuţina, de când s'aŭ stins codrii cei mari, ce ereau renumiţi în acest judeţ. In interesul *îmbunătăţirii climei*, ar fi oprirea desfiinţărei pădurilor, de pe culmele dealurilor celor mai înalte şi începerea de făcut plantaţiuni artificiale, în toată partea despre Prut, ca astfel cu dinsele să se neutralizeze efectele cele rele, ale vînturilor ce vin de la Nord».

In adevăr, graţie despăduririlor ce se urmează cu mare aviditate şi carî au redus la $^1/_2$ întinderea totală a pădurilor se văd prin Dorohoi verî cumplit de secetoase şi vitele expuse a muri de foame, de n'ar fi partea de Sud-Vest a judeţului, unde presenţa pădurilor protejează păşunele.

Aceste dezastre însoţesc în tot-d'a-una localităţile unde daspăduririle au urmat fără preget.

Astfel s'a întîmplat în provinciile Prusiei şi Pomeraniei, în Styria, Italia, Francia şi Belgia. Taerea pădurilor din Alpii Carnicî aŭ înrăutăţit clima Triestului şi Veneţiei; aceste localităţi pline de viaţă odinioară, azî abia mai atrag pe cine-va cu renumele lor, aşa că nemuritorul Eminescu are dreptate cînd cîntă melancolic:

> S'a stins viaţa falnicei Veneţii
> N'auzi cîntări, nu vezi lumini de baluri;
> Pe scări de marmură, prin vechi portaluri
> Pătrunde luna, înălbind pereţii.

Inundaţiile Rinului şi ale Vistulei, se datoresc defrişărilor din Elveţia şi Polonia. Madera şi întinderi colosale ale Asiei anterioare, odată cu modificarea climei şi-aŭ perdut şi fertilitatea lor proverbială, din causa defrişărilor.

Locurile pe unde a trăit Mîntuitorul nostru Iisus, erau putem zice, cele mai frumoase de pe pămînt. Lacul Tiberiada, pînă la vărsarea Iordanului, care formează un fel de golf, era un adevărat paradis. Clima era temperată, vegetaţia bogată şi foarte variată, în cît Iosef vedea în asta un fel de minune. Acum copacii au dispărut cu desăvîrşire, aşa că trebue să te gîndeşti cu o zi înainte ca să găseşti a doua zi puţină umbră pentru cină. Cu dispariţia pădurilor lacul a secat şi clima e ca şi un cuptor; ţinutul acesta preferit de Iisus, e acum pustiit ca de un fel de suflare a morţii [1]).

Noi ne facem datoria de a arăta răul; cu atît mai rău pentru meteorologi, dacă nu i constată.

Dar ce să mai vorbim în zadar, căci vorba d-lui Chihaia: «Toate aceste adevăruri nu vor convinge de sigur pe d. Hepites, despre influenţa pădurilor asupra climei, din momentul ce d-sa a pornit pe această cale».

Deci, să închidem discuţia.

El. Apostolescu
Inginer silvic.

UNDE MERGEM?

In toate ţările civilizate, chestiunile economice, au fost preocupaţiunea de căpetenie ale tuturor guvernelor, şi a întregei lumi culte.

In ţara noastră, chestiunile economice sunt aproape cu totul neglijate. Nu se ţine cont că tocmai ele dau viaţă unei naţiuni, că ele contribuesc în prima linie la existenţa şi puterea unui Stat.

Cine nu este convins, cît de mare influenţă au pădurile ţărei noastre, eminamente agricolă?!

Cine nu cunoaşte că astă-zi, în urma vînzării moşiilor la locuitori, pădurile formează singurul fond de propietate, cu care a mai remas Statul, şi aş putea zice ţara întreagă, căci pădurile particulare se nimicesc şi se rumegă din ce în ce mai mult?!

1) Vezi viaţa lui Iisus, de Ernest Renan.

Vedem bine desastrul, care ne amenință și totuși stăm nepăsători.

Corpul silvic, căruia este încredințată, conservarea, cultura și sporirea pădurilor, nicĭ pînă azĭ nu are o lege de organizare.

Din lipsa de fonduri de ameliorare și de personal suficient, pădurile stau în cea mai mare parte fără nicĭ o cultură; Statul perde anual mai multe milioane, ce s'ar putea incasa de la păduri și generațiunile viitoare vor suferi consecințele vătămătoare lor, din causa lipseĭ de ameliorare și conservarea pădurilor.

Toate cele-l'alte ramuri de Administrațiune propriu zisă: Justiție, Administrațiuni financiare etc. etc., s'au ameliorat conform cerințelor timpului.

Singură, numaĭ această ramură de activitate și de bogăție a țării, a rămas neglijată.

Unde mergem și unde vom ajunge cu această nepăsare?!

Pentru a invedera mai bine cele zise, voĭ cita cuvintele rostite de d-l deputat Aurelian, fost Ministru, prim-ministru etc. și unul din cei mai mari economiști ai țării:

„D-lor, *Este caracteristic în țara noastră, puțina atențiune ce o acordăm tuturor chestiunilor și reformelor de natură economică-socială.*

„*Am avut onoarea să atrag atențiunea parlamentului și aci și la Senat, asupra acesteĭ dispoziții a spiritelor noastre, vătămătoare din toate punctele de vedere. am învederat că nu ne dăm încă seama de importanța întemeiată, a unor legislațiuni sociale și economice.*

„*Dacă veți cercela legile noastre, o să găsiți numaĭ cîte-va cu caracterul social, nepăsarea noastră nu se poate explica de cît prin aceea că nu ne dăm încă seamă de înrîurirea puternică ce ar avea o legislațiune economică și socială, asupra desvoltăriĭ Statului Român.*

„*Urmarea acesteĭ nesocotințĭ, a legislațiunilor economice și sociale este în cît-va și nepăsarea relativă ce avem noĭ Românii, către toate ramurile de activitate economică și socială* [1])“.

Nimeni nu va putea să conteste că mai toate ramurile economice ale țăreĭ noastre, depind de Ministerul Domeniilor, că țara noastră este eminamente agricolă, că din tote Ministerele, cele mai

1) Ședința Camereĭ de la 20 Ianuarie 1899.

mari venituri le dă Ministerul Domeniilor şi lucru de mirare că cele mai mici cheltueli sunt tot la Ministerul Domeniilor.

Ştiinţa economică demonstrează şi bunul simţ admite, că fără capital nu se poate produce nimic folositor, deci pentru a produce trebueşte numai de cît şi capital. Cu cît capitalul de producţiune va creşte, cu atît foloasele vor fi mai mari şi invers: cu cît capitalul de producţiune va scădea, cu atât veniturile vor descreşte mai mult.

Dacă vom lua raportul general asupra budgetului Statului pe anul 1899—1900, la puntul No. 1 vom găsi: I. **Ministerul Domeniilor.** *In veniturile de sub acest Minister, s'a făcut mai multe prefaceri, unele din ele sporindu-se, altele scăzîndu-se şi resultatul final e că evaluarea lor s'a fixat la 24,718,000, cu o scădere de 204 000 asupra anului anterior.*

Să vedem acum repartizarea cheltuelilor.

In anul 1899—1900, avem în comparaţiune cu anul care îl precede, la cheltuelile tuturor Ministerelor, o creştere de 2 546 219 lei.

După ce se arată cum resultă acest spor de cheltueli, la fiecare Minister in parte, găsim la Ministerul Domeniilor un spor de cheltueli de 327,000 lei, din care 157,000 acordate prin lege ca premiu fabricelor de zahăr, aşa că sporul de cheltueli pentru păduri, moşii, şcoli comerciale etc. etc, revine la suma de 170,000 lei, iar la Ministerul de Finanţe găsim un spor de 800,000 (opt sute de mii), la Ministerul de Resboiu găsim un spor de 550,000 (cinci sute cinci-deci de mii), la Ministerul de Culte, găsim un spor de 600,000 (şease sute de mii). Recapitulind cheltuelile generale pe Ministere, găsim: la Ministerul de Domenii 6.939,120.

» » Finanţe 27,421,167.
» » Culte 28,168,799.
» » Interne 18,567,465.
» » Resboiu 45,930,325.

Ministerul de Justiţie şi Lucrări publice sunt la cheltueli cam pe aceiaşi linie cu Ministerul Domeniilor, deşi la venituri Ministerul Domeniilor este in fruntea celor-l'alte Ministere. Iată dar cum se explică că resultatul final în urma mai multor prefaceri s'a fixat cu o scădere de 204,000 la venituri, faţă cu anul anterior, în ce priveşte Ministerul Domeniilor.

Dacă sporul de cheltueli de la Ministerul Domeniilor, ar fi fost egal cu al Ministerului de Culte ori de Finanţe etc., de sigur că ve-

niturile Ministerului Domeniilor s'ar fi mărit cu cîte-va milioane numai la păduri, după cum uşor s'ar putea demonstra aceasta şi pe alte căi, de orî-ce specialist în ale pădurilor.

Pînă cînd corpul silvic nu va avea o lege de organisare, pînă cînd nu i se va pune la dispoziţie capitalul de producţiune şi mijloacele necesare ca personal suficient şi plătit omeneşte, nu vom putea face nimic pentru ameliorarea pădurilor şi mărirea veniturilor ţării, după cum am arătat mai sus.

Astă-zi, am putea zice că ne aflăm cu pădurile în starea primitivă, în timpurile barbare, unde munca se nesocoteşte şi totul se distruge, fără a se produce nimic în loc.

Personalul insuficient şi prost plătit, avansările se fac la întîmplare, căci nimeni nu este ţinut a'şi da socoteală dacă s'a încălcat drepturile unora în folosul altora şi în paguba Statului. Unii agenţi aŭ ajuns la cel din urmă grad de avansare, iar alţii tot în acelaş timp de serviciu, au rămas la cel întîi grad. Toţi vedem o stare anormală şi toţi stăm pe loc, afară numai că unii muncesc şi alţi avansează. Descurajarea a cuprins aproape tot corpul silvic.

Să vedem ce zic şi oamenii de valoare aî ţării despre păduri şi despre personalul silvic.

Iată ce zice despre pădurile ţării noastre d-l deputat Pană Buescu, în şedinţa Camerei din Ianuare a. c., vorbind asupra Sindicatelor agricole.

„Apoi. este o chestiune mare astă-zi, care nu prea e cunoscută : Este chestiunea pădurilor.

Cum vă spuneam, noi am fost puţin prudenţi, am vroit să mărim pămînturile de arătură şi am extirpat pădurile, din care causă a resultat un mare rău, adică secetele şi perturbaţiunile, pe carî le vedem şi carî se daloresc în cea mai mare parte, extirpării pădurilor din această ţară, etc.

Dar în această chestiune, numai proprietarii marî de păduri trebuesc să le păstreze şi în cas de nevoe să le replanteze".

Tot aci în locul să adaug că în proectul de lege asupra sindicatelor agricole, este trecut la art 1 alinatul care zice: *Al. d.) A respîndi instrucţiunea technică* şi *metoadele ştiinţifice de cultura pămîntului*, a pădurilor, *viilor*, etc.

De unde se vor lua exemple de instrucţiunea technică şi de metoadele ştiinţifice de cultura pădurilor, cînd Statul, cel mai mare proprietar de păduri, nu dă asemenea exemple, cînd corpul silvic al Statului nu are nici măcar o lege de organisare bună saŭ rea?

Cînd este vorba de organisarea serviciului, de ameliorarea pădurilor, de încurajarea *agenților silvici*, de *conservarea și întreținerea* averei Statului, nu se găsesc fonduri și cred că nici bună-voință, însă cînd împrejurări economice ne silesc să afirmăm că putem sta în rîndul Statelor civilizate, cînd trebue să protestăm în fața țării, în fața lumei, că avem oameni capabili, integri și cu profunde cunoștințe, atunci fatalmente dăm peste silvicultori.

Pentru a demonstra aceasta, voiu cita cuvintele *d-lui Al. Stolojan*, fost Ministru al Domeniilor, publicate în «Monitorul Oficial» din 6 Februare a. c. (1899):

D-sa (adică d-l Delavrancea), *nu tăgăduia că Românii se pot asocia, dar afirmă că nu avem oameni, cari să facă serviciile ce se impun sindicatelor agricole.*

Să-mi dea voe d-l Delavrancea, să-i spun că nu'și cunoaște țara, să-i dau un exemplu: » . . . . . .

Protestez contra acestor învinuiri:

Am în față-mi pe d-l Marin Petrescu, ale cărui rapoarte dovedesc că e om de știință.

D-l Cârnu Munteanu, care după ce a învățat silvicultura, unde a eșit cel d'întîiu printre francezi, la școala de la Nancy, a fost trimis să învețe chimia agricolă.

. . . . . .

În silvicultură sînt vre-o cîți-va, cari aŭ făcut studii strălucite în străinătate și aŭ eșit cei d'întîi în acele școli speciale».

Dar atît d. Marin Petrescu cît și d. Cîrnu-Munteanu sunt de profesiune silvicultori, și s'aŭ retras din serviciul Statului, avînd gradul de sub-inspectori.

Am dat aceste cîte-va exemple, spre a pune în evidență cele ce am zis mai sus și a vedea că silvicultorii, cari s'aŭ retras din serviciul Statului, ca și cei de la Domeniul Coroanei și alții, sunt fala și mîndria țării și se impun prin munca și cunoștințele lor, ca autorități științifice, sunt încurajați și apreciați.

Să vedem cum trebuesc tratați, îmbrățișați și încurajați oamenii de știință, oamenii de specialitate.

Pentru aceasta voi invoca autoritatea cunoscutului deputat d. Delavrancea.

Dar aceiași absolvenți pe Domeniul Coroanei, aŭ produs, aŭ produs bine. De ce? Fiind-că pe Domeniul Coroanei, li s'aŭ cerut aplicațiunea științei lor, fiind că aŭ fost considerați ca oa-

meni cu demnitatea lor, fiind-că un spirit de civilizaţiune domină la această administraţie.

Adevărul e că de la începul pe Domeniul Coroanei s'a împrăştiat un larg şi bine făcător spirit de bunătate, de lumină, de educaţiune.

Guvernul ar fi trebuit să se gîndească la starea noastră generală, la lipsurile noastre, la nevoile noastre şi atunci sunt convins că n'ar fi venit tocmaĭ cu legea sindicatelor agricole. (Desbat. Camerei din 28 Ianuarie 1899).

Să venim acum la noi, adică la administraţia pădurilor şi Domeniilor Statului, să vedem spiritul binefăcător de bunătate, să vedem cum sunt încurageaţi şi consideraţi agenţii silvici ai Statului.

Nu voiu putea mai bine arăta aceasta, de cît reproducînd textual cuvintele sau convingerile atît de adevărate, puternice şi pătrunzătoare ale d-luĭ inspector silvic I. P. Chihaia. («Revista pădurilor», Febr. 1899):

E o clasă în corpul silvic, a guarzilor generali, s'ar putea adăoga şi a unor clase de sub-inspectori, cari a fost atît de neglijată, în cît pentru marea majoritate din ei, a început deja acea descurageare, care omoră ori-ce avînt, ori-ce aspiraţiune şi poate prin această neglegenţă s'a perdut şi se perd multe caractere şi multe minţi superioare

Credinţa mea, din care nimeni nu mĕ poate scoate, este aceia că omul mare, omul sus pus, trebue să aibă grijă de cei mici, cu riscul de a se neglija, materialmente vorbind, pe sine însuşi. Iar mai departe urmează sancţiunea sau pedeapsa morală, pentru cei de sus, cari îngrijesc numai de dinşii.

Este cunoscut astă-zi că egoismul fără margini este morala lumeĭ vechiĭ şi numaĭ copiiĭ mai pot fi astă-zi egoişti. Morala altruistă, iar nu egoismul fără margini, este simbolul civilisaţiuneĭ actuale, numaĭ astfel pot societăţile prospera şi omenirea atinge civilisaţiunea.

Tot în acel articol, d. Inspector I. Chihaia ĝice: «*Avansările în corpul silvic se fac aproape numaĭ în casuri de moarte şi destituiri*».

Dacă pe lîngă toate acestea vom mai adăoga că salariele pădurarilor sunt derizorii de 16 leĭ 50 banĭ pe lună, că unii pădurari au în paza lor de la 4—500 hectare de păduri, iar alţiĭ de la 50—100 hectare, că majoritatea brigadierilor au numaĭ cîte 50 leĭ salar pe lună, ce abia iar ajunge numaĭ pentru transport, dacă i s'ar pretinde serviciul în mod serios, că cea mai mare parte din pădurari

n'au de loc cunoştinţe de carte, că unele ocoale produc de la 70—80 mii lei venit anual din exploatarea pădurilor, iar altele de la 15—20 mii anual, unele ocoale aŭ câte o pădure saŭ două în exploatare iar altele de la 10—15 păduri în exploatare etc., etc., vom vedea de cită importanţă este o lege de organizare a serviciului silvic al statului, în interesul general al ţăreĭ şi unde vom ajunge dacă vom merge tot ca şi pînă acum.

1899, Aprilie 24.

Silvicultor
I. Corodeanu.

O INVASIUNE DE LIPARIS DISPAR [1]

Pe lîngă seceta ce a bîntuit aproape ţara întreagă şi pe lîngă păşunatul ce a fost admis, în mod forţat, pentru a reveni în ajutorul populaţiunei rĕŭ încercată, pădurile noastre de cîmpie aŭ avut să sufere în anul 1899 încă de un alt flagel, de o invasiune, de insecte, carĭ sînt cunoscute sub numele de «Liparis dispar».

Am putut observa şi studia rĕul atît în masivul păduros Pasărea-Cernica-Tînganu, care înconjoară şcoala de silvicultură, cât şi în masivul Comana-Dadilov, unde m'am transportat într'adins în luna Iunie, pentru a-mĭ da seamă de întinderea calamităţeĭ. Am fost însă informat că aceiaşĭ insectă s'a ivit şi în multe alte păduri ale regiuneĭ de cîmp şi a făcut acolo aceleaşĭ ravage, pe care le-am constatat în pădurile menţionate. Cestiunea deci presintă un interes general şi cum vom vedea mai la vale, un interes nu numaĭ ştiinţific, ci eminamente practic.

În cele ce urmează mĭ-am propus a studia origina calamităţiĭ, modul cum s'a manifestat, consecinţele directe şi indirecte şi în fine mijloacele de carĭ dispunem pentru a o combate.

Toţĭ aceia cu carĭ am discutat origina calamităţiĭ, aveau răspunsul gata: seceta ce bîntue; ea e de vină, ea a scos din neant milioanele, miliardele de omizĭ ce aŭ devastat pădurile noastre. Dacă nu mĕ înşel, ivirea insectelor a fost taxată de mulţĭ ca un fel de generaţiune spontanee datorită razelor calde ale soarelui. Cu toate acestea se ştie, că orĭ-ce fiinţă organizată îşĭ ia naştere dintr'un germen ce există prealabil. Ĕĭ bine, în casul nostru acest germen, oul, exista mult înaintea începutului epocheĭ de secetă, el exista încă din luna Iulie anul trecut. Deja de pe atunci se putea prevedea calamitatea, observînd sute şi miĭ de grămăjoare de ouă lipite pe scoarţa arbo-

rilor şi acoperite cu păr de culoare sură galbină, de care se privează femela pentru a-şi proteja posteritatea în contra intemperiilor. Vremea favorabilă de pe atuncea, favorabilă atît pentru desvoltarea larvelor ivite din ouăle depuse în vara anului 1897, cît şi pentru depunerea ouălor de către femelele provenite din acele larve, — iată causa directă a desvoltărilor din anul 1899. Dacă vremea ar fi fost mai puţin favorabilă, dacă larvele anului trecut nu s'ar fi putut normal desvolta, dacă insecta perfectă n'ar fi fost favorisată la depunerea ouălor, nu zic că nu s'ar fi ivit de loc liparis dispar, dar de sigur n'am fi avut a înregistra devastări aşa de complecte cum din nenorocire am putut constata în diferitele părţi ale regiunii de câmp.

Dar pentru a ne da seama complect de origina invasiunii, nu trebue să ne oprim la condiţiunile climaterice favorabile din anul trecut. Calamitatea îşi întinde rădăcinile ei mai departe, ea n'a putut să ia dimensiuni aşa de mari de cît numai în urma unei succesiuni de ani favorabili pentru desvoltarea acestei specii de insecte. Nicăeri în natură nu vedem sărituri: pretutindeni constatăm o desvoltare lentă, succesivă. Dintr'un germen infinitesimal de mic creşce încetul cu încetul bradul gigantic, majestosul stejar. Aşa şi în casul de faţă. Spre exemplu: O femelă a reuşit a-şi depune ouăle în condiţiuni favorabile în anul 1896. Cum o grămadă de ouă conţine până la 400 şi în termen mediu cam 200 de ouă, putem presupune că din aceste 200 depuse în anul 1896 cel puţin jumătate adică o sută să fi ajuns în anul 1897 la complecta lor desvoltare. Condiţiunile climaterice presupuse favorabile, aceste 100 de insecte s'aŭ înmulţit în condiţiuni analóge ca mama lor şi aŭ produs 100×100 de ouă, cari vor fi dat deci nascere, în primăvara anului 1898, la 10000 de omizi şi mai târziŭ la 10000 de fluturi. Aceştia la rîndul lor aŭ urmat acelaş ciclu de desvoltare şi în aceleaşi condiţiuni şi aşa în primăvara anului 1899 posteritatea unui singur fluture ce am considerat în anul 1896, a crescut până la cifra considerabilă de un milion. Şi într'un masiv aşa de mare ca cel din Pasărea-Cernica-Tînganu, cu siguranţă că în toţi anii nu numai o singură femelă găseşte condiţiuni favorabile pentru a-şi depune ouăle, ci o sută şi o mie şi mai bine. *Totul este că mai mulţi ani d'a rîndul să fie condiţiunile de desvoltare favorabile.* Temperatura să nu indice extreme prea mari, să fie potrivită, mai cu seamă în timpul desvoltărei omizilor şi la epoca depunerei ouălor. Să nu fie ploi violente, cari pot să distrugă cantităţi mari de omizi şi pot să impedice depunerea ouălor, nimicind femelele înainte să-şi îndeplinească rolul lor. Pe

d'altă parte inamicii naturali ai unei anumite specie, mai cu seamă insecte şi micro-organisme din regnul vegetal, să nu se găsească de loc în localitate, ori în număr prea mic, pentru a influenţa în mod simţitor desvoltarea speciei. In asemenea condiţiuni germenul preexistent se înmulţeşte în proporţiuni adese-ori fabuloase. Şi acest germen, adică ouăle mai cu seamă ale speciilor mai vătămătoare pădurilor, din nenorocire se găseşte, ca să zic aşa, în stare latentă în pădurile noastre.

Observatorul atent va găsi pretutindeni urmele acelor insecte, ce s'aŭ constatat că vatămă pădurile în primul rînd; între altele am găsit în toţi anii, de cînd mă aflu la Brăneşti ouăle şi lavrele lui Liparis dispar.

Iată cum se explică apariţiunea acestui din urmă în pădurile noastre: a fost un concurs de împrejurări favorabile, care în ultimul an a ajuns la apogeŭ. Cu acestea am stabilit originea calamităţii.

Să trecem acum la al doilea punct şi să vedem cum s'a manifestat atacul în diferitele lui fase.

La începutul lunei Aprilie, tocmai ca în anul 1898, am putut să observ primele omizi grămădite după obiceiul lor la locul lor de naştere. Două saŭ trei săptămîni după aceasta, a început să se simtă efectul operei lor destructive.

Frunzele d'abia apărute, dispăreau ca prin minune, mulţi muguri nici n'au avut timp să se desvolte; treptat, treptat, pădurea d'abia gătită se desbracă de haina ei verde şi în patru sau şease săptămîni după apariţiunea omizilor, cele mai multe masive erau absolut defoliate şi se presentau trist ca în timpul iernei. Era un contrast straniŭ: pe d'o parte natura reînviată, verdeaţă şi flori pretutindeni, aerul cald de primăvară; pe de altă parte pădurea neagră, tristă, fără viaţă, ca şi cum moartea ar fi trecut printr'însa.

Din punctul de vedere al compoziţiunii masivelor, cele curat de stejar — de ori-ce specii — aŭ suferit mai mult. Atît la Comana cît şi la Cernica, nu se mai putea găsi nici o frunză pe stejari, pe cînd aşa ziselе masive de şleau n'aŭ fost de loc ori prea puţin atacate. Cum aceste masive, în teren accidentat, populează mai cu seamă dosurile, pe cînd cele de stejar curat se află pe feţe, te puteai crede, cînd în mijlocul iernei, cînd în toiul verei, după cum ochiul se plimba pe diferitele versante ale dealurilor.

In ce priveşte vîrsta masivelor atacate, prăjinişurile aŭ devenit mai întîi prada insectelor. Tocmai tîrziŭ, după ce hrana se împuţinase, a venit rîndul lăstarurilor şi masivelor mai bătrîne.

Acest fapt mi l'am explicat în modul următor:

Femelele, pentru a-şi depune ouăle, preferă acele localităţi, unde sborul lor nu e impedicat, unde se pot mişca în cea mai mare libertate. De oare-ce ele sburînd nu se ridică nici odată prea mult şi 'şi depun ouăle de regulă în părţile inferioare ale arborilor, e natural ca să 'şi aleagă pentru depunerea ouălor de preferinţă prăjinişurile bine constituite, unde sub-arboretul din causa lipsei de lumină nu se poate bine desvolta şi unde prin urmare libertatea mişcărilor e mai bine asigurată de cît în lăstăriri sau în masive bătrîne mai rare, cu un sub-arboret mai abundent.

Omizile ce se ivesc primăvara îşi caută negreşit hrana acolo unde o găsesc mai aproape — în jurul locului lor natal — şi numai în urmă atacă masivele mai depărtate. Aşa s'au petrecut lucrurile şi la invasiuuea despre care ne ocupăm. La un moment dat s'a putut observa o mişcare generală între omizi, se lăsau pe jos din arbori unde nu mai găseau hrană; ajunse pe pămînt, se îndreptau instinctiv către locurile neatacate, trecînd peste drumuri şi şosele, prin curţile şi grădinile oamenilor, rătăcindu se prin case, grajduri şi hambare. Cît-va timp după acesta se simţea efectul dislocării; masivele, pînă atunci verzi, perdeau unul cîte unul frunzele lor, căpătau acelaşi aspect iernatic ca cele-l'alte distruse mai întîiu. Relativ la această emigrare în mase, am aflat că la Comana s'a petrect un fapt identic acum cîţi-va ani. Cu ocasiunea unei invasiuni de insecte — care după afirmările localnicilor pare a fi fost o altă speciă de cît liparis dispar — emigrarea a luat ast-fel de proporţiuni în cît la un moment dat, trenurile nu mai puteau circula, din causa mulţimei omizelor strivite de pe linie, cari făceau ca roţile locomotivei să se învîrtească în loc fără a înainta.

Afară de această emigrare voluntară, s'a putut constata şi o dislocare nevoluntară datorită violenţei vînturilor. În pepiniera ocolului Cernica, în grădina şi plantaţiunile şcoalei, unde grămezile caracteristice de ouă, ce se pot asemăna cu bucăţi de iască, nu s'a observat de loc, unde prin urmare nu se putea naşte omizi, totuşi, s'a simţit activitatea lor de la începutul calamităţii.

Ele însă aŭ fost în număr relativ mic, ast-fel că şi stricăciunile n'aŭ fost prea însemnate. Cu toate astea, tocmai aci şi mai cu seamă în pepiniera ocolului Comana, s'a putut constata că sînt insecte polifage în adevăratul sens al cuvîntului: ele nu s'aŭ mulţumit numai

[1]) Denumiri sinonime sunt: Bombyx dispar şi Ocneria dispar.

a ataca răzoarele de stejar şi alte foioase, dar s'aŭ găsit şi pe pin, pe molift şi pe larice.

Dacă, din fericire, numărul omizilor era relativ mic în localităţile menţionate, din contră în pădure eraŭ milioane; cînd treceaĭ prin masivele atacate, ţi se părea că burează: eraŭ excrementele larvelor ce căděau de pe arbori! Faţă de aceste cantităţi enorme de larve ne puteam aştepta, îndată după transformarea lor în insecte perfecte, la o progenitură a lor şi mai colosală de cît aceia din anul trecut. După observaţiunile mele de pe atuncea, trecerea din stare de larve în aceia de chrisalidă, la noĭ, se efectuează cam pe la începutul luneĭ Iunie şi metamorfosa chrisalidelor are loc în primele zile ale luneĭ Iulie.

Era deci natural să aştept şi acest an, la epoca indicată, apariţiunea fluturelui şi a grămezilor de ouă ce ele lipesc pe arbori.

Din fericire pentru pădurile noastre, aşteptarea mi-a fost zadarnică. Calamitatea s'a stins ca prin farmec. Deja în luna Iunie mă miram că nu prea se vedeaŭ chrisalide, saŭ numaĭ chrisalide atrofiate, dar mi se părea faptul cu totul accidental.

Fiind silit a absenta de la Brăneşti în a doua jumătate a luneĭ Iunie, n'am putut să observ desvoltarea mai departe a insectei şi d'aceia am fost foarte mult mirat cînd la întoarcerea mea la Brăneşti n'am găsit nicĭ urmă de fluture. Pe cînd anul trecut, pe la acea epocă, numărul fluturilor era aşa de mare că îl puteaĭ prinde orĭ-cînd cu mîna, îl duceaĭ involuntar acasă, fiind-că se acăţaŭ de oameni şi de animale; anul acesta am căutat în zadar şi n'am putut găsi nicĭ un singur exemplar. Tot ce am putut găsi, eraŭ două saŭ treĭ grămezĭ de ouă, fapt ce dovedeşte că unele insecte aŭ scăpat neatinse de epidemia ce a bîntuit probabil printr'însele. În adevăr, numaĭ graţie unei epidemiĭ pot să-mĭ esplic dispariţiunea subită şi bruscă a lor. E adevărat că tocmaĭ la epoca transformăriĭ larvelor în chrysalide, am avut a înregistra la Brăneşti cîte-va ploĭ violente şi e sciut că adesea-orĭ se prăpădesc larvele în cantităţĭ mariĭ din causa ploilor; dar nu s'a auzit pînă acum nicăerĭ că graţie ploilor să se fi stins o calamitate cu desăvîrşire. E adevărat că am observat atît la Cernica cît şi la Comana pe Calosoma inquizitor, care face ravage între larve, dar e ştiut că el şi aliaţiĭ lui pot să ajute la stingerea uneĭ epidemiĭ, nu pot însă nicĭ-de-cum ei singurĭ să o facă să dispară. E adevărat asemenea că Tachinele şi mai cu seamă Sehnenmonidele pot să distrugă larvele şi chrisalidele în cantităţĭ enorme, dar, dacă ele ar fi fost causa dispariţiuneĭ lui Liparis dispar,

ar fi trebuit să se constate existența lor în masivele atacate, ar fi trebuit să se vadă urmele lor.

Ast-fel fiind, încetarea calamității nu se poate alt-fel explica, de cît printr'aceea că o epidemie, datorită unui baccil, a bîntuit cu violență printre omizi și le-a cauzat moartea înaintea trecerei lor în stare de chrisalidă.

Ori-cum ar fi cu dispariţiunea bruscă a omizilor, n'au dispărut și pagubele causate de ele.

Opera lor era deja terminată, consecinţele ataculuĭ se declarase deja și se vor resimți și mai departe.

Am ajuns la punctul al treilea, la consecinţele directe și indirecte ale ataculuĭ.

Cele directe le-am atins deja în cele ce preced. Ele aŭ fost prea evidente chiar pentru ochiul profanuluĭ și consistaŭ în defoliarea completă a masivelor.

E de remarcat însă — lucru ce am semnalat deja mai sus — că masivele de șleau cel puțin în părțile unde am putut însu-mi observa calamitatea, aŭ fost mai puțin încercate, ba constituia cîte o-dată niște oaze verzi, absolut neatinse de flagel. Aceasta e pentru mine o dovadă mai mult că omizile n'au perit din cauza lipseĭ de hrană, cum presupuneaŭ unii silvicultori, căci e știut că aproape nu există o altă insectă mai prolifagă, mai puțin dificilă ca Liparis dispar. Dar răul direct, perderea frunzișuluĭ, a fost de scurtă durată. Deja în luna lunie a venit a doua primăvară, masivele aŭ început să se reînverzească, să-și refacă haina lor verde ce perduse prea de timpuriu.

Oare aceasta însemnează că răul causat de omizi a fost vremelnic și e reparat acuma cu desăvîrșire?

Din nenorocire nu! Să chibzuim nițel. Arborele primăvara, îndată ce și-a constituit aparatul foliaceŭ, intră în lucru și'și prepară în celulele frunzelor materialul de care are nevoe pentru a-și mări încetul cu încetul volumul. Anul acesta frunzele, de abia apărute, aŭ fost nimicite și n'aŭ putut funcționa de loc ori prea scurt timp. Procesul de asimilaţiune n'a putut avea loc timp de trei luni aproape; în acest timp, *arborele n'a crescut.*

Mai tîrziu, în timpul reconstituiriĭ frunzișuluĭ, arborele a întrebuințat toată energia luĭ vitală în scopul arătat și a cheltuit, ca să zic așa, toată economia luĭ — materiele de reservă — pe care acum trebue să le acumuleze din nou pentru nevoile viitoruluĭ. *În acest timp arborele n'a crescut.* În fine s'a observat că arboriĭ atacați de

insecte, ca și cum ar fi trecut printr'o boală grea, presintă cîți-va ani creșteri mai mici de cît acelea înaintea atacului, creșteri cari nu devin normale de cît încetul cu încetul, pe măsură ce echilibrul deranjat se restabilește din nou.

Consecința indirectă deci a atacului este o diminuare a creșterilor s'ău a producțiunii lemnoase, care, dacă se manifestă pe suprafețele mari, se exprimă prin cifre destul de considerabile.

Fie producțiunea pe an și pe h. a. 3 m. c., și presupunem că din causa unei invasiuni de Liparis dispar, această producțiune scade în termen mediŭ 3 ani de-arindul cu 15 % s'ău aproximativ cu 0,50 m. c. anual; atunci un hectar, în timp de 3 ani, în loc să producă 9 m. c., produce numai 7,5 m. c., și producțiunea unei păduri de 10.000 hectare este redusă în acelaș interval de la 90.000 m c. la 75.000 m. c.

Un alt efect indirect consistă în aceea că și producțiunea semințel e stînjenită, prin distrugerea aparatului foliaceŭ.

In adevăr, am văzut că frunzele se reconstituesc prin consumațiunea materielor de reservă, acumulate în lemn, în vlăstare și în mugurĭ, și e știut că producțiunea semințel depinde pe lîngă alte împrejurări și de cantitățile de reservă ce se găsesc adunate în lemn în acest scop.

Vedem dar, că activitatea omizilor lui Liparis dispar, e destul de vătămătoare pentru ca să ne ocupăm serios cu combaterea acestei insecte.

De care mijloace dispunem într'acest scop?

Voiŭ începe cu un mijloc foarte simplu, dar foarte sigur și ușor de aplicat: adunatul ouălor.

Am văzut că ouăle se depun de regulă în părțile inferioare ale arborilor și că sunt ușor visibile, fapt care ne permite a întrebuința chiar copiĭ pentru efectuarea acestei lucrări și a face deci cheltueli relativ minime; am constatat că ele se găsesc de preferință în acele masive cari sînt ușor accesibile, fiind că sub-arboretul nu e prea desvoltat — o împrejurare avantagioasă, căci, neavînd pretențiunea de a stîrpi insecta cu desăvîrșire — nu vom proceda la stringerea ouălor, de cît numaĭ în anumite masive, unde ne putem aștepta la o recoltă abundentă mai cu seamă în prăjinișurile înalte; am stabilit mai departe că insecta remîne nouă luni în stare de oŭ și anume în tot timpul ernei, lucru ce ne permite a ne folosi de brațe eftine, la un timp cînd muncitoriĭ în altă parte nu prea găsesc de

lucru. Iată o serie de fapte cari fac ca măsura propusă să nu fie aşa de grea de aplicat, cum s'ar putea crede la început.

Ouăle adunate trebuesc arse. Ele se plătesc cu kgr., ceea-ce stimulează zelul lucrătorilor.

Acest mod de combatere s'a aplicat în anii 1891—1893, în Bulgaria, unde se zice că s'ar fi adunat în acest interval 50.000 (!) kilograme de ouă.

Pentru a face ca lucrarea să fie mai expeditivă, s'a propus a acoperi grămăzile de ouă cu un strat de cleiŭ care, pentru a nu se scurge, nu trebue să fie prea lichid, dar nici nu trebue să se usuce prea de vreme. Acest strat are de scop a împedica omizile mici de a eşi primăvara din învelişul lor păros, care, cum am menţionat mai sus, garantează ouăle în contra întîmplărilor.

De şi acest procedeŭ pare a fi mai perfecţionat şi mai cu seamă mai lesnicios de cît stringerea directă a ouălor, totuşi, prin faptul că nu se poate aplica de cît sub control serios, nu se recomandă faţă de cea din urmă, la care lucrătorul, şi fără a fi controlat, are tot interesul de a strînge toate ouăle ce întîlneşte în drumul lui.

S'a mai propus şi stringerea şi distrugerea femelelor înainte de a-şi depune ouăle. In adevăr, femelele se pot uşor cunoaşte — numele de: «Liparis dispar» provine chiar din «disparitatea ce există între bărbat, sprinten, mititel şi de culoare brună şi femela groasă, greoaie şi albicioasă, — dar prin faptul că acest mod de combatere nu se poate efectua de cît într'un timp foarte scurt, cel mult trei săptămîni, tocmai în timpul verei, cînd braţele sunt scumpe, mi se pare că nu merită aceaşi atenţie ca stringerea ouălor după depunerea lor.

In fine, acolo unde e vorba de a apăra plantaţiuni de curînd efectuate, care este ştiut că se pot chiar usca dacă defoliarea e completă, plantaţiuni ce s'aŭ făcut poate cu mari cheltueli, în casuri cînd pepinierile noastre sunt în premejdie, se poate recomanda chiar adunatul omizilor şi chrisalidelor pentru a reduce răul la un minimum posibil. Cheltuelile ce facem cu combaterea unei calamităţi de insecte, negreşit trebue să fie tot-d'a-una în raport cu obiectul s'aŭ mai bine zis cu valoarea obiectului ce voim să apărăm

Din toate acestea la noi nimic nu s'a făcut; am lăsat lucrurile la voia întîmplării şi de astă dată am fost ajutaţi de împrejurări favorabile, într'atît cel puţin, în cît calamitatea actuală s'a stins foarte de timpuriu, fără a lua dimensiuni prea mari.

Dar aceasta a fost o întîmplare şi dacă e adevărat că ori-ce

calamitate de felul acesta ‘şi-are sfîrşitul natural, nu e mai puţin adevărat că pînă la sfîrşit, produce un rău cîte-odată enorm, un rău ce prin măsuri prudente se poate înlătura s'aŭ cel puţin restringe. Datoria silvicultorului este a preveni asemenea calamităţi, pentru a nu ne expune la pagube adesea-ori destul de simţitoare.

Am văzut mai sus că germenul a rămas şi va fi tot-d'auna în pădurile noastre; e natural că el va găsi la un moment, din noŭ condiţiuni favorabile, pentru a se desvolta în proporţiuni îngrijitoare, e natural ca această invasiune nu va fi cea din urmă, cum de sigur n'a fost nici cea d'intîiŭ.

Aş fi fericit dacă prin aceste rînduri aş fi atras atenţiunea silvicultorilor, asupra unui inamic al pădurilor noastre şi dacă la o nouă invasiune, s'ar lua măsuri eficace pentru combaterea lui.

N. A. Grunau.

PERSONALUL SILVIC AL STATULUI
DIN PUNTUL DE VEDERE LEGAL [1])

Dacă legile, regulamentele şi decretele sunt bune, trebuesc aplicate; contrariŭ trebuesc modificate saŭ abrogate, iar nu călcate.

I. Personalul silvic în genere.

Din citarea şi confruntarea art. de legi ce urmează, voiŭ ajunge la conclusiile că:

1. Impiegaţii silvici, afară de pădurari, trebuesc numiţi de Rege, ... dintre persoanele cari aŭ făcut studii speciale de silvicultură şi agronomie.

2. Cei cinci membri ai consiliului technic al pădurilor, numiţi de Rege, ... se vor alege dintre persoanele speciale cu ştiinţa culturei pădurilor precum şi în ştiinţa agriculturei.

1) Acum cînd se prepară proecte de legi şi cînd sesiunea corpurilor legiuitoare este aproape a se deschide, am crezut necesar să public sub acest titlu oare-care controverse, pe cari le am observat în funcţionarea serviciului silvic al statuiŭ spre a se lua măsuri de îndreptarea lor, pentru bunul mers al serviciului; declar de la început, că n'am avut intenţia să fac alusiune la persoanele, cari s'ar găsi în vre-una din controversele citate, spre a le atinge susceptibilităţile.

Aceste modeste observaţiuni le public fiind provocat mai ales de cîte-va decisiuni ale Înaltei Curţi de Casaţie, şi de cîte-va discuţiuni din parlamentul ţărei, din care unele s'ar putea numi lecţiuni severe, cari totuşi nu aŭ avut darul să impulsioneze pe cei în drept, să ia măsuri de îndreptarea lor.

3. In serviciul silvic romîn funcţionează şi streinî în contra dispoziţiunilor art. 1 din legea promulgată la 8 Iunie 1883, adică fără a fi angajaţi cu contract pe cîte treî anî.

4. Majoritatea brigadierilor silvicî din serviciul Statuluî, funcţionează prin admitere în contra dispoziţiunilor art. 2 din codul silvic în vigoare, combinat cu art. 13 din legea pentru administrarea domeniilor Statuluî, adică neavînd studiile speciale cerute de lege.

5. In privinţa înaintăriî, permutăriî şi penalităţilor acestor impiegaţi silvicî, nu există nicî o normă, saŭ şi dacă există ceva, este numaî o dispoziţiune ministerială atît de laconică şi de vagă, în cît în generalitatea cazurilor, nicî nu este ţinută în seamă.

6. Se găsesc decrete carî s'au abrogat prin decisiunî ministeriale, aceea ce constitue o anomalie şi alte decrete şi jurnale ale consiliuluî de miniştri, din carî se aplică numaî unele părţi, iar nu în întregime.

* * *

Spre a dovedi cele expuse maî sus, sub punctele 1 şi 2 voiŭ arăta că: după art. 2 din codul sivic, personalul pentru administrarea şi paza pădurilor supuse regimuluî silvic, se admite şi numeşte în conformitate cu dispoziţiunile art. 12 şi 13 din legea pentru administrarea domeniilor şi pădurilor Statuluî, care era în vigoare în 1881, data decretăriî codului silvic, iar cuprinsul menţionatelor art. 12 şi 13 este cel următor:

Art. 12. Pentru administraţia şi paza pădurilor se instituesc: inspectorî silvicî, şefî şi sub-şefî de circonscripţiunî silvice şi pădurarî [1]).

Art. 13. Tot personalul, afară de pădurarî, se va recruta dintre persoanele carî aŭ făcut studiî speciale în silvicultură şi agronomie [2]).

. . . . . .

Legea pentru administrarea domeniilor Statuluî, primind posterior maî multe modificărî şi complectărî este necesar a le menţiona, şi anume:

1. Legea de la 15 Iulie 1875, pentru organisarea personaluluî administraţieî generale a domeniilor şi pădurilor Statuluî şi a serviciilor dependinte, prin art. 3 menţionează: «Condiţiunile de admi-«sibilitate şi înaintare, se stabilesc pentru fie-care ramură de serviciŭ

1) Credem că din eroare se zice în textul oficial «păduri», căcî trebuia a zice «pădurarî», de oare ce art. 13 următor este categoric: «Tot personalul, afară de *pădurarî*, deci este vorba de pădurarî, iar nu de păduri».

2) Dar ce se va face cu aceia carî se găseau funcţionînd în serviciu în momentul decretăriî acesteî legî şi carî nu întruneaŭ condiţiunile cerute de acest art ? Legea nu prevede nimic.

«prin regulamente speciale de administraţiune publică, care preci-«sează tot-de-odată atribuţiunile în parte ale fie-căruĭ serviciu şi «regulele după care are a funcţiona».

2. Legea pentru înfiinţarea ministeruluĭ de agr. etc., promulgată la 30 Martie 1883, în art. 13 declară că, serviciul exterior se compune din: «..... personalul silvic, ... » iar art. 17 din aceiaşĭ lege se ocupă numaĭ de atribuţiunile personaluluĭ exterior al pădurilor, în coprinderea: «serviciul exterior al pădurilor compus «din inspectorĭ, sub-inspectorĭ, guarzĭ generalĭ şi agenţĭ secundarĭ, «este însărcinat cu lucrările privitoare la exploatarea, păstrarea şi «înmulţirea pădurilor Statuluĭ», iar art. 18 din aceiaşĭ lege prevede că: «personalul serviciuluĭ exterior, rămîne supus regimuluĭ prevĕzut «prin legea de la 21 Martie 1872, privitoare la administrarea do-«meniilor Statuluĭ».

Regulamentele promise de art. 3 al legeĭ de la 15 Iuliu 1875 şi de art. 34 al legeĭ pentru administrarea domeniilor Statuluĭ neexistînd, le ţin locul două decisiunĭ ministeriale din 1890, una: *privitoare la organisarea personaluluĭ serviciuluĭ silvic al Statului* şi alta *relativă la administrarea pădurilor Statuluĭ*, publicate în «Buletinul Ministeruluĭ de domeniĭ» din luna Octombre 1890; apoĭ alta din anul 1892 intitulată: *Regulament pentru determinarea atribuţiunilor serviciuluĭ silvic exterior*, publicată la pag. 1110 a «Anuaruluĭ Ministeruluĭ de Domeniĭ» din 1893 şi care este anulată prin Regulamentul pentru determinarea atribuţiunilor personaluluĭ silvic exterior din Octombre 1899. Alta este decisiunea ministerială No. 29250 de la 20 Martie 1896, care este mixtă (vezĭ pag. 329 din «Revista Pădurilor» pe anul 1898).

Dintre acestea, privitoare la admiterea în serviciŭ a personaluluĭ silvic superior, este numaĭ importanta decisiune din 1890 cea relativă la: *organisarea personaluluĭ serviciuluĭ silvic.*

Vom resuma din această decisiune părţile care ne interesează:

«Noĭ, Ministru secretar de Stat la departamentul agr., industrieĭ, com. şi domeniilor,

«Avînd în vedere art. 2 din codul silvic şi art. 12 şi 13 din legea pentru administrarea domeniilor Statuluĭ,

«Avînd în vedere că regulamentul cerut de acest din urmă text de lege nu s'a făcut nicĭ pînă acum,

«Avînd în vedere că atribuţiunile numeroşilor agenţĭ şi rela-ţiunile dintre dinşiĭ nu sunt precisate şi nu sunt prescrise nicĭ

regulele de admisibilitate şi de înaintare şi nici măcar regulele generale ale disciplinei şi ordinei atît de necesare pentru mersul regulat al serviciilor.

. . . . . .

«Avînd în vedere că toţi agenţii silvici se numesc dintre elevii ce se disting mai mult în şcoala de la Herăstrău, după ce fac un an de aplicaţiune saŭ şi din elevii ce aŭ făcut alte şcoli silvice din streinătate, (şi de la Brănescĭ, dupe legea actuală) [1]).

«Considerînd că acest us poate fi menţinut arătîndu-se însă anume şcoalele şi cu ce anume condiţiuni se pot primi.

«Că, pentru a se cunoaşte valoarea şi meritele fie-căruĭ agent şi pentru ca dreptatea să domine la înaintărĭ, este trebuinţă, ca la fie-care inspecţiune, inspectorii silvicĭ să noteze activitatea şi purtarea fie-căruĭ agent ;

. . . . . .

«Pentru aceste motive decidem :

«I . . . . . .

«1 . . . . . .

«Serviciul de control se constitue de . . . inspectorii regionalĭ carĭ vor inspecta cel puţin de două orĭ pe an, regiunile ce le sunt încredinţate şi vor raporta ministeruluĭ, resultatul cercetărilor lor. Eĭ vor arăta îndreptările şi îmbunătăţirile ce reclamă serviciile; eĭ vor constata capacitatea şi activitatea fie-căruĭ agent, prin note ce vor da agenţilor, la fie-care inspecţiune.

«Drept aceea, fie-care agent va avea un memoriŭ, care va coprinde toate notele şi toate pedepsele ce a avut în serviciŭ.

. . . . . .

«2. Nimenĭ nu va fi primit în serviciu de cît dacă va avea diploma şcoaleĭ de la Herăstrău, saŭ a uneĭ şcoale streine recunoscută de minister, (saŭ de la Brăneşti după legea actuală) [1]).

«*Nimenĭ nu va fi înaintat de cât conform tabelei ce se va alcătui pe fie-care an de serviciul de control.*

. . . . . .

«II. Consiliul technic va elabora regulamentele necesare pentru aplicarea acestor dispoziţiunĭ.

«III. D. director al Domeniilor este însărcinat cu executarea decisiuneĭ de faţă.

«*Ministru*, G. Gr. Păncescu».

---

1) Nota autoruluĭ.

Cred de prisos a mai insista să arăt că această importantă decisiune, care este espresia fidelă a art. 3 din legea de la 15 Iuliu 1875, a fost şi este abandonată aproape de la inceput, căci nu s'a elaborat nici regulamentele necesare pentru aplicarea ei şi nici nu s'au luat măsuri de executarea ei; — iar despre cele-l'alte prevederi ale ei, nu mai menţionez, căci toate au rămas o simplă parodie, deşi in mod categoric şi cu o competinţă magistrală, această decisiune constată oficial, că art. 2 din codul silvic şi art. 12 şi 13 din legea pentru administrarea domeniilor Statului, sunt aplicabile şi că regulamentul cerut de acest din urmă text de lege nu s'a făcut nici pină la 1890 şi subscrisul poate adăoga că nu s'a făcut in întregime nici pină in present, 1899.

Această decisiune mai dispune că: (2) «Nimeni nu va fi primit «in serviciu de cit dacă va avea diploma şcoalei de la Herăstrău «saŭ a unei şcoale străine recunoscute de minister». adică: că, numirea in funcţiunile de impiegaţi silvici afară de pădurari, să se facă numai dintre persoanele, cari aŭ făcut studii speciale de silvicultură şi agronomie, aşa precum prescrie art. 2 din codul silvic şi art. 13 din legea pentru administrarea domeniilor Statului de la 28 Martie 1872.

Cu această ocasiune ne punem intrebarea: Ast-fel se procedează la admiterea in corpul silvic al statului? ori sunt destui şi incă de curind numiţi in serviciul silvic, cari aŭ numai studii de agronomie nu şi de silvicultură? S'aŭ sunt alţii, cari neobţinind cuvenitele diplome de absolvire, de la şcoalele silvice ce au frecuentat in străinătate, aŭ fost primiţi in serviciul silvic romin, unii cu certificate şi alţii chiar fără certificate, saŭ că le aŭ cu note foarte slabe.

Dar mai mult de cit atit: am dori să ştim: «*cari sunt şcoalele străine recunoscute de minister*?» şi pentru ce se primesc in serviciul silvic romin: absolvenţi cu certificate de la şcoalele silvice din străinătate, cînd art. 2 din decisiunea sus menţionată prescrie că: «*nimeni nu va fi primit în serviciŭ de cît dacă va avea diploma şcoalei de la Herăstrău saŭ a unei şcoale străine recunoscută de minister*» iar nu certificat?

Iată atitea cestiuni, asupra cărora onor. Minister al Domeniilor ar trebui să ia măsuri severe.

Condiţiunile de admisibilitatea in serviciu a agenţilor silvici se mai determină in mod indirect şi de alte legiuiri şi regulamente şi anume:

Legea promulgată la 8 Iunie 1883 prin art. 2 dispune: «se va «înfiinţa o şcoală de silvicultură, in care se vor preda cursuri de

«silvicultură şi amenagiament, ştiinţele fisico-naturale, matematicĕ «şi dreptul forestier», (despre *ştiinţele agricole* nu menţionează nimic, cum cer art. 2 şi 30 din codul silvic?). «Un regulament special va determina numărul personalului didactic, materiile....»

Acest regulament nicĭ nu a apărut pînă la 26 Octombrie 1886, cînd şcoala specială de silvicultură, s'a contopit cu cea de agricultură de la Herăstrău.

O altă dispoziţiune privitoare la admiterea în corpul silvic găsim în regulamentul de la 26 Octombrie 1886, pentru organisarea învăţămîntuluĭ teoretic şi practic al şcoaleĭ centrale de agricultură şi silvicultură de la Herăstrău, care după ce fixează durata studiilor teoretice la 3 anĭ şi un an de aplicaţiune, pentru cei ce se destină ramureĭ silvice, prin art. 38 menţionează că: «Dintre eleviĭ absol- «venţi aĭ şcoaleĭ de agricultură şi silvicultură de la Herăstrău, carĭ «au obţinut diploma în condiţiunile aceluĭ regulament (art. 34—37 «inclusiv: media generală cel puţin 15, fără să aibă la vre-un obiect «mai mică de 14), se vor alege prin concurs atîţia candidaţĭ, de «cîţi ministerul va avea trebuinţă, spre a urma ca bursierĭ aĭ sta- «tuluĭ lucrările şi conferinţele din anul (devenit mai în urmă şcoala) «de aplicaţiune»; — iar prin art. 41 din acelaşi regulament se sta- bileşte: «La finele anuluĭ de aplicaţiune, eleviĭ vor da un examen «general asupra materiilor şi lucrărilor executate în anul de aplica- «ţiune, după care, aceia carĭ vor avea media şi condiţiunile cerute «de regulamentul special al acestuĭ învăţămînt, vor fi admişĭ în corpul «silvic, după aceleaşi regule cum se admit şi bursieriĭ statuluĭ, carĭ «aŭ urmat şcoala de silvicultură de la Nancy».

Apoĭ: prin art. 3 al legeĭ de la 8 Iunie 1883 se prevedea:

«Pentru creiarea în viitor a personalului didactic, precum şi «pentru înmulţirea cît mai grabnic a personalului silvic, ministerul «de agr. va trimite pe fie-care an şi în timp de cinci anĭ cîte cinci «tineri bacalaureaţĭ în şcoalele silvice din streinătate, pentru a-şi com- «plecta atît studiile teoretice cît şi practice ale culturei pădurilor....»; de unde resultă că această lege, întocmaĭ ca codul silvic şi ca şi legea de la 15 Iulie 1875, nu abrogă întru nimic dispoziţiile art. 18 din legea pentru administrarea domeniilor Statuluĭ de la 1872, de- rogă însă de la dispoziţiile eĭ într'atîta că: dă dreptul de a fi numiţĭ în serviciul silvic şi bacalaureaţĭ, carĭ vor fi fost trimişĭ ca bursieri aĭ Statuluĭ în şcoalele forestiere din străinătate, spre a'şi complecta studiile teoretice asupra culturei pădurilor, menţinînd totuşi nea- tinse dispoziţiunile art. 30 din codul silvic, adică *nedînd chiar ace-*

lora dreptul, de a fi numiți membrii în consiliul technic al pădurilor.

Dacă cugetăm de aproape asupra dispoșițieĭ din art. 30 al codului silvic că adică: «*membri consiliului technic al pădurilor «să fie aleși dintre persoanele speciale cu știința culturei pădu «rilor, precum și știința agriculturei*» nu suntem de loc surprinși căci poate legiuitorul a introdus in lege această dispoșițiune, tocmaĭ in scopul de a și asigura in consiliul technic al pădurilor concursul persoanelor cu cunoștințe profunde și vaste, din aceste două specialități, carĭ sunt atit de strins legate una cu alta, in cit una (silvicultura) este ramura celeĭ-l-alte (agricultura) și cu atit maĭ mult nu putem rămine surprinși, cind cugetăm că insăși școala națională forestieră de la Nancy (Francia), in urma decretului de la 9 Ianuarie 1888, își recrutează elevĭ dintre absolvenții diplomați aĭ institutului național agronomic, (după modul adoptat de școala politechnică), menținindu-se escepțiunea stabilită prin decretul de la 15 Aprilie 1873, in favoarea elevilor eșiți din școala politechnică. («eleviĭ școaleĭ «politechnice admisibilĭ in serviciile publice, carĭ in lipsă nu aŭ putut «fi designați pentru vre unul din serviciile enumărate in art. 1 al «aceluĭ decret, pot fi primiți in școala forestieră») și incă nu trebue uitat că: «candidații școaleĭ politechnice vor trebui să probeze diploma de bacalaureat» (decretul de la 2 Ianuarie 1861).

In sfirșit trebue a cita că:

Ultima lege care implicit derogă de la art. 13 din legea pentru administrarea domeniilor Statuluĭ, menținind totuși neatinse dispoșițiile art. 30 din codul silvic cu privire la numirea membrilor in consiliul technic al pădurilor, este legea pentru organisarea invățămintuluĭ profesional de la 9 Aprilie 1893 care prin art. 39 dispune:

«Pentru formarea unuĭ personal silvic bine instruit se inființează o școală specială. . . .»

Deci absolvenții școalelor de silvicultură din străinătate, *sunt excluși de la dreptul de a fi numiți membri în consiliul technic al pădurilor, dacă nu aŭ și studii speciale de agricultură*, tot ast-fel și absolvenții școaleĭ de silvicultură inființată prin legea de la 8 Iuniŭ 1833, cum și absolvenții actualeĭ școale de silvicultură de la Brănescĭ, nu aŭ dreptul a fi numiți membri in consiliul technic al pădurilor, neavînd și studii speciale de agricultură, cred că e timpul ca printr'o lege să se revie asupra acestor lacune, dacă lacune sunt?! Aceasta o susțin, pentru că va veni timpul cind numărul celor cu școala de Agricultură de la Herăstrău se va epuisa

luindu-le locul ceĭ cu școalele de silvicultură: de la Brănești, centrală și din străinătate și atunci: *de unde se vor mai recruta membri în consiliul technic cu studii speciale în știința culturei pădurilor precum și în știința agriculturei?*

* * *

3. Pentru argumentarea celor coprinse în punctul 3 de la inceput, că adică: în serviciul sivic romîn funcționează și străinĭ în contra dispositiunilor legeĭ, adică fără a fi angajați cu contract pe cîte 3 anĭ voiŭ arăta că după legea promulgată la 8 Iunie 1883: «Ministerul «de agr., industrie, comerciŭ și domeniĭ, este autorisat a angajia «silvicultorĭ aduși din streinătate, în numărul trebuincios și pe un «termen de treĭ anĭ cel mult.

«Acești silvicultorĭ, impreună cu alții din țară vor proceda la «lacerea de planurĭ sistematice de amenajamente și la instalărĭ de «tăerĭ și vînzărĭ după sistemele cele mai perfecționate și regulele «de control specificate printr'un regulament ad-hoc.

«Aceste din urmă operațiuni se vor aplica în treĭ saŭ patru «păduri așezate în localități diferite și pe cît se va putea compuse «din speciĭ de lemne deosebite. Ele se vor fixa printr'o decisiune a «consiliuluĭ de miniștri sub aprobarea regală.

«Vor proceda la instalărĭ de pepiniere pentru impădurirea lo«curilor sterpe saŭ munților despăduriți, precum și la instruirea ti«nerilor destinați serviciuluĭ silvic.

«In nicĭ un cas nu vor avea direcțiunea lucrărilor».

Ne întrebăm: ast-fel se procedează în serviciul nostru silvic, orĭ cu totul alt-fel?!...

Dacă vom urmări casurĭ de asemenea natură în alte servicii ale Statuluĭ nostru, iată ce găsim:

La desbaterile Senatuluĭ de la 18 Decembrie 1898 (pag. 124):

D. *Al. Constantinescu* (senator): D-lor, sunt treĭ d-nĭ ingineri, pentru carĭ ni s'a cerut încă de erĭ de către d. ministru al lucrărilor publice, să le votăm impămîntenirea. Și iată pentru carĭ motive: mîine fiind 1 Ianuarie stil nou și aceste persoane carĭ de altmintrelea sunt niște ingineri eminenți, nefiind naturalisați, d. ministru va fi nevoit ca să'ĭ pună în afară de serviciŭ.

Voci. Foarte bine.....

De unde resultă că d. ministru al lucrărilor publice, ar fi fost

nevoit ca a doua zi să'i pună afară din serviciu, dacă Senatul nu ar fi admis una din aceste împămînteniri, cu dispensă de stagiu chiar în aceeaşi zi, iar cele-alte două, le-a admis în ziua următoare.

In şedinţa de la 16 Ian. 1899 [1]) discutîndu-se despre împămîntenirea rominilor stabiliţi în Dobrogea, între carî sunt şi Rominii din Basarabia şi Bucovina şi carî sunt veniţi acolo nu de eri de alaltăeri, ci de cînd Dobrogea este anexată la Rominia, D. deputat C. Popovici avînd cuvîntul, a declarat următorele:

«D-lor deputaţi, eu aş cere să se închidă discuţiunea asupra unor lucruri atît de delicate, căci nu cred că este bine să votăm asemenea propuneri. După părerea mea, rominii sunt foarte necesarî a fi în Transilvania, mai cu seamă în zilele carî le trecem.

«Naturalisîndu-i aşa cu sutele şi cu miile, avem să vedem într'o zi că în Transilvania n'a mai rămas romîni. Renunţaţi D-voastră la ideia aceasta mare? (sgomot). Cine are atunci să mai lupte cu ungurii, dacă toate capacităţile transilvănene vor veni aci să ceară slujbe? Poate voiţi să ne ducem atunci noi acolo? (sgomot).»

(Imediat după aceasta, se pune la vot închiderea discuţiunei şi se primeşte, — ceea ce e o dovadă că Adunarea Deputaţilor a fost de acord cu vederile d-lui deputat C. Popovici).

Din desbaterile Senatului de la 26 Ianuarie 1899, pag. 147:

D-l General Catargi (senator), avînd cuvîntul, declară: «D-le «preşedinte, legea este expresă: ***dura lex, sed lex***. Străini nu se «primesc nici în funcţiunile publice, nici în şcoalele noastre militare «sau altele, şi pînă acum, într'un mod neregulat s'au primit romîni «din Transilvania, ***carî deşi sunt români, dar altă vreme cât nu «sunt împămînteniţi, sunt străini.....***»

Pentru ce deci unii dintre silvicultorî sunt primiţi în corpul silvic al Statului dintre străinî, fără să fie angajaţi cu contract în condiţiile art. 1 din citata lege?

Trebue dar ca onor. Minister al Domeniilor să ia măsurî în contra tuturor silvicultorilor, carî sunt primiţi în corpul silvic al Statului prin călcarea legei şi a se pune în regulă cu dînşii, încheiînd contracte, iar nu a nesocoti o lege atît de categorică.

Aceasta bine înţeles pînă la cea d'întîiu sesiune a Corpurilor Legiuitoare, cînd va trebui să li se admită împămîntenirea, căci din momentul ce au fost admişi în corpul silvic, se presupune că au

1) Vezi desbat. Adunărei Deputaţilor, pag. 311 de la 28 Ian. 1899.

fost indispensabili serviciului şi deci intră în prevederile art. 7 § II al. *a* din Constituţiune, ca fiind aduşi în ţară cu talente distinse.

* * *

4. Că majoritatea brigadierilor silvici din serviciul Statului funcţionează prin admitere, în contra dispoziţiunilor art. 2 din codul silvic în vigoare, combinat cu art. 13 din legea pentru administrarea domeniilor Statului, adică neavînd studiile speciale cerute de lege, este uşor de demonstrat întru cît se ştie că, pentru prima oară la noi în ţară, de abia la 8 Noembre 1891, s'a creat o secţiune pentru brigadierii silvici, secţiune care a fost prevăzută şi prin art. 39 din legea pentru organisarea învăţămîntului profesional de la 9 Aprilie 1893, care se exprimă:

«Pentru formarea unui personal silvic bine instruit, se înfiin-«ţează o şcoală specială, pe lîngă care se va alipi o secţiune de bri-«gadieri, menită a creia persenalul inferior».

Deci, abia la 1893 s'a înfiinţat prima şcoală pentru brigadierii silvici, din care cea d'întîiu promoţie a absolvit la 1 Septembre 1895, legea fiind pusă în aplicare la 1 Septembrie 1894. Poate dar oricine să 'şi pună întrebările: *a*) Cu ce studii s'au recrutat brigadieri silvici în intervalul de la 1862 pînă la 1895? şi *b*) În presinte, toţi brigadierii din serviciul Statului, aŭ studiile speciale cerute de art. 13 din legea pentru administrarea domeniilor Statului?

Ne pare că ambele răspunsuri vor fi nefavorabile.

* * *

5. Că în privinţa înaintărilor, permutărilor şi penalităţilor împiegaţilor silvici, de şi art. 3 din legea de la 15 Iulie 1875 prevede că:

«Condiţiunile de admisibilitate şi înaintare se stabilesc pentru «fie-care ramură de serviciŭ, prin regulamente speciale de adminis-«traţiune publică, cari precisează tot-d'o-dată atribuţiunile în parte «ale fie-căruĭ serviciŭ şi regulele după care are a funcţiona» totuşi regulamentul privitor la serviciul silvic, nu a văzut lumina zileĭ de cît la 1892 şi atunci sub forma uneĭ decisiunĭ ministeriale, iar nu cu întărirea regală, aşa că poate să fie ţinut în seamă saŭ nu (bine înţeles că aceasta depinde după dispoziţiunea celor chemaţi să-l aplice).

Acest regulament prevede la atribuţiunile inspectorului (III), sub art. 4: «Va da avisul întrunindu-se în complect consiliu asu-

«pra înaintărilor, permutărilor și penalităților din întregul serviciu «silvic». Dar ce se va face cu acest avis? Fi-va el ținut în seamă la înaintări ori nu? acestea nu se prevăd în acest regulament și nici aiurea și de aceea avisele date de inspectorii silvici întruniți în complect consiliu chiar, nu sunt totdeauna ținute în seamă și se înaintează adese-ori persoane, cari nici nu au figurat în avisul consiliului de inspectori, sau în unele casuri nici nu se mai consultă consiliul inspectorilor silvici, ceea ce constitue o sfidare pentru ei.

De permutări și penalități nu ne mai ocupăm, ele fiind lăsate cu totul la discreția ministerului, ne mai luându-se avisul nici chiar al unui inspector silvic, necum al unui complect consiliu de inspectori.

Asupra înaintărilor resultă deci că suntem departe de a avea regule așa de precise, precum au francesii, stabilite prin decretul de la 15 Iunie 1891 în care se prevede:

«1. Un comitet special va adresa în fie-care an un tablou de înaintări pentru agenții forestieri de ori-ce grad. Acest tablou va conține o listă de presentațiuni pentru fie-care grad, până la acela de conservator inclusiv.

«2. Comitetul pentru înaintare se compune din Ministrul de agricultură ca președinte, directorul pădurilor ca vice-președinte, din trei administratori ca inspectori generali ai pădurilor; directorul școalei naționale superioare de silvicultură și al școalei mijlocie de silvicultură de la Barre.

«3. Nici un brigadier forestier nu va putea fi numit și nici un agent nu va putea obține o înaintare de grad, dacă nu figurează în tabloul de înaintare.

«4. Condițiunile de inscriere în tablou se vor determina printr'o decisiune ministerială, (această decisiune este dată chiar în aceeași zi 15 Iunie 1891)

«5. Tabloul de înaintări dresat de comitet și aprobat de mi«nistrul de agricultură, va servi pentru toate înaintările de făcut în «anul stabilirei tablouluĭ. — În cas de epuisarea acestuĭ tablou, el «nu se va putea stabili în cursul exercițiuluĭ de liste suplimentare.

«6. Administratorii pădurilor se vor alege dintre conservatorii «pădurilor, având cel puțin doui ani de funcționare în același grad».

* * *

Pentru a demonstra cele citate în al. 6 de la început, mai întîiu voiŭ menționa:

a) Neaplicarea regulamentului și instrucțiunilor pentru serviciul pădurarilor și brigadierilor, decretat sub No. 302 din 18 Oct. 1863, care de alt-fel este și pînă astă-zi în vigoare deși unele părți d'intr'însul sunt înlocuite în mod anormal, prin decisiuni ministeriale.

Dacă acel regulament neabrogat încă, s'ar aplica, ar ameliora posițiunea materială a brigadierilor și pădurarilor, căci le acordă o remisă din delictele silvice constatate de ei.

a) Cred că nu greșesc a mă mai ocupa și de art. 15 din legea pentru înființarea Ministerului de agricultură, industrie, comerciu și domenii, care prevede că: «*inspectorii de agricultură, comerciu și domenii se numesc dintre persoanele de specialitate în aceste ramuri*».

Aș putea proba că sunt persoane, cari ocupă posturi de inspectori domeniali, cari nu posedă titluri corespunzătoare specialității și gradului ce ocupă și cari sunt numiți în contra dispozițiunilor art. 15 din legea citată, — deci ori legea trebue respectată, ori trebue schimbată, însă modesta mea părere este că trebue respectată.

Cu această ocasiune cred că e bine a reaminti aceea ce zicea în Cameră un deputat în 1890 [1]). «Să cerem, d-lor, și să obținem «ca funcțiunile speciale și importante din ministerul agriculturei, să «fie ocupate de specialiști în cunoștințele agricole, căci aci rolul e «prea important ca să putem a ne bate joc de el, încredințînd pos«turile la oameni, ca cei de astă-zi, cari nu fac de cît să iscălească «hîrtiile».

b) Neaplicarea în întregime a ordinului No. 44748 din 15 Oct. 1887 al ministerului de agricultură, care este espresia unui decret regal [2]) neabrogat încă pînă în present, prin care se prevedea cîte o remisă ce nu va trece peste 7%, dar care remisă nu li s'a dat de și le-ar fi ameliorat posițiunea în mod simțitor, așa că dacă s'ar fi executat acel decret ad-literam, se putea găsi personal mai corespunzător, cu care să se pună în aplicare coprinsul lui.

c) În sfîrșit neaplicarea în întregime a jurnalului consiliului de miniștrii No. 3 din 13 Februarie 1890, publicat în Monitorul oficial No. 252 din 18 Februarie 1890 și care încă nu s'a aplicat în întregime, cu privire la agenți silvici, căci nu se dă remisa din vînzări de lemne, prevăzută șefilor de ocoale deși acel jurnal al Consi-

1) Vezi Revista păd. din 1890 pag. 210

2) Decretul regal No, 2349 din 13 Oct. 1887.

liului de miniștrii este în vigoare și în present căci după el se urmează cu administrarea veniturilor Statului din Dobrogea.

Cunosc încă un decret regal, care a fost abrogat printr'o decisiune ministerială, iar în present serviciul se urmează după decisiune, iar nu după decret!? deși cred că nu era nici o dificultate ca să se abroge sau modifice un decret printr'altul, — dar pentru că nu s'a făcut la timp nu găsesc oportun a mai scoate la evidență, această decisiune.

Prin aceste procedări s'au adus Statului pagube considerabile și cred că e timpul de a fi curmate, spre a se intra pe calea normală

II. Guarzii ajutori (silvici).

Guarzii ajutori silvici, înființați prin legea de la 15 Iulie 1875 *nu sunt agenți silvici și deci nu aŭ drepturile impuse de legea silvică*.

Legea din 15 Iulie 1875, pentru organizarea personalului administrațiunei generale a domeniilor și pădurilor Statului și serviciilor dependinte, prin tabloul său pentru fixarea cadrelor și a retribuțiunilor corespunzătoare, fie-căruĭ grad în parte, creiază, în serviciul silvic al Statului, o categorie de funcționarĭ numiți guarzĭ ajutorĭ, iar codul silvic promulgat la 1881 (adică posterior), prin art. 31 prevede că: „Paza pădurilor este încredințată agenților silvici. Sunt agenți silvici inspectorii, sub-inspectorii, *guarzii generali* «brigadierii și pădurarii cari aŭ depus jurământul legiuit».

Din confruntarea acestuĭ articol cu tabloul legii de la 15 Iulie 1875, resultă clar că: *guarzii ajutorĭ, nu sunt recunoscuți de codul silvic ca agenți silvici*, deci nu sunt agenți silvici, așa că actele dresate de acești funcționarĭ pot fi atacate și isbite de nulitate în fața justiției, întru cît nici o lege nu le recunoaște calitatea de agenți silvici, saŭ de funcționarĭ administrativĭ, orĭ oficerĭ ai forței publice.

Dacă însă această categorie de funcționarĭ, ar fi fost prevăduți în tabloul legeĭ de la 15 Iulie 1875, sub denumirea de *guarzĭ generalĭ cl. III-a*, iar nu de *guarzĭ ajutorĭ*, cum codul silvic prin art, 31, recunoaște calitatea de agenți silvici, guarzilor generalĭ de or-ce clasă, ar fi urmat ca și această categorie de funcționarĭ să aibă această calitate, însă acest lucru nefiind prevăzut, rămîne bine stabilit că guaziĭ ajutorĭ, nefiind coprinși sub acest titlu și nici o altă lege neconferindu-le acest drept, ei nu sunt agenți silvici și nu pot

dobîndi această calitate de cît printr'o lege specială, care se modifice art. 31 din codul silvic în vigoare, pentru aceste motive, această categorie de funcţionarî, a fost chiar desfiinţată prin budgetul Statului pe exerciţiul 1897|98.

Cu toate acestea prin budgetul anului curent, s'a înfiinţat din nou patru posturî de guarzî ajutorî, sub motiv că necesitatea acestor posturî este în deajuns justificată, prin micul număr de agenţi silvicî, carî îndeplinind atribuţiunî silvice şi domeniale, sunt adevăraţi agenţi de producţiune.

Pentru motivele sus citate, subscrisul crede că creiarea unor funcţiunî, carî printr'o lege (c. silvic) nu sunt recunoscute, este prejudiciabil Statului, căcî s'ar anula actele dresate de aceştî funcţionarî şi de acea semnalez casul, aprecierei tuturora spre a se lua alte măsurî ce se vor crede mai nimerite, a se creia posturî de guarzî generalî cl. II, în loc de a se înfiinţa posturî de guarzî ajutorî, — sau a se modifica articolele de legî citate.

III. Pădurarii şi brigadierii silvicî.

Această categorie de funcţionarî, aŭ dreptul de folosinţă :

1. Cei din Muntenia la cîte 5 hect. 5130 sup. teren (11 pogoane);

2. Cei din Moldova la cîte 7 hect. 8770 m. p. (cinci fălcî şi patruzecî prăjinî); şi

3. Cei din Dobrogea, pe care cu drept cuvînt trebuie să-i considerăm în locul celor de peste Prut, din Basarabia retrocedată la 1877, au dreptul la 8 h. a. 7274 m. p. (6 fălcî şi 30 prăjinî); — apoî toate trelele categoriî de pădurarî şi brigadierî maî aŭ dreptul de a lua cu autorisaţie lemnele necesare la casnicele lor trebuinţe şi deosebit maî aŭ dreptul, la întreţinerea pe proprietatea Statului a unuî număr de cincî vite marî, toate acestea fără nicî o plată.

Aceste drepturî rezultă pentru pădurarî din art. 7 al regulamentului şi instrucţiilor pentru serviciul pădurarilor şi brigadierilor, decretat sub No. 302 din 18 Oct. 1863; iar pentru brigadierî aceste drepturî resultă din art. 30, combinat cu art. 7 din acelaşi regulament, căcî din art. 7 şi 30 ale aceluî regulament, numaî dispositiunea privitoare la cuantumul plăţeî este abrogată prin legea de la 15 Iuliu 1875, iar cele-l-alte drepturî ale lor sunt încă în vigoare, întru cît în legile şi regulamentele posterioare şi nicî chiar în codul silvic, nu găsim nimic care să abroge dispositiunile aceluî regulament.

Tot pe basa art. 30 din regulamentul citat brigadierii silvici mai au dreptul, ca din delictele pădurăreşti denunţate şi constatate de ei, se ia :

a) 10% din delictele cari nu trec peste suma de lei 300 valoare îndoită [1]);

b) 5% din acele cari nu vor trece peste suma de lei 1000 valoare îndoită [1]); şi

c) 1% din toate acelea a căror valoare îndoită va fi peste 1000 lei [1]).

Drepturile la folosinţa terenului în întinderile specificate mai sus sunt consfinţite prin expresia : « . . . vor fi scutiţi şi de dato-«riile către proprietate ca un locuitor fruntaş . . . ; vor a vea drept «a lua cu autorisaţie lemnele necesare la casnicele lor trebuinţe» (art. 7 al regulamentului sus numit): iar drepturile către proprietate ale unui locuitor fruntaş sunt determinate prin art. 1 din legea pentru regularea proprietăţii rurale, promulgată la 15 August 1864 şi prin art. 138—146 inclusiv din regulamentul organic (vezi pag. 450, vol. I, colecţia de legiuiri, I. Bujoreanu).

Pe lîngă acestea, ord. Ministerului Dom. No. 44748 din 15 Oct. 1887 se esprimă : «Pe baza propunerilor Ministerului Domeniilor «din referatul No. 42704/87, consiliul miniştrilor prin jurnalul No. « : aprobat prin înaltul decret regesc [2]) a încuviinţat ca... brigadie-«rilor şi pădurarilor (din Dobrogea) li se va mai da cîte o remisă, «care nu va trece pentru toţi de 7 % din vînzările lemnelor ce se «vor efectua la parchetele unde vor fi plasaţi ; repartiţia remisei «între pădurari şi brigadieri se va face de *şeful inspecţiunei* [3]) după «avisul şefului de ocol şi aprobarea ministerului.

«In vedere că brigadierii (din Dobrogea) urmează a depune şi «o garanţie, persoanele ce se vor recomanda pentru viitor, să în-«deplinească şi această condiţiune. — Pentru cei în activitate ce nu «vor putea îndeplini această condiţiune, li se va reţine din remisă «pentru formarea garanţiei, care va fi de lei 500—1000, după im-

1) Cuvintele valoare îndoită sunt abrogate prin dispoziţiunile codului silvic în vigoare, întru cît în present amendele silvice se calculează după tariful anexat la codul silvic, iar nu precum se proceda mai înainte de promulgarea codului silvic. Sumele de lei 300 şi 1000 sunt considerate în lei vechi, (acest decret fiind anterior legei de la 14 April 1867, pentru noul sistem monetar.

2) No 2349 din 13 Oct. 1887 (Nota autorului).

3) După actuala organisaţie, — căci după cea din 1887 aceste drepturi erau în competinţa şefului de C ţie silvică. — *N. A.*

«portanța centrelor de exploatare: — pentru modul regulăreĭ plățiĭ «remiselor, veți primi osebit ordin».

Dacă s'ar satisface drepturile sus menționate, carĭ sunt acordate pădurarilor și brigadierilor, prin decrete neabrogate încă, cred că s'ar face un mare act de dreptate și ar constitui o încurageare pentru această categorie de agenți silvicĭ, făcindu-se în acelaș timp să se asigure venitul și paza pădureĭ, căcĭ pentru minima și derisoria sumă de leĭ 16,65% lunar, plătibilĭ trimestrial, nu cred că se poate pretinde unuĭ pădurar *«a se preumbla ziua și noaptea prin pădurea încredințată pazeĭ lui»*, așa cum pretinde art. 20 din regulamentul de instrucțiĭ și serviciŭ, decretat sub No. 203 din 18 Oct. 1863? !...

B. D. Neagoe.

REGULAMENT

PENTRU

Determinarea atribuțiunilor personaluluĭ silvic exterior

CAP. I.

Dispositiuni generale.

Art. 1. — Serviciul silvic exterior are conducerea și executarea tutulor lucrărilor și afacerilor relative la pădurile Statuluĭ, cit și controlul asupra bunuluĭ mers al exploatărilor la pădurile supuse regimuluĭ silvic.

Art. 2. — In serviciul silvic exterior va funcționa două oficiĭ: *Regiunea* și *Ocolul*.

Regiunea va fi condusă de către un inspector, ajutat de către sub-inspectoriĭ necesarĭ serviciuluĭ; iar ocolul, de către un guard-general și numaĭ escepțional de către un sub-inspector.

In lipsă de personalul disponibil, regiunea va putea fi condusă în mod provisoriŭ și de către un sub-inspector clasa I.

Art. 3. — *a*) Inspectorul conduce și controlează toate lucrările, din coprinsul regiuniĭ ce administrează, corespunzind cu Ministerul, șefuI de ocol și autoritățile administrative.

b) Sub-inspectoriĭ atașați la regiuni, execută lucrările principale silvice și prin delegațiuni represintă pe inspector în toate afacerile serviciuluĭ.

Resultatul lucrărilor şi inspecţiunilor făcute, se supun inspectorului cu referat.

c) Şeful de ocol face administraţia şi poliţia pădurilor, corespunzînd cu regiunea şi autorităţile administrative locale.

Art. 4. — Buna mers al intregului serviciŭ silvic exterior, se va controla de minister prin inspectorii generali de control.

CAP. II.

Lucrări de cancelarie

A) *Dispoziţiuni generale.*

Art 5. — Biurourile regiunilor şi ocoalelor silvice vor fi deschise in toate zilele, esceptînd Duminicile şi sărbătorile legale, de la 9—12 ore dimineaţa şi de la 2—6 seara.

Toţi funcţionarii ataşaţi la regiune şi ocol sînt datori a se presenta la oficiu, la orele sus indicate şi a se înscrie în registrul de presenţă, cunoscînd că contrariŭ vor perde salariul, pe zilele absentate şi nemotivate.

Absenţele motivate şi nemotivate se vor trece în foile săptămînale, de justificarea întrebuinţării timpului.

In cancelaria fie-cărei regiuni şi ocol se va ţine o condică de presenţă, în care vor subsemna toţi funcţionarii, atît la sosire cît şi la plecare.

Data plecărei şi întoarcerei din lucrări, a inspectorului, subinspectorilor şi şefilor de ocoale, se va trece în condica de presenţă.

Art. 6. — Şeful regiunei şi şeful de ocol sînt datori să resolve şi să expedieze, zi cu zi, toată corespondenţa primită; fiind responsabili de toate erorile, ce s'ar constata în lucrările trimise, autorităţilor superioare.

Pentru verificări de amenajamente, de lucrări de punere în exploatare, de remăsurări generale şi de recolmente anuale, se acordă inspectorului un termen de cinci zile, în care timp afacerea trebue studiată şi expediată.

Este interzisă trimeterea de copii, după rapoartele şi referatele şefilor de ocoale şi sub-inspectorilor, fără o apreciare şi părere personală a şefului de regiune.

In cancelaria regiunei se va ţine un registru de lucrări, în care şeful regiunei va trece zilnic lucrările importante de cabinet şi toate lucrările efectuate pe teren de d-sa şi subinspectori. Tot astfel va proceda şi şeful de ocol.

Art. 7. — Șefiul regiunii va comunica Ministerului ori de cîte ori va pleca în inspecții sau lucrări, indicînd localitatea unde pleacă și scopul plecării.

Sub-inspectorul nu poate pleca în lucrări fără știrea și consimțimîntul șefului de regiune.

Art. 8. — Nu este permis nici unui agent, a eși din coprinsul circonscripției ce administrează, fără un concediu în regulă, aprobat de Minister.

In casuri grave sau interese familiare urgente și bine motivate, șefiul regiunei este autorisat a acorda permisiunea de trei zile, sub-inspectorilor și șefilor de ocoale, comunicînd aceasta imediat Ministerului.

Aceste permisiuni și motivele pentru cari s'au acordat, se vor trece în foaia săptămînală, de întrebuințarea timpului; șefiul de regiune fiind răspunzător pentru permisiuni acordate fără o bună și valabilă justificare.

Art. 9. — Ori-ce lucrare, care reclamă descinderi locale, se va executa în termen de una lună maximum, de la data primirei ordinului; iar relațiunile cerute, trebuesc comunicate cel mult în timp de zece zile.

Neelecturea lucrărilor în timpul determinat mai sus, se va comunica autorităților superioare, spre decidere.

Art. 10. — In cancelariile regiunilor și ocoalelor silvice, se vor ține următoarele registre:

a) Un registru statistic general, al pădurilor Statului;

b) Un registru-inventar;

c) Un registru de delicte;

d) Un registru de gestiune al esploatărilor principale;

e) Idem, pentru esploatările accesorii;

f) Un registru de gestiune al moșiilor, locurilor perimetrale, poenilor și bunurilor;

g) Un tablou-jurnal în care se va înscrie, zi cu zi, veniturile din exploatări principale;

h) Idem, pentru produse accesorii.

i) Idem, pentru moșii, locuri perimetrale, poeni și bunuri;

j) Un tablou de pădurile stabilimentelor publice, bisericilor de mir și particulare supuse e regimului silvic, cu adnotațiuni asupra celor amenajate.

k) Un tablou de mișcarea personalului inferior, din regiune;

l) O condică de inspecții;

m) Registrul personal al sub-inspectorilor şi şefilor de ocoale

Art 11. — Ţinerea registrelor şi a dosarelor, se va determina prin ordine instructive.

B) *Atribuţiuni de cancelarie speciale.*

Art 12. — Inspectorului:

a) Determinarea pădurilor ce trebuesc amenajamente anual;

b) Determinarea pădurilor ce trebuesc puse in exploatare in fid-care an.

La 15 Martie a fie-căruĭ an, va da sub-inspectorilor instrucţiuni scrise pentru pădurile la care urmează a face lucrări de punere in esploatare, indicindu-le regimul de aplicat şi durata esploatăreĭ

In casurĭ urgente, va putea insărcina şi pe şefiĭ de ocoale experimentaţi, cu efectuarea unora din aceste lucrări

Şefiul regiuneĭ va avea de normă că toate pădurile esploatabile trebuesc puse in explotare şi că pădurile neexploatabile trebuesc supuse lucrărilor de ameliorare.

In fie-care an şi anume pină la 1 August, şefiul regiuneĭ este dator a trimite Ministeruluĭ toate lucrările de punere in exploatare ; comunicind prin raport separat, pădurile neexploatabile şi motivele carĭ se opun la aceasta.

El este dator a verifica in cabinet planul şi a'şi da avisul dacă sistemul de exploatare propus satisface cerinţile culturale ale masivelor.

c) A lua din timp măsurĭ pentru recunoaşterea şi punerea in vinzare a produselor secondare, extra-ordinare şi accesoriĭ din pădurile ce administrează.

La 15 Noembre a fie-căruĭ an va fi dator a raporta Ministeruluĭ pe şefiĭ de ocoale, carĭ n'ar fi scos in vinzare toate aceste produse;

d) A determina anual şi comunica Ministeruluĭ pănă la 1 Aprilie a fie-căruĭ an, pădurile păşunabile de munte şi podgorie, ţinind seamă de ordinul circular No. 35.430 din 2 Maiŭ 1898 ;

e) A verifica lucrările făcute pentru aplicarea amenajamentelor ;

f) A verifica planurile de remăsurărĭ generale, făcind referat pentru fie-care lucrare;

g) A examina referatele făcute de sub-inspectorĭ, asupra recolmentelor anuale, dispunind verificarea lucrărilor in cas de contestare saŭ erorĭ.

Lucrările acestor recepțiuni anuale, începînd cu periodul 1896, se vor păstra în arhiva regiunei, în dosare anume întocmite, pînă la expirarea periodului de vînzare, înaintîndu-le ministerului numai în cas de abateri ale antreprenorilor și în scop de a se dispune urmărirea acestora.

Va pune pe minister în cunoștință de toate predările anuale de parchete, parcele sau arbori vînduți, ca produse principale;

h) Pe lîngă delegațiunile zilnice ce șeful de regiune este chemat a da sub-inspectorilor, acesta este obligat a da la începutul fie-căruĭ trimestru delegațiunii detaliate, pentru lucrările principale, ce fie-care sub-inspector trebue să execute, în cursul trimestrului.

Aceste delegațiuni se vor trece în registrul de intrare și eșire fiind obligat șeful regiunei a comunica Ministerului, la finele trimestrului, dacă fie-care subinspector a executat sau nu acele lucrări

i) La finele fie-căruĭ an financiar va raporta, detaliat Ministeruluĭ, despre mersul general al serviciuluĭ, propuind mijloacele de îndreptare sau ameliorare;

j) La 1 Martie a fie-căruĭ an va comunica Ministeruluĭ numele agenților silvicĭ, carĭ merită a fi avansațĭ, motivînd detaliat dreptul fie-căruĭa.

Șeful regiunei este dator a ține la curent registrul personal a fie-căruĭ agent din regiune;

k) La 15 Octombre a fie-căruĭ an, va înainta Ministeruluĭ budgetul anuluĭ viitor, pentru întreaga regiune.

La venituri va arăta:

1. Venitul după contractele de vînzare sau arendare în vigoare;

2. Venitul probabil din produse principale, ținînd seamă de valoarea netă din actele estimative;

3. Venitul probabil din produse accesoriĭ.

La cheltuielĭ va arăta:

1. Cheltuielĭ cu personalul superior și inferior.

2. Cheltuielĭ pentru plantațiunĭ, întreținerĭ de pepiniere, amenajerĭ, aplicărĭ de amenajamente, lucrărĭ culturale, instrumente silvice, instrumente topografice, chiriĭ de localurĭ pentru regiune, cheltuelĭ de cancelarie, reparațiunĭ de case și instrumente, etc.

Fie-care lucrare va fi însoțită de un memoriŭ și de un devis cantitativ și estimativ;

l) Șeful regiunei aprobă vînzarea tutulor produselor secundare, extra-ordinare și accesoriĭ a căror valoare resultată la licitație, nu trece peste 1000 de leĭ.

Nici o vînzare prin bună învoială nu se poate face fără o prealabilă autorisare a Ministeruluĭ.

Nici o lucrare nu se poate face în dijmă fără autorisare saŭ ordine instructive Ministeriale;

m) Şefulŭ regiuneĭ aprobă transacţiunile provenite din delicte silvice, în cas cînd amenda şi despăgubirile nu trec peste 300 leĭ;

n) Şefulŭ regiuneĭ aprobă numirile, permutările, amenzile şi concediile brigadierilor şi pădurarilor. Numirile se vor comunica Ministeruluĭ.

Nici o destituire nu se poate face de cît pentru vină vădită şi constatată prin proces-verbal în regulă. In acest cas şefulŭ regiuneĭ poate suspenda, înaintînd actele Ministeruluĭ, care decide definitiv.

La fie-care trimestru se va înainta Ministeruluĭ un tablou de întreaga mişcare a personaluluĭ inferior al regiuneĭ.

Art. 13. — Atribuţiunile sub-inspectorilor:

a) A întocmi, pe circomscripţiĭ determinate, lucrările de punere în esploatare şi condiţiunile speciale.

b) A verifica, pe circonscripţiĭ determinate, lucrările de punere în exploatare, făcute de către şefiĭ de ocoale. Pentru fie-care lucrare se va face un referat detaliat, care se va supune deciderii şefuluĭ regiuneĭ;

c) A întocmi amenajamentul supraleţelor măsurate în timpul vereĭ;

d) A aproba şi verifica, pe circomscripţiĭ determinate, toate lucrările de scoatere în vînzare, a produselor secondare, extra ordinare şi accesoriĭ, dîndu-şĭ avisul pe lucrare, asupra utilităţeĭ culturale şi asupra estimaţiuniĭ (volum şi bani) fixate de şefulŭ de ocol;

e) A verifica, pe circomscripţiĭ determinate, toate lucrările pentru arendări de bunurĭ, locurĭ perimentrale, poenĭ şi păşunărĭ, dîndu-şĭ avisul asupra preţuluĭ oferit;

f) A verifica, pe circomscripţiĭ determinate, toate lucrările de deliminare, predări şi recepţiunĭ anuale, referind în mod detaliat, asupa condiţiunlor în care esploatarea a fost concedată şi modul conformăreĭ.

g) La espirarea periodului de vînzare a fie-căreĭ păduri, pe circomscripţiĭ determinate, va fi dator a face referat detaliat, asupra mersuluĭ esploatăreĭ şi a resultatelor culturale obţinute; arătînd şĭ autorităţile unde se găsesc lucrările de delimitare, predare şi recepţie.

h) A verifica, pe circomscripţiĭ determinate, recepţiunile de produse accesoriĭ, referind pe lucrare dacă recepţiunea este bine făcută

dacă amenzile sunt bine aplicate şi dacă cumpărătorul a esecutat lucrările în natură impuse prin contract.

f) Pe circomscripţii determinate va ţine în bună ordine şi la curent registrele de gestiune a produselor principale şi accesorii.

Art. 14. — Şeful de ocol este dator a ţine în bună ordine şi la curent, arhiva, registrele şi tablourile de gestiune.

CAP. III.

Lucrări pe teren.

Art. 15 — Şeful regiunei este obligat :

a) A inspecta de două ori pe an, vara şi iarna fie-care ocol, controlînd detaliat mersul general al serviciului şi gestiunea financiară.

De cele constatate şi de dispoziţiunile ce va lua, va încheia proces-verbal, care se va trece în condica de inspecţie de la ocol

Un duplicat după acest proces-verbal se va înainta ministerului.

In conclusiuni, şeful regiunei este dator a arăta dacă agentul îşi face datoria.

b) A inspecta odată pe an pădurile amenajate ale Statului, controlînd resultatele culturale şi economice;

De lucrare va încheia proces-verbal, pe care îl va înainta Ministerului;

c) A inspecta pe fie-care an cel puţin o pădure principală din fie-care ocol, controlînd resultatele exploatărilor şi prescriind regulile culturale de urmat în viitor.

In special va studia masivele de stejar şi rĕşinoase, propunînd măsurile necesare de luat, pentru perpetuarea exploatărilor şi menţinerea speciilor de valoare.

De lucrare va încheia proces-verbal pentru fie-care pădure, înaintîndu-l Ministerului;

d) A verifica pe teren planurile ridicate de subinspectori, în vederea amenajerei pădurilor Statului, indicînd regimul de aplicat, şi mersul exploatărilor, pe timp de 10 ani.

De lucrare va încheia proces-verbal în dublu exemplar, din cari unul se va lăsa sub-inspectorului pentru conformare, iar al doilea se va înainta ministerului.

e) Va verifica pe teren remăsurările generale contestate de antreprenori, cît şi pe acelea cari ar presenta mari diferenţe între suprafaţa vîndută şi cea exploatată;

f) A inspecta cel puţin odată pe an, plantaţiunile şi pepinierele,

raportînd Ministerului de starea lor şi de măsurile ce trebuesc luate în viitor;

g) A executa imediat delegaţiunile personale date de Ministeriu;

h) A verifica lucrările importante de punerea în exploatare

Art. 16. — Sub-inspetcorul este obligat:

a) A măsura anual 300 hectare pădure, în scop de a se amenaja definitiv.

Perimetrul seriilor se va fixa cu stîlpi numerotaţi, iar detaliile şi parcelarul cu ţăruşi, tot numerotaţi.

Planul, d'impreună cu tabloul, coprinzînd calculul suprafeţei generale şi a parcelelor, se va depune cu referat la regiune, cerînd verificarea pe teren a lucrăreĭ şi instrucţiunile necesare în vederea întocmireĭ amenajamentuluĭ;

b) A executa, în o regiune determinată, lucrările de punere în exploatare.

Pentru porţiunea de pădure ce se va scoate în vînzare, se va face un plan pe scara 1 : 5000. Planul va fi cotat, indicîndu-se valoarea unghiurilor, lungimea laturilor şi numărul de ordine al staţiunilor.

Planul se va aplica pe teren, prin ţăruşi şi movile. Liniile de separaţiune se vor deschide şi fixa prin ţăruşi, la fie-care 250 metri; iar capetele liniilor, se vor fixa prin stîlpi şi movile.

Şefuł de ocol va fi responsabil pentru menţinerea şi buna conservare a acestor semne, pe tot timpul perioadeĭ de vînzare.

Lemnele provenite din deschideri de linii şi încercări de cubaj, se vor scoate cu pădurarii din cuprinsul suprafeţeĭ destinate a se scoate în vînzare şi acolo se vor fasona, estima şi scoate în vînzare, ca produse extraordinare.

Studiile de punere în exploatare vor fi clare şi concise, coprinzînd:

1) Statistica generală; 2) Alegerea regimului pentru întreaga pădure; 3) Formarea seriilor; 4) Statistica specială a seriei şi porţiuneĭ ce se pune în exploatare; 5) Revoluţiunea normală, şi posibilitatea cunoscînd că revoluţiuni transitorii nu se admit de cît în casuri excepţionale şi bine motivate; 6) Estimaţiunea materialelor scoase în vînzare, anexîndu-se tabelele de experienţele făcute pentru determinarea volumului.

Experienţele se vor face în fie-care categorie de masive şi pe o suprafaţă de cel puţin 2000 m. p.

În cas cînd marcarea se face în eliberare, se vor aplica pe fie-

care arbore două mărci: una pe tulpină și alta pe trunchiŭ la 1 m 30 de la sol; iar în cas cînd marcarea se face în reservare, aplicarea mărcilor se face numaĭ pe tulpină.

Marcarea pe trunchiŭ se va face cu ciocanul-revolver de numerotare.

Marcarea se face de la inceput asupra tuturor arborilor în eliberare sau reservare.

Despre efectuarea lucrăreĭ pe teren, se va încheia un proces-verbal, semnat și de șefuł de ocol, care se va anexa la lucrări:

c) In basa unor delegațiunĭ speciale, va verifica în detaliŭ lucrările de punere în esploatare, făcute de către șefiĭ de ocoale, incheind proces-verbal, care se va anexa la lucrare.

d) Va esecuta, pe circonscripțiĭ determinate, remăsurările generale la timpul prescris de contracte, neputînd părăsi localitatea înainte de sub-semnarea proceselor-verbale de părțile interesate.

e) După delegațiunĭ speciale, va verifica lucrările de recolmente anuale, contestate de antrepenori și pe acelea carĭ ar presenta marĭ diferențe între materialul vîndut și cel exploatat;

f) A verifica, pe circomscripțiĭ determinate, dacă s'aŭ scos în vînzare din fie-care pădure toate produsele secundare, extra-ordinare și accesoriĭ, referind regiunĭ de resultat, până la 1 Noembre a fiecăruĭ an;

g) O dată pe an va inspecta resultatele exploatărilor principale din o regiune determinată, referind regiuneĭ de observațiunile făcute și măsurile ce trebuesc luate.

h) Din treĭ în treĭ luni va inspecta plantațiunile și pepinierile din o regiune determinată referind regiuneĭ de resultat;

i) Din treĭ în treĭ lunĭ, pe circomscripțiĭ determinate, va inspecta lucrările ocoalelor;

De lucrare va încheia proces-verbal în dublu exemplar, din carĭ unul se va trece în condica de inspecție de la ocol, iar al doilea îl va înainta regiunĭ spre decidere.

In cas de abatere saŭ neglijență constatată, șefuł regiunĭ va supune casul imediat Ministeruluĭ.

Cu ocaziunea acestor inspecțiunĭ, va stabili toate deteriorările construcțiunilor, întocmind devisele necesare pentru reparațiunile ce urmează a se face de Stat saŭ șefuł de ocol.

Art. 17. — Atribuțiunile șefuluĭ de ocol:

a) Lucrări de punere în exploatare după delegațiunĭ speciale, date de către șefuł regiunĭ.

b) Delimitarea și predarea spre exploatare a parchetelor, parcelelor și arborilor vinduți ca produse principale.

Deliminarea se va face cel mult pînă la 1 Septembrie a fiecăruĭ an, inaintînd imediat regiunii procese-verbale de lucrare.

Șeful de ocol este dator a controla în fie-care an, dacă se cunosc bine mărcile aplicate pe reserve sau arborii marcați in eliberare, încheiind proces-verbal de lucrare și inaintîndu-l regiunii spre decidere ;

c) Recolmentele anuale în termenile prescrise de contracte.

d) Recunoașterea și dresarea actelor pentru scoaterea în vînzare a produselor secondare, extra-ordinare și accesorii din toate pădurile din ocol.

La pădurile unde nu s'ar găsi asemenea produse, va încheia proces-verbal doveditor al faptelor, inaintîndu-l regiunii spre decidere.

Toate acestea lucrări se vor înainta regiunii cel mult pînă la finele luĭ Octombrie a fie-căruĭ an ;

e) Constatarea imediată și personală a delictelor a căror valoare ar trece de 500 leĭ, a celor comise de antreprenorĭ, arendași și pădurarĭ. Incendiurile se vor constata imediat și personal.

Pentru cele-l'alte delicte va lua măsurĭ ca ele să fie constatate la timp, fiind responsabil pentru ori-ce întîrziere nejustificată ;

f) Inspectarea de două orĭ în timpul tăierei, a tutulor exploatărilor anuale din coprinsul ocolului, obligînd pe antreprenorĭ la respectarea clauselor din contract. De lucrare va încheia proces-verbal, pe care îl va înainta regiunii, spre decidere ;

g) Din treĭ în treĭ luni, va inspecta în detaliŭ fie-care pădure din ocol, încheind proces-verbal de inspecție, pe carĭ le va înainta imediat regiunei spre decidere. Neregularitățile constatate și dispoziținile luate, se vor trece în carnetele de serviciŭ ale pădurarilor.

Cu ocasiunea acestor inspecțiunĭ va da o deosebită atenție construcțiunilor, obligînd pe pădurarĭ a le ține curate și a face reparațiunile locatarii ;

h) Odată pe an va inspecta pădurile supuse regimul silvic, încheind proce-verbal din constatare, înaintîndu-l regiunii spre decidere ;

i) La finele fie-căruĭ period de arendare a moșiilor, va fi dator a încheia proces-verbal constatator că arendașul s'a conformat condițiunilor de arendare, că n'a adus prejudiciŭ pădurei și a plătit zecimale județene și comunale ; reprimînd cu inventare ecaretele aflate pe moșie ;

j) Executarea în fie-care an a lucrărilor prescrise de amenajamente;

k) La finele fie-căreĭ luni va trimite regiunii un tabloŭ de situaţiunea garanţiilor, cunoscînd că este obligat:

1. a consemna garanţiile definitive, a căror valoare ar trece de 25 leĭ şi pentru cari termenul de ridicare ar trece de o lună;

2. a consemna garanţiile provisorii cari, ar trece peste suma de 500 leĭ.

l) Va raporta sau telegrafia imediat regiuneĭ toate faptele grave ce s'ar petrece în cuprinsul ocoluluĭ;

m) La 15 Septembrie a fie-căruĭ an, va înainta regiunii budgetul anuluĭ viitor de venituri şi cheltueli, avînd de normă cele prescrise la art. 7 al. 1.

Art. 18.—Atribuţiunile inspectorilor generali de control:

a) Resolvarea tuturor lucrărilor, ce cad în atribuţiunile consiliuluĭ technic al pădurilor;

b) Adunaţi în consiliŭ, vor da avisul asupra numirilor, înaintărilor, permutărilor, pedepselor disciplinare de aplicat agenţilor, cît şi asupra tuturor chestiunilor administrative referitoare la păduri;

c) Controlarea bunuluĭ mers al serviciuluĭ la regiuni şi ocoale.

De cele constatate şi dispuse, inspectorul general va încheia proces-verbal în dublu exemplar, din cari unul se va trece în condica de inspecţie, iar altul se va înainta Ministeruluĭ spre decidere.

d) Inspectarea principalelor lucrări sau exploatări silvice, raportînd Ministeruluĭ despre cele constatate şi propunînd măsurile necesare de luat pe viitor.

CAP. IV.

Întrebuinţarea timpuluĭ în lucrări.

Art. 19. — Fie-care agent este dator a întrebuinţa în inspecţii şi lucrări pe teren, următorul număr de zile pe lună:

Inspectorii generali, cel puţin 8 zile.

Inspectorii şefi de regiuni, cel puţin 5 zile.

Sub-inspectorii ataşaţi la regiuni 15 zile în timpul campanieĭ de lucru şi 10 zile în timpul ernei. Campania de lucru începe la 15 Aprilie şi se termină la 15 Octombrie a fie-căruĭ an.

Şefii de ocoale 15 zile.

Ori-ce abatere nejustificată, de la prescripţiunile de mai sus, atrage după sine reţinerea proporţională a speselor, pentru zilele neîntrebuinţate pe teren.

Art. 20. — Justificarea întrebuinţării timpului se va face săptămînal: servindu-se pentru aceasta foile-model distribuite deja în serviciu.

In fie-care foaie se va arăta pe scurt natura lucrărei saŭ inspecţiei făcute, numărul ordinului în basa căruia s'a făcut şi numărul raportului cu care resultatul s'a trimis autorităţilor superioare.

Foile săptămînale trebuesc expediate autorităţilor în drept maximum Luni din a doua săptămînă. Orî-ce abatere de la această regulă atrage după sine reţinerea speselor pe acea săptămînă.

Inspectorii generali, inspectorii şefii de regiuni şi sub-inspectorii ataşaţi vor înainta foile săptămînale Ministerului.

In cas cînd sub-inspectorul s'ar întîmpla, saŭ fie în lucrări Lunea din a doua săptămînă, va fi dator a înainta şi regiunii un duplicat după foaia săptămînală.

Şefii de ocoale vor înainta foile săptămînale regiunilor, inspectorul fiind obligat de a le controla ş. viza personal şi treptat ce sosesc.

Pînă la 5 maximum, ale Lunei următoare, şefuI regiunii este dator a înainta Ministerului un referat detailat, arătînd modul cum fie-care agent şi-a făcut datoria şi anexînd foile acelora carî nu ar fi făcut pe teren numărul de zile fixat de art. 19; — ale acelora carî nu le-ar fi expediat la timp; — ale acelora carî ar fi arătat neesactităţii şi în fine, ale acelora ale căror lucrări lasă de dorit.

Art. 21 — Toate dispoziţiunile contrarii acestuî regulament, se anulează.

Ministru, **N. FLEVA**

INFORMAŢIUNI

D-l C. N. Vasiliu, proprietarul moşieî Folteştil din jud Covurluî, s'a adresat agenţieî diplomatice din Sofia spre a avea informaţiunî în privinţa posibilităţeî de a vinde în Bulgaria traverse de lemn de fabricaţiune romînă şi la 25 Septembrie (7 Octombrie), a primit pe cale diplomatică următoarele informaţiunî culese asupra acesteî chestiunî şi care pot interesa pe toţi explotatoriî de păduri şi fabricanţiî de traverse din Romînia:

Toate liniile ce sînt a se construi în Bulgaria, aŭ fost şi sînt date în întreprindere, ast-fel că interesaţii trebue să se adreseze direct întreprinzătorilor pentru a obţine comenzi de material, etc.

Principalii antreprenorî sînt: D. Simionoff la Rusciuk, d-l Bălgaroff, Djumalieff şi Raciu Petroff la Sofia şi d-l Bessonganica, tot în acel oraş.

Caetele de sarcine pentru darea în întreprindere a construcţiunilor căilor ferate bulgare, prevăd trei tipuri de traverse: traverse de ştejar, de brad şi de fag.

Nu se cer traverse de ştejar de cît pe porţiunile unde linia se urcă şi unde panta atinge 20/1000, însă comisiunile technice bulgare, însărcinate cu privigherea şi cu primirea lucrărilor *nu admit traverse* de fag de provenienţă străină, ast-fel în cît antreprenorii întrebuinţează une-ori de preferinţă traverse de ştejar aduse din străinătate, al căror preţ le convine mai mult.

Tipul traverselor, după Caetul de sarcine, este următorul: lungimea 2m,50, grosimea 0m,15, lărgimea la bază 0m,25, lărgimea la partea superioară 0m,15.

Forma traverseĭ este aproximativ următoarea (secţiune transversală):

cu condiţiunea ca dimensiunile generale să fie observate.

După tipul guvernului bulgar, trebue aproximativ 1,156 traverse pe kilometru.

La aceste câte-va informaţiuni se mai pot adăuga, că societatea linieĭ Roman-Plevna-Şumla actualmente aproape construită, a comandat mai de mult prin d-niĭ Stoianoff, Piperoff şi Doganoff, bancherĭ şi întreprinzători la Rusciuk, 400,000 traverse, din carĭ 2% de ştejar, iar restul de fag impregnat.

Ministerul Lucrărilor publice îşĭ propune să înfiinţeze două instalaţiuni model pentru împregnarea traverselor de fag şi brad, ce se găsesc în Bulgaria în mare cantitate.

De o-cam-dată agenţia diplomatică dă aceste cîte-va informaţiunĭ, dar se va grăbi a le complecta printr'un nou raport mai amănunţit, exprimînd dorinţa, că ar fi bine ca interesaţii să-ĭ transmită prin mijlocirea Departamentului afacerilor străine un chestionar complect, ceea ce 'l-ar facilita cercetările numiteĭ agenţii diplomatice, dîndu-le o formă mai raţională.

* * *

Prin decisiunea Ministeruluĭ de Domeniĭ din 6 Octombrie 1899, relativ la modul cum urmează pe viitor a se face recomandările şi avansările în personalul brigadierilor silvicĭ, s'au luat dispoziţiunile următoare:

1. Brigadieriĭ silvicĭ la intrarea lor în serviciu nu pot fi primiţi de cît cu gradul de cl. III-a şi excepţional, absolventul cel dintîĭ clasat din şcoala de brigadierĭ, poate să fie primit cu gradul de clasa II-a, dacă există vacanţă.

2. Brigadierĭ, carĭ vor părăsi serviciul, spre a urma cur-

surile şcoalei, — la absolvirea cu succes a şcoalei 'şi vor reocupa posturile lor, ca făcînd deja parte din cadrele corpului şi vor putea fi numiţi în o clasă superioară celor ce au avut.

3. In cas cînd absolvenţii şcoalei de brigadieri vor fi toţi plasaţi, se pot primi ca brigadieri şi foştii sergenţi din armată cu certificate de bună credinţă, absolvenţii şcoalelor practice de agricultură şi absolvenţii a cel puţin 2 clasr gimnasiale.

4. Avansarea brigadierilor de la o clasă la alta se va face după vechime, avînd în vedere şi meritul, după recomandarea şefului de ocol şi asupra căruia 'şi va da avisul sub-inspectorul silvic.

* * *

Proiectul privitor la reorganisarea Ministerului Domeniilor este deja gata şi în curînd va fi supus discuţiei Consiliului de miniştri.

* * *

D. Inspector general de control I. P. Chihaia şi d. inspector silvic d. Papinian, au fost numiţi membrii în consiliul technic al pădurilor.

Destituiri: D-l sub-inspector silvic, Em. Obogeanu, a fost destituit pentru că nu are nici o ideie de respectul datorit şefilor sei ierarhici şi nici nu a dat ascultare ordinului personal al d-lui ministru al agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor.

D. Guard general M. Secăreanu, şeful ocolului Răchitoasa, a fost destituit pentru că a delapidat suma de lei 742 b. 60.

(Monit. Of.- din 19 Sept. 1899).

Numiri: D-l D. R. Rusescu, fost sub-inspector silvic cl. III, s'a reprimit în corpul silvic al Statului, cu gradul de sub-inspector cl. III-a, în locul d-lui Em. Obogeanu, destituit.

D-nii Budu N. Caloianu şi Şt. Demetrescu Olteanu, absolvenţi ai şcoalei speciale de silvicultură de la Brăneşti, Victor Pop-Hărsanu, absolvent al şcoalei de silvicultură din Viena şi I. Rădulescu, fost guard general silvic cl. II, se primesc în corpul silvic al Statului, cu gradul de guarzi cl. II, în locurile vacante.

Au fost numiţi d-nii V. Pop Hărşanu, şef al ocolului Cerna, N. Rădulescu, şef al ocolului Seaca-Optaşani, St. Demetrescu-Olteanu, şef al ocolului Topolog, iar d-nii V. Stoicescu şi Caloian Budu, au fost ataşaţi în serviciul central.

Permutări: D-l V. Theodorescu, sub-inspector silvic, din administraţia silvică centrală, este permutat la inspec-

ţiunea a VII-a silvică Craiova, în locul d-lui sub-inspector D. Rusescu, care trece în locul celui d'intîiu.

D-l P. Pirnog, şeful ocolului Băbeni, permutat la ocolul M-rea Casinu, în locul d-lui V. Mihail, pus în disponibilitate pentru causă de boală.

D-l D. Donciu, şeful cancelariei Regiunei VI-a silvică, permutat la ocolul Băbeni.

D-l I. G. Popescu, şeful ocolului Găeşti, s'a ataşat la lucrările expoziţiunei, însărcinîndu-se cu girarea ocolului d-l Dem. Ionescu-Zane, care va întocmi şi memoriul plantaţiunilor şi pepienerilor din ţară pentru exposiţiunea de la 1900.

A. Mavrodineanu, fost şeful cancelariei regiunei a V-a, Piteşti, s'a numit şeful ocolului silvic Răchitoasa, în locul ocupat de M. Secăreanu, destituit.

Au fost permutaţi d-nii N. Frâncu, şeful ocolului Ceamurile, ca şef al cancelariei Regiunei a III-a, I. Balaban, şef al ocolului Constanţa, ca şef al ocolului Ceamurile; V. Vlasie, şeful Plantaţiilor Dobrogea, ca şef al ocolului Constanţa, N. Puşcariu, şeful ocolului Cerna, ca şef al ocolului Tulcea; I. G. Ionescu, şeful ocolului Topolog, ca pedeapsă se permută ca şef al cancelariei regiunei a V-a silvice şi C. P. Georgescu din serviciul central, ca şef al ocolului Căscioarele.

Apoi, d-l Aurel Negoescu, guard-ajutor, şef al cancelariei inspecţiunei a II-a silvică Bacău şi d-l N. Frâncu, şeful cancelariei inspecţiunei a III-a silvică Bucureşti, sînt permutaţi unul în locul altuia.

Înaintări: D-nii I. Ivănescu şi Barbu Neagoe, actuali guarzi generali silvici cl. II, au fost înaintaţi la gradul de guarzi generali cl. I, în locurile vacante.

* * *

Ministerul de domenii a cerut tribunalelor din Dobrogea să nu mai autentifice şi transcrie nici o vînzare a pămînturilor vîndute de Stat în loturi mai mari ca 10 hectare, fără autorisaţia Ministerului de domenii.

* * *

Duminecă, 12 Septembre a. curent, a avut loc în pădurile seculare «Dealul Mărului» din judeţul Roman, o mare vînătore, care a fost organisată în scopul de a distruge fiarele selbatice, cari decimau animalele acestui judeţ. — S'au omorît nouă lupi, patru mistreţi şi un mare număr de vulpi şi de veveriţe.

Tip. GUTENBERG, Joseph Gobl, str. Doamnei, 20. — Bucuresci.

OPERE PUBLICATE de d-nu ION KALINDERU

De la non-retroactivité des lois, 1 Vol. in 8°.
Essai sur les sources du Droit Romain, 1 Vol. in 8°.
Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de comerciu german, broș. in 8°.
De la competence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat etranger peut posseder en Brusse, Berlin broș. in 8°.
Memoriu asupra transferărei scaunului societăței Acționarilor căilor ferate din Berlin la București, broș. in 8°.
Droit Prétorien et Reponses des Prudents, Paris, 1 Vol. in 3°.
Consiliul Imperaților la Roma și la Constantinopole, 1 Vol. in 8°.
Etude sur le regime municipal Romain, broș. in 8°.
Studiu asupra legei celor XII Tabule, broș. in 8°.
Notice juridique sur un Testament, Paris, broș. in 8°.
Viața municipală la Pompei, 1 Vol. in 8°.
Observațiuni in procesul cu moștenitorii I. Otteteleșanu, broș. in 8°.
Doi antagoniști Romani, broș. in 8°.
Episcopul Melchisedec (in Românește și franțuzește) broș. in 4°
Vilegiatura și reședințile de vară la Romani, broș. in 8°.
Romanii călători, broș. in 8°
Patrie, Education et Travail.
August și Literații.
Un țăran harnic, broș. in 16°.
Literatii oposanți sub cesari.

DIN PUBLICATIILE „Administrațiunii Domeniului Coroanei" pentru „Biblioteca Populară"

CARTICELE

1. Moștenirea tronului României cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al României, moștenitorul presumptiv al coroanei, 1890.
2. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și boalele lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin ingrijirea d-lui *Ion Kalinderu*, 1889.
3. Excursiuni forestiere pe Domeniile Coroanei Mălini, Sabasa, Bicaz, de *G. Slătescu*, 1889.
4. Inființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei. Edit. I-a 1891, a II-a 1899.
5. Expoziția internațională și congresul agricol și silvic din Viena 1890, de d-nii *Gr. Crișan*, *A. Oneanu* și *A. Candale*, 1891.
6. Confecționarea pălăriilor de paie cu mina liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*, 1893.
7. Raport asupra escursiunei silvice in Bucovina, de *Florian Davidescu*, 1894.
8. Cultura Albinelor, de *Marin Petrescu*. Ed. I-a 1891, ed. II-a 1899.
9. Noțiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Păsăreanu*, 1895.
10. Rolul invățătorului in formațiunea generațiunilor noi. — Discurs — de *Ion Kalinderu*, 1896.
11. Noțiuni de Economia vitelor, Part. I, de *V. S. Brezeanu*, 1897.
12. Noțiuni de Economia Vitelor, Part II, de *V. S. Brezeanu*, 1899.
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim. G. Ionescu*, 1899.
14. Raport asupra expoziținei din Viena, adresat d-lui Administrator al Domeniului Coroanei, de *Florian Davidescu* și *Olimpiu Boiu*, 1899.

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMANA

STUDII

Lei N.

Antonescu Remus P. S. — Studiŭ asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . 5.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . 3.—
» Pădurile de munte și cumpic, 1875 . . . . . 2.—
» Cercetarea cauzelor și remediului unecurilor și depunerilor din basinul Prahovei, 1887 . . . . . 8.—
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urșugoaia-Mușita . . . . 8.—
Antonescu-Petre. — Tratamentul de grădinărit și aplicațiunea sa in România . . . . . 2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886 . . . . . 2.—
» Cestiuni de păduri, 1890 . . . . . 4.—
» «Impădurirea nisipurilor de pe domeniul Maglavitu» . . . . 4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893. 3.—
» Amenajamentul pădurei Mormglav (in colaborație cu B. Pisone și J. Gold) . . . . . 3.—
Dem. Ionescu-Zane. — Proect de lege pentru organisarea corpului silvic al Statului. . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor case sf. Spiridon din Iași. —.—
Isopescu C. — Dendrometria, tradusă dupe *Cavalor A. de Guttenberg.* —.—
Lazurianu Al. — Studiŭ asupra creșterei arborilor și masivelor lemnoase. 3.—
Nadejde N. C. — Memoriŭ asupra restaurărei și conservărei terenurilor din munții «Pirinei» cu 11 planșe . . . . . —.—
N. Manolescu. — Zig zagurĭ forestiere . . . . . 2.—
B. D. Neagoe. — Tabele de prețurĭ, arangiate de *Schmidt E.* . . . . . —.50
» Legislațiunea corecțiunei torenților in Austria . . . . . 2.—
Obogeanu Em. — Divizionea suprafețor plane prin o paralelă la o dreaptă dată. —.—
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile Statului . —.—
» Critica generală a sistemelor de exploatare a pădurilor. 2.—
Petrescu Marin. — Studiŭ asupra celor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea . . . . . —.—
Radian S. P. — Invățământul agriculturei și silviculturei . . . . . 1.—
Rusescu D. R. — Exploatarea in regie a pădurilor statului din centrul Comana . . . . . —.—
Stamatian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor in România, 1884 . . 1.50
Tănăsescu M. A. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dumbovița —.—
» Studiu asupra administrațiunii, exploatărei și amenajărei pădurilor Statului austriac . . . . . —.—
Țiițăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor in regie de la Rădești și Seaca-Optășani . . . . . —.—

CONFERINȚE

Antonescu-Remus P. S. — Comparație intre pădurile țărei noastre și cele din Ungaria . . . . . 1.—
Antonescu P. — Studiŭ comparativ asupra pădurilor din Austria 1896. 1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889 . . . . . —.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară. . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Lucrărei de intreținere și de amelioratie ale pădurilor 2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei . . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vinătoarei și măsurilor de aplicat in România in privința vinatului, 1889 . . . . . —.—
» Pădurile Statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . —.—
Tănăsescu M. A. — Despre regimul silvic și aplicarea lui . . . . —.—
» Paralel din punctul de vedere silvic intre Austria și România: —.—
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor Statului din Dobrogea, 1893 . . . . . —.—
Dem. Ionescu Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893 . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Gobl, str. Domnei 20, (Bis. Kalimachi), Bucuresci

ANUL XIII. NOEMBRE 1899.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢEI „PROGRESUL SILVIC“

FONDATA IN 1886

APARE O DATĂ PE LUNĂ

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACŢIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. S. ANTONESCU-REMUŞ, C. BROŞTEANU, I. P. CHIHAIA, M. TANASESCU
SUB PREZIDENŢA D-lui I. KALINDERU

Cu concursul d-lor Papinian D., Antonescu P., Rusescu D. şi Marenzeller O.

PREŢUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societăţei şi studenţi.

12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREŢUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei ½ pag. şi 3 lei ¼ pag.

Dacă anunciul se repeta în 5 numere se face o reducere de 25%, în 10 numere reducerea este de 40% şi pentru tot anul reducerea este de 50%.

Ori-ce corespondenţe privitoare la Societate şi Revistă cum şi trimiterea cotizaţiunilor şi abonamentelor, se vor adresa str. Stirbei-Vodă, No. 3, Bucureşti.

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL
20, — STRADA DOAMNEI, — 20
(Biserica Kalinderu)
1899

SUMARUL

Păşunatul în Pădurile Statului (Urmare), de . . M. TANASESCU
Copie după ordinul D-lui Ministru al Domeniilor, către circumscripţia VII-a silvică Tulcea.
Copie după ordinul onor. Minister al Domeniilor, către fosta circumscripţie silvică Tulcea.
Organisarea Ministerului de Domenii.
Anuarul silvic al Statului, la 1 Noembrie 1899.
Informaţiuni de . . . . . BDN.

Acei din D-nii membrii sau abonaţi, cărora le lipseşte unul saŭ mai multe volume din colecţia «Revisteĭ Pădurilor» pot obţine un volum broşat din or ce an, pe preţul de 6 leĭ, adresîndu-se la sediul Societăţiĭ.

A apărut:

IMPADURIREA NISIPURILOR

DE PE DOMENIUL

MAGLAVITU DIN JUDETUL DOLJ

PROPRIETATEA EFORIEI MADONA DUDU DIN CRAIOVA

DE

TH. CHIVULESCU

INGINER SILVIC

DE VINZARE

DOUĂ ALIDADE (LUNETE)

DIN CARI UNA SISTEM STARKE, APROAPE NOUA

Condiţiuni favorabile

AL. LAZURIAN, Inginer

str. Ştirbey-Vodă, 25

BUCUREŞTI

PAŞUNATUL ÎN PADURILE STATULUI

(URMARE)

A) Influenţa păşunatului asupra masivelor păduroase.

După ce am arătat toate peripeţiile prin carî a trecut pînă astăzî chestiunea păşunatului în pădurile Statului, să trecem acum la influenţa ce păşunatul poate să aibă asupra pădurei.

Prin *pădure*, nu trebue să înţelegem numaî arboriî constituiţi, ce ne atrag atenţiunea, ci *totalitatea vegetaţiunei oflate pe terenul destinat pentru producţiunea materiei lemnoase:* muşchiî, licheniî, erburile, arbuştiî şi arboriî ce le domină, constituesc *pădurea*. Toate sînt strîns legate, toate contribuesc direct sau indirect la producţiunea lemnului, căcî au o influenţă considerabilă asupra agenţilor naturalî de producţiune. Printre aceştî agenţi, *umiditatea* joacă rolul principal, atît prin efectele sale, cît şi prin faptul că acţiunea omuluî, poate influenţa foarte mult pentru menţinerea saŭ impuţinarea el.

Nu voiu intra în detaliî fisiologice asupra rolului ce joacă umiditatea în vegetaţiunea pădurească, ci mă voiu mărgini la o simplă comparaţiune, între arboriî de la cîmpie şi cei de la munte.

La cîmp, terenurile în genere aşa de fertile că permit agriculturei să obţie o serie îndelungată de recolte, fără a recurge la îngrăşăminte, produc arboriî de dimensiunî maî micî, de cît la munte unde solul este de regulă sărac, petros şi de multe orî foarte superficial. În aceiaşî localitate chiar, găsim pe văî arborî ce par giganţi, faţă de alţiî de aceiaşî specie şi de aceiaş vîrstă crescuţi pe platourî. Causa principală a acestei diferinţe este umezeala, ea face ca pe văî

să găsim arborĭ mai bine desvoltaţĭ de cît pe dealurĭ. Tot ce contribue a asigura menţinerea umidităţeĭ, favorisează vegetaţiunea, şi prin urmare producţiunea lemnoasă; din contră tot ce poate micşora umezeala, slăbeşte vegetaţiunea arborilor, o poate face chiar să înceteze. Or, toate elementele vegetative ce am arătat mai sus, joacă un rol însemnat în menţinerea umidităţeĭ şi prin aceasta, precum şi prin ameliorarea ce aduce solului, restituindu-i în mare parte, ceea-ce a extras din el, acele elemente sunt indispensabile pădureĭ, fac parte integrantă din ea.

Dacă am admite ceea-ce unele experienţe recente tind a proba, că cantitatea de apă ce cade anual pe solul uneĭ regiunĭ este aceiaş atît în terenurile împădurite cît şi în cele descoperite, este însă uşor de văzut că umezeala produsă, va dispărea cu mult mai repede în cîmp deschis, de cît pe un teren umbrit. In primul caz razele soarelui, căzînd direct pe sol, vîntul nefiind oprit de nicĭ un obstacol, apa se evaporă repede şi se perde fără profit pentru vegetaţiune; în al doilea caz, umbra micşorează căldura, adăpostul împedică schimbarea repede a straturilor de aer, evaporarea se face mult mai încet, apa se păstrează mai mult timp în sol şi serv mai mult vegetaţiuneĭ. Prin resturile ce dau anual pe lîngă că îngraşă terenul, îl face mai afinat, mai spongios, îl pune în posiţiune a absorbi cantităţĭ mai marĭ de apă.

Verde, această vegetaţiune măruntă micşorează evaporarea apeĭ; *uscată* asigură mai bine absorţiunea eĭ. *Verde* sau *uscată* este dar foarte utilă şi lipsa, sau reducerea eĭ artificială, vatămă vegetaţiunea arborilor, de multe orĭ o compromite chiar.

Voiu învedera printr'un exemplu cele arătate pînă aci, exemplu cunoscut, şi care se poate lesne observa de orĭ-cine locueşte în Bucureştĭ, fiind în imediata apropiere a Capitaleĭ, ţinînd oare-cum de ea. La extremitatea şoseleĭ Kisseleff, în apropierea găreĭ Mogoşoaia, există o pădurice bine cunos-

cută de Bucureșteni, sub numele de Băneasa. De mică întindere, formată din arbori rări, ea este o fericire pentru orășeni, cari găsesc într'însa un loc recreator, un peisagiu plăcut, o imagină a locurilor de țară.

Pentru un silvicultor însă, ea presintă un model, de efectul nenorocit exercitat de om și animale asupra vegetațiunei arborilor. Străbătută în toate direcțiunile, această pădurice nu presintă de cît arbori mari, cam rari deja, și solul ei acoperit de potecî, abia este îmbrăcat de puțină iarbă redusă aproape la rădăcină, fără buruieni înalte, aproape fără nici un arbust. Continuu bătătorit, acest teren, pe lîngă că este lipsit de vegetațiunea arbustivă, s'a întărit, aerul și apa îl străbat anevoe, și nu ajung de cît cu greutate și în mică cantitate la rădăcini, cari ast-fel sînt rău nutrite și funcționează anevoe. Efectul se vede imediat, o parte din arbori s'au uscat și au dispărut deja, alții se usucă acum și cei rămași au lugerii scurți, frunzișul rar creșterile reduse, adică se găsesc în decrepitudine.

Terenul însă este excelent ca calitate, arborii în mare majoritate de stejar, ar putea trăi peste 200 ani și cu toate astea ei se usucă deja la 70 saŭ 80 ani.

Uscarea fără vreme a arborilor, are drept causă principală, dispariținea vegetațiunei intermediare, a stratului poros ce ea putea produce, cari a fost urmată de bătătorirea solului. Apa provenită din ploi și din topirea zăpezilor, nu profită arborilor, pentru că se evaporă repede, și nu se poate infiltra cu înlesnire.

Acest exemplu, cum și foarte multe altele, ce s'ar putea lua, învederează necesitatea imperioasă de a se menține cu scrupulositate toate elementele ce constituesc pădurea, pentru a i se asigura o bună vegetațiune, — dispariținea artificială a unei părți din aceste elemente este însoțită în genere de bătătorirea solului și are de consecință degradarea și chiar uscarea arborilor.

Cu totul alt-fel se petrec lucrurile, cînd dispariţiunea unei părţi din aceste elemente se face în mod natural, mai ales în ceea ce priveşte vegetaţiunea erbacee. Să observăm diferitele stări de desvoltare ale unei păduri şi ne vom convinge uşor de acest adevăr. In primul an, după exploatare, lăstarii eşiţi, de talie încă mică, aşezaţi pe grupuri în jurul tulpinelor din cari au luat naştere, lasă de regulă intervale mari descoperite între ei. In aceste intervale, pe terenul îngrăşat prin resturile pădurei, seminţele plantelor erbacee aduse de vînturi sau aflate pe loc, se găsesc în condiţiuni perfecte de desvoltare, şi dau naştere la o vegetaţiune aşa de abundentă de asemenea plante, că terenul întreg pare afectat numai pentru producţiunea lor. Cu încetul lăstarii se desvoltă, cîştigă înălţime şi se întind în laturi. Umbra lor începe a împedica desvoltarea vegetaţiunei erbacee, o reduce treptat, şi cînd ei ajung a'şi uni coronamentele, a forma cum se zice starea de masiv, razele soarelui nu mai ajung de cît puţin sau chiar de loc pînă la sol. Lipsite de lumina solară, erburile nu mai pot vegeta şi dispar cu atît mai mult, cu cît masivul este mai strîns, cu cît umbra este mai deasă.

In această stare, cînd pămîntul se găseşte complect acoperit, de umbra arborilor, cînd erburile aŭ dispărut cu totul, toate forţele solului sînt întrebuinţate numai pentru producţiunea lemnoasă şi vegetaţiunea pădurei este în apogeul ei; atunci evaporarea este redusă la minimum posibil, resturile vegetale ce cad anual pe sol sînt numeroase, se descompun în cele mai bune condiţiuni, fac solul mai afînat şi mai permeabil, îl fac mai bogat. Starea de acoperire complectă a terenului prin umbra arborilor este cea mai favorabilă pădurei. *Constituirea ei trebue să fie preocuparea continuă a silvicultorului, obţinerea ei formează cel mai mare progres în cultura pădurilor.* O asemenea

stare se presintă de la sine, cînd omul nu intervine ca să o distrugă saŭ să o întrerupă în mod artificial.

Cînd arborii ajung la maturitate, o bună parte din materiile nutritive, servă pentru formarea fructelor, şi această perdere se resimte în frunziş, a cărei producţiune este mai mică, în lugerii anuali a căror desvoltare este mai înceată. Frunzişul micşorîndu-se, masivul se întrerupe puţin, razele solare ajung pe teren, şi sub influenţa lor, erburile apar din noŭ. Odată cu ele se produc şi pueţi de arbori, cari vor înlocui pe cei bătrîni, şi cari formează speranţa viitorului pădurei.

Din diferitele stări de desvoltare prin cari trece o pădure, numai în cea d'întîi şi în cea din urmă, în mod normal, avem un amestec de arbori şi arbori.

In pădurile de etăţi mijlocii, cari se găsesc în bună stare, erburile lipsesc cu totul din causa acoperişului complect, dat de arbori.

Să presupunem acum că am voi să introducem păşunarea în o asemenea pădure.

Pentru a putea fi păşunată, prima condiţiune este de sigur ca pădurea să aibă iarbă şi prin urmare să se găsească sau în stare de lăstar şi seminţiş, saŭ să fie bătrînă şi ajunsă deja la maturitate.

Nu cred să fie cine-va, care să susţie că în mod regulat, să se poată păşuna în lăstarurî tinere sau în seminţişurile de curînd formate; vitele ar găsi, de sigur, ce să mănînce, dar afară de unele excepţiunî, nu ar face diferinţă între erburî şi pueţi, şi odată cu cele d'întîi ar dispare şi cei de al doilea, păşunea ar avea de efect disparîţiunea pădurei.

In a doua stare, cînd pădurea este deja bătrînă, deja ajunsă la maturitate, erburile se presintă iarăşi, deci păşunea se poate exercita. Intr'această stare multe persoane recomandă introducerea vitelor, pe motivul că arborii sînt bătrînî, pădurea este deja ridicată, deci, vitele nu le pot face

nicĭ un rău. La prima vedere o asemenea argumentare pare justă, însă examinînd'o mai de aproape, ne putem uşor convinge că este greşită: de sigur. în pădurea bătrînă, vitele nu pot ataca direct arborii, dar distrugînd vegetaţia dominată, întrerupe acoperişul solului, fac să dispară resturile vegetale, micşorează umiditatea. deci, lovesc indirect arborii oprindu-le buna vegetaţie. Ceva mai mult, păşunîndu-se o pădure în o asemenea stare, se bătătoreşte solul şi prin aceasta nu numai că se atacă vegetaţia arborilor actuali, dar se compromite viitorul, împedecîndu-se instalarea puieţilor cari aŭ să înlocuiască arborii bătrîni. In adevăr, toate speciile principale ale pădurilor aŭ nevoe pentru a se putea reproduce prin sămînţă, ca solul să fie afinat, îngrăşat prin resturile vegetale, adăpostit, pentru ca sămînţa căzută să poată germina şi germinele odată eşit, să se poată desvolta.

Pe solurile bătătorite, aceste condiţiuni nu se îndeplinesc, aşa că, de şi s'ar produce sămînţa, ea nu ar putea germina, saŭ chiar cînd germinează, puieţii născuţi nu se pot desvolta.

Dacă dar se păşunează în pădurea bătrînă, se împedecă regenerarea ei, căci vitele bătătorind solul, împedică instalarea puieţilor, şi cei instalaţi se distrug de animale cu dinţii sau cu picioarele.

Sper că din cele ce preced, reese în mod evident, că cele două stări în cari în mod natural se presintă iarbă în pădure, păşunarea este pericoloasă, pentru că împedică buna ei desvoltare, poate chiar compromite starea păduroasă.

Se poate zice însă: între starea de lăstar saŭ de seminţiş, şi acea de maturitate a pădurei, ea presintă de multe ori iarbă suficientă pentru a fi păşunată, şi în acea stare răul causat va fi mai mic. Da, acest lucru este adevărat, însă, afară de rari excepţiuni, cînd o pădure de vîrstă mijlocie, presintă ierburi, aceasta se datoreşte numai acţiunei omului,

exercitată fie prin operaţiuni greşite, fie prin extracţiuni imprudente. In regulă generală prezenţa ierburilor în o pădure de vîrsta mijlocie, denotă că toate forţele solului nu servă pentru producţiunea lemnoasă, că prin urmare starea ei nu este tocmai satisfăcătoare. Dacă pădurea s'ar lăsa în pace, natura ar repara răul causat de om: ori că arborii în picioare, lăsaţi liberi în desvoltarea lor 'şi întind coronamentele, acoperă treptat golurile şi reconstitueşte umbra completă, ori că arbuştii şi arborii se instalează de desubt, şi desvoltîndu-se, prin umbra lor completează lipsurile din acoperişul arborilor superiori, aşa că solul devine complect umbrit şi ierburile dispar. Dacă însă se introduc vitele, răul se măreşte: nu numai golurile nu dispar, dar ele se întind, căci arborii jigniţi în vegetaţiunea lor nu numai că nu pot complecta acele goluri, dar perd din crăcile lor, aşa că acoperişul se întrerupe mai mult, arbuştii nu se pot instala şi pădurea merge spre ruină.

Din cele ce preced rezultă, că în ori-ce stare s'ar găsi pădurea, introducerea vitelor într'însa, este un obstacol pus desvoltărei ei normale, cîte odată chiar devine un pericol, carî 'i poate ameninţa existenţa. Dacă voim să avem păduri în bună stare, trebue să scoatem vitele din ele. A căuta în mod regulat să facem cultură pădurească şi tot de o dată să avem pe terenul afectat ei şi păşune de vite, este a cere în acelaş timp şi pe acelaş loc să aplicăm două culturi, sau cum zice proverbul a voi să ludm două piei după un bou, să ţinem doi pepeni într'o mînă.

Să cercetăm acum dacă din puntul de vedere agricol, păşunarea vitelor în pădure este necesară în interesul culturei şi ameliorărei lor, saŭ nu.

Pentru a răspunde la o asemenea întrebare, să vedem ce fel de hrană găseşte animalele în pădurî, ce valoare nutritivă are acel nutreţ şi ce efecte produce.

Iarba ca ori-ce plantă superioară, pentru a ajunge la completa desvoltare, are nevoe de a creşte în plină lumină. Numai cînd poate profita în întregime de acest agent, planta poate ajunge a da un produs suculent şi nutritiv. Într'o pădure de vîrsta mijlocie în carî s'ar afla rărişti unde poate creşte iarbă, ea ar fi de o calitate mediocră, vitele ar avea poate, ce minca, ţinînd seamă de numărul lor pentru suprafaţa de parcus, însă aceasta este o hrană slabă mai întîi pentru că firul de iarbă este rar, şi apoi cum este umbrit de arborii pădurei, ierburile nu sînt de prima calitate, ele nu pot equivala pe cele ale livezilor şi muscelelor.

In pădure, ierburile ce cresc, sînt de mică valoare nutritivă, ele dau un furagiu mediocru, ca probă că toate finurile cosite în ochiurile şi rărîştile pădurilor sînt socotite ca cel mai slab, avem faptul că comisiunile de aprovisionare ale regimentelor de Cavalerie, refusă acest fin de obicei numit păiş, căci este un fin băţos şi în carî elementul lemnos este cel mai bine representat, pe cîtă vreme materiile azotoase sunt în mică cantitate.

Apoi, nu toată vegetaţia erbacee ce creşte în pădure, se poate mînca de vite, căci sunt multe specii de plante erbacee, carî cresc în special pe locurile grase şi carî nu sînt de loc folositoare, apoi sînt multe rugării şi smeurişurî, plus scaeţi şi cele-l'alte.

Decî pe lîngă că erburile ce se pot mînca din pădure, sunt nişte erburî inferioară faţă cu finul muscelelor şi luncilor ca nutriţiune, dar sunt şi puţine şi şed în raport direct cu deschizăturile ce se presintă în masive; ast-fel că vitele de şi pot să găsească o hrană în ierburile pădurilor, dar aceasta este o hrană slabă, o hrană care nu poate înlesni ameliorarea rasei; — este o hrană de azî pe mîine, iar nu o hrană carî să permită cultura vitelor; — afară numai dacă omul nu ar deschide prea mult masivele prin incendiî saŭ exploatărî nenorocite, şi nu ar căuta să dea o importanţă mai

mare desvoltărei livezilor de cît creşterei pădurei, în acest caz s'ar schimba felul culturei, şi nu ar trebui să mai privim pădurea din punct de vedere al creşterei şi ameliorărei esenţelor forestiere ci din punct de vedere al productiunei ierbei, deci al culturei vitelor.

Din cele ce preced se poate vedea, că într'o stare normală a lucrurilor, pădurea nu poate procura nici cantitativ, nici calitativ, nutreţul necesar vitelor, cînd am socoti că voim să facem o cultură sistematică; din contră, pentru aceasta, ne trebue livezi întinse, locuri deschise, unde iarba să fie abundentă, unde lumină să fie destulă, unde apa să nu lipsească, în fine ne trebue întreţinerea în bună stare a livezilor şi muscelelor naturale sau crearea livezilor artificiale, pentru a putea face o cultură sistematică de vite, căci din păşunatul în pădure, nu putem să obţinem de cît foarte slabe resultate. *Pădure bună şi păşune bună, sînt două lucruri cu totul deosebite şi ne este imposibil de a le găsi sau a le îngădui continuu pe amîndouă, pe o aceiaşi suprafaţă.*

(Va urma). M. Tănăsescu.

De la 1887 până în present, exploatarea pădurilor statului din Dobrogea făcêndu-se în regie, cum de la acea dată ocoalele silvice din acea parte a ţărei au primit mai multe modificări, în cât ordinele instructive, cari stabileau regulele fundamentale, dupe care să procede la exploatarea în regie. — acum nu se mai găsesc la unele din ocoalele nouĭ formate, — pentru acest motiv inserăm aci mai jos două din aceste ordine: unul din 1887 şi altul din 1889, ale ministerului de domenii, pentru a le împrospăta acelora cari au nevoe zilnic a le aplica.

Cu această ocasie se explică că şi în urma jurnalului consiliului de miniştri No. 3 din 13 Februarie 1890, publicat în *Monitorul Oficial* No. 250 din Februarie 1890, dispoziţiunile ordinelor circulare aci inserate aŭ rămas aproape în majoritate în vigoare.

Copie după ordinul Domnului Ministru al Domeniilor, No. 44748, din Octombrie 1887. (Dos 653/87, Jurn 19572/87).

CĂTRE CIRCUMSCRIPŢIA VII-a SILVICĂ TULCEA

Pe basa propunerilor noastre din referatul No. 42704/87, consiliul Miniştrilor prin jurnalul No. 3 din 5 curent, aprobat prin înaltul decret Regesc, (No. 2349 din 13 Oct. 1887) a încuviinţat ca exploatarea pădurilor din Dobrogea să se facă în parchete regulate şi de către Agenţii silvici ai Statului. Astfel că perceptorii şi primarii să nu mai aibă însărcinarea de a libera bilete pentru vinderi de lemne şi a încasa bani, după cum s'a procedat pînă acuma.

Atât liberarea biletelor şi încasarea banilor, cât şi predarea lemnelor la cumpărători, se va face dar, cu începere de la 25 curent, de către agenţii silvici ai Statului.

In acest sistem de exploatare, împărţirea lucrărilor pe diferite grade, va fi după cum urmează:

a) La fie-care parchet în exploatare se va instala un brigadier şi pădurarii necesari. Brigadierii aŭ ca atribuţiuni emiterea biletelor din condicĭ cu matcă, pentru lemnele ce se cumpără de amatori, încasarea banilor şi predarea lemnelor fie-căruĭ cumpărător; pădurariĭ ajută pe brigadierĭ în paza pădureĭ şi parchetelor în exploatare, în controlul şi predarea lemnelor la cumpărătorĭ.

b) Şefii de ocoale inspectează cel puţin odată pe săptămână fie care exploatare, cînd încasează banĭ adunaţi de brigadierĭ, vizînd condicele de chitanţe şi controlează toate lucrările de exploatare şi condicele de chitanţe; daŭ instrucţiuni asupra mersuluĭ tăerilor fac plăţile lucrătorilor angajaţi pentru tăerea şi fasonarea lemnelor. Ei ţin registrele de comptabilitate (jurnalul, casa şi partizi) pentru toate exploatările din ocolul ce conduce fie-care, formează şi înaintează şefuluĭ de *circumscripţie* [1]) toate compturile în dublu exemplar ataşate la borderourĭ pentru plăţile ce efectuează, cum şi borderourile însoţite de recipisele casieriei pentru sumele vărsate din vînzărĭ.

Atât pentru banii ce primesc din exploatări de la brigadierĭ, cât şi pentru cei ce va primi de la şeful circumscripţieĭ

1) Dupe actuala organisaţie, pusă în aplicare la 1896, cuvîntul de circumscripţie urmează a fi înlocuit cu acel de *„inspecţie"*

pentru diverse plăți, va emite chitanțe din registrul respectiv format în acest scop.

Vărsarea banilor la Casierie sau la Percepție se va face, de fie-care șef de ocol, imediat după terminarea încasărilor de la toate parchetele în exploatare din ocolul său, neavînd a ține bani asupră-și după terminarea încasărilor de cît timpul necesar pînă să meargă la casierie a face vărsarea.

Șefii ocoalelor sunt răspunzători de abaterile brigadierilor și pădurarilor în ce privește exploatările cît și poliția silvică, la toate pădurile din ocolul ce conduce fie-care.

Supun șefului *circumscripției* abaterile sub-alternilor, propuind măsurile ce urmează a lua.

c) Șeful *circumscripției* dă instrucțiunile necesare pentru control, mersul și modul tăerilor, ținerea registrelor de comptabilitate și emiterea chitanțelor, formarea actelor justificative și a boderourilor de cheltueli și încasări, înaintează Ministerului actele de cheltueli cu borderourile lor, cum și borderourile și recipisele de încasări ține registrele de comptabilitate (jurnal de casă și partizi) pentru toate exploatările din *circumscripția* sa.

Actele de justificarea cheltuelilor, vor fi făcute pentru sumele integrale din fie-care ordonanță de plată, fără a cuprinde într'un borderou sume și acte privitoare la sume din alte ordonanțe emise în urmă.

Inspectează și verifică, cel puțin odată pe lună, toate lucrările, privitoare la exploatare, la plăți și încasări, vizînd registrele la poliția silvică, la ținerea comptabilității și în fine la tot ce intră în atribuțiunile șefilor de ocoale, brigadierilor și pădurarilor.

Sînt răspunzători de toate prejudițiile ce ar suferi Statul prin abaterile șefilor de ocóle, brigadierilor și pădurarilor. Supun Ministerului abaterile acestor agenți și propun măsurile ce ar trebui luate.

Borderourile însoțite de recipisele emise de casier sau perceptori pentru sumele încasate, se vor înainta Ministerului pe fie-care lună, iar acelea pentru cheltueli, se vor înainta imediat ce se cheltuește în total suma din ordonanța de plată din care se cheltuește

Acestea fiind atribuțiunile personalului lucrător începînd de la Dv. ca șef al *circumscripției* și pînă la pădurar, nu rămîne de cît să căutați, ca prin perspicacitate și vigilență să faceți pe fie-care să le îndeplinească, cunoscînd că față cu Ministerul, d-v. sînteți de-o potrivă responsabil cu sub-alternii, pentru toate abaterile și prejudițiile.

In privința alegerei pădurilor sau seriilor de păduri de exploatat, vi se atrage atențiunea, ca să aveți în vedere regenerarea pădurilor și să aplicați fie-căreia regimul și tratamentul prescris de știință, de oare-ce pe lîngă interesul bănesc, care s'a avut în vedere la schimbarea vechei sisteme de exploatare Ministerul a avut în vedere în prima linie: viitorul pădurilor.

La nici o pădure nu veți începe vînzarea mai înainte de a se fi delimitat parchetul de exploatat și determinat regimul și tratamentul; prin urmare, pentru a nu expune populațiunea la suferințe din lipsa de lemne, să procedați imediat la delimitarea parchetelor acolo unde nu sînt încă delimitate. Se face excepțiuni de la această regulă pentru arbori isolați și pentru arboreturile ce sînt coprinse în pămîntul delimitat locuitorilor, cu dreptul pentru Stat a vinde în profitul său materialul lemnos, cum și pentru părțile de păduri ce trebuesc tăiate în scop de a regula perimetrele pădurilor.

In vederea greutăților ce au să se simță la început, pînă la obicinuirea personalului cu natura lucrărilor în cestiune, veți cunoaște că tăiarea și fasonarea cu cheltuiala Statului se va putea face numai pentru arborii care ar fi expuși a rămînea netăiați de cumpărători, din diverse cause, în ori-ce alt cas tăierea, fasonarea în decasteri ori diverse alte unități sau în piese, se va putea de o cam dată face de fie-care cumpărător, pentru materialul ce va cumpăra.

Pentru lemnele tăiate și fasonate cu cheltuiala Statului, nu se permite vînzarea de cît după ce se va constata de către șeful ocolului, care este și șeful exploatărei, pentru a se înlătura confusii din partea brigadierilor și pădurarilor, aceasta în considerațiune, că aceste materialuri urmează a fi vîndute cu 20% mai scump de cît prevede tarifu.

Cu această ocasie vi se face cunoscut, că pentru surplusul de muncă ce aveți a depune, *se va plăti lunar un spor de salariu de 100 lei dv, și cîte 50 lei pentru d-nii șefi de ocoale, brigadierilor și pădurarilor însă li se va da câte o remiză, care nu va trece pentru toți de 7% din vînzările lemnelor ce vor efectua la parchetele unde vor fi plasați*; repartiția remisei între pădurari și brigadieri se va face de dv., după avisul șefului de ocol și aprobarea Ministerului.

In vedere că brigadierii urmează a depune și o garanție, veți avea grije ca persoanele ce veți recomanda pentru viitor, să îndeplinească și această condițiune.

Pentru cei în activitate, care nu vor putea îndeplini această condiţiune, li se va reţine din remisă pentru formarea garanţiei, care va fi de lei 50 — 1000, după importanţa centrelor de exploatare; pentru modul regulărei plăţei remiselor veţi primi osebit ordin.

In ceea ce priveşte condicele de chitanţe, cum şi registrele de comptabilitate, vi se vor trimite cu ordine speciale.

Veţi cunoaşte tot-de-odată că am dat ordin d-lui casier general pentru a vă preda condicile ce va mai avea în depositu ne-întrebuinţate, cum şi pe acelea ce i se vor mai înapoia în asemenea condiţiuni, de către perceptorii şi primarii.

Instrucţiunile din ordinul de faţă, le veţi comunica la toţi şefii de ocoale, pentru ale pune şi d-lor în vederea brigadierilor şi pădurarilor întru cît priveşte pe aceï agenţi. Tot-odată le veţi face cunoscut a corespunde de acum înainte cu Dv. fie pentru lucrările de exploatări, fie pentru cele de poliţie silvică, şi că ministerul nu va corespunde de cît numaï cu Dv. iar nu şi cu d-lor.

Pentru orï-ce nedumeriri cu privire la instrucţiunile din presentul ordin, orï pentru puncte neprevăzute, să cereţi explicaţiuni,

Vi se mai face cunoscut în fine, că pînă în ziua de 25 curent se vor libera bilete de vînzări de lemne tot de către perceptorii şi primarii, iar de la acea dată se vor depune la casiere tote condicile.

In acest sens, s'aŭ dat deja ordine d-lui prefect şi casier.

Primiţi etc.

p. Ministru (ss) **C. R. Manolescu.**

p. Director, (ss) *D. Patrulius.*

Copie după ordinul onor. Minister al domeniilor, No 50228'89, către fosta circumscripţie silvică Tulcea.

In vederea licitaţiunilor fără resultat, ţinute pentru vînzarea spre exploatare a parchetelor de păduri prin antrepriză, a comunicărilor făcute de Dv. prin rapoartele No. 941 şi 1011/89 şi a telegramelor prelecturei Tulcea No. 11694 şi 11814/89, *Ministerul a dispus vînzarea de lemne verzi din pădurile Statului, după cum s'a urmat în trecut.* Tăerea şi fasonarea în unităţile de măsură *după lariţ se va face de fie care cumpărător, pentru lemnele de care are trebuinţă din porţiunile de pădure ce anume veţi deli-*

mila ; cu alte cuvinte, Statul nu va mai face nici o chelluială cu tăeri și așezări de lemne.

Din acestea resultă că în porțiunile delimitate care vor fi de mici întinderi, tăerea se va face de-arindul începind din margine și mergind spre linia de delimitare, adică fără a lăsa alți arbori în urmă de cît numai reservele ce veți opri acolo, unde veți crede că sînt necesare în interesul regenerărei pădurii.

Prin această măsură se înlătură a se trece cu tăerea a doua oară, pe unde s'a trecut odată, și de a rămîne pilcuri neexploatate ori arbori isolați prin porțiunile exploatate, ajungîndu-se scopul avut în vedere, cînd s'a dispus mărginirea tăerilor în anumite porțiuni delimitate. După cum am zis mai sus, porțiunile ce veți delimita, din care să faceți vînzări conform prețurilor din tarif, vor fi cît se poate de mici spre a se termina cu tăerea prin vînzările ce veți face putînd delimita altele alături, în casul cînd s'ar termina ca întinderi, în vederea vînzărilor ce s'ar putea face.

Instrucțiunile din ordinele anterioare în privința înaintării tablourilor și recipiselor de consemnarea banilor din vînzări în privința inspecțiunilor și măsurilor de control, se mențin.

Nu perdeți din vedere de a estinde pe cît se poate vînzările de lemne de pe loturile date locuitorilor, conform ordinelor ce aveți, pentru a se termina odată cu aceste vînzări.

Primiți etc.

Ministru (ss) G. Lehliu.

Director-general (ss) *Moroiu.*

ORGANISAREA MINISTERULUI DE DOMENII

Iată în resumat conținutul proiectului de organisare al Ministerului Domeniilor, care a fost depus pe biuroul Camerei în ședința de la 23 Noembre curent :

Impărțirea Ministerului

Ministerul coprinde patru direcțiuni :

Direcțiunea Secretariatului, Agriculturii, Industriei și Comerțului și a Domeniilor Statului.

Ministrul are sub autoritatea și conducerea sa toate aceste direcțiuni. El este asistat de un secretar general.

Secretariatul

Direcția secretariatului coprinde : serviciul administrativ și de comptabilitate, serviciul statisticei generale și inspectoratul.

Ea este condusă direct de secretarul general al Ministerului.

Cu privire la inspectori, proiectul de lege prevede că inspectorii generali atîrnă direct de ministru. El fac diversele cercetări sau studii, fie din iniţiativa lor proprie, raportînd rezultatul Ministrului, fie după ordinul special al acestuia.

Inspectorii generali împreună cu directorii formează consiliul general al Ministerului şi lucrează sub preşedenţia Ministrului sau a secretarului ori de cîte ori este convocat.

Direcţiunea Agriculturii

Direcţiunea agriculturii coprinde două servicii şi anume:

Serviciul agronomic şi Serviciul zootechnic.

De direcţiunea agriculturii mai depinde:

Şcolile de agricultură, silvicultură, zootechnie, pepinierele viticole, horticole, fermele-model, staţiunile agricole, zootechnice, metereologice, grădinile publice înfiinţate prin legi, regulamente sau decisiuni ministeriale, cum şi ori-ce alte aşezăminte similare ce s'ar mai înfiinţa.

Industria şi comerţul

Direcţiunea Industriei şi comerţului cuprinde două servicii:

Serviciul industriei şi serviciul comerţului.

Instituţiile exterioare dependinte de direcţiunea industriei şi comerţului sunt şcoalele de arte şi meserii, şcoalele de comerţ, bursele şi Camerile de comerţ, instituţii care vor funcţiona în conformitatea legilor şi regulamentelor sau deciziunilor ministeriale respective cum şi ori-ce alte instituţii similare ce s'ar mai întemeia.

Direcţiunea Domeniilor

Direcţiunea Domeniilor se împarte în administraţia interioară şi administraţia exterioară, cea din urmă fiind subordonată celei d'intâiu.

Administraţia interioară a direcţiei domeniilor coprinde patru servicii şi anume: serviciul fonciar; serviciul exploatării moşiilor şi ocaretelor; serviciul pădurilor şi apelor şi serviciul minelor.

Administraţia exterioară se face prin patru administraţiuni domeniale regionale, cari cuprind toate ocoalele domeniale ce se găsesc în judeţele acelor administraţiuni.

Administraţiile domeniale regionale vor avea sediile lor în Craiova, Bucureşti, Galaţi şi Iaşi.

Ocoalele domeniale vor fi în numărul şi vor avea sediul după trebuinţele exploatării.

Administraţia domenială regională este condusă de un silvicultor de grad superior din cadrele corpului silvic al Ministerului sau de un inginer de grad superior din corpul tecnic al Statului. El va purta titlul de «Administrator domenial regional» şi va fi ajutat de advocaţii publici, inginerii hotarnici, inginerii de mine, silvicultorii şi personalul de cancelarie necesar regiunei.

Administraţia ocolului domenial se încredinţează unui silvicultor

sau unul inginer de mine, după natura și importanța mai mare a bunurilor din acel ocol.

Capul de ocol va fi secundat de brigadierii, pădurarii, supraveghetorii de exploatări miniere, balneare, etc. cum și de personalul ce aceste exploatări ar necesita.

Comisiuni, consilii, competințe

Pe lîngă sus arătate servicii, mai funcționează în minister *comisiunile și consiliile consultative*, prevăzute de legi precum și cele create prin regulamente și decisiuni ministeriale.

Aceste comisiuni se vor convoca de directorii respectivi, cari le vor supune obiectul deliberărei lor; ele lucrează asistate fiind de șeful serviciului respectiv ca secretar.

Directorii rezolvă, conform legilor, regulamentelor și decisiunilor ministeriale și pe răspunderea lor toate chestiunile relative la serviciile ce dirig; aprobă cheltuelile necesare în limitele fondurilor budgetare și a creditelor ce le sunt deschise.

Lefurile

Funcționarii Ministerului sunt ast-fel retribuiți:

Secretarul general 1000 lei, 300 lei speze; director clasa I 900 lei, 200 lei speze; director clasa II 800 lei, 200 lei speze; șef de serviciu clasa I 700 lei, șef de serviciu clasa II 600 lei, cap de oficiu clasa I 400 lei, cap de oficiu clasa II 350 lei, cap de oficiu clasa III 300 lei, impiegat clasa I 250 lei, impiegat clasa II 200 lei, impiegat clasa III 150 lei, impiegat clasa IV 120 lei, copist 100 lei diurnă, copistă cu mașina 80 lei diurnă, inspector general 800 lei leafă, 200 speze; inspector clasa I 600 lei leafă, 200 speze; inspector clasa II 400 lei leafă, 200 speze; inginer hotarnic clasa I 600 lei leafă, 200 speze; inginer hotarnic clasa II 400 lei leafă, 200 speze, advocat clasa I 700 lei leafă. (Dintre inginerii hotarnici, clasa II și advocații clasa I, patru vor avea 400 lei speze lunar). Advocat clasa II 500 lei leafă, advocat clasa III 350 lei, cap de regiune viticolă 300 lei leafă, 100 speze; agent viticol clasa I 200 lei leafă, 50 speze; agent viticol clasa II 120 lei leafă, monitor clasa I 80 lei diurnă, monitor clasa II 60 lei diurnă.

In corpul silvic:

Inspectorul general silvic 800 lei leafă, 200 speze; inspector silvic clasa I 600 lei leafă, 200 speze; inspector silvic clasa II 500 lei leafă, 200 speze; silvicultor șef clasa I 400 lei leafă, silvicultor șef clasa II 350 lei, silvicultor șef clasa III 300 lei. (Aceștia trei din urmă, cînd funcționează în serviciul exterior au dreptul la 180 lei speze pe lună). Silvicultor clasa I 250 lei leafă, silvicultor clasa II 200 lei, silvicultor asistent 150 lei. (Aceștia doi din urmă cînd funcționează în serviciul exterior, au dreptul la 90 lei speze pe lună). Brigadir clasa I 80 lei diurnă, brigadir clasa II 65 lei diurnă, brigadir clasa III 50 lei diurnă.

ANUARUL[1])

PERSONALULUI SILVIC AL STATULUI LA 1 NOEMBRE 1899

Numele și Pronumele	Locul și data nașterei	Data intrărei în serviciu și a înaintărilor posteriore				Studiile ce posedă
		Anul	Luna	Ziua	Gradul și clasa	
INSPECTOR GENERAL DE CONTROL ȘI DIRIGINTE						
Patruțiu D. Cavaler al Stelei și ofițer al «Coroanei Romînie», cavaler al Meritului agricol (Franța). Membru corespond. al soc. Naționale agricole din Franța	C. Țâța, județul Dâmbovița, 25 Oct. 1840.	1872	Aprilie	29	Guard gl. forest.	Școla de agricultură din Cîmpulung 1859. Școla practică de drenagiu și irigațiuni de la Lezardeau (Franța) 1861. Diploma de inginer agronom a fac. de agr. și silvic. de la Saulsai (Franța) 1870. Inginer hotarnic.
		1872	Noembre	9	Șef silvicultor	
		1878	Maiu	18	Insp. silv. cl. II	
		1891	Iuliu	29	» » I	
		1888	Octombre	15	Demisionat	
		1888	Decembre	28	Inspect. șef serv. regiei mon. sl. (fără întrerup.)	
		1898	Aprilie	1	Insp. silvic dirig.	
INSPECTORI GENERALI DE CONTROL						
Orăscu C Al. Ofițer al ordinului «Coroana Romîniei»	Bucur., 3 Aprilie, 1850.	1877	Octombre	22	Guard gen. cl. I	Școala de silvicultură de la Nancy (Franța) 1874—1876
		1878	Septembre	16	Sub-insp. cl. III	
		1880	Iunie	14	» » II	
		1882	Maiu	24	Inspector cl. II	
		1888	Aprilie	1	» » I	
Galeriu Th. Ofițer al ordinului «Coroana Romîniei»	Dorohoiu, 10 Septembrie, 1853	1876	Maiu	1	Guard-ajutor	Școala de agric. și silvic. de la Herăstrău și de silvicult. de la Nancy 1876-79.
		1876	Noembre	1	Demisionat	
		1879	Octombre	10	Sub-insp. cl. III	
		1882	Maiu	24	» » II	
		1883	Iunie	11	» » I	
		1886	Aprilie	20	Inspector cl. III	
		1888	Septembre	1	» » II	
		1893	Aprilie	1	» » I	
Chihaia I. P Cavaler al ordinului «Coroana Romîniei»	Pitești, 26 Octombre, 1855.	1874	Aprilie	17	Guard gen. cl. II	Școala de agric. și silvic. de la Herăstrău și de silvicult. de la Nancy 1876-78
		1875	»	1	Demisionat	
		1878	Iunie	20	Guard gen. cl. II	
		1878	Decembrie	1	» » » I	
		1880	Ianuarie	10	Sub-insp. cl. III	
		1883	Aprilie	15	» » II	
		1887	»	1	» » I	
		1889	August	5	Inspector cl. III	
		1893	Martie	24	» » II	
		1899	Aprilie	1	» » I	

1) Compus după anuarul publicat în 1897 de Ministerul de Domenii, completat cu datele comunicate de fie-care agent silvic în urma ordinelor circulare ale acelui Minister, cu No. 16258 din 20 Februare 1899 și No. 89007 din 11 Noembre 1899. (Acest din urmă privitor la acei carî posedă titlu de inginer hotarnic).

No. de ordine	Numele și Prenumele	Locul și data nașterei	Data intrarei în serviciu și a înaintărilor posteriore: Anul	Luna	Ziua	Gradul și clasa	Studiile ce posedă
			INSPECTORI CL. II				
3	Popovici N. G. Cavaler al ordinului «Coroana Romîniei»	Găiseni, (Dîmbovița), 9 Noembrie, 1862	1884	Aprilie	1	Sub.-Insp. cl. III	Școala de silv. de la Nancy 1881—1883. Ing. hotar. 1881
			1886	»	1	» » II	
			1889	Iulie	1	» » I	
			1899	»	1	Inspector III	
			1899	Aprilie	1	» II	
2	Macovei N. C. Cavaler al ordinului «Coroana Romîniei»	Com. Starchiojdu jud. Prahova, 14 Martie, 1852.	1884	Aprilie	6	Sub-Insp. cl. III	Idem. 1881—83 și absolv. al școlei de poduri și șosele din București. Ingin. hotar. 1887
			1888	»	15	» » II	
			1889	Decembrie	1	» » I	
			1893	Aprilie	1	Inspector III	
			1898	»	1	» II	
			INSPECTORI CLASA III				
1	Mărculescu Al. Cavaler al ordinului «Coroana Romaniei» și Serviciul credincios cl. I.	Jupânești, (Gorjiu), 5 Noembrie, 1852.	1878	Martie	7	Guard ajutor	Școala de agricultură silvică de la Herăstrău 1872/75
			1881	»	7	Guard gl. cl. II	
			1883	Aprilie	6	» » I	
			1885	Aprilie	27	Sub-insp. cl. III	
			1889	Februarie	16	» » » II	
			1892	Iulie	1	» » » I	
			1893	Octombrie	1	Inspector cl. III	
4	Papinian D. Cavaler al ordinului «Coroana României»	Abeld (Epir), 28 Decembre, 1856	1878	Aprilie	28	Brigadier cl. I	Școala de agr. și silv. de la Herăstrău și școala de silvicultură de la Nancy Ingin. hotarnic
			1878	Maiu	13	Guard ajutor	
			1881	Septembre	21	Guard gl. cl. II	
			1882	Octombre	15	Dimisionat	
			1884	Septembre	10	Sub-insp. cl. III	
			18—	Decembre	8	» » » II	
			1892	August	18	» » » I	
			1897	Aprilie	1	Inspector cl. III	
5	Ionescu C. I.	Târgoviște, 14 Martie, 1864.	1885	Maiu	1	Guard gl. cl. I	Școala de silvic. de la Nancy. 1882—1884 Inginer hotarnic 14 Martie 1890
			1888	Decembre	8	Sub-insp. cl. III	
			1892	August		» » » II	
			1897	Aprilie	1	» » » I	
			1899	»	1	Inspector cl. III	
6	Ștefănescu Chirțoiu I.	Com. Lăcusteni, j. Dolju, 3 Maiu 1856.	1885	Maiu	1	Guard gl. cl. I	Idem ingin. hotarnic 13 Febr. 1887
			1889	Aprilie	16	Sub-insp. cl. III	
			1893	»	1	» » » II	
			1897	»	1	» » » I	
			1899	»	1	Inspector cl. III	
			SUB-INSPECTORI CLASA I				
1	Măcelaru Nestor	Mercurea, (Transilvania), 1 Noembrie, 1846.	1873	Decembre	17	Guard gl. cl. II	Școala de agricultură silvică de la Herăstrău. Diplomat din 1871
			1876	Aprilie	10	» » » I	
			1882	Maiu	14	Sub-insp cl. III	
			1889	Februarie	16	» » » II	
			1893	Aprilie	1	» » » I	

Numele și Prenumele	Locul și data nașterei	Data intrarei în serviciu și a înaintărilor posteroare				Studiile ce posedă
		Anul	Luna	Ziua	Gradul și clasa	
Codreanu I. G. Jomir	Vaslui, 12 Decembrie, 1856	1879	Iunie	1	Guard ajutor	Școala d agric și silvic. de la Herestrău
		1881	August	1	Guard cl. cl. II	
		1884	Aprilie	1	» » » I	Inginer hotarnic 23 Maiŭ, 1884
		1886	Decembrie	16	Sub-insp. cl. III	
		1891	August	16	» » » II	
		1893	Octombre	1	» » » I	
Nicolau G.	București, 23 Iunie, 1858	1882	Maiŭ	14	Guard ajutor	Școla de agric. și silv. de la Herăstrău.
		1883	Aprilie	15	Guard gl. cl II	
		1885	Iunie	1	» » » I	
		1889	Iulie	1	Sub-insp. cl. III	
		1891	Aprilie	1	» » » II	
		1897	»	1	» » » I	
Isopescu Cornel.	C. Bosancea j. Sucevei (Bucovina), 13 Sept 1854	1882	Ianuarie	10	Guard gl. cl II	Școala de silvic. de la Viena. Inginer hotarnic 8 Iunie 1896
		1883	Maiŭ	1	» » » I	
		1888	Aprilie	16	Sub-insp. cl. III	
		1892	Iulie	1	» » » II	
		1899	Aprilie	1	» » » I	
Bantaș Bas.	C. Mirceștii j. Vaslui, 9 Ianuarie 1856	1886	Decembre	16	Guard gl. cl. I	Școala de silvic. Nancy 1884 - 86 Amenagiari în Francia 1894 - 1896 (misiune)
		1889	Februarie	16	Sub-insp. cl. III	
		1898	Octombrie	1	» » » II	
		1899	Aprilie	1	» » » I	
Tănăsescu M.	T.-Măgurele 3 Decembre, 1864	1897	Noembre	28	Guard gl. cl. I	Școla de silvic. Nancy 1886 - 87 Amenag. în Austria 1895 - 96 (misiune) Inginer hot. 1899
		1889	Iulie	16	Sub-insp cl. III	
		1897	Aprilie	1	» » » II	
		1899	»	1	» » » I	

SUB-INSPECTORI CLASA II

Ștefănescu N. D.	Focșani, 4 August, 1854	1877	Iunie	28	Guard ajutor	Școal de agric. și silvic. de la Herăstrău
		1879	Octombrie	1	Guard gl. cl. II	
		1884	Aprilie	16	» » » I	
		1888	August	24	Sub-insp. cl. III	
		1893	Aprilie	1	» » II	
Popescu G. I.	Bârzeiŭ de Gilort (Gorjiŭ), 23 Aprilie, 1853	1876	Martie	1	Guard ajutor	Școala de agric și silvic. de la Herăstrău 1874-75
		1879	August	1	Guard gl cl. II	
		1883	Aprilie	1	» » » I	
		1[illegible]	»	1	Sub-insp cl. III	
		1897	»	15	» » II	
Boiarolu Dem.	București, 4 Sept 1860	1880	Decembrie	16	Guard gl. cl. I	Școala de silvic. de la Nancy. 1884 86 Inginer hotarnic 13 Martie 1892
		1889	Februarie	16	Sub-insp. cl. III	
		1897	Aprilie	1	» » II	
Antonescu P.	Ploeșci, 5 Noembrie, 1858	1880	Martie	1	Guard ajutor	Școala de agr. și silv. Herăstrău și școala forestieră de la Nancy 1888—90 Amen. în Austria 1894—96 (misiune).
		1882	Iunie	1	Guard gl. cl. II	
		1886	August	5	» » » I	
		1888	Iulie	1	Dimisionat	
		1890	Septembre	6	Sub-insp. cl III	
		1897	Aprilie	1	» » II	

Nr. de ordine	Numele și Pronumele	Locul și data nașterei	Data intrării în serviciu și a înaintărilor posterioare				Studiile ce posedă
			Anul	Luna	Ziua	Gradul și clasa	
5	Nădejde N. C.	Botoșani, 22 Noembrie 1865	1887	Noembrie	23	Guard gl. cl. II	Școala de [illegible] de la Nancy
			1889	Februarie	16	» » » I	Corec. turn. [illegible] Fran. [illegible] (muniune).
			1892	Iulie	1	Sub-insp. cl. III	Ing. ghetar. 1[illegible]
			1897	Aprilie	1	» » II	
6	Georgescu Cesar	21 Martie, 1860	1868	Ianuarie	10	Guard gl. cl. II	Școala de silvi[illegible] de la Nancy
			1888	Aprilie	15	» » I	
			1892	Februarie	—	Sub-insp. cl. III	
			1899	Aprilie	1	» » II	
7	Dumbrava C.	Com. Bogdana, jud. Bacău, 14 Iulie 1863	1881	Ianuarie	26	Guard ajutor	Școala d[illegible] agric[illegible] silvic. de la [illegible]ră 1[illegible]
			1885	Martie	22	Guard gl. cl. II	Inginer la [illegible]
			1888	Aprilie	15	» » » I	19 Martie 1[illegible]
			1892	August	18	Sub-insp. cl. III	
			1899	Aprilie	1	» » II	
8	Pretorian B. N.	Cotofeni (Dolj), 12 Decembre 1861.	1885	Noembrie	1	Guard gl. cl II	Școala de silvi[illegible] de la Bucur[illegible]
			1889	Decembrie	8	» » » I	Corec. turn. [illegible] Fran. 1894 (muniune)
			1893	Aprilie	1	Sub-insp. cl. III	Ing. botanic[illegible]
			1899	»	1	» » II	20 Ian. 1[illegible]
		SUB-INSPECTORI CLASA III					
1	Crăiniceanu A.	Galați, 10 Martie 1851	1876	Martie	1	Guard ajutor	Școala de agric[illegible] silvic. de la [illegible]răștiă 18[illegible]
			1880	Octombrie	1	Guard gl. cl. II	
			1884	Aprilie	1	» » » I	
			1888	August	24	Sub insp. cl. III	
2	Manolescu N.	Focșani 19 Martie 1858	1877	Martie	5	Guard ajutor	Școala de [illegible] și silvic. de [illegible] Herăstrău.
			1881	Iulie	12	Guard gl. cl II	
			1885	Aprilie	1	» » » I	
			1891	Ianuarie	1	Sub insp. cl. III	
3	Grunau Pavel	București, 14 Ianuarie, 1860	1886	Decembre	8	Guard gl. cl. II	Școala de silvi[illegible] Tavand (Fran[illegible] 1884—86. [illegible] nang. în Fran[illegible] 1896 [illegible]
			1889	Iulie	20	» » » I	
			1893	Aprilie	1	Sub-insp. cl. III	Ing. botanic[illegible] 21 Decem. 1[illegible]
4	Bancheru C. I. P.	București, 17 Martie 1862	1885	Noembrie	1	Guard gl. cl. II	Școala de silvic[illegible] de la Bucur[illegible]
			1890	Aprilie	16	» » » I	Ing. botanic[illegible] 20 Decem. 1[illegible]
			1895	Octombrie	1	Sub-insp. cl. III	
5	Klein Daniel C.	Giurgiu, 25 Maiu 1862	1887	Ianuarie	11	Guard gl. cl II	Școala [illegible] de la Nancy.
			1888	Aprilie	15	» » » I	
			1893	»	1	Sub-insp. cl II	
			1894	Noembrie	16	Destituit	
			1895	Octombrie	16	Sub-insp. cl. III	
6	Romano C. I.	Poiana Cărnului, Vaslui, 15 Iunie 1859	1881	Noembrie	1	Guard ajutor	Școala de [illegible] cultură și [illegible] viculturâ de la Herăstrău.
			1883	Aprilie	15	» gl. cl. II	Ing. botanic[illegible]
			1888	»	15	» » » I	1[illegible] Martie 1[illegible]
			1894	Ianuarie	1	Sub-inspt. cl. III	

Nr. ordine	Numele și Prenumele	Locul și data nașterei	Data intrărei în serviciu și a înaintărilor posterioare				Studiile ce posedă
			Anul	Luna	Ziua	Gradul și clasa	
7	Golgoteanu G. I.	Târgoviște, 11 Noembre 1861.	1884	Aprilie	1	Guard ajutor	Școala de agricultură și silvicultură de la Herăstrău,
			1885	Octombre	1	» gl. cl. II	
			1889	Iulie	1	» » I	
			1896	Decembre	10	Sub-insp cl. III	Inginer hotarnic 6 Martie 1897
8	Angelin Al. C.	Ploești 23 August 1864	1884	Februarie	23	Guard ajutor	Școala de silvicultură de la Nancy
			1885	Martie	28	Guard gl. cl II	Inginer hotarnic 28 Maiŭ 1896
			1889	August	20	Destituit	
			1891	Septemb.	1	Guard gl cl. II	
			1892	Iulie	1	» » I	
			1897	Aprilie	1	Sub-insp. cl. III	
9	Șerbănescu M.	Ștefănești, (Vilcea) 27 Noembre 1860	1885	Noembre	1	Guard gl. cl. II	Școala de silvic. din București 1885—1888.
			1889	Iulie	1	» » I	
			1897	Aprilie	1	Sub insp. cl. III	
10	Beghenau V.	București, 9 Decembre, 1856	1881	Maiŭ	19	Guard gl. cl. II	Școala de silvic. de la Tarand.
			1889	Iulie	1	» » I	
			1897	Aprilie	1	Sub-insp. cl. III	
11	Mihălescu E. S.	Craiova, 8 August, 1864	1885	Noembrie	1	Guard gl. cl. II	Școala de silvic. din București. Ing. hotarnic 7 Aprilie 1891
			1889	Iulie	16	» » I	
			1897	Aprilie	1	Sub-insp. cl III	
12	Demetrescu Ap.	Craiova 9 Februarie, 1857.	1881	Iulie	1	Guard ajutor	Școala de agricultură și silvicultură de la Herăstrău. Inginer hotarnic 9 Aprilie 1891
			1883	Aprilie	15	» gl cl. II	
			1887	»	1	» » I	
			1897	»	1	Sub-insp cl. III	
13	Rusescu D R.	București, 22 Octombrie, 1859	1[illegible]	Iulie	1	Guard gl. cl. II	Școala de silvicultură de la Nancy. Inginer hotarnic.
			1892	Februarie		» » I	
			1897	Aprilie	1	Sub-insp. cl. III	
			1898	»	—	Destituit [1]	
			1899	Septembre	11	Sub-insp. cl. III	
14	Marențeler O.	Baden, (Austria) 20 Iulie, 1858	1892	Februarie		Guard gl cl. II	Școala de silvic. Nancy. Corec tor. în Ans 1894/95 (mis). Naturalisat 1895.
			1894	»	1	» » I	
			1898	Iulie	1	Sub-insp. cl. III	
15	Gheorghiu Em.	Piatra N. 14 Iunie 1862	1888	Septemb.	24	Guard gl cl II	Școala de silvic. Nancy.
			1893	Aprilie	1	» » I	
			1899	»	1	Sub-insp cl. III	
16	Teodorescu V.	București, 4 Martie 1863	1884	August	31	Guard ajutor	Școala de agricultură și silvicultură de la Herăstrău.
			1886	Iulie	9	» gl. cl. II	
			1893	Aprilie	1	» » I	
			1894	»	1	Sub insp cl. III	
17	Drăgoteanu N. I.	Brăila, 20 Septembre, 1862	1888	Maiŭ	10	Guard gl. cl. II	Școala de silvic din București 1884—1886. Ing. hotarnic Monit. 285/89
			1893	Octombre	1	» » I	
			1899	Aprilie	1	Sub-insp. cl. III	

1) Reintegrat după avisul comitiului inspectorilor silvici, aprobat de d-l Ministru al Domeniilor, sub [illegible] secția silvică, al cărui conținut se va publica în resumat în Numărul viitor.

No. de ordine	Numele şi Pronumele	Locul şi data naşterei	Data intrarei în serviciu şi a înaintărilor posterioare				Studiile ce posedă
			Anul	Luna	Ziua	Gradul şi clasa	
				GUARZI GENERALI CLASA I.			
1	Montanu G.	Tecuci, 6 Martie, 1853	1882	Iulie	19	Guard ajutor	Şcoala de agricultură şi silvicultură de la [illegible]
			1883	Octombrie	24	» gl. cl. II	
			1888	August	24	» » » I	
2	Ionescu I. G.	Fălticeni, 1860	1882	—	—	Guard ajutor	Idem.
			1885	Martie	22	» gl. cl. II	
			1888	August	24	» » » I	
3	Cârplnişanu Aron	Rahau (Trans) 9 Decemb., 1851	1882	Noembrie	[illegible]	Guard gl. cl II	Şcoala de silvicultură de la Schemnitz.
			1889	Februarie	16	» » » I	
4	Iosof Dionisie	Tilişca (Transilvania), 21 Februarie, 1851	1880	Februarie	[illegible]	Guard ajutor	Şcoala de agricultură şi silvicultură de la Herăstrău.
			1883	Iulie	11	» gl. cl II	
			1890	Aprilie	10	» » » I	
5	Macelaru Nicolae	Mercurea (Transilvan.), 29 Iulie 1855	1879	August	17	Guard ajutor	Idem
			1882	Martie	14	» gl cl II	
			1891	Septembre	1	» » » I	
6	Fortunatu Luca	1 Maiu 1854	1885	Noembrie	1	Guard gl. cl. II	Şcoala de silvic. din Bucureşti. Inginer hotarnic 7 Sept. 1890
			1892	Iulie	1	» » » I	
7	Demetrescu P.	Bucureşti, 22 Iunie. 1862	1882	Maiŭ	14	Guard ajutor	Şcoala de agric. şi silvic. de la Herăstrău.
			1884	Aprilie	6	» gl. cl. II	
			1892	August	18	» » » I	
8	Damian Al. I.	Birlad, 12 Ianuarie, 1862	1882	Maiŭ	14	Guard ajutor	Idem
			1884	Aprilie	12	» gl. cl II	
			1893	»	1	» » » I	
9	Velescu N.	Craiova, 25 Februarie, 1861	1885	Noembrie	1	Guard gl. cl. II	Şcoala de silvic. din Bucureşti 1883—1885. Ing. hot., 20 Noembre 1892
			1893	Aprilie	1	» » » I	
10	Zane Dem. I.	Bucureşti, 2 Decembrie, 1863	1887	Aprilie	1	Guard gl. cl. II	Idem 1884—1886. Ing hotarn., Februarie 1892
			1893	»	1	» » » I	
11	Vlasie V.	Ianuarie, 1863	1885	Noembrie	7	Guard ajutor	Şcoala de silv. din Bucuresci 1883 [illegible]
			1888	Aprilie	15	» gl. cl. II	
			1893	»	1	» » » I	
12	Bulgăreanu Al.	Com. Stelnica, jud Ialomiţa, 1 Maiŭ 1861	1888	Aprilie	15	Guard ajutor	Şcoala de silv. din Bucuresci [illegible] Inginer hotarnic
			1889	Februarie	16	» gl. cl II	
			1893	Aprilie	1	» » » I	
13	Savelea N.	Neamţu, 6 August, 1859	1885	Iunie	5	Guard ajutor	Şcoala de agr. şi silv. de la Herăstrău.
			1887	Aprilie	1	» gl. cl. II	
			1893	»	1	» » » I	
14	Stoian Iosif	Zizin (Transilv.) 2 Febr, 1858	1884	Aprilie	1	Guard ajutor	Idem.
			1885	Iulie	1	» gl cl II	
			1893	Aprilie	1	» » » I	

No. d'ordine	Numele şi Pronumele	Locul şi data naşterei	Data intrărei în serviciu şi a înaintărilor posterioare				Studiile ce posedă
			Anul	Luna	Ziua	Gradul şi clasa	
16	Mitkievici I. Cavaler al ordinului «Coroana Romniei»	Birlad, 14 Noembrie, 1846	1883 1888 18[illegible] 18[illegible]	Iulie Martie Maiŭ Aprilie	1 22 15 1	Brigadier cl I Guard ajutor Guard gl. cl. II » » » I	Şcoala de agricultură de la Pantelimon.
17	Anania M.	Ciuturegti (Roman), 26 Noembrie 1864	1890 1893	Octombrie Aprilie	25 1	Guard gl. cl. II » » » I	Şcoala de aplicaţie al vică.
17	Busuioc V	Birlad, 9 Noemb. 1860	1884 1886 1887 1887 1893	August Aprilie Ianuarie Maiŭ Octombrie	31 1 12 14 1	Guard ajutor Disponibilitate Guard ajutor Guard gl. cl. II » » » I	Şcoala de agric şi silvicult. de la Herestrău, 1880—883.
18	Dumbrăveanu A	Bucuresci, 19 Aprilie, 1864.	1887 1888 1893	Iunie Iulie Octombre	16 1 1	Guard ajutor Guard gl. cl. II » » » I	Şcoala de silvic. din Bucureşti 1884—1886
19	Mihăescu C.	Bucur., 29 Martie, 1863	1886 1886 1887 1895	Noembrie Martie Aprilie Maiŭ	1 15 1 1	Guard gl. cl. II Demisionat Guard gl. cl. II » » » I	Idem. 1883—1886
20	Mureşeanu Aur.	Luxa (Transilvania), 3 Decembrie, 1857	1883 1884 1895	Maiŭ Aprilie August	4 6 1	Guard ajutor Guard gl. cl. II » » » I	Şcoala de silvicultură de la Herestrău. 1878—1881
21	Antoniu Iacob	Bucureşti, 26 Ianuarie, 1861	1887 1895	Aprilie Octombre	1 1	Guard gen. cl. II » » » I	Şcoala de silv. din Tharand şi politehn. din Zürich
22	Gostovici Alex.	Bucureşti, 30 August, 1864	1888 1893 1894 1895	Maiŭ Aprilie Maiŭ Octombre	10 1 1 1	Guard gen. cl II » » » I Demisionat Guard gl. cl. I.	Şcoala de agric. şi silv. de la Herestrău şi de silv. din Bucuresci 1884/86.
23	Corodeanu I.	August 1862	1885 1885 1895	Noembre Decembre Octombre	7 15 1	Guard ajutor Guard gen. cl. II » » » I	Şcoala de silvicult. din Bucureşti 1883—1885. Ingineri hotarnic 15 Aprilie 1891.
24	Luchian Al.	Slatina, 26 Februarie, 1863	1888 1885 1896	Octombre Martie Aprilie	24 22 11	Guard ajutor Guard gen. cl. II » » » I	Şcoala de agricultură şi silvicultură de la Herestrău 1879 83.
25	Eperiş P.	Buzău, 8 August 1863	1884 1885 1890	Septembre » Aprilie	1 28 11	Guard ajutor » gen. cl. II » » » I	Idem 1880—1883.
26	Teodorescu I M.	Craiova, 19 Ianuarie 1862	1885 1897	Ncembre Aprilie	1 1	Guard gl. cl. II » » » I	Şcoala de silvicult. din Bucureşti. 1883—1885. Inc. hotarnic 1890

No. de ordine	Numele și Prenumele	Locul și data nașterei	Data intrărei în serviciu și a înaintărilor posterioare				Studiile ce posedă
			Anul	Luna	Ziua	Gradul și clasa	
27	Țăpârdea N. C.	Com. Voloaic, (Mehedinți) 15 Iulie 1867	1892 1893 1897	Decembre Aprilie »	1 1 1	Guard ajutor » gen. cl. II » » » I	Școala de agricultură și silvicultură de la Herăstrău. Inginer hotărâtă Jurn
28	Moldovean Iuliu	Arad, 1 Aprilie 1864	1893 1897	Aprilie »	1 1	Guard gl. cl. II » » » I	Școala de silvicultură de la Schenmitz.
29	Cernet G. Cavaler al ordinului «Coroana Romîniei	Comuna Mușnița (Banat), Decembrie, 1854	1881 1883 1883 1893 1897	Octombre Aprilie Februarie Aprilie »	25 15 5 1 1	Guard ajutor Guard gl. cl. II Dimisionat Guard gl. cl. II » » » I	Idem
30	Solacolu I.	București 17 Februare, 1867.	1889 1897	Iulie Aprilie	1 1	Guard gl. cl. II Guard gl. cl. I	Școala de silvicultură de la Nancy 1887-89.
31	Dumitrescu G.	București 2 Februarie, 1861	1887 1888 1897	Noembre August Aprilie	1 24 1	Guard ajutor Guard gl. cl. II » » » I	Școala de silvicultură din București 1884-86
32	Vasiliu Const.	Iași 2 Decembre 1861.	1881 1886 1886 1887 1897	Aprilie » Octombre Iunie Aprilie	1 1 23 10 1	Guard ajutor Disponibilitate Guard ajutor Guard gl. cl. II » » » I	Școala de agricultură și silvicultură de la Herăstrău 1878—81.
33	Manoliu Const.	C Boróia j. Succeava 1863.	1888 1897	Decembre Aprilie	1 1	Guard gen cl. II » » » I	Școala de silvicultură de la Nancy.
34	Moțune G.	Giurgiu, 15 August 1866.	1888 1890 1897	August Aprilie »	24 10 1	Guard ajutor Guard gl. cl. II » » » I	Școala de aplicație silvică 1889—89.
35	Dem. St. Vergu	Buc. 14 Octombrie, 1866.	1890 1891 1897	Maiŭ » Aprilie	1 1	Guard ajutor Guard gl. cl. II » » » I	Școla de agric. și silvicult. de la Herăstrău. absolv. al secț. conduct. de la gc. de pă. de pe gos. București Inginer hotărnic. 12 Noemb. 1892.
36	Stătescu Bas.	Craiova, 21 Septembre, 1862	1888 1898	Maiŭ Iulie	15 1	Guard gl. cl. II » » » I	Școala de silvicultură din București 1884-86. Inginer hotărnic 30 Aprilie 1888
37	Demetrescu T.	Caracal 8 Ianuarie, 1861	1884 1886 1886 1887 1898	August Aprilie Iulie Aprilie Iulie	31 1 6 1 1	Guard ajutor Disponibilitate Guard ajutor Guard gl. cl. II » » » I	Școala de agricultură de la Herăstrău 1883 - 1885.
38	Stănescu N.	C Bertegii jud. Brăila, 5 Octom., 1851.	1877 1883 1883 1898	Octombre Martie Aprilie Octombre	8 5 15 1	Brigadier cl. I Guard ajutor gl. cl. II » » » I	Școala de agricultură și silvicultură de la Herăstrău

No. de ordine	Numele şi Prenumele	Locul şi data naşterei	Data intrărei în serviciu şi a înaintărilor posterioare				Studiile ce posedă
			Anul	Luna	Ziua	Gradul şi clasa	
39	Sculy Xenofont	Piatra N. 28 Maiŭ, 1871	1892 1893 1899	August Aprilie »	14 11 1	Guard ajutor » gen. cl. II » » » I	Şcoala de aplicaţie silvică 1890—93. Ingin. botarn. 14 Noem. 1898
40	Guguianu I.	Zărnescl (Transilvania), 1 Februarie, 1865	1892 1892 1899	Februare Decembre Aprilie	1 1 1	Guard ajutor Guard gen. cl. II » » » I	4 semestre de la şcoala de silvicult. din Vama şi 3 semestre de la şcoala de silv. din Schemnitz
41	Antonescu Aur.	Piteşcl, 5 Iuliŭ, 1862	1888 1893 1899	Aprilie » »	15 1 1	Guard ajutor Guard gl. cl. II » » » I	Şcoala de silvicultură din Bucureşti.
42	Georgescu N.	Zăvoia j. Brăila, 25 Oct. 1867	1892 1893 1899	Octombre Aprilie Iulie	28 1 »	Guard ajutor » gl. cl. II » » » I	Şcoala de aplicaţie silvică 1890—92.
43	Negoe Barbu D.	Scrada (Gorj), 16 Februarie, 1868	1889 1890 1891 1899	Decembre Aprilie Februarie Octombre	1 16 16 2	Guard gl. cl. II Disponibilitate Guard gl cl. II » » » I	Şcoala de aplic. silv. 1890—93. Corecţiunea torenţ. în Austria. Ingin. botarnic 1 Martie 1898
44	Ivănescu I. D.	Băcescl (Gorj), 5 August, 1863	1889 1891 1899	Ianuarie Februarie Octombre	1 16 2	Guard ajutor Guard gl. cl. II » » » I	Şcoala de agricultură şi silvicultură din Herăstrău 1883—86.

GUARZI GENERALI CLASA II

1	Georgescu N.	C. Rotunda (Romanaţi 17 Februarie 1818	1870 1884 1886 1888 1888	Ianuarie Aprilie Martie Iulie »	20 12 10 1 16	Guard gl. cl. II Guard gl. cl. I Destituit Guard ajutor Guard gl. cl. II	Şcoala de agric. şi silv. de la Herăstrău şi şcoala fermă Balta verde (Craiova).
2	Rizescu D. I.	Com. Vârfuleţ j. Mehedinţi, 30 Decemb. 1859	1888 1892	Iulie Februarie	1 16	Guard ajutor Guard gl. cl. II	Şcoala de silvicultură din Bucureşti 1884—86.
3	Cloroianu T. B.	Lăcusteni (Dolj), 29 Maiŭ, 1864	1888 1889	Aprilie Iulie	15 1	Guard ajutor Guard gl. cl. II	Şcoala de silv. din Bucureşti 1884—86. Ingin. botarn. 9 Martie 1894
4	Pirnog P.	Com. Gherasenl, jud. Buzăŭ 24 Martie 1853	1884 1885 1892 1896 1897	Aprilie » Decembre Maiŭ Aprilie	1 1 1 11 1	Guard ajutor Guard gl. cl. II Demisionat Guard ajutor » gl. cl. II	Şcoala de agricultură şi silvicultură de la Herăstrău.

No. de ordine	Numele şi Prenumele	Locul şi data naşterei	Data intrărei în serviciu şi a înaintărilor posterioare				Studiile ce posedă
			Anul	Luna	Ziua	Gradul şi clasa	
5	Ghinerariu D. I.	Dridu (Ilfov), 6 Ianuarie 1868	1887	Maiŭ	14	Guard gl. cl. II	Şcoala de silv. din Bucureşti 1884-86. Ingin. hotărn. 17 Maiŭ 1896
			1897	Aprilie	14	Destituit	
			1899	August	2	Guard gl. cl. II	
6	Cedu D	Bucureşti, 20 Aprilie 1859.	1889	Decembre	1	Guard ajutor	Şcoala de silvicultură de la Nancy. Inginer hotarnic
			1890	Iunie	16	Guard gl. cl. II.	
7	Dancov P. C.	Buzĕŭ, 24 August 1863	1889	Februarie	21	Guard ajutor	Şcoala de agricultură şi silvicultură de la Herăstrău.
			1890	Iunie	16	Guard gl. cl. II.	
8	Rădulescu C. T.	Curtea de Argeş, 28 Iulie 1865	1888	August	24	Guard ajutor	Şcoala de aplicaţie silvică 1888—1889.
			1889	Decembre	1	Guard gl. cl. II.	
			1890	Iunie	1	Disponibilitate	
			1891	»	11	Guard gl. cl. II.	
9	Diaconescu C. A.	Com. Colanu, j Dâmb., Decembrie 1867	1889	Februarie	29	Guard ajutor	Idem 1884—87. Inginer hotarnic 10 Martie 1895.
			1891	Februarie	10	Guard gl. cl. II	
10	Haritonovici C.	Piteşci, 7 Iunie, 1862	1884	Aprilie	6	Guard ajutor	Şcoala forestieră de la Nancy. Inginer hotarnic 18 Ianuarie 1896
			1885	Maiŭ	30	Guard gl. cl. II	
			1891	Iunie	15	Demisionat	
			1896	Maiŭ	1	Guard ajutor	
			1897	Aprilie	1	» gl. cl. II	
11	Pleşan V. D.	Malovăţ (Mehedinţi)	1889	Septembre	15	Guard ajutor	Şcoala de silvicultură din Bucureşti 1884—86.
			1896	Aprilie	16	Guard gl. cl. II	
			1898	Septembre	24	Destituit	
			1899	August	7	Guard gl. cl. II	
12	Cornăţeanu D. I.	Bucureşti, 25 Decembrie, 1861.	1890	Maiŭ	1	Guard ajutor	Şcoala de silvicultură din Bucureşti, 1884—1886. Conductor de noduri şi goscle
			1891	»		Guard gl. cl. II.	
13	Christescu I. I.	Curtea de Argeş, 1 August, 1867	1889	Decembre	1	Guard ajutor	Şcoala de aplicaţie silvică 1888 1889.
			1891	August		Guard gl. cl. II.	
14	Donciu G.	Focşani, 10 Martie, 1865	1890	Maiu	1	Guard ajutor	Şcoala de agricultură şi silvicultură de la Herăstrău. Inginer hotarnic
			1896	Iulie	1	Guard gl. cl. II.	
15	Plăpceanu R.	Slatina, 20 Septembre, 1868	1889	Decembre	1	Guard ajutor	Şcoala de aplicaţie silvică 1888—1889.
			1892	August	16	Guard gl. cl. II.	
16	Ionescu Nic.	Olăneşti (Vîlcea), 15 Maiŭ, 1865	1889	Decembre	1	Guard ajutor	Idem
			1890	Iunie	1	Disponibilitate	
			1891	Februarie	15	Guard ajutor	
			1892	August	16	Guard gl. cl. II.	

Nr. de ordine	Numele și Prenumele	Locul și data nașterei	Data intrărei în serviciu și a înaintărilor posterioare				Studiile ce posedă
			Anul	Luna	Ziua	Gradul și clasa	
17	Nestor Dem.	Fitești, 4 Iunie, 1864	1890 1893	Iunie Aprilie	1 1	Guard ajutor Guard gl. cl. II.	Școala de agricultură și silvicultură de la Herăstrău.
18	Popescu N. B.	Drăgănești (Olt) 14 Oct., 1867	1892 1893	Noembre Aprilie	1 1	Guard ajutor Guard gl. cl. II.	Școala de aplicație absolvă 1889—1890.
19	Ionescu P. I.	Otesci (Olt), 6 Octombrie, 1866	1892 1893	Maiŭ Aprilie	1 1	Guard ajutor » gl. cl. II	Idem, 1889—90
20	Tămășeanu Th.	Tecuciŭ, 6 Aprilie 1866.	1892 1893	August Aprilie	10 1	Guard ajutor » gl. cl. II	Idem, 1890—92
21	Borș D. I.	Com. Bicazu jud. Neamțu, 3 Dec. 1866	1892 1893	August Aprilie	16 1	Guard ajutor » gl. cl. II	Școala de aplicaț. silv., 1890—92
22	Demetrescu C. G.	Buzĕŭ, 20 Noembre 1864.	1892 1893	Decembre Aprilie	1 1	Guard ajutor » gl. cl. II	Școala de silv. de la Nancy, agr. și silv. de la [illegible]
23	Pușcariu N.	Bran (Transilv.) 4 Ian. 1864.	1893	Aprilie	1	Guard gl. cl. II	Școala de silvic. de la Schemnitz
24	Marcovici Dușan	Transilv. 18 Ian. 1861	1893	Aprilie	1	Guard gl. cl. II	Școla de silv. de la Viena
25	Zaharof F.	Giurgiŭ 25 Dec. 1865.	1893	Aprilie	1	» gl. cl II	Școla de la Nancy
26	Beraru Virgiliu	Dumbrăvița (Trans.) 1 Ianuarie, 1864	1893	Iulie	10	» gl. cl II	Școala de silv. de la Schemnitz
27	Rădulescu N.		1883 1883 1885 1892 1893	Maiŭ Octombre Octombre Februarie Octombre	4 5 28 — 20	Guard ajutor Demisionat Guard g. cl. II Destituit Guard g. cl. II	Școala de agricultură și silvicultură de la Herăstrău și școala de silvicult. Buc.
28	Lacinscki Vlad	C. Zamostea, jud. Dor. 8 Maiŭ 1860	1893	Octombrie	1	» gl. cl II	Absolv. cu certif. al școlei de silv. din Viena
29	Antoniu Gh. I.	Piatra N. 1865	1892 1893	Maiŭ Octombrie	1 1	» ajutor » gl. cl II	Școla de aplicație silv. 1891—93
30	Bacruban V.	Com. Ciureșŭ (jud. Tutova), 13 Ian. 1870.	1893 1893	Maiŭ Octombrie	1 1	» ajutor » gl. cl. II	Idem, 1890—92
31	Balaban I.	Com. Bălăbănești j. Tutova, 8 Noembre 1867	1893 1893	Maiŭ Octombrie	1 1	» ajutor » gl. cl II	Idem, 1891—93

Nr.	Numele și Prenumele	Locul și data nașterei	Data intrărei în serviciu și a înaintărilor posterioare				Studiile ce posedă
			Anul	Luna	Ziua	Gradul și clasa	
32	Dădulescu C. R.	Buzău, 31 Iulie, 1870	1893 1899	Maiŭ Octombrie	1 1	Guard ajutor » gl. cl. II	Școla de aplicațiu silv. 1891—93
33	Elefterescu N. N.	Bucuresci, 20 Decembre, 1864	1893 1894	Aprilie Februarie	1 1	» ajutor » gl. cl. II	Școla de silvic. de la Nancy 1890—92
34	Botez C.	Focșani, 2 Novembre 1860	1893 1893 1894	Maiŭ Octombrie Aprilie	1 1 21	Brigadier cl. II Guard ajutor » gl. cl. II	Școla de agric. și silvicultură de la Herăstrău, 1877—80
35	Voroncanu I.	C. Dolhasca jud. Suc. 12 Dec. 1864	1894 1894	Aprilie Iulie	21 1	» ajutor » gl. cl. II	Școla de aplicațiu silvică Ingin. hotărn. 22 Aprilie 1895
36	Giuvelca R.	Brașov (Trans.) 6 Iunie 1859	1894 1894	Aprilie August	1 11	» ajutor » gl. cl. II	Școla de agricultură și silvicultură de la Herăstrău
37	Gogulescu G.	Șegarcea (Dolj), Noembre, 1870	1894 1894	Aprilie Noembrie	21 16	» ajutor » gl. cl. II	Școla de aplicațiu silvică
38	Daniclopol D.	Paris, 12 Iulie, 1868	1894 1895	Maiŭ Februarie	1 16	» ajutor » gl. cl. II	Școla de silvicultură de la Nancy 1892—93
39	Ghimicescu I.	Piatra N. 18 Februarie 1871	1894 1895	Aprilie Maiu	21 1	» ajutor » gl. cl. II	Școla de aplicațiu silv. 1893—94 Ingin. hotărn. 8 Aprilie 1895
40	Cernătescu P.	Iași 15 Martie 1868	1894 1897	Noembrie Octom. brie	16 1	Guard ajutor » gl. cl. II	Școla de aplicațiu silv. 1893—94 Inginer 1 ol. 28 Noembrie 1894
41	Cratero O.	Giurgiu, 11 Februarie, 1870	1894 1895	Aprilie Octombrie	21 1	» ajutor » gl. cl. II	Idem 1893—94
42	Francu N.	Celea (Transilv.), 3 Febr. 1868	1895 1896	Aprilie Aprilie	16 1	» ajutor » gl. cl. II	Idem 1893—95
43	Maxim Leuș. Paul	Bucuresci 1 Noembrie, 1872	1895 1896	Aprilie Aprilie	16 11	» ajutor » gl. cl. II	Idem 1892—94
44	Bosie N. C.	Idem 11 Dec. 1870	1895 1896	Octombrie Aprilie	1 1	» ajutor » gl. cl. II	Școla de silvic. de la Nancy
45	Brote Victor	Reșinari (Transilv.) 26 Mart. 1859	1896	Iunie	11	» gl. cl. II	Școla de agricultură din Altenburg (Ungaria) și silv. din Viena cu certificat
46	Cristu A.	Bucuresci 24 Iulie 1868	1895 1897	Aprilie »	16 1	Guard ajutor » gl. cl. II	Școala de aplicațiu silvică.

No. de ordine	Numele și Prenumele	Locul și data nașterei	Data intrărei în serviciu și a înaintărilor posterioare				Studiile ce posedă
			Anul	Luna	Ziua	Gradul și clasa	
47	Lupu I.	Com. Gurghiu Hodac, Trans. 8 Maiŭ 1865	1895 1897	Octombrie Aprilie	1 1	Guard ajutor » gl. cl. II	Certificatele școlei de silvic. de la Schemnitz și de la Viena
48	Protopopescu I. G.	Curtea de Argeș 2 Martie 1866	1896 1897	Iulie Aprilie	11 1	Guard ajutor » gl. cl. II	Școala de agricultură de la Herăstrău.
49	Pop Octavian	—	1897	Maiŭ	24	Guard gl. cl. II	Șc. de silv. de la Schemnitz.
50	Pârvulescu Gr. N.	Ploești, 29 Iulie 1870	1897 1899	Aprilie »	1 1	Guard ajutor » gl. cl. II	Școala de agr. și silv. Herăstrău și șc. de silvic. de la Aschaffenburg (Bavaria)
51	Golescu Bas. A.	Bucureștĭ 25 Iulie 1875	1897	Noembrie	1	» gl. cl. II	Șc. de la Nancy. 1897
52	Popescu G. I.	Vulcana j. Dâmb. 8 Aprilie 1870	1898	Iulie	1	Idem	Școala de silvic. de la Brănești.
53	Georgescu C. P.	Iași 17 Noembre 1875	1898	Aprilie	1	Guard g. cl. II	Școala de silvic. de la Brănești
54	Opran Const.	Cernătescĭ j. Dolj 15 Aprilie 1877	1898	Iulie	1	Idem	Idem
55	Petrescu Mihail (Păcescu)	C. Coșeștĭ (jud. Muscel) 27 Aug. 1876	1898	Octombre	1	Guard g. cl. II	Idem
56	Crăciunescu G.	Păclele (Buzĕŭ) 6 Oct. 1874	1898	Octombre	1	Idem	Idem
57	Grumăzescu H. T.	C. Rădășani (jud. Suceava) 25 Febr. 1876	1898	Decembre	1	Idem	Idem
58	Comăneanu C. P.	Mizil, 3 Aprilie, 1862	1899	Februarie	1	Idem	Școala de agricultură de la Herăstr. și barsier în comit. de amenag. și corecț. torent. 2½ ani Franța Ingin. helaru. 15 Iulie 1899
59	Țăpârdea I. C.	C. Voloiac (j. Mehedinți)	1899	Maiu	24	Idem	Școala forestieră de la Nancy Ingin. helaru. Jurn 10906/899 a. s.
60	Sava C. N.	Vasluĭ 21 Noembrie 1876	1899	»	24	Idem	Școala de silvicultură de la Brănești.
61	Ionescu M.	C. Scorniceștĭ (j. Olt) 1869.	1899	»	24	Idem	Școala de agricul. și silv. Ig. de la Herăstrău și de silv. Brănești.

Nr. de ordine	Numele și Prenumele	Locul și data nașterei	Data intrării în serviciu și a înaintărilor posteriore				Studiile ce posedă
			Anul	Luna	Ziua	Gradul și clasa	
62	Stoicescu Virgil.	Bucur., 18 Martie 1876	1899	Maiu	[illegible]	Guard g. cl. II	Școala de silvic. de la Brănești.
63	Mavrodineanu A.	Turnu-Măgurele	1899	»	24	Idem	Idem
64	Hârșanu V. Pop	Rodna Veche, (Trans.) 6 Iunie 1865	1899	Octombrie	[illegible]	Idem	Școala de silvic. din Sch maitz
65	Caloianu Budu	Bârlad, 26 Martie 1875	[illegible]	»	[illegible]	Idem	Școala de silvic. de la Brănești
66	D-trescu (Olt) St.	Caracal	1899	»	22	Idem	Idem.
67	?						

GUARZI AJUTORI

67	George Const.	Brăila, 2[illegible] Noembre, 1872	1899	Maiu	[illegible]	Guard ajutor	Școala de silvic. de la Brănești
68	Georgescu D-tru	Com. Larga, jud. Ialom. Oct. 1873	1899	»	24	Idem	Idem.
69	Negoescu Aurel	Huși, 8 Septembre 1872	1899	»	24	Idem	Idem.
70	Droc Ion	Roșiori-de-Vede 1877	1899	»	[illegible]	Idem	Idem.

INFORMAȚIUNI

La Bruxel s'a constituit o societate pe timp de 30 ani cu începere de la 1 Iulie a. c., cu reședința socială la Bruxel, pentru aplicarea în Romînia a tanagiului (tăbăcitului) ultrarapid, prin procedeul fraților Durio, din Turin.

Capitalul social a fost fixat la un milion de franci și firma socială este: «Tăbăcăria Belgo-Romînă».

Tăbăcăria este o industrie veche care în Romînia unde peile nu lipsesc, are un cîmp întins de activitate. Cu toate acestea, această industrie n'a putut prospera din causa sistemului primitiv întrebuințat de tăbăcarî în operațiunile lor, acea ce a fost o causă că această industrie a rămas staționară și a fost clasată printre industriile insalubre supuse regulamentelor comunale.

Procedeurile pe care societatea Belgico-Romînă tinde a le introduce, vor da acestei industrii un cîmp mai mare şi nu este îndoială că acţionarii vor trage frumoase beneficii din această întreprindere.

Cît-va timp după constituirea ei, această societate s'a găsit în conflict cu un industriaş din Paris, d-l Worms, care a contestat fraţilor Durio brevetul ce ei au obţinut în diferitele state. In 1889 fraţii Durio, susţine d l Worms, intrară în tratative cu inventatorul, al cărui procedeu este aplicat la Paris de societatea Brion şi Dupré, care procură acum 600.000 krg. de peĭ, preparate prin electricitate cu ajutorul a 6 aparate. După tratativele care se urmară, s'a convenit că aceste aparate să fie întrebuinţate în Italia de fraţii Durio, mijlocind plata către d l Worms, a daunei de 150.000 leĭ, în casul cînd procedeul inventatorului ar fi satisfăcător. Incercările fură făcute, dar convenţiunea nu fu executată şi anul trecut fraţii Durio publicară un anunciu pentru a face cunoscut constituirea unei societăţi anonime, a cărei reşedinţă este la Colmar (Alsacia) pentru exploatarea unui procedeu de tăbăcărie ultra rapidă «La Velocitan», inventată de fraţii Durio.

D-l Worms pretinde că această nouă invenţiune nu este de cît o contrafacere şi pentru a asigura validitatea brevetului său anterior, el a intentat în diferite ţări o serie de procese fraţilor Durio.

In aşteptarea ca litigiul să fie tranşat, societatea constituită la Bruxel se găseşte în încurcătură şi ar fi chiar expusă la daune-interese, în casul cînd fraţii Durio ar perde procesul lor; cu atît mai mult această chestiune interesează publicul romîn, cu cît societatea Belgo-romînă a cumpărat tăbăcăria d-lor Emschorn & C-nia din Constanţa, transformînd o în societate pe acţiuni pentru exploatarea procedeului ultra-rapid al fraţilor Durio, şi cu cît nu se ştie în ce condiţiuni se găsesce această din urmă societate în urma litigiului Worms Durio.

Noi credem că vom putea ţine pe cetitorii acestei reviste în curent cu această chestiune. Bdn

* * *

D. St. Nicolescu guard gl. cl. I, a fost destituit din corpul silvic al Statului, prin Inaltul Decret Regal No. 3886 99, — pentru că a visitat pe prevenitul Cordea în închisoare, fără ca să existe vre-un grad de rudire, contrariu dispoziţiunilor Ministeriale.

* * *

D. M. Bădescu, guard gl. cl. II, a fost destituit din corpul silvic al Statului prin Inaltul Decret Regal No. 3885,99, — pentru că a falşificat data unui proces-verbal de licitaţiune.

* * *

Silvicultorii recunoscuţi de Stat pentru amenajarea pădurilor particulare, conform art. unic din C. S., publicaţi în *Monit. Ofic.* No. 56, Iunie 11/99.

Serv. stat.:

1. Patrulius I., Bucureşti, str. Furiilor.
2. Munteanu-Cârnu V., Şcoala de Agr. Herestrău.
3. Georgescu P. C. Bolintinu-din-Vale (Ilfov).
4. Grumăzescu T. H., Bucureşti, str. Soarelui No. 23
5. Georgescu J., Bucureşti, str., Sorelui No. 10.
6. Gheorghe C., Bucureşti, str. 13 Septembre.
7. Opran C., Oltenița (Ilfov).
8. Crăciunescu G., Piscu (Dolj).
9. Petrescu (Păcescu M), Bucureşti, str. Vînătorilor.

Serv. Coroana:

10. Codreanu T. T., Gara Periş.

* * *

Budgetul Ministerului de Domenii va fi trimis în curînd Ministerului de finance.

Intîrzierea alcătuirei lui a provenit din acolo că a trebuit să fie schimbat aproape în întregime şi făcut pe basele proiectului de reorganisare a acelui Minister, care a fost depus pe biuroul Camerei, în şedinţa de la 23 Noembre a. c.

* * *

La 23 Noembre a. c., s'a depus pe biuroul Camerei proiectul de lege pentru înfiinţarea unui impositu de 5 la sută asupra lefurilor funcţionarilor publici şi al instituţiunilor particulare.

* * *

D-l N. Fleva, Ministrul de Domenii, a depus pe biuroul Camerei un proiect de lege tinzînd la crearea unei taxe de 2 la sută asupra venitului brut al pădurilor Statului, destinată la constituirea unui fond de reservă care se va afecta la ameliorațiunea stărei pădurilor noastre.

Cu regret anunţăm încetarea din viaţă, în urma unei suferinţe de 3 săptămîni, a tînărului silvicultor Gr. Peretz, şeful ocolului Căscioarele.

Prin moartea sa, serviciul silvic perde un agent zelos şi foarte devotat serviciului.

Trimitem condoleanţele noastre întristatei familii.

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Doamnei, 20.—Bucuresci.

OPERE PUBLICATE de d-nu ION KALINDERU

De la non-retroactivité des lois, 1 Vol. in 8°.

Essai sur les sources du Droit Romain, 1 Vol. in 8°.

Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de comerciu german, broș. in 8°.

De la competence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat etranger peut posseder en Brusse, Berlin broș. in 8°.

Memoriu asupra transferărei scaunului societățeĭ Acționarilor căilor ferate din Berlin la București, broș. in 8°.

Droit Prétorien et Reponses des Prudents, Paris, 1 Vol. in 8°.

Consiliul Impăraților la Roma și la Constantinopole, 1 Vol. in 8°.

Etude sur le regime municipal Romain, broș. in 8°.

tudiu asupra legei celor XII Tabule, broș. in 8°.

Notice juridique sur un Testament, Paris, broș. in 8°.

Viața municipală la Pompeĭ, 1 Vol. in 8°.

Observațiuni in procesul cu moștenitorii I. Otteteleșanu, broș. in 8°.

Doĭ antagoniști Romani, broș. in 4°.

Episcopul Melchisedec (in Romanește și franțuzește) broș. in 4°

Vilegiatura și reședințile de vară la Romani, broș in 8°.

Romanii călători, broș. in 8°

Patrie, Education et Travail.

August și Literatii.

Un țăran harnic, broș. in 16°.

Literatii oposanți sub cesari.

DIN PUBLICATIILE „Administrațiunii Domeniului Coroanei" pentru „Biblioteca Populară"

CARTICELE

1. Moștenirea tronului României cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al României, moștenitorul presumptiv al coroanei, 1890.
2. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și bolele lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin ingrijirea d-lui *Ion Kalinderu*, 1889.
3. Excursiuni forestiere pe Domeniile Coroanei Mălini, Sabasa, Bicaz, de *G. Stătescu*, 1889.
4. Inființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei. Edit. I-a 1891, a II-a 1899.
5. Expoziția internațională și congresul agricol și silvic din Viena 1890, de d-nii *Gr. Crișan*, *A. Oneanu* și *A. Candale*, 1891.
6. Confecționarea pălăriilor de paie cu mina liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*, 1893.
7. Raport asupra escursiunei silvice in Bucovina, de *Florian Davidescu*, 1894.
8. Cultura Albinelor, de *Marin Petrescu*. Ed. I-a 1891, ed. II-a 1899.
9. Noțiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Păsăreanu*, 1895.
10. Rolul invățătorului in formațiunea generațiunilor noi. — Discurs — de *Ion Kalinderu*, 1896.
11. Noțiuni de Economia vitelor, Part. I, de *V. S. Brezeanu*, 1897.
12. Noțiuni de Economia Vitelor, Part. II, de *V. S. Brezeanu*, 1899.
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim. G. Ionescu*, 1899.
14. Raport asupra expoziținei din Viena, adresat d-lui Administrator al Domeniului Coroanei, de *Florian Davidescu* și *Olimpiu Boiu*, 1899.

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMANA

STUDII

Lei B.

Antonescu Remus P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . 5.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . 3.—
» Pădurile de munte și cumpie. 1875 . . . . . 2.—
» Cercetarea cauzelor și remediului inundațiunilor și depunerilor din basinul Prahovei, 1887 . . . . . 8.—
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urjugoaia-Mușita . . . . 8.—
Antonescu-Petre. — Tratamentul de grădinărit și aplicațiunea sa in România . . . . . 2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886 . . . . . 2.—
» Cestiuni de păduri, 1890 . . . . . 4.—
» «Împădurirea nisipurilor de pe domeniul Maglavitu» . . . . . 4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893. 3.—
» Amenajamentul pădurei Moranglav (in coloboratie cu B. Pisone și J. Gold) . . . . . 3.—
Dem. Ionescu-Zane. Proect de lege pentru organisarea corpului silvic al Statului. . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor case și Spiridon din Iași. . —
Isopescu C. — Dendrometria, tradusă dupe *Cavaler A. de Guttenberg* . —.—
Lazurianu Al. — Studii asupra creșterei arborilor și masivelor lemnoase. 3.—
Nadejde N. C. — Memoriu asupra restaurărei și conservărei terenurilor din munții «Pirinei» cu 11 planșe . . . . . —.—
N. Manolescu. — Zig-zagurĭ forestiere . . . . . 2.—
B. D. Neagoe. — Tabele de prețurĭ, arangiate de *Schmidt E.* . . . . . —.50
» Legislațiunea corecțiunei torenților in Austria . . . . . 2.—
Obogeanu Em. — Divizionea suprafețor plane prin o paralelă la o dreaptă dată.—.—
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile Statului . —.—
» Critica generală a sistemelor de exploatare a pădurilor. 2.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra celor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea . . . . . —.—
Radian S. P. — Invățământul agriculturei și silviculturei . . . . . 1.—
Rusescu D. R. — Exploatarea in regie a pădurilor statului din centrul Comana . . . . . —.—
Stamațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor in România, 1884 . . 1.50
Tănăsescu M. A. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dimbovița —.—
» Studiu asupra administrațiunii, exploatărĭ și amenajărĭ pădurilor Statului austriac . . . . . —.—
Țințăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor in regie de la Rădești și Scaca-Oltășani . . . . . —.—

CONFERINȚE

Antonescu-Remus P. S. — Comparație intre pădurile țerei noastre și cele din Ungaria . . . . . 1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria 1896. 1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889 . . . . . —.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară. . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Lucrări de intreținere și de amelioratie ale pădurilor 2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei . . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vinătoarei și măsurilor de aplicat in România in privința vinatului, 1889 . . . . . —.—
» Pădurile Statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . —.—
Tanăsescu M. A. — Despre regimul silvic și aplicarea lui . . . . . —.—
» Paralel din punctul de vedere silvic intre Austria și România:—.—
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor Statului din Dobrogea, 1893 . . . . . —.—
Dem. Ionescu Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893 . —.—

ANUL XIII DECEMBRE 1899

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAŢEI „PROGRESUL SILVIC“

FONDATA IN 1886

APARE O DATĂ PE LUNĂ

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACŢIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. S ANTONESCU-REMUŞ, C. BROŞTEANU, I. P. CHIHAIA, M TANASESCU

SUB PREZIDENŢA D-lui I. KALINDERU

Cu concursul d-lor Papinian D., Antonescu P., Rusescu D. şi Marenzeller O.

PREŢUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societăţei şi studenţi.

12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREŢUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei ½ pag. şi 3 lei ¼ pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere se face o reducere de 25%, în 10 numere reducerea este de 40% şi pentru tot anul reducerea este de 50%.

Ori-ce corespondenţe privitoare la Societate şi Revistă cum şi trimiterea cotizaţiunilor şi abonamentelor, se vor adresa str. Stirbei-Vodă, No. 3, Bucureşti.

BUCUREŞTI

TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL

20, — STRADA DOAMNEI, — 20

(Biserica Kalinderu)

1899

SUMARUL

Memoriu asupra proiectului de lege pentru organisarea Ministerului agriculturei, industriei şi comerciului, de . . . . . B. D. NEAGOE
Păşunatul în Pădurile Statului (Urmare), de . . M. TANASESCU
Contra grindinei
Copie de pe decisiunea ministerială cu No 87.330/99
Informaţiuni
Erată
Tabla de materii

Acei din D-nii membrii sau abonaţi, cărora le lipseşte unul sau mai multe volume din colecţia «Revisteĭ Pădurilor» pot obţine un volum broşat din or ce an, pe preţul de 6 leĭ, adresîndu-se la sediul Societăţii.

A apărut :

IMPADURIREA NISIPURILOR

DE PE DOMENIUL

MAGLAVITU DIN JUDETUL DOLJ

PROPRIETATEA EFORIEI MADONA DUDU DIN CRAIOVA

DE

TH. CHIVULESCU

INGINER SILVIC

DE VINZARE

DOUĂ ALIDADE (LUNETE)

DIN CARI UNA SISTEM STARKE, APROAPE NOUA,

Condiţiuni favorabile

AL. LAZURIAN, Inginer

str. Ştirbey-Vodă, 25

BUCUREŞTI

MEMORIU

ASUPRA

proiectului de lege pentru organisarea Ministerului agriculturei, industriei şi comerciului.

Necesitatea de a organisa Ministerul agriculturii, industriei, comerciului şi domeniilor în general şi serviciul silvic mai în special, au fost foarte des simţite, de acei cari s'au interesat de soarta averii Statului şi de viitorul pădurilor, încredinţate administrării personalului silvic şi în acest scop s'au făcut adesea-ori apel la streini, cunoscători mai ales în specialitatea pădurilor, aducîndu-se în ţară de Statul romîn cu sacrificii băneşti însemnate, spre a'şi da părerea asupra acestei organisări.

Intre aceştia cei mai de curînd au fost D-l G. Hüffel, adus din Francia în 1898—99 şi d-l I. Pitschak, adus din Austria, acest din urmă găsindu-se la noi în ţară încă de la 1 Septembre 1892.

In afară de streini consultaţi şi aduşi în ţară pentru organisarea serviciului silvic, Ministerul domeniilor a mai instituit după timpuri, diferite comisiuni compuse din oameni speciali, pe cît de competinţi pe atît de desinteresaţi, ne fiind agenţi silvici direcţi ai Statului. Una din aceste comisiuni compusă din răposaţii Th. G. Petraru, N. R. Danilescu şi G. Stătescu, a depus un proect, care s'a publicat în «Revista Pădurilor» din luna Ianuarie 1890.

Totuşi Ministrul domeniilor, răposatul Gr. G. Păucescu, care făcea parte din guvernul conservator de pe atunci, voind să aibă un proect cît se poate mai complect, a trimis proectul întocmit de menţionata comisiune, tutulor inspectorilor şi şefilor de circumscripţii silvice, cari, cu practica

de toate zilele au complectat oare-carĭ lacune, rectificînd şi unele părţĭ, ce păreau a nu corespunde împrejurărilor şi nevoilor timpuluĭ.

In 1891 de către d-l Ilariu Isvoranu, fost ministru al Domeniilor, tot sub egida guvernuluĭ conservator, s'a alcătuit proectul de lege organică al întregului Minister de agricultură, industrie, comerciu şi domeniĭ, care la titlul III se ocupă numaĭ de: *Direcţiunea pădurilor Statului.* Acest proect este mult maĭ complect de cît cel anterior şi credem că meritä cu tot dinadinsul să fie consultat şi chiar ar fi putut servi de basă actualeĭ orgănisaţiĭ.

De la 1891 pînă la 1896, nu maĭ găsim nicĭ un proect din cele care ne interesează, cu toate că se zice că un asemenea proect s'ar fi alcătuit pe cînd d-l P. P. Carp era Ministru al domeniilor.

O cestiune care ne pare a fi fost de o importanţă deosebită, cu privire la organisarea Ministeruluĭ de Domeniĭ, este următoarea:

Ar trebui ca acum cînd s'a propus organisarea ministeruluĭ de Domeniĭ, să se fi ţinut seamă de rapoartele distinşilor forestierĭ francezĭ, aduşĭ de Statul romîn, pentru a studia serviciul nostru silvic şi a propune organisarea luĭ pe base solide. Aceştĭ silvicultorĭ au fost Bouquet de la Grye, conservator de pădurĭ, adus în 1873, de fosta administraţie a Domeniilor şi pădurilor Statuluĭ; — distinsul şi eminentul forestier Charles Broillard, adus în Romînia pe la 1883; G. Hüfiel, adus în Romînia în 1888, care a depus un mare număr de rapoarte foarte importante.

Ba ceva maĭ mult:

După contractul interveni între acest minister cu d-l I. Pitschak, consilier silvic austriac, care se găseşte şi în present în Romînia, fiind adus tot cu multe sacrificiĭ băneştĭ, resultă că d-sa a fost angajat între altele *de a studia organisaţia serviciuluĭ forestier romîn şi de a arăta ameliorăţiunile ce s'ar putea introduce, atît în serviciile exterioare, cît şi în administraţiunea centrală a ministeruluĭ Domeniilor.* Contractul a intrat în vigoare la 1 Septembre 1892, pentru o durată de treĭ anĭ, reînoindu-se încă în două rînduri iarăşĭ pe cîte o durată de treĭ anĭ, — aşa că acum, după un stagiŭ de aproape 8 anĭ în Romînia a numituluĭ domn, cred că

sintem în drept a ne aştepta ca d-sa să cunoască aprofondo tot serviciul nostru silvic şi în cunoştinţa de causă să propună cea mai bună organisare a acestui serviciu, dacă cel puţin nu o va fi făcut deja, *totuşi sînt informat că nici nu 'i s'a cerut părerea asupra actualei organisări* propuse, aceea ce ar fi fost de dorit, întru cît am firma convingere că sfaturile d-sale ar fi putut fi de mult folos viitoarei organisări a serviciului silvic al Statului.

Prin această neconsultare se anulează de fapt unul din punctele principale ale contractului încheiat de ministerul Domeniilor cu numitul domn, ast-fel că scopul acelei angagiări rămîne numai ilusoriu, iar în realitate Statul romîn plăteşte integral sumele convenite, plus cele-alte accesorii, ca biletul de liber parcurs pe C. F. R., rambursarea cheltuelilor de trăsură, cheltuelile de voiagiu pentru aducerea şi înapoiarea în patria sa, plus indemnitatea de 15 franci pentru fie-care zi de inspecţiune, cari s'au plătit regulat în timp de 6 ani, conform contractelor respective.

Deci paguba ce încearcă Statul romîn din această contractare, este dublă: pe de o parte plăţile se efectuiază, iar pe de altă parte Statul romîn nu profită de sfaturile ce acest distins forestier strein ar fi putut da.

* * *

In 1896 răposatul N. R. Danilescu, fost profesor al şcoalei de silvicultură pînă în ultimul moment al vieţii sale, într'o conferinţă ţinută la societatea Progresul silvic, despre *Organisarea corpului silvic*, publicată în «Revista Pădurilor» pe anul 1896 (pag. 31, 179 şi 259) indică basele organisării acestui mult încercat serviciu. Această lucrare este un cap-de-operă a acestui harnic şi regretat profesor şi tabloul de lefuri propus printr'însa este cel mai judicios şi mai raţional întocmit, din toate cîte s'au propus pînă în present, căci corespunde echităţii şi nevoilor timpului, fără nici o risipă. Nu uităm a spune că lefurile propuse pentru inspectorii generali silvici prin proectul de organisare întocmit de d-l Ministru N. Fleva, sînt întocmai cele propuse de Danilescu.

Reproducem acest tablou de lefuri spre a se vedea ingeniositatea combinaţiei sale:

TAB

de lefuri. diurne și indemnisațiele cuvenite agenților,

GRADELE FUNCȚIUNEI	Leafa pe lună	Spese de călătorie	Permis de liber parcurs pe C. F. R.	Indemnisație de locuință pe an (²)
I. Agenții serviciului central afară de sec				
Directorele.	1000 Ln.	25 L.	Se va bonifica spesele de transport făcute cu trenul, diligența, și trăsura după justificarea cu acte.	Leafa pe două luni.
Sub-dir. șeful secț. adm.	900 »	22 »		
Inspector general. . . .	800 »	20 »		
Sub-inspector clasa I	500 »	12 »		
» » II	450 »			
» » III	400 »			
Guard general » I	350 »	10 »		
» » II	300 »			
» » III	250 »			
» » IV	200 »	8 »		
Asistentul	180 »			
Servitor cu 20 ani servicin	80 L. diurnă			
» » 10 » »	60 »			
» începător	50 »			
II. Agenții din secția amenajărilor și lucra				
Inspector gen. șef. serv.	Leafa gradului	22 Ln.	Se vor bonifica și spesele de transport cu trenul dupăjustificative.	Leafa pe două luni.
Sub-inspectori	»	18 »		
Guarzi generali	»	15 »		
Asistenți	»	10 »		
III. Agenții serviciulu				
Inspector clasa I. . . .	700 Ln.	250 Ln. pe lună	Permis personal de liber parcurs C. F. R.	Leafa pe două luni.
» II. . . .	600 »			
Sub-inspectori	Leafa gradului	200 »		
Guarzi generali	»	120, 140, 160 Ln. (²)		
Asistenții ¹)	»			
Aspiranți de brigadier (» ind. în cancel. insp. sau ocol.)	70 L. diurnă			
Servitor cu 20 ani servicin	50 »			
» » 10 » »	40 »			
» începător	30 »			
Brigadier clasa I . . .	100 Ln.	4—6 L. pe zi (³)	(¹) Spesele de transport numai cu trenul în cl. III la dus și la întoarcere în direcția tribunalului.	
» » II . . .	80 »			
» » III . . .	60 »			
Pădurar clasa I . . .	50 »	3—4 L. pe zi (³)		
» » II . . .	40 »			
» » III . . .	30 »			

E L A

conform artic. din legea organisăril corpului silvic

Spese de cancelarie	Teren pentru grădină și nutrețuri	Lemne de încălțit	OBSERVAȚIUNI
pa amenajărilor			
Nu primesc.	Nu primesc.	Nu primesc.	
illor de artă			
Nu primesc.	Nu primesc.	Nu primesc.	
xterior			
150 Ln. pe lună		48 steri lemne tari sau 56 steri lemne moi.	
60 Ln. pe an	5 hectare	32 steri lemne tari sau 40 steri lemne moi.	
	4 hectare	24 steri lemne tari sau 32 steri lemne moi.	
	3 hectare	18 steri lemne tari sau 24 steri lemne moi.	

Agenții de ori ce grad, permutați în interesul serviciului vor fi despăgubiți de cheltuelile făcute cu transportul de la reședința veche la cea nouă și vor primi și o indemnisație, care se va reglementa de Minister în raport cu gradul și starea civilă a agentului permutat.

1) Inspectorii, sub-inspectorii, și guarzii generali, cari vor fi chemați la Minister în interes de serviciu, vor primi o diurnă de 15, 12 și 10 Ln. pe zi, și despăgubire de cheltuelile făcute cu transportul la venire și întoarcere.

2) Diurnele de 120, 140 sau 160 Ln. pe lună se dau șefilor de ocoale nu după clasa gradului ci după întinderea și situația ocoalelor ce administrează.

3) Brigadierii și pădurarii primesc diurne și indemnisații de transport cu trenul Cl. III, la ducere și întoarcere numai pentru zilele cînd sînt citați la tribunale în causa delictelor. Diurna va fi de 3 Ln. pe zi pentru pădurari și de 4 Ln. pe zi pentru brigadieri. Pentru zilele cari le noptează pe drum sau la tribunal diurnele vor fi de 4 și de 6 Ln.

4) Asistenții cari suplinesc pe șefii de ocoale primesc [illegible] din dreptul la lemnele de foc ale acestora.

5) Toți agenții de ori-ce grad și clasă, cari vor avea locuință de la Stat, nu primesc indemnisație de locuință.

In privinţa pădurarilor şi brigadierilor silvicĭ, iată cum se exprimă răposatul Danilescu: «Afară de cîte-va promoţiĭ «eşite din şcoala de brigadierĭ şi de alţĭ cîţĭ-va pădurarĭ «cu cunoştinţe de carte, încolo protecţia ce daŭ pădurilĭ «şi poliţia silvică în adevăratul eĭ înţeles, sînt aproape ilu- «sorĭĭ la noĭ. Pădurariĭ sînt răŭ plătiţĭ cu 16 leĭ şi 65 «banĭ pe lună, cum poţĭ pretinde să aĭ un om al d-tale, «el trebue să lucreze pămîntul cu dijmă de la arendaş, iar «cantonul luĭ se păzeşte cum dă D-zeŭ. Şi cînd te gîn- «deştĭ că el are drepturĭ marĭ, — că este oficer al poliţieĭ «judiciare! Decît numărul de astă-zĭ care este de cîte-va «miĭ, *maĭ folosiţĭ am fi să 'ĭ plătim maĭ bine şi să 'ĭ redu- «cem la jumătate* . . . . .

«Ideea de a reduce la jumătate numărul de azĭ al «pădurarilor, însă aceştia să ştie scrie şi citi şi puţină so- «coteală, fiind remuneraţĭ maĭ bine, nu este o inovaţie a «mea; ea a fost recomandată guvernuluĭ de toţĭ, dar ab- «solut de toţĭ cei patru forestierĭ streinĭ pe carĭ guvernele «i-aŭ consultat în trecut».

Să vedem acum ce părere şi-aŭ dat cei-lalţĭ streinĭ carĭ au fost consultaţĭ asupra organisăriĭ personaluluĭ nostru silvic.

D-l G. Hülfel, în rapoartele adresate Ministeruluĭ de domeniĭ, referindu-se la serviciul gradelor inferioare silvice să exprimă:

«Gradele inferioare forestiere şi maĭ cu seamă bri- «gadieriĭ constituesc basa serviciuluĭ. Fără grade inferioare «bune, totul e zadarnic, regulamentele rămîn nefolositoare, «legile rămîn fără sancţiune. Serviciul pădurarilor trebue «cu totul modificat. In unele părţĭ pădurariĭ aŭ de păzit «de abia cîte 150—200 hectare; aiurea întinderea dată în «supravegherea lor se urcă la 4000 hectare. Se poate ad- «mite că în Romînia un om inteligent şi activ poate păzi «800—1500 hectare de pădure, în cît 900 pădurarĭ ar «ajunge pentru pădurile Statuluĭ. Pentru ca un pădurar să «fie ataşat funcţieĭ sale şi să se devoteze, trebue să cîştige «în deajuns ca să aibă cu ce trăi. Cu toate că ţăranul ro- «mîn este foarte cumpătat . . . . totuşĭ el nu poate cheltui «maĭ puţin de 30 leĭ pe lună, de aceea am propus acea «cifră ca minimum».

Pentru agenții serviciului silvic central, d-sa propune: «Indemnitate de locuință la București, pentru agenții «carî au leafă mai mică de 5000 lei anual».

Credem că această din urmă măsură ar fi drept să se admită pentru toate gradele și pentru toți acei carî nu primesc locuință în natură, chiar din serviciul exterior, pentru că majoritatea agenților din serviciul silvic exterior au deja locuințe construite de Stat, iar minoritatea lor nu au nicî locuințe în natură și nu primesc nicî cel puțin indemnități corespunzătoare, așa că ar fi nedrept ca unii să se bucure de această favoare pe cînd alții să fie privați de ea.

Favoarea acordării indemnității de locuință o găsim aplicată nu numai la parte din serviciul silvic exterior, dar chiar și la alte servicii ale Statului. De ex. la funcționarii căilor ferate; la toate gradele militare de la sub-locotenent pînă la general de divisie inclusiv, etc., etc.

Favoarea de a se acorda indemnitate de locuință o găsim și la francezi, dată prin art. 5 al decretului de la 14 Ian. 1888. «Agenții serviciului silvic exterior ai pădu«rilor carî sînt chemați a face parte din administrația cen«trală, continuă a primi tratamentele aferente gradului lor. «Ei pot primi o indemnitate de locuință la Paris».

In genere tratamentul personalului nostru silvic este mult mai inferior de cît al altor servicii din țară și spre a dovedi această nedreptate, care se face serviciului silvic pe întreaga linie, voiu da cîte-va exemple comparative față de alte servicii tot din Romînia ce mi-au fost cunoscute Iată-le:

Aproximativ 3 din patru părți ale numărului total al silvicultorilor romîni au studii putem zice universitare, căci agenții silvicî ce au fost primiți în corp ca absolvenți ai școalei forestiere de la Nancy, de la Viena, de la Schemnitz, de la Tharand, de la Zürich, etc., etc., absolvenții școalii centrale de silvicultură din București, ai anului de aplicație silvică de la Brănești, toți au trebuit să aibe bacalaureatul sau școala centrală de agricultură și silvicultură de la Herăstrău, a cărei diplomă echivalează cel puțin cu bacalaureatul dacă nu mai mult, — așa că aproape toți, pe lîngă diploma de bacalaureat sau aceea de la Herăstrău, mai posedă o școală oare-care silvică din țară sau din strei-

nătate, de rangul facultăţilor ; — ba ce e mai mult, după legea asupra învăţămîntului profesional promulgată în 1899 pentru ca cine-va să fie admis în şcoala de silvicultură de la Brăneşti, va trebui să fie: absolvenţi ai secţiunii reale sau clasice moderne de liceu (al. *b* art. 21 şi art. 26) sau absolvenţi a cel puţin şase clase ai secţiunii reale sau clasice moderne de liceu, însă ultimii nu se vor admite decît după ce se vor fi admis toţi cei din categoria precedentă, după care apoi vor mai studia în şcoala de silvicultură $3^1/_2$ ani, (art. 27 din legea sus numită); deci se poate uşor vedea că silvicultorii chiar cei carî şi-au primit educaţiunea în ţară la noi, vor trebui să posede studii de rang universitar.

Faţă de acestea, declar că nu înţeleg cum se va mai găsi cine-va cu studii aşa superioare, să mai studieze silvicultura, pentru ca la absolvire să fie numit ce? *silvicultor asistent, plătit cu 150 lei lunar*, — o leafă egală cu acea a purtătorului de expediţie călare, de la acelaş Minister, care va trebui să ştie numai să scrie şi să citească, (art. 37 al. ultim din proectul depus la Cameră: «oamenilor de serviciu ..... li se cere numai să ştie să scrie şi să citească)».

Rugăm pe orî-cine să consulte budgetul actual al Ministerului de domenii la pag. 23 şi se va convinge că purtătorul de expediţie călare este plătit cu 150 lei lunar şi cum în presentul proect de lege nu se prevăd leturile servitorilor ministerului, ele vor continua a fi tot cele actuale.

Un purtător de expediţie călare de la Minister, credem că şi acum ştie d'abia a scrie şi mai ales a citi adresele de la diferitele corespondenţe, iar silvicultorului i se va pretinde studii de rang universitar, pentru ca d'abia atunci să poată primi aceeaşi leafă ca un purtător de expediţie călare.

Judece orî cine şi va vedea dacă este drept aceasta!!

Un alt exemplu: Inginerii corpului technic al Ministerului lucrărilor publice, au studii egale cu ale silvicultorilor, adică studii de rang universitar, însă salariile lor sînt următoarele :

Inspector general	cl. I	leĭ	18.000	anual.
» »	» II	»	14.000	»
Inginer șef	» I	»	12.600	»
» »	» II	»	9.000	»
» ordinar	» I	»	7.200	»
» »	» II	»	6.000	»
» »	» III	»	4.800	»
» stagiar	»	»	3.600	»

In afară de lefurĭ mai primesc despăgubirile prevăzute în art. 41 din legea corpului technic, care echivalează poate tot atît cît și leafa. Ne întrebăm: Drept este ca un silvicultor să fie primit în serviciu cu o leafă egală cu a unuĭ purtător de expediție călare, iar un inginer care are studiĭ egale cu ale silvicultorului, să fie numit de la început în serviciu cu o leafă îndoită, în casul dacă la terminarea școaleĭ a obținut certificat; iar dacă a obținut diplomă, numirea luĭ în serviciu se face cu o leafa aproape de treĭ orĭ mai mare (4.800 leĭ anual) art. 7 . . . . din lege? — apoĭ drept este ca ingineriĭ din corpul technic să avanseze la 18.000 leĭ anual, pe cînd în corpul silvic avansările să se oprească la 9.600 leĭ anual, adică puțin mai mult de cît jumătate — și cu toate acestea studiile lor sînt egale?

Alt exemplu: Aceeași comparațiune se poate face între silvicultorĭ și corpul judecătoresc, unde un licențiat în drept este numit de la început ajutor de judecător retribuit cu 300 leĭ lunar, avansat pînă la 1700 leĭ salariŭ lunar, pe cîtă vreme în serviciul silvic foarte mulțĭ silvicultorĭ, poate aproape jumătate din numărul lor, pînă la împlinirea anilor de pensie, nu vor ajunge să înainteze nicĭ pînă la modestul salar lunar de 300 leĭ, cu cît este plătit de la început un ajutor de judecător, cu toate că studiile lor sînt cam egale!

Alt exemplu. Credem că nu ni se va contesta că specialitatea militară ar diferi de a silvicultorilor ca cestiune de studiĭ și totuși tarifa de soldă cu indemnitatea de locuință pentru oficerii regimentelor de infanterie, este cea următoare:

General de divisie 1200 leĭ leafă, 200 accesoriĭ;
Generalul de brigadă 1000 leafă, 150 accesoriĭ;
Colonelul 800 leafă, 100 accesoriĭ;

Locotenentul colonel 600 leafă, 100 accesorii;
Maiorul 450 leafă, 100 accesorii;
Căpitanul cu 6 ani 380 leafă, şi 50 ca gradaţie;
Căpitanul fără 6 ani 330 leafă, 80 accesorii fără gradaţie;
Locotenentul 260 leafă, 70 accesorii;
Sub-locotenentul 230 leafă, 70 accesorii;
Asimilaţii la gradele oficereşti au aceleaşi solde;

Inaintările în armată se fac după cum urmează:
Soldatul nu poate deveni caporal de cît dupe 6 luni.

Caporalul	sub-oficer	»	. 6	» [1]
Sub-oficerul	sub-locotenent	»	. 2	ani [2].
Sub-locotenentul. . .	locotenent	»	. 2	»
Locotenentul	căpitan	»	. 2	»
Căpitanul	maior	»	. 4	»
Maiorul	locot.-colonel	»	. 2	»
Locotenent-colonel .	colonel	»	. 2	»
Colonelul	gen. de brigadă	»	. 4	»
General de brigadă .	gen. de divisie	»	. 6	»

Din această dispositie, resultă că un simplu soldat, după 25 ani de serviciu, poate ajunge în gradul de general de divisie, avînd meritele şi capacităţile cerute de lggl.

Ne întrebăm şi aicl: Este drept ca un sub-locotenent de infanterie, chiar de la începutul numirel sale să fie retribuit cu 230 lei lunar, plus 70 lei accesorii (aceea ce însemnează 300 lei lunar), pe cînd silvicultorul avînd studii egale (fie numaî din ţară sau din ţară şi din streinătate, orî numaî din streinătate), să fie retribuit de la început numaî cu 150 lei lunar, adică d'abia pe jumătate, sau egal cu plata unuî servitor călare, purtător de expediţie de la acelaşi minister, de care aparţine atît silvicultorul cît şi servitorul călare?

Dar ne întrebăm: cu ce este maî uşoară viaţa unuî silvicultor de cît a unuî militar, cînd se ştie că în timp de răsboiŭ silvicultorii nu sînt dispensaţi de serviciul militar şi decî sînt expuşi a plăti cu viaţa lor apărarea patrieî?

1) în gradul său.
2) Pentru a trece la acest grad, va avea etatea de 19 ani cel puţin.

Dar în ce este mai uşoară viaţa unui silvicultor, de cît a unui inginer din corpul technic, sau de cît a unui judecător, ori ajutor de judecător? — Noi vom spune că viaţa silvicultorului nu numai că nu este mai uşoară, dar contrariu ea este mult mai grea, pentrucă silvicultorul dacă este şef de ocol, este obligat ca în inspecţii şi lucrări pe teren să întrebuinţeze 15 zile lunar atît vara cît şi iarna, căci în cas de neconformare, i se va face reţinere pentru zilele neîntrebuinţate pe teren, (art. 19 din regulamentul de atribuţiuni din 1899).

Ni se pare că 15 zile pe teren, în timpul ernei, este mai mult decît extraordinar şi încă cu retribuţiune de 150 lei lunar! . . . . . .

Oare cele alte servicii cu care comparăm pe cel silvic, tot 15 zile pe teren vor face în timpul iernei şi chiar în timpul verei? . . . . . .

Alt exemplu: Romînia este împărţită în 165 de plăşi sau plaiuri, conduse fie-care de cîte un sub-prefect, iar ocoale silvice în Romînia nu sînt de cît 100, deci uşor se poate vedea că un ocol silvic este aproape de două ori mai mare de cît o plasă, totuşi sub-prefectul este plătit lunar cu 300 lei leafă şi 200 la diurnă, iar silviculturul dacă va fi în gradul de silvicultor asistent va fi retribuit cu 150 leafă şi cu 90 lei diurnă, adecă de abia pe jumătate leafa şi diurna sub-prefectului, cu toate că întinderea ocolului ce silvicultorul administrează este de două ori mai mare de cît plasa condusă de sub-prefect,— şi ne pare că nu toţi sub-prefecţii au studii egale cu ale silvicultorilor, căci sub-prefecţi pot să fie numiţi şi aceia carî au fost 4 ani de zile ca ajutori de sub-prefecţi; iar ca ajutor de sub-prefect, între alţii, pot să fie numiţi şi acei ce au servit în ori-ce administraţie publică judeţiană sau comunală, în funcţiuni echivalente (150 lei leafă şi 50 diurnă) în timp de cel puţin două ani.

Va să zică iată la ce se rezumă dosa cunoştinţelor unora din sub-prefecţi: a fi recrutaţi de printre sub-comisarî cl. I-a! Dar sub-comisarî cl. I din cine se vor recruta? Lăsăm ca să răspundă alţii, la această cestiune, destul numai că am putut constata că: sub-prefecţii sînt plătiţi mai mult de cît dublul unui silvicultor asistent, cu

toate că plasa lor este mult mai mică de cît ocolul silvicultorului, iar cunoştinţele unor sub-prefecţi sînt cu mult mai inferioare de cît ale silvicultorilor.

Alt exemplu: Medicii de plasă sînt retribuiţi lunar cu 300 lei şi 200 lei diurnă, făcînd serviciu într'o plasă ca şi sub-prefectul, iar silvicultorul face serviciu într'un ocol mult mai mare de cît plasa, însă în schimbul unei lefi mult mai derisorii, cu toate că studiile sînt cam egale.

Alt exemplu: O altă camparaţie, pe care cu mult mai mult reson trebue să o facem, este următoarea: Capii de regiuni viticole se recrutează dintre absolvenţii şcoalei de Agricultură de la Herestreŭ sau ai şcoalelor similare din străinătate, fiind retribuiţi lunar chiar de la început cu 300 lei leafă şi diurnă, iar un absolvent al şcoalei de silvicultură, care este perfectamente pe acelaşi grad de cultură, este primit în corpul silvic şi retribuit cu 150 lei lunar leafă, adecă pe jumătate mai puţin; acestea după prevederile proiectului propus.

Oare pentru ce atîta diferenţă între tratamentul lor, cînd gradul de cultură şi serviiciile ce fac sînt perfect identice?

Alt exemplu: Inginerii hotarnici, dependinţi de acelaşi minister al agriculturei, după prevederile noului proiect, vor fi de două clase, retribuite cl. I cu 600 lei şi a II-a cu 400 lei leafă, deosebit de cîte 200 lei spese lunar pentru fie-care clasă. In corpul silvic, sînt în present 45 de inginerî hotarnicî, carî sînt retribuiţi numai ca silvicultorî, cu toate că fac serviciu atît de pădurărie, cît şi de inginerie hotarnică, însă de abia treî din silvicultorî ce au acest titlu, primesc lefurî egale cu inginerii hotarnicî cl. I, treî primesc lefurî intermediar între ale inginerilor hotarnicî cl. I şi II-a, şi treî primesc lefurî egale cu ale inginerilor hotarnicî cl. II, iar restul de 36 silvicultorî carî posedă acest titlu, fac serviciu, retribuiţi de la 200 pînă la 350 lei lunar, adică aceştî 36 sînt retribuiţi mai puţin de cît cea mai inferioară clasă de inginerî hotarnicî. Oare drept să fie aceasta ca silvicultorii-inginerî hotarnicî să facă serviciu de ambele naturî, în schimbul uneia şi aceleiaşi lefi şi care este mult mai inferioară de cît a acelor carî figurează direct în serviciul inginerilor hotarnicî?!

Alt exemplu. Aşî putea să mai compar serviciul sil-

vic cu membrii corpului didactic, dar ne pare că nepotrivirea este iarăşi prea sdrobitoare, căci la corpul didactic, un profesor chiar de clasele primare urbane, la numirea sa în funcţiune, este retribuit cu 225 lei lunar, iar din 5 în cinci ani, 'i se mai adaogă gradaţiile de 15, 30, 45 şi 60 la sută, după anii serviţi, cu toate că viaţa lui este mult mai comodă şi nu este nevoit a ieşi nici o dată afară din raza oraşului unde 'şi profesează meseria. Ce să mai zic de restul corpului didactic, profesorii de gimnasii, şcoale comerciale, licee, etc. etc., carî primesc cîte 360 lei pentru 12 ore de ocupaţiune pe săptămîna, aceea ce însemnează 2 ore de ocupaţiune zilnică. Comparaţia este într'adevăr sdrobitoare în defavoarea silvicultorilor, mai ales cînd se ştie că gradul de cultură al profesorilor şcoalelor citate nu este mai superior gradului de cultură al silvicultorilor, carî ca cestiune de retribuire sînt primiţi în corp cu leafa unui purtător de expediţie călare.

Alt exemplu: Dar să facem o comparaţie mai apropiată, de cele care ne interesează:

După noul proiect de lege, administrarea ocolului domenial se încredinţează unui silvicultor sau unui inginer de mine, după natura şi importanţa mai mare a bunurilor din acel ocol. Ne întrebăm, cu cît sînt mai superioare studiile unui inginer de mine? voiu răspunde că sînt cam aceleaşi, şi ca convingere voiu spune că la Academia forestieră din Schemnitz (Ungaria), elevii forestieri primesc instrucţiunea la cele mai multe din obiecte împreună cu elevii secţiunei miniere de la aceeaşi academie, fiind unul şi acelaşi institut cu două secţiuni, una a minelor şi alta a pădurilor.—Dacă admitem că doui absolvenţi ai acelei Academii, din carî unul ar fi studiat minele, iar cel-l'alt pădurăria, ar fi venit în Romînia, silvicultorul va fi retribuit cu 150 lei lunar, iar inginerul de mine, în cas dacă la absolvire ar fi obţinut certificat, ar fi retribuit cu 300 lei lunar, iar dacă la absolvire ar fi obţinut diplomă, în acest cas va fi primit şi retribuit în serviciu cu 400 le lunar, deosebit de alte accesorii,—silvicultorul având perspectiva să avanseze pînă la maximum 800 lei pe lună, pe cînd inginerul de mine pînă la 1600, bine-înţeles, după legile respective, cu toate că la Academia de la Schemnitz,

ambii au studiat tot atît însă în două secţiuni deosebite, notîndu-se bine, că şi la admiterea în şcoală, gradul lor de cultură a fost acelaşi, de oare-ce fie-care a trebuit să probeze terminarea cursului complect de liceu (bacalaureatul).

Ne întrebăm: Drept să fie oare că la primirea lor în serviciu în Romînia diferenţa între retribuirea lor, să fie aşa de mare?

Dar să facem comparaţie între serviciul silvic romîn cu cele din străinătate:

In Francia brigadieri silvici sînt de trei clase, plătiţi cei decoraţi cu cîte 1250, 1150 şi 950 franci anual, iar cei nedecoraţi cu cîte 1200, 1100 şi cu 1000 fr. anual. La noi deşi sînt tot trei clase, însă lefurile sînt cu totul alt-fel după proiectul de lege anume: 960, 780 şi 600 lei anual. Oare moneda romînească de un leu să aibă altă valoare de cît francul franţuzesc? Căci după cum ştim serviciul este acelaşi atît în Romînia, cît şi în Francia, cu toate că lefurile brigadierilor silvici din Romînia sînt mult mai inferioare de cît ale celor din Francia.

In Austria, brigadierii silvici sînt iarăşi de trei clase, retribuite cu cîte 600, 500 şi 400 florini anual, plus cheltuelî de cancelarie pentru trebuinţele oficiului, spese de transport, ca despăgubire pentru cheltuelile făcute în raionul încredinţat spre supraveghere, cheltuelî de uniformă 18 stere lemne de foc, 4 hectare teren spre folosinţă, locuinţă în natură şi deosebit avînd drepturi la pensie.

In Francia pădurarii sînt de două clase, plătiţi cu cîte 850 şi 750 franci anual cei decoraţi, iar cei nedecoraţi sînt plătiţi cu 800 şi 700 franci anual.

Pădurarii fondului Greco-oriental din Bucovina, sînt ca şi în Romînia de trei clase, însă plătiţi cu cîte 300, 250 şi 200 florini anual, pe cînd în Romînia de abia sînt plătiţi cu 300, 240 şi 200 lei anual; şi cîţi sînt plătiţi cu cîte 300 lei anual?

Iată numărul şi repartiţia lefurilor lor:

66	pădurari	cu	cîte	300	lei	anual (cl. I).
236	»	»	»	240	»	» (» II).
2152	»	»	»	200	»	» (» III).
2	»	»	»	360	»	(fără clasă).
4	»	»	»	250	»	(» »).

2 confiniști cu cîte 140 lei (fără clasă).
62 » » » 100 » (» »).

De aceea chiar de pe tribuna Parlamentului s'au ridicat voci autorisate, ca aceea a d-lui deputat I. Poenaru-Bordea, care cu ocasia discuției budgetului Ministerului Domeniilor pe exercițiul 1899-1900, a semnalat nedreptatea care se face personalului silvic inferior, prin următoarele cuvinte:

«D-lor, eu găsesc că serviciul silvic a devenit atît de «important sub punctul de vedere economic și atît de util «sub punctul de vedere financiar, că după cum însuși d-l «raportor constată, prin el s'a făcut ca veniturile Statului «să crească într'un mod simțitor. Ei bine, ar trebui să se «dea oare-care atențiune tratamentului acestui personal, în«cepînd cu sub-inspectorii, trecînd la guarzi g-rali și apoi «la pădurari. Aceștia sînt atît de rău plătiți, în cît în con«diținile în cari se găsesc, cu lefurile cari le aŭ și stînd «cîte 10 și 15 ani în posturile cari le ocupă, neavansați, «este a'i arunca pe panta descuragiărei. Nu numai sînt rău «plătiți și au serviciu' dificil, dar sub-inspectorii sînt între«buințați și la facerea altor acte de improprietăriri. Guarzii «generali sînt plătiți cu *150, 200* și *250* lei [1]) și sînt men«ținuți asemenea cîte 10 și 15 ani în aceste condiții, ne«avansați, și înțelegeți dar dacă e posibil ca un absolvent «al școalei silvice să stea cîte 10 ani într'un serviciu cu «leafă de *150, 200 saŭ 250 lei lunar* [1]) și fără să aibă vre-o «înaintare oare care într'un lung interval.

«Pădurarii Statului sînt remunerați cu leafa de 16 lei «pe lună, mai puțin de cît ori ce slugă de curte.

«Înțelegeți d-voastre, dacă poate să aibă existență «un pădurar cu această modestă sumă de 16 lei? Îl «lăsăm să ajungă silit poate la fapte incorecte, cari sînt «mult mai vătămătoare pentru Stat, de cît o modestă alo«cațiе budgetară, pentru ca să le asigure într'un mod mai «satisfăcător existența lor..... O mică sumă, o modestă «cifră, ar fi suficientă pentru ca să poată face dreptate «acestor servicii foarte utile, foarte importante.....»

(Va urma)

B. D. Neagoe
Inginer silvic și botanic

1) Aceste cifre s'aŭ corectat de noi, cifra de 100 lei lunar privind numai pe guarzii ajutori.

PAŞUNATUL ÎN PADURILE STATULUI

(URNARE)

B) Diferite discuţiuni urmate în chestiunea păşunatului, în afară de Corpul silvic.

Am văzut relele ce poate aduce păşunatul unei păduri, am văzut că pentru o cultură sistematică de vite, se impune şi o cultură sistematică de livezi saŭ muscele naturale orĭ artificiale, că pădure şi păşune trebuc să fie două lucrurĭ cu totul distincte pentre a rămîne şi una şi alta de calitate; acum voĭ atinge Memoriul[1]) depus de către d-l Dobrescu-Argeş în 1898 d-luĭ Ministru al Agriculturel, după care voĭ discuta cuprinsul interpretărel d-luĭ Moisescu, despre care numaĭ în treacăt am vorbit în Partea I a acestuĭ studiu.

Domnul Dobrescu-Argeş începe astfel Memoriul săŭ:

Domnule Ministru,

Chestiunea păşunatului vitelor în zonele de pe lîngă paduri; în poenile de lîngă şi în păduri şi chiar în pădurile bătrîne, *fiind d'atîta timp pusă la ordinea zilei prin numeroasele petiţiuni ce din tolă ţara vin în parlament şi la Domnia-Voastră, cred că trebue neapărat şi cît mai grabnic a i se da o deslegare.*

Mai la vale d-sa spune că în Rusia, în Franţa, în Austria, în Italia, în Bavaria, că în toate ţările civilisate se permite păşunatul în pădure fără a face nicĭ un rău, şi numaĭ în pădurile Statului Romînesc nu se permite, dar uită d-sa să spună, că în toate ţările unde se practică păşunarea în pădure, aceste drepturĭ revin în urma unor servituţĭ foarte vechĭ recunoscute, carĭ nu se pot distruge; pe cîte vreme la noĭ ele nu există, şi nu cred că se va găsi vre-un om specialist, care să susţie a le înfiinţa.

1) Acest Memoriu a fost depus d-luĭ Ministru al agriculturel, în urma unei misiuni ce îmĭ pare că a avut în Belgia pentru studierea păşunatului?!

In privința desastrului, ce păşunatul abusiv a adus atît în Franța cît şi în Austria, nu trebue de cît să reamintesc că Franța cheltueşte anual peste 3 milioane franci şi aceasta de zeci de ani, cu inerbarea şi reîmpădurirea munților distruşi prin păşunările abusive ale oilor şi caprelor; iar Austria ceva mai puțin de 1 milion; — că numai silvicultorii Austriaci ştiu cîtă greutate au, cu exercitarea acestui drept de păşune, de şi reglementat, (cu armonisarea păşunatului şi exploatărilor, dacă se poate zice ast-fel) şi cari le cere în unele Direcțiuni silvice cum este cea de Innsbruch $^1/_6$ din suprafața totală a pădurilor Direcțiunii, adică cam 55 mii hectare; că din causa păşunatului au deja mii de hectare rămase şi astăzi neplantate de mai bine de 70 ani, căci dacă le ar planta, ar micşora suprafața de parcurs anual, ceea-ce dreptul de servitute nu admite

Apoi d l Dobrescu ne mai spune:

S'a observat că fructul copacilor, jirul şi ghinda dispar acolo, unde păşunatul se interzice în pădure (sic).

Iar mai la vale intrînd în partea technică a păşiunatului, zice în Memoriul său:

In deobşte se recomandă de ştiința silvică curățirea pădurilor de materialul mort şi de vegetațiunea anuală cari împedică desvoltarea creşterei arborilor şi le cauzează rele neînlăturabile (!!) Păşunatul în pădure nu numai că curăță acest material dar înlesneşte anume rodirea copacilor; prin umblarea în pădure provoacă curente de aer aşa de necesari arborilor, vitele fixează cu picioarele lor sămința, înlăreşte pămîntul, împedecînd surparea coastelor şi consumînd acele grase erburi, cari nu se desvoltă de cît la umbră.

Noi silvicultorii ştiam, pînă la d. Dobrescu-Argeş, că din contră materialul mort ameliorează solul servindu-i ca o îngrăşăminte naturală şi prin urmare dacă solul se ameliorează şi pădurea prosperă. Se mai susține că prin păşu-

nare, acest material mort adică arborii morți sau resturi de arbori căzute pe jos, se distruge prin păşunare,ace asta este de nepriceput, ştiam că vitele mănîncă iarbă, dar nu ştiam că mănîncă şi putrigaiu, căci alt-fel nu se înţelege cum vitele prin păşunare, curăţă pădurile de acest material mort.

In ceea-ce priveşte, că *prin parcursul vitelor se întăreşte pămîntul, împedicînd surparea coastelor*, poate că d-l Dobrescu a voit să spună că vitele *bătătureşte pămîntul* şi printr'un *lapsus calami*, a scris *întăreşte pămîntul*. Să ne erte d-l Dobrescu-Argeş, dar cele scrise de d-sa, sînt diametral opuse celor mai mari somităţi forestiere, între cari în această materie voi cita pe cel mai de frunte, pe Demontzey, renumit în tóta lumea, autorul marelui volum «Reboisement et gazonnement des montagnes» şi cari ne spune că tocmai prin păşunatul abusiv al vitelor şi în special al oilor, coastele se degradă, se surpă, dînd naştere la torenţi periculoşi.

Să mai fac încă o citaţie din celebrul Memoriu al d-lui Dobrescu, căci alt-fel ar trebui să 'l reproduc pe tot, căci tot este invers, de ceea-ce se susţine de silvicultori ca Judaïch, Broillard, Bopp, Hulfel şi să-mi fie permis că între competinţa d-lui Dobrescu-Argeş şi a marilor forestieri, se dau crezămînt acestor din urmă. Ascultaţi vă rog:

Este o copilărie în ştiinţă şi un neadevăr prea bătător la ochi, de a mai susţine că pădurile se pot regenera serios în esenţe valoroase prin metoda naturală sau mai bine eis metoda hasardului, cînd în loc de esenţe valoroase, răsar în general plopi, anini, mesteacăni şi mărăcini.

Contra celor ce susţin contrariu cer anchetă, pentru a se dovedi adevărul.

De alt-fel, dovedeşte mult curagiu d-l Dobrescu, căci se repede numai de cât la anchetă. Dar bine, dacă ar fi cum zice d-sa, cum s'ar putea explica faptul, că munţii virgini în ţară la noi chiar, ca şi în alte părţi, s'au perpetuat pînă

astăzi ca atari, de cît prin îngrijirea naturei, deci prin metoda naturală (căci de alt-fel d-l Dobrescu intră și în tehnologia forestieră, creiază chiar numiri noi de tratamente ca *tratamentul Hasarduluĭ*); nu s'au regenerat ei natura, fără nici o intervenire a omului? Și cu toate acestea, nici plop, nici anine, nici mărăcini nu avem, ci tot esențe de valoare ca bradul, moliftul și fagul la munte.

Iar dacă o pădure ar fi să se regenereze prin tratamentul însămînțărei naturale, dacă aceste operațiuni ar fi conduse înțelepțește de silvicultor, crede oare d-l Dobrescu că pădurea s'ar ruina, că ar crește numai de cât mărăcini, ori plopi în loc de stejar or molift?

Se înșală d-sa, astăzi avem păduri bătrîne, tratate în acest fel în Franța. În Austria și Germania, cari prin abilitatea silvicultorului, s'au regenerat prin semința în mod natural, omul intervenind numai pe ici pe colea, pe unde o tăere a fost poate prea deschisă, în cât a produs înerbarea prea repede a terenului sau pe unde erau ochiuri anteriôare pe cari voia să le acopere mai repede cu pădure.

Mai la vale d-l Dobrescu-Argeș scrie:

De mult economia forestieră a cedat pasul său economiei vitelor. Și în Romînia unde din 900 mii hectare de pădure nu avem 100 mii hectare arbori de valoare, este o nenorocire a stinge vitele prin interzicerea păşunatului, pentru a păstra un păduriș care în majoritatea elementului sau a esențelor sale nu are nici un preț.

Noi silvicultorii, nu știm de cît de la d-l Dobrescu că economia forestieră a cedat pasul economiei vitelor, dar să ne permită a nu-l crede pe cuvînt; ne vom înclina însă cînd ne va dovedi aceasta cu documente. Apoi dacă economia forestieră ar fi menită să fie înlocuită cu aceea a vitelor, și aceasta de sigur și în cele-l'alte State citate de d-sa, atunci ce ar deveni industria care fără lemne ar fi în mare parte

paralisată? ce ar deveni economia casnică? ce schimbări ar mai lua clima țărei?

In ceea ce privește că Statul nu are din 900 mii, 100 mii hectare cu arbori de valoare, să mi dea voe d-l Dobrescu-Argeș să-i presint cele mai noi date statistice, din cari de sigur se va lumina și d-sa. Iată-le:

Statul posedă astă-zi 1.085.032 hect. teren afectat pădurei, din care pădure propriu zisă 921.643 hectare.

Din această suprafață avem:

Păduri populate numai cu resinoase, decî păduri de munte în mare majoritate virgine, pentru a	110.636 hect.
Păduri de fag pur sau amestecat cu resinoase	210.239 »
Păduri de fag amestecat cu stejar, carpin, etc.	267.848 »
Păduri de stejar pur sau predominant . .	275.738 »
» » bală cu plop, anin, etc. . . .	38.652 »
» » salcîm	9.530 »

Din toate aceste suprafețe nu se poate socoti exploatate de cît maximum 100 mii hectare, decî în cel mai rău caz avem păduri bătrîne cu masive închise cel puțin 800 mii hectare.

Vedeți dar d-le Dobrescu că sînteți prea departe de adevăr!

Aș mai cita încă multe pasagii din Memoriul d-lui Dobrescu-Argeș, dar mă tem să nu obosesc prea mult lectorele, cu înaltele teorii silvice ale d-sale; — m'am hotărît însă a publica acest Memoriu în extenso, în «Revista Pădurilor», pentru ca toți silvicultorii țărei să ia cunoștință de dînsul și să vadă cum se găsesc în țara noastră și oameni cari își închipuesc, că dacă sînt învățători ori reprezentanți ai țărănimei în Parlament, cunosc toate ches-

tiunile economice carĭ ating viaţa săteanuluĭ nostru, cunosc silvicultura, ba încă creiază şi o nouă technologie forestieră. Răul în adevăr la noĭ, este că se găsesc mulţĭ oamenĭ carĭ işĭ închipuesc că dacă aŭ deschis o carte de inginerie, or de silvicultură, or de agricultură, şi dacă i-aŭ citit prefaţa, aide, — sunt gata consumaţĭ ingineriĭ, silvicultoriĭ orĭ agricultoriĭ şi gata a discuta cestiunĭ technice. Ce să facem, este boala secoluluĭ de a nu se mulţumi omul cu ceea ce a învăţat în specialitatea luĭ, ci de a se crede că este o adevărată mare enciclopedie.

Chestiunea păşunatuluĭ vitelor în pădurile Statuluĭ, s'a desbătut şi în Parlament, unde d-l Moisescu, coleg al d-luĭ Dobrescu-Argeş, în şedinţa de la 21 Aprilie 1898, interpelînd pe d-l Ministru al Domeniilor asupra permiterei păşunatuluĭ în pădurile Statuluĭ, între altele d sa spune, vorbind despre pădurile Statuluĭ:

Et bine, înainte de 1892 aceste goluri şi aceste poeni eraŭ păşunate de vitele satuluĭ şi fără a prejudicia cît de puţin desvoltarea pădurilor, constituind un adevărat isvor de bogăţie atât pentru ţăranĭ cît şi pentru, Stat. Dar s'a interzis păşunatul şi astă-zĭ, poenile pustiite, zac sub stratul vegetal, format de erburile ce aŭ crescut şi s'aŭ uscat aci, împedicînd prin aceasta chiar înmulţirea pădureĭ. Pădurile de la munte sunt compuse din esenţe resinoase, iar aceste esenţe nu sunt supuse stricăciuneĭ prin păşunat, fiind-că vitele nu mănîncă frunza bradului or molifţului, or cît de flămînde ar fi. Ştiţĭ d-lor că sămînţa resinoaselor este aproape microscopică (!!) şi rămîne în căderea eĭ animată chiar pe un fir de iarbă verde; lipsită de umezeală se usucă zadarnicindu-se prin aceasta chiar dispoziţiunile ce ia natura pentru înmulţirea pădureĭ. Maĭ mult, agenţiĭ noştri silvicĭ, şeşĭ de ocoale, printr'un soĭ de educaţiune de biroŭ, aŭ ajuns să socotească de cea maĭ mare pri-

mejdie, apropierea unei oi la distanța de 2—300 metri de marginea pădurei, și ca niște mîntuitori ai brazilor, de frica inofensivei ei, au fixat zona păşunatului la o distanță foarte însemnată de marginea pădurei și cu chipul acesta au lăsat foarte puțină suprafață de păşunat.

Se vede că d-l Moisescu de și de la țară, nu prea s'a plimbat prin pădure, prin munți, înainte de a-și desvolta interpelarea, căci alt-fel nu'mi explic cum de nu a observat d-sa că în ochiurile în cari păşunatul s'a oprit, pădurea căuta a se închide singură, înaintînd treptat în spre gol, — cum pueți de molift apar ici și colea, cum se înmulțesc, în fie-care an, și cari dacă s'a fi păşunat s'ar fi transformat prin dinții inofensivei oi, în niște tufe tunse, asemenea arborilor de ornamentatie din parcuri.

Nu este exact că distanța apropierei turmelor de vite, s'a fixat la 2—300 metri de marginea pădurei în golurile munților; această distanță este egală cu zero, deci nu prin aceasta s'a restrins suprafața de păşunat; prin condițiile de arendare s'a oprit numai păşunatul în interiorul pădurei și în poenile interioare, lăsîndu-se liber în tot golul munților și aceasta de sigur nu pentru ambiția de a ruina economia vitelor, ci numai în scopul conservărei pădurilor, de a căror stare înfloritoare depinde viitorul industrial al țărei.

Mai la vale d-l Moisescu zice:

Pădurile s'au înfundat de uscături și burieni cari fac imposibilă ori ce creștere de noi arbori, în poenile întinse pe așișderea nu poate fi vorba de împădurire. Stînele în cari altă dată se fabrica brînza, au rămas pustii și împresurate de urzicare, prin cari nici călare nu mai poți pătrunde, și mai presus de toate vitele cari păşunau acești munți, lipsesc astă zi din tîrla săteanului nostru, iar Statul are astăzi mai puțin în

punga sa, suma pe cari pînă la 92 o incasa de la săteni pentru păşunatul vitelor.

Aş dori să ştiŭ de la d-l Moisescu cari anume munţi ai Statului, se găsesc în condiţiunile arătata de d-sa mai sus, căci ca silvicultor, chiar în vara anului cînd d-sa 'şi desvolta interpelarea, cu ocaziunea unor lucrări de statistică, am parcurs în vre o 40 de zile, toţi munţii de la Olt pînă la Buzău, şi drept spuind, în toate părţile am găsit turme frumoase de oi şi vaci, că stînele eraŭ în plină activitate, că laptele curgea în abondenţă; iar brînza şi cascavalul eşea mereŭ de sub forme.

D-l Moisescu conchide că prin restrîngerea păşunatului Statul a încercat pagube băneşti foarte mari; chiar aşa dacă ar fi, şi totuşi aceasta nu trebue să pună în grije pe nimeni, cari trebue să se ştie că Statul nu este ca ori-ce particular ca un bancher, — el nu trebue să caute să'şi pună capitalul a lucra cu dobînzile cele mai mari, ori cu camătă, fără să se gîndească la viitorul fondului ce exploatează. Statul este o persoană morală imperisabilă, scopul lui trebue, să fie nu venitul imediat, ci ameliorarea cît mai mult fondului, căci datori suntem, generaţiunea de astă-zi, dacă nu mai înfloritoare, dar trebue să redăm pădurile cel puţin în aceiaşi stare cum le-am primit, generaţiunei viitoare. Nu trebue să zicem ca particularul, după mine diluviul, nu. Statul trebue să păstreze şi să amelioreze pădurile, în interesul general social.

D l Moisescu ne-a arătat poate, că Statul a încercat vre-o pagubă prin restricţiunea păşunatului, dar, d-sa prin nimic nu ne-a dovedit, şi nici nu ne poate dovedi, că prin păşunat şi în special prin păşunatul abusiv, cum îl înţelege d-sa, pădurile nu se degradă.

Şi apoi pentru ce atîtea sbuciumări, pe tema că Statul nepermiţînd păşunatul în pădure se mineză o branşă întreagă a avuţiei ţărei, — economia vitelor, — oare suprafaţa

pădurilor Statului este aşa de mare, că dacă nu s'ar permite cu nicĭ un chip introducerea vitelor în aceste pădurĭ, întreaga economia a ţărei se prăpădeşte? Apoĭ Statul nu posedă de cît 900 miĭ hectare pădure, iar ţara noastră are o întindere de peste 13 milioane hectare, decĭ pădurile Statului represintă abia $^1/_{15}$ din întreg acest teritoriu, iar 14 părţi sunt pădurile particulare şi imensele terenurĭ agricole. Adică dacă avem la dispoziţie 12 miĭoane hectare teren şi ne lipseşte 1 milion, prin aceasta oare întreaga ramură a economieĭ vitelor se mineazĭ?

Nu — nu aceasta este cauza; să se maĭ restrîngă puţin cultura cerealelor, să se dea o direcţiune maĭ intensivă acesteĭ culturĭ, nu aşa de extensivă cum este astă-zĭ, şi chiar cum este astă-zĭ, şi tot este suficient teren şi pentru o cultură sistematică a vitelor; dar noĭ nu voim aceasta, nu căutăm ca după o suprafaţă maĭ restrînsă, să culegem maĭ multe fructe, noĭ voim să ne răsfăţăm pe întinderĭ marĭ, făcînd treabă puţină.

La interpelarea d-luĭ Moisescu a respuns d-l Stolojan Ministru al Domeniilor, citind avisul consiliuĭ technic care se află la pag. 12—14 de maĭ sus în text, avis asupra căruia voĭ reveni în Partea III a acestuĭ studiu

D-l Popovicĭ, representantul colegiuluĭ III-lea de Succava şi asociat la interpelarea d-luĭ Moisescu, luînd cuîntul în şedinţa viitoare, între altele spune:

Apoĭ d-lor, explicaţiunile date de d-l Ministru al Domeniilor, sunt întemeiate pe nişte teoriĭ ale silvicultorilor carĭ abia aŭ eşit după băncile şcoaleĭ, şi carĭ nu aŭ văzut nicĭ ce este pădurea (sic).

Apoĭ d-voastră întrebaţĭ pe orĭ ce locuitor de la munte şi veţĭ afla că lucrul este cu totul contrar, pentru că bradul maĭ cu seamă, şi noĭ ne interesăm maĭ mult de esenta brad, scutură sămînţa toamna, în timpul cînd pe pămînt se formează un fel de smeuriş, sbrus

turĭ zis, carĭ îl acoperă aşa în cît formează, un fel de pătură pe carĭ căzînd sămînţa, nu ajunge la pămînt, ci se opreşte pe acest frunziş, astfel că iarna frigul o degeră, iar vara arşiţa soarelui usucă acea sămînţă care nu poate ajunge la pămînt ca să se prindă şi să încolţească. Dar chiar de ar ajunge la pămînt sămînţa, tot nu ar putea să răsară, pînă ce nu va veni vita să o calce cu piciorul şi să o înfigă în pămînt. Va să zică este absolut necesar ca vitele să umble prin aceste păduri, tocmaĭ pentru reproducerea arborilor.

Aceleaşĭ teoriĭ, ca şi cum ar fi urmat la aceiaş şcoală cu d-l Dobrescu şi Moisescu, atît numaĭ că toate acestea, după cum am arătat mai sus sunt pure invenţiuni, sunt simile argumente, alcătuite în scop de a susţine numaĭ de cît. că pier pădurile Statului, daca nu se va permite păşunatul vitelor în ele şi d-lor ca buni gospodariĭ îl doare inima despre aceasta, şi luptă ca să le salveze. Declar solemn că şi eŭ aş fi alăturea cu aceştĭ apărători aĭ interesolor ţăraneştĭ, dacă aş avea o umbră de convingere numaĭ, că ce e spuse de d-lor sînt adevărate, sînt bazate pe observaţiuni temeinice, sînt susţinute de somităţĭ forestiere. Dar vaĭ! tocmaĭ acésta lipseşte, iar vaetele d-lor, seamănă mai mult a reclamă electorală, de cît a luptă pentru salvarea uneĭ ramurĭ de avuţiĭ, carĭ este aproape să piară.

Să sperăm dar, iubite lectore, ca ţăranul nostru încetul cu încetul, se va îndeletnici şi cu cultura plantelor furagere ca trifoiul, meiul şi lucerna, că nu va mai căuta să obţină tot de la pădure şi hrana vitelor sale ca regulă generală, că în fine, cu timpul se va convinge, că menirea pădureĭ în gospodăria naţională, este alta de cît de a produce iarbă.

Să sperăm de asemenea că cei carĭ voesc a deveni popularĭ, saŭ a se recomanda alegătorilor lor sătenĭ, ca stăruitorĭ în cererea dreptuluĭ de păşune în pădurile Statului, se

vor convinge că această cale nu este tocmai prielnică, fiind în dauna pădurilor, deci a interesului general social, şi că, a tele sînt mijlócele de a se îndrepta cultura vilelor, carî stagnează de la o vreme încoace, de cît de a cere necontenit păşunatul în pădurile Statului.

(Va urma) M. Tănăsescu

CONTRA GRINDINEI

De cît-va timp agricultorii austriacî şi italienî, cel puţin în unele regiuni ca Piemontul şi în Styria, au imaginat de a preserva cîmpurile lor contra grindineî prin mijlocul detunaţiunilor de praf de puşcă, efectuate la înălţimî cu mortiere speciale. Acest sistem care a dat prea frumoase resultate, va fi în curînd generalisat.

In Carniolia, Veneţia şi cu totul de curînd în provinciile Vicenţeî şi Trevisei, s'au instalat staţiunî de detunaţiune, din care cîte-va funcţionează deja.

La Conegliano şi în împrejurimî mai mult de cinci-zecî din aceste staţiunî, împrăştiate pe o zonă de cel puţin 20 kilometri. Cea mare parte din aceste staţiunî sînt legate prin telefon. Mortierele de care ele se servesc au 30 centimetri de înălţime şi sînt înzestrate de un tub conic lung de 2 metri şi larg de 70 centimetri aprópe. Cît despre încărcătura de pulbere ea nu depăşeşte 100 grame şi este îndestulătoare pentru a aduce în straturile superioare de aer disolvarea norilor în ploaie bine-făcătoare.

Fie-care staţiune poate astfel protegia contra grindine, un cîmp sau o podgorie de 7—800 metri de diametru. Cheltuiala se ridică la 150 franci pentru instalaţiune.

Copie de pe decisiunea ministerială cu No. 87.330/99.

DECISIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei, Industriei, Comerciului şi Domeniilor,

Avînd în vedere că cu ocasiunea ultimelor inspecţiunî ce am

făcut la ocolul silvic Băbeni și pepiniera Petrești, lingă Focșani, am constatat :

1. Că titularii de la amîndouă localitățile lipseaŭ din circumscripțiile lor fără să fi lăsat pe nimeni să le ție locul;

2. Că nu există nicăeri o condică de inspecție;

3. Că inspecțiile se fac foarte rar și nu rămîne nimic pe urma lor. — Așa-fel, la ocolul Băbeni, de la 1898 Noembrie, n'am văzut nici o inspecție făcută saŭ vre-o urmă de existența ei, iar la pepinierea Petrești nici n'am putut inspecta cancelaria, biuroul fiind închis și cheile luate de inspector, care plecase cu ele la București;

4. Am găsit acte în neregulă, rapoarte inexacte și destituiri de personal inferior urmate pe asemenea rapoarte; și

Considerînd că o asemenea stare de lucruri anormală trebue să înceteze și inspecțiile, cari sunt singurul mijloc eficace pentru a aduce pe fie-care la îndeplinirea datoriei sale, trebue să se facă regulat și să fie îndeplinite cu scrupulositate.

Decidem :

Art. I. Se va înființa de îndată o condică anume pentru inspecții în localul de reședință a fie-cărui agent exterior, iar pentru funcționarii inferiori, supraveghetori, brigadieri, pădurari, se vor face carnete portative ce vor fi obligați a avea continuu cu dînșii și în care vor însemna zi cu zi lucrările relative la serviciul lor și în care se va face de superior, adnotările necesare.

Art. II. Nimeni nu va lipsi din circumscripția sa, fără voe în regulă, și în tot casul va trebui să lase la reședință pe altul care să-i țină locul.

Art. III. Nici o destituire saŭ înlocuire nu se va putea face fără aprobarea Ministerului. Pentru casuri urgente pot fi permise suspendări, cu încheere de proces verbal în regulă, despre faptele ce aŭ provocat, procese-verbale care se vor înainta Ministerului de urgență, spre a decide în mod definitiv asupra fie-cărui cas.

Art. IV. Cu ocasia fie-căreĭ inspecțiuni se va verifica și stabili dacă gestiunea financiară se face în mod regulat, pentru aceasta se vor verifica lucrările efectuate, banii aflați în casă, restituirea regulată a garanțiilor și consemnarea lor la timp.

Art. V. — În special în ce privește serviciul silvic se va verifica și stabili :

a) Dacă recepțiunile anuale ale produselor principale sunt făcute la timp. — Să se dovedească aceasta cu procese-verbale.

b) Dacă delimitările parchetelor sunt făcute la timp şi în bune condiţiuni. — Să se dovedească cu procese-verbale.

c) Dacă s'au scos în vînzare toate produsele accesorii.

d) Dacă s'a făcut la timp recepţiunile de produse accesorii.— Să se dovedească cu procese-verbale.

e) Dacă s'au făcut inspecţiuni generale şi triluuare la fie-care pădure. — Să se dovedească cu procese-verbale.

f) Dacă s'au făcut inspecţiuni regulate porţiunilor de păduri puse în exploatare. Să se dovedească cu procese-verbale.

g) Dacă delictele se constată şi judecă regulat.

h) Se vor constata ordinele neexecutate, stabilindu-se causele neexecutărei.

i) Dacă archiva este ţinută în regula şi registrele la curent

j) La fie-care inspecţie se va stabili şi lucrările ce trebuesc executate în viitor, fixindu-se timpul anume în care fie-care lucrare trebue executată.

l) Despre cele constatate şi dispuse la fie-care inspecţie se va încheia un proces-varbal în dublu exemplar, din care unul se va trece în condica de inspecţie, iar altul se va înainta regiunei, în cas cînd inspecţia e făcută de un sub-inspector şi Ministerului în cas cînd ea este făcută de şefnl regiunei.

Art. VI. La ori-ce cas toate abaterile şi neglijenţele constatate la fie-care inspecţie se vor comunica imediat Ministerului.

Art. VII. Domnul şef al diviziei comptabilităţii, personalului şi ordonanţărilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei decisiuni, pe care o va comunica tuturor serviciilor Ministerului, spre întocmai executare în ceea-ce priveşte pe fie-care serviciu.

Dată astăzi la 31 August, 1899. *Ministru* (*ss*) **N. Fleva.**

Pentru conformitate.

Şeful diviziei compt. ordonanţărilor

P. Stănescu.

INFORMATIUNI

D-l Preşedinte al societăţei *„Progresul silvic"* a trimis membrilor acestei societăţi următoarea scrisoare:

Bucureşti, 24 XII, 1899.

Domnule şi Iubite coleg,

Urmînd a se ţine conferinţe la începutul anului viitor, ast-fel cum s'a urmat şi în trecut, mă grăbesc a vă anunţa

această plăcută ocasiune pentru fie-care din noi, care are dorința de a conlucra la prosperitatea societății noastre, prin tratarea vre-unuĭ subiect relativ la silvicultură.

Convins dar, că și de astă-dată, apelul meu, va da roade mai multe decît în trecut și neperzînd din vedere că această societate are o vechime de 14 anĭ, astfel că țara cu drept cuvînt are dreptul a cere de la noi mai multă activitate, vă rog domnule și iubite coleg, ca în casul cînd veți vroi să vă înscriți printre conferențiarĭ, să'mi comunicați pînă la 20 Ianuarie 1900 subiectul ce voiți a trata, cum și o schiță pe cît posibil de scurtă de cuprinsul aceleĭ conferințe, urmînd ca consiliul de administrație al societății să decidă ceea ce va crede de cuviință și după care veți fi încunoștiințat la timp.

Dorința noastră este ca conferința să nu ție mai mult decît o oră și se poate aranja astfel, ca dacă va trebui, să fie desvoltată în urmă prin revistă.

Primiți, domnule și iubite coleg, încredințarea distinsei mele considerațiunĭ.

Președinte,
I. Kalinderu

* * *

Avisul [1]) Consiliului Inspectorilor silvicĭ de la jurnalul No. 21995/99, Dos. 77/99 a

Întrunindu-ne în consiliu, conform resoluțiuneĭ luată asupra referatului d-luĭ șef al secțieĭ silvice de la jurnalul No. 16417 bis 1899 și studiind actele în basa cărora a fost destituit sub-inspectorul D. Rusescu, șef al ocolului Comana, am constatat următoarele:

. . . . . .

. . . . . .

Conclusiuni. In fața celor ce preced . . . . . .

«Pedeapsa dată d-luĭ sub inspector D. Rusescu, este nemeritată, față cu niște neregularități și față cu resultatele destul de frumoase ale lucrărilor efectuate de d-sa la ocolul Comana și propunem că d-l fost sub-inspector silvic D. Ru-

1) Resumatul acestuĭ avis se publică conform promisiuneĭ făcută la pag. No. 337 din numărul trecut, al acesteĭ reviste.

«sescu, să fie reintegrat în gradul său, ţinîndu se compt şi «de anii perduţi în cas de avansare».

C. Al. Orescu, I. P. Chihaia, N. G. Popovici, N. C. Macovei, D. Papinian, C. I. Ionescu, I. St. Chirfoiu.

Pe acest avis, s'a pus următoarea resoluţie :

In urma cercetărei actelor şi a avisului dat de con-«siliŭ, se dispune reintegrarea în funcţiune a d-luĭ sub-«inspector Rusescu, la prima ocasie de vacanţă ce se va «ivi în corpul silvic».

Ministru, N. Fleva

* * *

In *Monitorul Oficial* de la 26 Noembrie a. c., Ministerul agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor, a publicat următoarea decisiune ;

Avînd în vedere că, prin regulamentul după care se fac licitaţiunile pentru arendarea sau vînzarea bunurilor Statului, se prevede că licitaţiile se ţin fără supra-ofertare;

Avînd în vedere că, de şi această dispoziţiune se aduce la cunoştinţa publicului prin publicaţiile cu care se anunţă licitaţiile, totuşi de multe orĭ vin la minister supra-oferte sau asigurări de preţurĭ mai mari, cu cerere de a nu se confirma resultatele licitaţiilor ;

Avînd în vedere că ţinerea în seamă a unor atarĭ cererĭ avea de resultat speculaţiunĭ dăunătoare Statului ;

Decidem :

In nicĭ un mod şi sub nicĭ un pretext un se vor primi de Minister asemenea supra oferte orĭ asigurărĭ de preţurĭ, şi, prin urmare, orĭ-cine va fi amator a concura pentru verĭ un bun al Statuluĭ, să ofere la licitaţie preţul ce'ĭ va conveni.

Ofertele de orĭ ce fel, făcute în urmă nu vor fi luate în considerare şi garanţiile depuse vor fi restituite imediat de serviciile respective.

Dată la 20 Noembrie 1899.

No. 120.389 Ministru, N. Fleva

ERATA

La articolul «Pădurile şi clima» al d-lui Apostolescu, publicat în «Revista Pădurilor» pe Septembre, şi Octombre la pag 270 rîndul 3, să se citească: se ştie că localităţile cele mai populate cu păduri din ţara noastră sînt cele *de sub poalele Carpaţilor*, iar cele mai sărace sînt cele din şesurile Dunării.

TABLA DE MATERIE

coprinsă în Revista Pădurilor pe anul 1899.

A

Amicul pădurilor. — Cultivarea esteticului în silvicultură 16, 324
Antonescu Petre. — Pădurile Statului şi serviciul silvic 76
Apostolescu El. — Pădurile şi clima 369

C

Chihaia I. P. — Pădurile şi clima, (urmare şi fine) 1
Lipsă de inimă, ori lipsă de curagiŭ 46
Detalii la articolul «Lipsă de inimă, ori lipsă de curagiŭ» 56
Aristide Eustaţiu. (Necrolog) 65
C. B. U. — Vechiul cod silvic al Moldovei 165
Corodeanu I. — Unde mergem? 273

D

Dobrogean (un) — Tablou de pădurile adjudecate la 15 Decembrie 1898 32

G

Gane St. G. — Pădurile şi clima 71, 105
Gheorghiu Ernest C. — Despre puşca de vînat 218
Grunau N. A. — O invasiune de Liparis dispar 279

H

Hepites St. C. — Clima şi pădurile. 33

K

Kalinderu I. — Circulară către silvicultorii domeniului «Coroanei» . . 67
Scrisoare către membrii societăţei Progresul silvic» . . . 376

M

Manolescu N. — Amenajarea pădurilor în munţi, urmare 8
Moţune Gh. — Un răspuns 247

Pag.

N

Neagoe B. D. — Legislaţia corecţiunei torenţilor în Austria (urmare) . . 26, 59
Personalul silvic al Statului din punctul de vedere legal . . 287
Memoriŭ asupra proiectului de lege pentru organisarea Ministerului agriculturei, industriei şi comerciului . . . 349
Contra grindinei 374

P

Pretorian B. N. Gestiunea silvică (urmare) 11
» Jurisprudenţa forestieră 22
» Păduratii noştrii 49
» Probleme silvice 58
» Budgetul de cheltueli al serviciului silvic al Statului pe exerciţiul financiar 1899 – 900 89

R

Rusescu D. R. — Exploatarea în regie a pădurilor Statului din centrul Comana 108, 192, 239

S

Stoicescu Virgiliu. — Voiagiul unui stagiar silvic la Viena 19, 124

T

Tăndăsescu M. — Păşunatul în pădurile Statului 253, 317, 364

Z

Zane Dem. Ionescu. — Serviciul silvic al Statului 80
» Proect de lege pentru organisarea corpului silvic al Statului 172
» Inspecţia ocolului silvic Rădeşti de d. ministru N. Fleva 233
Asupra proectului de lege pentru organisarea corpului silvic 238

Informaţiuni 30, 68, 103, 132, 231, 251, 313, 346, 377

DIVERSE

* * * Rezumatul şedinţelor adunărei generale a societăţei Progresul silvic din zilele de 7, 8 şi 9 Mai 1899 137
* * * Regulament pentru determinarea atribuţiunilor personalului silvic exterior 302
Copie de pe ordinul Ministerului Dom. No. 44.748/87 către C-tia VII silvică Tulcea 326
Copie de pe ordinul Ministerului Dom. No. 50.228/89 către C-tia VII silvică Tulcea 329
Proectul de lege pentru organisarea Ministerului Domeniilor 330
Anuarul personalului silvic al Statului la 1 Noembrie 1899 339

Tip. «Gutenberg», Joseph Göbl, strada Doamnei, 20. — Bucureşti.

OPERE PUBLICATE de d-nu ION KALINDERU

De la non-retroactivité des lois, 1 Vol. in 8°.
Essai sur les sources du Droit Romain, 1 Vol. in 8°.
Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de comerciu german, broș. in 8°.
De la compétence des Tribunaux dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat étranger peut posséder en Brusse, Berlin broș. în 8°.
Memoriu asupra transferărei scaunului societățel Acționarilor căilor ferate din Berlin la București, broș in 8°.
Droit Prétorien et Réponses des Prudents, Paris, 1 Vol. in 8°.
Consiliul împăraților la Roma și la Constantinopole, 1 Vol. in 8°.
Etude sur le régime municipal Romain, broș in 8°.
Studiu asupra legei celor XII Tabule, broș. in 8°.
Notice juridique sur un Testament, Paris, broș. in 8°.
Viața municipală la Pompei, 1 Vol. in 8°.
Observațiuni în procesul cu moștenitorii I. Otteteleșanu, broș in 8°.
Doi antagoniști Romani, broș. in 4°.
Episcopul Melchisedec (în Românește și franțuzește) broș. in 4°
Vilegiatura și reședințile de vară la Romani, broș in 8°.
Romanii călători, broș. în 8°
Patrie, Education et Travail.
August și Literații.
Un țăran harnic, broș. in 16°.
Literații oposanți sub cesari.

DIN PUBLICATIILE „Administrațiunii Domeniului Coroanei" pentru „Biblioteca Populară"

CARTICELE

1. Moștenirea tronului României cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al României, moștenitorul presumptiv al coroanei, 1890.
2. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și boalele lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin ingrijirea d-lui *Ion Kalinderu*, 1889.
3. Excursiuni forestiere pe Domeniile Coroanei Mălini, Sabasa, Bicaz, de *G. Stătescu*, 1889.
4. Înființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei. Edit. I-a 1891, a II-a 1899.
5. Expoziția internațională și congresul agricol și silvic din Viena 1890, de d-nii *Gr. Crișan, A. Oneanu* și *A. Candale*, 1891.
6. Confecționarea pălăriilor de paie cu mâna liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*, 1893.
7. Raport asupra escursiunei silvice în Bucovina, de *Florian Davidescu*, 1894.
8. Cultura Albinelor, de *Marin Petrescu*. Ed. I-a 1894, ed. II-a 1899.
9. Noțiuni populare asupra gradinelor de legume de *Ion Păstreanu*, 1895.
10. Rolul învățătorului în formațiunea generațiunilor noi. — Discurs — de *Ion Kalinderu*, 1896.
11. Notiuni de Economia vitelor, Part I, de *V. S. Brezeanu*, 1897.
12. Noțiuni de Economia Vitelor, Part. II, de *V. S. Brezeanu*, 1899.
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim. G. Ionescu*, 1899.
14. Raport asupra expoziținei din Viena, adresat d-lui Administrator al Domeniului Coroanei, de *Florian Davidescu* și *Olimpiu Boiu*, 1899.

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMÂNA

STUDII

Lei B.

Antonescu Remus P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . 5.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . 3.—
» Pădurile de munte și cimpie. 1875 . . . . . 2.—
» Cercetarea cauzelor și remediului inundațiilor și depunerilor din lasinul Pralovei, 1887 . . . . . 3.—
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urșugoaia Mușita . . . . 3.—
Antonescu-Petre. Tratamentul de grădinărit și aplicațiunea sa in România . . . . . 2.—
Chivulescu T. — Catechismul silviculturului, 1886 . . . . . 2.—
» Cestiuni de păduri, 1890 . . . . . 4.—
» — «Impădurirea nisipurilor de pe domeniul Maglavitu» . . . . 4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893. 3.—
» Amenajamentul pădurei Morunglav (in colaborație cu B. Pisone și J. Gold) . . . . . 3.—
Dem. Ionescu-Zane. Proect de lege pentru organisarea corpului silvic al Statului. . . . . .
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor case sf. Spiridon din Iași. . .—
Isopescu C. — Dendrometria, tradusă dupe *Cavaler A. de Guttenberg*. . .—
Lazurianu Al. — Studiĭ asupra creștarei arborilor și masivelor lemnoase. 3.—
Nadejde N. C. — Memoriu asupra restaurărei și conservărei terenurilor din munții «Fetești» cu 11 plane . . . . . .
N. Manolescu. — Zig zagurĭ forestiere . . . . . 2.—
B. D. Neagoe. — Tabele de prețuri, arangiate de *Schmidt E.* 50
» Legislațiunea corecțiunei torenților in Austria . . . . 2.—
Obogeanu Em. — Divizionarea suprafețelor plane prin o paralelă la o dreaptă dată. . .—
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile Statului . . .—
» Critica generală a sistemelor de exploatare a pădurilor. 2.—
Petrescu Marin. — Studiĭ asupra celor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea . . . . . —.—
Radian S. P. — Invățămîntul agriculturei și silviculturei . . . 1.—
Rusescu D. R. — Exploatarea in regie a pădurilor statului din centrul Comana . . . . . —.—
Stamațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor in România, 1884 . . 1.50
Tănusescu M. A. Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dimbovița . . .—
» Studiu asupra administrațiunii, exploatărĭ și amenajărĭ pădurilor Statului austriac . . . . . —.—
Țințăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor in regie de la Rădești și Seaca-Optășani . . . . . .—

CONFERINTE

Antonescu-Remus P. S. — Comparație intre pădurile țerei noastre și cele din Ungaria . . . . . 1.—
Antonescu P. — Studiu comparativ asupra pădurilor din Austria 1896. 1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889 . . . . . —.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară. . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Lucrărĭ de intretinere și de amelioratie ale pădurilor 2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei . . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vînătoarei și măsurilor de aplicat in România in privința vinatului, 1889 . . . . . —.—
» Pădurile Statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . —.—
Tănăsescu M. A. — Despre regimul silvic și aplicarea lui . . . . —.—
» Paralel din punctul de vedere silvic intre Austria și România: —.—
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor Statului din Dobrogea, 1893 . . . . . —.—
Dem. Ionescu Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893 . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Gobl, str. Domnei 20, (Bis. Kalindern). Bucuresci

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMÂNA

STUDII

Lei B.

Antonescu Remus P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . 5.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . 3.—
» Pădurile de munte și cimpie. 1875 . . . . . 2.—
» Corectarea canzelor și remediului inocurilor și depunerilor din basinul Prahovei, 1887 . . . . . 8.
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urzugoaia-Mușita . . . . 8.
Antonescu-Petre — Tratamentul de grădinărit și aplicațiunea sa in România . . . . . 2.—
Chîrulescu T. — Catechismul silviculturului, 1886 . . . . . 2.—
» Cestuiu de pădurĭ, 1890 . . . . . 4.—
» «Impădurirea nisipurilor de pe domeniul Maglavitu» . . . . . 4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893. 3.—
» Amenajamentul pădurei Morunglav (in colaborație cu B. Pisone și J. Gold) . . . . . 3.—
Dem. Ionescu-Zane. Proect de lege pentru organisarea corpului silvic al Statului. . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor caset sf Spiridon din Iași. —.—
Iaopescu C. — Dendrometria, tradusă dupe *Cavaler A. de Guttenberg.* . . .
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnoase. 3.
Nadejde N. C. — Memoriu asupra restaurărei și conservărei terenurilor din munții «Pirinele» cu 11 planșe . . . . . —.—
N. Manolescu. — Zig zagurĭ forestiere . . . . . 2.
B. D. Neagoe. — Tabele de prețurĭ, aranjate de *Schmidt E.* . . . . . —.50
» Legislațiunea corecțiunei torenților in Austria . . . . . 2.
Obogeanu Em. — Diviziunea suprafețor plane prin o paralelă la o dreaptă dată. —.—
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile Statului . —.—
» Critica generală a sistemelor de exploatare a pădurilor. 2.—
Petrescu Mariu. — Studiu asupra cauzelor evaluării de [illegible] rală din Dobrogea . . . . . —.—
Radian S. P. — Invățămîntul agriculturei și silviculturei . . . . . 1.
Rusescu D. R. — Exploatarea in regie a pădurilor statului din centrul Comana . . . . . —.—
Stamatĭan Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor in România, 1884 . . 1.50
Tănăsescu M. A. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dîmbovița —.—
» Studiu asupra administrațiunii, exploatărĭ și amenajărĭ pădurilor Statului austriac . . . . . —.—
Țiițăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor in regie de la Rădești și Scaca-Optășani . . . . . —.—

CONFERINTE

Antonescu-Remus P. S. — Comparație intre pădurile țerei noastre și cele din Ungaria . . . . . 1.—
Antonescu P. — Studiŭ comparativ asupra pădurilor din Austria 1896. 1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889 . . . . . —.—
Davidescu Florian. — Pădurile răsinoase din țară. . . . . —.—
Eleuterescu I. C. — Lucrărĭ de intreținere și de ameliorație ale pădurilor 2.
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei . . . . . —.—
Muntcanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1881 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vînătoarei și măsurilor de aplicat in România in privința vinatului, 1889 . . . . . —.—
» Pădurile Statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . —.—
Tănăsescu M. A. — Despre regimul silvic și aplicarea lui . . . . . —.—
» Paralel din punctul de vedere silvic intre Austria și România. —.—
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor Statului din Dobrogea, 1893 . . . . . —.—
Dem. Ionescu Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893 . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Domnei 20, (Bis. Kalinderu). Bucuresci